

ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ύμνοι και ωδές πνευματικές, δοξολογίες και ευχαριστίες οφείλονται στον Κύριο της δόξης, της χάριτος και της ιστορίας, διότι με την παρούσα έκδοση η Εκκλησία της Ελλάδος αποκτά την ιδική της έκδοση της Παλαιάς Διαθήκης βάσει της μεταφράσεως των Εβδομήκοντα (Ο'). Τό κείμενο αυτό έχει γίνει αποδεκτό από τη συνείδηση του εκκλησιαστικού πληρώματος και απετέλεσε τη βάση θεολογικών συζητήσεων, άρα δε και των αποφάσεων των τοπικών και οικουμενικών Συνόδων, ως και την πολλαπλή έγκριση της Εκκλησίας της Ελλάδος και του Οικουμενικού Πατριαρχείου της Κωνσταντινουπόλεως.

Η Παλαιά Διαθήκη, ως γνωστόν, περιέχει το λόγο του Θεού όπως τον απεκάλυψεν ο ίδιος στους Ισραηλίτες πριν να έλθει ο Χριστός στον κόσμο. Η αποκάλυψη αυτή έγινε με τους αγίους άνδρες, τους Πατριάρχες, τον Μωυσή και τους Προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης και είχε ως σκοπόν της την προετοιμασία των ανθρώπων στο να κατανοήσουν καλύτερα και να πιστέψουν ευκολότερα στις αλήθειες της Καινής Διαθήκης, όπως ακριβώς τις απεκάλυψε στον κόσμο πλήρως και τελείως ο Υιός του Θεού.

Η θεία αποκάλυψη συνιστά ενέργεια του Θεού, με την οποία κάνει γνωστά στον άνθρωπο τα μυστικά της φύσεώς Του, καθώς και το περιεχόμενο του θείου θελήματός Του.

Η Παλαιά Διαθήκη ως έκφραση της εν τόπω και χρόνω γενομένης αποκαλύψεως του Θεού, διατηρούσα πάντοτε την επικαιρότητά της, προσφέρει τις θεμελιώδεις αρχές της υπερφυσικής θείας αποκαλύψεως ως αντικείμενο πίστεως. Τα βιβλία της Αγίας Γραφής που εγράφησαν πριν από την έλευση του Χριστού, αποτελούν την Παλαιά Διαθήκη, εκείνα δε που εγράφησαν μετά Χριστόν, συνιστούν την Καινή Διαθήκη.

Η Παλαιά Διαθήκη περιέχει σαράντα εννέα βιβλία. Τα βιβλία της είναι ιστορικά, διδακτικά και προφητικά. Ο Θεός φανερώνεται στον Αδάμ, στον Παράδεισο, και πριν και μετά την πτώση του, θέλοντας να τον καθοδηγήσει στο δρόμο της αρετής.

Επίσης φανερώνεται στον Αβραάμ και σε πολλούς δικαίους ανθρώπους της εποχής εκείνης. Εκλέγει τον προφήτη Μωυσή και αυτοαποκαλύπτεται σ' αυτόν στο όρος Σινά δεκαπέντε περίπου αιώνες προ της ελεύσεως του Χριστού. Η αποκάλυψη του Θεού και η παράδοση του Νόμου Του με τη μορφή των δέκα εντολών στο Μωυσή, συνεχίστηκε με μια σειρά από αγίους προφήτες δια μέσου των αιώνων. Ο Θεός ήθελε να διαπαιδαγωγήσει τον εκλεκτό του λαό, τον Ισραήλ, στο δρόμο της αλήθειας. Μέ την ενανθρώπιση δε του Χριστού, ο Θεός απεκάλυψε την πλήρη αλήθεια.

Ο Ευαγγελιστής Ιωάννης μας το τονίζει γράφοντας ότι «ο Νόμος (της Παλαιάς Διαθήκης) δια Μωυσέως εδόθη, η χάρις και η αλήθεια δια Ιησού Χριστού εγένετο» (Ιωάν. α 17). Η χάρις δε αυτή απελευθερώνει τον άνθρωπο από τη δουλεία της αμαρτίας και τον αναγεννά.

Η πρώτη αποκάλυψη του Θεού στην Παλαιά Διαθήκη ήταν ατελής, ενώ η δεύτερη στην Καινή Διαθήκη ήταν πλήρης και τελεία. Η μία προετοίμασε το δρόμο της κατανοήσεως και αποδοχής της άλλης. Έτσι η χριστιανική θρησκεία γεννήθηκε μέσα στο πλήρωμα της αληθείας.

* * *

Η παρούσα συλλογική μετάφραση της Παλαιάς Διαθήκης των Ο' στην ελληνική γλώσσα, έχει μεγάλη σημασία και δια τον Ελληνισμόν, καθότι απέβη η «παιδαγωγός εις Χριστόν» τόσο των Ελληνιστών Ιουδαίων, όσον και των Εθνικών.

Μέχρι της ολοκληρώσεως του Κανόνος της Καινής Διαθήκης, η μετάφραση των Ο' ήταν δια την Εκκλησία η αποκληστική Βίβλος, στην οποία αναφέρονται τόσο ο Κύριος όσον και οι Μαθητές Του. Η μετάφραση των Ο' είναι η πλέον παλαιά από τις γνωστές σε μας μεταφράσεις της Παλαιάς Διαθήκης, σ' αυτήν δε εστηρίχθησαν οι Πατέρες και Διδάσκαλοι της Εκκλησίας και αυτήν πλείστοι από αυτούς υπομνημάτισαν και ερμήνευσαν δια μέσου των αιώνων.

Αυτή απολαμβάνει θείας αυθεντίας και κύρους ως η Βίβλος της αδιαρέτου Εκκλησίας των οκτώ πρώτων αιώνων. Συνιστά την Παλαιά Διαθήκη, το επίσημο κείμενο της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας και παραμένει το αυθεντικό κείμενο βάσει του οποίου έγιναν και οι επίσημες μεταφράσεις της Παλαιάς Διαθήκης των άλλων αδελφών ορθοδόξων Εκκλησιών· υπήρξε το θείο όργανο του προ Χριστού ευαγγελισμού και απετέλεσε τη βάση της ορθοδόξου Θεολογίας. Πρόκειται δε περί σπουδαιότητας και μοναδικού μνημείου του Ελληνισμού και του Πολιτισμού του με αδιάκοπη και καταπλήσσουσα παράδοση των «χειρογράφων» της μέχρι σήμερα. Σε όλα αυτά θα πρέπει να προστεθεί και η υπό της Εκκλησίας μας λειτουργική χρήση της, καθότι στις τρεις θείες Λειτουργίες, στα ευχολόγια και στα λοιπά λειτουργικά βιβλία και κείμενα των ιερών Ακολουθιών, γίνεται ευρύτατη χρήση αγιογραφικών χωρίων, προφητειών κ.λ.π. από την Παλαιά Διαθήκη των Ο'.

Ευελπιστούμε ότι η πρόνοια του Μεγάλου Θεού, θα ευλογήσει τα πράγματα, ώστε, πολύ σύντομα η Εκκλησία μας, να έχει την Παλαιά Διαθήκη των Ο' σε νεοελληνική απόδοση, δια να γίνεται αυτή καταληπτή από όλους, το φιλακόλουθον πλήρωμα της Εκκλησίας μας και ιδιαίτερα από τους νέους μας, που αποτελούν την ελπίδα της Εκκλησίας και του Έθνους μας.

Η προσεκτική ανάγνωση και μελέτη της Αγίας Γραφής αποτελεί μεγάλη ασφάλεια δι' όλους μας, εις το να μην αμαρτάνουμε, μας καθοδηγεί στο θέλημα του Θεού, στον αγώνα δια την απόκτηση των αρετών και στο κέρδισμα της αιωνίου ζωής.

+ Ο Χριστουπόλεως ΠΕΤΡΟΣ

Γενικός Διευθυντής της Αποστολικής Διακονίας

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

1 ΕΝ αρχή εποίησεν ο Θεός τον ουρανόν και την γην. 2 η δε γη ην αόρατος και ακατασκεύαστος, και σκότος επάνω της αβύσσου, και πνεύμα Θεού επεφέρετο επάνω του ύδατος. 3 και είπεν ο Θεός· γενηθήτω φως· και εγένετο φως. 4 και είδεν ο Θεός το φως, ότι καλόν· και διεχώρισεν ο Θεός ανά μέσον του φωτός και ανά μέσον του σκότους. 5 και εκάλεσεν ο Θεός το φως ημέραν και το σκότος εκάλεσε νύκτα. και εγένετο εσπέρα και εγένετο πρωϊ, ημέρα μία.

6 Και είπεν ο Θεός· γενηθήτω στερέωμα εν μέσω του ύδατος και έστω διαχωρίζον ανά μέσον ύδατος και ύδατος. και εγένετο ούτως. 7 και εποίησεν ο Θεός το στερέωμα, και διεχώρισεν ο Θεός ανά μέσον του ύδατος, ό ην υποκάτω του στερεώματος, και αναμέσον του ύδατος του επάνω του στερεώματος. 8 και εκάλεσεν ο Θεός το στερέωμα ουρανόν. και είδεν ο Θεός, ότι καλόν, και εγένετο εσπέρα και εγένετο πρωϊ, ημέρα δευτέρα.

9 Και είπεν ο Θεός· συναχθήτω το ύδωρ το υποκάτω του ουρανού εις συναγωγήν μίαν, και οφθήτω η ξηρά. και εγένετο ούτως. και συνήχθη το ύδωρ το υποκάτω του ουρανού εις τας συναγωγάς αυτών, και ωφθη η ξηρά. 10 και εκάλεσεν ο Θεός την ξηράν γην και τα συστήματα των υδάτων εκάλεσε θαλάσσας. και είδεν ο Θεός, ότι καλόν. 11 και είπεν ο Θεός· βλαστησάτω η γη βοτάνην χόρτου σπείρον σπέρμα κατά γένος και καθ' ομοιότητα, και ξύλον κάρπιμον ποιούν καρπόν, ου το σπέρμα αυτού εν αυτω κατά γένος επί της γης. και εγένετο ούτως. 12 και εξήνεγκεν η γη βοτάνην χόρτου σπείρον σπέρμα κατά γένος και καθ' ομοιότητα, και ξύλον κάρπιμον ποιούν καρπόν, ου το σπέρμα αυτού εν αυτω κατά γένος επί της γης. 13 και είδεν ο Θεός, ότι καλόν. και εγένετο εσπέρα και εγένετο πρωϊ, ημέρα τρίτη.

14 Και είπεν ο Θεός· γενηθήτωσαν φωστήρες εν τω στερεώματι του ουρανού εις φαύσιν επί της γης, του διαχωρίζειν ανά μέσον της ημέρας και ανά μέσον της νυκτός· και έστωσαν εις σημεία και εις καιρούς και εις ημέρας και εις ενιαυτούς· 15 και έστωσαν εις φαύσιν εν τω στερεώματι του ουρανού, ώστε φαίνειν επί της γης. και εγένετο ούτως. 16 και εποίησεν ο Θεός τους δύο φωστήρας τους μεγάλους, τον φωστήρα τον μέγαν εις αρχάς της ημέρας και τον φωστήρα τον ελάσσω εις αρχάς της νυκτός, και τους αστέρας. 17 και έτετο αυτούς ο Θεός εν τω στερεώματι του ουρανού, ώστε φαίνειν επί της γης 18 και άρχειν της ημέρας και της νυκτός και διαχωρίζειν ανά μέσον του φωτός και ανά μέσον του σκότους. και είδεν ο Θεός, ότι καλόν. 19 και εγένετο εσπέρα και εγένετο πρωϊ, ημέρα τετάρτη.

20 Και είπεν ο Θεός· εξαγαγέτω τα ύδατα ερπετά ψυχών ζωσών και πετεινά πετόμενα επί της γης κατά το στερέωμα του ουρανού. και εγένετο ούτως. 21 και εποίησεν ο Θεός τα κήτη τα μεγάλα και πάσαν ψυχήν ζώων ερπετών, α εξήγαγε τα ύδατα κατά γένη αυτών, και παν πετεινόν πτερωτόν κατά γένος. και είδεν ο Θεός, ότι καλά. 22 και ευλόγησεν αυτά ο Θεός, λέγων· αυζάνεσθε και πληθύνεσθε και πληρώσατε τα ύδατα εν ταις θαλάσσαις, και τα πετεινά πληθύνεσθωσαν επί της γης. 23 και εγένετο εσπέρα και εγένετο πρωϊ, ημέρα πέμπτη.

24 Και είπεν ο Θεός· εξαγαγέτω η γη ψυχήν ζώσαν κατά γένος, τετράποδα και ερπετά και θηρία της γης κατά γένος. και εγένετο ούτως. 25 και εποίησεν ο Θεός τα θηρία της γης κατά γένος, και τα κτήνη κατά γένος αυτών και πάντα τα ερπετά της γης κατά γένος αυτών. και είδεν ο Θεός, ότι καλά. 26 και είπεν ο Θεός· ποιήσωμεν άνθρωπον κατ' εικόνα ημετέραν και καθ' ομοίωσιν, και αρχέτωσαν των ιχθύων της θαλάσσης και των πετεινών του ουρανού και των κτηνών και πάσης της γης και πάντων των ερπετών των ερπόντων επί της γης. 27 και εποίησεν ο Θεός τον άνθρωπον, κατ' εικόνα Θεού εποίησεν αυτόν, άρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς. 28 και ευλόγησεν αυτούς ο Θεός, λέγων· αυζάνεσθε και πληθύνεσθε και πληρώσατε την γην και κατακυριεύσατε αυτής και άρχετε των ιχθύων της θαλάσσης και των πετεινών του ουρανού και πάντων των κτηνών και πάσης της γης και πάντων των ερπετών των ερπόντων επί της γης. 29 και είπεν ο Θεός· ιδού δέδωκα υμίν πάντα χόρτον σπόριμον σπείρον σπέρμα, ό εστιν επάνω πάσης της γης, και παν ξύλον, ό έχει εν εαυτω καρπόν σπέρματος σπορίμου, υμίν έσται εις βρώσιν· 30 και πάσι τοις θηρίοις της γης και πάσι τοις πετεινοίς του ουρανού και παντί ερπετω έρποντι επί της γης, ό έχει εν εαυτω ψυχήν ζωής, και πάντα χόρτον χλωρόν εις βρώσιν. και εγένετο ούτως. 31 και είδεν ο Θεός τα πάντα, όσα εποίησε, και ιδού καλά λίαν. και εγένετο εσπέρα και εγένετο πρωϊ, ημέρα έκτη.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

1 ΚΑΙ συνετελέσθησαν ο ουρανός και η γη και πας ο κόσμος αυτών. 2 και συνετέλεσεν ο Θεός εν τη ημέρα τη

έκτη τα έργα αυτού, α εποίησε, και κατέπαυσε τη ημέρα τη εβδόμη από πάντων των έργων αυτού, ων εποίησε. 3 και ευλόγησεν ο Θεός την ημέραν την εβδόμην και ηγίασεν αυτήν· ότι εν αυτή κατέπαυσεν από πάντων των έργων αυτού, ων ήρξατο ο Θεός ποιήσαι.

4 Αύτη η βίβλος γενέσεως ουρανού και γης, ότε εγένετο· ή ημέρα εποίησε Κύριος ο Θεός τον ουρανόν και την γην 5 και παν χλωρόν αγρού προ του γενέσθαι επί της γης και πάντα χόρτον αγρού προ του ανατείλαι· ου γαρ έβρεξεν ο Θεός επί την γην, και άνθρωπος ουκ ην εργάζεσθαι αυτήν· 6 πηγή δε ανέβαινεν εκ της γης και επότιζε παν το πρόσωπον της γης. 7 και έπλασεν ο Θεός τον άνθρωπον, χουν από της γης, και ενεφύσησεν εις το πρόσωπον αυτού πνοήν ζωής, και εγένετο ο άνθρωπος εις ψυχήν ζώσαν.

8 Και εφύτευσεν ο Θεός παράδεισον εν Εδέμ κατά ανατολάς και έθετο εκεί τον άνθρωπον, ον έπλασε. 9 και εξάνειλεν ο Θεός έτι εκ της γης παν ξύλον ωραίον εις όρασιν και καλόν εις βρώσιν και το ξύλον της ζωής εν μέσω του παραδείσου και το ξύλον του ειδέναι γνωστόν καλού και πονηρού. 10 ποταμός δε εκπορεύεται εξ Εδέμ ποτίζειν τον παράδεισον· εκείθεν αφορίζεται εις τέσσαρας αρχάς. 11 όνομα τω ενί Φισών· ούτος ο κυκλών πάσαν την γην Ευιλάτ, εκεί ου εστι το χρυσίον· 12 το δε χρυσίον της γης εκείνης καλόν· και εκεί εστιν ο άνθραξ και ο λίθος ο πράσινος. 13 και όνομα τω ποταμω τω δευτέρω Γεών· ούτος ο κυκλών πάσαν την γην Αιθιοπίας. 14 και ο ποταμός ο τρίτος Τίγρις· ούτος ο προπορευόμενος κατέναντι Ασσυρίων. ο δε ποταμός ο τέταρτος Ευφράτης.

15 Και έλαβε Κύριος ο Θεός τον άνθρωπον, ον έπλασε, και έθετο αυτόν εν τω παραδείσω της τρυφής, εργάζεσθαι αυτόν και φυλάσσειν. 16 και ενετείλατο Κύριος ο Θεός τω Αδάμ λέγων· από παντός ξύλου του εν τω παραδείσω βρώσει φαγή, 17 από δε του ξύλου του γινώσκειν καλόν και πονηρόν, ου φάγεσθαι απ ‘ αυτού· ή δ ‘ αν ημέρα φάγητε απ ‘ αυτού, θανάτω αποθανείσθαι.

18 Και είπε Κύριος ο Θεός· ου καλόν είναι τον άνθρωπον μόνον· ποιήσωμεν αυτω βοηθόν κατ ‘ αυτόν. 19 και έπλασεν ο Θεός έτι εκ της γης πάντα τα θηρία του αγρού και πάντα τα πετεινά του ουρανού και ήγαγεν αυτά προς τον Αδάμ, ιδείν τι καλέσει αυτά. και παν ό εάν εκάλεσεν αυτό Αδάμ ψυχήν ζώσαν, τούτο όνομα αυτω. 20 και εκάλεσεν Αδάμ ονόματα páσι τοις κτήνεσι και páσι τοις πετεινοίς του ουρανού και páσι τοις θηρίοις του αγρού· τω δε Αδάμ ουχ ευρέθη βοηθός όμοιος αυτω. 21 και επέβαλεν ο Θεός έκστασιν επί τον Αδάμ, και ύπνωσε· και έλαβε μίαν των πλευρών αυτού και ανεπλήρωσε σάρκα αντ ‘ αυτής. 22 και ωκοδόμησεν ο Θεός την πλευράν, ην έλαβεν από του Αδάμ, εις γυναίκα και ήγαγεν αυτήν προς τον Αδάμ. 23 και είπεν Αδάμ· τούτο νυν οστούν εκ των οστέων μου και σάρξ εκ της σαρκός μου· αύτη κληθήσεται γυνή, ότι εκ του ανδρός αυτής ελήφθη αύτη· 24 ένεκεν τούτου καταλείψει άνθρωπος τον πατέρα αυτού και την μητέρα και προσκολληθήσεται προς την γυναίκα αυτού, και έσονται οι δύο εις σάρκα μίαν. 25 και ήσαν οι δύο γυμνοί, ό τε Αδάμ και η γυνή αυτού, και ουκ ησχύνοντο.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 Ο δε όφιος ην φρονιμώτατος πάντων των θηρίων των επί της γης, ων εποίησε Κύριος ο Θεός. και είπεν ο όφιος τη γυναικί· τι ότι είπεν ο Θεός, ου μη φάγητε από παντός ξύλου του παραδείσου; 2 και είπεν η γυνή τω όφει· από καρπού του ξύλου του παραδείσου φαγούμεθα, 3 από δε του καρπού του ξύλου, ό εστιν εν μέσω του παραδείσου, είπεν ο Θεός, ου φάγεσθαι απ ‘ αυτού, ου δε μη άψησθαι αυτού, ίνα μη αποθάνητε. 4 και είπεν ο όφιος τη γυναικί· ου θανάτω αποθανείσθαι· 5 ήδει γαρ ο Θεός, ότι ή αν ημέρα φάγητε απ ‘ αυτού, διανοιχθήσονται ωμών οι οφθαλμοί και έσεσθαι ως θεοί, γινώσκοντες καλόν και πονηρόν. 6 και είδεν η γυνή, ότι καλόν το ξύλον εις βρώσιν και ότι αρεστόν τοις οφθαλμοίς ιδείν και ωραίον εστι του κατανοήσαι, και λαβούσα από του καρπού αυτού έφαγε· και έδωκε και τω ανδρί αυτής μετ ‘ αυτής, και έφαγον. 7 και διηνοιχθησαν οι οφθαλμοί των δύο, και έγνωσαν ότι γυμνοί ήσαν, και έρραψαν φύλλα συκής και εποίησαν εαυτοίς περιζώματα.

8 Και ήκουσαν της φωνής Κυρίου του Θεού περιπατούντος εν τω παραδείσω το δειλινόν, και εκρύβησαν ό τε Αδάμ και η γυνή αυτού από προσώπου Κυρίου του Θεού εν μέσω του ξύλου του παραδείσου. 9 και εκάλεσε Κύριος ο Θεός τον Αδάμ και είπεν αυτω· Αδάμ, που ει; 10 και είπεν αυτω· της φωνής σου ήκουσα περιπατούντος εν τω παραδείσω και εφοβήθην, ότι γυμνός ειμι, και εκρύβην. 11 και είπεν αυτω ο Θεός· τις ανήγγειλέ σοι ότι γυμνός ει, ει μη από του ξύλου, ου ενετειλάμην σοι τούτου μόνου μη φαγείν, απ ‘ αυτού έφαγες; 12 και είπεν ο Αδάμ· η γυνή, ην έδωκας μετ ‘ εμού, αύτη μοι έδωκεν από του ξύλου, και έφαγον. 13 και είπε Κύριος ο Θεός τη γυναικί· τι τούτο εποίησας; και είπεν η γυνή· ο όφιος ηπάτησέ με, και έφαγον. 14 και είπε Κύριος ο Θεός τω όφει· ότι εποίησας τούτο, επικατάρατος συ από πάντων των κτηνών και από πάντων των θηρίων των επί της γης· επί τω στήθει σου και τη κοιλία πορεύση και γην φαγή πάσας τας ημέρας της ζωής σου. 15 και έχθραν θήσω ανά μέσον σου και ανά μέσον της γυναικός και ανά μέσον του σπέρματός σου και ανά μέσον του σπέρματος αυτής· αυτός σου τηρήσει κεφαλήν, και συ τηρήσεις αυτού πτέρναν. 16 και τη γυναικί είπε· πληθυνών πληθυνώ τας λύπας σου και τον στεναγμόν σου· εν λύπαις τέξη τέκνα, και προς τον άνδρα σου η αποστροφή σου, και αυτός σου κυριεύσει. 17 τω δε Αδάμ είπεν· ότι ήκουσας της φωνής της γυναικός σου και έφαγες από του ξύλου, ου ενετειλάμην σοι τούτου μόνου μη φαγείν, απ ‘ αυτού έφαγες, επικατάρατος η γη εν τοις έργοις σου· εν λύπαις φαγή αυτήν πάσας τας ημέρας της ζωής σου· 18 ακάνθας και τριβόλους ανατελεί σοι, και φαγή τον χόρτον του αγρού. 19 εν ιδρώτι του προσώπου σου φαγή τον

άρτον σου, έως του αποστρέψαι σε εις γην γην, εξ ης ελήφθης, ότι γη ει και εις γην απελεύση· 20 και εκάλεσεν Αδάμ το όνομα της γυναικός αυτού Ζωή, ότι αύτη μήτηρ πάντων των ζώντων.

21 Και εποίησε Κύριος ο Θεός τω Αδάμ και τη γυναικί αυτού χιτώνας δερματίνους και ενέδυσεν αυτούς. 22 και είπεν ο Θεός· ιδού Αδάμ· γέγονεν ως εις εξ ημών, του γινώσκειν καλόν και πονηρόν· και νυν μη ποτε εκτείνη την χείρα αυτού και λάβη από του ξύλου της ζωής και φάγη και ζήσεται εις τον αιώνα. 23 και εξαπέστειλεν αυτόν Κύριος ο Θεός εκ του παραδείσου της τρυφής εργάζεσθαι την γην, εξ ης ελήφθη. 24 και εξέβαλε τον Αδάμ και κατώκισεν αυτόν απέναντι του παραδείσου της τρυφής και έταξε τα Χερουβίμ και την φλογίνην ρομφαίαν την στρεφομένην φυλάσσειν την οδόν του ξύλου της ζωής.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΑΔΑΜ δε έγνω Εύαν την γυναίκα αυτού, και συλλαβούσα έτεκε τον Κάϊν και είπεν· εκτησάμην άνθρωπον δια του Θεού. 2 και προσέθηκε τεκείν το αδελφόν αυτού, τον Άβελ. και εγένετο Άβελ ποιμήν προβάτων, Κάϊν δε ην εργαζόμενος την γην. 3 και εγένετο μεθ' ημέρας ήνεγκε Κάϊν από των καρπών της γης θυσίαν τω Κυρίω, 4 και Άβελ ήνεγκε και αυτός από των πρωτοτόκων των προβάτων αυτού και από των στεάτων αυτών. και επείδεν ο Θεός επί Άβελ και επί τοις δώροις αυτού, 5 επί δε Κάϊν και επί ταις θυσίαις αυτού ου προσέσχε. και ελυπήθη Κάϊν λίαν, και συνέπεσε τω προσώπω αυτού. 6 και είπε Κύριος ο Θεός τω Κάϊν· ίνα τι περιίλυπος εγένου, και ίνα τι συνέπεσε το πρόσωπόν σου; 7 ουκ εάν ορθώς προσενέγκης, ορθώς δε μη διέλης, ήμαρτες; ησύχασον· προς σε η αποστροφή αυτού, και συ άρξεις αυτού. 8 και είπε Κάϊν προς Άβελ τον αδελφόν αυτού· διέλθωμεν εις το πεδίον. και εγένετο εν τω είναι αυτούς εν τω πεδίω, ανίστη Κάϊν επί Άβελ τον αδελφόν αυτού και απέκτεινεν αυτόν. 9 και είπε Κύριος ο Θεός προς Κάϊν· που έστιν Άβελ ο αδελφός σου; και είπεν· ου γινώσκω· μη φύλαξ του αδελφού μου ειμί εγώ; 10 και είπε Κύριος· τι πεποίηκας; φωνή αίματος του αδελφού σου βοά προς με εκ της γης. 11 και νυν επικατάρατος συ από της γης, ή έχανε το στόμα αυτής δέξασθαι το αίμα του αδελφού σου εκ της χειρός σου· 12 ότε εργά την γην, και ου προσθήσει την ισχύν αυτής δούναί σοι· στένων και τρέμων έση επί της γης. 13 και είπε Κάϊν προς Κύριον τον Θεόν· μείζων η αιτία μου του αφεθίναί με· 14 ει εκβάλλεις με σήμερον από προσώπου της γης και από του προσώπου σου κρυβήσομαι, και έσομαι στένων και τρέμων επί της γης, και έσται πας ο ευρίσκων με, αποκτενεί με. 15 και είπεν αυτω Κύριος ο Θεός· ουχ ούτως, πας ο αποκτείνας Κάϊν επτά εκδικούμενα παραλύσει. και έθηκε Κύριος ο Θεός σημείον τω Κάϊν του μη ανελίν αυτόν πάντα τον ευρίσκοντα αυτόν. 16 εξήλθε δε Κάϊν από προσώπου του Θεού και ώκησεν εν γη Ναϊδ κατέναντι Εδέμ.

17 Και έγνω Κάϊν την γυναίκα αυτού, και συλλαβούσα έτεκε τον Ενώχ. και ην οικοδομών πόλιν και επωνόμασε την πόλιν επί τω ονόματι του υιού αυτού, Ενώχ. 18 εγεννήθη δε τω Ενώχ Γαιδάδ, και Γαιδάδ εγέννησε τον Μαλελεήλ, και Μαλελεήλ εγέννησε τον Μαθουσάλα, και Μαθουσάλα εγέννησε τον Λάμεχ. 19 και έλαβεν εαυτω Λάμεχ δύο γυναίκας, όνομα τη μια Αδά, και όνομα τη δευτέρα Σελλά. 20 και έτεκεν Αδά τον Ιωβήλ· ούτος ην πατήρ οικούντων εν σκηναίς κτηνοτροφων. 21 και όνομα τω αδελφω αυτού Ιουβάλ· ούτος ην ο καταδείξας ψαλτήριον και κιθάραν. 22 Σελλά δε και αυτή έτεκε τον Θόβελ, και ην σφυροκόπος χαλκεύς χαλκού και σιδήρου· αδελφή δε Θόβελ Νοεμά. 23 είπε δε Λάμεχ ταις εαυτού γυναιξίν· Αδά και Σελλά, ακούσατέ μου της φωνής, γυναίκες Λάμεχ, ενωτίσασθέ μου τους λόγους, ότι άνδρα απέκτεινα εις τραύμα εμοί και νεανίσκον εις μώλωπα εμοί· 24 ότι επτάκις εκδεδίκηται εκ Κάϊν, εκ δε Λάμεχ εβδομηκοντάκις επτά.

25 Έγνω δε Αδάμ Εύαν την γυναίκα αυτού, και συλλαβούσα έτεκεν υιόν, και επωνόμασε το όνομα αυτού Σηθ, λέγουσα· εξανέστησε γαρ μοι ο Θεός σπέρμα έτερον αντί Άβελ, ον απέκτεινε Κάϊν. 26 και τω Σηθ εγένετο υιος, επωνόμασε δε το όνομα αυτού Ενώς· ούτος ήλπισεν επικαλείσθαι το όνομα Κυρίου του Θεού.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΑΥΤΗ η βίβλος γενέσεως ανθρώπων· ή ημέρα εποίησεν ο Θεός τον Αδάμ, κατ' εικόνα Θεού εποίησεν αυτόν· 2 άρσεν και θήλυ εποίησεν αυτούς και ευλόγησεν αυτούς· και επωνόμασε το όνομα αυτού Αδάμ, ή ημέρα εποίησεν αυτούς· 3 έζησε δε Αδάμ τριάκοντα και διακόσια έτη, και εγέννησε κατά την ιδέαν αυτού και κατά την εικόνα αυτού και επωνόμασε το όνομα αυτού Σηθ. 4 εγένοντο δε αι ημέραι του Αδάμ, ας έζησε μετά το γεννήσαι αυτόν τον Σηθ, έτη επτακόσια, και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. 5 και εγένοντο πάσαι αι ημέραι Αδάμ, ας έζησε, τριάκοντα και εννακόσια έτη, και απέθανεν.

6 Έζησε δε Σηθ πέντε και διακόσια έτη και εγέννησε τον Ενώς. 7 και έζησε Σηθ μετά το γεννήσαι αυτόν τον Ενώς επτά έτη και επτακόσια και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. 8 και εγένοντο πάσαι αι ημέραι Σηθ δώδεκα και εννακόσια έτη, και απέθανε.

9 Και έζησεν Ενώς έτη εκατόν ενενήκοντα και εγέννησε τον Καϊνάν. 10 και έζησεν Ενώς μετά το γεννήσαι αυτόν τον Καϊνάν πεντεκαίδεκα έτη και επτακόσια και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας. 11 και εγένοντο πάσαι αι ημέραι Ενώς πέντε έτη και εννακόσια, και απέθανε.

12 Και ἔζησε Καϊνάν εβδομήκοντα και εκατόν ἔτη, και ἐγέννησε τον Μαλελεήλ. 13 και ἔζησε Καϊνάν μετά το γεννήσαι αὐτόν τον Μαλελεήλ τεσσαράκοντα και επτακόσια ἔτη και ἐγέννησεν υἱούς και θυγατέρας. 14 και ἐγένοντο πάσαι αι ἡμέραι Καϊνάν δέκα ἔτη και εννακόσια, και ἀπέθανε.

15 Και ἔζησε Μαλελεήλ πέντε και ἐξήκοντα και εκατόν ἔτη και ἐγέννησε τον Ιάρεδ. 16 και ἔζησε Μαλελεήλ μετά το γεννήσαι αὐτόν τον Ιάρεδ ἔτη τριάκοντα και επτακόσια και ἐγέννησεν υἱούς και θυγατέρας. 17 και ἐγένοντο πάσαι αι ἡμέραι Μαλελεήλ, ἔτη πέντε και ενενήκοντα και οκτακόσια, και ἀπέθανε.

18 Και ἔζησεν Ιάρεδ δύο και ἐξήκοντα ἔτη και εκατόν και ἐγέννησε τον Ενώχ. 19 και ἔζησεν Ιάρεδ μετά το γεννήσαι αὐτόν τον Ενώχ οκτακόσια ἔτη και ἐγέννησεν υἱούς και θυγατέρας. 20 και ἐγένοντο πάσαι αι ἡμέραι Ιάρεδ δύο και ἐξήκοντα και εννακόσια ἔτη, και ἀπέθανε.

21 Και ἔζησεν Ενώχ πέντε και ἐξήκοντα και εκατόν ἔτη και ἐγέννησε τον Μαθουσάλα. 22 ευηρέστησε δε Ενώχ τῷ Θεῷ μετά το γεννήσαι αὐτόν τον Μαθουσάλα διακόσια ἔτη και ἐγέννησεν υἱούς και θυγατέρας. 23 και ἐγένοντο πάσαι αι ἡμέραι Ενώχ πέντε και ἐξήκοντα και τριακόσια ἔτη. 24 και ευηρέστησεν Ενώχ τῷ Θεῷ και οὐχ ευρίσκετο, ὅτι μετέβηκεν αὐτόν ὁ Θεός.

25 Και ἔζησε Μαθουσάλα επτά ἔτη και ἐξήκοντα και εκατόν και ἐγέννησε τον Λάμεχ. 26 και ἔζησε Μαθουσάλα μετά το γεννήσαι αὐτόν τον Λάμεχ δύο και οκτακόσια ἔτη και ἐγέννησεν υἱούς και θυγατέρας. 27 και ἐγένοντο πάσαι αι ἡμέραι Μαθουσάλα, ας ἔζησεν, εννέα και ἐξήκοντα και εννακόσια ἔτη, και ἀπέθανε.

28 Και ἔζησε Λάμεχ οκτώ και ογδοήκοντα και εκατόν ἔτη και ἐγέννησεν υἱόν. 29 και επωνόμασε το ὄνομα αὐτοῦ Νῶε λέγων· οὗτος διαναπαύσει ἡμᾶς ἀπό των ἔργων ἡμῶν και ἀπό των λυπῶν των χειρῶν ἡμῶν και ἀπό της γῆς, ἧς κατηράσατο Κύριος ὁ Θεός. 30 και ἔζησε Λάμεχ μετά το γεννήσαι αὐτόν τον Νῶε πεντακόσια και ἐξήκοντα και πέντε ἔτη και ἐγέννησεν υἱούς και θυγατέρας. 31 και ἐγένοντο πάσαι αι ἡμέραι Λάμεχ επτακόσια και πεντήκοντα τρία ἔτη, και ἀπέθανε.

32 Και ἦν Νῶε ἐτῶν πεντακοσίων και ἐγέννησε τρεις υἱούς, τον Σημ, τον Χαμ, και τον Ιάφεθ.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΚΑΙ ἐγένετο ἡνίκα ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι πολλοί γίνεσθαι ἐπὶ της γῆς, και θυγατέρες ἐγεννήθησαν αὐτοῖς. 2 ἰδόντες δε οἱ υἱοὶ του Θεοῦ τας θυγατέρας των ἀνθρώπων ὅτι καλαὶ εἰσιν, ἔλαβον εαυτοῖς γυναῖκας ἀπό πασῶν, ὧν ἐξελέξαντο. 3 και εἶπε Κύριος ὁ Θεός· οὐ μὴ καταμείνῃ το πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τον αἰῶνα δια το εἶναι αὐτοὺς σάρκας, ἔσονται δε αι ἡμέραι αὐτῶν ἐκατόν εἴκοσιν ἔτη. 4 οἱ δε γίγαντες ἦσαν ἐπὶ της γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· και μετ' ἐκεῖνο, ὡς ἀν εἰσεπορεύοντο οἱ υἱοὶ του Θεοῦ πρὸς τας θυγατέρας των ἀνθρώπων, και ἐγεννώσαν εαυτοῖς· ἐκεῖνοι ἦσαν οἱ γίγαντες οἱ ἀπ' αἰῶνος, οἱ ἄνθρωποι οἱ ὀνομαστοί.

5 Ἰδὼν δε Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἐπληθύνθησαν αι κακίαι των ἀνθρώπων ἐπὶ της γῆς και πας τις διανοεῖται ἐν τη καρδίᾳ αὐτοῦ ἐπιμελῶς ἐπὶ τα πονηρὰ πάσας τας ἡμέρας, 6 και ἐνεθυμήθη ὁ Θεός ὅτι ἐποίησε τον ἄνθρωπον ἐπὶ της γῆς, και διενοήθη. 7 και εἶπεν ὁ Θεός· ἀπαλείψω τον ἄνθρωπον, ὃν ἐποίησα ἀπό προσώπου της γῆς, ἀπό ἀνθρώπου ἕως κτήνους και ἀπό ἐρπετῶν ἕως πετεινῶν του οὐρανοῦ, ὅτι μετεμελήθη ὅτι ἐποίησα αὐτούς. 8 Νῶε δε εὔρε χάριν ἐναντίον Κυρίου του Θεοῦ.

9 Αὐταὶ δε αι γενέσεις Νῶε· Νῶε ἄνθρωπος δίκαιος, τέλειος ὢν ἐν τη γενεά αὐτοῦ· τῷ Θεῷ ευηρέστησε Νῶε. 10 ἐγέννησε δε Νῶε τρεις υἱούς, τον Σημ, τον Χαμ, τον Ιάφεθ. 11 ἐφθάρη δε ἡ γῆ ἐναντίον του Θεοῦ, και ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας. 12 και εἶδε Κύριος ὁ Θεός την γῆν, και ἦν κατεφθαρμένη, ὅτι κατέφθειρε πάσα σὰρξ την ὁδόν αὐτοῦ ἐπὶ της γῆς. 13 και εἶπε Κύριος ὁ Θεός τῷ Νῶε· καιρός παντός ἀνθρώπου ἦκει ἐναντίον μου, ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ ἀδικίας ἀπ' αὐτῶν, και ἰδοὺ ἐγὼ καταφθείρω αὐτούς και την γῆν. 14 ποιήσον οὖν σεαυτῷ κιβωτόν ἐκ ξύλων τετραγώνων· νοσσιὰς ποιήσεις την κιβωτόν και ασφαλώσεις αὐτήν ἕσωθεν και ἔξωθεν την ασφάλτῳ. 15 και οὕτω ποιήσεις την κιβωτόν· τριακοσίων πήχεων το μήκος της κιβωτοῦ και πεντήκοντα πήχεων το πλάτος και τριάκοντα πήχεων το ὕψος αὐτῆς. 16 ἐπισυνάγων ποιήσεις την κιβωτόν και εἰς πῆχυν συντελέσεις αὐτήν ἄνωθεν· την δε θύραν της κιβωτοῦ ποιήσεις ἐκ πλαγίων· κατὰ γαῖα διώροφα και τριώροφα ποιήσεις αὐτήν. 17 ἐγὼ δε ἰδοὺ ἐπάγω τον κατακλυσμόν, ὕδωρ ἐπὶ την γῆν καταφείραι πάσαν σάρκα, ἐν ἧ ἐστὶ πνεῦμα ζωῆς, ὑποκάτω του οὐρανοῦ· και ὅσα ἐάν ᾷ ἐπὶ της γῆς, τελευτήσῃ. 18 και στήσω την διαθήκην μου μετά σου· εἰσελεύσῃ δε εἰς την κιβωτόν συ και οἱ υἱοὶ σου και ἡ γυνή σου και αι γυναῖκες των υἱῶν σου μετά σου. 19 και ἀπό πάντων των κτηνῶν και ἀπό πάντων των ἐρπετῶν και ἀπό πάντων των θηρίων και ἀπό πάσης σαρκός, δύο δύο ἀπό πάντων εἰσάξεις εἰς την κιβωτόν, ἵνα τρέφῃς μετά σεαυτοῦ· ἄρσεν και θῆλυ ἔσονται. 20 ἀπό πάντων των ὀρνέων των πετεινῶν κατὰ γένος, και ἀπό πάντων των κτηνῶν κατὰ γένος και ἀπό πάντων των ἐρπετῶν των ἐρπόντων ἐπὶ της γῆς κατὰ γένος αὐτῶν, δύο δύο ἀπό πάντων εἰσελεύσονται πρὸς σε τρέφεσθαι μετά σου, ἄρσεν και θῆλυ. 21 συ δε λήψῃ σεαυτῷ ἀπό πάντων των βρωμάτων, ἃ ἔδесθαι, και συνάξεις πρὸς σεαυτόν, και ἔσται σοι και ἐκείνοις φαγεῖν. 22 και ἐποίησε Νῶε πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός, οὕτως ἐποίησε.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε· εἰσελθε σὺ καὶ πας ὁ οἶκός σου εἰς τὴν κιβωτόν, ὅτι σε εἶδον δίκαιον ἐναντίον μου ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ. 2 ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν εἰσάγαγε πρὸς σε ἐπτά ἐπτά, ἄρσεν καὶ θῆλυ, ἀπὸ δὲ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν δύο δύο, ἄρσεν καὶ θῆλυ, 3 καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ τῶν καθαρῶν ἐπτά ἐπτά, ἄρσεν καὶ θῆλυ, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν δύο δύο, ἄρσεν καὶ θῆλυ, διαθρέψαι σπέρμα ἐπὶ πάσαν τὴν γῆν. 4 ἔτι γὰρ ἡμερῶν ἐπτά ἐγὼ ἐπάγω υετὸν ἐπὶ τὴν γῆν τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας καὶ ἐξαλείψω παν τὸ ἀνάστημα, ὃ ἐποίησα, ἀπὸ προσώπου πάσης τῆς γῆς. 5 καὶ ἐποίησε Νῶε πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός.

6 Νῶε δὲ ἦν ἐτῶν ἑξακοσίων, καὶ ὁ κατακλυσμὸς τοῦ ὕδατος ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς. 7 εἰσῆλθε δὲ Νῶε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτόν διὰ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ. 8 καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀπὸ τῶν πετεινῶν τῶν μὴ καθαρῶν καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀπὸ τῶν κτηνῶν τῶν μὴ καθαρῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἐρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς 9 δύο δύο εἰσῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, ἄρσεν καὶ θῆλυ, καθά ἐνετείλατο ὁ Θεὸς τῷ Νῶε. 10 καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἐπτά ἡμέρας καὶ τὸ ὕδωρ τοῦ κατακλυσμοῦ ἐγένετο ἐπὶ τῆς γῆς. 11 ἐν τῷ ἑξακοσιοστῷ ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε, τοῦ δευτέρου μηνός, ἐβδόμη καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός, τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἐρράγησαν πάσαι αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου, καὶ οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ ἠνεώχθησαν. 12 καὶ ἐγένετο υετός ἐπὶ τῆς γῆς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας. 13 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ εἰσῆλθε Νῶε, Σημ, Χαμ, Ιάφεθ, οἱ υἱοὶ Νῶε, καὶ ἡ γυνὴ Νῶε καὶ αἱ τρεῖς γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἰς τὴν κιβωτόν. 14 καὶ πάντα τὰ θηρία κατὰ γένος καὶ πάντα τὰ κτήνη κατὰ γένος καὶ παν ἑρπετόν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ γένος καὶ παν ὄρνεον πετεινὸν κατὰ γένος αὐτοῦ 15 εἰσῆλθον πρὸς Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν, δύο δύο ἄρσεν καὶ θῆλυ ἀπὸ πάσης σαρκός, ἐν ᾧ ἐστὶ πνεῦμα ζωῆς. 16 καὶ τὰ εἰσπορευόμενα ἄρσεν καὶ θῆλυ ἀπὸ πάσης σαρκός εἰσῆλθε, καθά ἐνετείλατο ὁ Θεὸς τῷ Νῶε. καὶ ἐκλείσει Κύριος ὁ Θεός τὴν κιβωτόν ἐξωθεν αὐτοῦ.

17 Καὶ ἐγένετο ὁ κατακλυσμὸς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπεπληθύνθη τὸ ὕδωρ καὶ ἐπῆρε τὴν κιβωτόν, καὶ υψώθη ἀπὸ τῆς γῆς. 18 καὶ ἐπεκράτει τὸ ὕδωρ καὶ ἐπληθύνετο σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐπεφέρετο ἡ κιβωτὸς ἐπάνω τοῦ ὕδατος. 19 τὸ δὲ ὕδωρ ἐπεκράτει σφόδρα σφόδρα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐκάλυψε πάντα τὰ ὄρη τὰ υψηλά, ἃ ἦν ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ· 20 πεντεκαίδεκα πῆχεις ὑπεράνω υψώθη τὸ ὕδωρ καὶ ἐπεκάλυψε πάντα τὰ ὄρη τὰ υψηλά. 21 καὶ ἀπέθανε πάσα σὰρξ κινουμένη ἐπὶ τῆς γῆς τῶν πετεινῶν καὶ τῶν κτηνῶν καὶ ἀπὸ θηρίων καὶ παν ἑρπετόν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πας ἄνθρωπος. 22 καὶ πάντα, ὅσα ἔχει πνοὴν ζωῆς, καὶ παν, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς ξηράς, ἀπέθανε. 23 καὶ ἐξῆλειψε παν τὸ ἀνάστημα, ὃ ἦν ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους καὶ ἑρπετῶν καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐξηλείφθησαν ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ κατελείφθη μόνος Νῶε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ. 24 καὶ υψώθη τὸ ὕδωρ ἐπὶ τῆς γῆς ἡμέρας ἑκατὸν πεντήκοντα.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΚΑΙ ἀνεμνήσθη ὁ Θεὸς τοῦ Νῶε καὶ πάντων τῶν θηρίων καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάντων τῶν πετεινῶν καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἐρπόντων, ὅσα ἦν μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ κιβωτῷ, καὶ ἐπήγαγεν ὁ Θεός πνεῦμα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐκόπασε τὸ ὕδωρ, 2 καὶ ἐπεκαλύφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου καὶ οἱ καταρράκται τοῦ οὐρανοῦ, καὶ συνεσχέθη ὁ υετός ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. 3 καὶ ἐνεδίδου τὸ ὕδωρ πορευόμενον ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἠλαττονοῦτο τὸ ὕδωρ μετὰ πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας. 4 καὶ ἐκάθισεν ἡ κιβωτὸς ἐν μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ, ἐβδόμη καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός, ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Αραράτ. 5 τὸ δὲ ὕδωρ ἠλαττονοῦτο ἕως τοῦ δεκάτου μηνός· καὶ ἐν τῷ δεκάτῳ μηνί, τῇ πρώτῃ τοῦ μηνός, ὥφθησαν αἱ κεφαλαὶ τῶν ὀρέων. 6 καὶ ἐγένετο μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἠνέωξε Νῶε τὴν θυρίδα τῆς κιβωτοῦ, ἣν ἐποίησε, καὶ ἀπέστειλε τὸν κόρακα τοῦ ἰδεῖν, εἰ κεκόπακε τὸ ὕδωρ· 7 καὶ ἐξελθὼν, οὐκ ἀνέστρεψεν ἕως τοῦ ξηρανθῆναι τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. 8 καὶ ἀπέστειλε τὴν περιστερὰν ὀπίσω αὐτοῦ ἰδεῖν, εἰ κεκόπακε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. 9 καὶ οὐχ ευρούσαι ἡ περιστερὰ ἀνάπαυσιν τοῖς ποσίν αὐτῆς, ἀνέστρεψε πρὸς αὐτόν εἰς τὴν κιβωτόν, ὅτι ὕδωρ ἦν ἐπὶ παν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἔλαβεν αὐτήν, καὶ εἰσήγαγεν αὐτήν πρὸς εαυτὸν εἰς τὴν κιβωτόν. 10 καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἐπτά ἐτέρας, πάλιν ἐξαπέστειλε τὴν περιστερὰν, καὶ οὐ προσέβητο τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς αὐτόν ἔτι. 11 καὶ ἀνέστρεψε πρὸς αὐτόν ἡ περιστερὰ τὸ πρὸς ἐσπέραν, καὶ εἶχε φύλλον ἐλαίας κάρφος ἐν τῷ στόματι αὐτῆς, καὶ ἔγνω Νῶε ὅτι κεκόπακε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς. 12 καὶ ἐπισχὼν ἔτι ἡμέρας ἐπτά ἐτέρας, πάλιν ἐξαπέστειλε τὴν περιστερὰν, καὶ οὐ προσέβητο τοῦ ἐπιστρέψαι πρὸς αὐτόν ἔτι. 13 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνὶ καὶ ἑξακοσιοστῷ ἔτει ἐν τῇ ζωῇ τοῦ Νῶε, τοῦ πρώτου μηνός, μὴ του μηνός, ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς· καὶ ἀπεκάλυψε Νῶε τὴν στέγην τῆς κιβωτοῦ, ἣν ἐποίησε, καὶ εἶδεν ὅτι ἐξέλιπε τὸ ὕδωρ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. 14 ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ μηνί ἐξηράνθη ἡ γῆ, ἐβδόμη καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός.

15 Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός πρὸς Νῶε λέγων· 16 ἐξέλθε ἐκ τῆς κιβωτοῦ, σὺ καὶ ἡ γυνὴ σου καὶ οἱ υἱοὶ σου καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν σου μετὰ σου 17 καὶ πάντα τὰ θηρία, ὅσα ἐστὶ μετὰ σου, καὶ πάσα σὰρξ ἀπὸ πετεινῶν ἕως κτηνῶν, καὶ παν ἑρπετόν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς ἐξάγαγε μετὰ σεαυτοῦ· καὶ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε ἐπὶ τῆς γῆς. 18 καὶ ἐξῆλθε Νῶε καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ γυναῖκες τῶν υἱῶν αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. 19 καὶ πάντα τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, καὶ παν πετεινόν, καὶ παν ἑρπετόν κινούμενον ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ

γένος αυτών, ἐξήλθουσιν ἐκ τῆς κιβωτοῦ. 20 καὶ ὠκοδόμησε Νῶε θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔλαβεν ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν πετεινῶν τῶν καθαρῶν καὶ ἀνήνεγκεν εἰς ὁλοκαύρῳσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. 21 καὶ ὠσφράνθη Κύριος ὁ Θεὸς ὁσμὴν ευωδίας, καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς διανοηθεῖς· οὐ προσθήτω ἐτι καταράσασθαι τὴν γῆν διὰ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, ὅτι ἐγκεῖται ἡ διάνοια τοῦ ἀνθρώπου ἐπιμελῶς ἐπὶ τὰ πονηρὰ ἐκ νεότητος αὐτοῦ· οὐ προσθήσω οὖν ἐτι πατάξαι πᾶσαν σάρκα ζῶσαν, καθὼς ἐποίησα. 22 πᾶσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς, σπέρμα καὶ θερισμός, ψύχος καὶ καύμα, θέρους καὶ ἑαρος, ἡμέραν καὶ νύκτα οὐ καταπαύσουςι.

ΓΕΝΕΣΙΣ 12

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΚΑΙ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὸν Νῶε καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς. 2 καὶ ὁ τρόμος καὶ ὁ φόβος ὑμῶν ἔσται ἐπὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, ἐπὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης· ὑπὸ χεῖρας ὑμῖν δέδωκα. 3 καὶ παν ἑρπετόν, ὃ ἐστὶ ζῶν, ὑμῖν ἔσται εἰς βρώσιν· ὡς λάχανα χόρτου δέδωκα ὑμῖν τὰ πάντα. 4 πλὴν κρέας ἐν αἵματι ψυχῆς οὐ φάγεσθε· 5 καὶ γὰρ τὸ ὑμέτερον αἷμα τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θηρίων ἐκζητήσω αὐτό καὶ ἐκ χειρὸς ἀνθρώπου ἀδελφοῦ ἐκζητήσω τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου. 6 ὁ ἐκχέων αἷμα ἀνθρώπου, ἀντὶ τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἐκχυθήσεται, ὅτι ἐν εἰκόνι Θεοῦ ἐποίησα τὸν ἄνθρωπον. 7 ὑμεῖς δὲ αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν, καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς.

8 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Νῶε καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ λέγων· 9 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀνίστημι τὴν διαθήκην μου ὑμῖν καὶ τῷ σπέρματι ὑμῶν μετ' ὑμᾶς 10 καὶ πᾶση ψυχῇ ζῶσῃ μετ' ὑμῶν, ἀπὸ ὀρνέων καὶ ἀπὸ κτηνῶν, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, ὅσα ἐστί μετ' ὑμῶν ἀπὸ πάντων τῶν ἐξεληθόντων ἐκ τῆς κιβωτοῦ. 11 καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ οὐκ ἀποθανέεται πᾶσα σὰρξ ἐτι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ κατακλυσμοῦ, καὶ οὐκ ἐτι ἔσται κατακλυσμὸς ὕδατος τοῦ καταφθεῖραι πᾶσαν τὴν γῆν. 12 καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς πρὸς Νῶε· τούτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης, ὃ ἐγὼ δίδωμι ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν καὶ ἀνά μέσον πάσης ψυχῆς ζῶσης, ἢ ἐστὶ μετ' ὑμῶν εἰς γενεὰς αἰωνίους· 13 τὸ τόξον μου τίθῃμι ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς. 14 καὶ ἔσται ἐν τῷ συννεφίῳ με νεφέλας ἐπὶ τὴν γῆν, ὀφθήσεται τὸ τόξον ἐν τῇ νεφέλῃ, 15 καὶ μνησθήσομαι τῆς διαθήκης μου, ἢ ἐστὶν ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, καὶ ἀνά μέσον πάσης ψυχῆς ζῶσης ἐν πάσῃ σαρκί, καὶ οὐκ ἔσται ἐτι τὸ ὕδωρ εἰς κατακλυσμόν, ὥστε ἐξαλείψαι πᾶσαν σάρκα. 16 καὶ ἔσται τὸ τόξον μου ἐν τῇ νεφέλῃ, καὶ ὄψομαι τοῦ μνησθῆναι διαθήκην αἰώνιον ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ ἀνά μέσον ψυχῆς ζῶσης ἐν πᾶσι σαρκί, ἢ ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς. 17 καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς τῷ Νῶε· τούτο τὸ σημεῖον τῆς διαθήκης, ἢς διεθέμην ἀνά μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνά μέσον πάσης σαρκός, ἢ ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς.

18 Ὅσαν δὲ οἱ υἱοὶ Νῶε, οἱ ἐξεληθόντες ἐκ τῆς κιβωτοῦ, Σημ, Χαμ, Ιάφεθ· Χαμ δὲ ἦν πατὴρ Χαναάν. 19 τρεῖς οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Νῶε· ἀπὸ τούτων διεσπάρησαν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

20 Καὶ ἤρξατο Νῶε ἄνθρωπος γεωργὸς γῆς καὶ ἐφύτευσεν ἀμπελώνα. 21 καὶ ἐπιεν ἐκ τοῦ οἴνου καὶ ἐμεθύσθη καὶ ἐγυμνῶθη ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. 22 καὶ εἶδε Χαμ ὁ πατὴρ Χαναάν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἐξελθὼν ἀνήγγειλε τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς αὐτοῦ ἔξω. 23 καὶ λαβόντες Σημ καὶ Ιάφεθ τὸ ἱμάτιον ἐπέθεντο ἐπὶ τὰ δύο νῶτα αὐτῶν καὶ ἐπορεύθησαν ὀπισθοφανῶς καὶ συνεκάλυψαν τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὀπισθοφανῶς, καὶ τὴν γύμνωσιν τοῦ πατρὸς αὐτῶν οὐκ εἶδον. 24 ἐξένηψε δὲ Νῶε ἀπὸ τοῦ οἴνου καὶ ἐγνώσκειν ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος, 25 καὶ εἶπεν· ἐπικατάρατος Χαναάν· παις οἰκέτης ἔσται τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. 26 καὶ εἶπεν· εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Σημ, καὶ ἔσται Χαναάν παις οἰκέτης αὐτοῦ. 27 πλατύναι ὁ Θεὸς τῷ Ιάφεθ, καὶ κατοικησάτω ἐν τοῖς οἴκοις τοῦ Σημ καὶ γεννηθήτω Χαναάν παις αὐτοῦ.

28 Ἐζήσῃ δὲ Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμόν ἐτὶ τριακόσια πεντήκοντα. 29 καὶ ἐγένοντο πᾶσαι αἱ ἡμέραι Νῶε ἐννακόσια πεντήκοντα ἐτὶ, καὶ ἀπέθανεν.

ΓΕΝΕΣΙΣ 12

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 Αὐταὶ δὲ αἱ γενέσεις τῶν υἱῶν Νῶε, Σημ, Χαμ, Ιάφεθ, καὶ ἐγεννήθησαν αὐτοῖς υἱοὶ μετὰ τὸν κατακλυσμόν. 2 Υἱοὶ Ιάφεθ· Γαμέρ καὶ Μαγώγ καὶ Μαδοὶ καὶ Ιωῦαν καὶ Ελισά καὶ Θοβέλ καὶ Μοσόχ καὶ Θείρας. 3 καὶ υἱοὶ Γαμέρ· Ασχανάζ καὶ Ριφάθ καὶ Θοργαμά. 4 καὶ υἱοὶ Ιωῦαν· Ελισά καὶ Θάρσεις, Κίτιοι, Ρόδιοι. 5 ἐκ τούτων ἀφωρίσθησαν νῆσοι τῶν ἐθνῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, ἕκαστος κατὰ γλῶσσαν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν.

6 Υἱοὶ δὲ Χαμ· Χους καὶ Μερσαὶν Φουνδ καὶ Χαναάν. 7 υἱοὶ δὲ Χους· Σαβά καὶ Ευῖλά καὶ Σαβαθά καὶ Ρεγμά καὶ Σαβαθακά. υἱοὶ δὲ Ρεγμά· Σαβά καὶ Δαδάν. 8 Χους δὲ ἐγέννησε τὸν Νεβρώδ. οὗτος ἤρξατο εἶναι γίγας ἐπὶ τῆς γῆς· 9 οὗτος ἦν γίγας κυνηγὸς ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ· διὰ τοῦτο ἐρούσιν, ὡς Νεβρώδ γίγας κυνηγός.

εναντίον Κυρίου. 10 και εγένετο αρχή της βασιλείας αυτού Βαβυλών και Ορέχ και Αρχάδ και Χαλάννη εν τη γη Σενναάρ. 11 εκ της γης εκείνης εξήλθεν Ασσούρ και ωκοδόμησε την Νινευί και την Ρωβώθ πόλιν και την Χαλάχ 12 και την Δασή ανά μέσον Νινευί και ανά μέσο Χαλάχ· αύτη η πόλις μεγάλη. 13 και Μεσραίν εγέννησε τους Λουδιείμ και τους Ενεμετιείμ και τους Λαβιείμ και τους Νεφθαλιείμ και τους Πατροσωνιείμ 14 και τους Χασλωνιείμ, όθεν εξήλθε Φυλιστιείμ, και τους Καφθοριείμ. 15 Χαναάν δε εγέννησε τον Σιδώνα πρωτότοκον αυτού 16 και τον Χετταίον και τον Ιεβουσαίον και τον Αμορραίον και τον Γεργεσαίον και τον Ευαίον και τον Αρουκαίον 17 και τον Ασενναίον και τον Αράδιον και τον Σαμαραίον και τον Αμαζί. 18 και μετά τούτο διεσπάρησαν αι φυλαί των Χαναναίων, 19 και εγένετο τα όραι των Χαναναίων από Σιδώνος έως ελθείν εις Γεραρά και Γαζάν, έως ελθείν έως Σοδόμων και Γομόρρας, Αδαμά και Σεβωίμ έως Δασά. 20 ούτοι υιοί Χαμ, εν ταις φυλαίς αυτών, κατά γλώσσας αυτών, εν ταις χώραις αυτών και εν τοις έθνεσιν αυτών.

21 Και τω Σημ εγεννήθη και αυτω, πατρί πάντων των υιών Έβερ, αδελφω Ιάφεθ του μείζονος. 22 υιοί Σημ· Ελάμ και Ασσούρ και Αρφαζάδ και Λούδ και Αράμ και Καϊνάν. 23 και υιοί Αράμ· Ούζ και Ούλ και Γατέρ και Μοσόχ. 24 και Αρφαζάδ εγέννησε τον Καϊνάν, και Καϊνάν εγέννησε τον Σαλά, Σαλά δε εγέννησε τον Έβερ. 25 και τω Έβερ εγεννήθησαν δύο υιοί· όνομα τω ενί Φαλέγ, ότι εν ταις ημέραις αυτού διεμερίσθη η γη, και όνομα τω αδελφω αυτού Ιεκτάν. 26 Ιεκτάν δε εγέννησε τον Ελμωδάδ και Σαλέθ και τον Σαρμώθ και Ιαράχ και Οδορρά και Αιβήλ και Δεκλά 27 και Ευάλ και Αβιμαέλ και Σαβά 28 και Ουφέιρ και Ευειλά και Ιωβάβ. 29 πάντες ούτοι υιοί Ιεκτάν. 30 και εγένετο η κατοίκησις αυτών από Μασσή έως ελθείν εις Σαφηρά, όρος ανατολών. 31 ούτοι υιοί Σημ, εν ταις φυλαίς αυτών, κατά γλώσσας αυτών, εν ταις χώραις αυτών και εν τοις έθνεσιν αυτών. 32 Αύται αι φυλαί υιών Νώε κατά γενέσεις αυτών, κατά έθνη αυτών· από τούτων διεσπάρησαν νήσοι των έθνών επί της γης μετά τον κατακλυσμόν.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΚΑΙ ην πάσα η γη χείλος εν, και φωνή μία πάσι. 2 και εγένετο εν τω κινήσαι αυτούς από ανατολών, εύρον πεδίον εν γη Σενναάρ και κατώκησαν εκεί. 3 και είπεν άνθρωπος τω πλησίον αυτού· δεύτε πλινθεύσωμεν πλίνθους και οπτήσωμεν αυτάς πυρί. και εγένετο αυτοίς η πλίνθος εις λίθον, και ασφαλτος ην αυτοίς ο πηλός. 4 και είπαν· δεύτε οικοδομήσωμεν εαυτοίς πόλιν και πύργον, ου έσται η κεφαλή έως του ουρανού, και ποιήσωμεν εαυτοίς όνομα προ του διασπαρήναι ημάς επί προσώπου πάσης της γης. 5 και κατέβη Κύριος ιδείν την πόλιν και τον πύργον, ον ωκοδόμησαν οι υιοί των ανθρώπων. 6 και είπε Κύριος· ιδού γένος εν και χείλος εν πάντων, και τούτο ήρξαντο ποιήσαι, και νυν ουκ εκλείψει απ' αυτών πάντα, όσα αν επιθώνται ποιείν. 7 δεύτε και καταβάντες συγχέωμεν αυτών εκεί την γλώσσαν, ίνα μη ακούσωσιν έκαστος την φωνήν του πλησίον. 8 και διέσπειρεν αυτούς Κύριος εκείθεν επί πρόσωπον πάσης της γης, και επαύσαντο οικοδομούντες την πόλιν και τον πύργον. 9 δια τούτο εκλήθη το όνομα αυτής Σύγχυσις, ότι εκεί συνέχεε Κύριος τα χείλη πάσης της γης, και εκείθεν διέσπειρεν αυτούς Κύριος επί πρόσωπον πάσης της γης.

10 Και αύται αι γενέσεις Σημ. και ην Σημ υιος εκατόν ετών, ότε εγέννησε τον Αρφαζάδ, δευτέρου έτους μετά τον κατακλυσμόν. 11 και έζησε Σημ μετά το γεννήσαι αυτόν τον Αρφαζάδ έτη πεντακόσια και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας και απέθανε.

12 Και έζησεν Αρφαζάδ εκατόν τριάκοντα πέντε έτη και εγέννησε τον Καϊνάν. 13 και έζησεν Αρφαζάδ μετά το γεννήσαι αυτόν τον Καϊνάν έτη τετρακόσια και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας και απέθανε.

Και έζησε Καϊνάν εκατόν και τριάκοντα έτη και εγέννησε τον Σαλά. και έζησε Καϊνάν μετά το γεννήσαι αυτόν τον Σαλά έτη τριακόσια τριάκοντα και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας και απέθανε.

14 Και έζησε Σαλά εκατόν τριάκοντα έτη και εγέννησε τον Έβερ. 15 και έζησε Σαλά μετά το γεννήσαι αυτόν τον Έβερ τριακόσια τριάκοντα έτη και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας και απέθανε.

16 Και έζησεν Έβερ εκατόν τριάκοντα τέσσαρα ετη και εγέννησε τον Φαλέγ. 17 και έζησεν Έβερ μετά το γεννήσαι αυτόν τον Φαλέγ έτη διακόσια εβδομήκοντα και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας και απέθανε.

18 Και έζησε Φαλέγ τριάκοντα και εκατόν έτη και εγέννησε τον Ραγαύ. 19 και έζησε Φαλέγ μετά το γεννήσαι αυτόν τον Ραγαύ εννέα και διακόσια έτη και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας και απέθανε.

20 Και έζησε Ραγαύ εκατόν τριάκοντα και δύο έτη και εγέννησε τον Σερούχ. 21 και έζησε Ραγαύ μετά το γεννήσαι αυτόν τον Σερούχ διακόσια επτά έτη και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας και απέθανε. 22 και έζησε Σερούχ εκατόν τριάκοντα έτη και εγέννησε τον Ναχώρ.

23 Και έζησε Σερούχ, μετά το γεννήσαι αυτόν τον Ναχώρ, έτη διακόσια και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας και απέθανε.

24 Και έζησε Ναχώρ έτη εκατόν εβδομήκοντα εννέα και εγέννησε τον Θάρα. 25 και έζησε Ναχώρ, μετά το γεννήσαι αυτόν τον Θάρα, έτη εκατόν εικοσιπέντε και εγέννησεν υιούς και θυγατέρας και απέθανε.

26 Και έζησε Θάρα εβδομήκοντα έτη και εγέννησε τον Άβραμ και τον Ναχώρ και τον Αρράν.

27 Αύται αι γενέσεις Θάρα· Θάρα εγέννησε τον Άβραμ και τον Ναχώρ και τον Αρράν, και Αρράν εγέννησε τον Λωτ. 28 και απέθανεν Αρράν ενώπιον Θάρα τον πατρός αυτού εν τη γη, ή εγεννήθη, εν τη χώρα των Χαλδαίων. 29 και έλαβον Άβραμ και Ναχώρ εαυτοίς γυναίκας· όνομα τη γυναικί Άβραμ Σάρα, και όνομα τη γυναικί Ναχώρ Μελχά, θυγάτηρ Αρράν και πατήρ Μελχά και πατήρ Ιεσχά. 30 και ην Σάρα στείρα και ουκ ετεκνοποιεί. 31 και έλαβε Θάρα τον Άβραμ υιόν αυτού και τον Λωτ υιόν Αρράν, υιόν του υιού αυτού, και την

Σάραν την νύμφην αυτού, γυναίκα Ἀβραμ του υιού αυτού, και ἐξήγαγεν αυτούς εκ της χώρας των Χαλδαίων πορευθῆναι εις γην Χαναάν και ἦλθον ἕως Χαρράν και κατώκησεν ἐκεῖ. 32 και ἐγένοντο πάσαι αι ἡμέραι Θάρα εν γη Χαρράν διακόσια πέντε ἔτη, και ἀπέθανε Θάρα εν Χαρράν.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος τῷ Ἀβραμ· ἐξελθε εκ της γῆς σου και εκ της συγγενείας σου και εκ του οἴκου του πατρός σου και δεῦρο εις την γην, ἣν αν σοι δείξω· 2 και ποιήσω σε εις ἔθνος μέγα και ευλογήσω σε και μεγαλυνώ το ὄνομά σου, και ἔσῃ ευλογημένος· 3 και ευλογήσω τους ευλογούντάς σε και τους καταρωμένους σε καταράσομαι· και ενευλογηθήσονται εν σοί πάσαι αι φυλαί της γῆς. 4 και εμπορεύθη Ἀβραμ, καθάπερ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος, και ὥχετο μετ' αὐτοῦ Λωτ. Ἀβραμ δε ἦν ἐτῶν εβδομηκονταπέντε, ὅτε ἐξῆλθε εκ Χαρράν. 5 και ἔλαβεν Ἀβραμ Σάραν την γυναῖκα αὐτοῦ και τον Λωτ υἱόν του ἀδελφοῦ αὐτοῦ και πάντα τα υπάρχοντα αὐτῶν, ὅσα ἐκτήσαντο, και πᾶσαν ψυχὴν, ἣν ἐκτήσαντο εκ Χαρράν, και ἐξήλθοσαν πορευθῆναι εις γην Χαναάν. 6 και διώδευσεν Ἀβραμ την γην εις το μήκος αὐτῆς ἕως του τόπου Συχέμ, ἐπὶ την δρύν την υψηλὴν· οι δε Χαναναῖοι τότε κατῶκουν την γην. 7 και ὥφθη Κύριος τῷ Ἀβραμ και εἶπεν αὐτῷ· τῷ σπέρματί σου δώσω την γην ταύτην. και ὠκοδόμησεν ἐκεῖ Ἀβραμ θυσιαστήριον Κυρίῳ τῷ οφθέντι αὐτῷ. 8 και ἀπέστη ἐκεῖθεν εις το ὅρος κατὰ ανατολὰς Βαιθήλ και ἔστησεν ἐκεῖ την σκηνὴν αὐτοῦ, Βαιθήλ κατὰ θάλασσαν και Αγγαί κατὰ ανατολὰς· και ὠκοδόμησεν ἐκεῖ θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ και ἐπεκαλέσατο ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου. 9 και ἀπήρεν Ἀβραμ και πορευθεὶς ἐστρατοπέδευσεν εν τη ἐρήμῳ.

10 Και ἐγένετο λιμός ἐπὶ της γῆς, και κατέβη Ἀβραμ εις Αἴγυπτον παροικῆσαι ἐκεῖ, ὅτι ἐνίσχυσεν ο λιμός ἐπὶ της γῆς. 11 ἐγένετο δε, ἡνίκα ἤγγισεν Ἀβραμ εἰσελθεῖν εις Αἴγυπτον, εἶπεν Ἀβραμ Σάρα τῇ γυναικί· γινώσκω ἐγώ, ὅτι γυνὴ ευπρόσωπος εἰ· 12 ἔσται ουν, ὡς αν ἰδωσί σε οι Αἰγύπτιοι, ἐροῦσιν ὅτι γυνὴ αὐτοῦ ἐστίν αὐτή, και ἀποκτενοῦσί με, σε δε περιποιήσονται. 13 ἐπὶ ουν, ὅτι ἀδελφὴ αὐτοῦ εἰμι, ὅπως αν εὔ μοι γένηται δια σε, και ζήσεται ἡ ψυχὴ μου ἐνεκέν σου. 14 ἐγένετο δε, ἡνίκα εἰσῆλθεν Ἀβραμ εις Αἴγυπτον, ἰδόντες οι Αἰγύπτιοι την γυναῖκα αὐτοῦ, ὅτι καλὴ ἦν σφόδρα, 15 και εἶδον αὐτὴν οι ἄρχοντες Φαραώ και ἐπήνεσαν αὐτὴν πρὸς Φαραώ και εἰσήγαγον αὐτὴν εις τον οἶκον Φαραώ· 16 και τῷ Ἀβραμ εὐ ἐχρήσαντο δι' αὐτὴν, και ἐγένοντο αὐτῷ πρόβατα και μόσχαι και ὄνοι και παῖδες και παιδίσκαι και ἡμίονοι και κάμηλοι. 17 και ἤτασεν ο Θεός τον Φαραώ ἐτασμοῖς μεγάλοις και πονηροῖς και τον οἶκον αὐτοῦ περὶ Σάρας της γυναικὸς Ἀβραμ. 18 καλέσας δε Φαραώ τον Ἀβραμ εἶπε· τι τοῦτο ἐποίησάς μοι, ὅτι οὐκ ἀπήγγειλάς μοι, ὅτι γυνὴ σου ἐστίν; 19 ἵνατί εἶπας ὅτι ἀδελφὴ μου ἐστίν; και ἔλαβον αὐτὴν ἐμαυτῷ γυναῖκα, και νυν ἰδοὺ ἡ γυνὴ σου ἐναντί σου· λαβὼν ἀπότρεχε. 20 και ἐνετείλατο Φαραώ ἀνδράσι περὶ Ἀβραμ συμπροτέμψαι αὐτόν και την γυναῖκα αὐτοῦ και πάντα, ὅσα ἦν αὐτῷ.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ

1 ΑΝΕΒΗ δε Ἀβραμ ἐξ Αἰγύπτου, αὐτός και ἡ γυνὴ αὐτοῦ και πάντα τα αὐτοῦ και Λωτ μετ' αὐτοῦ, εις την ἐρήμον. 2 Ἀβραμ δε ἦν πλούσιος σφόδρα κτήνεσι και ἀργυρίῳ και χρυσίῳ. 3 και εμπορεύθη ὅθεν ἦλθεν εις την ἐρήμον ἕως Βαιθήλ, ἕως του τόπου, οὗ ἦν ἡ σκηνὴ αὐτοῦ το πρῶτον, ἀνὰ μέσον Βαιθήλ και ἀνὰ μέσον Αγγαί, 4 εις τον τόπον του θυσιαστηρίου, οὗ ἐποίησεν ἐκεῖ την ἀρχὴν· και ἐπεκαλέσατο ἐκεῖ Ἀβραμ το ὄνομα του Κυρίου. 5 και Λωτ τῷ συμπορευομένῳ μετὰ Ἀβραμ ἦν πρόβατα και βόες και σκηναί. 6 και οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ γῆ κατοικεῖν ἅμα, ὅτι ἦν τα υπάρχοντα αὐτῶν πολλὰ, και οὐκ ἐχώρει αὐτοὺς ἡ γῆ κατοικεῖν ἅμα. 7 και ἐγένετο μάχη ἀνὰ μέσον των ποιμένων των κτηνῶν του Ἀβραμ και ἀνὰ μέσον των ποιμένων των κτηνῶν του Λωτ· οι δε Χαναναῖοι και οι Φερεζαῖοι τότε κατῶκουν την γην. 8 εἶπε δε Ἀβραμ τῷ Λωτ· μὴ ἔστω μάχη ἀνὰ μέσον ἐμοῦ και σου και ἀνὰ μέσον των ποιμένων μου και ἀνὰ μέσον των ποιμένων σου, ὅτι ἄνθρωποι ἀδελφοί ἐσμεν ἡμεῖς. 9 οὐκ ἰδοὺ πᾶσα ἡ γῆ ἐναντίον σου ἐστίν; διαχωρίσθητι ἀπ' ἐμοῦ· εἰ συ εις ἀριστερά, ἐγὼ εις δεξιὰ· εἰ δε συ εις δεξιὰ, ἐγὼ εις ἀριστερά. 10 και ἐπᾶρας Λωτ τους οφθαλμούς αὐτοῦ, ἐπείδε πᾶσαν την περίχωρον του Ιορδάνου, ὅτι πᾶσα ἦν ποτιζομένη πρὸ του καταστρέψαι τον Θεόν Σόδομα και Γόμορρα, ὡς ο παράδεισος του Θεοῦ και ὡς ἡ γῆ Αἰγύπτου, ἕως ελθεῖν εις Ζόγορα. 11 και ἐξελέξατο αὐτῷ Λωτ πᾶσαν την περίχωρον του Ιορδάνου, και ἀπῆρε Λωτ ἀπὸ ανατολῶν, και διεχωρίσθησαν ἕκαστος ἀπὸ του ἀδελφοῦ αὐτοῦ. 12 Ἀβραμ δε κατώκησεν εν γῇ Χαναάν, Λωτ δε κατώκησεν εν πόλει των περιχώρων και ἐσκήνωσεν εν Σοδόμοις· 13 οι δε ἄνθρωποι οι εν Σοδόμοις πονηροὶ και ἀμαρτωλοὶ ἐναντίον του Θεοῦ σφόδρα.

14 Ο δε Θεός εἶπε τῷ Ἀβραμ μετὰ το διαχωρισθῆναι τον Λωτ ἀπ' αὐτοῦ· ἀνάβλεψον τοῖς οφθαλμοῖς σου και ἰδε ἀπὸ του τόπου, οὗ νυν συ εἰ, πρὸς βορρὰν και λίβα και ανατολὰς και θάλασσαν· 15 ὅτι πᾶσαν την γην, ἣν συ ὁράς, σοὶ δώσω αὐτὴν και τῷ σπέρματί σου ἕως αἰῶνος. 16 και ποιήσω το σπέρμα σου ὡς την ἄμμον της γῆς· εἰ δύνатаί τις ἐξαριθμησάι την ἄμμον της γῆς, και το σπέρμα σου ἐξαριθμηθήσεται. 17 ἀναστὰς διόδυσσον την γην εις τε το μήκος αὐτῆς και εις το πλάτος, ὅτι σοὶ δώσω αὐτὴν και τῷ σπέρματί σου εις τον αἰῶνα. 18 και ἀποσκηνώσας Ἀβραμ, ἐλθὼν κατώκησε παρὰ την δρύν την Μαμβρὴ, ἣ ἦν εν

Χεβρώμ, και ωκοδόμησεν εκεί θυσιαστήριον τω Κυρίω.

ΓΕΝΕΣΙΣ 12

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

1 ΕΓΕΝΕΤΟ δε εν τη βασιλεία τη Αμαρφάλ βασιλέως Σενναάρ, και Αριώχ βασιλέως Ελλασάρ, Χοδολλογομόρ βασιλεύς Ελάμ και Θαργάλ βασιλεύς εθνών 2 εποίησαν πόλεμον μετά Βαλλά βασιλέως Σοδόμων και μετά Βαρσά βασιλέως Γομόρρας και μετά Σενναάρ βασιλέως Αδαμά και μετά Συμοβόρ βασιλέως Σεβωείμ, και βασιλέως Βαλάκ (αύτη εστί Σηγώρ). 3 πάντες ούτοι συνεφώνησαν επί την φάραγγα την αλυκήν (αύτη η θάλασσα των αλών). 4 δώδεκα έτη αυτοί εδούλευσαν τω Χοδολλογομόρ, τω δε τρισκαιδεκάτω έτει απέστησαν. 5 εν δε τω τεσσαρεσκαιδεκάτω έτει ήλθε Χοδολλογομόρ και οι βασιλείς μετ ' αυτού και κατέκοψαν τους γίγαντας τους εν Ασταρώθ και Καρναϊν, και έθνη ισχυρά άμα αυτοίς και τους 'Ομμάιους τους εν Σαυή τη πόλει 6 και τους Χορραίους τους εν τοις όρεσι Σηείρ, έως της τερεβίνθου της Φαράν, ή εστιν εν τη ερήμω. 7 και αναστρέψαντες ήλθον επί την πηγήν της κρίσεως (αύτη εστί Κάδης) και κατέκοψαν πάντας τους άρχοντας Αμαλήκ και τους Αμορραίους τους κατοικούντας εν Ασασονθαμάρ. 8 εξήλθε δε βασιλεύς Σοδόμων και βασιλεύς Γομόρρας και βασιλεύς Αδαμά και βασιλεύς Σεβωείμ και βασιλεύς Βαλάκ (αύτη εστί Σηγώρ) και παρετάξαντο αυτοίς εις πόλεμον εν τη κοιλάδι τη αλυκή, 9 προς Χοδολλογομόρ βασιλέα Ελάμ και Θαργάλ βασιλέα εθνών και Αμαρφάλ βασιλέα Σενναάρ και Αριώχ βασιλέα Ελλασάρ, οι τέσσαρες βασιλείς προς τους πέντε. 10 η δε κοιλάς η αλυκή, φρέατα ασφάλτου. έφυγε δε βασιλεύς Σοδόμων και βασιλεύς Γομόρρας και ενέπεσαν εκεί, οι δε καταλειφθέντες εις την ορεινήν έφυγον. 11 έλαβον δε την ίππον πάσαν την Σοδόμων και Γομόρρας και πάντα τα βρώματα αυτών και απήλθον. 12 έλαβον δε και τον Λωτ τον υιόν του αδελφού Άβραμ και την αποσκευήν αυτού και απώχοντο· ην γαρ κατοικών εν Σοδόμοις.

13 Παραγενόμενος δε των ανασωθέντων τις απήγγειλεν Άβραμ τω περάτη· αυτός δε κατώκει παρά τη δρυϊ τη Μαμβρή Αμορραίου του αδελφού Εσχώλ και του αδελφού Αυνάν, οί ήσαν συνωμόται του Άβραμ. 14 ακούσας δε Άβραμ ότι ηχμαλώτενται Λωτ ο αδελφιδούς αυτού, ηρίθμησε τους ιδίους οικογενείς αυτού, τριακοσίους δέκα και οκτώ, και κατεδίωξεν οπίσω αυτών έως Δάν. 15 και επέπεσεν επ ' αυτούς την νύκτα αυτός και οι παίδες αυτού, και επάταξεν αυτούς και κατεδίωξεν αυτούς έως Χοβά, ή εστιν εν αριστερά Δαμασκού. 16 και απέστρεψε πάσαν την ίππον Σοδόμων, και Λωτ τον αδελφιδούν αυτού απέστρεψε και πάντα τα υπάρχοντα αυτού και τας γυναίκας και τον λαόν.

17 Εξήλθε δε βασιλεύς Σοδόμων εις συνάντησιν αυτω, μετά το υποστρέφει αυτόν από της κοπής του Χοδολλογομόρ και των βασιλέων των μετ ' αυτού, εις την κοιλάδα του Σαβύ (τούτο ην το πεδίο των βασιλέων). 18 και Μελχισεδέκ βασιλεύς Σαλήμ εξήνεγκεν άρτους και οίνον· ην δε ιερεύς του Θεού του υψίστου. 19 και ευλόγησε τον Άβραμ και είπεν· ευλογημένος Άβραμ τω Θεω τω υψίστω, ος έκτισε τον ουρανόν και την γην. 20 και ευλογητός ο Θεός ο υψίστος, ος παρέδωκε τους εχθρούς σου υποχειρίους σοι. και έδωκεν αυτω Άβραμ δεκάτην από πάντων. 21 είπε δε βασιλεύς Σοδόμων προς Άβραμ· δος μοι τους άνδρας, την δε ίππον λάβε σεαυτω. 22 είπε δε Άβραμ προς τον βασιλέα Σοδόμων· εκτενώ την χείρά μου προς Κύριον τον Θεόν τον υψίστον, ος έκτισε τον ουρανόν και την γην, 23 ει από σπαρτίου έως σφυρωτήρος υποδήματος λήψομαι από πάντων των σών, ίνα μη είπης, ότι εγώ επλούτισα τον Άβραμ· 24 πλήν ων έφαγον οι νεανίσκοι και της μερίδος των ανδρών των συμπορευθέντων μετ ' εμού, Εσχώλ, Αυνάν, Μαμβρή, ούτοι λήφονται μερίδα.

ΓΕΝΕΣΙΣ 13

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ

1 ΜΕΤΑ δε τα ρήματα ταύτα εγενήθη ρήμα Κυρίου προς Άβραμ εν οράματι, λέγων· μη φοβού Άβραμ, εγώ υπερασπίζω σου· ο μισθός σου πολός έσται σφόδρα. 2 λέγει δε Άβραμ· δέσποτα Κύριε, τι μοι δώσεις; εγώ δε απολύομαι άτεκνος· ο δε υιος Μασέκ της οικογενούς μου, ούτος Δαμασκός Ελιίζερ. 3 και είπεν Άβραμ· επειδή εμοί ουκ έδωκας σπέρμα, ο δε οικογενής μου κληρονομήσει μοι. 4 και ευθύς φωνή Κυρίου εγένετο προς αυτόν λέγουσα· ου κληρονομήσει σε ούτος, αλλ ' ος εξελεύσεται εκ σου, ούτος κληρονομήσει σε. 5 εξήγαγε δε αυτόν έξω και είπεν αυτω· ανάβλεψον δη εις τον ουρανόν και αρίθμησον τους αστέρας, ει δυνήσῃ εξαριθμήσαι αυτούς. και είπεν· ούτως έσται το σπέρμα σου. 6 και επίστευσεν Άβραμ τω Θεω, και ελογίσθη αυτω εις δικαιοσύνην. 7 είπε δε προς αυτόν· εγώ ο Θεός ο εξαγαγών σε εκ χώρας Χαλδαιών, ωστε δούναί σοι την γην ταύτην κληρονομήσαι. 8 είπε δε, Δέσποτα Κύριε, κατά τι γνώσομαι ότι κληρονομήσω αυτήν; 9 είπε δε αυτω· λάβε μοι δάμαλιν τριετίζουσας και αίγα τριετίζουσας και κριόν τριετίζοντα και τρυγόνα και περιστεράν. 10 έλαβε δε αυτω πάντα ταύτα και διείλεν αυτά μέσα και έξηκεν αυτά αντιπρόσωπα αλλήλοις, τα δε όρνεα ου διείλε. 11 κατέβη δε όρνεα επί τα σώματα, επί τα διχοτομήματα αυτών, και συνεκάθησεν αυτοίς Άβραμ. 12 περί δε ηλίου δυσμάς έκστασις επέπεσε τω Άβραμ, και ιδού φόβος σκοτεινός μέγας επιπίπτει αυτω. 13 και ερρέθη προς Άβραμ· γινώσκων γνώση ότι πάροικον έσται το σπέρμα σου εν γη ουκ

ιδία, και δουλώσουσιν αυτούς και κακώσουσιν αυτούς και ταπεινώσουσιν αυτούς τετρακόσια έτη. 14 το δε έθνος, ω εάν δουλεύσωσι, κρινώ εγώ· μετά δε ταύτα εξελεύσονται ώδε μετά αποσκευής πολλής.

15 συ δε απελεύση προς τους πατέρας σου εν ειρήνη, τραφείς εν γήρα καλῶ. 16 τετάρτη δε γενεά αποστραφήσονται ώδε· ούπῳ γαρ αναπεπλήρωνται αι αμαρτίαι των Αμορραίων έως του νυν. 17 επεί δε ο ήλιος εγένετο προς δυσμάς, φλόξ· εγένετο, και ιδού κλίβανος καπνιζόμενος και λαμπάδες πυρός, αι διήλθον ανά μέσον των διχοτομημάτων τούτων. 18 εν τη ημέρα εκείνη διέθετο Κύριος τῷ Ἀβραμ διαθήκην λέγων· τῷ σπέρματί σου δώσω την γην ταύτην, από του ποταμού Αιγύπτου έως του ποταμού του μεγάλου, ποταμού Ευφράτου, 19 τους Κεναίους και τους Κενεζαίους και τους Κεδμωναίους 20 και τους Χετταίους και τους Φερεζαίους και Ραφαείν και τους Αμορραίους και τους Χαναναίους και τους Ευαίους και τους Γεργεσαίους και τους Ιεβουσαίους.

ΓΕΝΕΣΙΣ 12

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

1 ΣΑΡΑ δε γυνή Ἀβραμ ουκ έτικτεν αυτω. ην δε αυτη παιδίσκη Αιγυπτία, ή όνομα Ἀγαρ. 2 είπε δε Σάρα προς Ἀβραμ· ιδού συνέκλεισέ με Κύριος του μη τίκτειν· είσελθε ουν προς την παιδίσκην μου, ίνα τεκνοποιήσωμαι εξ αυτής. υπήκουσε δε Ἀβραμ της φωνής Σάρας. 3 και λαβούσα Σάρα η γυνή Ἀβραμ Ἀγαρ την Αιγυπτίαν την εαυτής παιδίσκην, μετά δέκα έτη του οικήσαι Ἀβραμ εν γη Χαναάν, έδωκεν αυτήν τῷ Ἀβραμ ανδρί αυτής αυτω γυναίκα. 4 και εισήλθε προς Ἀγαρ, και συνέλαβε. και είδεν ότι εν γαστρί έχει, και ητιμάσθη η κυρία εναντίον αυτής. 5 είπε δε Σάρα προς Ἀβραμ· αδικούμαι εκ σου· εγώ δέδωκα την παιδίσκην μου εις τον κόλπον σου, ιδούσα δε ότι εν γαστρί έχει, ητιμάσθη εναντίον αυτής· κρίναι ο Θεός ανά μέσον εμού και σου. 6 είπε δε Ἀβραμ προς Σάραν· ιδού η παιδίσκη σου εν ταις χερσί σου· χρώ αυτη ως αν σοι αρεστόν ή. και εκάκωσεν αυτήν Σάρα, και απέδρα από προσώπου αυτής.

7 Εύρε δε αυτήν άγγελος Κυρίου επί της πηγής του ύδατος εν τη ερήμῳ, επί της πηγής εν τη οδῳ Σουρ. 8 και είπεν αυτη ο άγγελος Κυρίου. Ἀγαρ, παιδίσκη Σάρας, πόθεν έρχη και που πορεύη; και είπεν· από προσώπου Σάρας της κυρίας μου εγώ αποδιδράσκω. 9 είπε δε αυτη ο άγγελος Κυρίου· αποστράφηθι προς την κυρίαν σου και ταπεινώθητι υπό τας χείρας αυτής. 10 και είπεν αυτη ο άγγελος Κυρίου· πληθύνων πληθύνῳ το σπέρμα σου, και ουκ αριθμηθήσεται υπό του πληθους. 11 και είπεν αυτη ο άγγελος Κυρίου· ιδού, συ εν γαστρί έχεις και τέξη υιόν και καλέσεις το όνομα αυτού Ισμαήλ, ότι επήκουσε Κύριος τη ταπεινώσει σου. 12 ούτος έσται άγροικος άνθρωπος αι χείρες αυτού επί πάντας, και αι χείρες πάντων επ' αυτόν, και κατά πρόσωπον πάντων των αδελφών αυτού κατοικήσει. 13 και εκάλεσεν Ἀγαρ το όνομα Κυρίου του λαλούντος προς αυτήν· συ ο Θεός ο επιδών με, ότι είπε· και γαρ ενώπιον είδον οφθέντα μοι. 14 ένεκεν τούτου εκάλεσε το φρέαρ Φρέαρ ου ενώπιον είδον· ιδού ανά μέσον Κάδης και ανά μέσον Βαράδ.

15 Και έτεκεν Ἀγαρ τῷ Ἀβραμ υιόν, και εκάλεσεν Ἀβραμ το όνομα του υιού αυτού, ον έτεκεν αυτω Ἀγαρ, Ισμαήλ. 16 Ἀβραμ δε ην ετών ογδοηκονταέξ, ηνίκα έτεκεν Ἀγαρ τῷ Ἀβραμ τον Ισμαήλ.

ΓΕΝΕΣΙΣ 13

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ

1 ΕΓΕΝΕΤΟ δε Ἀβραμ ετών εννηκονταεννέα, και ώφθη Κύριος τῷ Ἀβραμ και είπεν αυτω· εγώ ειμι ο Θεός σου· ευαρέσται ενώπιον εμού και γίνου άμεμπτος, 2 και θήσομαι την διαθήκην μου ανά μέσον εμού και ανά μέσον σου και πληθύνῳ σε σφόδρα. 3 και έπεσεν Ἀβραμ επί πρόσωπον αυτού, και ελάλησεν αυτω ο Θεός λέγων· 4 και εγώ ιδού η διαθήκη μου μετά σου, και έση πατήρ πληθους εθνών, 5 και ου κληθήσεται έτι το όνομά σου Ἀβραμ, αλλ'· έσται το όνομά σου Αβραάμ, ότι πατέρα πολλών εθνών τέθεικά σε. 6 και αυξανῳ σε σφόδρα σφόδρα και θήσω σε εις έθνη, και βασιλείς εκ σου εξελεύσονται. 7 και στήσω την διαθήκην μου ανά μέσον σου και ανά μέσον του σπέρματός σου μετά σε, εις τας γενεάς αυτών, εις διαθήκην αιώνιον, είναιί σου Θεός και του σπέρματός σου μετά σε. 8 και δώσω σοι και τῷ σπέρματί σου μετά σε την γην, ην παροικείς, πάσαν την γην Χαναάν, εις κατάσχεσιν αιώνιον και έσομαι αυτοίς εις Θεόν. 9 και είπεν ο Θεός προς Αβραάμ· συ δε την διαθήκην μου διατηρήσεις, συ και το σπέρμα σου μετά σε εις τας γενεάς αυτών. 10 και αύτη η διαθήκη, ην διατηρήσεις, ανά μέσον εμού και υμών και ανά μέσον του σπέρματός σου μετά σε εις τας γενεάς αυτών· περιτμηθήσεται υμών παν αρσενικόν, 11 και περιτμηθήσεται την σάρκα της ακροβυστίας υμών, και έσται εις σημείον διαθήκης ανά μέσον εμού και υμών. 12 και παιδίον οκτώ ημερών περιτμηθήσεται υμίν, παν αρσενικόν εις τας γενεάς υμών, ο οικογενής και ο αργυρώνητος, από παντός υιού αλλοτρίου, ος ουκ έστιν εκ του σπέρματός σου. 13 περιτομή περιτμηθήσεται ο οικογενής της οικίας σου και ο αργυρώνητος, και έσται η διαθήκη μου επί της σαρκός υμών εις διαθήκην αιώνιον. 14 και απεριτμητος άρσην, ος ου περιτμηθήσεται την σάρκα της ακροβυστίας αυτού τη ημέρα τη ογδόη, εξολοθρευθήσεται η ψυχή εκείνη εκ του γένους αυτής, ότι την διαθήκην μου διεσκέδασε.

15 Και είπεν ο Θεός τῷ Αβραάμ· Σάρα η γυνή σου ου κληθήσεται το όνομα αυτής Σάρα, αλλά Σάρρα έσται το όνομα αυτής. 16 ευλογήσω δε αυτήν, και δώσω σοι εξ αυτής τέκνον· και ευλογήσω αυτό, και έσται εις

έθνη, και βασιλείς εθνών εξ αυτού έσονται. 17 και έπεσεν Αβραάμ επί πρόσωπον αυτού και εγέλασε και είπεν εν τη διανοία αυτού λέγων· ει τω εκατονταετεί γενήσεται υιος; και ει η Σάρρα ενενήκοντα ετών τέξεται; 18 είπε δε Αβραάμ προς τον Θεόν· Ισμαήλ ούτος ζήτω εναντίον σου. 19 είπε δε ο Θεός προς Αβραάμ· ναι· ιδού Σάρρα η γυνή σου τέξεται σοι υιόν, και καλέσεις το όνομα αυτού Ισαάκ, και στήσω την διαθήκην μου προς αυτόν εις διαθήκην αιώνιον, είναι αυτω Θεός και τω σπέρματι αυτού μετ' αυτόν. 20 περί δε Ισμαήλ ιδού επήκουσά σου· και ιδού ευλόγηκα αυτόν και αυξανώ αυτόν και πληθυνώ αυτόν σφόδρα· δώδεκα έθνη γεννήσει και δώσω αυτόν εις έθνος μέγα. 21 την δε διαθήκην μου στήσω προς Ισαάκ, ον τέξεται σοι Σάρρα εις τον καιρόν τούτον, εν τω ενιαυτω τω ετέρω. 22 συνετέλεσε δε λαλών προς αυτόν και ανέβη ο Θεός από Αβραάμ.

23 Και έλαβεν Αβραάμ Ισμαήλ τον υιόν εαυτού και πάντας τους οικογενείς αυτού και πάντας τους αργυρωνήτους και παν άρσεν των ανδρών των εν τω οίκω Αβραάμ και περιέτεμε τας ακροβυστίας αυτών εν τω καιρω της ημέρας εκείνης, καθά ελάλησεν αυτω ο Θεός. 24 Αβραάμ δε ενενηκονταεννέα ην ετών, ηνίκα περιέτεμετο την σάρκα της ακροβυστίας αυτού. 25 Ισμαήλ δε ο υιος αυτού ην ετών δεκατριών, ηνίκα περιέτεμετο την σάρκα της ακροβυστίας αυτού. 26 εν δε τω καιρω της ημέρας εκείνης περιετμήθη Αβραάμ και Ισμαήλ ο υιος αυτού· 27 και πάντες οι άνδρες του οίκου αυτού και οι οικογενείς αυτού και οι αργυρώνητοι εξ αλλογενών εθνών, περιέτεμεν αυτούς.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ

1 ΩΦΘΗ δε αυτω ο Θεός προς τη δρυϊ τη Μαμβρή, καθημένου αυτού επί της θύρας της σκηνής αυτού μεσημβρίας. 2 αναβλέψας δε τοις οφθαλμοίς αυτού είδε, και ιδού τρεις άνδρες ειστήκεισαν επάνω αυτού· και ιδών προσέδραμεν εις συνάντησιν αυτοίς από της θύρας της σκηνής αυτού και προσεκύνησεν επί την γην. 3 και είπε· κύριε, ει άρα εύρον χάριν εναντίον σου, μη παρέλθης τον παίδα σου· 4 ληφθήτω δη ύδωρ, και νιψάτωσαν τους πόδας υμών, και καταψύξατε υπό το δένδρον· 5 και λήψομαι άρτον, και φάγεσθε, και μετά τούτο παρελεύσεσθε εις την οδόν υμών, ου ένεκεν εξεκλίνατε προς τον παίδα υμών. και είπαν· ούτω ποιήσον, καθώς είρηκας. 6 και έσπευσεν Αβραάμ επί την σκηνήν προς Σάρραν και είπεν αυτη· σπεύσον και φύρασον τρία μέτρα σεμιδάλεως και ποιήσον εγκρυφίας. 7 και εις τας βόας έδραμεν Αβραάμ και έλαβεν απαλόν μοσχάριον και καλόν και έδωκε τω παιδί, και ετάχυνε του ποιήσαι αυτό. 8 έλαβε δε βούτυρον, και γάλα, και το μοσχάριον ό εποίησε, και παρέθηκεν αυτοίς, και έφαγον· αυτός δε παρειστήκει αυτοίς υπό το δένδρον.

9 Είπε δε προς αυτόν· που Σάρρα η γυνή σου; ο δε αποκριθείς είπεν· ιδού εν τη σκηνή. 10 είπε δε· επαναστρέφω ηζω προς σε κατά τον καιρόν τούτον εις ωρας, και έξει υιόν Σάρρα η γυνή σου. Σάρρα δε ήκουσε προς τη θύρα της σκηνής, ούσα όπισθεν αυτού. 11 Αβραάμ δε και Σάρρα πρεσβύτεροι προβεβηκότες ημερών, εξέλιπε δε τη Σάρρα γίνεσθαι τα γυναικεία. 12 εγέλασε δε Σάρρα εν εαυτη, λέγουσα· ούπω μεν μοι γεγονός έως του νυν, ο δε κύριός μου πρεσβύτερος. 13 και είπε Κύριος προς Αβραάμ· τι όστις εγέλασε Σάρρα εν εαυτη, λέγουσα· άρά γε αληθώς τέξομαι; εγώ δε γεγήρακα. 14 μη αδυνατήσει παρά τω Θεω ρήμα; εις τον καιρόν τούτον αναστρέψω προς σε εις ωρας· και έσται τη Σάρρα υιος. 15 ηρνήσατο δε Σάρρα λέγουσα· ουκ εγέλασα· εφοβήθη γαρ. και είπεν αυτη· ουχι, αλλά εγέλασας.

16 Εξαναστάντες δε εκείθεν οι άνδρες κατέβλεψαν επί πρόσωπον Σοδόμων και Γομόρρας. Αβραάμ δε συνεπορεύετο μετ' αυτών συμπροπέμπων αυτούς. 17 ο δε Κύριος είπεν· ου μη κρύψω εγώ από Αβραάμ του παιδός μου, α εγώ ποιέ. 18 Αβραάμ δε γινόμενος έσται εις έθνος μέγα και πολύ, και ενευλογηθήσονται εν αυτω πάντα τα έθνη της γης. 19 ήδριν γαρ όστι συντάζει τοις υιοίς αυτού και τω οίκω αυτού μετ' αυτόν, και φυλάζουσι τας οδούς Κυρίου ποιείν δικαιοσύνην και κρίσιν, όπως αν επαγάγη Κύριος επί Αβραάμ πάντα, όσα ελάλησε προς αυτόν. 20 είπε δε Κύριος· κραυγή Σοδόμων και Γομόρρας πεπλήθυνται προς με, και αι αμαρτίαι αυτών μεγάλαι σφόδρα. 21 καταβάς ουν όψομαι, ει κατά την κραυγήν αυτών την ερχομένην προς με συντελούνται, ει δε μη, ίνα γνώ. 22 και αποστρέψαντες εκείθεν οι άνδρες ήλθον εις Σόδομα. Αβραάμ δε έτι ην εστηκώς εναντίον Κυρίου. 23 και εγγίσας Αβραάμ είπε· μη συναπολέσης δίκαιον μετά ασεβούς και έσται ο δίκαιος ως ο ασεβής; 24 εάν ώσι πεντήκοντα δίκαιοι εν τη πόλει, απολείς αυτούς; ουκ ανήσεις πάντα τον τόπον ένεκεν των πεντήκοντα δικαίων, εάν ώσιν εν αυτη; 25 μηδαμώς συ ποιήσεις ως το ρήμα τούτο, του αποκτείνει δίκαιον μετά ασεβούς, και έσται ο δίκαιος ως ο ασεβής. μηδαμώς· ο κρίνων πάσαν την γην, ου ποιήσεις κρίσιν; 26 είπε δε Κύριος· εάν ώσιν εν Σοδόμοις πεντήκοντα δίκαιοι εν τη πόλει, αφήσω όλην την πόλιν και πάντα τον τόπον δι' αυτούς. 27 και αποκριθείς Αβραάμ είπε· νυν ηρξάμην λαλήσαι προς τον Κύριόν μου, εγώ δε ειμι γη και σποδός· 28 εάν δε ελαττωνώσωσιν οι πεντήκοντα δίκαιοι εις τεσσαρακονταπέντε, απολείς ένεκεν των πέντε πάσαν την πόλιν; και είπεν· ου μη απολέσω, εάν εύρω εκεί τεσσαράκοντα; και είπεν· ου μη απολέσω ένεκεν των τεσσαράκοντα. 30 και είπε· μη τι κύριε, εάν λαλήσω; εάν δε ευρεθώσιν εκεί τριάκοντα; και είπεν· ου μη απολέσω ένεκεν των τριάκοντα. 31 και είπεν· επειδή έχω λαλήσαι προς τον κύριον· εάν δε ευρεθώσιν εκεί είκοσι; και είπεν· ου μη απολέσω, εάν εύρω εκεί είκοσι. 32 και είπε· μήτι κύριε, εάν λαλήσω έτι άπαξ· εάν δε ευρεθώσιν εκεί δέκα; και είπεν· ου μη απολέσω ένεκεν των δέκα. 33 απήλθε δε ο Κύριος, ως επαύσατο λαλών τω Αβραάμ, και Αβραάμ απέστρεψεν εις τον τόπον αυτού.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ

1 ΗΛΘΟΝ δε οι δύο άγγελοι εις Σόδομα εσπέρας· Λωτ δε εκάθητο παρά την πύλην Σοδόμων. ιδών δε Λωτ, εξανέστη εις συνάντησιν αυτοίς και προσεκύνησε τω προσώπῳ ἐπὶ τὴν γῆν. 2 και εἶπεν· ἰδοὺ κύριοι, εκκλίνατε εις τον οἶκον του παιδός υμῶν και καταλύσατε και νύψασθε τους πόδας υμῶν, και ορθρίσαντες απελεύσεσθε εις την οδὸν υμῶν. και εἶπαν· ουχί, ἀλλ' ἐν τῇ πλατείᾳ καταλύσομεν. 3 και κατεβιάζετο αὐτούς, και ἐξέκλιναν προς αὐτόν και εισηλθον εις τον οἶκον αὐτοῦ. και ἐποίησεν αὐτοῖς πότον, και αζύμους ἐπέψεν αὐτοῖς, και ἔφαγον. 4 προ του κοιμηθῆναι δε, οι ἄνδρες της πόλεως οι Σοδομίται περικύκλωσαν την οικίαν ἀπὸ νεανίσκου ἕως πρεσβυτέρου, ἅπας ὁ λαός ἅμα. 5 και ἐξεκαλοῦντο τον Λωτ και ἔλεγον προς αὐτόν· που εἰσιν οι ἄνδρες οι εἰσελθόντες προς σε την νύκτα; ἐξάγαγε αὐτούς προς ἡμᾶς, ἵνα συγγενώμεθα αὐτοῖς. 6 ἐξήλθε δε Λωτ προς αὐτούς προς το πρόθυρον, την δε θύραν προσέωξεν ὀπίσω αὐτοῦ. 7 εἶπε δε προς αὐτούς· μηδαμῶς ἀδελφοί, μη πονηρέυσησθε. 8 εἰσὶ δε μοι δύο θυγατέρες, αι ουκ ἐγνώσαν ἄνδρα· ἐξάξω αὐτάς προς υμᾶς, και χράσθε αὐταῖς, καθά αν ἀρέσκη υμῖν· μόνον εις τους ἄνδρας τούτους μη ποιήσητε ἄδικον, ου εἵνεκεν εισηλθον ὑπὸ την σκέπην των δοκῶν μου. 9 εἶπαν δε αὐτῷ· ἀπόστα ἐκεῖ. εἰσήλθες παροικεῖν· μη και κρίσιν κρίνεις; νυν ουν σε κακῶσωμεν μάλλον ἢ ἐκείνους. και παρεβιάζοντο τον ἄνδρα τον Λωτ σφόδρα. και ἤγγισαν συντρίψαι την θύραν. 10 εκτείναντες δε οι ἄνδρες τας χεῖρας εἰσεσπάσαντο τον Λωτ προς εαυτούς εις τον οἶκον, και την θύραν του οἴκου ἀπέκλεισαν· 11 τους δε ἄνδρας τους ὄντας ἐπὶ της θύρας του οἴκου ἐπάταξαν ἐν αορασίᾳ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, και παρελύθησαν ζητούντες την θύραν.

12 Εἶπαν δε οι ἄνδρες ἢ προς Λωτ· εἰσὶ σοι ὧδε γαμβροὶ ἢ υἱοὶ ἢ θυγατέρες; ἢ εἵτις σοι ἄλλος ἐστὶν ἐν τῇ πόλει, ἐξάγαγε ἐκ του τόπου τούτου· 13 ὅτι ἡμεῖς ἀπόλλυμεν τον τόπον τούτον, ὅτι ὑψώθη ἡ κραυγὴ αὐτῶν ἐναντὶ Κυρίου, και ἀπέστειλεν ἡμᾶς Κύριος ἐκτρίψαι αὐτήν. 14 ἐξήλθε δε Λωτ και ἐλάλησε προς τους γαμβρούς αὐτοῦ τους εὐληφότας τας θυγατέρας αὐτοῦ και εἶπεν· ἀνάστητε και ἐξέλθετε ἐκ του τόπου τούτου, ὅτι ἐκτρίβει Κύριος την πόλιν. ἔδοξε δε γελοιάζειν ἐναντίον των γαμβρῶν αὐτοῦ. 15 ἡνίκα δε ὁρῆτος ἐγένετο, ἐσπούδαζον οι ἄγγελοι τον Λωτ λέγοντες· ἀναστάς λάβε την γυναῖκά σου και τας δύο θυγατέρας σου, ας ἔχεις, και ἐξελθε, ἵνα μη και συ συναπόλη ταις ἀνομίαις της πόλεως. 16 και ἐταράχθησαν· και ἐκράτησαν οι ἄγγελοι της χειρός αὐτοῦ και της χειρός της γυναικός αὐτοῦ και των χειρῶν των δύο θυγατέρων αὐτοῦ, ἐν τῷ φείσασθαι Κυρίου αὐτοῦ. 17 και ἐγένετο, ἡνίκα ἐξήγαγον αὐτούς ἔξω και εἶπαν· σώζων σώζε την σεαυτοῦ ψυχὴν· μη περιβλέψῃ εις τα ὀπίσω, μηδὲ στήν ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ· εις το ὅρος σώζου, μήποτε συμπαραληφθῇς. 18 εἶπε δε Λωτ προς αὐτούς· δέομαι κύριε, 19 ἐπειδὴ εὔρεν ὁ πᾶς σου ἔλεος ἐναντίον σου και ἐμεγάλυνας την δικαιοσύνην σου, ὃ ποιεῖς ἐπ' ἐμέ του ζῆν την ψυχὴν μου, ἐγὼ δε ου δυνήσομαι διασωθῆναι εις το ὅρος, μήποτε καταλάβῃ με τα κακά και ἀποθάνω. 20 ἰδοὺ ἡ πόλις αὕτη ἐγγὺς του καταφυγεῖν με ἐκεῖ, ἢ ἐστὶ μικρά, και ἐκεῖ διασωθήσομαι· ου μικρά ἐστὶ; και ζήσεται ἡ ψυχὴ μου ἐνεκὲν σου. 21 και εἶπεν αὐτῷ· ἰδοὺ ἐθαύμασά σου το πρόσωπον και ἐπὶ τῷ ῥήματι τούτῳ του μη καταστρέψαι την πόλιν, περὶ ἧς ἐλάλησας· 22 σπεύσον ουν του σωθῆναι ἐκεῖ· ου γὰρ δυνήσομαι ποιῆσαι πρᾶγμα, ἕως του ἐλθῆναι σε ἐκεῖ. δια τούτο ἐκάλεσε το ὄνομα της πόλεως ἐκείνης Σηγώρ. 23 ὁ ἥλιος ἐξήλθεν ἐπὶ την γῆν, και Λωτ εισηλθεν εις Σηγώρ, 24 και Κύριος ἐβρέξεν ἐπὶ Σόδομα και Γόμορρα θείον, και πυρ παρά Κυρίου ἐξ οὐρανοῦ 25 και κατέστρεψε τας πόλεις ταύτας και πάνσαν την περιχώρον και πάντας τους κατοικοῦντας ἐν ταις πόλεσι και τα ἀνατέλλοντα ἐκ της γῆς. 26 και ἐπέβλεψεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ εις τα ὀπίσω και ἐγένετο στήλη ἀλός.

27 Ὡρῆρισε δε Ἀβραάμ τῷ πρωτῷ εις τον τόπον, ου εἰστήκει ἐναντίον Κυρίου. 28 και ἐπέβλεψεν ἐπὶ πρόσωπον Σοδόμων και Γομόρρας και ἐπὶ πρόσωπον της περιχώρου και εἶδε, και ἰδοὺ ἀνέβαινε φλόξ ἐκ της γῆς, ὡσεὶ ἀτμίς καμίνου. 29 και ἐγένετο ἐν τῷ ἐκτρίψαι Κυρίου πάσας τας πόλεις της περιοίκου, ἐμνήσθη ὁ Θεός του Ἀβραάμ και ἐξαπέστειλε τον Λωτ ἐκ μέσου της καταστροφῆς, ἐν τῷ καταστρέψαι Κυρίου τας πόλεις, ἐν αἷς κατῶκει ἐν αὐταῖς Λωτ.

30 Ἀνέβη δε Λωτ ἐκ Σηγώρ και ἐκάθητο ἐν τῷ ὄρει αὐτός και αι δύο θυγατέρες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· ἐφοβήθη γὰρ κατοικήσαι ἐν Σηγώρ. και κατώκησεν ἐν τῷ σπηλαίῳ, αὐτός και αι δύο θυγατέρες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. 31 εἶπε δε ἡ πρεσβυτέρα προς την νεωτέραν· ὁ πατὴρ ἡμῶν πρεσβύτερος, και ουδεὶς ἐστὶν ἐπὶ της γῆς, ος εἰσελεύσεται προς ἡμᾶς, ὡς καθήκει πάσῃ τῇ γῇ· 32 δεῦρο και ποτίσωμεν τον πατέρα ἡμῶν οἶνον και κοιμηθώμεν μετ' αὐτοῦ και ἐξαναστήσωμεν ἐκ του πατρός ἡμῶν σπέρμα. 33 ἐπότισαν δε τον πατέρα αὐτῶν οἶνον ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, και εἰσελθούσα ἡ πρεσβυτέρα ἐκοιμήθη μετὰ του πατρός αὐτῆς ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, και ουκ ἦδει ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτόν και ἐν τῷ ἀναστῆναι. 34 ἐγένετο δε ἐν τῇ ἐπαύριον και εἶπεν ἡ πρεσβυτέρα προς την νεωτέραν· ἰδοὺ ἐκοιμήθην χθὲς μετὰ του πατρός ἡμῶν· ποτίσωμεν αὐτόν οἶνον και ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, και εἰσελθούσα ἐκοιμήθη μετ' αὐτοῦ, και ἐξαναστήσωμεν ἐκ του πατρός ἡμῶν σπέρμα. 35 ἐπότισαν δε και ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ τον πατέρα αὐτῶν οἶνον, και εἰσελθούσα ἡ νεωτέρα ἐκοιμήθη μετὰ του πατρός αὐτῆς, και ουκ ἦδει ἐν τῷ κοιμηθῆναι αὐτόν και ἀναστῆναι. 36 και συνέλαβον αι δύο θυγατέρες Λωτ ἐκ του πατρός αὐτῶν. 37 και ἔτεκεν ἡ πρεσβυτέρα υἱόν και ἐκάλεσε το ὄνομα αὐτοῦ Μωάβ λέγουσα· ἐκ του πατρός μου· οὗτος πατὴρ Μωαβιτῶν ἕως της σήμερον ἡμέρας. 38 ἔτεκε δε και ἡ νεωτέρα υἱόν και ἐκάλεσε το ὄνομα αὐτοῦ Ἀμμάν, λέγουσα· υἱὸς γένους μου· οὗτος πατὴρ Ἀμμανιτῶν ἕως της σήμερον ἡμέρας.

ΓΕΝΕΣΙΣ 12

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ

1 ΚΑΙ ἐκίνησεν ἐκεῖθεν Ἀβραάμ ἐν γῇ πρὸς λίβαν καὶ ὤκησεν ἀνά μέσον Κάδης καὶ ἀνά μέσον Σουρ. καὶ παρῶκησεν ἐν Γεράροις. 2 εἶπε δὲ Ἀβραάμ περὶ Σάρρας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ὅτι ἀδελφή μου ἐστίν· ἐφοβήθη γὰρ εἰπεῖν ὅτι γυνή μου ἐστίν, μὴ ποτε ἀποκτείνωσιν αὐτόν οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως δι' αὐτήν. ἀπέστειλε δὲ Ἀβιμέλεχ, βασιλεὺς Γεράρων, καὶ ἔλαβε τὴν Σάρραν. 3 καὶ εἰσήλθεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβιμέλεχ ἐν ὕπνῳ τὴν νύκτα καὶ εἶπεν· ἰδοὺ σὺ ἀποθνήσκεις περὶ τῆς γυναικὸς, ἣς ἔλαβες, αὕτη δὲ ἐστὶ συνωκηυία ἀνδρὶ. 4 Ἀβιμέλεχ δὲ οὐχ ἠψάτο αὐτῆς καὶ εἶπε· Κύριε, ἔθνος ἀγνοοῦν καὶ δίκαιον ἀπολείς; 5 οὐκ αὐτὸς μοι εἶπεν, ἀδελφή μου ἐστίν; καὶ αὕτη μοι εἶπεν, ἀδελφὸς μου ἐστίν; ἐν καθαρὰ καρδίᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ χειρῶν ἐποίησα τούτο. 6 λίγο εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεὸς κατ' ὕπνον· καγὼ ἐγνων ὅτι ἐν καθαρὰ καρδίᾳ ἐποίησας τούτο, καὶ ἐφεισάμην σοὺ τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν σὲ εἰς ἐμέ· ἐνεκα τούτου οὐκ ἀφήκᾳ σὲ ἀψασθαι αὐτῆς. 7 νυν δὲ ἀπόδος τὴν γυναῖκα τῷ ἀνθρώπῳ, ὅτι προφήτης ἐστὶ καὶ προσεύξεται περὶ σοῦ καὶ ζήσῃ· εἰ δὲ μὴ ἀποδίδως, γνώσῃ ὅτι ἀποθάνῃ σὺ καὶ πάντα τὰ σά. 8 καὶ ὥρθησεν Ἀβιμέλεχ τῷ πρωῒ καὶ ἐκάλεσε πάντας τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ ἐλάλησε πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν, ἐφοβήθησαν δὲ πάντες οἱ ἄνθρωποι σφόδρα. 9 καὶ ἐκάλεσεν Ἀβιμέλεχ τὸν Ἀβραάμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· τί τούτο ἐποίησας ἡμῖν; μή τι ἡμάρτομεν εἰς σὲ, ὅτι ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν μου ἁμαρτίαν μεγάλην; ἔργον, ὃ οὐδεὶς ποιήσῃ, πεποίηκάς μοι. 10 εἶπε δὲ Ἀβιμέλεχ τῷ Ἀβραάμ· τί ἐνιδὼν ἐποίησας τούτο; 11 εἶπε δὲ Ἀβραάμ· εἶπα γὰρ, ἄρα οὐκ ἐστὶ θεοσέβεια ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐμὲ τε ἀποκτενοῦσιν ἐνεκεν τῆς γυναικὸς μου. 12 καὶ γὰρ ἀληθῶς ἀδελφή μου ἐστίν ἐκ πατρός, ἀλλ' οὐκ ἐκ μητρός· ἐγενήθη δὲ μοι εἰς γυναῖκα. 13 ἐγένετο δὲ, ἡνίκα ἐξήγαγέ με ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός μου, καὶ εἶπα αὐτῇ· ταύτην τὴν δικαιοσύνην ποιήσεις εἰς ἐμέ, εἰς πάντα τὸν οὐρανόν· ἐάν εἰσέλθωμεν ἐκεῖ, εἰπὼν ἐμὲ, ὅτι ἀδελφὸς μου ἐστίν. 14 ἔλαβε δὲ Ἀβιμέλεχ χίλια δίδραχμα καὶ πρόβατα καὶ μὸσχους καὶ παῖδας καὶ παιδίσκας καὶ ἔδωκε τῷ Ἀβραάμ καὶ ἀπέδωκεν αὐτῷ Σάρραν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. 15 καὶ εἶπεν Ἀβιμέλεχ τῷ Ἀβραάμ· ἰδοὺ ἡ γῇ μου ἐναντίον σου· οὐ ἐάν σοι ἀρέσκῃ, κατοίκει. 16 τῇ δὲ Σάρρα εἶπεν· ἰδοὺ δέδωκα χίλια δίδραχμα τῷ ἀδελφῷ σου· ταῦτα ἐστὶ σοὶ εἰς τὴν τιμὴν τοῦ προσώπου σου καὶ πάσαις ταῖς μετὰ σου· καὶ πάντα ἀληθεύσων. 17 προσηύξατο δὲ Ἀβραάμ πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἴασατο ὁ Θεὸς τὸν Ἀβιμέλεχ καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ τὰς παιδίσκας αὐτοῦ, καὶ ἐτεκόν· 18 ὅτι συγκλείων συνέκλεισε Κύριος ἐξωθεν πάσαν μήτραν ἐν τῷ οἴκῳ Ἀβιμέλεχ, ἐνεκεν Σάρρας τῆς γυναικὸς Ἀβραάμ.

ΓΕΝΕΣΙΣ 12

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ

1 ΚΑΙ Κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σάρραν, καθὰ εἶπε, καὶ ἐποίησε Κύριος τῇ Σάρρᾳ καθὰ ἐλάλησε, 2 καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκε τῷ Ἀβραάμ υἱὸν εἰς τὸ γῆρας, εἰς τὸν καιρὸν, καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος. 3 καὶ ἐκάλεσεν Ἀβραάμ τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομένου αὐτῷ, ὃν ἔτεκεν αὐτῷ Σάρρα, Ἰσαάκ. 4 περιέτεμε δὲ Ἀβραάμ τὸν Ἰσαάκ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ογδόῃ, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ Θεός. 5 καὶ Ἀβραάμ ἦν ἑκατὸν ἐτῶν, ἡνίκα ἐγένετο αὐτῷ Ἰσαάκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. 6 εἶπε δὲ Σάρρα· γέλωτά μοι ἐποίησε Κύριος· ὅς γὰρ ἀν ἀκούσῃ, συγχαρεῖταί μοι. 7 καὶ εἶπε· τίς ἀναγγελεῖ τῷ Ἀβραάμ, ὅτι θηλάζει παιδίον Σάρρα; ὅτι ἔτεκεν υἱὸν ἐν τῷ γῆρα μου.

8 Καὶ ἠυξήθη τὸ παιδίον καὶ ἀπεγαλακτίσθη, καὶ ἐποίησεν Ἀβραάμ δοχὴν μεγάλην, ἡ ἡμέρα ἀπεγαλακτίσθη Ἰσαάκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. 9 ἰδοῦσα δὲ Σάρρα τὸν υἱὸν Ἀγὰρ τῆς Αἰγυπτίας, ὃς ἐγένετο τῷ Ἀβραάμ, παίζοντα μετὰ Ἰσαάκ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς· 10 καὶ εἶπε τῷ Ἀβραάμ· ἐκβαλε τὴν παιδίσκην ταύτην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης ταύτης μετὰ τοῦ υἱοῦ μου Ἰσαάκ. 11 σκληρόν δὲ ἐφάνη τὸ ῥῆμα σφόδρα ἐναντίον Ἀβραάμ περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. 12 εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· μὴ σκληρόν ἐστὶ ἐναντίον σου περὶ τοῦ παιδίου καὶ περὶ τῆς παιδίσκης· πάντα ἀν ὅσα εἶπῃ σοὶ Σάρρα, ἀκούε τῆς φωνῆς αὐτῆς, ὅτι ἐν Ἰσαάκ κληθήσεται σοὶ σπέρμα. 13 καὶ τὸν υἱὸν δὲ τῆς παιδίσκης ταύτης εἰς ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτόν, ὅτι σπέρμα σὸν ἐστίν. 14 ἀνέστη δὲ Ἀβραάμ τὸ πρωῒ καὶ ἔλαβεν ἄρτους καὶ ἀσκὸν ὕδατος καὶ ἔδωκε τῇ Ἀγὰρ καὶ ἐπέθηκεν ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῆς τὸ παιδίον καὶ ἀπέστειλεν αὐτήν. ἀπελθούσα δὲ ἐπλανάτο κατὰ τὴν ἐρήμον, κατὰ τὸ φρέαρ τοῦ ὄρκου. 15 ἐξέλιπε δὲ τὸ ὕδωρ ἐκ τοῦ ἀσκού, καὶ ἐρριψε τὸ παιδίον ὑποκάτω μίας ἐλάτης. 16 ἀπελθούσα δὲ ἐκάθητο ἀπέναντι αὐτοῦ μακρόθεν ὥσπερ τόξου βολὴν· εἶπε γὰρ, οὐ μὴ ἴδω τὸν θάνατον τοῦ παιδίου μου. καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι αὐτοῦ, ἀναβοήσαν δὲ τὸ παιδίον ἐκλαυσεν. 17 εἰσήκουσε δὲ ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου ἐκ τοῦ τόπου, οὐ ἦν, καὶ ἐκάλεσεν ἄγγελος Θεοῦ τὴν Ἀγὰρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ εἶπεν αὐτῇ· τί ἐστὶν Ἀγὰρ; μὴ φοβοῦ· ἐπακήκοε γὰρ ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς τοῦ παιδίου ἐκ τοῦ τόπου, οὐ ἐστίν. 18 ἀνάστηθι καὶ λαβέ τὸ παιδίον καὶ κράτησον τὴν χειρὶ σου αὐτό· εἰς γὰρ ἔθνος μέγα ποιήσω αὐτό. 19 καὶ ἀνέωξεν ὁ Θεὸς τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῆς, καὶ εἶδε φρέαρ ὕδατος ζώντος καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπλήσθη τὸν ἀσκὸν ὕδατος καὶ ἐπότισε τὸ παιδίον. 20 καὶ ἦν ὁ Θεὸς μετὰ τοῦ παιδίου, καὶ ἠυξήθη. καὶ κατώκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐγένετο δὲ τοξότης. 21 καὶ κατώκησεν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῇ Φαράν, καὶ ἔλαβεν αὐτῇ τὴν μήτηρ γυναῖκα ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

22 Εγένετο δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καὶ εἶπεν Ἀβιμέλεχ καὶ Οχοζάθ ὁ νυμφαγωγὸς αὐτοῦ καὶ Φιχὸλ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ πρὸς Ἀβραάμ λέγων· ὁ Θεὸς μετὰ σοῦ ἐν πάσιν, οἷς ἐάν ποιῇς· 23 νυν

ουν όμοσόν μοι τον Θεόν, μη αδικήσιν με μηδέ το σπέρμα μου, μηδέ το όνομά μου· αλλά κατά την δικαιοσύνην, ην εποίησα μετά σου, ποιήσεις μετ' εμού, και τη γη, ή συ παρώκησας εν αυτη. 24 και είπεν Αβραάμ· εγώ ομούμαι. 25 και ήλεγξεν Αβραάμ τον Αβιμέλεχ περί των φρεάτων του ύδατος, ων αφείλοντο οι παίδες του Αβιμέλεχ. 26 και είπεν αυτω Αβιμέλεχ· ουκ έγνων τις εποίησέ σοι το ρήμα τούτο, ουδέ συ μοι απήγγειλας, ουδέ εγώ ήκουσα, αλλ' ή σήμερον. 27 και έλαβεν Αβραάμ πρόβατα και μόσχους, και έδωκε τω Αβιμέλεχ, και διέθεντο αμφότεροι διαθήκην. 28 και έστησεν Αβραάμ επτά αμνάδας προβάτων μόνας. 29 και είπεν Αβιμέλεχ τω Αβραάμ· τι εισιν αι επτά αμνάδες των προβάτων τούτων, ας έστησας μόνας; 30 και είπεν Αβραάμ, ότι τας επτά αμνάδας λήψη παρ' εμού, ίνα ώσί μοι εις μαρτύριον, ότι εγώ ώρυξα το φρέαρ τούτο. 31 δια τούτο επωνόμασε το όνομα του τόπου εκείνου, Φρέαρ ορκισμού, ότι εκεί ώμοσαν αμφότεροι. 32 και διέθεντο διαθήκην εν τω φρέατι του ορκισμού. ανέστη δε Αβιμέλεχ και Οχοζάθ ο νυμφαγωγός αυτού και Φιχόλ ο αρχιστράτητος της δυνάμεως αυτού, και επέστρεψαν εις την γην των Φυλιστιείμ. 33 και εφύτευσεν Αβραάμ άρουραν επί τω φρέατι του όρκου και επεκαλέσατο εκεί το όνομα Κυρίου, Θεός αιώνιος. 34 παρώκησε δε Αβραάμ εν τη γη των Φυλιστιείμ ημέρας πολλές.

ΓΕΝΕΣΙΣ 12

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ

1 ΚΑΙ εγένετο μετά τα ρήματα ταύτα ο Θεός επείρασε τον Αβραάμ και είπεν αυτω· Αβραάμ, Αβραάμ. ο δε είπεν· ιδού εγώ. 2 και είπε· λαβέ τον υιόν σου τον αγαπητόν, ον ηγάπησας, τον Ισαάκ, και πορεύθητι εις την γην την υψηλήν και ανένεγκον αυτόν εκεί εις ολοκάρπωσιν εφ' εν των ορέων, ων αν σοι είπω. 3 αναστάς δε Αβραάμ το πρωί επέσaxe την όνον αυτού· παρέλαβε δε μεθ' εαυτού δύο παίδας και Ισαάκ τον υιόν αυτού και σχίσας ξύλα εις ολοκάρπωσιν, αναστάς επορεύθη και ήλθεν επί τον τόπον, ον είπεν αυτω ο Θεός, τη ημέρα τη τρίτη. 4 και αναβλέψας Αβραάμ τοις οφθαλμοίς αυτού, είδε τον τόπον μακρόθεν. 5 και είπεν Αβραάμ τοις παισίν αυτού· καθίσατε αυτού μετά της όνου, εγώ δε και το παιδάριον διελευσόμεθα έως ώδε και προσκυνήσαντες αναστρέψομεν προς υμάς. 6 έλαβε δε Αβραάμ τα ξύλα της ολοκαρτώσεως και επέθηκεν Ισαάκ τω υιω αυτού· έλαβε δε μετά χείρας και το πυρ και την μάχαιραν, και επορεύθησαν οι δύο άμα. 7 είπε δε Ισαάκ προς Αβραάμ τον πατέρα αυτού· πάτερ. ο δε είπε· τι εστι, τέκνον; είπε δε· ιδού το πυρ και τα ξύλα· που εστι το πρόβατον το εις ολοκάρπωσιν; 8 είπε δε Αβραάμ· ο Θεός όψεται εαυτω πρόβατον εις ολοκάρπωσιν, τέκνον. πορευθέντες δε αμφότεροι άμα, 9 ήλθον επί τον τόπον, ον είπεν αυτω ο Θεός. και ωκοδόμησεν εκεί Αβραάμ το θυσιαστήριον και επέθηκε τα ξύλα, και συμποδίσας Ισαάκ τον υιόν αυτού, επέθηκεν αυτόν επί το θυσιαστήριον επάνω των ξύλων. 10 και εξέτεινεν Αβραάμ την χείρα αυτού λαβείν την μάχαιραν σφάζαι τον υιόν αυτού. 11 και εκάλεσεν αυτόν άγγελος Κυρίου εκ του ουρανού και είπεν· Αβραάμ, Αβραάμ. ο δε είπεν· ιδού εγώ. 12 και είπε· μη επιβάλης την χείρά σου επί το παιδάριον μηδέ ποιήσης αυτω μηδέν· νυν γαρ έγνων, ότι φοβή συ τον Θεόν και ουκ εφείσω του υιού σου του αγαπητού δι' εμέ. 13 και αναβλέψας Αβραάμ τοις οφθαλμοίς αυτού είδε, και ιδού κριός εις κατεχόμενος εν φυτω Σαβέκ των κεράτων· και επορεύθη Αβραάμ και έλαβε τον κριόν και ανήνεγκεν αυτόν εις ολοκάρπωσιν αντί Ισαάκ του υιού αυτού. 14 και εκάλεσεν Αβραάμ το όνομα του τόπου εκείνου, Κύριος είδεν, ίνα είπωσι σήμερον, εν τω όρει Κύριος ώφθη. 15 και εκάλεσεν άγγελος Κυρίου τον Αβραάμ δεύτερον εκ του ουρανού, λέγων· 16 κατ' εμαυτού ώμοσα, λέγει Κύριος, ου είνεκεν εποίησας το ρήμα τούτο, και ουκ εφείσω του υιού σου του αγαπητού δι' εμέ, 17 ή μην ευλογών ευλογήσω σε, και πληθύνων πληθυνώ το σπέρμα σου, ως τους αστέρας του ουρανού και ως την άμμον την παρά το χείλος της θαλάσσης, και κληρονομήσει το σπέρμα σου τας πόλεις των υπεναντίων· 18 και ενευλογηθήσονται εν τω σπέρματί σου πάντα τα έθνη της γης, ανθ' ων υπήκουσας της εμής φωνής. 19 απεστράφη δε Αβραάμ προς τους παίδας αυτού, και αναστάντες επορεύθησαν άμα επί το φρέαρ του όρκου. και κατώκησεν Αβραάμ επί το φρέαρ του όρκου.

20 Εγένετο δε μετά τα ρήματα ταύτα και ανηγγέλη τω Αβραάμ λέγοντες· ιδού τέτοκε Μελχά και αυτή υιούς τω Ναχώρ τω αδελφω σου, 21 τον Ούζ πρωτότοκον και τον Βαύξ αδελφόν αυτού και τον Καμουήλ πατέρα Σύρων 22 και τον Χαζάδ και Αζαύ και τον Φαλδές και τον Ιελδάφ και τον Βαθουήλ· 23 Βαθουήλ δε εγέννησε την Ρεβέκκαν. οκτώ ούτοι υιοί, ους έτεκε Μελχά τω Ναχώρ τω αδελφω Αβραάμ. 24 και η παλλακή αυτού, ή όνομα Ρεημά, έτεκε και αυτή τον Ταβέκ και τον Ταάμ και τον Τοχός και τον Μοχά.

ΓΕΝΕΣΙΣ 13

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ

1 ΕΓΕΝΕΤΟ δε η ζωή Σάρρας έτη εκατόν εικοσιεπτά. 2 και απέθανε Σάρρα εν πόλει Αρβόκ, ή εστιν εν τω κοιλώματι (αυτη εστί Χεβρών) εν τη γη Χαναάν. ήλθε δε Αβραάμ κόψασθαι Σάρραν και πενήθησαι. 3 και ανέστη Αβραάμ από του νεκρού αυτού και είπεν Αβραάμ τοις υιοίς του Χετ λέγων· 4 πάροικος και παρεπίδημος εγώ ειμι μεθ' υμών· δότε μοι ουν κτήσιν τάφου μεθ' υμών, και θάψω τον νεκρόν μου απ' εμού. 5 απεκρίθησαν δε οι υιοί Χετ προς Αβραάμ λέγοντες· μη κύριε· άκουσον δε ημών. βασιλεύς παρά Θεού συ ει εν ημίν· εν τοις εκλεκτοίς μνημείοις ημών θάψον τον νεκρόν σου· ουδείς γαρ ημών ου μη κωλύσει

το μνημείον αυτού από σου του θάψαι τον νεκρόν σου εκεί. 7 αναστάς δε Αβραάμ προσεκύνησε τω λαω της γης, τοις υιοίς του Χετ, 8 και ελάλησε προς αυτούς Αβραάμ λέγων· ει έχετε τη ψυχή υμών, ώστε θάψαι τον νεκρόν μου από προσώπου μου, ακούσατέ μου και λαλήσατε περί εμού Εφρών τω του Σάαρ, 9 και δώτω μοι το σπήλαιον το διπλούν, ό εστιν αυτω, το ον εν μέρει του αγρού αυτού· αργυρίου του αξίου δώτω μοι αυτό εν υμίν εις κτήσιν μνημείου. 10 Εφρών δε εκάθητο εν μέσω των υιών Χετ· αποκριθείς δε Εφρών ο Χετταίος προς Αβραάμ είπεν, ακουόντων των υιών Χετ και των εισπορευομένων εις την πόλιν πάντων, λέγων· 11 παρ ‘εμοί γενοú, κύριε, και άκουσόν μου· τον αγρόν και το σπήλαιον το εν αυτω σοί δίδωμι· εναντίον πάντων των πολιτών μου δέδωκά σοι· θάψον τον νεκρόν σου· 12 και προσεκύνησεν Αβραάμ εναντίον του λαού της γης 13 και είπε τω Εφρών εις τα ώτα εναντίον του λαού της γης· επειδή προς εμού ει, άκουσόν μου· το αργύριον του αγρού λάβε παρ ‘εμού, και θάψω τον νεκρόν μου εκεί. 14 απεκρίθη δε Εφρών τω Αβραάμ λέγων· 15 ουχί κύριε, ακήκοα γαρ, γη τετρακοσίων διδράχμων αργυρίου, αλλά τι αν είη τούτο ανά μέσον εμού και σου; συ δε τον νεκρόν σου θάψον. 16 και ήκουσεν Αβραάμ του Εφρών, και αποκατέστησεν Αβραάμ τω Εφρών το αργύριον, ό ελάλησεν εις τα ώτα των υιών Χετ, τετρακόσια διδραχμα αργυρίου δοκίμου εμπόροις. 17 και έσθη ο αγρός Εφρών, ος ην εν τω διπλω σπηλαίω, ος εστι κατά πρόσωπον Μαμβρή, ο αοστρέψω τον υιόν σου εις την γην, ό ην εν αυτω, και παν δένδρον, ό ην εν τω αγρω, και παν ό εστιν εν τοις ορίοις αυτού κύκλω, 18 τω Αβραάμ, εις κτήσιν εναντίον των υιών Χετ και πάντων των εισπορευομένων εις την πόλιν. 19 μετά ταύτα έθαψεν Αβραάμ Σάρραν την γυναίκα αυτού εν τω σπηλαίω του αγρού τω διπλω, ό εστιν απέναντι Μαμβρή (αύτη εστί Χεβρών) εν τη γη Χαναάν. 20 και εκυρώθη ο αγρός και το σπήλαιον, ό ην εν αυτω, τω Αβραάμ εις κτήσιν τάφου παρά των υιών Χετ.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ

1 ΚΑΙ Αβραάμ ην πρεσβύτερος προβεβηκώς ημερών, και ο Κύριος ηυλόγησε τον Αβραάμ κατά πάντα. 2 και είπεν Αβραάμ τω παιδί αυτού τω πρεσβυτέρω της οικίας αυτού τω άρχοντι πάντων των αυτού· θές την χείρά σου υπό τον μηρόν μου, 3 και εξορκιώ σε Κύριον τον Θεόν του ουρανού και τον Θεόν της γης, ίνα μη λάβης γυναίκα τω υιω μου Ισαάκ από των θυγατέρων των Χαναναίων, μεθ ‘ων εγώ οικώ εν αυτοίς, 4 αλλ ‘ή εις την γην μου, ου εγεννήθην, πορεύση και εις την φυλήν μου και λήψη γυναίκα τω υιω μου Ισαάκ εκείθεν. 5 είπε δε προς αυτόν ο παις· μη ποτε ου βούληται η γυνή πορευθήναι μετ ‘εμού οπίσω εις την γην ταύτην· αποστρέψω τον υιόν σου εις την γην, όθεν εξήλθες εκείθεν; 6 είπε δε προς αυτόν Αβραάμ· πρόσεχε σεαυτω, μη αποστρέψης τον υιόν μου εκεί. 7 Κύριος ο Θεός του ουρανού και ο Θεός της γης, ος έλαβε με εκ του οίκου του πατρός μου και εκ της γης, ης εγεννήθην, ος ελάλησέ μοι και ος ώμοσέ μοι λέγων· σοί δώσω την γην ταύτην και τω σπέρματί σου, αυτός αποστέλει τον άγγελον αυτού έμπροσθέν σου. και λήψη γυναίκα τω υιω μου εκείθεν. 8 εάν δε μη θέλη η γυνή πορευθήναι μετά σου εις την γην ταύτην, καθαρός έση από του όρκου μου· μόνον τον υιόν μου μη αποστρέψης εκεί. 9 και έθηκεν ο παις την χείρα αυτού υπό τον μηρόν Αβραάμ του κυρίου αυτού και ώμοσεν αυτω περί του ρήματος τούτου.

10 Και έλαβεν ο παις δέκα καμήλους από των καμήλων του κυρίου αυτού και από πάντων των αγαθών του κυρίου αυτού μεθ ‘εαυτού και αναστάς επορεύθη εις την Μεσοποταμίαν εις την πόλιν Ναχώρ. 11 και εκοίμισε τας καμήλους έξω της πόλεως παρά το φρέαρ του ύδατος το προς οφέ, ηνίκα εκπορεύονται αι υδρευόμεναι. 12 και είπε· Κύριε ο Θεός του κυρίου μου Αβραάμ, ευόδωσον εναντίον εμού σήμερον και ποίησον έλεος μετά του κυρίου μου Αβραάμ. 13 ιδού εγώ έσθηκα επί της πηγής του ύδατος, αι δε θυγατέρες των οικοούντων την πόλιν εκπορεύονται αντλήσαι ύδωρ, 14 και έσται η παρθένος, ή αν εγώ είπω, επίκλινον την υδρίαν σου, ίνα πίω, και είπη μοι, πίε συ, και τας καμήλους σου ποτιώ, έως αν παύσωνται πίνουσai, ταύτην ητοίμασας τω παιδί σου τω Ισαάκ, και εν τούτω γνώσομαι ότι εποίησας έλεος μετά του κυρίου μου Αβραάμ. 15 και εγένετο προ του συντελέσαι αυτόν λαλούντα εν τη διανόια αυτού, και ιδού Ρεβέκκα εξεπορεύετο η τεχθείσα Βαθουήλ, υιω Μελχάς της γυναικός Ναχώρ, αδελφού δε Αβραάμ, έχουσα την υδρίαν επί των ώμων αυτής. 16 η δε παρθένος ην καλή τη όψει σφόδρα· παρθένος ην, ανήρ ουκ έγνω αυτήν. καταβάσα δε επί την πηγήν έπλησε την υδρίαν αυτής και ανέβη. 17 επέδραμε δε ο παις εις συνάντησιν αυτής και είπε· πότισόν με μικρόν ύδωρ εκ της υδρίας σου. 18 η δε είπε· πίε, κύριε. και έσπευσε και καθείλε την υδρίαν επί τον βραχίονα αυτής και επότισεν αυτόν, έως επαύσατο πίνων. 19 και είπε· και ταις καμήλοις σου υδρεύσομαι, έως αν πάσαι πίωσι. 20 και έσπευσε και εξεκένωσε την υδρίαν εις το ποτιστήριον και έδραμεν επί το φρέαρ αντλήσαι páλιν και υδρεύσατο πάσαι ταις καμήλοις. 21 ο δε άνθρωπος κατεμάνθανεν αυτήν και παρεσιώπα του γνώναι, ει ευώδωκε Κύριος την οδόν αυτού ή ου. 22 εγένετο δε, ηνίκα επαύσαντο πάσαι αι κάμηλοι πίνουσai, έλαβεν ο άνθρωπος ενώτια χρυσά ανά δραχμήν ολκής και δύο ψέλλια επί τας χείρας αυτής, δέκα χρυσών ολκή αυτών. 23 και επηρώτησεν αυτήν και είπε· θυγάτηρ τίνος ει; ανάγγειλόν μοι, ει έστι παρά τω πατρί σου τόπος ημίν του καταλύσαι. 24 η δε είπεν αυτω· θυγάτηρ Βαθουήλ ειμι του Μελχάς, ον έτεκε τω Ναχώρ. 25 και είπεν αυτω· και άχυρα και χορτάσματα πολλά παρ ‘ημίν και τόπος του καταλύσαι. 26 και ευδοκήσας ο άνθρωπος προσεκύνησε τω Κυρίω και είπεν· 27 ευλογητός Κύριος ο Θεός του κυρίου μου Αβραάμ, ος ουκ εγκατέλιπε την δικαιοσύνην αυτού και την αλήθειαν από του κυρίου μου· εμέ τε ευώδωκε Κύριος εις οίκον του αδελφού του κυρίου μου.

28 Και δραμούσα η παις ανήγγειλεν εις τον οίκον της μητρός αυτής κατά τα ρήματα ταύτα. 29 τη δε

Ρεβέκκα αδελφός ην ω όνομα Λάβαν· και έδραμε Λάβαν προς τον άνθρωπον έξω επί την πηγήν. 30 και εγένετο ηνίκα είδε τα ενώτια και τα ψέλλια εν ταις χερσί της αδελφής αυτού και ότε ήκουσε τα ρήματα Ρεβέκκας της αδελφής αυτού λεγούσης· ούτω λελάληκέ μοι ο άνθρωπος, και ήλθε προς τον άνθρωπον εστηκότος αυτού επί των καμήλων επί της πηγής 31 και είπεν αυτω· δέυρο είσελθε· ευλογητός Κυρίου· ινατί έστηκες έξω; εγώ δε ητοίμασα την οικίαν και τόπον ταις καμήλοις. 32 εισήλθε δε ο άνθρωπος εις την οικίαν και απέσασε τας καμήλους και έδωκεν άχυρα και χορτάσματα ταις καμήλοις και ύδωρ νίψασθαι τοις ποσίν αυτού και τοις ποσί των ανδρών των μετ ‘ αυτού. 33 και παρέθηκεν αυτοίς άρτους φαγείν. και είπεν· ου μη φάγω, έως του λαλήσάι με τα ρήματά μου. και είπαν· λάλησον.

34 Και είπε· παις Αβραάμ· εγώ ειμι. 35 Κύριος δε ηυλόγησε τον κύριόν μου σφόδρα, και υψώθη· και έδωκεν αυτω πρόβατα και μόσχους και αργύριον και χρυσίον, παίδας και παιδίσκας, καμήλους και όνους. 36 και έτεκε Σάρρα η γυνή του κυρίου μου υιόν ένα τω κυρίω μου μετά το γηράσαι αυτόν, και έδωκεν αυτω όσα ην αυτω. 37 και ωρκισέ με ο κύριός μου, λέγων· ου λήψη γυναίκα τω υιω μου από των θυγατέρων των Χαναναίων, εν οίς εγώ παροικώ εν τη γη αυτών, 38 αλλ ‘ ή εις τον οίκον του πατρός μου πορεύση και εις την φυλήν μου και λήψη γυναίκα τω υιω μου εκείθεν. 39 είπα δε τω κυρίω μου· μήποτε ου πορεύσεται η γυνή μετ ‘ εμού. 40 και είπέ μοι· Κύριος ο Θεός, ω ευηρέστησα εναντίον αυτού, αυτός εξαποστελεί τον άγγελον αυτού μετά σου και ευοδώσει την οδόν σου, και λήψη γυναίκα τω υιω μου εκ της φυλής μου και εκ του οίκου του πατρός μου. 41 τότε άθως έση από της αράς μου· ηνίκα γαρ εάν έλθης εις την φυλήν μου και μη σοι δώσι, και έση άθως από του ορκισμού μου. 42 και ελθών σήμερον επί την πηγήν είπα· Κύριε ο Θεός του κυρίου μου Αβραάμ, ει συ ευδοίς την οδόν μου, εν ή νυν εγώ πορεύομαι εν αυτη, 43 ιδού εγώ εφέστηκα επί της πηγής του ύδατος, και αι θυγατέρες των ανθρώπων της πόλεως εκπορεύονται αντλήσαι ύδωρ, και έσται η παρθένος, ή αν εγώ είπω, πότισόν με εκ της υδρίας σου μικρόν ύδωρ, 44 και είπη μοι, και συ πίε και ταις καμήλοις σου υδρεύσομαι, αύτη η γυνή, ην ητοίμασε Κύριος τω εαυτού θεράποντι Ισαάκ, και εν τούτω γνώσομαι, ότι πεποίηκας έλεος τω κυρίω μου Αβραάμ. 45 και εγένετο προ του συντελέσαι με λαλούντα εν τη διανοία μου, ευθύς Ρεβέκκα εξεπορεύετο έχουσα την υδρίαν επί των ώμων και κατέβη επί την πηγήν και υδρεύσατο. είπα δε αυτη· πότισόν με. 46 και σπένυσσα καθείλε την υδρίαν επί τον βραχίονα αυτής αφ ‘ εαυτής και είπε· πίε συ, και τας καμήλους σου ποτιώ. και έπιον και τας καμήλους επότισε. 47 και ηρώτησα αυτήν· και είπα· θυγάτηρ τίνοσ ει; αναγγειλόν μοι. η δε έφη· θυγάτηρ Βαθουήλ ειμι του υιού Ναχώρ, ον έτεκεν αυτω Μελχά. και περιέθηκε αυτη τα ενώτια και τα ψέλλια περί τας χείρας αυτής· 48 και ευδοκήσας προσεκύνησα τω Κυρίω και ευλόγησα Κύριον τον Θεόν του κυρίου μου Αβραάμ, ος ευώδωσέ με εν οδω αληθείας, λαβείν την θυγατέρα του αδελφού του κυρίου μου τω υιω αυτού. 49 ει ουν ποιείτε υμείς έλεος και δικαιοσύνην προς τον κύριόν μου, απαγγείλατέ μοι, ει δε μη, απαγγείλατέ μοι, ινα επιστρέψω εις δεξιάν ή αριστεράν.

50 Αποκριθείς δε Λάβαν και Βαθουήλ είπαν· παρά Κυρίου εξήλθε το πρόσταγμα τούτο· ου δυνησόμεθα ουν σοι αντειπίεν κακόν ή καλόν. 51 ιδού Ρεβέκκα ενώπιόν σου· λαβών απότρεχε. και έστω γυνή τω υιω του κυρίου σου, καθά ελάλησε Κύριος. 52 εγένετο δε εν τω ακούσαι τον παίδα του Αβραάμ των ρημάτων τούτων, προσεκύνησεν επί την γην τω Κυρίω. 53 και εξενέγκας ο παις σκεύη αργυρά και χρυσά και ιματισμόν έδωκε τη Ρεβέκκα και δώρα έδωκε τω αδελφω αυτής και τη μητρί αυτής. 54 και έφαγον και έπιον και αυτοί και οι άνδρες οι μετ ‘ αυτού όντες, και εκοιμήθησαν.

Και αναστάς το πρωί είπεν· εκπέμψατέ με, ινα απέλθω προς τον κύριόν μου. 55 είπαν δε οι αδελφοί αυτής και η μήτηρ· μεινάτω η παρθένος μεθ ‘ ημών ημέρας ωσει δέκα, και μετά ταύτα απελεύσεται. 56 ο δε είπε προς αυτούς· μη κατέχετέ με, και Κύριος ευώδωσε την οδόν μου εν εμοί· εκπέμψατέ με, ινα απέλθω προς τον κύριόν μου. 57 οι δε είπαν· καλέσωμεν την παίδα και ερωτήσωμεν το στόμα αυτής. 58 και εκάλεσαν την Ρεβέκκαν και είπαν αυτη· πορεύση μετά του ανθρώπου τούτου; η δε είπε· πορεύσομαι. 59 και εξέπεμψαν Ρεβέκκαν την αδελφήν αυτών και τα υπάρχοντα αυτής και τον παίδα του Αβραάμ και τους μετ ‘ αυτού. 60 και ευλόγησαν Ρεβέκκαν και είπαν αυτη· αδελφή ημών ει· γίνου εις χιλιάδας μυριάδων, και κληρονομησάτω το σπέρμα σου τας πόλεις των υπεναντίων. 61 αναστάσα δε Ρεβέκκα και αι άβραι αυτής, επέβησαν επί τας καμήλους και επορεύθησαν μετά του ανθρώπου, και αναλαβών ο παις την Ρεβέκκαν απήλθεν.

62 Ισαάκ δε διεπορεύετο δια της ερήμου κατά το φρέαρ της οράσεως· αυτός δε κατώκει εν τη γη τη προς λίβα. 63 και εξήλθεν Ισαάκ αδολεσχήσαι εις το πεδίον το προς δείλης και αναβλέψας τοις οφθαλμοίς αυτού είδε καμήλους ερχομένας. 64 και αναβλέψασα Ρεβέκκα τοις οφθαλμοίς είδε τον Ισαάκ και κατεπήδησεν από της καμήλου. 65 και είπε τω παιδί· τις εστιν ο άνθρωπος εκείνος ο πορευόμενος εν τω πεδίω εις συνάντησιν ημίν; είπε δε ο παις· ούτός εστιν ο κύριός μου. η δε λαβούσα το θέριστρον περιεβάλετο. 66 και διηγήσατο ο παις τω Ισαάκ πάντα τα ρήματα, α έποίησεν. 67 εισήλθε δε Ισαάκ εις τον οίκον της μητρός αυτού και έλαβε την Ρεβέκκαν, και εγένετο αυτού γυνή, και ηγάπησεν αυτήν· και παρεκλήθη Ισαάκ περί Σάρρας της μητρός αυτού.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ

1 ΠΡΟΣΘΕΜΕΝΟΣ δε Αβραάμ έλαβε γυναίκα, ή όνομα Χεττούρα. 2 έτεκε δε αυτω τον Ζομβράν και τον Ιεζάν και τον Μαδάλ και τον Μαδιάμ και τον Ιεσβώκ και τον Σωκέ. 3 Ιεζάν δε εγέννησε και τον Θαιμάν τον Σαβά και τον Δεδάν· υιοί δε Δεδάν εγένοντο Ραγουήλ και Ναβδεήλ και Ασσουριείμ και Λατουσιείμ και

Λαωμείμ. 4 υιοί δε Μαδιάμ Γεφάρ και Αφείρ και Ενώχ και Αβειρά και Ελδαγά. πάντες ούτοι ήσαν υιοί Χεττούρας.

5 Έδωκε δε Αβραάμ πάντα τα υπάρχοντα αυτού Ισαάκ τω υιω αυτού, 6 και τοις υιοίς των παλλακών αυτού έδωκεν Αβραάμ δόματα και εξαπέστειλεν αυτούς από Ισαάκ του υιού αυτού, έτι ζώντος αυτού, προς ανατολάς εις γην ανατολών. 7 ταύτα δε τα έτη ημερών της ζωής Αβραάμ όσα έζησεν, εκατόν εβδομηκονταπέντε έτη. 8 και εκλείπων απέθανεν Αβραάμ εν γήρα καλω πρεσβύτης και πλήρης ημερών και προσετέθη προς τον λαόν αυτού. 9 και έθαψαν αυτόν Ισαάκ και Ισμαήλ οι υιοί αυτού εις το σπήλαιον το διπλούν, εις τον αγρόν Εφρών του Σαάρ του Χετταίου, ος εστιν απέναντι Μαιμβρή, 10 τον αγρόν και το σπήλαιον, ό εκτήσατο Αβραάμ παρά των υιών του Χετ, εκεί έθαψαν Αβραάμ και Σάρραν την γυναίκα αυτού. 11 εγένετο δε μετά το αποθανείν Αβραάμ, ευλόγησεν ο Θεός τον Ισαάκ υιόν αυτού· και κατώκησεν Ισαάκ παρά το φρέαρ της οράσεως.

12 Αύται δε αι γενέσεις Ισμαήλ του υιού Αβραάμ, ον έτεκεν Άγαρ η Αιγυπτία η παιδίσκη Σάρρας τω Αβραάμ. 13 και ταύτα τα ονόματα των υιών Ισμαήλ κατ' ονόματα των γεγεών αυτού· πρωτότοκος Ισμαήλ Ναβαιώθ, και Κηδάρ και Ναβδεήλ και Μασσάμ 14 και Μασμά και Δουμά και Μασσή 15 και Χοδδάν και Θαιμάν και Ιετούρ και Ναφές και Κεδμά. 16 ούτοι εισιν οι υιοί Ισμαήλ και ταύτα τα ονόματα αυτών εν ταις σκηναίς αυτών και εν ταις επαύλεσιν αυτών· δώδεκα άρχοντες κατά έθνη αυτών. 17 και ταύτα τα έτη της ζωής Ισμαήλ· εκατόν τριακονταεπτά έτη· και εκλείπων απέθανε και προσετέθη προς το γένος αυτού. 18 κατώκησε δε από Ενιλάτ έως Σουρ, ή εστι κατά πρόσωπον Αιγύπτου, έως ελθείν προς Ασσυρίου· κατά πρόσωπον πάντων των αδελφών αυτού κατώκησε.

19 Και αύται αι γενέσεις Ισαάκ του υιού Αβραάμ· 20 Αβραάμ εγέννησε τον Ισαάκ. ην δε Ισαάκ ετών τσσαράκοντα, ότε έλαβε την Ρεβέκκαν θυγατέρα Βαθουήλ του Σύρου εκ της Μεσοποταμίας Συρίας, αδελφήν Λάβαν του Σύρου, εαυτω εις γυναίκα. 21 εδέετο δε Ισαάκ Κυρίου περί Ρεβέκκας της γυναικός αυτού, ότι στείρα ην· επήκουσε δε αυτού ο Θεός, και συνέλαβεν εν γαστρί Ρεβέκκα η γυνή αυτού. 22 εσκήρτων δε τα παιδία εν αυτη· είπε δε, ει ούτω μοι μέλλει γίνεσθαι, ίνα τι μοι τούτο; επορεύθη δε πυθέσθαι παρά Κυρίου. 23 και είπε Κύριος αυτη· δύο έθνη εν γαστρί σου εισί, και δύο λαοί εκ της κοιλίας σου διασταλήσονται· και λαός λαού υπερέξει, και ο μείζων δουλεύσει τω ελάσσονι. 24 και επληρώθησαν αι ημέραι του τεκείν αυτήν, και τηδε ην διδυμα εν τη κοιλία αυτής. 25 εξήλθε δε ο πρωτότοκος πυρράκης, όλος ωσεί δορά δασύς· επωνόμασε δε το όνομα αυτού Ησαύ. 26 και μετά τούτο εξήλθεν ο αδελφός αυτού, και η χείρ αυτού επειλημμένη της πτέρνης Ησαύ· και εκάλεσε το όνομα αυτού Ιακώβ. Ισαάκ δε ην ετών εξήκοντα, ότε έτεκεν αυτούς Ρεβέκκα.

27 Ηυξήθησαν δε οι νεανίσκοι, και ην Ησαύ άνθρωπος ειδώς κυνηγείν, άγροικος, Ιακώβ δε άνθρωπος άπλαστος, οικών οικίαν. 28 ηγάπησε δε Ισαάκ τον Ησαύ, ότι η θήρα αυτού βρώσις αυτω· Ρεβέκκα δε ηγάπα τον Ιακώβ. 29 ήφησε δε Ιακώβ έφημα· ήλθε δε Ησαύ εκ του πεδίου εκλείπων, 30 και είπεν Ησαύ τω Ιακώβ· γεύσόν με από του εφήματος του πυρρού τούτου, ότι εκλείπω. δια τούτο εκλήθη το όνομα αυτού Εδώμ. 31 είπε δε Ιακώβ τω Ησαύ· απόδου μοι σήμερον τα πρωτοτόκιά σου εμοί. 32 και είπεν Ησαύ· ιδού εγώ πορεύομαι τελευτάν, και ίνα τι μοι ταύτα τα πρωτοτόκια; 33 και είπεν αυτω Ιακώβ· όμοσόν μοι σήμερον. και ώμοσεν αυτω· απέδοτο δε Ησαύ τα πρωτοτόκια τω Ιακώβ. 34 Ιακώβ δε έδωκε τω Ησαύ άρτον και έφημα φακού, και έφαγε και έπινε και αναστάς ώχετο· και εφάυλισεν Ησαύ τα πρωτοτόκια.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣΤ

1 ΕΓΕΝΕΤΟ δε λιμός επί της γης χωρίς του λιμού του πρότερον, ος εγένετο εν τω καιρω του Αβραάμ· επορεύθη δε Ισαάκ προς Αβιμέλεχ βασιλέα Φυλιστιείμ εις Γέραρα. 2 ώφθη δε αυτω Κύριος και είπε· μη καταβής εις Αίγυπτον· κατοίκησον δε εν τη γη, ή αν σοι είπω. 3 και παροίκει εν τη γη ταύτη, και έσομαι μετά σου και ευλογήσω σε· σοί γαρ και τω σπέρματί σου δώσω πάσαν την γην ταύτην και στήσω τον όρκον μου, ον ώμοσα τω Αβραάμ τω πατρί σου. 4 και πληθυνώ το σπέρμα σου ως τους αστέρας του ουρανού και δώσω τω σπέρματί σου πάσαν την γην ταύτην, και ευλογηθήσονται εν τω σπέρματί σου πάντα τα έθνη της γης, 5 ανθ' ων υπήκουσεν Αβραάμ ο πατήρ σου της εμής φωνής και εφύλαξε τα προστάγματά μου και τας εντολάς μου και τα δικαιώματά μου και τα νόμιμά μου. 6 κατώκησε δε Ισαάκ εν Γεράροις.

7 Επηρώτησαν δε οι άνδρες του τόπου περί Ρεβέκκας της γυναικός αυτού, και είπεν· αδελφή μου εστί· εφοβήθη γαρ ειπείν ότι γυνή μου εστί, μήποτε αποκτείνωσιν αυτόν οι άνδρες του τόπου περί Ρεβέκκας, ότι ωραία τη όψει ην. 8 εγένετο δε πολυχρόνιος εκεί· και παρακύψας Αβιμέλεχ ο βασιλεύς Γεράρων δια της θυρίδος, είδε τον Ισαάκ παίζοντα μετά Ρεβέκκας της γυναικός αυτού. 9 εκάλεσε δε Αβιμέλεχ τον Ισαάκ και είπεν αυτω· άρά γε γυνή σου εστί; τι ότι είπας, αδελφή μου εστί; είπε δε αυτω Ισαάκ· είπα γαρ, μήποτε αποθάνω δι' αυτήν. 10 είπε δε αυτω Αβιμέλεχ· τι τούτο εποίησας ημίν; μικρού εκοιμήθη τις εκ του γένους μου μετά της γυναικός σου, και επήγαγες αν εφ' ημάς άγνοιαν. 11 συνέταξε δε Αβιμέλεχ παντί τω λαω αυτού, λέγων· πας ο αφάμενος του ανδρικού τούτου της γυναικός αυτού, θανάτω ένοχος έσται. 12 έσπειρε δε Ισαάκ εν τη γη εκείνη και εύρεν εν τω ενιαυτω εκείνω εκατοστεύουσιν κριθήν· ευλόγησε δε αυτόν Κύριος. 13 και υψώθη ο άνθρωπος. και προβαίνων μείζων εγένετο, έως ου μέγας εγένετο σφόδρα· 14 εγένετο δε αυτω κτήνη προβάτων και κτήνη βοών και γεώργια πολλά. εξήλωσαν δε αυτόν οι Φυλιστιείμ, 15 και πάντα

τα φρέατα, α ώρυζαν οι παίδες του πατρός αυτού εν τω χρόνω του πατρός αυτού, ενέφραζαν αυτά οι Φυλιστιείμ και έπλησαν αυτά γης. 16 είπε δε Αβιμέλεχ προς Ισαάκ· άπελθε αφ ' ημών, ότι δυνατώτερος ημών εγένου σφόδρα. 17 και απήλθεν εκείθεν Ισαάκ και κατέλυσεν εν τη φάραγγι Γεράρων και κατώκησεν εκεί. 18 και πάλιν Ισαάκ ώρυζε τα φρέατα του ύδατος, α ώρυζαν οι παίδες Αβραάμ του πατρός αυτού και ενέφραζαν αυτά οι Φυλιστιείμ μετά το αποθανείν Αβραάμ τον πατέρα αυτού, και επωνόμασεν αυτοίς ονόματα κατά τα ονόματα, α ωνόμασεν ο πατήρ αυτού. 19 και ώρυζαν οι παίδες Ισαάκ εν τη φάραγγι Γεράρων και εύρον εκεί φρέαρ ύδατος ζώντος. 20 και εμαχέσαντο οι ποιμένες Γεράρων μετά των ποιμένων Ισαάκ, φάσκοντες αυτών είναι το ύδωρ. και εκάλεσαν το όνομα του φρέατος Αδικία· ηδίκησαν γαρ αυτόν. 21 απάρας δε Ισαάκ εκείθεν ώρυξε φρέαρ έτερον, εκρίνοντο δε και περί εκείνου· και επωνόμασε το όνομα αυτού Εχθρία. 22 απάρας δε εκείθεν ώρυξε φρέαρ έτερον, και ουκ εμαχέσαντο περί αυτού· και επωνόμασε το όνομα αυτού Ευρυχωρία, λέγων· διότι νυν επλάτυνε Κύριος ημίν και ηύξησεν ημάς επί της γης.

23 Ανέβη δε εκείθεν επί το φρέαρ του όρκου. 24 και ώφθη αυτω Κύριος εν τη νυκτί εκείνη και είπεν· εγώ ειμι ο Θεός Αβραάμ του πατρός σου· μη φοβού· μετά σου γαρ ειμι και ευλογήσω σε και πληθυνώ το σπέρμα σου δι ' Αβραάμ τον πατέρα σου. 25 και ωκοδόμησεν εκεί Ψυσιαστήριον και επεκαλέσατο το όνομα Κυρίου και έπηξεν εκεί την σκηνήν αυτού· ώρυζαν δε εκεί οι παίδες Ισαάκ φρέαρ εν τη φάραγγι Γεράρων. 26 και Αβιμέλεχ επορεύθη προς αυτόν από Γεράρων και Οχοζάθ ο νυμφαγωγός αυτού και Φιχόλ ο αρχιστράτηγος της δυνάμεως αυτού. 27 και είπεν αυτοίς Ισαάκ· ίνα τι ήλθετε προς με; υμείς δε εμισήσατέ με και εξαπεστείλατέ με αφ ' υμών. 28 οι δε είπαν· ιδόντες εωράκαμεν, ότι ην Κύριος μετά σου, και είπαμεν· γενέσθω αρά ανά μέσον ημών και ανά μέσον σου, και διατησόμεθα μετά σου διαθήκην, 29 μη ποιήσαι μεθ ' ημών κακόν, καθότι ουκ εβδελυζάμεθα σε ημείς, και ον τρόπον εχρησάμεθα σοι καλώς και εξαπεστείλαμεν σε μετ ' ειρήνης· και νυν ευλογημένος συ υπό Κυρίου. 30 και εποίησεν αυτοίς δοχήν, και έφαγον και έπιον· 31 και αναστάντες το πρωί, ώμοσεν έκαστος τω πλησίον αυτού, και εξαπέστειλεν αυτούς Ισαάκ, και απώχοντο απ ' αυτού μετά σωτηρίας. 32 εγένετο δε εν τη ημέρα εκείνη και παραγενόμενοι οι παίδες Ισαάκ απήγγειλαν αυτω περί του φρέατος, ου ώρυζαν, και είπαν· ουχ εύρομεν ύδωρ. 33 και εκάλεσεν αυτό Ορκος· δια τούτο εκάλεσεν όνομα τη πόλει εκείνη Φρέαρ όρκου έως της σήμερον ημέρας.

34 Ην δε Ησαύ ετών τεσσαράκοντα και έλαβε γυναίκα Ιουδιθ, θυγατέρα Βεώχ του Χετταίου και την Βασεμάθ, θυγατέρα Ελών Χετταίου. 35 και ήσαν ερίζουσαι τω Ισαάκ και τη Ρεβέκκα.

ΓΕΝΕΣΙΣ 2

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ

1 ΕΓΕΝΕΤΟ δε μετά το γηράσαι τον Ισαάκ και ημβλύνθησαν οι οφθαλμοί αυτού του οράν, και εκάλεσεν Ησαύ τον υιόν αυτού τον πρεσβύτερον και είπεν αυτω· υιε μου· και είπεν· ιδού εγώ. 2 και είπεν· ιδού γεγήρακα και ου γινώσκω την ημέραν της τελευταίας μου· 3 νυν ουν λαβέ το σκεύός σου, την τε φαρέτραν και το τόξον, και έξελθε εις το πεδίον μοι εδέσματα μοι θήραν 4 και ποιήσόν μοι εδέσματα, ως φιλώ εγώ, και ένεγκέ μοι, ίνα φάγω, όπως ευλογήση σε η ψυχή μου πριν αποθανείν με. 5 Ρεβέκκα δε ήκουσε λαλούντος Ισαάκ προς Ησαύ τον υιόν αυτού. επορεύθη δε Ησαύ εις το πεδίον θηρεύσαι θήραν τω πατρί αυτού· 6 Ρεβέκκα δε είπε προς Ιακώβ τον υιόν αυτής, τον ελάσσον· ιδέ, ήκουσα του πατρός σου λαλούντος προς Ησαύ τον αδελφόν σου λέγοντος· 7 ένεγκόν μοι θήραν και ποιήσόν μοι εδέσματα, ίνα φαγών ευλογήσω σε εναντίον Κυρίου προ του αποθανείν με. 8 νυν ουν, υιε μου, άκουσόν μου, καθά εγώ σοι εντέλλομαι. 9 και πορευθείς εις τα πρόβατα λαβέ μοι εκείθεν δύο ερίφους απαλούς και καλούς, και ποιήσω αυτούς εδέσματα τω πατρί σου, ως φιλεί, 10 και εισοίσεις τω πατρί σου και φάγεται, όπως ευλογήση σε ο πατήρ σου προ του αποθανείν αυτόν. 11 είπε δε Ιακώβ προς Ρεβέκκαν την μητέρα αυτού· έστιν Ησαύ ο αδελφός μου ανήρ δασύς, εγώ δε ανήρ λείος· 12 μη ποτε ψηλαφήση με ο πατήρ, και έσομαι εναντίον αυτού ως καταφρονών και επάξω επ' εμαυτόν κατάραν και ουκ ευλογίαν. 13 είπε δε αυτω η μήτηρ· επ ' εμέ η κατάρα σου, τέκνον· μόνον υπάκουσόν μοι της φωνής και πορευθείς ένεγκέ μοι. 14 πορευθείς δε έλαβε και ήνεγκε τη μητρί, και εποίησεν η μήτηρ αυτού εδέσματα, καθά εφίλει ο πατήρ αυτού. 15 και λαβούσα Ρεβέκκα την στολήν Ησαύ του υιού αυτής του πρεσβυτέρου την καλήν, ή ην παρ ' αυτη εν τω οίκω, ενέδυσεν αυτήν Ιακώβ τον υιόν αυτής τον νεώτερον 16 και τα δέρματα των ερίφων περιέθηκεν επί τους βραχίονας αυτού και επί τα γυμνά του τραχήλου αυτού 17 και έδωκε τα εδέσματα και τους άρτους, ους εποίησεν εις τας χείρας Ιακώβ του υιού αυτής. 18 και εισήνεγκε τω πατρί αυτού. είπε δε· πάτερ. ο δε είπεν· ιδού εγώ· τις ει συ τέκνον; 19 και είπεν Ιακώβ τω πατρί· εγώ Ησαύ ο πρωτότοκός σου· πεποίηκα καθά ελάλησάς μοι· αναστάς κάθισον και φάγε από της θήρας μου, όπως ευλογήση με η ψυχή σου. 20 είπε δε Ισαάκ τω υιω αυτού· τι τούτο, ό ταχύ εύρες, ω τέκνον; ο δε είπεν· ό παρέδωκε Κύριος ο Θεός σου εναντίον μου. 21 είπε δε Ισαάκ τω Ιακώβ· έγγισόν μοι και ψηλαφήσω σε, τέκνον, ει συ ει ο υιος μου Ησαύ ή ου. 22 ήγγισε δε Ιακώβ προς Ισαάκ τον πατέρα αυτού, και ψηλάφησεν αυτόν και είπεν· η μεν φωνή φωνή Ιακώβ, αι δε χείρες χείρες Ησαύ. 23 και ουκ επέγνω αυτόν· ήσαν γαρ αι χείρες αυτού ως αι χείρες Ησαύ του αδελφού αυτού δασείαι· και ευλόγησεν αυτόν 24 και είπε· συ ει ο υιος μου Ησαύ; ο δε είπεν· εγώ. 25 και είπε· προσάγαγέ μοι, και φάγομαι από της θήρας σου, τέκνον, ίνα ευλογήση σε η ψυχή μου. και προσήνεγκεν αυτω, και έφαγε· και εισήνεγκεν αυτω οίνον, και έπιε. 26 και είπεν αυτω Ισαάκ ο πατήρ αυτού· έγγισόν μοι και φίλησόν με τέκνον. 27 και εγγίσας εφίλησεν αυτόν, και ωσφράνθη την οσμήν των ιματίων αυτού και ευλόγησεν αυτόν και είπεν· ιδού οσμή του υιού μου ως οσμή

αγρού πλήρους, ον ευλόγησε Κύριος. 28 και δώη σοι ο Θεός από της δρόσου του ουρανού και από της πύοτης της γης και πλήθος σίτου και οίνου. 29 και δουλευσάτωσαν σοι έθνη, και προσκυνησάτωσαν σοι άρχοντες· και γίνου κύριος του αδελφού σου, και προσκυνήσουσί σε οι υιοί του πατρός σου. ο καταρώμενός σε επικατάρατος, ο δε ευλογών σε ευλογημένος.

30 Και εγένετο μετά το παύσασθαι Ισαάκ ευλογούντα Ιακώβ τον υιόν αυτού και εγένετο, ως εξήλθεν Ιακώβ από προσώπου Ισαάκ του πατρός αυτού, και Ησαύ ο αδελφός αυτού ήλθεν από της θήρας. 31 και εποίησε και αυτός εδέσματα και προσήνεγκε τω πατρί αυτού. και είπε τω πατρί· αναστήτω ο πατήρ μου και φαγέτω από της θήρας του υιού αυτού, όπως ευλογήση με η ψυχή σου. 32 και είπεν αυτω Ισαάκ ο πατήρ αυτού· τις ει συ; ο δε είπεν· εγώ ειμι ο υιος σου ο πρωτότοκος Ησαύ. 33 εξέστη δε Ισαάκ έκστασιν μεγάλην σφόδρα και είπε· τις ουν ο θηρεύσας μοι θήραν και εισενέγκας μοι; και έφαγον από πάντων προ του ελθείν σε και ευλόγησα αυτόν, και ευλογημένος έσται. 34 εγένετο δε, ηνίκα ήκουσεν Ησαύ τα ύρηματα του πατρός αυτού Ισαάκ, ανεβόησε φωνήν μεγάλην και πικράν σφόδρα και είπεν· ευλόγησον δη καμέ, πάτερ. 35 είπε δε αυτω· ελθών ο αδελφός σου μετά δόλου έλαβε την ευλογίαν σου. 36 και είπε· δικαίως εκλήθη το όνομα αυτού Ιακώβ· επτέρνικε γαρ με ιδού δεύτερον τούτο· τα τε πρωτοτόκιά μου είληφε και νυν έλαβε την ευλογίαν μου· και είπεν Ησαύ τω πατρί αυτού· ουχ υπελίπου μοι ευλογίαν, πάτερ; 37 αποκριθείς δε Ισαάκ είπε τω Ησαύ· ει κύριον αυτόν πεποίηκά σου και πάντας τους αδελφούς αυτού πεποίηκα αυτού οικέτας, σίτω και οίνω εστήριξα αυτόν, σοί δε τι ποιήσω, τέκνον; 38 είπε δε Ησαύ προς τον πατέρα αυτού· μη ευλογία μία σοί εστι, πάτερ; ευλόγησον δη καμέ, πάτερ. κατανυχθέντος δε Ισαάκ ανεβόησε φωνή Ησαύ και έκλαυσεν. 39 αποκριθείς δε Ισαάκ ο πατήρ αυτού είπεν αυτω· ιδού από της πύοτης της γης έσται η κατοίκησίς σου και από της δρόσου του ουρανού άνωθεν. 40 και επί τη μαχαίρα σου ζήση και τω αδελφω σου δουλεύσεις· έσται δε ηνίκα εάν κατέλης, και εκλύσης τον ζυγόν αυτού από του τραχήλου σου.

41 Και ενεκότει Ησαύ τω Ιακώβ περί της ευλογίας ης ευλόγησεν αυτόν ο πατήρ αυτού· είπε δε Ησαύ εν τη διανοία αυτού· εγγισάτωσαν αι ημέραι του πένθους του πατρός μου, ίνα αποκτείνω Ιακώβ τον αδελφόν μου. 42 απηγγέλη δε Ρεβέκκα τα ρήματα Ησαύ του υιού αυτής του πρεσβυτέρου, και πέμψασα εκάλεσεν Ιακώβ τον υιόν αυτής τον νεώτερον και είπεν αυτω· ιδού Ησαύ ο αδελφός σου απειλεί σοι του αποκτείνειν σε· 43 νυν ουν, τέκνον, άκουσόν μου της φωνής και αναστάς απόδραθι εις την Μεσοποταμίαν προς Λάβαν τον αδελφόν μου εις Χαρράν. 44 και οίκησον μετ' αυτού ημέρας τινάς, 45 έως του αποστρέψαι τον θυμόν και την οργήν του αδελφού σου από σου, και επιλάθεται α πεποίηκας αυτω. και αποστείλασα μεταπέμφομαί σε εκείθεν, μη ποτε αποτεκνωθώ από των δύο υμών εν ημέρα μια.

46 Είπε δε Ρεβέκκα προς Ισαάκ· προσώχθικα τη ζωή μου δια τας θυγατέρας των υιών Χετ· ει λήψεται Ιακώβ γυναίκα από των θυγατέρων της γης ταύτης, ίνα τι μοι το ζήν;

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ

1 ΠΡΟΣΚΑΛΕΣΑΜΕΝΟΣ δε Ισαάκ τον Ιακώβ ευλόγησεν αυτόν και ενετείλατο αυτω λέγων· ου λήψη γυναίκα εκ των θυγατέρων των Χαναναίων· 2 αναστάς απόδραθι εις την Μεσοποταμίαν, εις τον οίκον Βαθουήλ του πατρός της μητρός σου και λάβε σεαυτω εκείθεν γυναίκα εκ των θυγατέρων Λάβαν του αδελφού της μητρός σου. 3 ο δε Θεός μου ευλογήσαι σε και αυξήσαι σε και πληθύναι σε, και έση εις συναγωγάς εθνών· 4 και δώη σοι την ευλογίαν Αβραάμ του πατρός μου σοί και τω σπέρματί σου μετά σε, κληρονομήσαι την γην της παροικήσεώς σου, ην έδωκεν ο Θεός τω Αβραάμ. 5 και απέστειλεν Ισαάκ τον Ιακώβ και επορεύθη εις την Μεσοποταμίαν προς Λάβαν τον υιόν Βαθουήλ του Σύρου, αδελφόν Ρεβέκκας της μητρός Ιακώβ και Ησαύ.

6 Είδε δε Ησαύ ότι ευλόγησεν Ισαάκ τον Ιακώβ, και απώχετο εις την Μεσοποταμίαν Συρίας λαβείν εαυτω γυναίκα εκείθεν εν τω ευλογείν αυτόν και ενετείλατο αυτω λέγων· ου λήψη γυναίκα εκ των θυγατέρων των Χαναναίων, 7 και ήκουσεν Ιακώβ του πατρός και της μητρός αυτού και επορεύθη εις την Μεσοποταμίαν Συρίας. 8 ιδών δε και Ησαύ ότι πονηραί εισιν αι θυγατέρες Χαναάν εναντίον Ισαάκ του πατρός αυτού, 9 επορεύθη Ησαύ προς Ισμαήλ και έλαβε την Μαελέθ θυγατέρα Ισμαήλ του υιού Αβραάμ, αδελφήν Ναβεώθ, προς ταις γυναίξιν αυτού γυναίκα.

10 Και εξήλθεν Ιακώβ από του φρέατος του όρκου και επορεύθη εις Χαρράν. 11 και απήντησε τόπω και κοιμήθη εκεί· έδυ γαρ ο ήλιος· και έλαβεν από των λίθων του τόπου, και έθηκε προς κεφαλής αυτού και κοιμήθη εν τω τόπω εκείνω. 12 και ενυπνιάσθη, και ιδού κλίμαξ εστηριγμένη εν τη γη, ης η κεφαλή αφικνέιτο εις τον ουρανόν, και οι άγγελοι του Θεού ανέβαινον και κατέβαινον επ' αυτής. 13 ο δε Κύριος επεστήρικτο επ' αυτής και είπεν· εγώ ειμι ο Θεός Αβραάμ του πατρός σου, και ο Θεός Ισαάκ· μη φοβού· η γη, επ' ης συ καθεύδεις επ' αυτής, σοί δώσω αυτήν, και τω σπέρματί σου. 14 και έσται το σπέρμα σου ως η άμμος της γης και πλατυνθήσεται επί θάλασσαν και επί λίβα και επί βορράν, και επ' ανατολάς, και ενευλογηθήσονται εν σοί πάσαι αι φυλαί της γης και εν τω σπέρματί σου. 15 και ιδού εγώ ειμι μετά σου διαφυλάσσω σε εν τη οδω πάση, ου αν πορευθής, και αποστρέψω σε εις την γην ταύτην, ότι ου μη σε εγκαταλίπω, έως του ποιήσαί με πάντα όσα ελάλησά σοι. 16 και εξηγέρθη Ιακώβ εκ του ύπνου αυτού και είπεν· ότι έστι Κύριος εν τω τόπω τούτω, εγώ δε ουκ ήδειν. 17 και εφοβήθη και είπεν· ως φοβερός ο τόπος

ούτος· ουκ ἔστι τούτο ἀλλ' ἡ οἰκὸς Θεοῦ, καὶ αὕτη ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ. 18 καὶ ἀνέστη Ἰακώβ τοῦ πρωῒ καὶ ἔλαβε τὸν λίθον, ὃν ὑπέβηκεν ἐκεῖ πρὸς κεφαλῇ αὐτοῦ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν στήλην καὶ ἐπέχεεν ἑλαιον ἐπὶ τὸ ἄκρον αὐτῆς. 19 καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Οἶκος Θεοῦ· καὶ Οὐλαμλούζ ἦν ὄνομα τῇ πόλει τοῦ πρότερον. 20 καὶ ἠύξατο Ἰακώβ εὐχὴν λέγων· ἐάν ἡ Κύριος ὁ Θεός μετ' ἐμοῦ καὶ διαφυλάξῃ με ἐν τῇ ὁδῷ ταύτῃ, ἡ ἐγὼ πορεύομαι, καὶ δώ μοι ἄρτον φαγεῖν καὶ ἱμάτιον περιβαλέσθαι 21 καὶ ἀποστρέψῃ με μετὰ σωτηρίας εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς μου, καὶ ἔσται Κύριός μοι εἰς Θεόν, 22 καὶ ὁ λίθος οὗτος, ὃν ἔστησα στήλην, ἔσται μοι οἶκος Θεοῦ, καὶ πάντων, ὧν ἐάν μοι δῶς, δεκάτην ἀποδεκατώσω αὐτὰ σοί.

ΓΕΝΕΣΙΣ 2

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ

1 ΚΑΙ ἐξάρas Ἰακώβ τοὺς πόδας ἐπορεύθη εἰς γῆν ἀνατολῶν πρὸς Λάβαν τὸν υἱὸν Βαθουήλ τοῦ Σύρου, ἀδελφὸν δὲ Ρεβέκκας μητρὸς Ἰακώβ καὶ Ησαῦ. 2 καὶ ὁρᾷ καὶ ἰδοὺ φρέαρ ἐν τῷ πεδίῳ, ἦσαν δὲ ἐκεῖ τρία ποίμνια προβάτων ἀναπανόμενα ἐπ' αὐτοῦ· ἐκ γὰρ τοῦ φρέατος ἐκείνου ἐπότιζον τὰ ποίμνια, λίθος δὲ ἦν μέγας ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ φρέατος, 3 καὶ συνήγοντο ἐκεῖ πάντα τὰ ποίμνια καὶ ἀπεκύλιον τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος καὶ ἐπότιζον τὰ πρόβατα καὶ ἀποκαθίστων τὸν λίθον ἐπὶ τὸ στόμα τοῦ φρέατος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. 4 εἶπε δὲ αὐτοῖς Ἰακώβ· ἀδελφοί, πόθεν ἐστὲ ὑμεῖς; οἱ δὲ εἶπαν· ἐκ Χαρρὰν ἐσμέν. 5 εἶπε δὲ αὐτοῖς· γινώσκετε Λάβαν τὸν υἱὸν Ναχώρ; οἱ δὲ εἶπαν· γινώσκομεν. 6 εἶπε δὲ αὐτοῖς· υγιαίνει; οἱ δὲ εἶπαν· υγιαίνει. καὶ ἰδοὺ Ραχήλ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ ἤρχετο μετὰ τῶν προβάτων. 7 καὶ εἶπεν Ἰακώβ· ἐτι ἐστὶν ἡμέρα πολλή, οὕτω ὥρα συναχθῆναι τὰ κτήνη· ποτίσαντες τὰ πρόβατα ἀπελθόντες βόσκετε. 8 οἱ δὲ εἶπαν· οὐ δυνησόμεθα ἕως τοῦ συναχθῆναι πάντας τοὺς ποιμένας, καὶ ἀποκυλίσουσιν τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος, καὶ ποτιούμεν τὰ πρόβατα. 9 ἐτι αὐτοῦ λαλούντος αὐτοῖς καὶ ἰδοὺ Ραχήλ ἡ θυγάτηρ Λάβαν ἤρχετο μετὰ τῶν προβάτων τοῦ πατρὸς αὐτῆς· αὕτη γὰρ ἐβόσκε τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῆς. 10 ἐγένετο δὲ, ὡς εἶδεν Ἰακώβ τὴν Ραχήλ τὴν θυγατέρα Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ τὰ πρόβατα Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ προσελθὼν Ἰακώβ ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ φρέατος καὶ ἐπότιζε τὰ πρόβατα Λάβαν τοῦ ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ. 11 καὶ ἐφίλησεν Ἰακώβ τὴν Ραχήλ· καὶ βοήσας τῇ φωνῇ αὐτοῦ ἔκλαυσε. 12 καὶ ἀπηγγεῖλε τῇ Ραχήλ, ὅτι ἀδελφός τοῦ πατρὸς αὐτῆς ἐστὶ καὶ ὅτι υἱὸς Ρεβέκκας ἐστὶ, καὶ δραμούσα ἀπηγγεῖλε τῷ πατρί αὐτῆς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. 13 ἐγένετο δὲ, ὡς ἤκουσε Λάβαν τὸ ὄνομα Ἰακώβ τοῦ υἱοῦ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ, ἔδραμεν εἰς συνάντησιν αὐτῷ καὶ περιλαβὼν αὐτὸν ἐφίλησε καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. καὶ διηγῆσατο τῷ Λάβαν πάντας τοὺς λόγους τούτους. 14 καὶ εἶπεν αὐτῷ Λάβαν· ἐκ τῶν οστών μου καὶ ἐκ τῆς σαρκὸς μου εἰ σύ. καὶ ἦν μετ' αὐτοῦ μήνα ἡμερῶν.

15 Εἶπε δὲ Λάβαν τῷ Ἰακώβ· ὅτι γὰρ ἀδελφός μου εἰ, οὐ δουλεύσεις μοι δωρεάν· ἀπάγγειλόν μοι, τίς ὁ μισθός σου ἐστί; 16 τῷ δὲ Λάβαν ἦσαν δύο θυγατέρες, ὄνομα τῇ μείζονι Λεία, καὶ ὄνομα τῇ νεωτέρᾳ Ραχήλ. 17 οἱ δὲ οφθαλμοὶ Λείας ἀσθενεῖς, Ραχήλ δὲ ἦν καλὴ τῷ εἶδει καὶ ωραία τῇ ὄψει σφόδρα. 18 ἠγάπησε δὲ Ἰακώβ τὴν Ραχήλ καὶ εἶπε· δουλεύσω σοι ἐπτά ἔτη περὶ Ραχήλ τῆς θυγατρὸς σου τῆς νεωτέρας. 19 εἶπε δὲ αὐτῷ Λάβαν· βέλτιον δούναί με αὐτῇ σοί, ἢ δούναί με αὐτῇ ἀνδρὶ ἐτέρῳ· οἴκησον μετ' ἐμοῦ. 20 καὶ ἐδούλευσεν Ἰακώβ περὶ Ραχήλ ἐπτά ἔτη, καὶ ἦσαν ἐναντίον αὐτοῦ ὡς ἡμέραι ὀλίγαι, παρὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὸν αὐτήν. 21 εἶπε δὲ Ἰακώβ τῷ Λάβαν· δός μοι τὴν γυναῖκά μου, πεπλήρωνται γὰρ αἱ ἡμέραι, ὅπως εἰσέλθω πρὸς αὐτήν. 22 συνήγαγε δὲ Λάβαν πάντας τοὺς ἀνδρας τοῦ τόπου καὶ ἐποίησε γάμον. 23 καὶ ἐγένετο ἐσπέρα, καὶ λαβὼν Λείαν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ εἰσήγαγε πρὸς Ἰακώβ καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτήν Ἰακώβ. 24 ἔδωκε δὲ Λάβαν Λείαν τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Ζελφάν τὴν παιδίσκην αὐτοῦ αὕτη παιδίσκην. 25 ἐγένετο δὲ πρωῒ, καὶ ἰδοὺ ἡ Λεία. εἶπε δὲ Ἰακώβ τῷ Λάβαν· τί τούτο ἐποίησάς μοι; οὐ περὶ Ραχήλ ἐδούλευσα παρὰ σοί; καὶ ἵνατί παρελογίσω με; 26 ἀπεκρίθη δὲ Λάβαν· οὐκ ἐστὶν οὕτως ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν, δύναι τὴν νεωτέραν πρὶν ἢ τὴν πρεσβυτέραν· 27 συντέλεσον οὖν τὰ ἑβδομα ταύτης, καὶ δώσω σοὶ καὶ ταύτην ἀντὶ τῆς ἐργασίας, ἧς ἐργά παρ' ἐμοί, ἐτι ἐπτά ἔτη ἕτερα. 28 ἐποίησε δὲ Ἰακώβ οὕτως καὶ ἀνεπλήρωσε τὰ ἑβδομα ταύτης, καὶ ἔδωκεν αὐτῷ Λάβαν Ραχήλ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ αὐτῷ γυναῖκα. 29 ἔδωκε δὲ Λάβαν τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Βαλλάν τὴν παιδίσκην αὐτοῦ αὕτη παιδίσκην. 30 καὶ εἰσῆλθε πρὸς Ραχήλ· ἠγάπησε δὲ Ραχήλ μᾶλλον ἢ Λείαν· καὶ ἐδούλευσεν αὐτῷ ἐπτά ἔτη ἕτερα.

31 Ἰδὼν δὲ Κύριος ὁ Θεός ὅτι ἐμισείτο Λεία, ἤνοιξε τὴν μήτραν αὐτῆς· Ραχήλ δὲ ἦν στείρα· 32 καὶ συνέλαβε Λεία καὶ ἔτεκεν υἱὸν τῷ Ἰακώβ· ἐκάλεσε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ρουβὴν λέγουσα· διότι εἶδέν μοι Κύριος τὴν ταπείνωσιν, καὶ ἔδωκέ μοι υἱόν· νῦν οὖν ἀγαπήσει με ὁ ἀνὴρ μου. 33 καὶ συνέλαβε πάλιν καὶ ἔτεκεν υἱόν δεύτερον τῷ Ἰακώβ καὶ εἶπεν· ὅτι ἤκουσε Κύριος ὅτι μισοῦμαι, καὶ προσέδωκέ μοι καὶ τούτον· ἐκάλεσε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Συμεών· 34 καὶ συνέλαβεν ἐτι καὶ ἔτεκεν υἱόν καὶ εἶπεν· ἐν τῷ νῦν καιρῷ πρὸς ἐμοῦ ἔσται ὁ ἀνὴρ μου, τέτοκα γὰρ αὐτῷ τρεῖς υἱούς· διὰ τούτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Λευεί. 35 καὶ συλλαβούσα ἐτι ἔτεκεν υἱόν καὶ εἶπε· νῦν ἐτι τούτο ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ· διὰ τούτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰούδαν. καὶ ἔστη τοῦ τίκτειν.

ΓΕΝΕΣΙΣ 2

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Λ

1 ΙΔΟΥΣΑ δε Ραχήλ ότι ου τέτοκε τω Ιακώβ, και εζηλωσε Ραχήλ την αδελφήν αυτής και είπε τω Ιακώβ· δος μοι τέκνα· ει δε μη, τελευτήσω εγώ. 2 Ξυματωθείς δε Ιακώβ τη Ραχήλ είπεν αυτή· μη αντί Θεού εγώ ειμι, ος εστέρησέ σε καρπόν κοιλίας; 3 είπε δε Ραχήλ τω Ιακώβ· ιδού η παιδίσκη μου Βαλλά· είσελθε προς αυτήν, και τέξεται επί των γονάτων μου, και τεκνοποιήσομαι καγώ εξ αυτής. 4 και έδωκεν αυτω Βαλλάν την παιδίσκην αυτής αυτω γυνάικα· και εισήλθε προς αυτήν Ιακώβ. 5 και συνέλαβε Βαλλά η παιδίσκη Ραχήλ και έτεκε τω Ιακώβ υιόν. 6 και είπε Ραχήλ· έκρινέ μοι ο Θεός και επήκουσε της φωνής μου και έδωκέ μοι υιόν· δια τούτο εκάλεσε το όνομα αυτού Δάν. 7 και συνέλαβεν έτι Βαλλά η παιδίσκη Ραχήλ και έτεκεν υιόν δεύτερον τω Ιακώβ. 8 και είπε Ραχήλ· συναντελάβετό μου ο Θεός, και συνανεστράφην τη αδελφή μου και ηδυνάσθη· και εκάλεσε το όνομα αυτού Νεφθαλείμ.

9 Είδε δε Λεία ότι έσθη του τίκτειν, και έλαβε Ζελφάν την παιδίσκην αυτής και έδωκεν αυτήν τω Ιακώβ γυνάικα. και εισήλθε προς αυτήν 10 και συνέλαβε Ζελφά η παιδίσκη Λείας και έτεκε τω Ιακώβ υιόν. 11 και είπε Λεία. εν τύχη· και επωνόμασε το όνομα αυτού Γάδ. 12 και συνέλαβεν έτι Ζελφά η παιδίσκη Λείας και έτεκε τω Ιακώβ υιόν δεύτερον. 13 και είπε Λεία· μακαρία εγώ, ότι μακαριούσί με αι γυναίκες· και εκάλεσε το όνομα αυτού Ασήρ.

14 Επορεύθη δε Ρουβήν εν ημέρα θερισμού πυρών και εύρε μήλα μανδραγορών εν τω αγρω και ήνεγκεν αυτά προς Λείαν την μητέρα αυτού· είπε δε Ραχήλ Λεία τη αδελφή αυτής· δος μοι των μανδραγορών του υιού σου. 15 είπε δε Λεία· ουχ ικανόν σοι ότι έλαβες τον άνδρα μου; μη και τους μανδραγοράς του υιού μου λήψη; είπε δε Ραχήλ· ουχ ούτως· κοιμηθήτω μετά σου την νύκτα ταύτην αντί των μανδραγορών του υιού σου. 16 εισήλθε δε Ιακώβ εξ αγρού εσπέρας, και εζηλθε Λεία εις συνάντησιν αυτω και είπε· προς εμέ εισελεύσθι σήμερον· μεμίσθωμαι γαρ σε αντί των μανδραγορών του υιού μου. και κοιμήθη μετ' αυτής την νύκτα εκείνην. 17 και επήκουσεν ο Θεός Λείας, και συλλαβούσα έτεκε τω Ιακώβ υιόν πέμπτον. 18 και είπε Λεία· δέδωκέ μοι ο Θεός τον μισθόν μου, ανθ' ου έδωκα την παιδίσκην μου τω ανδρί μου· και εκάλεσε το όνομα αυτού Ισάαχαρ, ό εστι μισθός. 19 και συνέλαβεν έτι Λεία και έτεκεν υιόν έκτον τω Ιακώβ. 20 και είπε Λεία· δεδώρηται ο Θεός μοι δώρον καλόν εν τω νυν καιρω· αιρετιεί με ο ανήρ μου, τέτοκα γαρ αυτω υιούς εξ· και εκάλεσε το όνομα αυτού Ζαβουλών. 21 και μετά τούτο έτεκε Ξυγατέρα και εκάλεσε το όνομα αυτής Δείνα.

22 Εμνήσθη δε ο Θεός της Ραχήλ, και επήκουσεν αυτής ο Θεός και ανέωξεν αυτής την μήτραν, 23 και συλλαβούσα έτεκε τω Ιακώβ υιόν. είπε δε Ραχήλ· αφείλεν ο Θεός μου το όνειδος· 24 και εκάλεσε το όνομα αυτού Ιωσήφ λέγουσα· προσθήτω ο Θεός μοι υιόν έτερον.

25 Εγένετο δε ως έτεκε Ραχήλ τον Ιωσήφ, είπεν Ιακώβ τω Λάβαν· απόστειλόν με, ίνα απέλθω εις τον τόπον μου και εις την γην μου. 26 απόδος τας γυναίκάς μου και τα παιδιά μου, περί ων δεδούλευκά σοι, ίνα απέλθω· συ γαρ γινώσκεις την δουλείαν, ην δεδούλευκά σοι. 27 είπε δε αυτω Λάβαν· ει εύρον χάριν εναντίον σου, οιωνισάμην αν· ευλόγησε γαρ με ο Θεός επί τη σή εισόδω. 28 διάστειλον τον μισθόν σου προς με, και δώσω. 29 είπε δε Ιακώβ· συ γινώσκεις α δεδούλευκά σοι και όσα ην κτήνη σου μετ' εμού· 30 μικρά γαρ ην όσα σοι εναντίον εμού, και ηυξήθη εις πλήθος, και ευλόγησέ σε Κύριος ο Θεός επί τω ποδί μου. νυν ουν πότε ποιήσω καγώ εμαυτω οίκον; 31 και είπεν αυτω Λάβαν· τι σοι δώσω; είπε δε αυτω Ιακώβ· ου δώσεις μοι ουδέν· εάν ποιήσης μοι το ρήμα τούτο, πάλιν ποιμανώ τα πρόβατά σου και φυλάζω. 32 παρελθέτω πάντα τα πρόβατά σου σήμερον, και διαχώρισον εκείθεν παν πρόβατον φαιόν εν τοις άρνασι και παν διάλευκον και ραντόν εν ταις αιζίν· έσται μοι μισθός. 33 και επακούσεται μοι η δικαιοσύνη μου εν τη ημέρα τη επαύριον, ότι εστίν ο μισθός μου ενώπιόν σου· παν, ό εάν μη ή ραντόν και διάλευκον εν ταις αιζί και φαιόν εν τοις άρνασι, κεκλεμμένον έσται παρ' εμοί. 34 είπε δε αυτω Λάβαν· έστω κατά το ρήμά σου. 35 και διέστειλεν εν τη ημέρα εκείνη τους τράγους τους ραντούς και τους διαλεύκους και πάσας τας αίγας τας ραντάς και τας διαλεύκους και παν, ό ην φαιόν εν τοις άρνασι, και παν ό ην λευκόν εν αυτοίς, και έδωκε δια χειρός των υιών αυτού. 36 και απέστησεν οδόν τριών ημερών ανά μέσον αυτών και ανά μέσον Ιακώβ. Ιακώβ δε εποίμανε τα πρόβατα Λάβαν τα υπολειφθέντα. 37 έλαβε δε εαυτω Ιακώβ ράβδον στυρακίνην χλωράν και καρυίνην και πλατάνου, και ελέπισεν αυτάς Ιακώβ λεπίσματα λευκά περισύρων το χλωρόν· εφαινετο δε επί ταις ράβδοις το λευκόν, ό ελέπισε, ποικίλον. 38 και παρέθηκε τας ράβδους, ας ελέπισεν εν τοις ληνοίς των ποτιστηρίων του ύδατος, ίνα ως αν έλθωσι τα πρόβατα πειν ενώπιον των ράβδων, ελθόντων αυτών πειν, εγκισσήσωσι τα πρόβατα εις τας ράβδους· 39 και ενεκίσσων τα πρόβατα εις τας ράβδους και έτικτον τα πρόβατα διάλευκα και ποικίλα και σποδοειδή ραντά. 40 τους δε αμνούς διέστειλεν Ιακώβ και έσθησεν εναντίον των προβάτων κριόν διάλευκον και παν ποικίλον εν τοις αμνοίς· και διεχώρισεν εαυτω ποίμνια καθ' εαυτόν και ουκ έμιξεν αυτά εις τα πρόβατα Λάβαν. 41 εγένετο δε εν τω καιρω, ω ενεκίσσων τα πρόβατα εν γαστρί λαμβάνοντα, έθηκεν Ιακώβ τας ράβδους εναντίον των προβάτων εν τοις ληνοίς του εγκισσήσαι αυτά κατά τας ράβδους· 42 ηνίκα δ' αν έτεκε τα πρόβατα, ουκ ετίθει· εγένετο δε τα μεν άσημα του Λάβαν, τα δε επίσημα του Ιακώβ. 43 και επλούτισεν ο άνθρωπος σφόδρα σφόδρα, και εγένετο αυτω κτήνη πολλά και βόες και παίδες, και παιδίσκαι και κάμηλοι και όνοι.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΑ

1 ΗΚΟΥΣΕ δε Ιακώβ τα ρήματα των υιών Λάβαν λεγόντων· είληφεν Ιακώβ πάντα τα του πατρός ημών και εκ των του πατρός ημών πεποίηκε πάσαν την δόξαν ταύτην. 2 και είδεν Ιακώβ το πρόσωπον του Λάβαν, και ιδού ουκ ην προς αυτόν ωσεί εχθές και τρίτην ημέραν. 3 είπε δε Κύριος προς Ιακώβ· αποστρέφου εις την γην του πατρός σου και εις την γενεάν σου, και έσομαι μετά σου. 4 αποστείλας δε Ιακώβ εκάλεσε Λείαν και Ραχήλ εις το πεδίο, ου ην τα ποίμνια. 5 και είπεν αυτοίς· ορώ εγώ το πρόσωπον του πατρός υμών, ότι ουκ έστι προς εμού ως εχθές και τρίτην ημέραν· ο δε Θεός του πατρός μου ην μετ' εμού. 6 και αυτοί δε οίδατε, ότι εν πάση τη ισχύϊ μου δεδούλευκα τω πατρί υμών. 7 ο δε πατήρ υμών παρεκρούσατό με και ήλλαξε τον μισθόν μου των δέκα αμνών, και ουκ έδωκεν αυτω ο Θεός κακοποιήσαί με. 8 εάν ούτως είπη, τα ποικίλα έσται σου μισθός, και τέξεται πάντα τα πρόβατα ποικίλα· εάν δε είπη, τα λευκά έσται σου μισθός, και τέξεται πάντα τα πρόβατα λευκά· 9 και αφείλετο ο Θεός πάντα τα κτήνη του πατρός υμών και έδωκέ μοι αυτά. 10 και εγένετο ηνίκα ενεκίσσων τα πρόβατα εν γαστρί λαμβάνοντα, και είδον τοις οφθαλμοίς μου εν τω ύπνω, και ιδού οι τράγοι και οι κριοί αναβαίνοντες επί τα πρόβατα και τας αίγας διάλευκοι και ποικίλοι και σποδοειδείς ραντοί. 11 και είπέ μοι ο άγγελος του Θεού καθ' ύπνον· Ιακώβ· εγώ δε είπα· τι εστι; 12 και είπεν· ανάβλεψον τοις οφθαλμοίς σου, και ιδέ τους τράγους και τους κριούς αναβαίνοντας επί τα πρόβατα και τας αίγας διαλευκούς και ποικίλους και σποδοειδείς ραντούς· εώρακα γαρ όσα σοι Λάβαν ποιεί· 13 εγώ ειμι ο Θεός ο οφθείς σοι εν τόπω Θεού, ου ήλειψάς μοι εκεί στήλην και ηύξω μοι εκεί ευχήν· νυν ουν ανάστηθι και έξελθε εκ της γης ταύτης και άπελθε εις την γην της γενεσέως σου, και έσομαι μετά σου. 14 και αποκριθείσαι Ραχήλ και Λεία είπαν αυτω· μη εστιν ημίν έτι μερίς ή κληρονομία εν τω οίκω του πατρός ημών; 15 ουχ ως αι αλλότριαι λελογίσμεθα αυτω; πέπρακε γαρ ημάς και καταβρώσει κατέφαγε το αργύριον ημών. 16 πάντα τον πλούτον και την δόξαν, ην αφείλετο ο Θεός του πατρός ημών, ημίν έσται και τοις τέκνοις ημών. νυν ουν όσα σοι είρηκεν ο Θεός, ποίει.

17 Αναστάς δε Ιακώβ έλαβε τας γυναίκας αυτού και τα παιδιά αυτού επί τας καμήλους. 18 και απήγαγε πάντα τα υπάρχοντα αυτω, και πάσαν την αποσκευήν αυτού, ην περιεποιήσατο εν τη Μεσοποταμία, και πάντα τα αυτού απελθύν προς Ισαάκ τον πατέρα αυτού εις γην Χαναάν. 19 Λάβαν δε ώχετο κείραι τα πρόβατα αυτού· έκλεψε δε Ραχήλ τα είδωλα του πατρός αυτής. 20 έκρυψε δε Ιακώβ Λάβαν τον Σύρον του μη αναγγείλαι αυτω, ότι αποδιδράσκει. 21 και απέδρα αυτός και τα αυτού πάντα και διέβη τον ποταμόν και ωρμησεν εις το όρος Γαλαάδ. 22 ανηγγέλη δε Λάβαν τω Σύρω τη ημέρα τη τρίτη, ότι απέδρα Ιακώβ, 23 και παραλαβών τους αδελφούς αυτού μετ' εαυτού, έδίωξεν οπίσω αυτού οδόν ημερών επτά και κατέλαβεν αυτόν εν τω όρει Γαλαάδ. 24 ήλθε δε ο Θεός προς Λάβαν τον Σύρον καθ' ύπνον την νύκτα και είπεν αυτω· φύλαξε σεαυτόν, μήποτε λαλήσης μετά Ιακώβ πονηρά. 25 και κατέλαβε Λάβαν τον Ιακώβ· Ιακώβ δε έπηξε την σκηνήν αυτού εν τω όρει· Λάβαν δε έστησε τους αδελφούς αυτού εν τω όρει Γαλαάδ. 26 είπε δε Λάβαν τω Ιακώβ· τι εποίησας; ινατί κρυφή απέδρας και εκλοποφόρησάς με και απήγαγες τας θυγατέρας μου ως αιχμαλώτιδας μαχαίρα; 27 και ει ανήγγειλάς μοι, εξαπέστειλα αν σε μετ' ευφροσύνης και μετά μουσικών και τυμπάνων και κιθάρας, 28 και ουκ ηζιώθην καταφιλήσαι τα παιδιά μου και τας θυγατέρας μου. νυν δε αφρόνως έπραξας. 29 και νυν ισχύει η χείρ μου κακοποιήσαί σε· ο δε Θεός του πατρός σου εχθές είπε προς με λέγων· φύλαξε σεαυτόν, μη ποτε λαλήσης μετά Ιακώβ πονηρά. 30 νυν ουν πεπόρευσαι· επιθυμία γαρ επεδίημυσας απελθύν εις τον οίκον του πατρός σου· ινατί έκλεψας τους θεούς μου; 31 αποκριθείς δε Ιακώβ είπε τω Λάβαν· ότι φοβήθην· είπα γαρ· μη ποτε αφέλης τας θυγατέρας σου απ' εμού και πάντα τα εμά. 32 και είπεν Ιακώβ· παρ' ω αν εύρης τους θεούς σου, ου ζήσεται εναντίον των αδελφών ημών· επίγνωθι τι εστι παρ' εμοί των σών και λαβέ. και ουκ επέγνω παρ' αυτω ουδέν. ουκ ήδει δε Ιακώβ, ότι Ραχήλ η γυνή αυτού έκλεψεν αυτούς. 33 εισελθών δε Λάβαν ηρεύνησεν εις τον οίκον Λείας και ουχ εύρεν· και εξήλθεν εκ του οίκου Λείας και ηρεύνησε τον οίκον Ιακώβ και εν τω οίκω των δύο παιδισκών και ουχ εύρεν. εισήλθε δε και εις τον οίκον Ραχήλ. 34 Ραχήλ δε έλαβε τα είδωλα και ενέβαλεν αυτά εις τα σάγματα της καμήλου και επεκάθισεν αυτοίς. 35 και είπε τω πατρί αυτής· μη βαρέως φέρε, κύριε· ου δύναμαι αναστήναι ενώπιόν σου, ότι τα κατ' εθισμόν των γυναικών μοι εστί· ηρεύνησε δε Λάβαν εν όλω τω οίκω και ουχ εύρε τα είδωλα. 36 ωργίσθη δε Ιακώβ και εμαχέσατο τω Λάβαν· αποκριθείς δε Ιακώβ είπε τω Λάβαν· τι το αδίκημά μου και τι το αμάρτημά μου, ότι κατεδίωξας οπίσω μου 37 και ότι ηρεύνησας πάντα τα σκεύη του οίκου μου; τι εύρες από πάντων των σκευών του οίκου σου; θές ώδε ενώπιον των αδελφών σου και των αδελφών μου, και ελεγξάτωσαν ανά μέσον των δύο ημών. 38 ταύτά μοι είκοσιν έτη εγώ ειμι μετά σου· τα πρόβατά σου και αι αίγές σου ουκ ητεκνώθησαν· κριούς των προβάτων σου ου κατέφαγον· 39 θηριάλωτον ουκ ενήνοχά σοι, εγώ απετίννυνον παρ' εμαυτού κλέμματα ημέρας και κλέμματα νυκτός· 40 εγενόμην της ημέρας συγκαιόμενος τω καύματι και τω παγετω της νυκτός, και αφίστατο ο ύπνος μου από των οφθαλμών μου. 41 ταύτά μοι είκοσιν έτη εγώ ειμι εν τη οικία σου· εδούλευσά σοι δεκατέσσαρα έτη αντί των δύο θυγατέρων σου και εξ έτη εν τοις προβάτοις σου, και παρελογίσω τον μισθόν μου δέκα αμνάσιν. 42 ει μη ο Θεός του πατρός μου Αβραάμ και ο φόβος Ισαάκ ην μοι, νυν αν κενόν με εξαπέστειλας· την ταπεινώσίν μου και τον κόπον των χειρών μου είδεν ο Θεός και ήλεγξέ σε εχθές. 43 αποκριθείς δε Λάβαν είπε τω Ιακώβ· αι θυγατέρες θυγατέρες μου, και οι υιοί υιοί μου, και τα κτήνη κτήνη μου, και πάντα, όσα συ οράς, εμά εστι και των θυγατέρων μου· τι ποιήσω ταύταις σήμερον ή τοις τέκνοις αυτών, οίς έτεκεν; 44 νυν ουν δεύρο διαθώμεθα διαθήκην εγώ τε και συ, και έσται εις μαρτύριον ανά μέσον εμού και σου, είπε δε αυτω· ιδού ουδείς μετ' ημών εστιν, ιδέ, ο Θεός μάρτυς ανά μέσον εμού και σου. 45 λαβών δε Ιακώβ λίθον έστησεν αυτόν στήλην. 46 είπε δε Ιακώβ τοις αδελφοίς αυτού· συλλέγετε λίθους. και συνέλεξαν λίθους και εποίησαν βουνόν, και έφαγον εκεί επί του βουνού. 47 και είπεν αυτω Λάβαν· ο βουνός ούτος μαρτυρεί ανά μέσον εμού και σου σήμερον. 48 και εκάλεσεν αυτόν Λάβαν Βουνός της μαρτυρίας. Ιακώβ δε εκάλεσεν αυτόν Βουνός μάρτυς. είπε δε Λάβαν τω Ιακώβ· ιδού ο βουνός

ούτος και η στήλη, ην έστησα ανά μέσον εμού και σου, μαρτυρεί ο βουνός ούτος, και μαρτυρεί η στήλη αυτή· δια τούτο εκλήθη το όνομα αυτού, Βουνός μαρτυρεί. 49 και η Ορασις, ην είπεν· επίδοι ο Θεός ανά μέσον εμού και σου, ότι αποστησόμεθα έτερος αφ' ετέρου. 50 ει ταπεινώσεις τας θυγατέρας μου, ει λήψη γυναίκας προς τας θυγατράσι μου, όρα, ουδείς μετ' ημών εστιν ορών· Θεός μάρτυς μεταξύ εμού και μεταξύ σου. 51 και είπε Λάβαν τω Ιακώβ· ιδού ο βουνός ούτος και μάρτυς η στήλη αυτή. 52 εάν τε γαρ εγώ μη διαβώ προς σε μηδέ συ διαβής προς με τον βουνόν τούτον και την στήλην ταύτην επί κακία, 53 ο Θεός Αβραάμ και ο Θεός Ναχώρ κρινεί ανά μέσον ημών. 54 και ώμοσεν Ιακώβ κατά του φόβου του πατρός αυτού Ισαάκ, και έθυσε θυσίαν εν τω όρει και εκάλεσε τους αδελφούς αυτού, και έφαγον και έπιον και κοιμήθησαν εν τω όρει. 55 αναστάς δε Λάβαν το πρωί κατεφίλησε τους υιούς και τας θυγατέρας αυτού και ευλόγησεν αυτούς, και αποστραφείς Λάβαν απήλθεν εις τον τόπον αυτού.

ΓΕΝΕΣΙΣ 2

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΒ

1 ΚΑΙ Ιακώβ απήλθεν εις την οδόν εαυτού. και αναβλέψας είδε παρεμβολήν Θεού παρεμβεβληκυίαν, και συνήντησαν αυτω οι άγγελοι του Θεού. 2 είπε δε Ιακώβ, ηνίκα είδεν αυτούς· παρεμβολή Θεού αυτή· και εκάλεσε το όνομα του τόπου εκείνου Παρεμβολαί.

3 Απέστειλε δε Ιακώβ αγγέλους έμπροσθεν αυτού προς Ησαύ τον αδελφόν αυτού εις γην Σηείρ, εις χώραν Εδώμ. 4 και ενετείλατο αυτοίς λέγων· ούτως ερείτε τω κυρίω μου Ησαύ· ούτως λέγει ο παις σου Ιακώβ· μετά Λάβαν παρώκησα, και εχρόνισα έως του νυν, 5 και εγένοντό μοι βόες και όνοι και πρόβατα και παίδες και παιδίσκαι, και απέστειλα αναγγείλαι τω κυρίω μου Ησαύ, ίνα εύρη ο παις σου χάριν εναντίον σου. 6 και ανέστρεψαν οι άγγελοι προς Ιακώβ λέγοντες· ήλθομεν προς τον αδελφόν σου Ησαύ, και ιδού αυτός έρχεται εις συνάντησίν σοι και τετρακόσιοι άνδρες μετ' αυτού. 7 εφοβήθη δε Ιακώβ σφόδρα, και ηπορείτο. και διείλε τον λαόν τον μετ' εαυτού και τους βόας και τας καμήλους και τα πρόβατα εις δύο παρεμβολάς, 8 και είπεν Ιακώβ· εάν έλθη Ησαύ εις παρεμβολήν μίαν και κόψη αυτήν, έσται η παρεμβολή η δευτέρα εις το σώζεσθαι. 9 είπε δε Ιακώβ· ο Θεός του πατρός μου Αβραάμ και ο Θεός του πατρός μου Ισαάκ, Κύριε συ ο ειπών μοι, απότρεχε εις την γην της γενέσεώς σου και εύ σε ποιήσω, 10 ικανούσθω μοι από πάσης δικαιοσύνης και από πάσης αληθείας, ης εποίησας τω παιδί σου· εν γαρ τη ύράβδω μου ταύτη διέβην τον Ιορδάνην τούτον, νυνί δε γέγονα εις δύο παρεμβολάς. 11 εξελού με εκ χειρός του αδελφού μου, εκ χειρός Ησαύ, ότι φοβούμαι εγώ αυτόν, μη ποτε ελθών πατάξη με και μητέρα επί τέκνοις. 12 συ δε είπας· εύ σε ποιήσω και θήσω το σπέρμα σου ως την άμμον της θαλάσσης, ή ουκ αριθμηθήσεται από του πλήθους. 13 και κοιμήθη εκεί την νύκτα εκείνην. και έλαβεν ων έφερε δώρα και εξαπέστειλεν Ησαύ τω αδελφω αυτού, 14 αίγας διακοσίας, τράγους είκοσι, πρόβατα διακόσια, κριούς είκοσι, 15 καμήλους θηλαζούσας, και τα παιδιά αυτών τριάκοντα, βόας τεσσαράκοντα, ταύρους δέκα, όνους είκοσι και πώλους δέκα. 16 και έδωκεν αυτά τοις παισίν αυτού ποίμνιον κατά μόνας. είπε δε τοις παισίν αυτού· προπορεύεσθε έμπροσθέν μου, και διάστημα ποιείτε ανά μέσον ποίμνης και ποίμνης. 17 και ενετείλατο τω πρώτω, λέγων· εάν σοι συναντήση Ησαύ ο αδελφός μου και ερωτά σε, λέγων· τίνος ει και που πορεύη, και τίνος ταύτα τα προπορευόμενά σου; 18 ερείς· του παιδός σου Ιακώβ· δώρα απέσταλκε τω κυρίω μου Ησαύ, και ιδού αυτός οπίσω ημών. 19 και ενετείλατο τω πρώτω και τω δευτέρω και τω τρίτω και πάσι τοις προπορευομένοις οπίσω των ποιμνίων τούτων, λέγων· κατά το ρήμα τούτο λαλήσατε Ησαύ εν τω ευρείν υμάς αυτόν 20 και ερείτε· ιδού ο παις σου Ιακώβ παραγίνεται οπίσω ημών. είπε γαρ· εξιλάσομαι το πρόσωπον αυτού εν τοις δώροις τοις προπορευομένοις αυτού, και μετά τούτο όψομαι το πρόσωπον αυτού· ίσως γαρ προσδέξεται το πρόσωπόν μου. 21 και προεπορεύετο τα δώρα κατά πρόσωπον αυτού, αυτός δε κοιμήθη την νύκτα εκείνην εν τη παρεμβολή.

22 Αναστάς δε την νύκτα εκείνην έλαβε τας δύο γυναίκας και τας δύο παιδίσκας και τα ένδεκα παιδιά αυτού και διέβη την διάβασιν του Ιαβώκ· 23 και έλαβεν αυτούς και διέβη τον χειμάρρουν και διεβίβασε πάντα τα αυτού. 24 υπελείφθη δε Ιακώβ μόνος, και επάλαιεν άνθρωπος μετ' αυτού έως πρωί. 25 είδε δε, ότι ου δύναται προς αυτόν, και ήψατο του πλάτους του μηρού αυτού, και ενάρκησε το πλάτος του μηρού Ιακώβ εν τω παλαίειν αυτόν μετ' αυτού. 26 και είπεν αυτω· απόστειλόν με· ανέβη γαρ ο όρθρος. ο δε είπεν· ου μη σε αποστείλω, εάν μη με ευλογήσης. 27 είπε δε αυτω· τι το όνομά σου εστί, ο δε είπεν· Ιακώβ. 28 και είπεν αυτω· ου κληθήσεται έτι το όνομά σου Ιακώβ, αλλ' Ισραήλ έσται το όνομά σου, ότι ενίσχυσας μετά Θεού, και μετ' ανθρώπων δυνατός έση. 29 ηρώτησε δε Ιακώβ και είπεν· ανάγγειλόν μοι το όνομά σου. και είπεν· ινατί τούτο ερωτάς συ το όνομά μου; και ευλόγησεν αυτόν εκεί. 30 και εκάλεσεν Ιακώβ το όνομα του τόπου εκείνου, Είδος Θεού· είδον γαρ Θεόν πρόσωπον προς πρόσωπον, και εσώθη μου η ψυχή. 31 ανέτειλε δε αυτω ο ήλιος, ηνίκα παρήλθε το είδος του Θεού· αυτός δε επέσκαζε τω μηρω αυτού· 32 ένεκεν τούτου ου μη φάγωσιν υιοί Ισραήλ το νέυρον, ό ενάρκησεν, ό εστί επί του πλάτους του μηρού, έως της ημέρας ταύτης, ότι ήψατο του πλάτους του μηρού Ιακώβ του νέυρου, ό ενάρκησεν.

ΓΕΝΕΣΙΣ 2

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΓ

1 ΑΝΑΒΛΕΨΑΣ δε Ιακώβ τοις οφθαλμοῖς αὐτοῦ εἶδε καὶ ἰδοὺ Ἡσαὺ ὁ ἀδελφός αὐτοῦ ἐρχόμενος καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ. καὶ διεῖλεν Ιακώβ τὰ παιδιὰ ἐπὶ Λεῖαν καὶ ἐπὶ Ραχήλ καὶ τὰς δύο παίδισκας. 2 καὶ ἔξετο τὰς δύο παίδισκας καὶ τοὺς υἱούς αὐτῶν ἐν πρώτοις καὶ Λεῖαν καὶ τὰ παιδιὰ αὐτῆς ὀπίσω καὶ Ραχήλ καὶ Ἰωσήφ ἐσχάτους. 3 αὐτός δε προήλθεν ἐμπροσθεν αὐτῶν καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν ἐπτάκις ἕως τοῦ ἐγγίσει τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. 4 καὶ προσέδραμεν Ἡσαὺ εἰς συνάντησιν αὐτῷ καὶ περιλαβὼν αὐτὸν προσέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτὸν καὶ ἔκλαυσαν ἀμφότεροι. 5 καὶ ἀναβλέψας Ἡσαὺ εἶδε τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδιὰ καὶ εἶπε· τί ταῦτά σοι ἐστίν; ὁ δε εἶπε· τὰ παιδιὰ, οἷς ἠλέησεν ὁ Θεός τὸν παῖδά σου. 6 καὶ προσήγγισαν αἱ παιδίσκαι καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν, 7 καὶ προσήγγισε Λεῖα καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς καὶ προσεκύνησαν. καὶ μετὰ ταῦτα προσήγγισε Ραχήλ καὶ Ἰωσήφ καὶ προσεκύνησαν. 8 καὶ εἶπε· τί ταῦτά σοι ἐστί, πάσαι αἱ παρεμβολαὶ αὐταί, αἱ ἀπήντηκα; ὁ δε εἶπεν· ἵνα εὖρῃ ὁ παῖς σου χάριν ἐναντίον σου, κύριε. 9 εἶπε δε Ἡσαὺ· ἐστὶ μοι πολλὰ, ἀδελφέ· ἐστὼ σοι τὰ σά. 10 εἶπε δε Ιακώβ· εἰ εὖρον χάριν ἐναντίον σου, δέξαι τὰ δῶρα δια τῶν ἐμῶν χειρῶν· ἐνεκεν τούτου εἶδον τὸ πρόσωπόν σου, ὡς ἂν τις ἴδοι πρόσωπον Θεοῦ, καὶ εὐδοκήσεις με. 11 λαβέ τας εὐλογίας μου, ἃς ἤνεγκά σοι, ὅτι ἠλέησέ με ὁ Θεός καὶ ἐστὶ μοι πάντα. καὶ ἐβιάσατο αὐτὸν καὶ ἔλαβε· 12 καὶ εἶπεν· ἀπάραντες πορευόμεθα ἐπ' εὐθείαν. 13 εἶπε δε αὐτῷ ὁ κύριός μου γινώσκει, ὅτι τὰ παιδιὰ ἀπαλώτερα καὶ τὰ πρόβατα καὶ αἱ βόες λοχεύονται ἐπ' ἐμέ· ἐάν οὖν καταδιώξω αὐτὰ ἡμέραν μίαν, ἀποθάνουνται πάντα τὰ κτήνη. 14 προελθέτω ὁ κύριός μου ἐμπροσθεν τοῦ παιδός αὐτοῦ, ἐγὼ δε ἐνισχύσω ἐν τῇ ὁδῷ κατὰ σχολὴν τῆς πορεύσεως τῆς ἐναντίον μου καὶ κατὰ πόδα τῶν παιδαρίων, ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς τὸν κύριόν μου εἰς Σηεῖρ. 15 εἶπε δε Ἡσαὺ· καταλείψω μετὰ σου ἀπὸ τοῦ λαοῦ τῶν μετ' ἐμοῦ. ὁ δε εἶπεν· ἵνατί τοῦτο; ἱκανόν, ὅτι εὖρον χάριν ἐναντίον σου, κύριε. 16 ἀπέστρεψε δε Ἡσαὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ εἰς Σηεῖρ.

17 Καὶ Ιακώβ ἀπαίρει εἰς σκηνάς· καὶ ἐποίησεν ἑαυτῷ ἐκεῖ οἰκίας καὶ τοῖς κτήνεσιν αὐτοῦ ἐποίησε σκηνάς· δια τούτο ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου, Σκηναί. 18 καὶ ἦλθεν Ιακώβ εἰς Σαλήμ πόλιν Σικίμων, ἥ ἐστιν ἐν γῇ Χαναάν, ὅτε ἐπανήλθεν ἐκ τῆς Μεσοποταμίας Συρίας, καὶ παρενέβαλε κατὰ πρόσωπον τῆς πόλεως. 19 καὶ ἐκτίσατο τὴν μερίδα τοῦ ἀγροῦ, οὗ ἐστήσεν ἐκεῖ τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, παρὰ Ἐμῶρ πατρός Συχέμ ἐκατὸν ἀμνῶν. 20 καὶ ἐστήσεν ἐκεῖ θυσιαστήριον καὶ ἐπεκαλέσατο τὸν Θεὸν Ἰσραὴλ.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΔ

1 ΕΞΗΛΘΕ δε Δείνα ἡ θυγάτηρ Λεῖας, ἣν ἔτεκε τῷ Ιακώβ, καταμαθεῖν τὰς θυγατέρας τῶν ἐγχωρίων. 2 καὶ εἶδεν αὐτὴν Συχέμ ὁ υἱὸς Ἐμμῶρ ὁ Εὐαῖος, ὁ ἀρχὼν τῆς γῆς καὶ λαβὼν αὐτήν, ἐκοιμήθη μετ' αὐτῆς καὶ ἐταπείνωσεν αὐτήν. 3 καὶ προσέσχε τῇ ψυχῇ Δείνας τῆς θυγατρὸς Ιακώβ καὶ ἠγάπησε τὴν παρθένον καὶ ἐλάλησε κατὰ τὴν διάνοιαν τῆς παρθένου αὐτῇ. 4 εἶπε Συχέμ πρὸς Ἐμμῶρ τὸν πατέρα αὐτοῦ λέγων· λαβέ μοι τὴν παῖδα ταύτην εἰς γυναῖκα. 5 Ιακώβ δε ἤκουσεν, ὅτι ἐμίανεν ὁ υἱὸς Ἐμμῶρ Δείναν τὴν θυγατέρα αὐτοῦ· οἱ δε υἱοὶ αὐτοῦ ἦσαν μετὰ τῶν κτηνῶν αὐτοῦ ἐν τῷ πεδίῳ. παρεσιώπησε δε Ιακώβ ἕως τοῦ ἐλθεῖν αὐτούς. 6 ἐξήλθε δε Ἐμμῶρ ὁ πατὴρ Συχέμ πρὸς Ιακώβ λαλήσαι αὐτῷ. 7 οἱ δε υἱοὶ Ιακώβ ἦλθον ἐκ τοῦ πεδίου· ὡς δε ἤκουσαν, κατενύγησαν οἱ ἄνδρες, καὶ λυπηρόν ἦν αὐτοῖς σφόδρα, ὅτι ἀσχημον ἐποίησεν ἐν Ἰσραὴλ κοιμηθεῖς μετὰ τῆς θυγατρὸς Ιακώβ, καὶ οὐχ οὕτως ἔσται. 8 καὶ ἐλάλησεν Ἐμμῶρ αὐτοῖς λέγων· Συχέμ ὁ υἱὸς μου προεῖλετο τῇ ψυχῇ τὴν θυγατέρα ὑμῶν· δότε οὖν αὐτῇ αὐτῷ γυναῖκα. 9 καὶ ἐπιγαμβρεύσασθε ἡμῖν· τὰς θυγατέρας ὑμῶν δότε ἡμῖν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν λάβετε τοὺς υἱοὺς ὑμῶν. 10 καὶ ἐν ἡμῖν κατοικεῖτε, καὶ ἡ γῆ ἰδοὺ πλατεία ἐναντίον ὑμῶν· κατοικεῖτε καὶ ἐμπορεύεσθε ἐπ' αὐτῆς καὶ ἐγκτάσθε ἐν αὐτῇ. 11 εἶπε δε Συχέμ πρὸς τὸν πατέρα αὐτῆς καὶ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτῆς· εὖροιμι χάριν ἐναντίον ὑμῶν, καὶ ὁ εἰπάτω, δώσομεν. 12 πληθύνετε τὴν φερνὴν σφόδρα, καὶ δώσω καθότι ἂν εἰπητέ μοι, καὶ δώσατέ μοι τὴν παῖδα ταύτην εἰς γυναῖκα. 13 ἀπεκρίθησαν δε οἱ υἱοὶ Ιακώβ τῷ Συχέμ καὶ Ἐμμῶρ τῷ πατρί αὐτοῦ μετὰ δόλου καὶ ἐλάλησαν αὐτοῖς, ὅτι ἐμίαναν Δείνα τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν, 14 καὶ εἶπαν αὐτοῖς Συμεὼν καὶ Λεὺὶ οἱ ἀδελφοὶ Δείνας· οὐ δυνησόμεθα ποιῆσαι τὸ ρῆμα τοῦτο, δούναί τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν ἀνδρώπῳ, ὃς ἔχει ἀκροβυστίαν· ἐστὶ γὰρ ὄνειδος ἡμῖν. 15 μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθήσόμεθα ὑμῖν καὶ κατοικήσομεν ἐν ὑμῖν, ἐάν γένησθε ὡς ἡμεῖς καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ περιτμηθῆναι ὑμῶν παν ἀρσενικόν. 16 καὶ δώσομεν τὰς θυγατέρας ὑμῶν ὑμῖν καὶ ἀπὸ τῶν θυγατέρων ὑμῶν ληψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας καὶ οικήσομεν παρ' ὑμῖν καὶ ἐσόμεθα ὡς γένος ἐν. 17 ἐάν δε μὴ εἰσακούσητε ἡμῶν τοῦ περιτεμῆσθαι, λαβόντες τὴν θυγατέρα ἡμῶν ἀπελευσόμεθα. 18 καὶ ἤρεσαν οἱ λόγοι ἐναντίον Ἐμμῶρ καὶ ἐναντίον Συχέμ τοῦ υἱοῦ Ἐμμῶρ. 19 καὶ οὐκ ἐχρόνισεν ὁ νεανίσκος τοῦ ποιῆσαι τὸ ρῆμα τοῦτο· ἐνέκειτο γὰρ τῇ θυγατρὶ Ιακώβ· αὐτός δε ἦν ἐνδοξότατος πάντων τῶν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. 20 ἦλθε δε Ἐμμῶρ καὶ Συχέμ ὁ υἱὸς αὐτοῦ πρὸς τὴν πύλιν τῆς πόλεως αὐτῶν καὶ ἐλάλησαν πρὸς τοὺς ἄνδρας τῆς πόλεως αὐτῶν λέγοντες· 21 οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἰρηνικοὶ εἰσι, μεθ' ἡμῶν οἰκίτωσαν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐμπορεύεσθωσαν αὐτήν, ἡ δε γῆ ἰδοὺ πλατεία ἐναντίον αὐτῶν. τὰς θυγατέρας αὐτῶν ληψόμεθα ἡμῖν γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας ἡμῶν δώσομεν αὐτοῖς. 22 ἐν τούτῳ μόνον ὁμοιωθήσονται ἡμῖν οἱ ἄνθρωποι τοῦ κατοικεῖν μεθ' ἡμῶν, ὥστε εἶναι λαὸν ἓνα, ἐν τῷ περιτεμῆσθαι ἡμῶν παν ἀρσενικόν, καθὰ καὶ αὐτοὶ περιτέμνηνται. 23 καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν καὶ τὰ τετράποδα καὶ τὰ υπάρχοντα αὐτῶν οὐχ ἡμῶν ἔσται· μόνον ἐν τούτῳ ὁμοιωθώμεν αὐτοῖς, καὶ οικήσουσι μεθ' ἡμῶν. 24 καὶ εἰσήκουσαν Ἐμμῶρ καὶ Συχέμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ πάντες οἱ ἐμπορευόμενοι τὴν πύλιν τῆς

πόλεως αυτών και περιετέμοντο την σάρκα της ακροβυστίας αυτών πας άρσην. 25 εγένετο δε εν τη ημέρα τη τρίτη, ότε ήσαν εν τω πόνω, έλαβον οι δύο υιοί Ιακώβ Συμεών και Λεβί αδελφοί Δείνας έκαστος την μάχαιραν αυτού και εισήλθον εις την πόλιν ασφαλώς και απέκτειναν παν αρσενικόν· 26 τον τε Εμμώρ και Συχέμ τον υιόν αυτού απέκτειναν εν στόματι μαχαίρας. και έλαβον την Δείναν εκ του οίκου του Συχέμ και εξήλθον. 27 οι δε υιοί Ιακώβ εισήλθον επί τους τραυματίας και διήρπασαν την πόλιν, εν ή εμίαναν Δείναν την αδελφήν αυτών, 28 και τα πρόβατα αυτών και τους βόας αυτών και τους όνους αυτών, όσα τε ην εν τη πόλει και όσα ην εν τω πεδίω, έλαβον. 29 και πάντα τα σώματα αυτών και πάσαν την αποσκευήν αυτών και τας γυναίκας αυτών ηχμαλώτευσαν, και διήρπασαν όσα τε ην εν τη πόλει και όσα ην εν ταις οικίαις. 30 είπε δε Ιακώβ προς Συμεών και Λεβί· μισητόν με πεποιήκατε, ώστε πονηρόν με είναι πάσι τοις κατοικούσι την γην, εν τε τοις Χαναναίοις και εν τοις Φερεζαίοις· εγώ δε ολιγοστός ειμι εν αριθμω, και συναχθέντες επ' εμέ συγκόψουσί με, και εκτριβήσομαι εγώ και ο οίκός μου. 31 οι δε είπαν· αλλ' ώσει πόρνη χρήσονται τη αδελφή ημών;

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΕ

1 ΕΙΠΕ δε ο Θεός προς Ιακώβ· αναστάς ανάβηθι εις τον τόπον Βαιθήλ και οίκει εκεί και ποιήσον εκεί θυσιαστήριον τω Θεω τω οφθέντι σοι εν τω αποδιδράσκειν σε από προσώπου Ησαύ του αδελφού σου. 2 είπε δε Ιακώβ τω οίκω αυτού και πάσι τοις μετ' αυτού· άρατε τους θρούς τους αλλοτρίους τους μεθ' υμών εκ μέσου υμών και καθάρισθητε και αλλάξατε τας στολάς υμών, 3 και αναστάντες αναβώμεν εις Βαιθήλ και ποιήσωμεν εκεί θυσιαστήριον τω Θεω τω επακούσαντί μου εν ημέρα θλίψεως, ος ην μετ' εμού και διέσωσέ με εν τη οδω, ή επορεύθην. 4 και έδωκαν τω Ιακώβ τους θρούς τους αλλοτρίους, οί ήσαν εν ταις χερσίν αυτών, και τα ενώτια τα εν τοις ωσίν αυτών, και κατέκρυψεν αυτά Ιακώβ υπό την τερέβινθον την εν Σικίμοις και απώλεσαν αυτά έως της σήμερον ημέρας. 5 και εξήρην Ισραήλ εκ Σικίμων, και εγένετο φόβος Θεού επί τας πόλεις τας κύκλω αυτών, και ου κατεδίωξαν οπίσω των υιών Ισραήλ. 6 ήλθε δε Ιακώβ εις Λουζά, ή εστιν εν γη Χαναάν, ή εστι Βαιθήλ, αυτός και πας ο λαός, ος ην μετ' αυτού. 7 και ωκοδόμησεν εκεί θυσιαστήριον και εκάλεσε το όνομα του τόπου Βαιθήλ. εκεί γαρ εφάνη αυτω ο Θεός εν τω αποδιδράσκειν αυτόν από προσώπου Ησαύ του αδελφού αυτού. 8 απέθανε δε Δεβώρα η τροφός Ρεβέκκας και ετάφη κατώτερον Βαιθήλ υπό την βάλανον, και εκάλεσεν Ιακώβ το όνομα αυτής Βάλανος πένθους.

9 Ώφθη δε ο Θεός τω Ιακώβ έτι εν Λουζά, ότε παρεγένετο εκ Μεσοποταμίας της Συρίας, και ευλόγησεν αυτόν ο Θεός. 10 και είπεν αυτω ο Θεός· το όνομά σου ου κληθήσεται έτι Ιακώβ, αλλ' Ισραήλ έσται το όνομά σου. και εκάλεσε το όνομα αυτού Ισραήλ. 11 είπε δε αυτω ο Θεός· εγώ ο Θεός σου· αυξάνου και πληθύνου· έθνη και συναγωγάι έθνών έσονται εκ σου, και βασιλείς εκ της οσφύος σου εξελεύσονται. 12 και την γην, ην έδωκα Αβραάμ και Ισαάκ, σοί δέδωκα αυτήν· σοί έσται, και τω σπέρματί σου μετά σε δώσω την γην ταύτην. 13 ανέβη δε ο Θεός απ' αυτού εκ του τόπου, ου ελάλησε μετ' αυτού. 14 και έστησεν Ιακώβ στήλην εν τω τόπω, ω ελάλησε μετ' αυτού ο Θεός, στήλην λιθίνην, και έσπεισεν επ' αυτήν σπονδήν και επέχεεν επ' αυτήν έλαιον. 15 και εκάλεσεν Ιακώβ το όνομα του τόπου, εν ω ελάλησε μετ' αυτού εκεί ο Θεός, Βαιθήλ.

16 Απάρας δε Ιακώβ εκ Βαιθήλ, έπηξε την σκηνήν αυτού επέκεινα του πύργου Γαδέρ. εγένετο δε ηνίκα ήγγισεν εις Χαβραθά του ελθείν εις την Εφραθά, έτεκε Ραχήλ και εδυστόκησεν εν τω τοκετω. 17 εγένετο δε εν τω σκληρώς αυτήν τίκτειν, είπεν αυτη η μαία· θάρσει, και γαρ ούτός σοί εστιν υιος. 18 εγένετο δε εν τω αφιέναι αυτήν την ψυχήν, απέθνησκε γαρ, εκάλεσε το όνομα αυτού Υιος οδύνης μου· ο δε πατήρ εκάλεσε το όνομα αυτού Βενιαμίν. 19 απέθανε δε Ραχήλ και ετάφη εν τη οδω του ιπποδρόμου Εφραθά (αυτη εστί Βηθλεέμ). 20 και έστησεν Ιακώβ στήλην επί του μνημείου αυτής· αυτη εστί η στήλη επί του μνημείου Ραχήλ έως της ημέρας ταύτης. 21 εγένετο δε ηνίκα κατώκησεν Ισραήλ εν τη γη εκείνη, επορεύθη Ρουβήν και εκοιμήθη μετά Βαλλάς της παλλακής του πατρός αυτού Ιακώβ· και ήκουσεν Ισραήλ, και πονηρόν εφάνη εναντίον αυτού.

22 Ήσαν δε οι υιοί Ιακώβ δώδεκα. 23 υιοί Λείας· πρωτότοκος Ιακώβ Ρουβήν, Συμεών, Λεβί, Ιούδας, Ισσάχαρ, Ζαβουλών. 24 υιοί δε Ραχήλ· Ιωσήφ και Βενιαμίν. 25 υιοί δε Βαλλάς παιδίσκης Ραχήλ· Δάν και Νεφθαλείμ. 26 υιοί δε Ζελφάς παιδίσκης Λείας· Γάδ και Ασήρ. ούτοι υιοί Ιακώβ, οί εγένοντο αυτω εν Μεσοποταμία της Συρίας.

27 Ήλθε δε Ιακώβ προς Ισαάκ τον πατέρα αυτού εις Μαμβρή, εις πόλιν του πεδίου (αυτη εστί Χεβρών) εν γη Χαναάν, ου παρώκησεν Αβραάμ και Ισαάκ. 28 εγένοντο δε αι ημέραι Ισαάκ, ας έζησεν, έτη εκατόν ογδοήκοντα, 29 και εκλείπων Ισαάκ απέθανε και προσετέθη προς το γένος αυτού πρεσβύτερος και πλήρης ημερών, και έθαψαν αυτόν Ησαύ και Ιακώβ οι υιοί αυτού.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΣΤ

1 ΑΥΤΑΙ δε αι γενέσεις Ησαύ (αυτός εστιν Εδώμ)· 2 Ησαύ δε έλαβε τας γυναίκας εαυτω από των θυγατέρων

των Χαναναίων, την Αδά θυγατέρα Αιλώμ του Χετταίου και του Όλιβεμά θυγατέρα Ανά του υιού Σεβεγών του Ευαίου 3 και την Βασεμάθ θυγατέρα Ισμαήλ αδελφήν Ναβεώθ. 4 έτεκε δε αυτω Αδά τον Ελιφάς, και Βασεμάθ έτεκε τον Ραγουήλ, 5 και Όλιβεμά έτεκε τον Ιεούς και τον Ιεγλόμ και τον Κορέ· ούτοι υιοί Ησαύ, οι εγένοντο αυτω εν γη Χαναάν. 6 έλαβε δε Ησαύ τας γυναίκας αυτού και τους υιούς αυτού και τας θυγατέρας αυτού και πάντα τα σώματα του οίκου αυτού και πάντα τα υπάρχοντα αυτού και πάντα τα κτήνη και πάντα όσα εκτήσατο και πάντα όσα περιεποιήσατο εν γη Χαναάν, και επορεύθη Ησαύ εκ της γης Χαναάν από προσώπου Ιακώβ του αδελφού αυτού. 7 ην γαρ αυτών τα υπάρχοντα πολλά του οικείν άμα, και ουκ ηδύνατο η γη της παροικήσεως αυτών φέρειν αυτούς από του πλήθους των υπάρχόντων αυτών. 8 κατώκησε δε Ησαύ εν τω όρει Σηείρ (Ησαύ αυτός εστιν Εδώμ).

9 Αύται δε αι γενέσεις Ησαύ πατρός Εδώμ εν τω όρει Σηείρ, 10 και ταύτα τα ονόματα των υιών Ησαύ· Ελιφάς υιος Αδάς γυναικός Ησαύ και Ραγουήλ υιος Βασεμάθ γυναικός Ησαύ. 11 εγένοντο δε Ελιφάς υιοί· Θαιμάν, Ωμάρ, Σωφάρ, Γοθώμ και Κενέζ· 12 Θαιμνά δε ην παλλακή Ελιφάς του υιού Ησαύ και έτεκε τω Ελιφάς τον Αμαλήκ· ούτοι υιοί Αδάς γυναικός Ησαύ. 13 ούτοι δε υιοί Ραγουήλ· Ναχώθ, Ζαρέ, Σομέ, και Μοζέ· ούτοι ήσαν υιοί Βασεμάθ γυναικός Ησαύ. 14 ούτοι δε υιοί Όλιβεμάς θυγατρός Ανά του υιού Σεβεγών, γυναικός Ησαύ· έτεκε δε τω Ησαύ τον Ιεούς και τον Ιεγλόμ και τον Κορέ. 15 ούτοι ηγεμόνες υιοί Ησαύ· υιοί Ελιφάς πρωτοτόκου Ησαύ· ηγεμών Θαιμάν, ηγεμών Ωμάρ, ηγεμών Σωφάρ, ηγεμών Κενέζ, 16 ηγεμών Κορέ, ηγεμών Γοθώμ, ηγεμών Αμαλήκ· ούτοι ηγεμόνες Ελιφάς εν γη Ιδουμαία· ούτοι υιοί Αδάς. 17 και ούτοι υιοί Ραγουήλ υιού Ησαύ· ηγεμών Ναχώθ, ηγεμών Ζαρέ, ηγεμών Σομέ, ηγεμών Μοζέ· ούτοι ηγεμόνες Ραγουήλ εν γη Εδώμ· ούτοι υιοί Βασεμάθ γυναικός Ησαύ. 18 ούτοι δε υιοί Όλιβεμάς γυναικός Ησαύ· ηγεμών Ιεούλ, ηγεμών Ιεγλόμ, ηγεμών Κορέ· ούτοι ηγεμόνες Όλιβεμάς θυγατρός Ανά γυναικός Ησαύ. 19 ούτοι υιοί Ησαύ, και ούτοι ηγεμόνες αυτών. ούτοί εισιν υιοί Εδώμ.

20 Ούτοι δε υιοί Σηείρ του Χορραίου του κατοικούντος την γην· Λωτά, Σωβάλ, Σεβεγών, Ανά 21 και Δησών και Ασάρ και Ρισών· ούτοι ηγεμόνες του Χορραίου του υιού Σηείρ εν τη γη Εδώμ. 22 εγένοντο δε υιοί Λωτάν· Χορρί και Αιμάν· αδελφή δε Λωτάν Θαιμνά. 23 ούτοι δε υιοί Σωβάλ· Γωλάμ και Μαναχάθ και Γαιβήλ και Σωφάρ και Ωμάρ. 24 και ούτοι υιοί Σεβεγών· Αιέ και Ανά· ούτός εστιν Ανά, ος εύρε τον Ιαμείν εν τη ερήμω, ότε ένεμε τα υποζύγια Σεβεγών του πατρός αυτού. 25 ούτοι δε υιοί Ανά· Δησών και Όλιβεμά θυγάτηρ Ανά. 26 ούτοι δε υιοί Δησών· Αμαδά και Ασβάν και Ιθράν και Χαρράν. 27 ούτοι δε υιοί Ασάρ· Βαλαάμ και Ζουκάμ και Ιουκάμ. 28 ούτοι δε υιοί Ρισών· -Ως και Αράν. 29 ούτοι δε ηγεμόνες Χορρί· ηγεμών Λωτάν, ηγεμών Σωβάλ, ηγεμών Σεβεγών, ηγεμών Ανά, 30 ηγεμών Δησών, ηγεμών Ασάρ, ηγεμών Ρισών. ούτοι ηγεμόνες Χορρί εν ταις ηγεμονίαις αυτών εν γη Εδώμ.

31 Και ούτοι οι βασιλείς οι βασιλεύσαντες εν Εδώμ προ του βασιλεύσαι βασιλέα εν Ισραήλ. 32 και εβασίλευσεν εν Εδώμ Βαλάκ υιος Βεώρ, και όνομα τη πόλει αυτού Δενναβά. 33 απέθανε δε Βαλάκ, και εβασίλευσεν αντ ' αυτού Ιωβάβ υιος Ζαρά εκ Βοσόρρας. 34 απέθανε δε Ιωβάβ, και εβασίλευσεν αντ ' αυτού Ασώμ εκ της γης Θαιμανών. 35 απέθανε δε Ασώμ, και εβασίλευσεν αντ ' αυτού Αδάδ υιος Βαράδ ο εκκόψας Μαδιάμ εν τω πεδίω Μωάβ, και όνομα τη πόλει αυτού Γετθαιμ. 36 απέθανε δε Αδάδ, και εβασίλευσεν αντ ' αυτού Σαμαδά εκ Μασεκκάς. 37 απέθανε δε Σαμαδά, και εβασίλευσεν αντ ' αυτού Σαούλ εκ Ροωβώθ της παρά ποταμών. 38 απέθανε δε Σαούλ, και εβασίλευσεν αντ ' αυτού Βαλαεννών υιος Αχοβώρ. 39 απέθανε δε Βαλαεννών υιος Αχοβώρ, και εβασίλευσεν αντ ' αυτού Αράδ υιος Βαράδ, και όνομα τη πόλει αυτού Φογώρ, όνομα δε τη γυναικί αυτού Μετεβεήλ, θυγάτηρ Ματραίθ, υιού Μαιζώβ.

40 Ταύτα τα ονόματα των ηγεμόνων Ησαύ εν ταις φυλαίς αυτών κατά τόπον αυτών, εν ταις χώραις αυτών και εν τοις έθνεσιν αυτών. ηγεμών Θαιμνά, ηγεμών Γωλά, ηγεμών Ιεθέρ, 41 ηγεμών Όλιβεμάς, ηγεμών Ηλάς, ηγεμών Φινών, 42 ηγεμών Κενέζ, ηγεμών Θαιμάν, ηγεμών Μαζάρ, 43 ηγεμών Μαγεδιήλ, ηγεμών Ζαφωίν. ούτοι ηγεμόνες Εδώμ εν ταις κατωκοδομημέναις εν τη γη της κτήσεως αυτών. ούτος Ησαύ πατήρ Εδώμ.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΖ

1 ΚΑΤΗΚΕΙ δε Ιακώβ εν τη γη, ου παρώκησεν ο πατήρ αυτού, εν γη Χαναάν. 2 αύται δε αι γενέσεις Ιακώβ· Ιωσήφ δε δέκα και επτά ετών ην, ποιμαίνων τα πρόβατα του πατρός αυτού μετά των αδελφών αυτού, ων νέος, μετά των υιών Βαλλάς και μετά των υιών Ζελφάς των γυναικών του πατρός αυτού· κατήνεγκαν δε Ιωσήφ ψόγον πονηρόν προς Ισραήλ τον πατέρα αυτών. 3 Ιακώβ δε ηγάπα τον Ιωσήφ παρά πάντας τους υιούς αυτού, ότι υιος γήρως ην αυτω· εποίησε δε αυτω χιτώννα ποικίλον. 4 ιδόντες δε οι αδελφοί αυτού, ότι αυτόν ο πατήρ φιλεί εκ πάντων των υιών αυτού, εμίσησαν αυτόν και ουκ ηδύνατο λαλείν αυτω ουδέν ειρηνικόν.

5 Ενυπνιασθείς δε Ιωσήφ ενύπνιον απήγγειλεν αυτό τοις αδελφοίς αυτού. 6 και είπεν αυτοίς· ακούσατε του ενυπνίου τούτου, ου ενυπνιάσθην· 7 ώμην υμάς δεσμεύειν δράγματα εν μέσω τω πεδίω, και ανέστη το εμόν δράγμα και ωρθώθη, περιστραφέντα δε τα δράγματα υμών προσεκύνησαν το εμόν δράγμα. 8 είπαν δε αυτω οι αδελφοί αυτού· μη βασιλεύων βασιλεύσεις εφ ' ημάς ή κυριεύων κυριεύσεις ημών; και προσέθεντο έτι μισείν αυτόν ένεκεν των ενυπνίων αυτού και ένεκεν των ρημάτων αυτού. 9 είδε δε ενύπνιον έτερον και διηγήσατο αυτω τω πατρί αυτού και τοις αδελφοίς αυτού, και είπεν· ιδού ενυπνιασάμην ενύπνιον έτερον, ωσπερ ο ήλιος και η σελήνη και ένδεκα αστέρες προσεκύνουν με. 10 και επετίμησεν αυτω ο πατήρ αυτού και

είπεν αυτώ· τι το ενύπνιον τούτο, ὁ ενυπνιάσθης; ἀρά γε ἐλθόντες ἐλευσόμεθα ἐγώ τε καὶ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου προσκυνήσαι σοὶ ἐπὶ τὴν γῆν; 11 ἐήλωσαν δὲ αὐτόν οἱ ἀδελφοί αὐτοῦ, ὁ δὲ πατήρ αὐτοῦ διετήρησε τὸ ρῆμα.

12 Επορεύθησαν δὲ οἱ ἀδελφοί αὐτοῦ βόσκειν τὰ πρόβατα τοῦ πατρὸς αὐτῶν εἰς Συχέμ. 13 καὶ εἶπεν Ἰσραὴλ πρὸς Ἰωσήφ· οὐχὶ οἱ ἀδελφοί σου ποιμαίνουσιν εἰς Συχέμ; δέυρο ἀποστείλω σε πρὸς αὐτούς. εἶπε δὲ αὐτῷ· ἰδοὺ ἐγώ. 14 εἶπε δὲ αὐτῷ Ἰσραὴλ· πορευθεὶς ἰδέ, εἰ υγιαίνουνσιν οἱ ἀδελφοί σου καὶ τὰ πρόβατα, καὶ ἀνάγγελόν μοι. καὶ ἀπέστειλεν αὐτόν ἐκ τῆς κοιλάδος τῆς Χεβρών, καὶ ἦλθεν εἰς Συχέμ. 15 καὶ εὔρεν αὐτόν ἄνθρωπος πλανώμενον ἐν τῷ πεδίῳ· ἠρώτησε δὲ αὐτόν ὁ ἄνθρωπος λέγων· τι ζητεῖς; 16 ὁ δὲ εἶπε· τοὺς ἀδελφούς μου ζητῶ· ἀπάγγειλόν μοι, πού βόσκουσιν. 17 εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ ἄνθρωπος· ἀπήρκασιν ἐντεύθεν, ἤκουσα γὰρ αὐτῶν λεγόντων· πορευθώμεν εἰς Δωθαεὶμ. καὶ ἐπορεύθη Ἰωσήφ κατόπισθεν τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ εὔρεν αὐτούς ἐν Δωθαεὶμ. 18 προεῖδον δὲ αὐτόν μακρόθεν πρὸ τοῦ ἐγγίσει αὐτόν πρὸς αὐτούς καὶ ἐπονηρεύοντο τοῦ ἀποκτείνειν αὐτόν. 19 εἶπε δὲ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ· ἰδοὺ ὁ ἐνυπνιαστής ἐκεῖνος ἔρχεται· 20 νυν οὖν δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν καὶ ρίψωμεν αὐτόν εἰς ἓνα τῶν λάκκων καὶ ἐρούμεν· θηρίον πονηρόν κατέφαγεν αὐτόν· καὶ οψόμεθα, τί ἐστί· τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ. 21 ἀκούσας δὲ Ρουβὴν ἐξείλετο αὐτόν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ εἶπεν· οὐ πατάξωμεν αὐτόν εἰς ψυχὴν. 22 εἶπε δὲ αὐτοῖς Ρουβὴν· μὴ ἐκχέιτε αἷμα· ἐμβάλλετε αὐτόν εἰς ἓνα τῶν λάκκων τούτων τῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, χεὶρα δὲ μὴ ἐπενέγκητε αὐτῷ· ὅπως ἐξέλῃται αὐτόν ἐκ τῶν χειρῶν αὐτῶν καὶ ἀποδῷ αὐτόν τῷ πατρί αὐτοῦ. 23 ἐγένετο δὲ ἡνῖκα ἦλθεν Ἰωσήφ πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, ἐξέδυσαν Ἰωσήφ τὸν χιτῶνα τὸν ποικίλον τὸν περὶ αὐτόν 24 καὶ λαβόντες αὐτόν ἔρριψαν εἰς τὸν λάκκον· ὁ δὲ λάκκος κενός, ὕδωρ οὐκ εἶχεν.

25 Ἐκάθισαν δὲ φαγεῖν ἄρτον καὶ ἀναβλέψαντες τοὺς οφθαλμοὺς εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὁδοιπόροι Ἰσραηλίται ἤρχοντο ἐκ Γαλαὰδ, καὶ αἱ κάμηλοι αὐτῶν ἔγεμαν θυμαμάτων καὶ ρητίνης καὶ στακτῆς· ἐπορεύοντο δὲ καταγαγεῖν εἰς Αἴγυπτον. 26 εἶπε δὲ Ἰούδας πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ· τί χρησίμον, εἴν ἀποκτείνωμεν τὸν ἀδελφόν ἡμῶν καὶ κρύψωμεν τὸ αἷμα αὐτοῦ; 27 δεῦτε ἀποδώμεθα αὐτόν τοῖς Ἰσραηλίταις τούτοις, αἱ δὲ χεῖρες ἡμῶν μὴ ἐστώσαν ἐπ’ αὐτόν, ὅτι ἀδελφός ἡμῶν καὶ σὰρξ ἡμῶν ἐστίν. ἤκουσαν δὲ οἱ ἀδελφοί αὐτοῦ. 28 καὶ παρεπορεύοντο οἱ ἄνθρωποι οἱ Μαδιθηναῖοι ἔμποροι, καὶ ἐξείλκυσαν καὶ ἀνεβίβασαν τὸν Ἰωσήφ ἐκ τοῦ λάκκου καὶ ἀπέδοντο τὸν Ἰωσήφ τοῖς Ἰσραηλίταις εἴκοσι χρυσῶν, καὶ κατήγαγον τὸν Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον. 29 ἀνέστρεψε δὲ Ρουβὴν ἐπὶ τὸν λάκκον καὶ οὐχ ὅρα τὸν Ἰωσήφ ἐν τῷ λάκκῳ. καὶ διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ. 30 καὶ ἐπέστρεψε πρὸς τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ. καὶ εἶπε· τὸ παιδάριον οὐκ ἐστίν, ἐγὼ δὲ πού πορεύομαι ἐτι;

31 Λαβόντες δὲ τὸν χιτῶνα τοῦ Ἰωσήφ ἐσφαζαν ἑρίφον αἰγῶν καὶ ἐμόλυναν τὸν χιτῶνα τῷ αἵματι. 32 καὶ ἀπέστειλαν τὸν χιτῶνα τὸν ποικίλον καὶ εἰσήνεγκαν τῷ πατρί αὐτῶν. καὶ εἶπαν· τούτον εὔρομεν, ἐπίγνωθι εἰ χιτῶν τοῦ υἱοῦ σου ἐστίν ἢ οὐ. 33 καὶ ἐπέγνω αὐτόν καὶ εἶπε· χιτῶν τοῦ υἱοῦ μου ἐστίν· θηρίον πονηρόν κατέφαγεν αὐτόν, θηρίον ἥρπασε τὸν Ἰωσήφ. 34 διέρρηξε δὲ Ἰακώβ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ ἐπέθετο σάκκον ἐπὶ τὴν ὀσφύν αὐτοῦ καὶ ἐπένθει τὸν υἱόν αὐτοῦ ἡμέρας πολλὰς. 35 συνήχθησαν δὲ πάντες οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ αἱ θυγατέρες καὶ ἦλθον παρακαλέσαι αὐτόν, καὶ οὐκ ἤθελε παρακαλεῖσθαι λέγων ὅτι· καταβήσομαι πρὸς τὸν υἱόν μου πενθῶν εἰς ἄδου. καὶ ἐκλαυσεν αὐτόν ὁ πατήρ αὐτοῦ. 36 οἱ δὲ Μαδιθηναῖοι ἀπέδοντο τὸν Ἰωσήφ εἰς Αἴγυπτον τῷ Πετεφρῇ τῷ σπάδοντι Φαραῶ, ἀρχιμαγεῖρῳ.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΗ

1 ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, κατέβη Ἰούδας ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ καὶ ἀφίκετο ἕως πρὸς ἄνθρωπον τινα Ὀδολλαμίτην, ὃν ὀνόματι Εἰράς. 2 καὶ εἶδεν ἐκεῖ Ἰούδας θυγατέρα ἀνθρώπου Χαναναίου, ἣν ὀνόματι Σαυά, καὶ ἔλαβεν αὐτήν καὶ εἰσήλθε πρὸς αὐτήν. 3 καὶ συλλαβούσα ἔτεκεν υἱόν καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἦρ. 4 καὶ συλλαβούσα ἔτεκεν υἱόν ἐτι καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Αὐνάν. 5 καὶ προσθεῖσα ἔτεκεν υἱόν καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Σηλῶμ. αὕτη δὲ ἦν ἐν Χασβί, ἡνῖκα ἔτεκεν αὐτούς. 6 καὶ ἔλαβεν Ἰούδας γυναῖκα Ἦρ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ, ἣν ὀνόματι Θάμαρ. 7 ἐγένετο δὲ Ἦρ πρωτότοκος Ἰούδα πονηρός ἐναντὶ Κυρίου, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν ὁ Θεός. 8 εἶπε δὲ Ἰούδας τῷ Αὐνάν· εἰσελθε πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου καὶ ἐπιγάμβρευσαι αὐτήν καὶ ἀνάστησον σπέρμα τῷ ἀδελφῷ σου. 9 γνοὺς δὲ Αὐνάν ὅτι οὐκ αὐτῷ ἐστὶ τὸ σπέρμα, ἐγένετο ὅταν εἰσῆρχετο πρὸς τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν γῆν τὸν μὴ δούναί σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. 10 πονηρόν δὲ ἐφάνη ἐναντίον τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἐποίησε τούτο, καὶ ἐθανάτωσε καὶ τούτον. 11 εἶπε δὲ Ἰούδας Θάμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ· κάθου χήρα ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς σου ἕως μέγας γένῃται Σηλῶμ ὁ υἱός μου. εἶπε γὰρ· μὴ ποτε ἀποθάνῃ καὶ οὗτος, ὥστε καὶ οἱ ἀδελφοί αὐτοῦ. ἀπελθούσα δὲ Θάμαρ ἐκάθητο ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐτῆς.

12 Επληθύνθησαν δὲ αἱ ἡμέραι καὶ ἀπέθανε Σαυά ἡ γυνὴ Ἰούδα· καὶ παρακληθεὶς Ἰούδας ἀνέβη ἐπὶ τοὺς κείροντας τὰ πρόβατα αὐτοῦ, αὐτὸς καὶ Εἰράς ὁ ποιμὴν αὐτοῦ ὁ Ὀδολλαμίτης εἰς Θαμνὰ. 13 καὶ ἀπηγγέλη Θάμαρ τῇ νύμφῃ αὐτοῦ λέγοντες· ἰδοὺ ὁ πενθερός σου ἀναβαίνει εἰς Θαμνὰ κεῖραι τὰ πρόβατα αὐτοῦ. 14 καὶ περιελομένη τὰ ἱμάτια τῆς χηρεύσεως ἀφ’ ἐαυτῆς, περιεβάλετο θέριστρον καὶ ἐκαλλωπίσαστο καὶ ἐκάθισε πρὸς τὰς πύλεις Αἰνάν, ἣ ἐστὶν ἐν παρόδῳ Θαμνὰ· εἶδε γὰρ ὅτι μέγας γέγονε Σηλῶμ, αὐτὸς δὲ οὐκ ἔδωκεν αὐτὴν αὐτῷ γυναῖκα. 15 καὶ ἰδὼν αὐτὴν Ἰούδας ἔδοξεν αὐτὴν πόρνην εἶναι· κατεκαλύψατο γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐπέγνω αὐτήν. 16 ἐξέκλινε δὲ πρὸς αὐτὴν τὴν οδὸν καὶ εἶπεν αὐτῇ· ἑσὸν με εἰσελθεῖν πρὸς σε· οὐ γὰρ ἐγὼ ὅτι νύμφη αὐτοῦ ἐστίν. ἡ δὲ εἶπε· τί μοι δώσεις, εἴν εἰσελθῇς πρὸς με; 17 ὁ δὲ εἶπεν· ἐγὼ σοὶ

αποστελώ έριφον αιγών εκ των προβάτων μου, η δε είπεν· εάν δως μοι αρραβώνα, έως του αποστείλαί σε. 18 ο δε είπε· τίνα τον αρραβώνα σοι δώσω; η δε είπε· τον δακτύλιόν σου και τον ορμίσκον, και την ράβδον την εν τη χειρί σου. και έδωκεν αυτη και εισήλθε προς αυτήν, και εν γαστρί έλαβεν εξ αυτού. 19 και αναστάσα απήλθε και περιείλετο το θέριστρον αυτής αφ' εαυτής και ενεδύσατο τα ιμάτια της χηρεύσεως αυτής. 20 απέστειλε δε Ιούδας τον έριφον εξ αιγών εν χειρί του ποιμένος αυτού του Όδολλαμίτου κομίσασθαι παρά της γυναικός τον αρραβώνα, και ουχ εύρεν αυτήν. 21 επηρώτησε δε τους άνδρας τους εκ του τόπου· που εστιν η πόρνη η γενομένη εν Αινάν επί της οδού; και είπαν· ουκ ην ενταύθα πόρνη. 22 και απεστράφη προς Ιούδαν και είπεν· ουχ εύρον, και οι άνθρωποι οι εκ του τόπου λέγουσι μη είναι ώδε πόρνην. 23 είπε δε Ιούδας· εχέτω αυτά, αλλά μη ποτε καταγελασώμεν· εγώ μεν απέσταλκα τον έριφον τούτον, συ δε ουχ εύρηκας.

24 Εγένετο δε μετά τρίμηνον ανηγγέλη τω Ιούδα λέγοντες· εκπεπόρνευκε Θάμαρ η νύμφη σου και ιδού εν γαστρί έχει εκ πορνείας. είπε δε Ιούδας· εξαγάγετε αυτήν, και κατακαυθήτω. 25 αυτη δε αγομένη απέστειλε προς τον πενθερόν αυτής λέγουσα· εκ του ανθρώπου, ούτινος ταύτα εστιν, εγώ εν γαστρί έχω. και είπεν· επίγνωθι, τίνος ο δακτύλιος και ο ορμίσκος και η ράβδος αυτη. 26 επέγνω δε Ιούδας και είπε· δεδικαίωται Θάμαρ ή εγώ, ου ένεκεν ουκ έδωκα αυτήν Σηλών τω υιω μου. και ου προσέτετο έτι του γνώναι αυτήν.

27 Εγένετο δε ην δίδυμα εν τη γαστρί αυτής. 28 εγένετο δε εν τω τίκτειν αυτήν, ο εις προεξήνεγκε την χείρα· λαβούσα δε η μαία έδησεν επί την χείρα αυτού κόκκινον λέγουσα· ούτος εξελεύσεται πρότερος. 29 ως δε επισυνήγαγε την χείρα, και ευθύς εξήλθεν ο αδελφός αυτού. η δε είπε· τι διεκόπη δια σε φραγμός; και εκάλεσε το όνομα αυτού Φαρές. 30 και μετά τούτο εξήλθεν ο αδελφός αυτού, εφ' ω ην επί τη χειρί αυτού το κόκκινον· και εκάλεσε το όνομα αυτού Ζαρά.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΘ

1 ΙΩΣΗΦ δε κατήχθη εις Αίγυπτον, και εκτήσατο αυτόν Πετεφρής ο ευνούχος Φαραώ, ο αρχιμάγειρος, ανήρ Αιγύπτιος, εκ χειρών των Ισμαηλιτών, οί κατήγαγον αυτόν εκεί. 2 και ην Κύριος μετά Ιωσήφ, και ην ανήρ επιτυγχάνων και εγένετο εν τω οίκω παρά τω κυρίω αυτού τω Αιγυπτίω. 3 ήδει δε ο κύριος αυτού, ότι ο Κύριος ην μετ' αυτού και όσα εάν ποιή, Κύριος ευοδοί εν ταις χερσίν αυτού. 4 και εύρεν Ιωσήφ χάριν εναντίον του κυρίου αυτού, και ευηρέστησεν αυτω, και κατέστησεν αυτόν επί του οίκου αυτού και πάντα, όσα ην αυτω, έδωκε δια χειρός Ιωσήφ. 5 εγένετο δε μετά το καταστήναι αυτόν επί του οίκου αυτού και επί πάντα, όσα ην αυτω, και ηυλόγησε Κύριος τον οίκον του Αιγυπτίου δια Ιωσήφ, και εγενήθη ευλογία Κυρίου εν πάσι τοις υπάρχουσιν αυτω εν τω οίκω και εν τω αγρω αυτού. 6 και επέτρεψε πάντα, όσα ην αυτω, εις χείρας Ιωσήφ και ουκ ήδει των καθ' αυτόν ουδέν πλήν του άρτου, ου ήσθιεν αυτός.

Και ην Ιωσήφ καλός τω είδει και ωραίος τη όψει σφόδρα. 7 και εγένετο μετά τα ρήματα ταύτα και επέβαλεν η γυνή του κυρίου αυτού τους οφθαλμούς αυτής επί Ιωσήφ και είπε· κοιμήθητι μετ' εμού. 8 ο δε ουκ ήθελεν, είπε δε τη γυναικί του κυρίου αυτού· ει ο κύριός μου ου γινώσκει δι' εμέ ουδέν εν τω οίκω αυτού, και πάντα, όσα εστιν αυτω, έδωκεν εις τας χείράς μου 9 και ουχ υπερέχει εν τη οικία ταύτη ουδέν εμού, ουδέ υπεξήρται απ' εμού ουδέν πλήν σου, δια το σε γυναίκα αυτού είναι, και Πως ποιήσω το ρήμα το πονηρόν τούτο, και αμαρτήσομαι εναντίον του Θεού; 10 ηνίκα δε ελάλει τω Ιωσήφ ημέραν εξ ημέρας, και ουχ υπήκουεν αυτη καθεύδειν μετ' αυτής του συγγενέσθαι αυτη. 11 εγένετο δε τοιαύτη τις ημέρα, και εισήλθεν Ιωσήφ εις την οικίαν ποιείν τα έργα αυτού, και ουδείς ην των εν τη οικία έσω, 12 και επεσπάσατο αυτόν των ιματίων λέγουσα· κοιμήθητι μετ' εμού. και καταλιπών τα ιμάτια αυτού εν ταις χερσίν αυτής έφυγε και εξήλθεν έξω. 13 και εγένετο ως είδεν, ότι καταλιπών τα ιμάτια αυτού εν ταις χερσίν αυτής έφυγε και εξήλθεν έξω, 14 και εκάλεσε τους όντας εν τη οικία και είπεν αυτοίς λέγουσα· ιδετε, εισήγαγεν ημίν παιδα Εβραίον εμπαίζειν ημίν· εισήλθε προς με λέγων· κοιμήθητι μετ' εμού, και εβόησα φωνή μεγάλη· 15 εν δε τω ακούσαι αυτόν ότι ύψωσα την φωνήν μου και εβόησα, καταλιπών τα ιμάτια αυτού παρ' εμοί έφυγε και εξήλθεν έξω. 16 και καταλιμπάνει τα ιμάτια παρ' εαυτη, έως ήλθεν ο κύριος εις τον οίκον αυτού. 17 και ελάλησεν αυτω κατά τα ρήματα ταύτα λέγουσα· εισήλθε προς με ο παις ο Εβραίος, ον εισήγαγες προς ημάς, εμπαίζαί μοι και είπέ μοι· κοιμήθησομαι μετά σου· 18 ως δε ήκουσεν ότι ύψωσα την φωνήν μου και εβόησα, καταλιπών τα ιμάτια αυτού παρ' εμοί έφυγε και εξήλθεν έξω. 19 εγένετο δε, ως ήκουσεν ο κύριος αυτού τα ρήματα της γυναικός αυτού, όσα ελάλησε προς αυτόν, λέγουσα· ούτως εποίησέ μοι ο παις σου, και εθυμώθη οργή. 20 και λαβών ο κύριος Ιωσήφ ενέβαλεν αυτόν εις το οχύρωμα, εις τον τόπον, εν ω οι δεσμώται του βασιλέως κατέχονται εκεί εν τω οχυρώματι.

21 Και ην Κύριος μετά Ιωσήφ και κατέχεεν αυτού έλεος και έδωκεν αυτω χάριν εναντίον του αρχιδεσμοφύλακος, 22 και έδωκεν ο αρχιδεσμοφύλαξ το δεσμωτήριον δια χειρός Ιωσήφ και πάντας τους απηγμένους, όσοι εν τω δεσμωτηρίω, και πάντα όσα ποιούσιν εκεί, αυτός ην ποιών. 23 ουκ ην ο αρχιδεσμοφύλαξ του δεσμωτηρίου γινώσκων δι' αυτόν ουδέν· πάντα γαρ ην δια χειρός Ιωσήφ δια το τον Κύριον μετ' αυτού είναι, και όσα αυτός εποίει, ο Κύριος ευώδου εν ταις χερσίν αυτού.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Μ

1 ΕΓΕΝΕΤΟ δε μετά τα ρήματα ταύτα ήμαρτεν ο αρχιοινοχός του βασιλέως Αιγύπτου και ο αρχισιτοποιός τω κυρίω αυτών βασιλεί Αιγύπτου. 2 και ωργίσθη Φαραώ επί τοις δυνάσιν ευνούχοις αυτού, επί τω αρχιοινοχώ και επί τω αρχισιτοποιώ, 3 και έθετο αυτούς εν φυλακή εις το δεσμωτήριον, εις τον τόπον, ου Ιωσήφ απήκτο εκεί. 4 και συνέστησεν ο αρχιδεσμώντης τω Ιωσήφ αυτούς, και παρέστη αυτοίς· ήσαν δε ημέρας εν τη φυλακή. 5 και είδον αμφοτέροι ενύπνιον εν μια νυκτί· η δε όρασις του ενυπνίου του αρχιοινοχού και αρχισιτοποιού, οί ήσαν τω βασιλεί Αιγύπτου, οι όντες εν τω δεσμωτηρίω, ην αύτη. 6 εισήλθε δε προς αυτούς Ιωσήφ τω πρωί και είδεν αυτούς, και ήσαν τεταραγμένοι. 7 και ηρώτα τους ευνούχους Φαραώ, οί ήσαν μετ' αυτού εν τη φυλακή παρά τω κυρίω αυτού, λέγων· τι ότι τα πρόσωπα υμών σκυθρωπά σήμερον; 8 οι δε είπαν αυτώ· ενύπνιον είδομεν, και ο συγκρίνων ουκ έστιν αυτό. είπε δε αυτοίς Ιωσήφ· ουχί δια του Θεού η διασάφησις αυτών εστι; διηγήσασθε ουν μοι. 9 και διηγήσατο ο αρχιοινοχός το ενύπνιον αυτού τω Ιωσήφ και είπεν· εν τω ύπνω μου ην άμπελος εναντίον μου· 10 εν δε τη άμπελώ τρεις πυθμένες, και αυτή θάλλουσα ανενηνοχία βλαστούς· πέπειροι οι βότρυνες σταφυλής. 11 και το ποτήριον Φαραώ εν τη χειρί μου· και έλαβον την σταφυλήν και εξέθλιψα αυτήν εις το ποτήριον και έδωκα το ποτήριον εις την χείρα Φαραώ. 12 και είπεν αυτώ Ιωσήφ· τούτο η σύγκρισις αυτού· οι τρεις πυθμένες τρεις ημέραι εισίν· 13 έτι τρεις ημέραι και μνησθήσεται Φαραώ της αρχής σου και αποκαταστήσει σε επί την αρχιοινοχοίαν σου, και δώσεις το ποτήριον Φαραώ εις την χείρα αυτού κατά την αρχήν σου την προτέραν, ως ήσθα οιοχοών. 14 αλλά μνήσθητί μου δια σεαυτού, όταν εύ γένηται σοι, και ποιήσεις εν εμοί έλεος και μνησθήσεται περί εμού προς Φαραώ και εξαΐξει με εκ του οχυρώματος τούτου· 15 ότι κλοπή εκλάπην εκ γης Εβραίων και ώδε ουκ εποίησα ουδέν, αλλ'· ενέβαλόν με εις τον λάκκον τούτον. 16 και είδεν ο αρχισιτοποιός, ότι ορθώς συνέκρινε, και είπε τω Ιωσήφ· καγώ είδον ενύπνιον και ώμην τρία κανά χονδριτών αίρειν επί της κεφαλής μου· 17 εν δε κανω τω επάνω από πάντων των γενών, ων Φαραώ εσθίει έργον σιτοποιού, και τα πετεινά του ουρανού κατήσθιεν αυτά από του κανού του επάνω της κεφαλής μου. 18 αποκριθείς δε Ιωσήφ είπεν αυτώ· αύτη η σύγκρισις αυτού· τα τρία κανά τρεις ημέραι εισίν· 19 έτι τριών ημερών και αφείλει Φαραώ την κεφαλήν σου από σου και κρεμάσει σε επί ξύλου, και φάγεται τα όρνεα του ουρανού τας σάρκας σου από σου. 20 εγένετο δε εν τη ημέρα τη τρίτη, ημέρα γενέσεως ην Φαραώ, και εποίει πότον πάσι τοις παισίν αυτού. και εμνήσθη της αρχής του οιοχοού και της αρχής του σιτοποιού εν μέσω των παιδών αυτού, 21 και αποκατέστησε τον αρχιοινοχόν επί την αρχήν αυτού, και έδωκε το ποτήριον εις την χείρα Φαραώ, 22 τον δε αρχισιτοποιόν εκρέμασε, καθά συνέκρινεν αυτοίς Ιωσήφ. 23 και ουκ εμνήσθη ο αρχιοινοχός του Ιωσήφ, αλλ'· επελάθετο αυτού.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΑ

1 ΕΓΕΝΕΤΟ δε μετά δύο έτη ημερών, Φαραώ είδεν ενύπνιον· ώτεο εστάναι επί του ποταμού, 2 και ιδού ωςπερ εκ του ποταμού ανέβαινον επτά βόες καλοί τω είδει και εκλεκταί ταις σαρκί και εβόσκοντο εν τω Άχει. 3 άλλαι δε επτά βόες ανέβαινον μετά ταύτας εκ του ποταμού αισχραί τω είδει και λεπταί ταις σαρκί και ενέμοντο παρά τας βόας επί το χείλος του ποταμού· 4 και κατέφαγον αι επτά βόες αι αισχραί και λεπταί ταις σαρκί τας επτά βόας τας καλās τω είδει και τας εκλεκτάς ταις σαρκί. ηγέρθη δε Φαραώ. 5 και ενυπνιάσθη το δεύτερον, και ιδού επτά στάχυες ανέβαινον εν τω πυθμένι ενί εκλεκτοί και καλοί· 6 και ιδού επτά στάχυες λεπτοί και ανεμόφθοροι ανεφύοντο μετ' αυτούς· 7 και κατέπιον οι επτά στάχυες οι λεπτοί και ανεμόφθοροι τους επτά στάχυνας τους εκλεκτούς και τους πλήρεις. ηγέρθη δε Φαραώ, και ην ενύπνιον.

8 Εγένετο δε πρωί και εταράχθη η ψυχή αυτού, και αποστείλας εκάλεσε πάντας τους εξηγητάς Αιγύπτου και πάντας τους σοφούς αυτής, και διηγήσατο αυτοίς Φαραώ το ενύπνιον αυτού, και ουκ ην ο απαγγέλλων αυτό τω Φαραώ. 9 και ελάλησεν ο αρχιοινοχός προς Φαραώ λέγων· την αμαρτίαν μου αναμνησέσκω σήμερον. 10 Φαραώ ωργίσθη τοις παισίν αυτού και έθετο ημάς εν φυλακή εν τω οίκω του αρχιμαγείρου, εμέ τε και τον αρχισιτοποιόν. 11 και είδομεν ενύπνιον αμφοτέροι εν νυκτί μια εγώ και αυτός, έκαστος κατά το αυτού ενύπνιον είδομεν. 12 ην δε εκεί μεθ' ημών νεανίσκος παις Εβραίος του αρχιμαγείρου, και διηγησάμεθα αυτώ, και συνέκρινεν ημίν. 13 εγενήθη δε, καθώς συνέκρινεν ημίν, ούτω και συνέβη, εμέ τε αποκατασταθήναι επί την αρχήν μου, εκείνον δε κρεμασθήναι.

14 Αποστείλας δε Φαραώ εκάλεσε τον Ιωσήφ, και εξήγαγον αυτόν από του οχυρώματος και εξύρσαν αυτόν και ήλλαξαν την στολήν αυτού, και ήλθε προς Φαραώ. 15 είπε δε Φαραώ προς Ιωσήφ· ενύπνιον εώρακα, και ο συγκρίνων ουκ έστιν αυτό· εγώ δε ακήκοα περί σου λεγόντων, ακούσαντά σε ενύπνια συγκρίναι αυτά. 16 αποκριθείς δε Ιωσήφ τω Φαραώ είπεν· άνευ του Θεού ουκ αποκριθήσεται το σωτήριον Φαραώ. 17 ελάλησε δε Φαραώ τω Ιωσήφ λέγων· εν τω ύπνω μου ώμην εστάναι παρά το χείλος του ποταμού, 18 και ωςπερ εκ του ποταμού ανέβαινον επτά βόες καλοί τω είδει και εκλεκταί ταις σαρκί, και ενέμοντο εν τω Άχει. 19 και ιδού επτά βόες έτεροι ανέβαινον οπίσω αυτών εκ του ποταμού πονηραί και αισχραί τω είδει και λεπταί ταις σαρκί, οίας ουκ είδον τοιαύτας εν όλη γη Αιγύπτου αισχροτέρας· 20 και κατέφαγον αι επτά βόες αι αισχραί και λεπταί τας επτά βόας τας πρώτας τας καλās και τας εκλεκτάς, 21 και εισήλθον εις τας κοιλάς αυτών και ου διάδηλοι εγένοντο, ότι εισήλθον εις τας κοιλάς αυτών, και αι όψεις αυτών αισχραί, καθά και την αρχήν·

εξεγερθεὶς δε κοιμήθη 22 και εἶδον πάλιν εν τω ὑπνῳ μου, και ὡσπερ επτά στάχυες ἀνέβαινον εν πυθμένι ἐνὶ πλήρει και καλοί· 23 ἄλλοι δε επτά στάχυες λεπτοί και ἀνεμόφθοροι ἀνεφύοντο ἐχόμενοι αὐτῶν. 24 και κατέπιον οἱ επτά στάχυες οἱ λεπτοί και ἀνεμόφθοροι τοὺς επτά στάχους τοὺς καλοὺς και τοὺς πλήρεις. εἶπα οὖν τοῖς ἐξηγηταῖς, και οὐκ ἦν ὁ ἀπαγγέλλων μοι αὐτό.

25 Και εἶπεν Ἰωσήφ τῷ Φαραῷ· το ἐνύπνιον Φαραῷ εν ἐστίν· ὅσα ὁ Θεὸς ποιεῖ, ἐδειξε τῷ Φαραῷ. 26 αἱ επτά βόες αἱ καλαὶ επτά ἔτη ἐστί, και οἱ επτά στάχυες οἱ καλοὶ επτά ἔτη ἐστί· το ἐνύπνιον Φαραῷ εν ἐστὶ, 27 και αἱ επτά βόες αἱ λεπταὶ αἱ ἀναβαίνουσαι ὀπίσω αὐτῶν επτά ἔτη ἐστί, και οἱ επτά στάχυες οἱ λεπτοί και ἀνεμόφθοροι ἐσονται επτά ἔτη λιμοῦ. 28 το δε ρῆμα, ὃ εἶρηκα Φαραῷ, ὅσα ὁ Θεὸς ποιεῖ, ἐδειξε τῷ Φαραῷ, 29 ἰδοὺ επτά ἔτη ἔρχεται εὐθηνία πολλή εν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου· 30 ἥξει δε επτά ἔτη λιμοῦ μετὰ ταῦτα, και ἐπιλήσονται τῆς πλησμονῆς τῆς ἐσομένης εν ὅλῃ Αἰγύπτῳ, και ἀναλώσει ὁ λιμὸς τὴν γῆν, 31 και οὐκ ἐπιγνώσθῃσεται ἡ εὐθηνία ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τοῦ λιμοῦ τοῦ ἐσομένου μετὰ ταῦτα· ἰσχυρὸς γὰρ ἐστὶ σφόδρα. 32 περὶ δε τοῦ δευτερώσαι το ἐνύπνιον Φαραῷ δις, ὅτι ἀληθεῖς ἐσται το ρῆμα το παρὰ τοῦ Θεοῦ, και ταχυνεῖ ὁ Θεὸς τοῦ ποιῆσαι αὐτό. 33 νυν οὖν σκέψαι ἄνθρωπον φρόνιμον και συνेतὸν και κατάστησον αὐτὸν ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου· 34 και ποιησάτω Φαραῷ και καταστησάτω τοπάρχας ἐπὶ τῆς γῆς, και ἀποπεμπτωσάτωσαν πάντα τα γεννήματα τῆς γῆς Αἰγύπτου των επτά ἐτῶν τῆς εὐθηνίας 35 και συναγαγέτωσαν πάντα τα βρώματα των επτά ἐτῶν των ἐρχομένων των καλῶν τούτων, και συναχθῆτω ὁ σίτος ὑπὸ χεῖρα Φαραῷ, βρώματα εν ταις πόλεσι φυλαχθήτω· 36 και ἐσται τα βρώματα τα πεφυλαγμένα τῇ γῇ εἰς τα επτά ἔτη τοῦ λιμοῦ, α ἐσονται εν γῇ Αἰγύπτου, και οὐκ ἐκτριβήσεται ἡ γῆ εν τῷ λιμῷ.

37 Ἦρεσε δε το ρῆμα ἐναντίον Φαραῷ και ἐναντίον πάντων των παίδων αὐτοῦ, 38 και εἶπε Φαραῷ πᾶσι τοῖς πασίεν αὐτοῦ· μὴ ἐυρήσομεν ἄνθρωπον τοιούτον, ὃς ἔχει πνεῦμα Θεοῦ εν αὐτῷ; 39 εἶπε δε Φαραῷ τῷ Ἰωσήφ· ἐπειδὴ ἐδειξεν ὁ Θεὸς σοι πάντα ταῦτα, οὐκ ἐστὶν ἄνθρωπος φρονιμώτερος και συνετερότερός σου· 40 συ ἐσθὲ ἐπὶ τῷ οἴκῳ μου, και ἐπὶ τῷ στόματί σου ὑπακούσεται πᾶς ὁ λαὸς μου· πλήν τον θρόνον ὑπερέξω σου ἐγώ. 41 εἶπε δε Φαραῷ τῷ Ἰωσήφ· ἰδοὺ καθίστημί σε σήμερον ἐπὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου. 42 και περιελόμενος Φαραῷ τον δακτύλιον ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, περιέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν χεῖρα Ἰωσήφ και ἐνέδυσεν αὐτὸν στολὴν βυσσίνην και περιέθηκε κλοιὸν χρυσοῦν περὶ τον τράχηλον αὐτοῦ· 43 και ἀνέβιβασεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἄρμα το δεύτερον των αὐτοῦ, και ἐκήρυξεν ἔμπροσθεν αὐτοῦ κήρυξ· και κατέστησεν αὐτὸν ἐφ' ὅλης γῆς Αἰγύπτου. 44 εἶπε δε Φαραῷ τῷ Ἰωσήφ· ἐγὼ Φαραῷ, ἀνευ σου οὐκ ἐξαεῖ ουδεὶς τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου. 45 και ἐκάλεσε Φαραῷ τὸ ὄνομα Ἰωσήφ, Ψονθομφανήχ· και ἔδωκεν αὐτῷ τὴν Ἀσεννέθ θυγατέρα Πετεφρὴ ἱερέως Ἡλιουπόλεως αὐτῷ εἰς γυναῖκα. 46 Ἰωσήφ δε ἦν ἐτῶν τριάκοντα, ὅτε ἐστὴ ἐναντίον Φαραῷ βασιλέως Αἰγύπτου.

Ἐξήλθε δε Ἰωσήφ ἀπὸ προσώπου Φαραῷ, και διήλθε πᾶσαν γῆν Αἰγύπτου. 47 και ἐποίησεν ἡ γῆ εν τοῖς επτά ἔτεσι τῆς εὐθηνίας δράγματα· 48 και συνήγαγε πάντα τα βρώματα των επτά ἐτῶν, εν οἷς ἦν ἡ εὐθηνία εν τῇ γῇ Αἰγύπτου, και ἔθηκε τα βρώματα εν ταις πόλεσι, βρώματα των πεδίων τῆς πόλεως των κύκλῳ αὐτῆς ἔθηκεν εν αὐτῇ. 49 και συνήγαγεν Ἰωσήφ σίτον ὡσεὶ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης πολὺν σφόδρα, ἕως οὐκ ἠδύνατο ἀριθμηθῆναι, οὐ γὰρ ἦν ἀριθμὸς.

50 Τῷ δε Ἰωσήφ ἐγένοντο υἱοὶ δύο προ τοῦ ελθεῖν τα επτά ἔτη τοῦ λιμοῦ, οὓς ἔτεκεν αὐτῷ Ἀσεννέθ ἡ θυγάτηρ Πετεφρὴ ἱερέως Ἡλιουπόλεως. 51 ἐκάλεσε δε Ἰωσήφ τὸ ὄνομα τοῦ πρωτοτόκου Μανασσῆ, ὅτι ἐπιλαθέσθαι με ἐποίησεν ὁ Θεὸς πάντων των πόνων μου και πάντων των του πατρός μου. 52 το δε ὄνομα τοῦ δευτέρου ἐκάλεσεν Εφραίμ, ὅτι ἠύξησέ με ὁ Θεὸς εν γῇ ταπεινώσεώς μου.

53 Παρήλθε δε τα επτά ἔτη τῆς εὐθηνίας, α ἐγένοντο εν τῇ γῇ Αἰγύπτου, 54 και ἥρξατο τα επτά ἔτη τοῦ λιμοῦ ἔρχεσθαι, καθὰ εἶπεν Ἰωσήφ. και ἐγένετο λιμὸς εν πάσῃ τῇ γῇ, εν δε πάσῃ τῇ γῇ Αἰγύπτου ἦσαν ἄρτοι. 55 και ἐπεινάσε πᾶσα ἡ γῇ Αἰγύπτου, ἐκράξε δε ὁ λαὸς πρὸς Φαραῷ περὶ ἄρτων· εἶπε δε Φαραῷ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις· πορεύεσθε πρὸς Ἰωσήφ, και ὃ ἐάν εἴπη ὑμῖν, ποιήσατε. 56 και ὁ λιμὸς ἦν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς· ἀνέωξε δε Ἰωσήφ πάντας τοὺς σιτοβολῶνας και ἐπώλει πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις. 57 και πᾶσαι αἱ χώραι ἤλθον εἰς Αἴγυπτον ἀγοράζειν πρὸς Ἰωσήφ· ἐπεκράτησε γὰρ ὁ λιμὸς εν πάσῃ τῇ γῇ.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΒ

1 ἸΔΩΝ δε Ἰακώβ ὅτι ἐστὶ πράσις εν Αἰγύπτῳ, εἶπε τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ· ἰνατὶ ραθυμεῖτε; 2 ἰδοὺ ἀκήκοα ὅτι ἐστὶ σίτος εν Αἰγύπτῳ· κατέβητε ἐκεῖ και πρίασθε ἡμῖν μικρά βρώματα, ἵνα ζήσωμεν και μὴ ἀποθάνωμεν. 3 κατέβησαν δε οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ οἱ δέκα πρίασθαι σίτον ἐξ Αἰγύπτου· 4 τον δε Βενιαμὴν τον ἀδελφόν Ἰωσήφ οὐκ ἀπέστειλε μετὰ των ἀδελφῶν αὐτοῦ, εἶπε γὰρ· μὴ ποτε συμβῇ αὐτῷ μαλακία.

5 Ἦλθον δε οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀγοράζειν μετὰ των ἐρχομένων· ἦν γὰρ ὁ λιμὸς εν γῇ Χαναάν. 6 Ἰωσήφ δε ἦν ὁ ἀρχὼν τῆς γῆς, οὗτος ἐπώλει παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς· ἐλθόντες δε οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν. 7 ἰδὼν δε Ἰωσήφ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ ἐπέγνω και ἠλλοτριούτο απ' αὐτῶν και ἐλάλησεν αὐτοῖς σκληρὰ και εἶπεν αὐτοῖς· πόθ' ἐν ἤκατε; οἱ δε εἶπον· ἐκ γῆς Χαναάν ἀγοράσαι βρώματα. 8 ἐπέγνω δε Ἰωσήφ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, αὐτοὶ δε οὐκ ἐπέγνωσαν αὐτόν. 9 και ἐμνήσθη Ἰωσήφ των ἐνυπνίων αὐτοῦ, ὧν εἶδεν αὐτός, και εἶπεν αὐτοῖς· κατὰσκοποὶ ἐστε, κατανοῆσαι τα ἴχνη τῆς χώρας ἤκατε. 10 οἱ δε εἶπαν· οὐχί, κύριε, οἱ παιδῆς σου ἤλθομεν πρίασθαι βρώματα· 11 πάντες ἐσμέν υἱοὶ ἐνὸς ἀνθρώπου· εἰρηνικοὶ

εσμεν, ουκ εισιν οι παιδές σου κατάσκοποι. 12 εἶπε δε αυτοῖς· ουχί, ἀλλὰ τα ἴχνη της γης ἤλθετε ἰδεῖν. 13 οι δε εἶπαν· δώδεκα εσμεν οι παιδες σου ἀδελφοί εν γῇ Χαναάν, και ἰδοὺ ο νεώτερος μετὰ του πατρός ημών σήμερον, ο δε ἕτερος ουχὶ ὑπάρχει. 14 εἶπε δε αυτοῖς Ἰωσήφ· τούτο ἐστὶν ὁ εἶρηκα ὑμῖν λέγων, ὅτι κατάσκοποι ἐστέ· 15 εν τούτῳ φανείσθῃ· νῆ την υγίειαν Φαραώ, ου μὴ ἐξελθῃτε ἐντεύθεν, εἰ μὴ ο ἀδελφός υμών ο νεώτερος ἔλθῃ ὧδε. 16 ἀποστείλατε ἐξ υμών ἓνα και λάβετε τον ἀδελφόν υμών, υμεῖς δε ἀπάχθητε ἕως του φανερά γενέσθαι τα ῥήματα υμών, εἰ ἀληθεύετε ἢ οὐ· εἰ δε μὴ, νῆ την υγίειαν Φαραώ, ἢ μὴν κατάσκοποι ἐστέ. 17 και ἔβητο αὐτοὺς εν φυλακῇ ἡμέρας τρεῖς.

18 Εἶπε δε αυτοῖς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ· τούτο ποιήσατε και ζήσεσθε, τον Θεόν γὰρ ἐγὼ φοβούμαι· 19 εἰ εἰρηνικοί ἐστε, ἀδελφός υμών κατασχεθήτω εἰς εν τῇ φυλακῇ, αὐτοί δε βαδίσατε και ἀπαγάγετε τον ἀγορασμόν της σιτοδοσίας υμών, 20 και τον ἀδελφόν υμών τον νεώτερον ἀγάγετε προς με, και πιστευθήσονται τα ῥήματα υμών· εἰ δε μὴ, ἀποθανείσθε. ἐποίησαν δε οὕτως. 21 και εἶπεν ἕκαστος προς τον ἀδελφόν αὐτοῦ· ναί, εν ἀμαρτίαις γὰρ εσμεν περὶ του ἀδελφού ημών, ὅτι ὑπερεῖδομεν την θλίψιν της ψυχῆς αὐτοῦ, ὅτε κατεδέετο ημών, και ουκ εἰσηκούσαμεν αὐτοῦ· και ἐνεκεν τούτου ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ θλίψις αὕτη. 22 ἀποκριθεὶς δε Ρουβὴν εἶπεν αυτοῖς· ουκ ἐλάλησα ὑμῖν λέγων, μὴ ἀδικήσητε το παιδάριον; και ουκ ἠκούσατέ μου; και ἰδοὺ το αἷμα αὐτοῦ ἐκζητεῖται. 23 αὐτοί δε ουκ ἤδεισαν ὅτι ἀκούει Ἰωσήφ· ο γὰρ ἐρμηνευτὴς ἀνὰ μέσον αὐτῶν ἦν. 24 ἀποστραφεὶς δε ἀπ' αὐτῶν ἐκλαυσεν Ἰωσήφ. και πάλιν προσήλθε προς αὐτοὺς και εἶπεν αυτοῖς· και ἔλαβε τον Συμεὼν ἀπ' αὐτῶν και ἔδησεν αὐτόν ἐναντίον αὐτῶν. 25 ἐνετείλατο δε Ἰωσήφ ἐμπλήσαι τα ἀγγεῖα αὐτῶν σίτου και ἀποδοῦναι το ἀργύριον αὐτῶν ἑκάστῳ εἰς τον σάκκον αὐτοῦ και δοῦναι αὐτοῖς ἐπισιτισμόν εἰς την ὁδόν. και ἐγενήθη αὐτοῖς οὕτως. 26 και ἐπιθύντες τον σίτον ἐπὶ τους ὄνους αὐτῶν ἀπῆλθον ἐκεῖθεν. 27 λύσας δε εἰς τον μάρσιππον αὐτοῦ δοῦναι χορτάσματα τοῖς ὄνοις αὐτοῦ, ου κατέλυσαν, και εἶδε τον δεσμόν του ἀργυρίου αὐτοῦ, και ἦν ἐπάνω του στόματος του μάρσιππου· 28 και εἶπε τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ· ἐπεδόθη μοι το ἀργύριον, και ἰδοὺ τούτο εν τῷ μάρσιππῳ μου, και ἐξέστη ἡ καρδία αὐτῶν, και ἐταράχθησαν προς ἀλλήλους λέγοντες· τι τούτο ἐποίησεν ο Θεός ἡμῖν;

29 Ἦλθον δε προς Ἰακώβ τον πατέρα αὐτῶν εἰς γῆν Χαναάν και ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα τα συμβάντα αὐτοῖς, λέγοντες· 30 λελάληκεν ο ἄνθρωπος ο κύριος της γης προς ἡμᾶς σκληρὰ και ἔβητο ἡμᾶς εν φυλακῇ ὡς κατασκοπεύοντας τὴν γῆν. 31 εἶπαμεν δε αὐτῷ· εἰρηνικοί ἐσμέν, ουκ ἐσμέν κατάσκοποι· 32 δώδεκα ἀδελφοί εσμεν, υιοὶ του πατρός ημών· ο εἰς ουχὶ ὑπάρχει, ο δε μικρός μετὰ του πατρός ημών σήμερον εν γῇ Χαναάν. 33 εἶπε δε ἡμῖν ο ἄνθρωπος ο κύριος της γης· εν τούτῳ γινώσκω ὅτι εἰρηνικοί ἐστε· ἀδελφόν ἓνα ἀφετε ὧδε μετ' ἐμοῦ, τον δε ἀγορασμόν της σιτοδοσίας του οἴκου υμών λαβόντες ἀπέλθατε. 34 και ἀγάγετε προς με τον ἀδελφόν υμών τον νεώτερον, και γινώσκω ὅτι ου κατάσκοποι ἐστε, ἀλλ' ὅτι εἰρηνικοί ἐστε, και τον ἀδελφόν υμών ἀποδώσω ὑμῖν, και τῇ γῇ ἐμπορεύσεσθε. 35 ἐγένετο δε εν τῷ κατακενῶν αὐτοὺς τους σάκκους αὐτῶν, και ἦν ἑκάστου ο δεσμός του ἀργυρίου εν τῷ σάκκῳ αὐτῶν· και εἶδον τους δεσμούς του ἀργυρίου αὐτῶν αὐτοί και ο πατήρ αὐτῶν, και ἐφοβήθησαν. 36 εἶπε δε αὐτοῖς Ἰακώβ ο πατήρ αὐτῶν· ἐμέ ἠτεκνώσατε, Ἰωσήφ οὐκ ἔστι, Συμεὼν οὐκ ἔστι, και τον Βενιαμὴν λήψετε; ἐπ' ἐμέ ἐγένετο ταῦτα πάντα. 37 εἶπε δε Ρουβὴν τῷ πατρί αὐτῶν λέγων· τους δύο υἱούς μου ἀπόκτεινον, εἰ μὴ ἀγάγω αὐτόν προς σε· δὸς αὐτόν εἰς τὴν χεῖρά μου, καγὼ ἀνάξω αὐτόν προς σε. 38 ο δε εἶπεν· ου καταβήσεται ο υἱος μου μεθ' υμών, ὅτι ο ἀδελφός αὐτοῦ ἀπέθανε και αὐτός μόνος καταλείπεται· και συμβήσεται αὐτόν μαλακισθῆναι εν τῇ ὁδῷ, ἢ εἰ μὴ πορεύσθῃ, και κατὰξέτέ μου το γῆρας μετὰ λύπης εἰς ἄδου. 39 ο δε λιμός ἐνίσχυσεν ἐπὶ της γης.

ΓΕΝΕΣΙΣ12

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΓ

1 ΕΓΕΝΕΤΟ δε ἡνῖκα συνετέλεσαν καταφαγεῖν τον σίτον, ον ἤνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου, και εἶπεν αὐτοῖς ο πατήρ αὐτῶν· πάλιν πορευθέντες πρίσθε ἡμῖν μικρὰ βρώματα. 2 εἶπε δε αὐτῷ Ἰούδας λέγων· διαμαρτυρία μεμαρτύρηται ἡμῖν ο ἄνθρωπος ο κύριος της γης λέγων· ουκ ὄψεσθε το πρόσωπόν μου, εἰ μὴ ο ἀδελφός υμών ο νεώτερος μεθ' υμών ἢ· 3 εἰ μὲν οὖν ἀποστέλλῃς τον ἀδελφόν ημών μεθ' ἡμῶν, καταβησόμεθα, και ἀγοράσομέν σοι βρώματα. 4 εἰ δε μὴ ἀποστέλλῃς τον ἀδελφόν ημών μεθ' ἡμῶν, ου πορευσόμεθα. ο γὰρ ἄνθρωπος εἶπεν ἡμῖν, λέγων· ουκ ὄψεσθέ μου το πρόσωπον, εἰ μὴ ο ἀδελφός υμών ο νεώτερος μεθ' υμών ἢ. 5 εἶπε δε Ἰσραὴλ· τι ἐκακοποιήσατέ με, ἀναγγείλαντες τῷ ἀνθρώπῳ ὅτι ἐστὶν ὑμῖν ἀδελφός; 6 οι δε εἶπαν· ἐρωτῶν ἐπηρώτησεν ἡμᾶς ο ἄνθρωπος και τὴν γενεάν ημών λέγων· εἰ ἐτι ο πατήρ υμών ζῇ και εἰ ἐστὶν ὑμῖν ἀδελφός; και ἀπηγγείλαμεν αὐτῷ κατὰ τὴν ἐπερώτησιν ταύτην. μὴ ἡδαιμεν ὅτι ἐρεῖ ἡμῖν· ἀγάγετε τον ἀδελφόν υμών; 7 εἶπε δε Ἰούδας προς Ἰσραὴλ τον πατέρα αὐτοῦ· ἀπόστειλον το παιδάριον μετ' ἐμοῦ, και ἀναστάντες πορευσόμεθα, ἵνα ζώμεν και μὴ ἀποθάνωμεν και ἡμεῖς και συ και ἡ ἀποσκευὴ ημών. 8 ἐγὼ δε ἐκδέχομαι αὐτόν, ἐκ χειρός μου ζήτησον αὐτόν· εἰ μὴ ἀγάγω αὐτόν προς σε και στήσω αὐτόν ἐναντίον σου, ἡμαρτηκώς ἔσομαι εἰς σε πάσας τὰς ἡμέρας. 9 εἰ μὴ γὰρ ἐβραδύναμεν, ἤδη ἂν ὑπεστρέψαμεν δις. 10 εἶπε δε αὐτοῖς Ἰσραὴλ ο πατήρ αὐτῶν· εἰ οὕτως ἐστὶ, τούτο ποιήσατε· λάβετε ἀπὸ των καρπῶν της γης εν τοῖς ἀγγείοις υμών και καταγάγετε τῷ ἀνθρώπῳ δῶρα της ρητίνης και του μέλιτος, θυμιάμα τε και στακτὴν και τερέβινθον και κάρνα. 11 και το ἀργύριον δισσὸν λάβετε εν ταῖς χερσίν υμών· και το ἀργύριον το ἀποστραφέν εν τοῖς μάρσιπποις υμών ἀποστρέψατε μεθ' υμών· μὴ ποτε ἀγνοήμᾳ ἐστι. 12 και τον ἀδελφόν υμών λάβετε και ἀναστάντες κατὰβητε προς τον ἄνθρωπον. 13 ο δε Θεός μου δώῃ ὑμῖν χάριν ἐναντίον του ἀνθρώπου, και ἀποστείλει τον ἀδελφόν υμών τον ἓνα και τον Βενιαμὴν· ἐγὼ μὲν γὰρ καθάπερ ἠτέκνωμαι,

ητέκνωμαι.

14 Λαβόντες δε οι άνδρες τα δώρα ταύτα και το αργύριον διπλούν έλαβον εν ταις χερσίν αυτών και τον Βενιαμίν και αναστάντες κατέβησαν εις Αίγυπτον και έστησαν εναντίον Ιωσήφ. 15 είδε δε Ιωσήφ αυτούς και τον Βενιαμίν τον αδελφόν αυτού τον ομομήτριον και είπε τω επί της οικίας αυτού· εισάγαγε τους ανθρώπους εις την οικίαν και σφάζον θύματα και ετοιμάσον· μετ' εμού γαρ φάγονται οι άνθρωποι άρτους την μεσημβρίαν. 16 εποίησε δε ο άνθρωπος, καθά είπεν Ιωσήφ, και εισήγαγε τους ανθρώπους εις τον οίκον Ιωσήφ. 17 ιδόντες δε οι άνδρες ότι εισήχθησαν εις τον οίκον του Ιωσήφ, είπαν· δια το αργύριον το αποστραφέν εν τοις μαρσίπποις ημών την αρχήν ημείς εισαγόμεθα του συκοφαντήσαι ημάς και επιθέσθαι ημίν του λαβείν ημάς εις παίδας και τους όνους ημών. 18 προσελθόντες δε προς τον άνθρωπον τον επί του οίκου του Ιωσήφ ελάλησαν αυτω εν τω πυλώνι του οίκου 19 λέγοντες· δεόμεθα, κύριε, κατέβημεν την αρχήν πρίασθαι βρώματα· 20 εγένετο δε ηνίκα ήλθομεν εις το καταλύσαι και ηνοιζαμεν τους μαρσίππους ημών, και τότε το αργύριον εκάστου εν τω μαρσίππω αυτού· το αργύριον ημών εν σταθμω απεστρέψαμεν νυν εν ταις χερσίν ημών 21 και αργύριον έτερον ηνέγκαμεν μεθ' εαυτών αγοράσαι βρώματα· ουκ οίδαμεν, τις ενέβαλε το αργύριον εις τους μαρσίππους ημών. 22 είπε δε αυτοίς· ίλεως υμίν, μη φοβείσθε· ο Θεός υμών και ο Θεός των πατέρων υμών έδωκεν υμίν θησαυρούς εν τοις μαρσίπποις υμών, και το αργύριον υμών ευδοκιμούν απέχω. και εξήγαγε προς αυτούς τον Συμεών 23 και ήνεγκεν ύδωρ νίψαι τους πόδας αυτών και έδωκε χορτάσματα τοις όνοις αυτών. 24 ητοίμασαν δε τα δώρα έως του ελθείν τον Ιωσήφ μεσημβρίας· ήκουσαν γαρ ότι εκεί μέλλει αριστάν.

25 Εισήλθε δε Ιωσήφ εις την οικίαν, και προσήνεγκαν αυτω τα δώρα, α είχαν εν ταις χερσίν αυτών, εις τον οίκον και προσεκύνησαν αυτω επί πρόσωπον επί την γην. 26 ηρώτησε δε αυτούς, Πως έχετε; και είπεν αυτοίς· ει υγιαίνει ο πατήρ υμών ο πρεσβύτης, ον είπατε;

έτι ζη; 27 οι δε είπαν· υγιαίνει ο παις σου ο πατήρ ημών, έτι ζη· και είπεν· ευλογημένος ο άνθρωπος εκείνος τω Θεω. και κύψαντες προσεκύνησαν αυτω. 28 αναβλέψας δε τοις οφθαλμοίς αυτού Ιωσήφ είδε Βενιαμίν τον αδελφόν αυτού τον ομομήτριον και είπεν· ούτος ο αδελφός υμών ο νεώτερος, ον είπατε προς με αγαγείν; και είπεν· ο Θεός ελεήσει σε τέκνον. 29 εταράχθη δε Ιωσήφ, συνεστρέφετο γαρ τα έγκατα αυτού επί τω αδελφω αυτού, και εζήτηε κλαύσαι· εισελθών δε εις το ταμείον έκλαυσεν εκεί. 30 και νιψάμενος το πρόσωπον εξελθών ενεκρατεύσατο και είπε· παράθετε άρτους. 31 και παρέθηκαν αυτω μόνω και αυτοίς καθ' εαυτούς και τοις Αιγυπτίοις τοις συνδειπνούσι μετ' αυτού καθ' εαυτούς· ου γαρ εδύναντο οι Αιγύπτιοι συνεσθίειν μετά των Εβραίων άρτους, βδέλυγμα γαρ εστι τοις Αιγυπτίοις. 32 εκάθισαν δε εναντίον αυτού, ο πρωτότοκος κατά τα πρεσβεία αυτού και ο νεώτερος κατά την νεότητα αυτού· εξίσταντο δε οι άνθρωποι έκαστος προς τον αδελφόν αυτού. 33 ήραν δε μερίδας παρ' αυτού προς αυτούς· εμεγαλύνθη δε η μερίς Βενιαμίν παρά τας μερίδας πάντων πενταπλάσιώς προς τας εκείνων, έπιον δε και εμεθύσθησαν μετ' αυτού.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΔ

1 ΚΑΙ ενετείλατο ο Ιωσήφ τω όντι επί της οικίας αυτού λέγων· πλήσατε τους μαρσίππους των ανθρώπων βρωμάτων, όσα εάν δύνωνται άραι, και εμβάλετε εκάστου το αργύριον επί του στόματος του μαρσίππου 2 και το κόνδυ μου το αργυρούν εμβάλετε εις τον μάρσιππον του νεώτερου και την τιμήν του σίτου αυτού. εγενήθη δε κατά το ρήμα Ιωσήφ, καθώς είπε. 3 το πρωϊ διέφανε, και οι άνθρωποι απεστάλησαν, αυτοί και οι όνοι αυτών. 4 εξελθόντων δε αυτών την πόλιν, ουκ απέσχον μακράν, και Ιωσήφ είπε τω επί της οικίας αυτού· αναστάς επιδίωξον οπίσω των ανθρώπων και καταλήψη αυτούς και ερείς αυτοίς· τι ότι ανταπεδώκατε πονηρά αντί καλών; ινατί εκλέψατέ μου το κόνδυ το αργυρούν; 5 ου τούτό εστιν, εν ω πίνει ο κύριός μου; αυτός δε οιωνισμω οιωνίζεται εν αυτω. πονηρά συντετελέκατε, α πεποιήκατε. 6 ευρών δε αυτούς είπεν αυτοίς κατά τα ρήματα ταύτα. 7 οι δε είπαν αυτω· ινατί λαλεί ο κύριος κατά τα ρήματα ταύτα; μη γένοιτο τοις παισί σου ποιήσαι κατά το ρήμα τούτο. 8 ει το μεν αργύριον, ο εύρομεν εν τοις μαρσίπποις ημών, απεστρέψαμεν προς σε εκ γης Χαναάν, Πως αν κλέψαιμεν εκ του οίκου του κυρίου σου αργύριον ή χρυσίον; 9 παρ' ω αν εύρης το κόνδυ των παιδων σου, αποθνησκέτω· και ημείς δε εσόμεθα παίδες τω κυρίω ημών. 10 ο δε είπε· και νυν ως λέγετε, ούτως έσται· παρ' ω αν ευρεθή το κόνδυ, έσται μου παις, υμείς δε έσεσθε καθαροί. 11 και έσπευσαν και καθείλαν έκαστος τον μάρσιππον αυτού επί την γην και ήνοιζαν έκαστος τον μάρσιππον αυτού. 12 ηρεύνησε δε από του πρεσβυτέρου αρξάμενος, έως ήλθεν επί τον νεώτερον, και εύρε το κόνδυ εν τω μαρσίππω του Βενιαμίν. 13 και διέρρηξαν τα ιμάτια αυτών και επέθηκαν έκαστος τον μάρσιππον αυτού επί τον όνον αυτού, και επέστρεψαν εις την πόλιν. 14 εισήλθε δε Ιούδας και οι αδελφοί αυτού προς Ιωσήφ, έτι αυτού όντος εκεί, και έπεσον εναντίον αυτού επί την γην. 15 είπε δε αυτοίς Ιωσήφ· τι το πράγμα τούτο εποιήσατε; ουκ οίδατε ότι οιωνισμω οιωνιείται ο άνθρωπος, οίος εγώ; 16 είπε δε Ιούδας· τι αντερούμεν τω κυρίω, ή τι λαλήσομεν, ή τι δικαιωθώμεν; ο Θεός δε εύρε την αδικίαν των παιδων σου. ιδού εσμεν οικείται τω κυρίω ημών, και ημείς και παρ' ω ευρέθη το κόνδυ. 17 είπε δε Ιωσήφ· μη μοι γένοιτο ποιήσαι το ρήμα τούτο· ο άνθρωπος, παρ' ω ευρέθη το κόνδυ αυτός έσται μου παις. υμείς δε ανάβητε μετά σωτηρίας προς τον πατέρα υμών.

18 Εγγίσας δε αυτω Ιούδας είπε· δέομαι, κύριε· λαλησάτω ο παις σου ρήμα εναντίον σου, και μη θυμωθής τω παιδί σου, ότι συ ει μετά Φαραώ. 19 κύριε, συ ηρώτησας τους παιδάς σου, λέγων· ει έχετε πατέρα ή αδελφόν;

20 και είπαμεν τω κυρίῳ· ἔστιν ἡμῖν πατήρ πρεσβύτερος και παιδίον γήρους νεώτερον αὐτω, και ο ἀδελφός αὐτοῦ ἀπέθανεν, αὐτός δε μόνος υπελείφθη τῇ μητρί αὐτοῦ, ο δε πατήρ αὐτόν ἠγάπησεν. 21 είπας δε τοῖς παισὶ σου· καταγάγετε αὐτόν προς με, και επιμελούμαι αὐτοῦ. 22 και είπαμεν τω κυρίῳ· ου δυνήσεται το παιδίον καταλιπεῖν τον πατέρα αὐτοῦ· εἴν δε καταλίπη τον πατέρα, ἀποθανείται. 23 συ δε είπας τοῖς παισὶ σου· εἴν μη καταβή ο ἀδελφός υμῶν ο νεώτερος μεθ' υμῶν, ου προσθήσεσθε ιδεῖν το πρόσωπόν μου. 24 ἐγένετο δε ἡνίκα ἀνέβημεν προς τον παῖδά σου πατέρα ἡμῶν, ἀπηγγείλαμεν αὐτω τα ρήματα του κυρίου ἡμῶν. 25 είπε δε ο πατήρ ἡμῶν· βαδίσσατε ἄλιν και ἀγοράσατε ἡμῖν μικρά βρώματα. 26 ἡμεῖς δε είπομεν· ου δυνησόμεθα καταβῆναι. ἀλλ' εἰ μεν ο ἀδελφός ἡμῶν ο νεώτερος καταβαίνει μεθ' ἡμῶν, καταβησόμεθα· ου γαρ δυνησόμεθα ιδεῖν το πρόσωπον του ἀνθρώπου, του ἀδελφοῦ ἡμῶν του νεωτέρου μη ὄντος μεθ' ἡμῶν. 27 είπε δε ο παις σου, ο πατήρ ἡμῶν προς ἡμᾶς· υμεῖς γινώσκετε ὅτι δύο ἔτεκέ μοι ἡ γυνή· 28 και ἐξήλθεν ο εἰς ἀπ' ἐμοῦ, και είπατε ὅτι θηριόβρωτος γέγονε, και ουκ είδον αὐτόν ἄχρι νυν· 29 εἴν ουν λάβητε και τούτον εκ του προσώπου μου και συμβή αὐτω μαλακία εν τῇ ὁδῳ, και καταξέτέ μου το γήρας μετὰ λύπης εἰς ἄδου. 30 νυν ουν εἴν εἰσπορεύωμαι προς τον παῖδά σου, πατέρα δε ἡμῶν, και το παιδίον μη ἢ μεθ' ἡμῶν, ἡ δε ψυχὴ αὐτοῦ ἐκκρέματα εκ τῆς τούτου ψυχῆς, 31 και ἔσται εν τῷ ιδεῖν αὐτόν μη ον το παιδίον μεθ' ἡμῶν, τελευτήσῃ, και καταξουσιν οἱ παῖδές σου το γήρας του παιδός σου, πατρός δε ἡμῶν, μετὰ λύπης εἰς ἄδου. 32 ο γαρ παις σου παρά του πατρός ἐκδέδεκται το παιδίον λέγων· εἴν μη ἀγάγω αὐτόν προς σε και στήσω αὐτόν ἐνώπιόν σου, ἡμαρτηκώς ἔσομαι εἰς τον πατέρα πάσας τας ἡμέρας. 33 νυν ουν παραμενῶ σοι παις ἀντὶ του παιδίου, οἰκέτης του κυρίου· το δε παιδίον ἀναβήτω μετὰ των ἀδελφῶν αὐτοῦ. 34 Πως γαρ ἀναβήσομαι προς τον πατέρα, του παιδίου μη ὄντος μεθ' ἡμῶν; ἵνα μη ἴδω τα κακά, α ευρήσῃ τον πατέρα μου.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕ

1 ΚΑΙ ουκ ἠδύναντο Ἰωσήφ ἀνέχεσθαι πάντων των παρεστηκότων αὐτω, ἀλλ' είπεν· ἐξαποστείλατε πάντας ἀπ' ἐμοῦ. και ου παρειστήκει οὐδεὶς τῷ Ἰωσήφ, ἡνίκα ἀνεγνωρίζετο τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. 2 και ἀφῆκε φωνὴν μετὰ κλαυθμοῦ· ἤκουσαν δε πάντες οἱ Αἰγύπτιοι, και ἀκουστόν ἐγένετο εἰς τον οἶκον Φαραῶ. 3 είπε δε Ἰωσήφ προς τους ἀδελφούς αὐτοῦ· ἐγὼ εἰμι Ἰωσήφ. ἔτι ο πατήρ μου ζῇ; και ουκ ἠδύναντο οἱ ἀδελφοὶ ἀποκριθῆναι αὐτω· ἐταράχθησαν γαρ. 4 είπε δε Ἰωσήφ προς τους ἀδελφούς αὐτοῦ· ἐγγίσσατε προς με, και ἡγγίσαν. και είπεν· ἐγὼ εἰμι Ἰωσήφ ο ἀδελφός υμῶν, ον ἀπέδοσθε εἰς Αἴγυπτον. 5 νυν ουν μη λυπεῖσθε, μηδὲ σκληρόν υμῖν φανήτω, ὅτι ἀπέδοσθέ με ὧδε· εἰς γαρ ζωὴν ἀπέστειλέ με ο Θεός ἐμπροσθεν υμῶν· 6 τούτο γαρ δεύτερον ἔτος λιμός ἐπὶ τῆς γῆς, και ἔτι λοιπά πέντε ἔτη, εν οἷς ουκ ἔστιν ἀροτρίασις οὐδὲ ἀμνητος· 7 ἀπέστειλε γαρ με ο Θεός ἐμπροσθεν υμῶν, υπολείπεσθαι υμῖν κατάλειμμα ἐπὶ τῆς γῆς και ἐκθρέψαι υμῶν κατάλειψιν μεγάλην. 8 νυν ουχ υμεῖς με ἀπεστάλκατε ὧδε, ἀλλ' ἢ ο Θεός, και ἐποίησέ με ως πατέρα Φαραῶ και κύριον παντός του οἴκου αὐτοῦ και ἄρχοντα πάσης γῆς Αἰγύπτου. 9 σπεύσαντες ουν ἀνάβητε προς τον πατέρα μου και είπατε αὐτω· τάδε λέγει ο υἱος σου Ἰωσήφ· ἐποίησέ με ο Θεός κύριον πάσης γῆς Αἰγύπτου· κατὰβηθι ουν προς με και μη μείνης· 10 και κατοικήσεις εν γῇ Γεσέμ Αραβίας και ἔση ἐγγύς μου συ και οἱ υἱοὶ σου και οἱ υἱοὶ των υἱῶν σου, τα πρόβατά σου και οἱ βόες σου και ὅσα σοι εστί, 11 και ἐκθρέψω σε ἐκεῖ· ἔτι γαρ πέντε ἔτη λιμός· ἵνα μη ἐκτριβῇς συ και οἱ υἱοὶ σου και πάντα τα υπάρχοντά σου. 12 ιδού οἱ οφθαλμοὶ υμῶν βλέπουσι και οἱ οφθαλμοὶ Βενιαμίν του ἀδελφοῦ μου, ὅτι το στόμα μου το λαλοῦν προς υμᾶς. 13 ἀπαγγείλατε ουν τῷ πατρί μου πάσαν την δόξαν μου την εν Αἰγύπτῳ και ὅσα είδετε, και ταχύναντες καταγάγετε τον πατέρα μου ὧδε. 14 και ἐπιπεσὼν ἐπὶ τον τράχηλον Βενιαμίν του ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτω, και Βενιαμίν ἐκλαυσεν ἐπὶ τῷ τραχήλῳ αὐτοῦ. 15 και καταφιλήσας πάντας τους ἀδελφούς αὐτοῦ ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτοῖς, και μετὰ ταῦτα ἐλάλησαν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ προς αὐτόν.

16 Καὶ διεβοήθη ἡ φωνὴ εἰς τον οἶκον Φαραῶ λέγοντες· ἤκασιν οἱ ἀδελφοὶ Ἰωσήφ. ἐχάρη δε Φαραῶ και ἡ θεραπεία αὐτοῦ. 17 είπε δε Φαραῶ προς Ἰωσήφ· είπον τοῖς ἀδελφοῖς σου, τούτο ποιήσατε· γεμίσατε τα φορεῖα υμῶν και ἀπέλθετε εἰς γην Χαναάν 18 και ἀναλαβόντες τον πατέρα υμῶν και τα υπάρχοντα υμῶν ἡκετε προς με, και δώσω υμῖν πάντων των ἀγαθῶν Αἰγύπτου, και φάγεσθε τον μυελόν τῆς γῆς. 19 συ δε ἐντείλαι ταῦτα, λαβεῖν αὐτοῖς ἀμάξας εκ γῆς Αἰγύπτου τοῖς παιδίοις υμῶν και ταις γυναῖξιν υμῶν. και ἀναλαβόντες τον πατέρα υμῶν παραγίνεσθε· 20 και μη φείσησθε τοῖς οφθαλμοῖς των σκευῶν υμῶν, τα γαρ πάντα ἀγαθὰ Αἰγύπτου υμῖν ἔσται. 21 ἐποίησαν δε οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· ἔδωκε δε Ἰωσήφ αὐτοῖς ἀμάξας κατὰ τα εἰρημένα ὑπὸ Φαραῶ του βασιλέως και ἔδωκεν αὐτοῖς ἐπισιτισμόν εἰς την ὁδόν, 22 και πᾶσιν ἔδωκε δισσὰς στολὰς, τῷ δε Βενιαμίν ἔδωκε τριακοσίους χρυσούς και πέντε ἐξαλλασσοῦσας στολὰς, 23 και τῷ πατρί αὐτοῦ ἀπέστειλε κατὰ τα αὐτὰ και δέκα ὄνους αἰρόντας ἀπὸ πάντων των ἀγαθῶν Αἰγύπτου και δέκα ἡμιόνους αἰρούσας ἄρτους τῷ πατρί αὐτοῦ εἰς ὁδόν. 24 ἐξαπέστειλε δε τους ἀδελφούς αὐτοῦ και ἐπορεύθησαν· και είπεν αὐτοῖς· μη ὀργίζεσθε εν τῇ ὁδῳ.

25 Καὶ ἀνέβησαν ἐξ Αἰγύπτου και ἦλθον εἰς γην Χαναάν προς Ἰακώβ τον πατέρα αὐτῶν, 26 και ἀνῆγγειλαν αὐτω λέγοντες· ὅτι ο υἱος σου Ἰωσήφ ζῇ, και αὐτός ἄρχει πάσης γῆς Αἰγύπτου. και ἐξέστη τῇ διανοίᾳ Ἰακώβ· ου γαρ ἐπίστευσεν αὐτοῖς. 27 ἐλάλησαν δε αὐτω πάντα τα ρηθέντα ὑπὸ Ἰωσήφ, ὅσα είπεν αὐτοῖς. ἰδὼν δε τας ἀμάξας, ας ἀπέστειλεν Ἰωσήφ ὥστε ἀναλαβεῖν αὐτόν, ἀνεζωπύρησε το πνεῦμα Ἰακώβ του πατρός αὐτῶν. 28 είπε δε Ἰσραὴλ· μέγα μοὶ εστιν, εἰ ἔτι Ἰωσήφ ο υἱος μου ζῇ· πορευθεῖς ὅψομαι αὐτόν προ του ἀποθανεῖν με.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΣΤ

1 ΑΠΑΡΑΣ δε Ισραήλ, αυτός και πάντα τα αυτού, ήλθεν επί το φρέαρ του όρκου και έθυσε θυσίαν τω Θεω του πατρός αυτού Ισαάκ. 2 είπε δε ο Θεός τω Ισραήλ εν οράματι της νυκτός, ειπών· Ιακώβ, Ιακώβ, ο δε είπε· τι εστιν; 3 ο δε λέγει αυτώ· εγώ ειμι ο Θεός των πατέρων σου· μη φοβού καταβήναι εις Αίγυπτον· εις γαρ έθνος μέγα ποιήσω σε εκεί, 4 και εγώ καταβήσομαι μετά σου εις Αίγυπτον, και εγώ αναβιβάσω σε εις τέλος, και Ιωσήφ επιβαλεί τας χείρας αυτού επί τους οφθαλμούς σου. 5 ανέστη δε Ιακώβ από του φρέατος του όρκου, και ανέλαβον οι υιοί Ισραήλ τον πατέρα αυτών και την αποσκευήν και τας γυναίκας αυτών επί τας αμάζας ας απέστειλεν Ιωσήφ άραι αυτόν, 6 και αναλαβόντες τα υπάρχοντα αυτών και πάσαν την κτήσιν, ην εκτήσαντο εν γη Χαναάν, εισήλθον εις Αίγυπτον, Ιακώβ και παν το σπέρμα αυτού μετ ‘ αυτού, 7 υιοί και υιοί των υιών αυτού μετ ‘ αυτού, θυγατέρες και θυγατέρες των θυγατέρων αυτού· και παν το σπέρμα αυτού ήγαγεν εις Αίγυπτον.

8 Ταύτα δε τα ονόματα των υιών Ισραήλ των εισελθόντων εις Αίγυπτον άμα Ιακώβ τω πατρί αυτών. Ιακώβ και υιοί αυτού· πρωτότοκος Ιακώβ Ρουβήν. 9 υιοί δε Ρουβήν· Ενώχ και Φαλλούς, Ασρών και Χαρμί. 10 υιοί δε Συμεών· Ιεμουήλ και Ιαμείν και Αώδ και Ιαχείν και Σαάρ και Σαούλ υιος της Χανανίτιδος. 11 υιοί δε Λευι· Γηρσών, Καάθ και Μεραρί. 12 υιοί δε Ιούδα· Ήρ και Αννάν και Σηλώμ και Φαρές και Ζαρά· απέθανε δε Ήρ και Αννάν εν γη Χαναάν· εγένοντο δε υιοί Φαρές· Εσρών και Ιεμουήλ. 13 υιοί δε Ισάχαρ· Θωλά και Φουά και Ιασούβ και Ζαμβράμ. 14 υιοί δε Ζαβουλών· Σερέδ και Αλλών και Αχοήλ. 15 ούτοι υιοί Λείας, ους έτεκε τω Ιακώβ εν Μεσοποταμία της Συρίας, και Δείναν την θυγατέρα αυτού· πάσαι αι ψυχαι, υιοί και θυγατέρες, τριάκοντα τρεις. 16 υιοί δε Γάδ· Σαφών και Αγγίς και Σαυνίς και Θασοβάν και Αηδείς και Αροηδείς και Αρεηλείς. 17 υιοί δε Ασήρ· Ιεμνά, Ιεσσουά και Ιεούλ και Βαριά και Σάρα αδελφή αυτών. υιοί δε Βαριά· Χοβόρ και Μελχιήλ. 18 ούτοι υιοί Ζελφάς, ην έδωκε Λάβαν Λεία τη θυγατρί αυτού, ή έτεκε τούτους τω Ιακώβ δεκαέξ ψυχάς. 19 υιοί δε Ραχήλ γυναικός Ιακώβ· Ιωσήφ και Βενιαμίν. 20 εγένοντο δε υιοί Ιωσήφ εν γη Αιγύπτου, ους έτεκεν αυτω Ασεννέθ θυγάτηρ Πετεφρή ιερέως Ηλιουπόλεως, τον Μανασσή και τον Εφραΐμ. εγένοντο δε υιοί Μανασσή, ους έτεκεν αυτω η παλλακή η Σύρα, τον Μαχίρ· Μαχίρ δε εγέννησε τον Γαλαάδ. υιοί δε Εφραΐμ αδελφού Μανασσή· Σουταλαάμ και Ταάμ. υιοί δε Σουταλαάμ· Εδέμ. 21 υιοί δε Βενιαμίν· Βαλά και Χοβώρ και Ασβήλ· εγένοντο δε υιοί Βαλά· Γηρά και Νεομάν και Αγχίς και Ρώς και Μαμφίμ και Όφιμίν. Γηρά δε εγέννησε τον Αράδ. 22 ούτοι υιοί Ραχήλ, ους έτεκε τω Ιακώβ· πάσαι αι ψυχαι δεκαοκτώ. 23 υιοί δε Δάν· Ασόμ. 24 και υιοί Νεφθαλείμ· Ασιήλ και Γωνι και Ισάακ και Συλλήμ. 25 ούτοι υιοί Βαλάς, ην έδωκε Λάβαν Ραχήλ τη θυγατρί αυτού, ή έτεκε τούτους τω Ιακώβ· πάσαι αι ψυχαι επτά. 26 πάσαι δε αι ψυχαι αι εισελθούσαι μετά Ιακώβ εις Αίγυπτον, οι εξελθόντες εκ των μηρών αυτού, χωρίς των γυναικών υιών Ιακώβ, πάσαι ψυχαι εξηκονταέξ. 27 υιοί δε Ιωσήφ οι γενόμενοι αυτω εν γη Αιγύπτου ψυχαι εννέα. πάσαι ψυχαι οίκου Ιακώβ αι εισελθούσαι μετά Ιακώβ εις Αίγυπτον ψυχαι εβδομηκονταπέντε.

28 Τόν δε Ιούδαν απέστειλεν έμπροσθεν αυτού προς Ιωσήφ συναντήσαι αυτω καθ ‘ Ηρώων πόλιν, εις γην Ραμεσσή. 29 ζεύξας δε Ιωσήφ τα άρματα αυτού ανέβη εις συνάντησιν Ισραήλ τω πατρί αυτού καθ ‘ Ηρώων πόλιν και οφθείς αυτω επέπεσεν επί τον τράχηλον αυτού και έκλαυσε κλαυθμω πίνον. 30 και είπε Ισραήλ προς Ιωσήφ· αποθανούμαι από του νυν, επεί εώρακα το πρόσωπόν σου· έτι γαρ συ ζής. 31 είπε δε Ιωσήφ προς τους αδελφούς αυτού· αναβάς απαγγελώ τω Φαραώ και ερώ αυτω· οι αδελφοί μου και ο οίκος του πατρός μου, οί ήσαν εν γη Χαναάν, ήκασι προς με· 32 οι δε άνδρες εισί ποιμένες· άνδρες γαρ κτηνοτρόφοι ήσαν· και τα κτήνη και τους βόας και πάντα τα αυτών αγρόχασιν. 33 εάν ουν καλέση υμάς Φαραώ και είπη υμίν· τι το έργον υμών εστιν; 34 ερείτε· άνδρες κτηνοτρόφοι εσμέν οι παίδές σου εκ παιδός έως του νυν, και ημείς και οι πατέρες ημών, ίνα κατοικήσητε εν γη Γεσέμ Αραβίας· βδέλυγμα γαρ εστιν Αιγυπτίοις πας ποιμήν προβάτων.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΖ

1 ΕΛΘΩΝ δε Ιωσήφ απήγγειλε τω Φαραώ λέγων· ο πατήρ μου και οι αδελφοί μου και τα κτήνη και οι βόες αυτών και πάντα τα αυτών ήλθον εκ γης Χαναάν και ιδού εισιν εν γη Γεσέμ. 2 από δε των αδελφών αυτού παρέλαβε πέντε άνδρας και έστησεν αυτούς εναντίον Φαραώ. 3 και είπε Φαραώ τοις αδελφοίς Ιωσήφ· τι το έργον υμών; οι δε είπαν τω Φαραώ· ποιμένες προβάτων οι παίδές σου, και ημείς και οι πατέρες ημών. 4 είπαν δε τω Φαραώ· παροικείν εν τη γη ήκαμεν· ου γαρ εστι νομή τοις κτήνεσι των παιδων σου, ενίσχυσε γαρ ο λιμός εν γη Χαναάν· νυν ουν κατοικήσωμεν οι παίδές σου εν γη Γεσέμ. 5 είπε δε Φαραώ τω Ιωσήφ· κατοικέτωσαν εν γη Γεσέμ· ει δε είσπη ότι εισίν εν αυτοίς άνδρες δυνατοί, κατάστησον αυτούς άρχοντας των εμών κτηνών.

Έλθον δε εις Αίγυπτον προς Ιωσήφ Ιακώβ και οι υιοί αυτού, και ήκουσε Φαραώ βασιλεύς Αιγύπτου. 6 και είπε Φαραώ προς Ιωσήφ λέγων· ο πατήρ σου και οι αδελφοί σου ήκασι προς σε· ιδού η γη Αιγύπτου εναντίον

σου εστίν· εν τη βελτίστη γη κατοίκησιν τον πατέρα σου και τους αδελφούς σου. 7 εισήγαγε δε Ιωσήφ Ιακώβ τον πατέρα αυτού και έστησεν αυτόν εναντίον Φαραώ, και ηυλόγησεν Ιακώβ τον Φαραώ. 8 είπε δε Φαραώ τω Ιακώβ· πόσα έτη ημερών της ζωής σου; 9 και είπεν Ιακώβ τω Φαραώ· αι ημέραι των ετών της ζωής μου, ας παροικώ, εκατόν τριακόντα έτη· μικραί και πονηραί γεγόνασιν αι ημέραι των ετών της ζωής μου, ουκ αφίκοντο εις τας ημέρας των ετών της ζωής των πατέρων μου, ας ημέρας παρώκησαν. 10 και ευλογήσας Ιακώβ τον Φαραώ εξήλθεν απ' αυτού. 11 και κατώκισεν Ιωσήφ τον πατέρα αυτού και τους αδελφούς αυτού και έδωκεν αυτοίς κατάσχεσιν εν γη Αιγύπτω εν τη βελτίστη γη, εν γη Ραμεσσή, καθά προσέταζε Φαραώ. 12 και εσιτομέτρει Ιωσήφ τω πατρί αυτού και τοις αδελφοίς και παντί τω οίκω του πατρός αυτού σίτον κατά σώμα.

13 Σίτος δε ουκ ην εν πάση τη γη· ενίσχυσε γαρ ο λιμός σφόδρα. εξέλιπε δε η γη Αιγύπτου και η γη Χαναάν από του λιμού. 14 συνήγαγε δε Ιωσήφ παν το αργύριον το ευρεθέν εν γη Αιγύπτου και εν γη Χαναάν του σίτου, ου ηγόραζον, και εσιτομέτρει αυτοίς, και εισήνεγκεν Ιωσήφ παν το αργύριον εις τον οίκον Φαραώ. 15 και εξέλιπε παν το αργύριον εκ γης Αιγύπτου και εκ γης Χαναάν. ήλθον δε πάντες οι Αιγύπτιοι προς Ιωσήφ, λέγοντες· δος ημίν άρτους, και ινατί αποθνήσκομεν εναντίον σου; εκλέλοιπε γαρ το αργύριον ημών. 16 είπε δε αυτοίς Ιωσήφ· φέρετε τα κτήνη υμών, και δώσω υμίν άρτους αντί των κτηνών υμών, ει εκλέλοιπε το αργύριον υμών. 17 ήγαγον δε τα κτήνη αυτών προς Ιωσήφ, και έδωκεν αυτοίς Ιωσήφ άρτους αντί των ίππων και αντί των προβάτων και αντί των βοών και αντί των όνων και εξέθρεψεν αυτούς εν άρτοις αντί πάντων των κτηνών αυτών εν τω ενιαυτω εκείνω. 18 εξήλθε δε το έτος εκείνο, και ήλθον προς αυτόν εν τω έτει τω δευτέρω και είπαν αυτω· μη ποτε εκτριβώμεν από του κυρίου ημών; ει γαρ εκλέλοιπε το αργύριον ημών και τα υπάρχοντα και τα κτήνη προς σε τον κύριον, και ουχ υπολείπεται ημίν εναντίον του κυρίου ημών αλλ' ή το ίδιον σώμα και η γη ημών. 19 ίνα ουν μη αποθάνωμεν εναντίον σου και η γη ερημωθή, κτήσαι ημάς και την γην ημών αντί άρτων, και εσόμεθα ημείς και η γη ημών παίδες τω Φαραώ· δος σπέρμα, ίνα σπείρωμεν και ζώμεν και μη αποθάνωμεν και η γη ουκ ερημωθήσεται. 20 και εκτήσατο Ιωσήφ πάσαν την γην των Αιγυπτίων τω Φαραώ· απέδοντο γαρ οι Αιγύπτιοι την γην αυτών τω Φαραώ, επεκράτησε γαρ αυτών ο λιμός· και εγένετο η γη τω Φαραώ, 21 και τον λαόν κατεδουλώσατο αυτω εις παίδας απ' άκρων ορίων Αιγύπτου έως των άκρων, 22 χωρίς της γης των ιερέων μόνον· ουκ εκτήσατο ταύτην Ιωσήφ, εν δόσει γαρ έδωκε δόμα τοις ιερεύσι Φαραώ, και ήσθιον την δόσιν, ην έδωκεν αυτοίς Φαραώ· δια τούτο ουκ απέδοντο την γην αυτών. 23 είπε δε Ιωσήφ πάσι τοις Αιγυπτίοις· ιδού κέκτημαι υμάς και την γην υμών σήμερον τω Φαραώ· λάβετε εαυτοίς σπέρμα και σπείρατε την γην, 24 και έσται τα γεννήματα αυτής και δώσετε το πέμπτον μέρος τω Φαραώ, τα δε τέσσαρα μέρη έσται υμίν αυτοίς εις σπέρμα τη γη και εις βρώσιν υμίν και πάσι τοις εν τοις οίκοις υμών. 25 και είπαν· σέσωκας ημάς, εύρομεν χάριν εναντίον του κυρίου ημών και εσόμεθα παίδες τω Φαραώ. 26 και έθετο αυτοίς Ιωσήφ εις πρόσταγμα έως της ημέρας ταύτης, επί γης Αιγύπτου τω Φαραώ αποπεμπτούν, χωρίς της γης των ιερέων μόνον· ουκ ην τω Φαραώ.

27 Κατώκησε δε Ισραήλ εν γη Αιγύπτω επί γης Γεσέμ και εκληρονόμησαν επ' αυτής και ηυξήθησαν και επληθύνθησαν σφόδρα. 28 επέζησε δε Ιακώβ εν γη Αιγύπτω δεκαεπτά έτη· και εγένοντο αι ημέραι Ιακώβ ενιαυτών της ζωής αυτού εκατόν τεσσαρακονταεπτά έτη. 29 ήγγισαν δε αι ημέραι Ισραήλ του αποθανείν, και εκάλεσε τον υιόν αυτού Ιωσήφ και είπεν αυτω· ει εύρηκα χάριν εναντίον σου, υποθήξω την χεirá σου υπό τον μηρόν μου και ποιήσεις επ' εμέ ελεημοσύνην και αληθείαν του μη με θάψαι εν Αιγύπτω, 30 αλλά κοιμηθήσομαι μετά των πατέρων μου, και αρείς με εξ Αιγύπτου και θάψεις με εν τω τάφω αυτών. ο δε είπεν· εγώ ποιήσω κατά το ρήμά σου. 31 είπε δε· όμοσόν μοι. και ώμοσεν αυτω. και προσεκύνησεν Ισραήλ επί το άκρον της ράβδου αυτού.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΗ

1 ΕΓΕΝΕΤΟ δε μετά τα ρήματα ταύτα και απηγγέλη τω Ιωσήφ, ότι ο πατήρ σου ενοχλείται. και αναλαβών τους δύο υιούς αυτού, τον Μανασσή και τον Εφραΐμ, ήλθε προς Ιακώβ. 2 απηγγέλη δε τω Ιακώβ λέγοντες· ιδού ο υιος σου Ιωσήφ έρχεται προς σε. και ενισχύσας Ισραήλ εκάθησεν επί την κλίνην. 3 και είπεν Ιακώβ τω Ιωσήφ· ο Θεός μου ώφθη μοι εν Λουζά εν γη Χαναάν και ευλόγησέ με 4 και είπέ μοι· ιδού εγώ αυξανώ σε και πληθύνω σε και ποιήσω σε εις συναγωγάς εθνών και δώσω σοι την γην ταύτην και τω σπέρματί σου μετά σε εις κατάσχεσιν αιώνιον. 5 νυν ουν οι δύο υιοί σου οι γενόμενοί σοι εν γη Αιγύπτω προ του με ελθείν προς σε εις Αίγυπτον, εμοί εισιν, Εφραΐμ και Μανασσή, ως Ρουβήν και Συμεών έσονταί μοι· 6 τα δε έκγονα, α εάν γεννήσης μετά ταύτα, έσονται επί τω ονόματι των αδελφών αυτών· κληθήσονται επί τοις εκείνων κλήροις. 7 εγώ δε ηνίκα ηρχόμην εκ Μεσοποταμίας της Συρίας, απέθανε Ραχήλ η μήτηρ σου εν γη Χαναάν, εγγίζοντός μου κατά τον ιππόδρομον Χαβραθά της γης του ελθείν Εφραθά, και κατώρυξα αυτήν εν τη οδω του ιπποδρόμου (αύτη εστί Βηθλέεμ). 8 ιδών δε Ισραήλ τους υιούς Ιωσήφ είπε· τίνες σοι ούτοι; 9 είπε δε Ιωσήφ τω πατρί αυτού· υιοί μου εισιν, ους έδωκέ μοι ο Θεός ενταύθα. και είπεν Ιακώβ· προσάγαγέ μοι αυτούς, ίνα ευλογήσω αυτούς. 10 οι οφθαλμοί δε Ισραήλ εβαρυνήθησαν από του γήρωσ, και ουκ ηδύνατο βλέπειν· και ήγγισεν αυτούς προς αυτόν, και efίλησεν αυτούς και περιέλαβεν αυτούς. 11 και είπεν Ισραήλ προς Ιωσήφ· ιδού του προσώπου σου ουκ εστερήθην, και ιδού έδειξέ μοι ο Θεός και το σπέρμα σου. 12 και εξήγαγε αυτούς Ιωσήφ από των γονάτων αυτού, και προσεκύνησαν αυτω επί πρόσωπον επί της γης. 13 λαβών δε Ιωσήφ

τους δύο υιούς αυτού, τον τε Εφραΐμ εν τη δεξιά, εξ αριστερών δε Ισραήλ, τον δε Μανασσή εξ αριστερών, εκ δεξιών δε Ισραήλ, ήγγισεν αυτούς αυτω. 14 εκτείνας δε Ισραήλ την χείρα την δεξιάν επέβαλεν επί την κεφαλήν Εφραΐμ, ούτος δε ην ο νεώτερος, και την αριστεράν επί την κεφαλήν Μανασσή, εναλλάζ τας χείρας. 15 και ευλόγησεν αυτούς και είπεν· ο Θεός, ω ευηρέστησαν οι πατέρες μου ενώπιον αυτού, Αβραάμ και Ισαάκ, ο Θεός ο τρέφων με εκ νεότητος έως της ημέρας ταύτης, 16 ο άγγελος ο ρυόμενός με εκ πάντων των κακών ευλογήσαι τα παιδιά ταύτα, και επικληθήσεται εν αυτοίς το όνομά μου και το όνομα των πατέρων μου Αβραάμ και Ισαάκ, και πληθυνθήσονται εις πλήθος πολύ επί της γης. 17 ιδών δε Ιωσήφ ότι επέβαλεν ο πατήρ αυτού την χείρα την δεξιάν αυτού επί την κεφαλήν Εφραΐμ, βαρύ αυτω κατεφάνη, και αντελάβετο Ιωσήφ της χειρός του πατρός αυτού αφελείν αυτήν από της κεφαλής Εφραΐμ επί την κεφαλήν Μανασσή. 18 είπε δε Ιωσήφ τω πατρί αυτού· ουχ ούτως, πάτερ, ούτος γαρ ο πρωτότοκος· επίθες την δεξιάν σου επί την κεφαλήν αυτού. 19 και ουκ ηθέλησεν, αλλά είπεν· οίδα, τέκνον, οίδα· και ούτος έσται εις λαόν, και ούτος υψωθήσεται· αλλά ο αδελφός αυτού ο νεώτερος μείζων αυτού έσται, και το σπέρμα αυτού έσται εις πλήθος εθνών. 20 και ευλόγησεν αυτούς εν τη ημέρα εκείνη λέγων· εν υμίν ευλογηθήσεται Ισραήλ λέγοντες· ποιήσαι σε ο Θεός ως Εφραΐμ και ως Μανασσή. και έθηκε τον Εφραΐμ έμπροσθεν του Μανασσή. 21 είπε δε Ισραήλ τω Ιωσήφ· ιδού εγώ αποθνήσκω, και έσται ο Θεός μεθ' υμών και αποστρέψει υμάς εις την γην των πατέρων υμών· 22 εγώ δε δίδωμί σοι Σίκιμα εξαίρετον υπέρ τους αδελφούς σου, ην έλαβον εκ χειρός Αμορραίων εν μαχαίρα μου και τόξω.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΘ

1 ΕΚΑΛΕΣΕ δε Ιακώβ τους υιούς αυτού και είπεν αυτοίς· συνάχθητε, ίνα αναγγείλω υμίν, τι απαντήσει υμίν επ' εσχάτων των ημερών· 2 αθροίσθητε και ακούσατέ μου, υιοί Ιακώβ, ακούσατε Ισραήλ του πατρός υμών. 3 Ρουβήν, πρωτότοκός μου, συ ισχύς μου και αρχή τέκνων μου, σκληρός φέρεσθαι και σκληρός αυθάδης. 4 εξύβρισας ως ύδωρ, μη εκζέσης· ανέβης γαρ επί την κοίτην του πατρός σου· τότε εμίανας την στρωμνήν, ου ανέβης. 5 Συμεών και Λευϊ αδελφοί· συνετέλεσαν αδικίαν εξ αιρέσεως αυτών. 6 εις βουλήν αυτών μη έλθοι η ψυχή μου, και επί τη συστάσει αυτών μη ερείσαι τα ήπατά μου, ότι εν τω θυμω αυτών απέκτειναν ανθρώπους και εν τη επιθυμία αυτών ενευροκόπησαν ταύρον. 7 επικατάρατος ο θυμός αυτών, ότι αυθάδης, και η μήνις αυτών, ότι εσκληρύνθη· διαμεριώ αυτούς εν Ιακώβ και διασπερώ αυτούς εν Ισραήλ. 8 Ιούδα, σε ανέσταισαν οι αδελφοί σου· αι χείρές σου επί νώτου των εχθρών σου· προσκυνήσουσί σοι οι υιοί του πατρός σου. 9 σκύμνος λέοντος Ιούδα· εκ βλαστού, υιε μου, ανέβης· αναπесών κοιμήθης ως λέων και ως σκύμνος· τις εγερεί αυτόν; 10 ουκ εκλείψει άρχων εξ Ιούδα και ηγούμενος εκ των μηρών αυτού, έως εάν έλθη τα αποκείμενα αυτω, και αυτός προσδοκία εθνών. 11 δεσμεύων προς άμπελον τον πώλον αυτού και τη έλικι τον πώλον της όνου αυτού· πλυνεί εν οίνω την στολήν αυτού και εν αίματι σταφυλής την περιβολήν αυτού· 12 χαροποιοί οι οφθαλμοί αυτού από οίνου, και λευκοί οι οδόντες αυτού ή γάλα. 13 Ζαβουλών παράλιος κατοικήσει, και αυτός παρ' όρμον πλοίων, και παρατενεί έως Σιδώνας. 14 Ισάχαρ το καλόν επεθύμησεν αναπαυόμενος ανά μέσον των κλήρων· 15 και ιδών την ανάπαυσιν ότι καλή, και την γην ότι πίων, υπέθηκε τον ώμον αυτού εις το πονείν και εγενήθη ανήρ γεωργός. 16 Δάν κρινεί το λαόν αυτού, ωσει και μία φυλή εν Ισραήλ. 17 και γενηθήτω Δάν όφιος επ' οδού, εγκαθήμενος επί τρίβου, δάκνων πτέρναν ίππου, και πεσείται ο ιππεύς εις τα οπίσω, 18 την σωτηρίαν περιμένων Κυρίου. 19 Γάδ, πειρατήριον πειρατεύσει αυτόν, αυτός δε πειρατεύσει αυτόν κατά πόδας. 20 Ασήρ, πίων αυτού ο άρτος, και αυτός δώσει τρυφήν άρχουσι. 21 Νεφθαλείμ στέλεχος ανειμένον, επιδιδούς εν τω γεννήματι κάλλος. 22 υιος ηυξημένος Ιωσήφ, υιος ηυξημένος μου ζηλωτός, υιος μου νεώτατος· προς με ανάστρεψον. 23 εις ον διαβουλευόμενοι ελοιδόρουν, και ενείχον αυτω κύριοι τοξευμάτων· 24 και συνετρίβη μετά κράτους τα τόξα αυτών, και εξελύθη τα νεύρα βραχιόνων χειρός αυτών δια χείρα δυνάστου Ιακώβ, εκείθεν ο κατισχύσας Ισραήλ· παρά Θεού του πατρός σου, 25 και εβοήθησέ σοι ο Θεός ο εμός και ευλόγησέ σε ευλογίαν ουρανού άνωθεν και ευλογίαν γης εχούσης πάντα· είνεκεν ευλογίας μαστών και μήτραις, 26 ευλογίας πατρός σου και μητρός σου· υπερίσχυσεν υπέρ ευλογίας ορέων μονίμων και επ' ευλογίαις θινών αενάων· έσονται επί κεφαλήν Ιωσήφ και επί κορυφής ων ηγήσατο αδελφών. 27 Βενιαμίν λύκος άρπαξ· το πρωϊνόν έδεταί έτι και εις το εσπέρας δίδωσι τροφήν. 28 Πάντες ούτοι υιοί Ιακώβ δώδεκα, και ταύτα ελάλησεν αυτοίς ο πατήρ αυτών και ευλόγησεν αυτούς, έκαστον κατά την ευλογίαν αυτού ευλόγησεν αυτούς. 29 και είπεν αυτοίς· εγώ προστίθεμαι προς τον εμόν λαόν· θάψατέ με μετά των πατέρων μου εν τω σπηλαίω, ό εστιν εν τω αγρω Εφρών του Χετταίου, 30 εν τω σπηλαίω τω διπλω, τω απέναντι Μαμβρή, εν γη Χαναάν, ό εκτήσατο Αβραάμ το σπήλαιον παρά Εφρών του Χετταίου εν κτήσει μνημείου· 31 εκεί έθαψαν Αβραάμ και Σάρραν την γυναίκα αυτού, εκεί έθαψαν Ισαάκ και Ρεβέκκαν την γυναίκα αυτού, εκεί έθαψα Λείαν 32 εν κτήσει του αγρού και του σπηλαιού του όντος εν αυτω παρά των υιών Χετ. 33 και κατέπαυσεν Ιακώβ επιτάσσων τοις υιοίς αυτού και εξάρας τους πόδας αυτού επί την κλίνην εξέλιπε και προσετέθη προς τον λαόν αυτού.

ΓΕΝΕΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ν

1 ΚΑΙ επιπεσών Ιωσήφ επί πρόσωπον του πατρός αυτού, έκλαυσεν αυτόν και εφίλησεν αυτόν. 2 και προσέταξεν Ιωσήφ τοις παισίν αυτού τοις ενταφιασταίς ενταφιάσαι τον πατέρα αυτού, και ενεταφίασαν οι ενταφιασταί τον Ισραήλ. 3 και επλήρωσαν αυτού τεσσαράκοντα ημέρας· ούτω γαρ καταριθμούνται αι ημέραι της ταφής, και επένθησεν αυτόν Αίγυπτος εβδομήκοντα ημέρας.

4 Επεί δε παρήλθον αι ημέραι του πένθους, ελάλησεν Ιωσήφ προς τους δυνάστας Φαραώ λέγων· ει εύρον χάριν εναντίον υμών λαλήσατε περί εμού εις τα ώτα Φαραώ λέγοντες· 5 ο πατήρ μου ωρκισέ με λέγων· εν τω μνημείω ω ώρυζα εμαυτώ εν γη Χαναάν, εκεί με θάψεις· νυν ουν αναβάς θάψω τον πατέρα μου και επανελεύσομαι. 6 και είπε Φαραώ τω Ιωσήφ· ανάβηθι, θάψον τον πατέρα σου, καθάπερ ωρκισέ σε. 7 και ανέβη Ιωσήφ θάψαι τον πατέρα αυτού, και συνανέβησαν μετ' αυτού πάντες οι παῖδες Φαραώ και οι πρεσβύτεροι του οίκου αυτού και πάντες οι πρεσβύτεροι της γης Αιγύπτου. 8 και πάσα η πανοικία Ιωσήφ και οι αδελφοί αυτού και πάσα η οικία η πατρική αυτού, και την συγγένειαν αυτού και τα πρόβατα και τους βόας υπελείποντο εν γη Γεσέμ. 9 και συνανέβησαν μετ' αυτού και άρματα και ιππείς, και εγένετο η παρεμβολή μεγάλη σφόδρα. 10 και παρεγένοντο εις άλωνα Ατάδ, ό εστι πέραν του Ιορδάνου, και εκόψαντο αυτόν κοπετόν μέγαν και ισχυρόν σφόδρα· και εποίησε το πένθος τω πατρί αυτού επτά ημέρας. 11 και είδον οι κάτοικοι της γης Χαναάν το πένθος επί άλων Ατάδ και είπαν· πένθος μέγα τούτό εστι τοις Αιγυπτίοις· δια τούτο εκάλεσε το όνομα αυτού Πένθος Αιγύπτου, ό εστι πέραν του Ιορδάνου. 12 και εποίησαν αυτω ούτως οι υιοί αυτού 13 και ανέλαβον αυτόν οι υιοί αυτού εις γην Χαναάν και έθαψαν αυτόν εις το σπήλαιον το διπλούν, ό εκτήσατο Αβραάμ το σπήλαιον εν κτήσει μνημείου παρά Εφρών του Χετταίου, κατέναντι Μамβρή. 14 και υπέστρεψεν Ιωσήφ εις Αίγυπτον, αυτός και οι αδελφοί αυτού και οι συναναβάντες θάψαι τον πατέρα αυτού.

15 Ιδόντες δε οι αδελφοί Ιωσήφ ότι τέθνηκεν ο πατήρ αυτών, είπαν· μη ποτε μνησικακήση ημίν Ιωσήφ και ανταπόδομα ανταποδώ ημίν πάντα τα κακά, α ενεδειξάμεθα εις αυτόν. 16 και παραγενόμενοι προς Ιωσήφ είπαν· ο πατήρ σου ωρκισε προ του τελευτήσαι αυτόν λέγων· 17 ούτως είπατε Ιωσήφ· άφες αυτοίς την αδικίαν και την αμαρτίαν αυτών, ότι πονηρά σοι ενεδείξαντο· και νυν δέξαι την αδικίαν των θεραπόντων του Θεού του πατρός σου. και έκλαυσεν Ιωσήφ λαλούντων αυτών προς αυτόν. 18 και ελθόντες προς αυτόν είπαν· οίδε ημείς σοί ικέται. 19 και είπεν αυτοίς Ιωσήφ· μη φοβείσθε, του γαρ Θεού ειμι εγώ. 20 υμείς εβουλεύσασθε κατ' εμού εις πονηρά, ο δε Θεός εβουλεύσατο περί εμού εις αγαθά, όπως αν γενηθή ως σήμερον και τραφή λαός πολύς. 21 και είπεν αυτοίς· μη φοβείσθε· εγώ διαθρέψω υμάς και τας οικίας υμών. και παρεκάλεσεν αυτούς και ελάλησεν αυτών εις την καρδίαν.

22 Και κατώκησεν Ιωσήφ εν Αιγύπτω, αυτός και οι αδελφοί αυτού και πάσα η πανοικία του πατρός αυτού. και έζησεν Ιωσήφ έτη εκατόν δέκα. 23 και είδεν Ιωσήφ Εφραίμ παιδιά έως τρίτης γενεάς, και οι υιοί Μαχείρ του υιού Μανασσή ετέχθησαν επί μηρών Ιωσήφ. 24 και είπεν Ιωσήφ τοις αδελφοίς αυτού λέγων· εγώ αποδήσκω· επισκοπή δε επισκέψεται ο Θεός υμάς και ανάξει υμάς εκ της γης ταύτης εις την γην, ην ώμοσεν ο Θεός τοις πατράσιν ημών, Αβραάμ, Ισαάκ και Ιακώβ. 25 και ωρκισεν Ιωσήφ τους υιούς Ισραήλ λέγων· εν τη επισκοπή, ή επισκέψηται ο Θεός υμάς, και συνανοίσετε τα οστά μου εντεύθεν μεθ' υμών. 26 και ετελεύτησεν Ιωσήφ ετών εκατόν δέκα· και έθαψαν αυτόν και έζηκαν εν τη σορω εν Αιγύπτω.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΤΑΥΤΑ τα ονόματα των υιών Ισραήλ των εισπεπορευμένων εις Αίγυπτον άμα Ιακώβ τω πατρί αυτών, έκαστος πανοικί αυτών εισήλθουσαν. 2 Ρουβήν, Συμεών, Λευί, Ιούδας, 3 Ισάαχαρ, Ζαβουλών και Βενιαμίν, 4 Δάν και Νεφθαλίμ, Γάδ και Ασήρ. 5 Ιωσήφ δε ην εν Αιγύπτω. ήσαν δε πάσαι ψυχαί εξ Ιακώβ πέντε και εβδομήκοντα. 6 ετελεύτησε δε Ιωσήφ και πάντες οι αδελφοί αυτού και πάσα η γενεά εκείνη. 7 οι δε υιοί Ισραήλ ηυξήθησαν και επληθύνθησαν και χυδαίοι εγένοντο. και κατίσχυον σφόδρα σφόδρα, επλήθυνε δε η γη αυτούς.

8 Ανέστη δε βασιλεύς έτερος επ' Αίγυπτον, ος ουκ ήδει τον Ιωσήφ. 9 είπε δε τω έθνει αυτού· ιδού το γένος των υιών Ισραήλ μέγα πλήθος και ισχύει υπέρ ημάς· 10 δεύτε ουν κατασοφισώμεθα αυτούς, μη ποτε πληθυνθή, και ηνίκα αν συμβή ημίν πόλεμος, προστεθήσονται και ούτοι προς τους υπεναντίους και εκπολεμήσαντες ημάς εξελεύσονται εκ της γης. 11 και επέστησεν αυτοίς επιστάτας των έργων, ίνα κακώσωσιν αυτούς εν τοις έργοις· και ωκοδόμησαν πόλεις οχυράς τω Φαραώ, την τε Πειθώμ και Ραμεσσή και Ων, ή εστιν Ηλιούπολις. 12 καθότι δε αυτούς εταπείνουν, τοσούτω πλείους εγίνοντο, και ισχυον σφόδρα σφόδρα· και εβδελύσσοντο οι Αιγύπτιοι από των υιών Ισραήλ. 13 και κατεδυνάστευον οι Αιγύπτιοι τους υιούς Ισραήλ βία 14 και κατωδύνων αυτών την ζωήν εν τοις έργοις τοις σκληροίς, τω πηλω και τη πλινθεία και πάσι τοις έργοις τοις εν τοις πεδίοις, κατά πάντα τα έργα, ων κατεδουλούντο αυτούς μετά βίας.

15 Και είπεν ο βασιλεύς των Αιγυπτίων ταις μαίαις των Εβραίων· τη μια αυτών όνομα Σεπφώρα, και το όνομα της δευτέρας Φουά, 16 και είπεν· όταν μαιούσθε τας Εβραίας και ώσι προς τω τίκτειν, εάν μεν άρσεν ή, αποκτείνετε αυτό, εάν δε θήλυ, περιποιείσθε αυτό. 17 εφοβήθησαν δε αι μαίαι τον Θεόν και ουκ εποίησαν καθότι συνέταξεν αυταίς ο βασιλεύς Αιγύπτου, και εξωογόνουν τα άρσενα. 18 εκάλεσε δε ο βασιλεύς Αιγύπτου τας μαίας και είπεν αυταίς· τι ότι εποιήσατε το πράγμα τούτο και εξωογονείτε τα άρσενα; 19 είπαν δε αι μαίαι τω Φαραώ· ουχ ως γυναίκες Αιγύπτου αι Εβραίαι, τίκτουσι γαρ πριν ή εισελθείν προς αυτάς τας μαίας· και έτικτον. 20 εύ δε εποίει ο Θεός τας μαίας, και επλήθυνεν ο λαός και ίσχυε σφόδρα. 21 επεί δε εφοβούντο αι μαίαι τον Θεόν, εποίησαν εαυταίς οικίας. 22 συνέταξε δε Φαραώ παντί τω λαω αυτού λέγων· παν άρσεν, ό εάν τεχθή τοις Εβραίοις, εις τον ποταμόν ρίψατε· και παν θήλυ, ζωογονείτε αυτό.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΗΝ δε τις εκ της φυλής Λευϊ, ος έλαβε των θυγατέρων Λευϊ, 2 και εν γαστρί έλαβε και έτεκεν άρσεν· ιδόντες δε αυτό αστείον εσκεπασαν αυτό μήνας τρεις. 3 επεί δε ουκ ηδύναντο αυτό έτι κρύπτειν, έλαβεν αυτω η μήτηρ αυτού θίβιν και κατέχρισεν αυτήν ασφαλοπίσση και ενέβαλε το παιδίον εις αυτήν και έθηκεν αυτήν εις το έλος παρά τον ποταμόν. 4 και κατεσκόπευεν η αδελφή αυτού μακρόθεν μαθείν, τι το αποβησόμενον αυτω. 5 κατέβη δε η θυγάτηρ Φαραώ λούσασθαι επί τον ποταμόν, και αι άβραι αυτής παρεπορεύοντο παρά τον ποταμόν. και ιδούσα την θίβιν εν τω έλει, αποστείλασα την άβραν ανείλατο αυτήν. 6 ανοίξασα δε ορά παιδίον κλαίον εν τη θίβει, και εφείσατο αυτού η θυγάτηρ Φαραώ και έφη· από των παιδίων των Εβραίων τούτο. 7 και είπεν η αδελφή αυτού τη θυγατρί Φαραώ· θέλεις καλέσω σοι γυναίκα τροφεύουσαν εκ των Εβραίων και θηλάσει σοι το παιδίον; 8 η δε είπεν η θυγάτηρ Φαραώ· πορεύου. ελθούσα δε η νεάνις εκάλεσε την μητέρα του παιδίου. 9 είπε δε προς αυτήν η θυγάτηρ Φαραώ· διατήρησόν μοι το παιδίον τούτο και θηλάσόν μοι αυτό, εγώ δε δώσω σοι τον μισθόν. έλαβε δε η γυνή το παιδίον και εθίλαζεν αυτό. 10 αδρυνθέντος δε του παιδίου, εισήγαγεν αυτό προς την θυγατέρα Φαραώ, και εγενήθη αυτη εις υιόν· επωνόμασε δε το όνομα αυτού Μωυσήν λέγουσα· εκ του ύδατος αυτόν ανειλόμην.

11 Εγένετο δε εν ταις ημέραις ταις πολλαίς εκείναις μέγας γενόμενος Μωυσής, εξήλθε προς τους αδελφούς αυτού τους υιούς Ισραήλ. κατανοήσας δε τον πόνον αυτών ορά άνθρωπον Αιγύπτιον τύπτοντά τινα Εβραίον των εαυτού αδελφών των υιών Ισραήλ· 12 περιβλεψάμενος δε ώδε και ώδε ουχ ορά ουδένα και πατάζας τον Αιγύπτιον, έκρυψεν αυτόν εν τη άμμω. 13 εξελθών δε τη ημέρα τη δευτέρα ορά δύο άνν αυτόν ραίους διαπληκτιζομένους και λέγει τω αδικούντι· δια τι συ τύπτεις τον πλησίον; 14 ο δε είπε· τις σε κατέστησεν άρχοντα και δικαστήν εφ ‘ ημών; μη ανελίν με συ θέλεις, ον τρόπον ανείλες χθές τον Αιγύπτιον; εφοβήθη δε Μωυσής, και είπεν· ει ούτως εμφανές γέγονε το ρήμα τούτο; 15 ήκουσε δε Φαραώ το ρήμα τούτο και εξήτει ανελίν Μωυσήν· ανεχώρησε δε Μωυσής από προσώπου Φαραώ και ώκησεν εν γη Μαδιάμ, ελθών δε εις γην Μαδιάμ εκάθισεν επί του φρέατος. 16 τω δε ιερεί Μαδιάμ ήσαν επτά θυγατέρες ποιμαίνουσαι τα πρόβατα του πατρός αυτών Ιοθόρ· παραγενόμεναι δε ήντλουν έως έπλησαν τας δεξαμενάς ποτίσαι τα πρόβατα του πατρός αυτών Ιοθόρ. 17 παραγενόμενοι δε οι ποιμένες εξέβαλλον αυτάς· αναστάς δε Μωυσής ερρύσατο αυτάς και ήντλησεν αυταίς και επότισε τα πρόβατα αυτών· 18 παρεγένοντο δε προς Ραγουήλ τον πατέρα αυτών. ο δε είπεν αυταίς· διατί εταχύνετε του παραγενέσθαι σήμερον; 19 αι δε είπαν· άνθρωπος Αιγύπτιος ερρύσατο ημάς από των ποιμένων και ήντλησεν ημίν και επότισε τα πρόβατα ημών. 20 ο δε είπε ταις θυγατράσιν αυτού· και που εστι; και ινατί ούτως καταλειοίπατε τον άνθρωπον; καλέσατε ουν αυτόν, όπως φάγη άρτον. 21 κατωκίσθη δε Μωυσής παρά τω ανθρώπω, και εξέδοτο Σεπφώραν την θυγατέρα αυτού Μωυσή γυναίκα. 22 εν γαστρί δε λαβούσα η γυνή έτεκεν υιόν, και επωνόμασε Μωυσής το όνομα αυτού Γηρσάμ λέγων· ότι πάροικός ειμι εν γη αλλοτρία.

23 Μετά δε τας ημέρας τας πολλάς εκείνας ετελεύτησεν ο βασιλεύς Αιγύπτου. και κατεστέναζαν οι υιοί Ισραήλ από των έργων και ανεβόησαν, και ανέβη η βοή αυτών προς τον Θεόν από των έργων. 24 και εισήκουσεν ο Θεός τον στεναγμόν αυτών, και εμνήσθη ο Θεός της διαθήκης αυτού της προς Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ. 25 και επείδεν ο Θεός τους υιούς Ισραήλ και εγνώσθη αυτοίς.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΚΑΙ Μωυσής ην ποιμαίνων τα πρόβατα Ιοθόρ του γαμβρού αυτού του ιερέως Μαδιάμ και ήγαγε τα πρόβατα υπό την έρημον και ήλθεν εις το όρος Χωρήβ. 2 ώφθη δε αυτω άγγελος Κυρίου εν πυρί φλογός εκ του βάτου, και ορά ότι ο βάτος καίεται πυρί, ο δε βάτος ου κατεκαίετο. 3 είπε δε Μωυσής· παρελθών όψομαι το όραμα το μέγα τούτο, ό τι ου κατακαίεται ο βάτος. 4 ως δε είδε Κύριος ότι προσάγει ιδείν, εκάλεσεν αυτόν ο Κύριος εκ του βάτου λέγων· Μωυσή, Μωυσή. ο δε είπε· τι εστι; 5 ο δε είπε· μη εγγίσσης ώδε. λύσαι το υπόδημα εκ των ποδών σου· ο γαρ τόπος, εν ω συ έστηκας, γη αγία εστί. 6 και είπεν· εγώ ειμι ο Θεός του πατρός σου, Θεός Αβραάμ και Θεός Ισαάκ και Θεός Ιακώβ. απέστρεψε δε Μωυσής το πρόσωπον αυτού·

εულαιεῖτο γὰρ κατεμβλέψαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. 7 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσήν· ἰδὼν εἶδον τὴν κάκωσιν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργολογῶν· οἶδα γὰρ τὴν οδύνην αὐτῶν, 8 καὶ κατέβην ἐξελεῖσθαι αὐτοὺς ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ τῆς γῆς ἐκείνης καὶ εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, εἰς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, εἰς τὸν τόπον τῶν Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Ἀμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ Εὐαίων καὶ Ἰεβουσαίων 9 καὶ νῦν ἰδοὺ κραυγὴ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἥκει πρὸς με, καγὼ εὗρακα τὸν Θλίμμον, ὃν οἱ Αἰγύπτιοι Θλίβουσιν αὐτούς. 10 καὶ νῦν δεῦρο ἀποστείλω σε πρὸς Φαραὼ βασιλεῖα Αἰγύπτου, καὶ ἐξάξεις τὸν λαόν μου τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου. 11 καὶ εἶπε Μωυσὴς πρὸς τὸν Θεόν· τίς εἰμι ἐγώ, ὅτι πορεύσομαι πρὸς Φαραὼ βασιλεῖα Αἰγύπτου, καὶ ὅτι ἐξάξω τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου; 12 εἶπε δὲ ὁ Θεὸς Μωυσῇ λέγων· ὅτι ἐσομαι μετὰ σου, καὶ τούτῳ σοὶ τὸ σημεῖον, ὅτι ἐγὼ σε ἐξαποστέλλω ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν σε τὸν λαόν μου ἐξ Αἰγύπτου καὶ λατρεύσετε τῷ Θεῷ ἐν τῷ ὄρει τούτῳ. 13 καὶ εἶπε Μωυσὴς πρὸς τὸν Θεόν· ἰδοὺ ἐγὼ ἐξελεύσομαι πρὸς τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτούς· ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς. ἐρωτήσουσί με· τί ὄνομα αὐτοῦ; τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς; 14 καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Μωυσήν λέγων· ἐγὼ εἰμι ὁ ὢν. καὶ εἶπεν· οὕτως ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· ὁ ὢν ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς. 15 καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πάλιν πρὸς Μωυσήν· οὕτως ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Θεὸς Ἰσαάκ καὶ Θεὸς Ἰακώβ ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς· τούτῳ μου ἐστὶν ὄνομα αἰώνιον καὶ μνημόσυνον γενεῶν γενεαίς. 16 ἐλθὼν οὖν συνάγαγε τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ὥπταί μοι, Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Θεὸς Ἰσαάκ καὶ Θεὸς Ἰακώβ, λέγων· ἐπισκοπὴ ἐπέσκεμμαι ὑμᾶς καὶ ὅσα συμβέβηκεν ὑμῖν ἐν Αἰγύπτῳ. 17 καὶ εἶπεν· ἀναβιβάσω ὑμᾶς ἐκ τῆς κακώσεως τῶν Αἰγυπτίων εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων καὶ Χετταίων καὶ Ἀμορραίων καὶ Φερεζαίων καὶ Γεργεσαίων καὶ Εὐαίων καὶ Ἰεβουσαίων, εἰς γῆν ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι. 18 καὶ εἰσακούσονται σου τῆς φωνῆς· καὶ εἰσελεύσῃ σὺ καὶ ἡ γερουσία Ἰσραὴλ πρὸς Φαραὼ βασιλεῖα Αἰγύπτου καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν· ὁ Θεὸς τῶν Εβραίων προσκέκληται ἡμᾶς· πορευσόμεθα οὖν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν εἰς τὴν ἔρημον, ἵνα θύσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν. 19 ἐγὼ δὲ οἶδα ὅτι οὐ προήσεται ὑμᾶς Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου πορευθῆναι, ἐὰν μὴ μετὰ χειρὸς κραταιάς. 20 καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα πατάξω τοὺς Αἰγυπτίους ἐν πάσι τοῖς θάυμασιόις μου, οἷς ποιήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐξαποστελεῖ ὑμᾶς. 21 καὶ δώσω χάριν τῷ λαῷ τούτῳ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων· ὅταν δὲ ἀποτρέχητε, οὐκ ἀπελεύσεσθε κενοί· 22 ἀλλὰ αἰτήσῃ γυνὴ παρὰ γείτονος καὶ συσκήνου αὐτῆς σκεύη ἀργυρὰ καὶ χρυσὰ καὶ ἱματισμόν, καὶ ἐπιθήσετε ἐπὶ τοὺς υἱούς ὑμῶν καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν καὶ σκυλεύσετε τοὺς Αἰγυπτίους.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΑΠΕΚΡΙΘΗ δὲ Μωυσὴς καὶ εἶπεν· ἐὰν μὴ πιστεύσωσί μοι, μὴδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς μου, ἐροῦσι γὰρ, ὅτι οὐκ ὥπταί σοι ὁ Θεός, τί ἐρῶ πρὸς αὐτούς; 2 εἶπε δὲ αὐτῷ Κύριος· τί τούτῳ ἐστὶ τὸ ἐν τῇ χειρὶ σου; ὁ δὲ εἶπε· ῥάβδος. 3 καὶ εἶπε· ρίψον αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἔρριπεν αὐτὴν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐγένετο ὄφις· καὶ ἔφυνε Μωυσὴς ἀπ’ αὐτοῦ. 4 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσήν· ἐκτεινον τὴν χεῖρα καὶ ἐπιλαβοῦ τῆς κέρκου· ἐκτείνας οὖν τὴν χεῖρα ἐπελάβετο τῆς κέρκου, καὶ ἐγένετο ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. 5 ἵνα πιστεύσωσί σοι ὅτι ὥπταί σοι ὁ Θεὸς τῶν πατέρων αὐτῶν, Θεὸς Ἀβραάμ καὶ Θεὸς Ἰσαάκ καὶ Θεὸς Ἰακώβ. 6 εἶπε δὲ αὐτῷ Κύριος πάλιν· εἰσένεγκον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου. καὶ εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ· καὶ ἐξήνεγκε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ ἐγενήθη ἡ χεῖρ αὐτοῦ ὡσεὶ χιών. 7 καὶ εἶπε πάλιν· εἰσένεγκον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν κόλπον σου. καὶ εἰσήνεγκε τὴν χεῖρα εἰς τὸν κόλπον αὐτοῦ· καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὴν ἐκ τοῦ κόλπου αὐτοῦ, καὶ πάλιν ἀποκατέστη εἰς τὴν χροάν τῆς σαρκὸς αὐτῆς. 8 ἐὰν δὲ μὴ πιστεύσωσί σοι, μὴδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ πρώτου, πιστεύσουσί σοι τῆς φωνῆς τοῦ σημείου τοῦ δευτέρου. 9 καὶ ἔσται ἐὰν μὴ πιστεύσωσί σοι τοῖς δυοῖν σημείοις τούτοις, μὴδὲ εἰσακούσωσι τῆς φωνῆς σου, λήψη ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ καὶ ἐκχεεῖ ἐπὶ τὸ ξηρόν, καὶ ἔσται τὸ ὕδωρ, ὃ ἐὰν λάβῃς ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ, αἷμα ἐπὶ τοῦ ξηροῦ. 10 εἶπε δὲ Μωυσὴς πρὸς Κύριον· δέομαι, Κύριε, οὐκ ἰκανὸς εἰμι πρὸς τῆς χθὲς, οὐδὲ πρὸς τῆς τρίτης ἡμέρας, οὐδὲ ἀφ’ οὗ ἤρξω λαλεῖν τῷ θεράποντί σου· ἰσχυρόφωνος καὶ βραδύγλωσσος ἐγὼ εἰμι. 11 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσήν· τίς ἐδωκε στόμα ἀνθρώπῳ, καὶ τίς ἐποίησε δύσκωφον καὶ κωφόν, βλέποντα καὶ τυφλόν; οὐκ ἐγὼ ὁ Θεός; 12 καὶ νῦν πορεύου, καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου, καὶ συμβιβάσω σε, ὃ μέλλεις λαλήσαι. 13 καὶ εἶπε Μωυσὴς· δέομαι, Κύριε, προχέρισαι δυνάμενον ἄλλον, ὃν ἀποστελεῖς. 14 καὶ θυμωθεὶς ὀργὴ Κύριος ἐπὶ Μωυσήν εἶπεν· οὐκ ἰδοὺ Ἀαρὼν ὁ ἀδελφός σου ὁ Λευΐτης; ἐπίσταται ὅτι λαλῶν λαλήσει αὐτός σοι· καὶ ἰδοὺ αὐτός ἐξελεύσεται εἰς συνάντησίν σοι καὶ ἰδὼν σε χαρήσεται ἐν εαυτῷ. 15 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτόν καὶ δώσεις τὰ ῥήματά μου εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ· καὶ ἐγὼ ἀνοίξω τὸ στόμα σου καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ συμβιβάσω ὑμᾶς αὐτοὺς. 16 καὶ αὐτός σοι λαλήσει πρὸς τὸν λαόν, καὶ αὐτός ἔσται σου στόμα, σὺ δὲ αὐτῷ ἔση τὰ πρὸς τὸν Θεόν. 17 καὶ τὴν ῥάβδον ταύτην τὴν στραφείσαν εἰς ὄφιν λήψῃ ἐν τῇ χειρὶ σου, ἐν ἣ ποιήσεις ἐν αὐτῇ τὰ σημεῖα.

18 Ἐπορεύθη δὲ Μωυσὴς καὶ ἀπέστρεψε πρὸς Ἰοθὺρ τὸν γαμβρόν αὐτοῦ καὶ λέγει· πορεύσομαι καὶ ἀποστρέψω πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ὄψομαι, εἰ ἐτί ζῶσι. καὶ εἶπεν Ἰοθὺρ Μωυσῇ· βιάδιζε υγιαίνων. μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας τὰς πολλὰς ἐκεῖνας ἐτελεύτησεν ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου. 19 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσήν ἐν Μαδιάμ· βιάδιζε, ἀπέλθε εἰς Αἴγυπτον· τεθνήκασι γὰρ πάντες οἱ ζητούντές σου τὴν ψυχὴν. 20 ἀναλαβὼν δὲ Μωυσὴς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία ἀνεβίβασεν αὐτὰ ἐπὶ τὰ ὑποζύγια καὶ ἐπέστρεψεν εἰς

Αίγυπτον· έλαβε δε Μωυσής την ράβδον την παρά του Θεού εν τη χειρί αυτού. 21 είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· πορευομένου σου και αποστρέφοντος εις Αίγυπτον, όρα πάντα τα τέρατα, α δέδωκα εν ταις χερσί σου, ποιήσεις αυτά εναντίον Φαραώ· εγώ δε σκληρυνώ την καρδίαν αυτού, και ου μη εξαποστείλῃ τον λαόν. 22 συ δε ερείς τω Φαραώ· τάδε λέγει Κύριος· υιος πρωτότοκός μου Ισραήλ· 23 είπα δε σοι· εξαπόστειλον τον λαόν μου, ίνα μοι λατρεύσῃ· ει μεν ουν μη βούλει εξαποστείλαι αυτούς, όρα ουν, εγώ αποκτενώ τον υιόν σου τον πρωτότοκον. 24 εγένετο δε εν τη οδω εν τω καταλύματι συνήντησεν αυτω άγγελος Κυρίου και εζήτην αυτόν αποκτείνειν. 25 και λαβούσα Σεπφώρα ψήφον περιέτεμε την ακροβυστίαν του υιού αυτής και προσέπεσε προς τους πόδας αυτού και είπεν· έστη το αίμα της περιτομής του παιδίου μου. 26 και απήλθεν απ' αυτού, διότι είπεν· έστη το αίμα της περιτομής του παιδίου μου.

27 Είπε δε Κύριος προς Ααρών· πορεύθητι εις συνάντησιν Μωυσή εις την έρημον· και επορεύθη και συνήντησεν αυτω εν τω όρει του Θεού, και κατεφίλησαν αλλήλους. 28 και ανήγγειλε Μωυσής τω Ααρών πάντας τους λόγους Κυρίου, ους απέστειλε, και πάντα τα σημεία, α ενετείλατο αυτω. 29 επορεύθη δε Μωυσής και Ααρών και συνήγαγον την γερουσίαν των υιών Ισραήλ. 30 και ελάλησεν Ααρών πάντα τα ρήματα ταύτα, α ελάλησεν ο Θεός προς Μωυσήν, και εποίησε τα σημεία εναντίον του λαού. 31 και επίστεισεν ο λαός και εχάρη, ότι επεσκέψατο ο Θεός τους υιούς Ισραήλ και ότι είδεν αυτών την θλίψιν· κύψας δε ο λαός προσεκύνησε.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΚΑΙ μετά ταύτα εισήλθε Μωυσής και Ααρών προς Φαραώ και είπαν αυτω· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· εξαπόστειλον τον λαόν μου, ίνα μοι εορτάσωσιν εν τη ερήμω. 2 και είπε Φαραώ· τις εστιν ου εισακούσομαι της φωνής αυτού, ώστε εξαποστείλαι τους υιούς Ισραήλ; ουκ οίδα τον Κύριον και τον Ισραήλ ουκ εξαποστέλλω. 3 και λέγουσιν αυτω· ο Θεός των Εβραίων προσκέκληται ημάς· πορευόμεθα ουν οδόν τριών ημερών εις την έρημον, όπως θύσωμεν Κυρίω τω Θεω ημών, μη ποτε συναντήσῃ ημίν θάνατος ή φόνος. 4 και είπεν αυτοίς ο βασιλεύς Αιγύπτου· ινατί Μωυσή και Ααρών διαστρέφετε τον λαόν από των έργων; απέλθατε έκαστος υμών προς τα έργα αυτού. 5 και είπε Φαραώ· ιδού νυν πολυπληθής ο λαός· μη ουν καταπαύσωμεν αυτούς από των έργων. 6 συνέταξε δε Φαραώ τοις εργοδιώκταις του λαού και τοις γραμματεύσι λέγων· 7 ουκέτι προστεθήσεσθε διδόναι άχυρον τω λαω εις την πλινθουργίαν καθάπερ χθές και τρίτην ημέραν· αλλ' αυτοί πορευέσθωσαν και συναγαγέτωσαν εαυτοίς άχυρα. 8 και την σύνταξιν της πλινθείας, ης αυτοί ποιούσι, καθ' εκάστην ημέραν επιβαλεις αυτοίς, ουκ αφείλεις ουδέν· σχολάζουσι γαρ· δια τούτο κεκράγασι λέγοντες· εγερωμέν και θύσωμεν τω Θεω ημών. 9 βαρυνέσθω τα έργα των ανθρώπων τούτων, και μεριμνάτωσαν ταύτα και μη μεριμνάτωσαν εν λόγοις κενοίς. 10 κατέσπευδεν δε αυτούς οι εργοδιώκται και οι γραμματείς και έλεγον προς τον λαόν λέγοντες· τάδε λέγει Φαραώ· ουκέτι δίδωμι υμίν άχυρα· 11 αυτοί υμείς πορευόμενοι συλλέγετε εαυτοίς άχυρα, όθεν εάν εύρητε, ου γαρ αφαιρείται από της συντάξεως υμών ουδέν. 12 και διεσπάρη ο λαός εν όλη γη Αιγύπτω, συναγαγείν καλάμην εις άχυρα· 13 οι δε εργοδιώκται κατέσπευδον αυτούς λέγοντες· συντελείτε τα έργα τα καθήκοντα καθ' ημέραν, καθάπερ και ότε το άχυρον εδίδото υμίν. 14 και εμαστιγώθησαν οι γραμματείς του γένους των υιών Ισραήλ, οι κατασταθέντες επ' αυτούς υπό των επιστατών του Φαραώ, λέγοντες· διατί ου συνετελέσατε τας συντάξεις υμών της πλινθείας καθάπερ χθές και τρίτην ημέραν, και το της σήμερον; 15 εισελθόντες δε οι γραμματείς των υιών Ισραήλ κατεβόησαν προς Φαραώ λέγοντες· ινατί ου ούτως ποιείς τοις σοίς οικέταις; 16 άχυρον ου δίδοται τοις οικέταις σου, και την πλινθον ημίν λέγουσι ποιείν, και ιδού οι παίδες σου μεμαστίγωνται· αδικήσεις ουν τον λαόν σου. 17 και είπεν αυτοίς· σχολάζετε, σχολασταί εστε· δια τούτο λέγετε· πορευθώμεν, θύσωμεν τω Θεω ημών. 18 νυν ουν πορευθέντες εργάεσθε· το γαρ άχυρον ου δοθήσεται υμίν, και την σύνταξιν της πλινθείας αποδώσετε. 19 εώρων δε οι γραμματείς των υιών Ισραήλ εαυτούς εν κακοίς λέγοντες· ουκ απολείψετε της πλινθείας το καθήκον τη ημέρα. 20 συνήντησαν δε Μωυσή και Ααρών ερχομένοις εις συνάντησιν αυτοίς, εκπορευομένων αυτών από Φαραώ. 21 και είπαν αυτοίς· ιδού ο Θεός υμάς και κρίναι, ότι εβδελύξατε την οσμήν ημών εναντίον Φαραώ και εναντίον των θεραπόντων αυτού, δούναι ρομφαίαν εις τας χείρας αυτού, αποκτείνει ημάς. 22 επέστρεψε δε Μωυσής προς Κύριον και είπε· δέομαι, Κύριε· τι εκάκωσας τον λαόν τούτον; και ινατί απέσταλκάς με; 23 και αφ' ου πεπόρευμαι προς Φαραώ λαλήσαι επί τω σω ονόματι, εκάκωσε τον λαόν τούτον, και ουκ ερρύσω τον λαόν σου.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΚΑΙ είπε Κύριος προς Μωυσήν· ήδη όψει α ποιήσω τω Φαραώ· εν γαρ χειρί κραταιά εξαποστελεί αυτούς και εν βραχίονι υψηλω εκβαλεί αυτούς εκ της γης αυτού.

2 Ελάλησε δε ο Θεός προς Μωυσήν και είπε προς αυτόν· εγώ Κύριος· 3 και ώφθην προς Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ, Θεός ων αυτών, και το όνομά μου Κύριος ουκ εδήλωσα αυτοίς· 4 και έστησα την διαθήκην μου προς

αυτούς ώστε δούναι αυτοίς την γην των Χαναναίων, την γην, ην παρώκηκασιν, εν ή και παρώκησαν επ' αυτής. 5 και εγώ εισήκουσα τον στεναγμόν των υιών Ισραήλ, ον οι Αιγύπτιοι καταδουλούνται αυτούς, και εμνήσθην της διαθήκης υμών. 6 βάδιζε, ειπόν τοις υίοις Ισραήλ λέγων· εγώ Κύριος και εξάξω υμάς από της δυναστείας των Αιγυπτίων και ρύσομαι υμάς εκ της δουλείας και λυτρώσομαι υμάς εν βραχίονι υψηλω και κρίσει μεγάλη 7 και λήψομαι εμαντω υμάς λαόν εμοί και έσομαι υμών Θεός, και γνώσεσθε ότι εγώ Κύριος ο Θεός υμών ο εξαγαγών υμάς εκ της καταδυναστείας των Αιγυπτίων, 8 και εισάξω υμάς εις την γην, εις ην εξέτεινα την χείρά μου, δούναι αυτήν τω Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ, και δώσω υμίν αυτήν εν κλήρῳ· εγώ Κύριος. 9 ελάλησε δε Μωυσής ούτω τοις υίοις Ισραήλ, και ουκ εισήκουσαν Μωυσή από της ολιγοψυχίας και από των έργων των σκληρών.

10 Είπε δε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 11 εισελθε, λάλησον Φαραώ βασιλεί Αιγύπτου, ίνα εξαποστείλῃ τους υιούς Ισραήλ εκ της γης αυτού. 12 ελάλησε δε Μωυσής έναντι Κυρίου λέγων· ιδού οι υιοί Ισραήλ ουκ εισήκουσάν μου, και Πως εισακούσεται μου Φαραώ; εγώ δε άλογός ειμι. 13 είπε δε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών και συνέταξεν αυτοίς προς Φαραώ βασιλέα Αιγύπτου, ώστε εξαποστείλαι τους υιούς Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου.

14 Και ούτοι αρχηγοί οίκων πατριών αυτών. υιοί Ρουβήν πρωτοτόκου Ισραήλ· Ενώχ και Φαλλούς, Ασρών και Χαρμεί· αυτή η συγγένεια Ρουβήν. 15 και υιοί Συμεών· Ιεμουήλ και Ιαμείν και Αώδ και Ιαχείν και Σαάρ και Σαούλ ο εκ της Φοινίσσης· αύται αι πατριάι των υιών Συμεών. 16 και ταύτα τα ονόματα των υιών Λευί κατά συγγενείας αυτών. Γεδσών, Καάθ και Μεραρεί· και τα έτη της ζωής Λευί εκατόν τριακονταεπτά. 17 και ούτοι υιοί Γεδσών· Λοβενεί και Σεμεεί, οίκοι πατριάς αυτών. 18 και υιοί Καάθ· Αμβράμ και Ισαάρ, Χεβρών και 'Οζειήλ· και τα έτη της ζωής Καάθ εκατόν τριακοντατρία έτη. 19 και υιοί Μεραρεί· Μοολεί και Ομουσεί. ούτοι οι οίκοι πατριών Λευί κατά συγγενείας αυτών. 20 και έλαβεν Αμβράμ την Ιωχαβέδ θυγατέρα του αδελφού του πατρός αυτού εαυτω εις γυναίκα, και εγέννησεν αυτω τον τε Ααρών και τον Μωυσήν και Μαριάμ την αδελφήν αυτών· τα δε έτη της ζωής Αμβράμ εκατόν τριακονταδυό έτη. 21 και υιοί Ισσαάρ· Κορέ και Ναφέκ και Ζεχρεί. 22 και υιοί 'Οζειήλ· Μισαήλ και Ελισταφάν και Σεγρεί. 23 έλαβε δε Ααρών την Ελισταβέθ θυγατέρα Αμειναδάβ αδελφήν Ναασσών αυτω γυναίκα, και έτεκεν αυτω τον τε Ναδάβ και Αβιούδ και τον Ελεάζαρ και Ιθάμαρ. 24 υιοί δε Κορέ· Ασείρ και Ελκανά και Αβιάσαφ· αύται αι γενέσεις Κορέ. 25 και Ελεάζαρ ο του Ααρών έλαβε των θυγατέρων Φουτιήλ αυτω γυναίκα, και έτεκεν αυτω τον Φινεές. αύται αι αρχαί πατριάς Λευιτών κατά γενέσεις αυτών. 26 ούτος Ααρών και Μωυσής, οίς είπεν αυτοίς ο Θεός εξαγαγείν τους υιούς Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου συν δυνάμει αυτών· 27 ούτοί εισιν οι διαλεγόμενοι προς Φαραώ βασιλέα Αιγύπτου και εξήγαγον τους υιούς Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου· αυτός Ααρών και Μωυσής.

28 -... ημέρα ελάλησε Κύριος Μωυσή εν γη Αιγύπτω, 29 και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· εγώ Κύριος· λάλησον προς Φαραώ βασιλέα Αιγύπτου όσα εγώ λέγω προς σε. 30 και είπε Μωυσής εναντίον Κυρίου· ιδού εγώ ισχνόφωνός ειμι, και Πως εισακούσεται μου Φαραώ;

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΚΑΙ είπε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· ιδού δέδωκά σε Θεόν Φαραώ, και Ααρών ο αδελφός σου έσται σου προφήτης· 2 συ δε λαλήσεις αυτω πάντα, όσα σοι εντέλλομαι, ο δε Ααρών ο αδελφός σου λαλήσει προς Φαραώ, ώστε εξαποστείλαι τους υιούς Ισραήλ εκ της γης αυτού. 3 εγώ δε σκληρυνώ την καρδίαν Φαραώ και πληθυνώ τα σημεία μου και τα τέρατα εν γη Αιγύπτω. 4 και ουκ εισακούσεται υμών Φαραώ· και επιβαλώ την χείρά μου επ' Αίγυπτον και εξάξω συν δυνάμει μου τον λαόν μου τους υιούς Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου συν εκδικήσει μεγάλη. 5 και γνώσονται πάντες οι Αιγύπτιοι, ότι εγώ ειμι Κύριος εκτείνων την χείρά μου επ' Αίγυπτον, και εξάξω τους υιούς Ισραήλ εκ μέσου αυτών. 6 εποίησε δε Μωυσής και Ααρών καθάπερ ενετείλατο αυτοίς Κύριος, ούτως εποίησαν. 7 Μωυσής δε ην ετών ογδοήκοντα, Ααρών δε ο αδελφός αυτού ετών ογδοηκοντατριών, ηνίκα ελάλησε προς Φαραώ.

8 Και είπε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών λέγων· 9 και εάν λαλήσῃ προς υμάς Φαραώ λέγων· δότε ημίν σημείον ή τέρας, και ερείς Ααρών τω αδελφῳ σου· λάβε την ράβδον και ρίψον επί την γην εναντίον Φαραώ και εναντίον των θεραπόντων αυτού, και έσται δράκων. 10 εισήλθε δε Μωυσής και Ααρών εναντίον Φαραώ και των θεραπόντων αυτού και εποίησαν ούτως, καθάπερ ενετείλατο αυτοίς Κύριος· και έρριψεν Ααρών την ράβδον εναντίον Φαραώ, και εναντίον των θεραπόντων αυτού, και εγένετο δράκων. 11 συνεκάλεσε δε Φαραώ τους σοφιστάς Αιγύπτου και τους φαρμακούς, και εποίησαν και οι επαιδοί των Αιγυπτίων ταις φαρμακείαις αυτών ωσαύτως. 12 και έρριψαν έκαστος την ράβδον αυτών, και εγένοντο δράκοντες· και κατέπιεν η ράβδος η Ααρών τας εκείνων ράβδους. 13 και κατίσχυσεν η καρδιά Φαραώ, και ουκ εισήκουσεν αυτών, καθάπερ ενετείλατο αυτοίς Κύριος.

14 Είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· βεβάρηται η καρδιά Φαραώ του μη εξαποστείλαι τον λαόν. 15 βάδισον προς Φαραώ το πρωί· ιδού αυτός εκπορεύεται επί το ύδωρ, και έση συναντών αυτω επί το χείλος του ποταμού και την ράβδον την στραφείσαν εις όφιν λήψῃ εν τη χειρί σου. 16 και ερείς προς αυτόν· Κύριος ο Θεός των Εβραίων απέσταλκέ με προς σε λέγων· εξαπόστειλον τον λαόν μου, ίνα μοι λατρεύσῃ εν τη ερήμῳ· και ιδού ουκ εισήκουσας έως τούτου. 17 τάδε λέγει Κύριος· εν τούτῳ γνώσῃ ότι εγώ Κύριος· ιδού εγώ τύπτω τη ράβδῳ τη εν χειρί μου επί το ύδωρ το εν τῷ ποταμῷ, και μεταβαλεί εις αίμα· 18 και οι ιχθύες οι εν τῷ

ποταμῷ τελευτήσουσι, καὶ ἐπολῆσει ὁ ποταμός, καὶ οὐ δυνήσονται οἱ Αἰγύπτιοι πιεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. 19 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσήν· εἰπὼν Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου· λάβε τὴν ράβδον σου ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ ἐκτεῖνον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου καὶ ἐπὶ τοὺς ποταμούς αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἔλη αὐτῶν καὶ ἐπὶ παν συνεστηκός ὕδωρ αὐτῶν, καὶ ἔσται αἷμα, καὶ ἐγένετο αἷμα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου ἐν τε τοῖς ξύλοις καὶ ἐν τοῖς λίθοις. 20 καὶ ἐποίησαν οὕτως Μωυσὴς καὶ Ἀαρὼν, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Κύριος· καὶ ἐπάρας τὴν ράβδῳ αὐτοῦ ἐπάταξε τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ ἐναντίον Φαραῶ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ μετέβαλε παν τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῷ ποταμῷ εἰς αἷμα. 21 καὶ οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ ἐτελεύτησαν, καὶ ἐπώλεσεν ὁ ποταμός, καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ Αἰγύπτιοι πιεῖν ὕδωρ ἐκ τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἦν τὸ αἷμα ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. 22 ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων τὰς φαρμακείας αὐτῶν· καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραῶ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ εἶπε Κύριος. 23 ἐπιστραφεὶς δὲ Φαραῶ εἰσήλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐπέστησε τὸν νοῦν αὐτοῦ οὐδὲ ἐπὶ τούτῳ. 24 ὥρυσαν δὲ πάντες οἱ Αἰγύπτιοι κύκλῳ τοῦ ποταμοῦ ὥστε πιεῖν ὕδωρ, καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. 25 καὶ ἀνεπληρώθησαν ἐπτὰ ἡμέραι μετὰ τὸ πατάξαι Κύριον τὸν ποταμόν. 26 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσήν· εἰσελθε πρὸς Φαραῶ καὶ ερεῖς πρὸς αὐτόν· τάδε λέγει Κύριος· ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσωσιν· 27 εἰ δὲ μὴ βούλῃ συ ἐξαποστείλαι, ἰδοὺ ἐγὼ τύπτω πάντα τὰ ὅριά σου τοῖς βατράχοις. 28 καὶ ἐξερεύξεται ὁ ποταμός βατράχους, καὶ ἀναβάντες εἰσελεύσονται εἰς τοὺς οἴκους σου καὶ εἰς τὰ ταμεία τῶν κοιτῶνων σου καὶ ἐπὶ τῶν κλινῶν σου καὶ ἐπὶ τοὺς οἴκους τῶν θεραπόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου καὶ ἐν τοῖς φυράμασί σου καὶ ἐν τοῖς κλιβάνοις σου· 29 καὶ ἐπὶ σε καὶ ἐπὶ τοὺς θεράποντάς σου καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἀναβήσονται οἱ βάτραχοι.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσήν· εἰπὼν Ἀαρὼν τῷ ἀδελφῷ σου· ἐκτεῖνον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τοὺς ποταμούς καὶ ἐπὶ τὰς διώρυγας καὶ ἐπὶ τὰ ἔλη καὶ ἀνάγαγε τοὺς βατράχους· 2 καὶ ἐξέτεινεν Ἀαρὼν τὴν χεῖρα ἐπὶ τὰ ὕδατα Αἰγύπτου καὶ ἀνήγαγε τοὺς βατράχους· καὶ ἀνεβιβάσθη ὁ βάτραχος καὶ ἐκάλυψε τὴν γῆν Αἰγύπτου. 3 ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων τὰς φαρμακείας αὐτῶν καὶ ἀνήγαγον τοὺς βατράχους ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου. 4 καὶ ἐκάλεσε Φαραῶ Μωυσήν καὶ Ἀαρὼν καὶ εἶπεν· εὐχασθε περὶ ἐμοῦ πρὸς Κύριον, καὶ περιελέτω τοὺς βατράχους ἀπ’ ἐμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ λαοῦ, καὶ ἐξαποστελῶ αὐτούς, καὶ θύσωσι τῷ Κυρίῳ. 5 εἶπε δὲ Μωυσὴς πρὸς Φαραῶ· τάξαι πρὸς με πότε εὕρομαι περὶ σου καὶ περὶ τῶν θεραπόντων σου καὶ τοῦ λαοῦ σου ἀφανίσαι τοὺς βατράχους ἀπὸ σου καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου καὶ ἐκ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν, πλὴν ἐν τῷ ποταμῷ υπολειφθήσονται. 6 ὁ δὲ εἶπεν· εἰς αὐρίον. εἶπεν οὖν· ὡς εἰρήκας, ἵνα εἰδῇς ὅτι οὐκ ἔστι ἄλλος πλὴν Κυρίου· 7 καὶ περιαιρεθήσονται οἱ βάτραχοι ἀπὸ σου καὶ ἀπὸ τῶν οἰκιῶν ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἐπαύλεων καὶ ἀπὸ τῶν θεραπόντων σου καὶ ἀπὸ τοῦ λαοῦ σου, πλὴν ἐν τῷ ποταμῷ υπολειφθήσονται. 8 ἐξήλθε δὲ Μωυσὴς καὶ Ἀαρὼν ἀπὸ Φαραῶ· καὶ ἐβόησε Μωυσὴς πρὸς Κύριον περὶ τοῦ ὀρισμοῦ τῶν βατράχων, ὡς ἐτάξατο Φαραῶ. 9 ἐποίησε δὲ Κύριος καθάπερ εἶπε Μωυσὴς καὶ ἐτελεύτησαν οἱ βάτραχοι ἐκ τῶν οἰκιῶν καὶ ἐκ τῶν ἐπαύλεων καὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν· 10 καὶ συνήγαγον αὐτοὺς θημωνίας θημωνίας, καὶ ὥλεσεν ἡ γῆ. 11 ἰδὼν δὲ Φαραῶ ὅτι γέγονεν ἀνάψυξις, ἐβαρύνθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐλάλησε Κύριος.

12 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσήν· εἰπὼν Ἀαρὼν, ἐκτεῖνον τὴν χεῖρά σου καὶ πάταξον τὸ χῶμα τῆς γῆς, καὶ ἔσονται σκνίφες ἐν τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσι καὶ ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. 13 ἐξέτεινεν οὖν Ἀαρὼν τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὸ χῶμα τῆς γῆς, καὶ ἐγένοντο οἱ σκνίφες ἐν τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσι, καὶ ἐν παντί χῶματι τῆς γῆς ἐγένοντο οἱ σκνίφες. 14 ἐποίησαν δὲ ὡσαύτως καὶ οἱ ἐπαιδοὶ τὰς φαρμακείας αὐτῶν ἐξαγαγεῖν τὸν σκνίφα καὶ οὐκ ἠδύναντο. καὶ ἐγένοντο οἱ σκνίφες ἐν τε τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἐν τοῖς τετράποσιν. 15 εἶπαν οὖν οἱ ἐπαιδοὶ τῷ Φαραῶ· δάκτυλος Θεοῦ ἐστὶ τούτο. καὶ ἐσκληρύνθη ἡ καρδία Φαραῶ, καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καθάπερ ἐλάλησε Κύριος.

16 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσήν· ὀρθρίσον τὸ πρωὶ καὶ στήθι ἐναντίον Φαραῶ· καὶ ἰδοὺ αὐτός ἐξελεύσεται ἐπὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ερεῖς πρὸς αὐτόν· τάδε λέγει Κύριος· ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα μοι λατρεύσωσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ· 17 εἰ δὲ μὴ βούλῃ ἐξαποστεῖλαι τὸν λαόν μου, ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστελέω ἐπὶ σε καὶ ἐπὶ τοὺς θεράποντάς σου καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τοὺς οἴκους ὑμῶν κυνόμυιαν, καὶ πλησθήσονται αἱ οἰκίαι τῶν Αἰγυπτίων τῆς κυνομυίης καὶ εἰς τὴν γῆν, ἐφ’ ἧς εἰσιν ἐπ’ αὐτῆς. 18 καὶ παραδοξάσω ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τὴν γῆν Γεσέμ, ἐφ’ ἧς ὁ λαός μου ἔπεστιν ἐπ’ αὐτῆς, ἐφ’ ἧς οὐκ ἔσται ἐκεῖ ἡ κυνόμυια, ἵνα εἰδῇς ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεός πάσης τῆς γῆς. 19 καὶ δώσω διαστολὴν ἀνά μέσον τοῦ ἐμοῦ λαοῦ καὶ ἀνά μέσον τοῦ σου λαοῦ· ἐν δὲ τῇ αὐρίῳ ἔσται τὸ σημεῖον τούτο ἐπὶ τῆς γῆς. 20 ἐποίησε δὲ Κύριος οὕτως, καὶ παρεγένετο ἡ κυνόμυια πλῆθος εἰς τοὺς οἴκους Φαραῶ καὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν θεραπόντων αὐτοῦ καὶ εἰς πάσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου, καὶ ἐξωλοθρεύθη ἡ γῆ ἀπὸ τῆς κυνομυίης. 21 ἐκάλεσε δὲ Φαραῶ Μωυσήν καὶ Ἀαρὼν λέγων· ἐλθόντες θύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ γῇ. 22 καὶ εἶπε Μωυσὴς· οὐ δυνατόν γενέσθαι οὕτως· τὰ γὰρ βδελύγματα τῶν Αἰγυπτίων θύσομεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν· ἐάν γὰρ θύσωμεν τὰ βδελύγματα τῶν Αἰγυπτίων ἐναντίον αὐτῶν, λιθοβοληθήσόμεθα. 23 ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν πορευσόμεθα εἰς τὴν ἐρήμον καὶ θύσομεν τῷ Θεῷ ὑμῶν, καθάπερ εἶπε Κύριος ἡμῖν. 24 καὶ εἶπε Φαραῶ· ἐγὼ ἀποστελέω ὑμᾶς, καὶ θύσατε τῷ Θεῷ ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀλλ’ οὐ μακρὰν ἀποτενεῖτε πορευθήναι· εὐχασθε οὖν περὶ ἐμοῦ πρὸς Κύριον. 25 εἶπε δὲ Μωυσὴς· Ὁδὲ ἐγὼ

εξελεύσομαι από σου και εύξομαι προς τον Θεόν, και απελεύσεται η κυνόμυια και από των Ψεραπόντων σου και από του λαού σου αύριον· μη προσθής έτι, Φαραώ, εξαπατήσαι του μη εξαποστείλαιο τον λαόν Ψύσαι Κυρίω. 26 εξήλθε δε Μωυσής από Φαραώ και ηύξατο προς τον Θεόν· 27 εποίησε δε Κύριος καθάπερ είπε Μωυσής, και περιείλε την κυνόμυιαν από Φαραώ και των Ψεραπόντων αυτού και του λαού αυτού, και ου κατελείφθη ουδεμία. 28 και εβάρυνε Φαραώ την καρδίαν αυτού και επί του καιρού τούτου, και ουκ ηθέλησεν εξαποστείλαιο τον λαόν.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΕΙΠΕ δε Κύριος προς Μωυσήν· είσελθε προς Φαραώ και ερείς αυτω· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός των Εβραίων· εξαπόστειλον τον λαόν μου, ίνα μοι λατρεύσωσιν· 2 ει μεν ουν μη βούλει εξαποστείλαιο τον λαόν μου, αλλά έτι εγκρατείς αυτού, 3 ιδού χείρ Κυρίου επίσται εν τοις κτήνεσί σου τοις εν τοις πεδίοις, εν τε τοις ίπποις και εν τοις υποζυγίοις και ταις καμήλοις και βουσί και προβάτοις, Ψάνατος μέγας σφόδρα. 4 και παραδοξάσω εγώ εν τω καιρω εκείνω ανά μέσον των κτηνών των Αιγυπτίων και ανά μέσον των κτηνών των υιών Ισραήλ· ου τελευτήσαιο από πάντων των του Ισραήλ υιών ρητόν. 5 και έδωκεν ο Θεός όρον λέγων· εν τη αύριον ποιήσαιο Κύριος το ρήμα τούτο επί της γης. 6 και εποίησε Κύριος το ρήμα τούτο τη επαύριον, και ετελεύτησε πάντα τα κτήνη των Αιγυπτίων, από δε των κτηνών των υιών Ισραήλ ουκ ετελεύτησεν ουδέν. 7 ιδών δε Φαραώ ότι ουκ ετελεύτησεν από πάντων των κτηνών των υιών Ισραήλ ουδέν, εβαρύνθη η καρδιά Φαραώ, και ουκ εξαπέστειλε τον λαόν.

8 Είπε δε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών λέγων· λάβετε υμείς πλήρεις τας χείρας αιθάλης καμινιάς, και πασάτω Μωυσής εις τον ουρανόν εναντίον Φαραώ και εναντίον των Ψεραπόντων αυτού, 9 και γενηθήτω κονιορτός επί πάσαν την γην Αιγύπτου, και έσται επί τους ανθρώπους και επί τα τετράποδα έλκη, φλυκτίδες αναζέουσαιο, εν τε τοις ανθρώποις και εν τοις τετράποσι και εν πάση γη Αιγύπτου. 10 και έλαβε την αιθάλην της καμινιάς εναντίον Φαραώ, και έπασεν αυτήν Μωυσής εις τον ουρανόν, και εγένετο έλκη, φλυκτίδες αναζέουσαιο, εν τε τοις ανθρώποις και εν τοις τετράποσι. 11 και ουκ ηδύναντο οι φαρμακοί στήναιο εναντίον Μωυσή δια τα έλκη· εγένετο γαρ τα έλκη εν τοις φαρμακοίς και εν πάση γη Αιγύπτω. 12 εσκληήρυνε δε Κύριος την καρδίαν Φαραώ, και ουκ εισήκουσεν αυτών, καθά συνέταξε Κύριος.

13 Είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· όρθρισον το πρωϊ και στήθι εναντίον Φαραώ και ερείς προς αυτόν· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός των Εβραίων· εξαπόστειλον τον λαόν μου, ίνα λατρεύσωσί μοι· 14 εν τω γαρ νυν καιρω εγώ εξαποστέλλω πάντα τα συναντήματά μου εις την καρδίαν σου και των Ψεραπόντων σου και του λαού σου, ίνα ειδής ότι ουκ έστιν ως εγώ άλλος εν πάση τη γη· 15 νυν γαρ αποστείλας την χείρα πατάξω σε, και τον λαόν σου Ψανατώσω, και εκτριβήσαιο από της γης· 16 και ένεκεν τούτου διετηρήθης, ίνα ενδείξωμαι εν σοί την ισχύν μου, και όπως διαγγελή το όνομά μου εν πάση τη γη. 17 έτι ουν συ εμποιή του λαού μου του μη εξαποστείλαιο αυτούς· 18 ιδού εγώ ύω ταύτην την ωραν αύριον χάλαζαν πολλήν σφόδρα, ήτις τοιαύτη ου γέγονεν εν Αιγύπτω, αφ ' ης ημέρας έκτισται έως της ημέρας ταύτης. 19 νυν ουν κατάσπευσον συναγαγείν τα κτήνη σου και όσα σοί έστιν εν τω πεδίω· πάντες γαρ οι άνθρωποι και τα κτήνη, όσα εάν ευρεθί εν τοις πεδίοις και μη εισέλθω εις οικίαν, πέσθω δε επ ' αυτά η χάλαζα, τελευτήσαιο. 20 ο φοβούμενος το ρήμα Κυρίου των Ψεραπόντων Φαραώ συνήγαγε τα κτήνη αυτού εις τους οίκους· 21 ος δε μη προσέσχε τη διανοία εις το ρήμα Κυρίου, αφήκε τα κτήνη εν τοις πεδίοις. 22 είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· έκτεινον την χείρά σου εις τον ουρανόν, και έσται χάλαζα επί πάσαν γην Αιγύπτου, επί τε τους ανθρώπους και τα κτήνη και επί πάσαν βοτάνην την επί της γης. 23 εξέτεινε δε Μωυσής την χείρα εις τον ουρανόν, και Κύριος έδωκε φωνάς και χάλαζαν, και διέτρεχε το πυρ επί της γης, και έβρεξε Κύριος χάλαζαν επί πάσαν γην Αιγύπτου. 24 ην δε η χάλαζα και το πυρ φλογίζον εν τη χαλάζη· η δε χάλαζα πολλή σφόδρα, ήτις τοιαύτη ου γέγονεν εν Αιγύπτω, αφ ' ης ημέρας γεγένηται επ ' αυτής έΨνος. 25 επάταξε δε η χάλαζα εν πάση γη Αιγύπτου από ανθρώπου έως κτήνους, και πάσαν βοτάνην την εν τω πεδίω επάταξεν η χάλαζα, και πάντα τα ζύλα τα εν τοις πεδίοις συνέτριψεν η χάλαζα· 26 πλήν εν γη Γεσέμ, ου ήσαν οι υιοί Ισραήλ, ουκ εγένετο η χάλαζα. 27 αποστείλας δε Φαραώ εκάλεσε Μωυσήν και Ααρών και είπεν αυτοίς· ημάρτηκα το νυν· ο Κύριος δίκαιος, εγώ δε και ο λαός μου ασεβείς. 28 εύξασθε ουν περί εμού προς Κύριον, και παυσάσθω του γενηθίηναι φωνάς Θεού και χάλαζαν και πυρ· και εξαποστελώ υμάς, και ουκέτι προστεθήσεσθε μένειν. 29 είπε δε αυτω Μωυσής· ως αν εξέλθω την πόλιν, εκπετάσω τας χείράς μου προς τον Κύριον, και αι φωνάί παύσσονται, και η χάλαζα και ο υετός ουκ έσται έτι, ίνα γνως ότι του Κυρίου η γη. 30 και συ και οι Ψεραπόντές σου, επίσταμαι ότι ουδέπω πεφόβησθε τον Κύριον. 31 το δε λίνον και η κριθή επλήγη· η γαρ κριθή παρεστηκυία, το δε λίνον σπερματίζον. 32 ο δε πυρός και η ολύρα ουκ επλήγησαν, όψιμα γαρ ην. 33 εξήλθε δε Μωυσής από Φαραώ εκτός της πόλεως και εξέτεινε τας χείρας προς Κύριον, και αι φωνάί επαύσαντο και η χάλαζα, και ο υετός ουκ έσταξεν έτι επί την γην. 34 ιδών δε Φαραώ ότι πέπανται ο υετός και η χάλαζα και αι φωνάί, προσέΨετο του αμαρτάνειν και εβάρυνεν αυτού την καρδίαν και των Ψεραπόντων αυτού. 35 και εσκληρήνθη η καρδιά Φαραώ, και ουκ εξαπέστειλε τους υιούς Ισραήλ, καθάπερ έλάλησε Κύριος τω Μωυσή.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΕΙΠΕ δε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· εἰσελθε προς Φαραώ· ἐγὼ γὰρ ἐσκήρυνα αὐτοῦ τὴν καρδίαν καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, ἵνα ἐξῆς ἐπέλθῃ τα σημεῖα ταῦτα ἐπ’ αὐτούς· 2 ὅπως διηγήσῃς εἰς τὰ ὦτα τῶν τέκνων ὑμῶν καὶ τοῖς τέκνοις τῶν τέκνων ὑμῶν, ὅσα ἐμπέπαιχα τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ τα σημεῖά μου, ἀ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, καὶ γνῶσεσθῇ ὅτι ἐγὼ Κύριος. 3 εἰσήλθε δε Μωυσῆς καὶ Ααρὼν ἐναντίον Φαραώ καὶ εἶπαν αὐτῷ· τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Εβραίων· ἕως τίνος οὐ βούλῃ ἐντραπήναί με; ἐξαπόστειλον τὸν λαόν μου, ἵνα λατρεύσωσί μοι. 4 εἰάν δε μὴ θέλῃς συ ἐξαποστείλαι τὸν λαόν μου, ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ταύτην τὴν ὥραν αὐρίον ἀκρίδα πολλήν ἐπὶ πάντα τὰ ὅριά σου, 5 καὶ καλύψει τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ οὐ δυνήσῃ κατιδεῖν τὴν γῆν, καὶ κατέδετα παν τὸ περισσόν τῆς γῆς τὸ καταλειφθὲν, ὃ κατέλιπεν ὑμῖν ἡ χάλαζα, καὶ κατέδετα παν ξύλον τὸ φυόμενον ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς· 6 καὶ πλησθήσονται σου αἱ οἰκίαι καὶ αἱ οἰκίαι τῶν θεραπόντων σου καὶ πάσαι αἱ οἰκίαι ἐν πάσῃ γῇ τῶν Αἰγυπτίων, ἀ οὐδέποτε ἐωράκασιν οἱ πατέρες σου, οὐδ’ οἱ πρόπαπποι αὐτῶν, ἀφ’ ἧς ἡμέρας γεγόνασιν ἐπὶ τῆς γῆς ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. καὶ ἐκκλίνας Μωυσῆς ἐξήλθεν ἀπὸ Φαραώ. 7 καὶ λέγουσιν οἱ θεράποντες Φαραώ πρὸς αὐτόν· ἕως τίνος ἔσται τοῦτο ἡμῖν σκῶλον; ἐξαπόστειλον τοὺς ἀνθρώπους, ὅπως λατρεύσωσι τῷ Θεῷ αὐτῶν· ἢ εἰδέναι βούλῃ ὅτι ἀπόλωλεν Αἴγυπτος; 8 καὶ ἀπέστρεψαν τὸν τε Μωυσήν καὶ Ααρὼν πρὸς Φαραώ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· πορεύεσθῃ καὶ λατρεύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν· τίνες δε καὶ τίνες εἰσὶν οἱ πορευόμενοι; 9 καὶ λέγει Μωυσῆς· συν τοῖς νεανίσκοις καὶ πρεσβυτέροις πορευσόμεθα, συν τοῖς υἱοῖς καὶ θυγατράσι καὶ προβάτοις καὶ βουσὶν ἡμῶν· ἔστι γὰρ εορτὴ Κυρίου τῷ Θεῷ ἡμῶν. 10 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἔστω οὕτω, Κύριος μεθ’ ὑμῶν· καθότι ἀποστέλλω ὑμᾶς, μὴ καὶ τὴν ἀποσκευὴν ὑμῶν; ἴδετε ὅτι πονηρία πρόκειται ὑμῖν. 11 μὴ οὕτως· πορευέσθωσαν δε οἱ ἄνδρες, καὶ λατρεύσατωσαν τῷ Θεῷ· τοῦτο γὰρ αὐτοὶ ἐκζητεῖτε. ἐξέβαλον δε αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου Φαραώ. 12 εἶπε δε Κύριος πρὸς Μωυσήν· ἔκτεινον τὴν χεῖρα ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου, καὶ ἀναβήτω ἀκρίς ἐπὶ τὴν γῆν καὶ κατέδετα πάσαν βοτάνην τῆς γῆς καὶ πάντα τὸν καρπὸν τῶν ξύλων, ὃν υπελίπετο ἡ χάλαζα. 13 καὶ ἐπήρε Μωυσῆς τὴν ράβδον εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ Κύριος ἐπήγαγεν ἄνεμον νότον ἐπὶ τὴν γῆν, ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὅλην τὴν νύκτα· τὸ πρωὶ ἐγενήθη, καὶ ὁ ἄνεμος ὁ νότος ἀνέλαβε τὴν ἀκρίδα 14 καὶ ἀνήγαγεν αὐτὴν ἐπὶ πάσαν τὴν γῆν Αἰγύπτου, καὶ κατέπαυσεν ἐπὶ πάντα τὰ ὅρια Αἰγύπτου πολλὴ σφόδρα· προτέρα αὐτῆς οὐ γέγονε τοιαύτη ἀκρίς καὶ μετὰ ταῦτα οὐκ ἔσται οὕτως. 15 καὶ ἐκάλυψε τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ ἐφθάρη ἡ γῆ· καὶ κατέφαγε πάσαν βοτάνην τῆς γῆς καὶ πάντα τὸν καρπὸν τῶν ξύλων, ὃς υπελείφθη ἀπὸ τῆς χαλάζης· οὐχ υπελείφθη χλωρόν οὐδὲν ἐν τοῖς ξύλοις καὶ ἐν πάσῃ βοτάνῃ τοῦ πεδίου, ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. 16 κατέσπευδε δε Φαραώ καλέσαι Μωυσήν καὶ Ααρὼν λέγων· ἡμάρτηκα ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν καὶ εἰς ὑμᾶς· 17 προσδέξασθῃ οὖν μου τὴν ἀμαρτίαν ἐτι νῦν καὶ προσεύξασθῃ πρὸς Κύριον τὸν Θεόν ὑμῶν, καὶ περιέλτω ἀπ’ ἐμοῦ τὸν θάνατον τοῦτον. 18 ἐξήλθε δε Μωυσῆς ἀπὸ Φαραώ καὶ ἠύζατο πρὸς τὸν Θεόν. 19 καὶ μετέβαλε Κύριος ἄνεμον ἀπὸ θαλάσσης σφοδρόν, καὶ ἀνέλαβε τὸν ἀκρίδα καὶ ἔβαλεν αὐτὴν εἰς τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, καὶ οὐχ υπελείφθη ἀκρίς μία ἐν πάσῃ γῇ Αἰγύπτου. 20 καὶ ἐσκήρυνε Κύριος τὴν καρδίαν Φαραώ. καὶ οὐκ ἐξαπέστειλε τοὺς υἱούς Ισραὴλ. 21 Εἶπε δε Κύριος πρὸς Μωυσήν· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ γενηθήτω σκότος ἐπὶ γῆς Αἰγύπτου, ψηλαφτόν σκότος. 22 ἐξέτεινε δε Μωυσῆς τὴν χεῖρα εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐγένετο σκότος γνόφος, θύελλα ἐπὶ πάσαν γῆν Αἰγύπτου τρεῖς ἡμέρας, 23 καὶ οὐκ εἶδεν οὐδεὶς τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας, καὶ οὐκ ἐξάνεστη οὐδεὶς ἐκ τῆς κοίτης αὐτοῦ τρεῖς ἡμέρας· πάσι δε τοῖς υἱοῖς Ισραὴλ φῶς ἦν ἐν πάσιν, οἷς κατεγίνοντο. 24 καὶ ἐκάλεσε Φαραώ Μωυσήν καὶ Ααρὼν λέγων· βαδίζετε, λατρεύσατε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, πλην τῶν προβάτων καὶ τῶν βοῶν υπολείπεσθῃ· καὶ ἡ ἀποσκευὴ ὑμῶν ἀποτρεχέτω μεθ’ ὑμῶν, 25 καὶ εἶπε Μωυσῆς· ἀλλὰ καὶ συ δώσῃ ἡμῖν ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας, ἀ ποιήσομεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν· 26 καὶ τὰ κτήνη ἡμῶν πορεύεσται μεθ’ ἡμῶν, καὶ οὐχ υπολειφόμεθα ὁπλῆν· ἀπ’ αὐτῶν γὰρ ληψόμεθα λατρεύσαι Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, ἡμεῖς δε οὐκ οἶδαμεν τι λατρεύσομεν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν, ἕως τοῦ ελθεῖν ἡμᾶς ἐκεῖ. 27 ἐσκήρυνε δε Κύριος τὴν καρδίαν Φαραώ καὶ οὐκ ἐβουλήθη ἐξαποστείλαι αὐτούς. 28 καὶ λέγει Φαραώ· ἀπέλθε ἀπ’ ἐμοῦ· πρόσεχε σεαυτῷ ἐτι προσθύνει αἰδεῖν μου τὸ πρόσωπον· ἢ δ’ ἀν ἡμέρα οφθῇ μοι, ἀποθανῇ. 29 λέγει δε Μωυσῆς· εἰρηκας· οὐκ ἐτι οφθῇ σομαί σοι εἰς πρόσωπον.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΕΙΠΕ δε Κύριος πρὸς Μωυσήν· ἐτι μίαν πληγὴν ἐγὼ ἐπάξω ἐπὶ Φαραώ καὶ ἐπ’ Αἴγυπτον, καὶ μετὰ ταῦτα ἐξαποστελεῖ ὑμᾶς ἐντεύθεν· ὅταν δε ἐξαποστέλλῃ ὑμᾶς, συν παντὶ ἐκβαλεῖ ὑμᾶς ἐκβολή. 2 λάλησον οὖν κρυφῇ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ, καὶ αἰτησάτω ἕκαστος παρὰ τοῦ πλησίον σκεύη ἀργυρὰ καὶ χρυσὰ καὶ ἱματισμόν. 3 Κύριος δε ἔδωκε τὴν χάριν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων, καὶ ἔχρησαν αὐτοῖς· καὶ ὁ ἄνθρωπος Μωυσῆς μέγας ἐγενήθη σφόδρα ἐναντίον τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἐναντίον Φαραώ καὶ ἐναντίον τῶν θεραπόντων αὐτοῦ.

4 Καὶ εἶπε Μωυσῆς· τὰδε λέγει Κύριος· περὶ μέσας νύκτας ἐγὼ εἰσπορεύομαι εἰς μέσον Αἰγύπτου, 5 καὶ τελευτήσῃ παν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ πρωτοτόκου Φαραώ, ὃς κάθηται ἐπὶ τοῦ θρόνου, καὶ ἕως πρωτοτόκου τῆς θεραπαίνης τῆς παρὰ τὸν μύλον καὶ ἕως πρωτοτόκου παντός κτήνους, 6 καὶ ἔσται

κραυγή μεγάλη κατά πάσαν γην Αιγύπτου, ήτις τοιαύτη ου γέγονε και τοιαύτη ουκ έτι προστεθήσεται. 7 και εν πάσι τοις υιοίς Ισραήλ ου γρύζει κύων τη γλώσση αυτού από ανθρώπου έως κτήνους, όπως ειδής όσα παραδοξάσει Κύριος ανά μέσον των Αιγυπτίων και του Ισραήλ. 8 και καταβήσονται πάντες οι παίδες σου ούτοι προς με και προσκυνήσουσί με λέγοντες· έξελθε συ και πας ο λαός σου, ου συ αφηγής και μετά ταύτα εξελεύσομαι. έξήλθε δε Μωυσής από Φαραώ μετά θυμού. 9 είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· ουκ εισακούσεται υμών Φαραώ, ίνα πληθύνων πληθυνώ μου τα σημεία και τα τέρατα εν γη Αιγύπτω. 10 Μωυσής δε και Ααρών εποίησαν πάντα τα σημεία και τα τέρατα ταύτα εν γη Αιγύπτω εναντίον Φαραώ· εσκήληρνε δε Κύριος την καρδίαν Φαραώ, και ουκ εισήκουσεν εξαποστειλαιο τους υιούς Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΕΙΠΕ δε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών εν γη Αιγύπτου λέγων. 2 ο μην ούτος υμίν αρχή μηνών, πρώτός εστιν υμίν εν τοις μηνσί του ενιαυτού. 3 λάλησον προς πάσαν συναγωγήν υιών Ισραήλ λέγων· τη δεκάτη του μηνός τούτου λαβέτωσαν έκαστος πρόβατον κατ' οίκους πατριών, έκαστος πρόβατον κατ' οικίαν. 4 εάν δε ολιγοστοί ώσιν εν τη οικία, ώστε μη είναι ικανούς εις πρόβατον, συλλήψεται μεθ' εαυτού τον γείτονα τον πλησίον αυτού κατά αριθμόν ψυχών· έκαστος το αρκούν αυτω συναριθμήσεται εις πρόβατον. 5 πρόβατον τέλειον, άρσεν, ενιαύσιον έσται υμίν· από των αρνών και των ερίφων λήψεσθε. 6 και έσται υμίν διατετηρημένον έως της τεσσαρεσκαϊδεκάτης του μηνός τούτου, και σφάζουσιν αυτό παν το πλήθος συναγωγής υιών Ισραήλ προς εσπέραν. 7 και λήψονται από του αίματος και θήσουσιν επί των δύο σταθμών και επί την φλιάν εν τοις οίκοις, εν οίς εάν φάγωσιν αυτά εν αυτοίς, 8 και φάγονται τα κρέα τη νυκτί ταύτη· οπτά πυρί και άζυμα επί πικρίδων έδονται. 9 ουκ έδεσθε απ' αυτών ωμόν ουδέ ηψημένον εν ύδατι, αλλ' ή οπτά πυρί, κεφαλήν συν τοις ποσί και τοις ενδοσθίοις. 10 ουκ απολείψετε απ' αυτού έως πρωί και οστούν ου συντρίψετε απ' αυτού· τα δε καταλειπόμενα απ' αυτού έως πρωί εν πυρί κατακαύσετε. 11 ούτω δε φάγεσθε αυτό· αι οσφύες υμών περιζωσμένοι, και τα υποδήματα εν τοις ποσίν υμών, και αι βακτηριαί εν ταις χερσίν υμών· και έδεσθε αυτό μετά σπουδής· πάσχα εστί Κυρίω. 12 και διελεύσομαι εν γη Αιγύπτω εν τη νυκτί ταύτη και πατάξω παν πρωτότοκον εν γη Αιγύπτω από ανθρώπου έως κτήνους και εν πάσι τοις θεοίς των Αιγυπτίων ποιήσω την εκδίκησιν· εγώ Κύριος. 13 και έσται το αίμα υμίν εν σημείω επί των οικιών, εν αις υμείς εστε εκεί, και όψομαι το αίμα και σκεπάσω υμάς, και ουκ έσται εν υμίν πληγή του εκτριβήναι, όταν παίω εν γη Αιγύπτω. 14 και έσται η ημέρα υμίν αύτη μνημόσυνον· και εορτάσετε αυτήν εορτήν Κυρίω εις πάσας τας γενεάς υμών· νόμιμον αιώνιον εορτάσετε αυτήν. 15 επτά ημέρας άζυμα έδεσθε, από δε της ημέρας της πρώτης αφανείτε ζύμην εκ των οικιών υμών· πας ος αν φάγη ζύμην, εξολοθρευθήσεται η ψυχή εκείνη εξ Ισραήλ από της ημέρας της πρώτης έως της ημέρας της εβδόμης. 16 και η ημέρα η πρώτη κληθήσεται αγία, και η ημέρα η εβδόμη κλητή αγία έσται υμίν· παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε εν αυταίς, πλην όσα ποιηθήσεται πάση ψυχή, τούτο μόνον ποιηθήσεται υμίν. 17 και φυλάζετε την εντολήν ταύτην· εν γαρ τη ημέρα ταύτη εξαΐξω την δύναμιν υμών εκ γης Αιγύπτου, και ποιήσετε την ημέραν ταύτην εις γενεάς υμών νόμιμον αιώνιον. 18 εναρχόμενοι τη τεσσαρεσκαϊδεκάτη ημέρα του μηνός του πρώτου απ' εσπέρας έδεσθε άζυμα έως ημέρας μιάς και εικάδος του μηνός, έως εσπέρας. 19 επτά ημέρας ζύμη ουχ ευρεθήσεται εν ταις οικίαις υμών· πας ος αν φάγη ζυμωτόν, εξολοθρευθήσεται η ψυχή εκείνη εκ συναγωγής Ισραήλ, εν τε τοις γειώραις και αυτοχθοσι της γης· 20 παν ζυμωτόν ουκ έδεσθε, εν παντί δε κατοικητήριω υμών έδεσθε άζυμα.

21 Εκάλεσε δε Μωυσής πάσαν γερούσιαν υιών Ισραήλ και είπε προς αυτούς· απελθόντες λάβετε υμίν αυτοίς πρόβατον κατά συγγενείας υμών και θύσατε το πάσχα. 22 λήψεσθε δε δέσμην υσσώπου, και βάψαντες από του αίματος του παρά την θύραν καθίζετε της φλιάς και επ' αμφοτέρων των σταθμών από του αίματος, ό εστι παρά την θύραν· υμείς δε ουκ εξελεύσεσθε έκαστος την θύραν του οίκου αυτού έως πρωί. 23 και παρελεύσεται Κύριος πατάξαι τους Αιγυπτίους και όψεται το αίμα επί της φλιάς και επ' αμφοτέρων των σταθμών, και παρελεύσεται Κύριος την θύραν και ουκ αφήσει τον ολοθρεύοντα εισελθύν εις τας οικίας υμών πατάξαι. 24 και φυλάξασθε το ρήμα τούτο νόμιμον σεαυτω, και τοις υιοίς σου έως αιώνος. 25 εάν δε εισέλθητε εις την γην, ην αν δω Κύριος υμίν, καθότι ελάλησε, φυλάξασθε την λατρείαν ταύτην. 26 και έσται εάν λέγωσι προς υμάς οι υιοί υμών· τις η λατρεία αύτη; 27 και ερείτε αυτοίς· θυσία το πάσχα τούτο Κυρίω, ως εσκέπασε τους οίκους των υιών Ισραήλ εν Αιγύπτω, ηνίκα επάταξε τους Αιγυπτίους, τους δε οίκους ημών ερρύσατο. και κύψας ο λαός προσεκύνησε. 28 και απελθόντες εποίησαν οι υιοί Ισραήλ καθά ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή και Ααρών, ούτως εποίησαν.

29 Εγενήθη δε μεσουσής της νυκτός και Κύριος επάταξε παν πρωτότοκον εν γη Αιγύπτω, από πρωτοτόκου Φαραώ του καθημένου επί του θρόνου έως πρωτοτόκου της αιχμαλωτίδος της εν τω λάκκω και έως πρωτοτόκου παντός κτήνους. 30 και αναστάς Φαραώ νυκτός και οι θεράποντες αυτού και πάντες οι Αιγύπτιοι και εγενήθη κραυγή μεγάλη εν πάση γη Αιγύπτω· ου γαρ ην οικία, εν ή ουκ ην εν αυτη τεθνηκώς. 31 και εκάλεσε Φαραώ Μωυσήν και Ααρών νυκτός και είπεν αυτοίς· ανάστητε και εξέλθετε εκ του λαού μου και υμείς και οι υιοί Ισραήλ· βαδίζετε και λατρεύσατε Κυρίω τω Θεω υμών, καθά λέγετε· 32 και τα πρόβατα και τους βόας υμών αναλαβόντες πορεύεσθε, ευλογήσατε δε καμέ. 33 και κατεβιάζοντο οι Αιγύπτιοι τον λαόν σπουδή εκβαλύν αυτούς εκ της γης· είπαν γαρ, ότι πάντες ημείς αποθνήσκομεν. 34 ανέλαβε δε ο λαός το

σταίς αυτών προ του ζυμωθῆναι τα φυράματα αυτών ενδεδεμένα εν τοις ιματίοις αυτών επί των ὤμων. 35 οι δε υιοί Ισραήλ ἐποίησαν καθά συνέταξεν αυτοίς Μωυσής, και ἤτησαν παρά των Αιγυπτίων σκευή αργυρά και χρυσά και ιματισμόν· 36 και ἔδωκε Κύριος την χάριν τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐναντίον των Αιγυπτίων, και ἐχρησαν αυτοίς· και ἐσκύλευσαν τους Αιγυπτίους.

37 Ἀπάραντες δε οι υιοί Ισραήλ ἐκ Ραμεσσή εἰς Σοκχώθ εἰς ἐξακοσίας χιλιάδας πεζών, οι ἄνδρες, πλήν της ἀποσκευῆς, 38 και ἐπίμικτος πολὺς συνανέβη αυτοίς και πρόβατα και βόες και κτήνη πολλὰ σφόδρα. 39 και ἐπέψαν το σταίς, ὃ ἐξήνεγκαν ἐξ Αἰγύπτου, ἐγκρυφίας ἀζύμους· ου γὰρ ἐζυμώθη· ἐξέβαλον γὰρ αὐτούς οι Αἰγύπτιοι, και ουκ ἠδυνήθησαν ἐπιμεῖναι οὐδέ ἐπισιτισμόν ἐποίησαν ἑαυτοίς εἰς την ὁδόν. 40 η δε κατοίκησις των υἱῶν Ισραήλ, ἣν κατώκησαν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ και ἐν γῇ Χαναάν, ἔτη τετρακόσια τριάκοντα. 41 και ἐγένετο μετὰ τα τετρακόσια τριάκοντα ἔτη, ἐξήλθε πάσα ἡ δύναμις Κυρίου ἐκ γῆς Αἰγύπτου νυκτός. 42 προφυλακὴ ἐστὶ τῷ Κυρίῳ, ὥστε ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ἐκείνη ἡ νύξ αὕτη προφυλακὴ Κυρίῳ, ὥστε πᾶσι τοις υἱοῖς Ισραήλ εἶναι εἰς γενεὰς αὐτῶν.

43 Εἶπε δε Κύριος πρὸς Μωυσήν και Ἀαρών· οὗτος ὁ νόμος του πάσχα· πας ἀλλογενὴς ουκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ· 44 και πάντα οἰκέτην ἢ ἀργυρώνητον περιτεμεῖς αὐτόν, και τότε φάγεται ἀπ' αὐτοῦ· 45 πάροικος ἢ μισθωτὸς ουκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ. 46 ἐν οἰκίᾳ μιᾷ βρωθήσεται, και ουκ ἐξοίσετε ἐκ της οἰκίας των κρεῶν ἐξω· και οστούν ου συντρίψετε ἀπ' αὐτοῦ. 47 πάσα συναγωγή υἱῶν Ισραήλ ποιήσει αὐτό. 48 εἰάν δε τις προσέλθῃ πρὸς υμᾶς προσήλυτος ποιήσαι το πάσχα Κυρίῳ, περιτεμεῖς αὐτοῦ παν ἀρσενικόν, και τότε προσελεύσεται ποιήσαι αὐτό και ἔσται ὡσπερ και ὁ αὐτόχθων της γῆς· πας ἀπερίτμητος ουκ ἔδεται ἀπ' αὐτοῦ. 49 νόμος εἰς ἔσται τῷ ἐγχωρίῳ και τῷ προσελθόντι προσηλύτῳ ἐν υμῖν. 50 και ἐποίησαν οι υιοί Ισραήλ καθά ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ και Ἀαρών πρὸς αὐτούς, οὕτως ἐποίησαν. 51 και ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐξήγαγε Κύριος τους υἱούς Ισραήλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου συν δυνάμει αὐτῶν.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ

1 Εἶπε δε Κύριος πρὸς Μωυσήν λέγων· 2 ἀγιάσόν μοι παν πρωτότοκον πρωτογενὲς διανοίγον πᾶσαν μήτραν ἐν τοις υἱοῖς Ισραήλ ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· ἐμοὶ ἐστὶν.

3 Εἶπε δε Μωυσής πρὸς τον λαόν· μνημονεύετε την ἡμέραν ταύτην, ἐν ἣ ἐξήλθετε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν υμᾶς Κύριος ἐντεύθεν· και ου βρωθήσεται ζύμη. 4 ἐν γὰρ τῇ σήμερον υμεῖς ἐκπορεύεσθε ἐν μηνὶ των νέων. 5 και ἔσται ἡνῖκα εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς την γῆν των Χαναανίων και Χετταίων και Ἀμορραίων και Ενωαίων και Ιεβουσαίων και Γεργεσαίων και Φερεζαίων, ἣν ὤμοσε τοις πατράσι σου δούναί σοι γῆν ῥέουσαν γάλα και μέλι, και ποιήσεις την λατρείαν ταύτην ἐν τῷ μηνὶ τούτῳ. 6 ἐξ ἡμέρας ἔδεσθε ἄζυμα, τῇ δε ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἑορτὴ Κυρίου· 7 ἄζυμα ἔδεσθε ἐπτά ἡμέρας, ουκ ὀφθῆσεται σοι ζυμωτόν, οὐδέ ἔσται σοι ζύμη ἐν πᾶσι τοις ὁρίοις σου. 8 και ἀναγγελεῖς τῷ υἱῷ σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων· δια τούτο ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός μοι, ὡς ἐξεπορευόμην ἐξ Αἰγύπτου. 9 και ἔσται σοι σημεῖον ἐπὶ της χειρὸς σου και μνημόσυνον πρὸ οφθαλμών σου, ὅπως ἀν γένηται ὁ νόμος Κυρίου ἐν τῷ στόματί σου· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγέ σε Κύριος ὁ Θεός ἐξ Αἰγύπτου. 10 και φυλάσσας τον νόμον τούτον κατὰ καιρούς ὥρων, ἀφ' ἡμερῶν εἰς ἡμέρας. 11 και ἔσται ὡς ἀν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς την γῆν των Χαναανίων, ὃν τρόπον ὤμοσε τοις πατράσι σου, και δώσει σοι αὐτήν, 12 και ἀφελείς παν διανοίγον μήτραν, τα ἀρσενικά, τῷ Κυρίῳ· παν διανοίγον μήτραν ἐκ βουκολίων ἢ ἐν τοις κτήνεσί σου, ὅσα εἰάν γένηταί σοι, τα ἀρσενικά ἀγιάσεις τῷ Κυρίῳ. 13 παν διανοίγον μήτραν ὄνου ἀλλάξεις προβάτων· εἰάν δε μὴ ἀλλάξης, λυτρώσῃ αὐτό. παν πρωτότοκον ἀνθρώπου των υἱῶν σου λυτρώσῃ. 14 εἰάν δε ἐρωτήσῃ σε ὁ υἱός σου μετὰ ταῦτα λέγων· τί τούτο; και ερεῖς αὐτῷ, ὅτι ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγε Κύριος ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας· 15 ἡνῖκα δε ἐσκλήρυνε Φαραὼ ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς, ἀπέκτεινε παν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ πρωτοτόκων ἀνθρώπων ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν· και δια τούτο ἐγὼ θύω παν διανοίγον μήτραν, τα ἀρσενικά, τῷ Κυρίῳ, και παν πρωτότοκον των υἱῶν μου λυτρώσομαι. 16 και ἔσται εἰς σημεῖον ἐπὶ της χειρὸς σου και ἀσάλευτον πρὸ οφθαλμών σου· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγέ σε Κύριος ἐξ Αἰγύπτου.

17 Ὡς δε ἐξαπέστειλε Φαραὼ τον λαόν, οὐχ ὠδήγησεν αὐτοὺς ὁ Θεός ὁδόν γῆς Φυλιστιείμ, ὅτι ἐγγύς ἦν· εἶπε γὰρ ὁ Θεός· μήποτε μεταμελήσῃ τῷ λαῷ ἰδόντι πόλεμον, και ἀποστρέψῃ εἰς Αἰγύπτον. 18 και ἐκύκλωσεν ὁ Θεός τον λαόν ὁδόν την εἰς την ἔρημον, εἰς την ἐρυθράν θάλασσαν, πέμπτη δε γενεὰ ἀνέβησαν οι υιοί Ισραήλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου. 19 και ἔλαβε Μωυσής τα ὀστά Ἰωσήφ μεθ' ἑαυτοῦ· ὅρκω γὰρ ὠρκίσε τους υἱούς Ισραήλ λέγων· ἐπισκοπὴ ἐπισκέψεται υμᾶς Κύριος και συνανοίσετέ μου τα ὀστά ἐντεύθεν μεθ' ὑμῶν. 20 ἐξάραντες δε οι υιοί Ισραήλ ἐκ Σοκχώθ ἐστρατοπέδευσαν ἐν Ὁθώμ παρά την ἔρημον. 21 ὁ δε Θεός ἠγείτο αὐτῶν, ἡμέρας μεν ἐν στύλῳ νεφέλης, δείξαι αὐτοῖς την ὁδόν, την δε νύκτα ἐν στύλῳ πυρός· 22 ουκ ἐξέλιπε δε ὁ στύλος της νεφέλης ἡμέρας και ὁ στύλος του πυρός νυκτός ἐναντίον του λαοῦ παντός.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 2 λάλησον τοις υιοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἀποστρέψαντες στρατοπεδευσάτωσαν ἀπέναντι τῆς ἐπαύλεως, ἀνὰ μέσον Μαγδώλου καὶ ἀνὰ μέσον τῆς θαλάσσης, ἐξεναντίας Βεελσεπφών, ἐνώπιον αὐτῶν στρατοπεδεύσεις ἐπὶ τῆς θαλάσσης. 3 καὶ εἰρεῖ Φαραὼ τῷ λαῷ αὐτοῦ· οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πλανώνται οὗτοι ἐν τῇ γῇ· συγκέκλεικε γὰρ αὐτοὺς ἡ ἐρήμος. 4 ἐγὼ δὲ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραῶ, καὶ καταδιώξεται ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐνδοξασθήσονται ἐν Φαραῶ καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ, καὶ γινώσκονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, καὶ ἐποίησαν οὕτως. 5 καὶ ἀνηγγέλη τῷ βασιλεῖ τῶν Αἰγυπτίων ὅτι πέφευγεν ὁ λαός· καὶ μετεστράφη ἡ καρδία Φαραῶ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ ἐπὶ τὸν λαόν, καὶ εἶπαν· τί τοῦτο ἐποίησαμεν τοῦ ἐξαποστεῖλαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, τοῦ μὴ δουλεύειν ἡμῖν; 6 ἐξέυξεν οὖν Φαραῶ τὰ ἄρματα αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαόν αὐτοῦ συναπήγαγε μετ' ἐαυτοῦ 7 καὶ λαβὼν ἑξακόσια ἄρματα ἐκλεκτά καὶ πᾶσαν τὴν ἵππον τῶν Αἰγυπτίων καὶ τριστάτας ἐπὶ πάντων. 8 καὶ ἐσκήρυξε Κύριος τὴν καρδίαν Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐξεπορεύοντο ἐν χειρὶ ὑψηλῇ. 9 καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι ὀπίσω αὐτῶν καὶ εὗροσαν αὐτοὺς παρεμβεβληκότας παρὰ τὴν θάλασσαν, καὶ πᾶσα ἡ ἵππος καὶ τὰ ἄρματα Φαραῶ καὶ οἱ ἱππεῖς καὶ ἡ στρατιὰ αὐτοῦ ἀπέναντι τῆς ἐπαύλεως ἐξεναντίας Βεελσεπφών. 10 καὶ Φαραῶ προσήγε· καὶ ἀναβλέψαντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρώσι, καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ἐστρατοπέδευσαν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐφοβήθησαν σφόδρα· ἀνεβόησαν δὲ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον, 11 καὶ εἶπαν πρὸς Μωυσήν· παρὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν μνήματα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἐξηγάγες ἡμᾶς θανατώσαι ἐν τῇ ἐρήμῳ; τί τοῦτο ἐποίησας ἡμῖν ἐξαγαγὼν ἐξ Αἰγύπτου; 12 οὐ τοῦτο ἦν τὸ ρῆμα, ὃ ἐλάλησαμεν πρὸς σε ἐν Αἰγύπτῳ, λέγοντες· πάρες ἡμᾶς, ὅπως δουλεύσωμεν τοῖς Αἰγυπτίοις; κρείσσον γὰρ ἡμᾶς δουλεύειν τοῖς Αἰγυπτίοις ἢ ἀποθανεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ. 13 εἶπε δὲ Μωυσὴς πρὸς τὸν λαόν· θαρσεῖτε, στήτε καὶ ὁράτε τὴν σωτηρίαν τὴν παρὰ τοῦ Κυρίου, ἣν ποιήσει ἡμῖν σήμερον· ὃν τρόπον γὰρ ἐωράκατε τοὺς Αἰγυπτίους σήμερον, οὐ προσθήσεσθε ἐτι ἰδεῖν αὐτοὺς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον· 14 Κύριος πολεμήσει περὶ ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς σιγήσετε.

15 Εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσήν· τί βοᾷς πρὸς με; λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἀναλευξάτωσαν· 16 καὶ σὺ ἔπαρον τῇ ράβδῳ σου καὶ ἐκτεῖνον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ ρήξον αὐτήν, καὶ εἰσελθάτωσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν. 17 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν Φαραῶ καὶ τῶν Αἰγυπτίων πάντων, καὶ εἰσελεύσονται ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐνδοξασθήσονται ἐν Φαραῶ καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ. 18 καὶ γινώσκονται πάντες οἱ Αἰγύπτιοι ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐνδοξαζομένου μου ἐν Φαραῶ καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι καὶ ἵπποις αὐτοῦ. 19 ἐξήρε δὲ ὁ ἄγγελος τοῦ Θεοῦ ὁ προπορευόμενος τῆς παρεμβολῆς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ ἐπορεύθη ἐκ τῶν ὀπίσθεν· ἐξήρε δὲ καὶ ὁ στύλος τῆς νεφέλης ἀπὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ἔστη ἐκ τῶν ὀπίσω αὐτῶν. 20 καὶ εἰσήλθεν ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς Ἰσραὴλ καὶ ἔστη· καὶ ἐγένετο σκότος καὶ γνόφος, καὶ διήλθεν ἡ νύξ, καὶ οὐ συνέμιζαν ἀλλήλοις ὅλην τὴν νύκτα· 21 ἐξέτεινε δὲ Μωυσὴς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ὑπήγαγε Κύριος τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ νότῳ βιαίῳ ὅλην τὴν νύκτα καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν ξηράν, καὶ ἐσχίσθη τὸ ὕδωρ. 22 καὶ εἰσήλθον οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν, καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῆς τείχος ἐκ δεξιῶν καὶ τείχος ἐξ ἐκ δεξιῶν· 23 καὶ κατεδίωξαν οἱ Αἰγύπτιοι καὶ εἰσήλθον ὀπίσω αὐτῶν, πᾶς ἵππος Φαραῶ καὶ τὰ ἄρματα καὶ οἱ ἀναβάται, εἰς μέσον τῆς θαλάσσης. 24 ἐγενήθη δὲ ἐν τῇ φυλακῇ τῇ ἐωθινή καὶ ἐπέβλεψε Κύριος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων ἐν στύλῳ πυρός καὶ νεφέλης καὶ συνετάραξε τὴν παρεμβολὴν τῶν Αἰγυπτίων 25 καὶ συνέδησε τοὺς ἄζονας τῶν ἀρμάτων αὐτῶν καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς μετὰ βίας, καὶ εἶπαν οἱ Αἰγύπτιοι· φύγωμεν ἀπὸ προσώπου Ἰσραὴλ, ὁ γὰρ Κύριος πολεμεῖ περὶ αὐτῶν τοὺς Αἰγυπτίους. 26 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσήν· ἐκτεῖνον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκαταστήτω τὸ ὕδωρ καὶ ἐπικαλυφάτω τοὺς Αἰγυπτίους, ἐπὶ τε τὰ ἄρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας. 27 ἐξέτεινε δὲ Μωυσὴς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκατέστη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας· οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἐφυγον ὑπὸ τὸ ὕδωρ, καὶ ἐξετίναξε Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους μέσον τῆς θαλάσσης. 28 καὶ ἐπαναστραφὲν τὸ ὕδωρ ἐκάλυψε τὰ ἄρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φαραῶ, τοὺς εἰσπορευομένους ὀπίσω αὐτῶν, εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ οὐ κατελήφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἰς. 29 οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν δια ξηράς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, τὸ δὲ ὕδωρ αὐτῆς τείχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τείχος ἐξ ἐκ δεξιῶν. 30 καὶ ἐρρύσατο Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ χειρὸς τῶν Αἰγυπτίων· καὶ εἶδεν Ἰσραὴλ τοὺς Αἰγυπτίους τεθνηκότας παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης. 31 εἶδε δὲ Ἰσραὴλ τὴν χεῖρα τὴν μεγάλην, ἃ ἐποίησε Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις· ἐφοβήθη δὲ ὁ λαός τὸν Κύριον καὶ ἐπίστευσαν τῷ Θεῷ καὶ Μωυσῇ τῷ θεράποντι αὐτοῦ.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ

1 ΤΟΤΕ ἦσε Μωυσὴς καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὴν ὁδὴν ταύτην τῷ Θεῷ καὶ εἶπαν λέγοντες· ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται· ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. 2 βοηθός καὶ σκεπαστής ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν, Θεός του πατρός μου, καὶ υψώσω αὐτόν. 3 Κύριος συντριβὼν πολέμους, Κύριος ὄνομα αὐτοῦ. 4 ἄρματα Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν, ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, 5 πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς, κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος. 6 ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιὰ σου χεῖρ, Κύριε, ἐθραυσεν ἐχθρούς. 7 καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους· ἀπέστειλας τὴν ὀργὴν σου καὶ κατέφαγεν αὐτοὺς ὡς καλάμην. 8 καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ· ἐπάγη ὡσεὶ τείχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη τὰ

κύματα εν μέσω της θαλάσσης. 9 είπεν ο εχθρός, διώζας καταλήψομαι, μεριώ σκύλα, εμπλήσω ψυχὴν μου, ανελώ τη μαχαίρα μου, κυριεύσει η χεὶρ μου. 10 απέστειλας το πνεύμά σου, ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα· ἔδυσαν ὡσεὶ μόλιβος ἐν ὕδατι σφοδρῶ. 11 τις ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε; τις ὁμοίός σοι, δεδοξασμένος ἐν ἀγίοις, θαυμαστός ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα. 12 ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπιεν αὐτοὺς γῆ. 13 ὠδήγησας τὴν δικαιοσύνην σου τὸν λαόν σου τούτον, ὃν ἐλυτρώσω, παρεκάλεσας τὴν ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἁγίον σου. 14 ἤκουσαν ἔθνη καὶ ὠργίσθησαν· ὠδίνες ἔλαβον κατοικούντας φυλιστιεῖμ. 15 τότε ἐσπευσαν ἠγεμόνες Ἐδῶμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν, ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικούντες Χαναάν. 16 ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς τρόμος καὶ φόβος, μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθώθησαν, ἕως ἀν παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε, ἕως ἀν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω. 17 εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὅρος κληρονομίας σου, εἰς ἑτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατηρτίσω, Κύριε, ἁγίασμα, Κύριε, ὃ ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου. 18 Κύριος βασιλεύων τὸν αἰῶνα καὶ ἐπ' αἰῶνα καὶ ἔτι. 19 ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραώ συν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διαζηράς ἐν μέσω τῆς θαλάσσης.

20 Λαβούσα δὲ Μαριάμ, ἡ προφήτις, ἡ ἀδελφὴ Ααρών, τὸ τύμπανον ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, καὶ ἐξήλθουσιν πάσαι αἱ γυναῖκες ὀπίσω αὐτῆς μετὰ τυμπάνων καὶ χορῶν, 21 ἐξήρχε δὲ αὐτῶν Μαριάμ λέγουσα· ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται· ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

22 Εξήρξε δὲ Μωυσῆς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθράς καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σουρ· καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ οὐχ ἠύρισκον ὕδωρ ὥστε πιεῖν. 23 ἦλθον δὲ εἰς Μερρὰ καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ἐκ Μερράς, πικρόν γὰρ ἦν· διὰ τοῦτο ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Πικρία. 24 καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαός ἐπὶ Μωυσῇ λέγοντες· τί πιόμεθα; 25 ἐβόησε δὲ Μωυσῆς πρὸς Κύριον, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ Κύριος ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸ εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη τὸ ὕδωρ. ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ δικαιώματα καὶ κρίσεις καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπείρασε. 26 καὶ εἶπεν· ἐάν ἀκοῇ ἀκούσης τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ τὰ ἀρεστά ἐναντίον αὐτοῦ ποιήσης καὶ ἐνωτίσηταις ἐντολαῖς αὐτοῦ καὶ φυλάξης πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον, ἣν ἐπήγαγον τοῖς Αἰγυπτίοις, οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σε· ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου ὁ ἰώμενός σε.

27 Καὶ ἦλθουσιν εἰς Αἰλεῖμ, καὶ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων καὶ ἐβδομήκοντα στελέχη φοινίκων· παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρά τὰ ὕδατα.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

1 ΑΠ...ΠΑΝ δὲ ἐξ Αἰλεῖμ καὶ ἦλθουσιν πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ εἰς τὴν ἔρημον Σίν, ὃ ἐστὶν ἀνά μέσον Αἰλεῖμ καὶ ἀνά μέσον Σινά. τῇ δὲ πεντεκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ ἐξεληλυθόντων αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, 2 διεγόγγυζε πᾶσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπὶ Μωυσῇ καὶ Ααρών, 3 καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ· ὀφελον ἀπεθάνομεν πληγέντες ὑπὸ Κυρίου ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ὅταν ἐκαθίσταμεν ἐπὶ τῶν λεβήτων τῶν κρεῶν καὶ κασιθίομεν ἄρτους εἰς πλησμονὴν· ὅτι ἐξήγαγε ἡμᾶς εἰς τὴν ἔρημον ταύτην ἀποκτείνειν πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ταύτην ἐν λιμῷ. 4 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσῆν· ἰδοὺ ἐγὼ ὑμῖν ἄρτους ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐξελεύσεται ὁ λαός καὶ συλλέξουσιν τὸ τῆς ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ὅπως πειράσω αὐτοὺς, εἰ πορεύσονται τῷ νόμῳ μου ἢ οὐ· 5 καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑκτῇ καὶ ἐτοιμάσουσιν ὃ ἀν εἰσενέγκωσι, καὶ ἔσται διπλοῦν ὃ ἐάν συναγάγωσι τὸ καθ' ἡμέραν εἰς ἡμέραν. 6 καὶ εἶπε Μωυσῆς καὶ Ααρών πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ· ἐσπέρας γινώσεσθε ὅτι Κύριος ἐξήγαγεν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, 7 καὶ πρῶτ' ὅψεσθε τὴν δόξαν Κυρίου ἐν τῷ εἰσακούσαι τον γογγυσμὸν ὑμῶν ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἡμεῖς δὲ τι ἐσμεν ὅτι διαγογγύζετε καθ' ἡμῶν; 8 καὶ εἶπε Μωυσῆς· ἐν τῷ διδόναι Κύριον ὑμῖν ἐσπέρας κρέα φαγεῖν καὶ ἄρτους τὸ πρῶτ' εἰς πλησμονὴν διὰ τὸ εἰσακούσαι Κύριον τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς διαγογγύζετε καθ' ἡμῶν· ἡμεῖς δὲ τι ἐσμεν; οὐ γὰρ καθ' ἡμῶν ἐστὶν ὁ γογγυσμός ὑμῶν· ἀλλ' ἡ κατὰ τοῦ Θεοῦ. 9 εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς Ααρών· ἐπὶ πᾶσιν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ· προσέλθετε ἐναντίον τοῦ Θεοῦ· εἰσακήκοε γὰρ τὸν γογγυσμὸν ὑμῶν. 10 ἡνῖκα δὲ ἐλάλει Ααρών πᾶσιν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐπεστράφησαν εἰς τὴν ἔρημον, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ὤφθη ἐν νεφέλῃ. 11 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν λέγων· 12 εἰσακήκοα τὸν γογγυσμὸν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· λάλησον πρὸς αὐτοὺς λέγων· τὸ πρὸς ἐσπέραν ἔδεσθε κρέα καὶ τὸ πρῶτ' πλησθήσεσθε ἄρτων· καὶ γινώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν. 13 ἐγένετο δὲ ἐσπέρα, καὶ ἀνέβη ὀρτυγομήτρα καὶ ἐκάλυψε τὴν παρεμβολήν· τὸ πρῶτ' ἐγένετο καταπαυομένης τῆς δρόσου κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς 14 καὶ ἰδοὺ ἐπὶ πρόσωπον τῆς ἐρήμου λεπτὸν ὡσεὶ κόριον λευκόν, ὡσεὶ πάγος ἐπὶ τῆς γῆς. 15 ἰδόντες δὲ αὐτὸ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ εἶπαν ἕτερος τῷ ἐτέρῳ· τί ἐστί τοῦτο; οὐ γὰρ ἤδειςαν, τί ἦν. εἶπε δὲ Μωυσῆς αὐτοῖς· οὗτος ὁ ἄρτος, ὃν ἔδωκε Κύριος ὑμῖν φαγεῖν· 16 τοῦτο τὸ ρῆμα ὃ συνέταξε Κύριος· συναγάγετε ἀπ' αὐτοῦ ἕκαστος εἰς τοὺς καθήκοντας, γομὸρ κατὰ κεφαλὴν κατὰ ἀριθμὸν ψυχῶν ὑμῶν, ἕκαστος συν τοῖς συσκηνίοις ὑμῶν συλλέξατε. 17 ἐποίησαν δὲ οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ συνέλεξαν ὃ τὸ πολὺ καὶ ὃ τὸ ἑλάττω. 18 καὶ μετρήσαντες γομὸρ, οὐκ ἐπλεόνασεν ὃ τὸ πολὺ, καὶ ὃ τὸ ἑλάττω οὐκ ἠλαττόνησεν· ἕκαστος εἰς τοὺς καθήκοντας παρ' αὐτῷ συνέλεξαν. 19 εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτοὺς· μηδεὶς καταλείπτω ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρῶτ'. 20 καὶ οὐκ εἰσῆκουσαν Μωυσῆ, ἀλλὰ κατέλιπον τινες ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρῶτ' καὶ ἐξέλεσε σκώληκας καὶ ἐπώλεσε· καὶ επικράνθη ἐπ' αὐτοῖς Μωυσῆς. 21 καὶ συνέλεξαν αὐτὸ πρῶτ' πρῶτ', ἕκαστος τὸ καθήκον αὐτῷ· ἡνῖκα δὲ διεθέρμαιεν ὁ ἥλιος, ἐτήκετο. 22 ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑκτῇ, συνέλεξαν τὰ δέοντα διπλά, δύο γομὸρ τῷ ἐνὶ· εἰσῆλθουσιν δὲ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς συναγωγῆς καὶ ἀνήγγειλαν Μωυσῇ· 23 εἶπε δὲ Μωυσῆς πρὸς αὐτοὺς· οὐ τοῦτο τὸ ρῆμά ἐστιν,

ὁ ἐλάλησε Κύριος· σάββατα ἀνάπαυσις ἀγία τῷ Κυρίῳ αὐρίον· ὅσα εἰς πέσσητε, πέσσετε, καὶ ὅσα εἰς ἐψητε, ἐψητε· καὶ παν τὸ πλεονάζον καταλείπετε αὐτό εἰς ἀποθήκην εἰς τὸ πρῶν. 24 καὶ κατελίποσαν ἀπ' αὐτοῦ εἰς τὸ πρῶν, καθὼς συνέταξεν αὐτοῖς Μωυσής· καὶ οὐκ ἐπώλεσαν, οὐδὲ σκώληξ ἐγένετο ἐν αὐτῷ. 25 εἶπε δὲ Μωυσής· φάγετε σήμερον, ἔστι γὰρ σάββατα σήμερον τῷ Κυρίῳ· οὐχ ἐυρεθήσεται ἐν τῷ πεδίῳ. 26 ἐξ ἡμέρας συλλέξετε· τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ σάββατα, ὅτι οὐκ ἔστι ἐν αὐτῇ. 27 ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐξήλθοσαν τινες ἐκ τοῦ λαοῦ συλλέξαι καὶ οὐχ εὗρον. 28 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσήν· ἕως τίνος οὐ βούλεσθε εἰσακούειν τὰς ἐντολάς μου καὶ τὸν νόμον μου; 29 ἴδετε, ὁ γὰρ Κύριος ἔδωκεν ὑμῖν σάββατα τὴν ἡμέραν ταύτην· διὰ τοῦτο αὐτὸς ἔδωκεν ὑμῖν τὴν ἡμέραν τῇ ἑκτῇ ἄρτους δύο ἡμερῶν· καθήσεσθε ἕκαστος εἰς τοὺς οἴκους ὑμῶν, μηδεὶς ἐκπορευέσθω ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ. 30 καὶ ἐσαββάτισεν ὁ λαὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ. 31 καὶ ἐπωνόμασαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, μάν· ἣν δὲ ὡσεὶ σπέρμα κορίου λευκόν, τὸ δὲ γεῦμα αὐτοῦ ὡς ἐγκρίς ἐν μέλιτι. 32 εἶπε δὲ Μωυσής· τοῦτο τὸ ρῆμα, ὃ συνέταξε Κύριος· πλησάτε τὸ γομόριον τοῦ μάν εἰς ἀποθήκην εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν, ἵνα ἴδωσι τὸν ἄρτον, ὃν ἐφάγετε ὑμεῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὡς ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου. 33 καὶ εἶπε Μωυσής πρὸς Ααρών· λάβε στάμνον χρυσοῦν ἓνα καὶ ἐμβαλεῖς εἰς αὐτὸν πλήρες τὸ γομόριον τοῦ μάν καὶ ἀποθήσεις αὐτὸ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ εἰς διατήρησιν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. 34 ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσή, καὶ ἀπέθηκεν Ααρών ἐναντίον τοῦ μαρτυρίου εἰς διατήρησιν. 35 οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐφαγον τὸ μάν ἑτὲς τεσσαράκοντα, ἕως ἡλθον εἰς γῆν οἰκουμένην· ἐφάγοσαν τὸ μάν, ἕως παρεγένοντο εἰς μέρος τῆς Φοινίκης. 36 τὸ δὲ γομόριον τὸ δέκατον τῶν τριῶν μέτρων ἦν.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ

1 ΚΑΙ ἀπῆρε πάσα συναγωγὴ υἱῶν Ἰσραὴλ ἐκ τῆς ἐρήμου Σίν κατὰ παρεμβολὰς αὐτῶν διὰ ρήματος Κυρίου καὶ παρενεβάλοσαν ἐν Ραφιδείν· οὐκ ἦν δὲ ὕδωρ τῷ λαῷ πιεῖν. 2 καὶ ἐλοιδορεῖτο ὁ λαὸς πρὸς Μωυσήν λέγοντες· δὸς ἡμῖν ὕδωρ, ἵνα πῖωμεν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσής· τί λοιδορεῖσθέ μοι, καὶ τί πειράζετε Κύριον; 3 ἐδίψησε δὲ ἐκεῖ ὁ λαὸς ὕδατι, καὶ διεγόγγυζεν ἐκεῖ ὁ λαὸς πρὸς Μωυσήν λέγοντες· ἵνατί τούτου; ἀνεβίβασας ἡμᾶς ἐξ Αἰγύπτου ἀποκτείνει ἡμᾶς καὶ τὰ τέκνα ἡμῶν καὶ τὰ κτήνη τῷ δίψει; 4 ἐβόησε δὲ Μωυσής πρὸς Κύριον λέγων· τί ποιήσω τῷ λαῷ τούτῳ; ἔτι μικρόν καὶ καταλιθοβολήσουσί με. 5 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσήν· προπορεύου τοῦ λαοῦ τούτου, λαβὲ δὲ σεαυτὸν ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ· καὶ τὴν ράβδον, ἐν ἣ ἐπάταξας τὸν ποταμόν, λαβὲ ἐν τῇ χειρὶ σου καὶ πορεύσῃ. 6 ὁ δὲ ἐγὼ ἔστηκα ἐκεῖ προ τοῦ σε ἐπὶ τῆς πέτρας ἐν Χωρήβ· καὶ πατάξεις τὴν πέτραν, καὶ ἐξελεύσεται ἐξ αὐτῆς ὕδωρ, καὶ πίεται ὁ λαός. ἐποίησε δὲ Μωυσής οὕτως ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. 7 καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Πειρασμός καὶ Λοιδόρησις, διὰ τὴν λοιδορίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ διὰ τὸ πειράζειν Κύριον λέγοντας· εἰ ἔστι Κύριος ἐν ἡμῖν ἢ οὐ;

8 Ἦλθε δὲ Ἀμαλήκ καὶ ἐπολέμει Ἰσραὴλ ἐν Ραφιδείν. 9 εἶπε δὲ Μωυσής τῷ Ἰησοῦ· ἐπίλεξον σεαυτὸν ἄνδρας δυνατοὺς καὶ ἐξελθὼν παράταξαι τῷ Ἀμαλήκ αὐρίον, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἔστηκα ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ βουνού, καὶ ἡ ράβδος τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ χειρὶ μου. 10 καὶ ἐποίησεν Ἰησοὺς καθάπερ εἶπεν αὐτῷ Μωυσής, καὶ ἐξελθὼν παρετάξατο τῷ Ἀμαλήκ· καὶ Μωυσής καὶ Ααρών καὶ Ὠρ ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ βουνού. 11 καὶ ἐγένετο ὅταν ἐπῆρε Μωυσής τὰς χεῖρας, κατίσχυεν Ἰσραὴλ· ὅταν δὲ καθῆκε τὰς χεῖρας, κατίσχυεν Ἀμαλήκ. 12 αἱ δὲ χεῖρες Μωυσὴ βαρεῖαι· καὶ λαβόντες λίθον ὑπέθηκαν ὑπ' αὐτόν, καὶ ἐκάθητο ἐπ' αὐτοῦ, καὶ Ααρών καὶ Ὠρ ἐστήριζον τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ἐντεύθεν εἰς καὶ ἐντεύθεν εἰς· καὶ ἐγένοντο αἱ χεῖρες Μωυσὴ ἐστηρικμέναι ἕως δυσμῶν ἡλίου. 13 καὶ ἐτρέψατο Ἰησοὺς τὸν Ἀμαλήκ καὶ πάντα τὸν λαόν αὐτοῦ ἐν φόνῳ μαχαίρας. 14 εἶπε δὲ Κύριος πρὸς Μωυσήν· κατὰγραφον τοῦτο εἰς μνημόσυνον ἐν βιβλίῳ καὶ δὸς εἰς τὰ ῥαββί, ὅτι αὐτοῦ, ὅτι ἀλοιοφῇ ἐξάλειψω τὸ μνημόσυνον Ἀμαλήκ ἐκ τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανόν. 15 καὶ ὠκοδόμησε Μωυσής θυσιαστήριον Κυρίῳ καὶ ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Κύριος καταφυγὴ μου· 16 ὅτι ἐν χειρὶ κρυφαῖα πολέμει Κύριος ἐπὶ Ἀμαλήκ ἀπὸ γενεῶν εἰς γενεάς.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ

1 ΗΚΟΥΣΕ δὲ Ἰοθὺρ ἱερεὺς Μαδιάμ ὁ γαμβρός Μωυσὴ πάντα ὅσα ἐποίησε Κύριος Ἰσραὴλ τῷ αὐτοῦ λαῷ· ἐξήγαγε γὰρ Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου. 2 ἔλαβε δὲ Ἰοθὺρ ὁ γαμβρός Μωυσὴ Σεπφώραν τὴν γυναῖκα Μωυσὴ μετὰ τὴν ἀφῆσιν αὐτῆς 3 καὶ τοὺς δύο υἱοὺς αὐτῆς· ὄνομα τῷ ἐνὶ αὐτῶν Γηρσάμ λέγων· πάροικος ἡμῖν ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ· 4 καὶ τὸ ὄνομα τοῦ δευτέρου Ἐλιέζερ λέγων· ὁ γὰρ Θεὸς τοῦ πατρός μου βοηθός μου καὶ ἐξείλατό με ἐκ χειρὸς Φαραώ. 5 καὶ ἐξήλθεν Ἰοθὺρ ὁ γαμβρός Μωυσὴ καὶ οἱ υἱοὶ καὶ ἡ γυνὴ πρὸς Μωυσήν εἰς τὴν ἐρήμον, οὐ παρενέβαλεν ἐπ' ὅρους τοῦ Θεοῦ. 6 ἀνηγγέλη δὲ Μωυσὴ λέγοντες· ἰδοὺ ὁ γαμβρός σου Ἰοθὺρ παραγίνεται πρὸς σε, καὶ ἡ γυνὴ καὶ οἱ δύο υἱοὶ σου μετ' αὐτοῦ. 7 ἐξήλθε δὲ Μωυσής εἰς συνάντησιν τῷ γαμβρῷ καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ καὶ ἐφίλησεν αὐτόν, καὶ ἠσπάσαντο ἀλλήλους· καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν σκηνήν. 8 καὶ διηγήσατο Μωυσής τῷ γαμβρῷ πάντα, ὅσα ἐποίησε Κύριος τῷ Φαραώ καὶ πᾶσι τοῖς

Αιγυπτίοις ένεκεν του Ισραήλ, και πάντα τον μόχθον τον γενόμενον αυτοίς εν τη οδω και ότι εξείλατο αυτούς Κύριος εκ χειρός Φαραώ και εκ χειρός των Αιγυπτίων. 9 εξέστη δε Ιοθόρ επί πάσι τοις αγαθοίς, οίς εποίησεν αυτοίς Κύριος, ότι εξείλατο αυτούς εκ χειρός Αιγυπτίων και εκ χειρός Φαραώ. 10 και είπεν Ιοθόρ· ευλογητός Κύριος, ότι εξείλατο αυτούς εκ χειρός Αιγυπτίων και εκ χειρός Φαραώ. 11 νυν έγγνων ότι μέγας Κύριος παρά πάντας τους Θεούς, ένεκεν τούτου ότι επέθεντο αυτοίς. 12 και έλαβεν Ιοθόρ ο γαμβρός Μωυσή ολοκαυτώματα και θυσίας τω Θεω· παρεγένετο δε Ααρών και πάντες οι πρεσβύτεροι Ισραήλ συμφαγείν άρτον μετά του γαμβρού Μωυσή εναντίον του Θεού.

13 Και εγένετο μετά την επαύριον συνεκάθισε Μωυσής κρίνειν τον λαόν· παρειστήκει δε πας ο λαός Μωυσή από πρωΐθεν έως δείλης. 14 και ιδών Ιοθόρ πάντα όσα ποιεί τω λαω, λέγει· τι τούτο, ό συ ποιείς τω λαω; διατί συ κάθησαι μόνος, πας δε ο λαός παρέστηκε σοι από πρωΐθεν έως δείλης; 15 και λέγει Μωυσής τω γαμβρω, ότι παραγίνεται προς με ο λαός εκζητήσαι κρίσιν παρά του Θεού. 16 όταν γαρ γένηται αυτοίς αντιλογία και έλθωσι προς με, διακρίνω έκαστον και συμβιβάζω αυτούς τα προστάγματα του Θεού και τον νόμον αυτού. 17 είπε δε ο γαμβρός Μωυσή προς αυτόν· ουκ ορθώς συ ποιείς το ρήμα τούτο. 18 φθορά καταφθάρηση ανυπομονήτω και συ και πας ο λαός ούτος, ος εστι μετά σου· βαρύ σοι το ρήμα τούτο, ου δύνηση ποιείν συ μόνος. 19 νυν ουν άκουσόν μου και συμβουλεύσω σοι, και έσται ο Θεός μετά σου. γίνου συ τω λαω τα προς τον Θεόν και ανοίσεις τους λόγους αυτών προς τον Θεόν, 20 και διαμαρτύρη αυτοίς τα προστάγματα του Θεού και τον νόμον αυτού και σημαίνεις αυτοίς τας οδούς, εν αις πορεύονται εν αυταίς, και τα έργα α ποιήσουσι. 21 και συ σεαυτω σκέψαι από παντός του λαού άνδρας δυνατούς, Θεοσεβείς, άνδρας δικαίους, μισούντας υπερηφανίαν, και καταστήσεις επ ‘ αυτόν χιλιάρχους και εκατοντάρχους και πεντηκοντάρχους και δεκαδάρχους, 22 και κρινούσι τον λαόν πάσαν ωραν· το δε ρήμα το υπέρογκον ανοίσουσιν επί σε, τα δε βραχέα των κριμάτων κρινούσιν αυτοί και κουφιούσιν από σου και συναντιλήψονται σοι. 23 εάν το ρήμα τούτο ποιήσης, κατισχύσει σε ο Θεός, και δύνηση παραστήναι, και πας ο λαός ούτος εις τον εαυτού τόπον μετ ‘ ειρήνης ήξει. 24 ήκουσε δε Μωυσής της φωνής του γαμβρού και εποίησεν όσα είπεν αυτω. 25 και επέλεξε Μωυσής άνδρας δυνατούς από παντός Ισραήλ και εποίησεν αυτούς επ ‘ αυτών χιλιάρχους και εκατοντάρχους και πεντηκοντάρχους και δεκαδάρχους. 26 και εκρίνοσαν τον λαόν πάσαν ωραν· παν δε ρήμα υπέρογκον ανεφέρσαν επί Μωυσήν, παν δε ρήμα ελαφρόν εκρίνοσαν αυτοί. 27 εξαπέστειλε δε Μωυσής τον εαυτού γαμβρόν, και απήλθεν εις την γην αυτού.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ

1 ΤΟΥΤ’ δε μηνός του τρίτου της εξόδου των υιών Ισραήλ εκ γης Αιγύπτου τη ημέρα ταύτη ήλθοσαν εις την έρημον του Σινά. 2 και απήραν εκ Ραφιδείν και ήλθοσαν εις την έρημον του Σινά, και παρενέβαλεν εκεί Ισραήλ κατέναντι του όρους. 3 και Μωυσής ανέβη εις το όρος του Θεού· και εκάλεσεν αυτόν ο Θεός εκ του όρους λέγων· τάδε ερείς τω οίκω Ιακώβ και αναγγελεύς τοις υιοίς Ισραήλ· 4 αυτοί εωράκατε όσα πεποίηκα τοις Αιγυπτίοις, και ανέλαβον υμάς ωσεί επί πτερύγος αετών και προσηγαγόμεν υμάς προς εμαυτόν. 5 και νυν εάν ακοή ακούσητε της εμής φωνής και φυλάξητε την διαθήκην μου, έσεσθέ μοι λαός περιούσιος από πάντων των εθνών· εμή γαρ εστι πάσα η γη. 6 υμείς δε έσεσθέ μοι βασίλειον ιεράτευμα και έθνος άγιον. ταύτα τα ρήματα ερείς τοις υιοίς Ισραήλ. 7 ήλθε δε Μωυσής και εκάλεσε τους πρεσβυτέρους του λαού και παρέθηκεν αυτοίς πάντας τους λόγους τούτους, ους συνέταξεν αυτω ο Θεός. 8 απεκρίθη δε πας ο λαός ομοθυμαδόν και είπαν· πάντα, όσα είπεν ο Θεός, ποιήσομεν και ακουσόμεθα. ανήνεγκε δε Μωυσής τους λόγους τούτους προς τον Θεόν. 9 είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· ιδού εγώ παραγίνομαι προς σε εν στύλω νεφέλης, ίνα ακούση ο λαός λαλούντός μου προς σε και σοί πιστεύσωσιν εις τον αιώνα. ανήγγειλε δε Μωυσής τα ρήματα του λαού προς Κύριον. 10 είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· καταβάς διαμάρτυραι τω λαω και άγνισον αυτούς σήμερον και αύριον, και πλυνάτωσαν τα ιμάτια· 11 και έστωσαν έτοιμοι εις την ημέραν την τρίτην· τη γαρ ημέρα τη τρίτη καταβήσεται Κύριος επί το όρος το Σινά εναντίον παντός του λαού. 12 και αφοριείς τον λαόν κύκλω λέγων· προσέχετε εαυτοίς του αναβήναι εις το όρος και θίγειν τι αυτού· πας ο ασάμενος του όρους θανάτω τελευτήσει. 13 ουχ άψετε αυτού χείρ· εν γαρ λίθις λιθοβοληθήσεται ή βολίδι κατατοξευθήσεται· εάν τε κτήνος εάν τε άνθρωπος, ου ζήσεται. όταν αι φωνάι και αι σάλπιγγες και η νεφέλη απέλθη από του όρους, εκείνοι αναβήσονται επί το όρος. 14 κατέβη δε Μωυσής εκ του όρους προς τον λαόν και ηγίασεν αυτούς, και έπλυναν τα ιμάτια. 15 και είπε τω λαω· γίνεσθε έτοιμοι τρεις ημέρας, μη προσέλθητε γυναικί. 16 εγένετο δε τη ημέρα τη τρίτη γεννηθέντος προς όρθρον και εγίνοντο φωνάι και αστραπαί και νεφέλη γνοφώδης επ ‘ όρους Σινά, φωνή της σάλπιγγος ήχει μέγα· και επτοήθη πας ο λαός ο εν τη παρεμβολή. 17 και εξήγαγε Μωυσής τον λαόν εις συνάντησιν του Θεού εκ της παρεμβολής, και παρέστησαν υπό το όρος. 18 το όρος το Σινά εκαπνίζετο όλον δια το καταβεβηκέναι επ ‘ αυτό τον Θεόν εν πυρί, και ανέβαινεν ο καπνός ωσεί καπνός καμίνου, και εξέστη πας ο λαός σφόδρα· 19 εγίνοντο δε αι φωνάι της σάλπιγγος προβαίνουσαι ισχυρότεραι σφόδρα· Μωυσής ελάλει, ο δε Θεός απεκρίνατο αυτω φωνή· 20 κατέβη δε Κύριος επί το όρος το Σινά επί την κορυφήν του όρους· και εκάλεσε Μωυσήν επί την κορυφήν του όρους, και ανέβη Μωυσής. 21 και είπεν ο Θεός προς Μωυσήν λέγων· καταβάς διαμάρτυραι τω λαω, μη ποτε εγγίσωσι προς τον Θεόν κατανοήσαι και πέσωσιν εξ αυτών πλήθος· 22 και οι ιερείς οι εγγίζοντες Κυρίω τω Θεω αγιαστήτωσαν, μη ποτε απαλλάξη απ ‘ αυτών Κύριος. 23 και είπε Μωυσής προς τον Θεόν· ου

δυνήσεται ο λαός προσαναβήναι προς το όρος το Σινά· συ γαρ διαμεμαρτύρησαι ημίν λέγων· αφόρισαι το όρος και αγιάσαι αυτό. 24 είπε δε αυτω Κύριος· βάδιζε, κατάβηθι και ανάβηθι συ και Ααρών μετά σου· οι δε ιερείς και ο λαός μη βιαζέσθωσαν αναβήναι προς τον Θεόν, μη ποτε απολέση απ' αυτών Κύριος. 25 κατέβη δε Μωυσής προς τον λαόν και είπεν αυτοίς.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος πάντας τους λόγους τούτους λέγων· 2 εγώ ειμι Κύριος ο Θεός σου, όστις εξήγαγόν σε εκ γης Αιγύπτου, εξ οικου δουλείας. 3 ουκ έσονταί σοι Θεοί έτεροι πλην εμού. 4 ου ποιήσεις σεαυτω είδωλον, ουδέ παντός ομοίωμα, όσα εν τω ουρανω άνω και όσα εν τη γη κάτω και όσα εν τοις ύδασιν υποκάτω της γης. 5 ου προσκυνήσεις αυτοίς, ουδέ μη λατρεύσεις αυτοίς· εγώ γαρ ειμι Κύριος ο Θεός σου, Θεός ζηλωτής, αποδιδούς αμαρτίας πατέρων επί τέκνα, έως τρίτης και τετάρτης γενεάς τοις μισούσί με 6 και ποιών έλεος εις χιλιάδας τοις αγαπώσί με και τοις φυλάσσουνσι τα προστάγματά μου. 7 ου λήψει το όνομα Κυρίου του Θεού σου επί ματαίω· ου γαρ μη καθάριση Κύριος ο Θεός σου τον λαμβάνοντα το όνομα αυτού επί ματαίω. 8 μνήσθητι την ημέρα των σαββάτων αγιάζειν αυτήν. 9 εξ ημέρας εργά και ποιήσεις πάντα τα έργα σου· 10 τη δε ημέρα τη εβδόμη σάββατα Κυρίω τω Θεω σου· ου ποιήσεις εν αυτη παν έργον, συ και ο υιος σου και η θυγάτηρ σου, ο παις σου και η παιδίσκη σου, ο βούς σου και το υποζύγιόν σου και παν κτήνός σου και ο προσήλυτος ο παροικών εν σοί. 11 εν γαρ εξ ημέραις εποίησε Κύριος τον ουρανόν και την γην και την θάλασσαν και πάντα τα εν αυτοίς και κατέπαυσε τη ημέρα τη εβδόμη· δια τούτο ευλόγησε Κύριος την ημέραν την εβδόμην και ηγίασεν αυτήν. 12 τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου, ίνα εύ σοι γένηται, και ίνα μακροχρόνιος γένη επί της γης της αγαθής, ης Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι. 13 ου μοιχεύσεις. 14 ου κλέψεις. 15 ου φονεύσεις. 16 ου ψευδομαρτυρήσεις κατά του πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδή. 17 ουκ επιθυμήσεις την γυναίκα του πλησίον σου. ουκ οικίαν του πλησίον σου ούτε τον αγρόν αυτού ούτε τον παίδα αυτού ούτε την παιδίσκην αυτού ούτε του βοός αυτού ούτε του υποζυγίου αυτού ούτε παντός κτήνους αυτού ούτε όσα τω πλησίον σου εστί.

18 Και πας ο λαός εώρα την φωνήν και τας λαμπάδας και την φωνήν της σάλπιγγος και το όρος το καπνίζον· φοβηθέντες δε πας ο λαός έστησαν μακρόθεν. 19 και είπαν προς Μωυσήν· λάλησον συ ημίν, και μη λαλείτω προς ημάς ο Θεός, μη αποθάνωμεν. 20 και λέγει αυτοίς Μωυσής· Θαρσείτε, ένεκεν γαρ του πειράσαι υμάς παρεγένηθι ο Θεός προς υμάς, όπως αν γένηται ο φόβος αυτού εν υμίν, ίνα μη αμαρτάνητε. 21 ειστήκει δε ο λαός μακρόθεν, Μωυσής δε εισήλθεν εις τον γνώφον, ου ην ο Θεός. 22 είπε δε Κύριος προς Μωυσήν· τάδε ερείς τω οίκω Ιακώβ και αναγγελεις τοις υιοίς Ισραήλ· υμείς εωράκατε ότι εκ του ουρανού λελάληκα προς υμάς· 23 ου ποιήσετε υμίν αυτοίς Θεούς αργυρούς και Θεούς χρυσούς ου ποιήσετε υμίν αυτοίς. 24 Ήσιαστήριον εκ γης ποιήσετέ μοι και θύσετε επ' αυτού τα ολοκαυτώματα υμών και τα σωτήρια υμών και τα πρόβατα και τους μόσχους υμών εν παντί τόπω, ου εάν επονομάσω το όνομά μου εκεί, και ήξω προς σε και ευλογήσω σε. 25 εάν δε ήσιαστήριον εκ λίθων ποιής μοι, ουκ οικοδομήσεις αυτούς τμητούς· το γαρ εγχειρίδιόν σου επιβέβληκας επ' αυτούς, και μεμíanται. 26 ουκ αναβήση εν αναβαθμίσιν επί το ήσιαστήριόν μου, όπως αν μη αποκαλύψης την ασχημοσύνην σου επ' αυτού.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ

1 ΚΑΙ ταύτα τα δικαιώματα, α παραθήση ενώπιον αυτών. 2 εάν κτήσει παίδα Εβραίον, εξ έτη δουλεύσει σοι· τω δε εβδόμω έτει απελεύσεται ελεύθερος δωρεάν. 3 εάν αυτός μόνος εισέλθη, και μόνος εξελεύσεται· εάν δε γυνή συνεισέλθη μετ' αυτού, εξελεύσεται και η γυνή αυτού. 4 και εάν δε ο κύριος δω αυτω γυναίκα, και τέκη αυτω υιούς ή θυγατέρας, η γυνή και τα παιδιά έσται τω κυρίω αυτού, αυτός δε μόνος εξελεύσεται. 5 εάν δε αποκριθείς είπη ο παις, ηγάπησα τον κύριόν μου και την γυναίκα και τα παιδιά, ουκ αποτρέχω ελεύθερος· 6 προσάζει αυτόν ο κύριος αυτού προς το κριτήριο του Θεού και τότε προσάζει αυτόν επί την θύραν επί τον σταθμόν, και τρυπήσει ο κύριος αυτού το ους τω οπητίω, και δουλεύσει αυτω εις τον αιώνα. 7 εάν δε τις αποδώται την εαυτού θυγατέρα οικέτιν, ουκ απελεύσεται, ωςπερ αποτρέχουσιν αι δούλαι. 8 εάν μη ευαρεστήση τω κυρίω αυτής ην αυτω καθωμολογήσατο, απολυτρώσει αυτήν· ένναι δε αλλοτρίω ου κύριός εστι πωλείν αυτήν, ότι ηθέτησεν εν αυτη. 9 εάν δε τω υιω καθωμολογήσεται αυτήν, κατά το δικαίωμα των θυγατέρων ποιήσει αυτη. 10 εάν δε άλλην λάβη εαυτω, τα δέοντα και τον ιματισμόν και την ομιλίαν αυτής ουκ αποστέρησει. 11 εάν δε τα τρία ταύτα μη ποιήση αυτη, εξελεύσεται δωρεάν άνευ αργυρίου.

12 Εάν δε πατάξη τις τινα, και αποθάνη, θανάτω θανατούσθω· 13 ο δε ουχ εκών, αλλ' ο Θεός παρέδωκεν εις τας χείρας αυτού, δώσω σοι τόπον, ου φεύζεται εκεί ο φονεύσας. 14 εάν δε τις επιθήται τω πλησίον αποκτείναι αυτόν δόλω και καταφύγη, από του ήσιαστηρίου μου λήψη αυτόν θανατώσαι. 15 ος τύπτει πατέρα αυτού ή μητέρα αυτού, θανάτω θανατούσθω. 16 ο κακολογών πατέρα αυτού ή μητέρα αυτού τελευτήσει θανάτω. 17 ος εάν κλέψη τις τινα των υιών Ισραήλ και καταδυναστεύσας αυτόν αποδώται, και

ευρεθή εν αυτω, θανάτω τελευτάτω. 18 εάν δε λοιδορώνται δύο άνδρες και πατάξη τις τον πλησίον λίθω ή πυγμή, και μη αποθάνη, κατακληθή δε επί την κοίτην, 19 εάν εξαναστάς ο άνθρωπος περιπατήση έξω επί ράβδου, αθως έσται ο πατάξας· πλην της αργίας αυτού αποτίσει και τα ιατρεία. 20 εάν δε τις πατάξη τον παίδα αυτού ή την παιδίσκην αυτού εν ράβδω και αποθάνη υπό τας χείρας αυτού, δίκη εκδικηθήσεται. 21 εάν δε διαβίωση ημέραν μίαν ή δύο, ουκ εκδικηθήσεται· το γαρ αργύριον αυτού εστιν. 22 εάν δε μάχωνται δύο άνδρες και πατάξωσι γυναίκα εν γαστρί έχουσαν και εξέλθη το παιδίον αυτής μη εξεικονισμένον, επιζήμιον ζημιωθήσεται· καθότι αν επιβάλη ο ανήρ της γυναικός, δώσει μετά αξιώματος· 23 εάν δε εξεικονισμένον ή, δώσει ψυχήν αντί ψυχής, 24 οφθαλμόν αντί οφθαλμού, οδόντα αντί οδόντος, χείρα αντί χειρός, πόδα αντί ποδός, 25 κατάκαυμα αντί κατακαύματος, τραύμα αντί τραύματος, μώλωπα αντί μώλωπος. 26 εάν δε τις πατάξη τον οφθαλμόν του οικέτου αυτού ή τον οφθαλμόν της θεραπαίνης αυτού, και εκτυφλώση, ελευθέρους εξαποστελεί αυτούς αντί του οφθαλμού αυτών. 27 εάν δε τον οδόντα του οικέτου ή τον οδόντα της θεραπαίνης αυτού εκκόψη, ελευθέρους εξαποστελεί αυτούς αντί του οδόντος αυτών.

28 Εάν δε κερατίση ταύρος άνδρα ή γυναίκα και αποθάνη, λίθοις λιθοβοληθήσεται ο ταύρος, και ου βρωθήσεται τα κρέα αυτού· ο δε κύριος του ταύρου αθως έσται. 29 εάν δε ο ταύρος κερατιστής ή προ της χθές και προ της τρίτης, και διαμαρτύρωνται τω κυρίω αυτού, και μη αφανίση αυτόν, ανέλη δε άνδρα ή γυναίκα, ο ταύρος λιθοβοληθήσεται και ο κύριος αυτού προσαποθανείται. 30 εάν δε λύτρα επιβληθή αυτω, δώσει λύτρα της ψυχής αυτού όσα εάν επιβάλωσιν αυτω. 31 εάν δε υιόν ή θυγατέρα κερατίση, κατά το δικαίωμα τούτο ποιήσωσιν αυτω. 32 εάν δε παίδα κερατίση ο ταύρος ή παιδίσκην, αργυρίου τριάκοντα δίδραχμα δώσει τω κυρίω αυτών, και ο ταύρος λιθοβοληθήσεται. 33 εάν δε τις ανοίξη λάκκον ή λατομήση λάκκον και μη καλύψη αυτόν, και εμπέση εκεί μόσχος ή όνος, 34 ο κύριος του λάκκου αποτίσει· αργύριον δώσει τω κυρίω αυτών, το δε τετελευτηκός αυτω έσται. 35 εάν δε κερατίση τινός ταύρος τον ταύρον του πλησίον και τελευτήση, αποδώσονται τον ταύρον τον ζώντα και διελούνται το αργύριον αυτού, και τον ταύρον τον τεθνηκότα διελούνται. 36 εάν δε γνωρίζηται ο ταύρος ότι κερατιστής εστι προ της χθές και προ της τρίτης ημέρας, και διαμεμαρτυρημένοι ώσι τω κυρίω αυτού, και μη αφανίση αυτόν, αποτίσει ταύρον αντί ταύρου, ο δε τετελευτηκός αυτω έσται.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ

1 ΕΑΝ δε τις κλέψη μόσχον ή πρόβατον και σφάξη ή αποδώται, πέντε μόσχους αποτίσει αντί του μόσχου και τέσσαρα πρόβατα αντί του προβάτου. 2 εάν δε εν τω διορύγματι ευρεθή ο κλέπτης και πληγείς αποθάνη, ουκ έστιν αυτω φόνος· 3 εάν δε ανατείλη ο ήλιος επ ‘ αυτω, ένοχός εστιν, ανταποθανείται. εάν δε μη υπάρχη αυτω, πραθήτω αντί του κλέμματος. 4 εάν δε καταληφθή και ευρεθή εν τη χειρί αυτού το κλέμμα από τε όνου έως προβάτου ζώντα, διπλά αυτά αποτίσει. 5 εάν δε καταβοσκήση τις αγρόν ή αμπελώνα και αφή το κτήνος αυτού καταβοσκήσαι αγρόν έτερον, αποτίσει εκ του αγρού αυτού κατά το γέννημα αυτού· εάν δε πάντα τον αγρόν καταβοσκήση, τα βέλτιστα του αγρού αυτού και τα βέλτιστα του αμπελώνος αυτού αποτίσει. 6 εάν δε εξελθόν πυρ εύρη ακάνθας και προσεμπρήση άλωνα ή στάχους ή πεδίον, αποτίσει ο το πυρ εκκαύσας. 7 εάν δε τις δω τω πλησίον αργύριον ή σκεύη φυλάξαι, και κλαπή εκ της οικίας του ανθρώπου, εάν ευρεθή ο κλέψας, αποτίσει το διπλούν· 8 εάν δε μη ευρεθή ο κλέψας, προσελεύσεται ο κύριος της οικίας ενώπιον του Θεού και ομείται ή μην μη αυτόν πεπονηρεύσθαι εφ ‘ όλης της παρακαταθήκης του πλησίον. 9 κατά παν ρητόν αδίκημα, περί τε μόσχου και υποζυγίου και προβάτου και ιματίου και πάσης απωλείας της εγκαλουμένης, ό,τι ουν αν ή, ενώπιον του Θεού ελεύσεται η κρίσις αμφοτέρων, και ο αλούς δια του Θεού αποτίσει διπλούν τω πλησίον· 10 εάν δε τις δω τω πλησίον υποζύγιον ή μόσχον ή πρόβατον ή παν κτήνος φυλάξαι, και συντριβή ή τελευτήση ή αιχμάλωτον γένηται, και μηδείς γνω, 11 όρκος έσται του Θεού ανά μέσον αμφοτέρων, ή μην μη αυτόν πεπονηρεύσθαι καθόλου της παρακαταθήκης του πλησίον· και ούτως προσδέζεται ο κύριος αυτού, και ουκ αποτίσει. 12 εάν δε κλαπή παρ ‘ αυτού, αποτίσει τω κυρίω. 13 εάν δε θηριάλωτον γένηται, άξει αυτόν επί την θήραν και ουκ αποτίσει. 14 εάν δε αιτήση τις παρά του πλησίον, και συντριβή ή αποθάνη ή αιχμάλωτον γένηται, ο δε κύριος μη ή μετ ‘ αυτού, αποτίσει· 15 εάν δε ο κύριος ή μετ ‘ αυτού, ουκ αποτίσει· εάν δε μισθωτός ή, έσται αυτω αντί του μισθού αυτού.

16 Εάν δε απατήση τις παρθένον αμνήστευτον και κοιμηθή μετ ‘ αυτής, φερνή φερνιεί αυτήν αυτω γυναίκα. 17 εάν δε ανανεύων ανανεύση και μη βούληται ο πατήρ αυτής δούναι αυτήν αυτω γυναίκα, αργύριον αποτίσει τω πατρί καθ ‘ όσον εστιν η φερνή των παρθένων. 18 φαρμακούς ου περιποιήσετε. 19 παν κοιμώμενον μετά κτήνους, θανάτω αποκτενείτε αυτούς. 20 ο θυσιάζων θεοίς θανάτω εξολοθρευθήσεται, πλην Κυρίω μόνω.

21 και προσήλυτον ου κακώσετε, ουδέ μη θλίψητε αυτόν· ήτε γαρ προσήλυτοι εν γη Αιγύπτω. 22 πάσαν χήραν και ορφανόν ου κακώσετε· 23 εάν δε κακία κακώσητε αυτούς, και κεκράξαντες καταβοήσωσι προς με, ακοή εισακούσομαι της φωνής αυτών 24 και οργισθήσομαι θυμω και αποκτενώ υμάς μαχαίρα, και έσονται αι γυναίκες υμών χήραι και τα παιδιά υμών ορφανά. 25 εάν δε αργύριον εκδανείσης τω αδελφω τω πενιχωρ παρά σοί, ουκ έση αυτόν κατεπείγων, ουκ επιθήσεις αυτω τόκον. 26 εάν δε ενεχύρασμα ενεχυράσης το

ιμάτιον του πλησίον, προ δυσμών ηλίου αποδώσεις αυτώ· 27 ἔστι γὰρ τούτο περιβόλαιον αὐτοῦ, μόνον τούτο το ἱμάτιον ἀσχημοσύνης αὐτοῦ· ἐν τίνι κοιμηθήσεται; εἰς οὖν καταβολήν πρὸς με, εἰσακούσομαι αὐτοῦ· ἐλεῆμων γὰρ εἰμι. 28 Θεοὺς οὐ κακολογήσεις καὶ ἀρχόντα τοῦ λαοῦ σου οὐ κακῶς ἐρεῖς. 29 ἀπαρχὰς ἁλῶνος καὶ ληνοῦ σου οὐ καθυστερήσεις· τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν σου δώσεις ἐμοί. 30 οὕτω ποιήσεις τὸν μόσχον σου καὶ τὸ πρόβατόν σου καὶ τὸ υποζύγιόν σου· ἑπτὰ ἡμέρας ἔσται ὑπὸ τὴν μητέρα, τῇ δὲ ογδόῃ ἡμέρᾳ ἀποδώσεις μοι αὐτό. 31 καὶ ἄνδρες ἅγιοι ἐσεσθὲ μοι. καὶ κρέας θηριάλωτον οὐκ ἐδεσθῇ, τῷ κυνὶ ἀπορρίψατε αὐτό.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ

1 Οὗ παραδέξῃ ἀκοὴν ματαίαν. οὐ συγκαταθήσῃ μετὰ τοῦ ἀδίκου γενέσθαι μάρτυς ἀδικός. 2 οὐκ ἔση μετὰ πλειόνων ἐπὶ κακία. οὐ προστεθήσῃ μετὰ πλήθους ἐκκλίνει μετὰ τῶν πλειόνων, ὥστε ἐκκλίνει κρίσιν. 3 καὶ πένητα οὐκ ἐλεήσεις ἐν κρίσει. 4 εἰάν τις συναντήσῃς τῷ βοὶ τοῦ ἐχθροῦ σου ἢ τῷ υποζυγίῳ αὐτοῦ πλανωμένοις, ἀποστρέψας ἀποδώσεις αὐτῷ. 5 εἰάν τις ἴδῃ τὸ υποζύγιον τοῦ ἐχθροῦ σου πεπτωκός ὑπὸ τὸν γόνον αὐτοῦ, οὐ παρελεύσῃ αὐτό, ἀλλὰ συναρείς αὐτό μετ' αὐτοῦ. 6 οὐ διαστρέψεις κρίμα πένητος ἐν κρίσει αὐτοῦ. 7 ἀπὸ παντός ῥήματος ἀδίκου ἀποστήσῃ· ἀθῶν καὶ δίκαιον οὐκ ἀποκτενεῖς καὶ οὐ δικαιώσεις τὸν ἀσεβῆ ἕνεκεν δώρων. 8 καὶ δῶρα οὐ λήψῃ· τὰ γὰρ δῶρα ἐκτυφλοῖ ὀφθαλμούς βλεπόντων καὶ λυμαίνεται ῥήματα δίκαια. 9 καὶ προσήλυτον οὐ θλίψετε· ὑμεῖς γὰρ οἴδατε τὴν ψυχὴν τοῦ προσηλύτου· αὐτοὶ γὰρ προσήλυτοι ἦτε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.

10 Εἰς ἔτη σπερείς τὴν γῆν σου καὶ συνάξεις τὰ γεννήματα αὐτῆς· 11 τῷ δὲ ἐβδόμῳ ἀφῆσιν ποιήσεις καὶ ἀνήσεις αὐτήν, καὶ ἐδόνται οἱ πτωχοὶ τοῦ ἔθνους σου, τὰ δὲ υπολειπόμενα ἐδεσθῇ τὰ ἄγρια θηρία. οὕτω ποιήσεις τὸν ἀμπελώνά σου καὶ τὸν ἐλαιώνα σου. 12 εἰς ἡμέρας ποιήσεις τὰ ἔργα σου, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀνάπαυσις, ἵνα ἀναπαύσῃται ὁ βούς σου καὶ τὸ υποζύγιόν σου, καὶ ἵνα ἀναψύξῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδείας σου καὶ ὁ προσήλυτος. 13 πάντα, ὅσα εἶρηκα πρὸς ὑμᾶς, φυλάσσασθε.

Καὶ ὄνομα Θεῶν ἐτέρων οὐκ ἀναμνησθήσεσθε, οὐδὲ μὴ ἀκουσθῇ ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν. 14 τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ εορτάσατέ μοι. 15 τὴν εορτὴν τῶν ἀζύμων φυλάσσασθε ποιεῖν· ἑπτὰ ἡμέρας ἐδεσθῇ ἄζυμα, καθάπερ ἐνετείλάμην σοι, κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ μηνὸς τῶν νέων· ἐν γὰρ αὐτῷ ἐξήλθες ἐξ Αἰγύπτου, οὐκ ὀφθήσῃ ἐνώπιόν μου κενός. 16 καὶ εορτὴν θερисμοῦ πρωτογεννημάτων ποιήσεις τῶν ἔργων σου, ὡς εἰάν τις σπείρῃ ἐν τῷ ἀγρῷ σου, καὶ εορτὴν συντελείας ἐπ' ἐξόδου τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν ἔργων σου τῶν ἐκ τοῦ ἀγροῦ σου. 17 τρεῖς καιροὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ὀφθήσεται πᾶν ἀρσενικόν σου ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. 18 ὅταν γὰρ ἐκβάλῃς τὰ ἔθνη ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἐμπλατύνῃς τὰ ὅριά σου, οὐ θύσεις ἐπὶ ζύμῃ αἷμα θυσιάσματός μου, οὐ δὲ μὴ κοιμηθῇ στέαρ τῆς εορτῆς μου ἕως πρωῒ. 19 τὰς ἀπαρχὰς τῶν πρωτογεννημάτων τῆς γῆς σου εἰσίοσεις εἰς τὸν οἶκον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. οὐχ ἐψήσεις ἄρνα ἐν γάλακτι μητρὸς αὐτοῦ.

20 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ἵνα φυλάξῃ σε ἐν τῇ ὁδῷ, ὅπως εἰσαγάγῃ σε εἰς τὴν γῆν, ἣν ἡτοίμασά σοι. 21 πρόσεχε σεαυτῷ καὶ εἰσάκουε αὐτοῦ καὶ μὴ ἀπειθεῖς αὐτῷ· οὐ γὰρ μὴ υποστείληταί σε, τὸ γὰρ ὄνομά μου ἐστὶν ἐπ' αὐτῷ. 22 εἰάν τις ἀκοῇ ἀκούσῃ τῆς ἐμῆς φωνῆς καὶ ποιήσῃς πάντα, ὅσα ἐντείλωμαί σοι, καὶ φυλάξῃ τὴν διαθήκην μου, ἐσεσθὲ μοι λαὸς περιούσιος ἀπὸ πάντων τῶν ἔθνων· ἐμὴ γὰρ ἐστὶ πᾶσα ἡ γῆ, ὑμεῖς δὲ ἐσεσθὲ μοι βασίλειον ἱεράτευμα καὶ ἔθνος ἅγιον. ταῦτα τὰ ῥήματα ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· εἰάν τις ἀκοῇ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ποιήσῃ πάντα ὅσα ἐγὼ εἶπω σοι, ἐχθρεύσω τοῖς ἐχθροῖς σου καὶ ἀντικείμενοις τοῖς ἀντικειμένοις σοι· 23 πορεύσεται γὰρ ὁ ἄγγελός μου ἡγούμενός σου καὶ εἰσάξει σε πρὸς τὸν Ἀμορραῖον καὶ Χετταῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Εὐαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον, καὶ ἐκτρίψω αὐτούς. 24 οὐ προσκυνήσεις τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὐ δὲ μὴ λατρεύσῃς αὐτοῖς· οὐ ποιήσεις κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, ἀλλὰ καθαιρέσεις κατελείς καὶ συντρίβων συντρίψεις τὰς στήλας αὐτῶν. 25 καὶ λατρεύσεις Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καὶ εὐλογήσῃς τὸν ἄρτον σου καὶ τὸν οἶνόν σου καὶ τὸ ὕδωρ σου, καὶ ἀποστρέψῃς μαλακίαν ἀφ' ὑμῶν. 26 οὐκ ἔσται ἄγονος οὐδὲ στείρα ἐπὶ τῆς γῆς σου· τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν σου ἀναπληρῶν ἀναπληρώσω. 27 καὶ τὸν φόβον ἀποστελῶ ἡγούμενόν σου καὶ ἐκστήσω πάντα τὰ ἔθνη, εἰς οὓς συ εἰσπορεύῃ εἰς αὐτούς, καὶ δώσω πάντας τοὺς ὑπεναντίους σου φυγάδας. 28 καὶ ἀποστελῶ τὰς σφηκίας προτέρας σου, καὶ ἐκβαλεῖς τοὺς Ἀμορραῖους καὶ τοὺς Εὐαῖους καὶ τοὺς Χαναναῖους καὶ τοὺς Χετταῖους ἀπὸ σου. 29 οὐκ ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἐν ἐνιαυτῷ ἐνί, ἵνα μὴ γένηται ἡ γῆ ἔρημος καὶ πολλὰ γένηται ἐπὶ σε τὰ θηρία τῆς γῆς. 30 κατὰ μικρὸν ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἀπὸ σου, ἕως ἀν' ἀυξήθῃς καὶ κληρονομήσῃς τὴν γῆν. 31 καὶ θήσω τὰ ὅριά σου ἀπὸ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ἕως τῆς θαλάσσης τῆς Φυλιστινείας καὶ ἀπὸ τῆς ἐρήμου ἕως τοῦ μεγάλου ποταμοῦ Εὐφράτου· καὶ παραδώσω εἰς τὰς χεῖρας ὑμῶν τοὺς ἐγκαθημένους ἐν τῇ γῇ καὶ ἐκβαλῶ αὐτοὺς ἀπὸ σου. 32 οὐ συγκαταθήσῃ αὐτοῖς καὶ τοῖς θεοῖς αὐτῶν διαθήκην, 33 καὶ οὐκ ἐγκαθήσονται ἐν τῇ γῇ σου, ἵνα μὴ ἁμαρτεῖν σε ποιήσωσι πρὸς με· εἰάν τις δουλεύσῃ τοῖς θεοῖς αὐτῶν, οὗτοι ἔσονται σοι πρόσκομμα.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ

1 ΚΑΙ Μωυσή εἶπεν· ἀνάβηθι πρὸς τὸν Κύριον συ καὶ Ααρὼν καὶ Ναδάβ καὶ Αβιούδ καὶ ἐβδημήκοντα τῶν πρεσβυτέρων Ἰσραὴλ, καὶ προσκυνήσουσι μακρόθεν τῷ Κυρίῳ· 2 καὶ ἐγγιεί Μωυσῆς μόνος πρὸς τὸν Θεόν, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἐγγιούσιν· ὁ δὲ λαὸς οὐ συναναβήσεται μετ' αὐτῶν. 3 εἰσῆλθε δὲ Μωυσῆς καὶ διηγήσατο τῷ λαῷ πάντα τὰ ρήματα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰ δικαίωματα· ἀπεκρίθη δὲ πᾶς ὁ λαὸς φωνή μιᾷ λέγοντες· πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐλάλησε Κύριος, ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα. 4 καὶ ἔγραψε Μωυσῆς πάντα τὰ ρήματα Κυρίου. ὁρθίσας δὲ Μωυσῆς τὸ πρῶτ' ὠκοδόμησε θυσιαστήριον ὑπὸ τὸ ὄρος καὶ δώδεκα λίθους εἰς τὰς δώδεκα φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ· 5 καὶ ἐξαπέστειλε τοὺς νεανίσκους τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀνήνεγκαν ὀλοκαυτώματα καὶ ἔθυσαν θυσίαν σωτηρίου τῷ Θεῷ βοσκάδια. 6 λαβὼν δὲ Μωυσῆς τὸ ἥμισυ τοῦ αἵματος ἐνέχεεν εἰς κρατήρας, τὸ δὲ ἥμισυ τοῦ αἵματος προσέχεε πρὸς τὸ θυσιαστήριον. 7 καὶ λαβὼν τὸ βιβλίον τῆς διαθήκης ἀνέγνω εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ, καὶ εἶπαν· πάντα ὅσα ἐλάλησε Κύριος, ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα. 8 λαβὼν δὲ Μωυσῆς τὸ αἶμα κατεσκέδασε τοῦ λαοῦ καὶ εἶπεν· ἰδοὺ τὸ αἶμα τῆς διαθήκης, ἧς διέθετο Κύριος πρὸς ὑμᾶς περὶ πάντων τῶν λόγων τούτων.

9 Καὶ ἀνέβη Μωυσῆς καὶ Ααρὼν καὶ Ναδάβ καὶ Αβιούδ καὶ ἐβδομήκοντα τῆς γερονσίας Ἰσραὴλ 10 καὶ εἶδον τὸν τόπον, οὐ εἰστήκει ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ ὡσεὶ ἔργον πλίνθου σαπφείρου καὶ ὡς περ εἶδος στερεώματος τοῦ οὐρανοῦ τῇ καθαριότητι. 11 καὶ τῶν ἐπιλέκτων τοῦ Ἰσραὴλ οὐ διεφώνησεν οὐδὲ εἰς· καὶ ὥφθησαν ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Θεοῦ καὶ ἔφαγον καὶ ἔπιον. 12 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσήν· ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος καὶ ἴσθι ἐκεῖ· καὶ δώσω σοὶ τὰ πυξία τὰ λίθινα, τὸν νόμον καὶ τὰς ἐντολάς, ἃς ἔγραψα νομοθετήσαι αὐτοῖς. 13 καὶ ἀναστὰς Μωυσῆς καὶ Ἰησοὺς ὁ παρεστηκὼς αὐτῷ ἀνέβησαν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ· 14 καὶ τοῖς πρεσβυτέροις εἶπεν· ἡσυχάζετε αὐτοῦ, ἕως ἀναστρέψωμεν πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ Ααρὼν καὶ Ὠρ μετ' ὑμῶν· εἴν τινι συμβῇ κρίσις, προσπορευέσθωσαν αὐτοῖς. 15 καὶ ἀνέβη Μωυσῆς καὶ Ἰησοὺς εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὸ ὄρος. 16 καὶ κατέβη ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινά, καὶ ἐκάλυψεν αὐτὴ ἡ νεφέλη ἐξ ἡμέρας· καὶ ἐκάλεσε Κύριος τὸν Μωυσήν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἐκ μέσου τῆς νεφέλης. 17 τὸ δὲ εἶδος τῆς δόξης Κυρίου ὡσεὶ πυρ φλέγον ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὄρους ἐναντίον τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. 18 καὶ εἰσῆλθε Μωυσῆς εἰς τὸ μέσον τῆς νεφέλης καὶ ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος καὶ ἦν ἐκεῖ ἐν τῷ ὅρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσήν λέγων· 2 εἰπὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ λάβετε ἀπαρχὰς παρὰ πάντων, οἷς ἀν δόξη τῇ καρδίᾳ, καὶ λήψεσθε τὰς ἀπαρχὰς μου. 3 καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀπαρχή, ἣν λήψεσθε παρ' αὐτῶν· χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ χαλκόν 4 καὶ νάκινθον καὶ πορφύραν καὶ κόκκινον διπλοῦν καὶ βύσσον κεκλωσμένην καὶ τρίχας αἰγείας 5 καὶ δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα καὶ δέρματα τακίνθινα καὶ ζύλα ἀσηπτα 6 καὶ λίθους σαρδίου καὶ λίθους εἰς τὴν γλυφὴν εἰς τὴν ἐπωμίδα καὶ τὸν ποδήρη. 7 καὶ ποιήσεις μοι ἁγίασμα, καὶ οφθήσομαι ἐν ὑμῖν· 8 καὶ ποιήσεις μοι κατὰ πάντα ὅσα σοὶ δεικνύω ἐν τῷ ὅρει, τὸ παράδειγμα τῆς σκηνῆς καὶ τὸ παράδειγμα πάντων τῶν σκευῶν αὐτῆς· οὕτω ποιήσεις.

9 Καὶ ποιήσεις κιβωτόν μαρτυρίου ἐκ ξύλων ἀσήτητων, δύο πηχεων καὶ ἡμίσεος τὸ μήκος καὶ πηχεως καὶ ἡμίσεος τὸ πλάτος καὶ πηχεως καὶ ἡμίσεος τὸ ὕψος. 10 καὶ καταχρυσώσεις αὐτὴν χρυσίῳ καθαρῷ, ἑσώθεν καὶ ἔξωθεν χρυσώσεις αὐτὴν· καὶ ποιήσεις αὐτῇ κυμάτια χρυσᾷ στρεπτά κύκλῳ. 11 καὶ ἐλάσεις αὐτῇ τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὰ τέσσαρα κλίτη, δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ ἐν καὶ δύο δακτυλίους ἐπὶ τὸ κλίτος τὸ δεύτερον. 12 ποιήσεις δὲ ἀναφορεῖς ξύλα ἀσηπτα καὶ καταχρυσώσεις αὐτὰ χρυσίῳ· 13 καὶ εἰσάξεις τοὺς ἀναφορεῖς εἰς τοὺς δακτυλίους τοὺς ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς κιβωτοῦ αἰρεῖν τὴν κιβωτόν ἐν αὐτοῖς· 14 ἐν τοῖς δακτυλίοις τῆς κιβωτοῦ ἔσονται οἱ ἀναφορεῖς ἀκίνητοι. 15 καὶ ἐμβαλεῖς εἰς τὴν κιβωτόν τὰ μαρτύρια, ἃ ἀν δῶ σοι. 16 καὶ ποιήσεις ἱλαστήριον ἐπίθεμα χρυσοῦ καθαροῦ, δύο πηχεων καὶ ἡμίσεος τὸ μήκος καὶ πηχεως καὶ ἡμίσεος τὸ πλάτος. 17 καὶ ποιήσεις δύο Χερουβίμ χρυσοτορευτά καὶ ἐπιθήσεις αὐτὰ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν κλιτῶν τοῦ ἱλαστηρίου. 18 ποιηθήσονται Χερουβίμ εἰς ἐκ τοῦ κλίτους τούτου καὶ Χερουβίμ εἰς ἐκ τοῦ κλίτους τοῦ δευτέρου τοῦ ἱλαστηρίου· καὶ ποιήσεις τοὺς δύο Χερουβίμ ἐπὶ τὰ δύο κλίτη. 19 ἔσονται οἱ Χερουβίμ ἐκτείνοντες τὰς πτέρυγας ἐπάνωθεν, συσκιάζοντες ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἱλαστηρίου, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν εἰς ἀλλήλα· εἰς τὸ ἱλαστήριον ἔσονται τὰ πρόσωπα τῶν Χερουβίμ. 20 καὶ ἐπιθήσεις τὸ ἱλαστήριον ἐπὶ τὴν κιβωτόν ἄνωθεν· καὶ εἰς τὴν κιβωτόν ἐμβαλεῖς τὰ μαρτύρια, ἃ ἀν δῶ σοι. 21 καὶ γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν καὶ λαλήσω σοι ἄνωθεν τοῦ ἱλαστηρίου ἀνὰ μέσον τῶν δύο Χερουβίμ τῶν ὄντων ἐπὶ τῆς κιβωτοῦ τοῦ μαρτυρίου καὶ κατὰ πάντα, ὅσα ἐάν ἐντείλωμαί σοι πρὸς τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ.

22 Καὶ ποιήσεις τράπεζαν χρυσὴν χρυσοῦ καθαροῦ, δύο πηχεων τὸ μήκος καὶ πηχεως τὸ εὖρος καὶ πηχεως καὶ ἡμίσεος τὸ ὕψος. 23 καὶ ποιήσεις αὐτῇ στρεπτά κυμάτια χρυσᾷ κύκλῳ. καὶ ποιήσεις αὐτῇ στεφάνην παλαιστοῦ κύκλῳ· 24 καὶ ποιήσεις στρεπτόν κυμάτιον τῇ στεφάνῃ κύκλῳ. 25 καὶ ποιήσεις τέσσαρας δακτυλίους χρυσοῦς καὶ ἐπιθήσεις τοὺς τέσσαρας δακτυλίους ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη τῶν ποδῶν αὐτῆς ὑπὸ τὴν στεφάνην, 26 καὶ ἔσονται οἱ δακτύλιοι εἰς ῥήκας τοῖς ἀναφορεύσιν, ὥστε αἰρεῖν ἐν αὐτοῖς τὴν τράπεζαν. 27 καὶ ποιήσεις τοὺς ἀναφορεῖς ἐκ ξύλων ἀσήτητων καὶ καταχρυσώσεις αὐτοὺς χρυσίῳ καθαρῷ, καὶ

αρθίζεται εν αυτοίς η τράπεζα.

28 και ποιήσεις τα τρυβλία αυτής και τας θυίσκας και τα σπονδεία και τους κιάθους, εν οίς σπείσεις εν αυτοίς· εκ χρυσίου καθαρού ποιήσεις αυτά. 29 και επιθήσεις επί την τράπεζαν άρτους ενωπίους εναντίον μου διαπαντός.

30 Και ποιήσεις λυχνίαν εκ χρυσίου καθαρού, τορευτήν ποιήσεις την λυχνίαν· ο καυλός αυτής και οι καλαμίσκοι και οι κρατήρες και οι σφαιρωτήρες και τα κρίνα εξ αυτής έσται. 31 εξ δε καλαμίσκοι εκπορευόμενοι εκ πλαγίων, τρεις καλαμίσκοι της λυχνίας εκ του κλίτους του ενός αυτής και τρεις καλαμίσκοι της λυχνίας εκ του κλίτους του δευτέρου. 32 και τρεις κρατήρες εκτετυπωμένοι καρυίσκους εν τω ενί καλαμίσκω, σφαιρωτήρ και κρίνον· ούτω τοις εξ καλαμίσκοις τοις εκπορευομένοις εκ της λυχνίας. 33 και εν τη λυχνία τέσσαρες κρατήρες εκτετυπωμένοι καρυίσκους· εν τω ενί καλαμίσκω σφαιρωτήρες και τα κρίνα αυτής. 34 ο σφαιρωτήρ υπό τους δύο καλαμίσκους εξ αυτής, και σφαιρωτήρ υπό τους τέσσαρας καλαμίσκους εξ αυτής· ούτω τοις εξ καλαμίσκοις τοις εκπορευομένοις εκ της λυχνίας. 35 και εν τη λυχνία τέσσαρες κρατήρες εκτετυπωμένοι καρυίσκους. 36 οι σφαιρωτήρες και οι καλαμίσκοι εξ αυτής έστωσαν· όλη τορευτή εξ ενός χρυσίου καθαρού. 37 και ποιήσεις τους λύχνους αυτής επτά· και επιθήσεις τους λύχνους, και φανούσιν εκ του ενός προσώπου. 38 και τον επαρυστήρα αυτής και τα υποθήματα αυτής εκ χρυσίου καθαρού ποιήσεις. 39 πάντα τα σκεύη ταύτα τάλαντον χρυσίου καθαρού. 40 όρα, ποιήσεις κατά τον τύπον τον δεδειγμένον σοι εν τω όρει.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣΤ

1 ΚΑΙ την σκηνήν ποιήσεις δέκα αυλαίας εκ βύσσου κεκλωσμένης και υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου κεκλωσμένου· Χερουβίμ εργασία υφάντου ποιήσεις αυτάς. 2 μήκος της αυλαίας της μιάς οκτώ και είκοσι πήχεων και εύρος τεσσάρων πήχεων η αυλαία η μία έσται· μέτρον το αυτό έσται πάσαις ταις αυλαίαις. 3 πέντε δε αυλαίαι έσονται εξ αλλήλων εχόμεναι η ετέρα εκ της ετέρας, και πέντε αυλαίαι έσονται συνεχόμενοι ετέρα τη ετέρα. 4 και ποιήσεις αυταίς αγκύλας υακινθίνας επί του χείλους της αυλαίας της μιάς εκ του ενός μέρους εις την συμβολήν και ούτω ποιήσεις επί του χείλους της αυλαίας της εξωτέρας προς τη συμβολή τη δευτέρα. 5 πεντήκοντα αγκύλας ποιήσεις τη αυλαία τη μια, και πεντήκοντα αγκύλας ποιήσεις εκ του μέρους της αυλαίας κατά την συμβολήν της δευτέρας, αντιπρόσωποι αντιπίπτουσai αλλήλαις εις εκάστην. 6 και ποιήσεις κρίκους πεντήκοντα χρυσούς. και συνάψεις τας αυλαίας ετέραν τη ετέρα τοις κρίκοις. και έσται η σκηνή μία. 7 και ποιήσεις δέρρεις τριχίνας σκέπην επί της σκηνής, ένδεκα δέρρεις ποιήσεις αυτάς. 8 το μήκος της δέρρεως της μιάς, τριάκοντα πήχεων, και τεσσάρων πήχεων το εύρος της δέρρεως της μιάς· το αυτό μέτρον έσται ταις ένδεκα δέρρεσι. 9 και συνάψεις τας πέντε δέρρεις επί το αυτό, και τας εξ δέρρεις επί το αυτό. και επιδιπλώσεις την δέρριν την έκτην κατά πρόσωπον της σκηνής. 10 και ποιήσεις αγκύλας πεντήκοντα επί του χείλους της δέρρεως της μιάς, της ανά μέσον κατά συμβολήν. και πεντήκοντα αγκύλας ποιήσεις επί του χείλους της δέρρεως, της συναπτούσης της δευτέρας. 11 και ποιήσεις κρίκους χαλκούς πεντήκοντα. και συνάψεις τους κρίκους εκ των αγκυλών, και συνάψεις τας δέρρεις, και έσται εν. 12 και υποθήσεις το πλεονάζον εν ταις δέρρεσι της σκηνής. το ήμισυ της δέρρεως το υπολελειμμένον υποκαλύψεις εις το πλεονάζον των δέρρεων της σκηνής. υποκαλύψεις οπίσω της σκηνής. 13 πήχυν εκ τούτου, και πήχυν εκ τούτου, εκ του υπερέχοντος των δέρρεων, εκ του μήκους των δέρρεων της σκηνής, έσται συγκαλύπτου επί τα πλαγία της σκηνής ένθεν και ένθεν, ίνα καλύπτη. 14 και ποιήσεις κατακάλυμμα τη σκηνή δέρματα κριών ηρωθροδανωμένα, και επικαλύμματα δέρματα υακινθίνα επάνωθεν. 15 και ποιήσεις στύλους της σκηνής εκ ξύλων ασήπτων. 16 δέκα πήχεων ποιήσεις τον στύλον τον ένα, και πήχεως ενός και ημίςους το πλάτος του στύλου του ενός. 17 δύο αγκωνίσκους τω στύλω τω ενί, αντιπίπτοντας έτερον τω ετέρω. ούτω ποιήσεις πάσι τοις στύλοις της σκηνής. 18 και ποιήσεις στύλους τη σκηνή, είκοσι στύλους εκ του κλίτους του προς βορράν. 19 και τεσσαράκοντα βάσεις αργυράς ποιήσεις τοις είκοσι στύλοις. δύο βάσεις τω στύλω τω ενί εις αμφοτέρα τα μέρη αυτού. και δύο βάσεις τω στύλω τω ενί εις αμφοτέρα τα μέρη αυτού. 20 και το κλίτος το δεύτερον το προς νότον, είκοσι στύλους. 21 και τεσσαράκοντα βάσεις αυτών αργυράς. δύο βάσεις τω στύλω τω ενί εις αμφοτέρα τα μέρη αυτού, και δύο βάσεις τω στύλω τω ενί εις αμφοτέρα τα μέρη αυτού. 22 και εκ των οπίσω της σκηνής κατά το μέρος το προς θάλασσαν ποιήσεις εξ στύλους. 23 και δύο στύλους ποιήσεις επί των γωνιών της σκηνής εκ των οπισθίων. 24 και έσται εξ ίσου κάτωθεν. κατά το αυτό έσονται ίσοι τα κεφαλών εις σύμβλησιν μίαν. ούτω ποιήσεις αμφοτέραις ταις δυσί γωνίαις. ίσαι έστωσαν. 25 και έσονται οκτώ στύλοι, και αι βάσεις αυτών αργυράς δέκα εξ. δύο βάσεις τω ενί στύλω εις αμφοτέρα τα μέρη αυτού, και δύο βάσεις τω στύλω τω ενί. 26 και ποιήσεις μοχλούς εκ ξύλων ασήπτων· πέντε τω ενί στύλω εκ του ενός μέρους της σκηνής, 27 και πέντε μοχλούς τω στύλω τω ενί κλίτει της σκηνής τω δευτέρω, και πέντε μοχλούς τω στύλω τω οπισθίω τω κλίτει της σκηνής τω προς θάλασσαν. 28 και ο μοχλός ο μέσος αναμέσον των στύλων διικνεΐσθω από του ενός κλίτους εις το έτερον κλίτος. 29 και τους στύλους καταχρυσώσεις χρυσίω. και τους δακτυλίους ποιήσεις χρυσούς, εις ους εισάξεις τους μοχλούς. και καταχρυσώσεις τους μοχλούς χρυσίω. 30 και αναστήσεις την σκηνήν κατά το είδος το δεδειγμένον σοι εν τω όρει. 31 και ποιήσεις καταπέτασμα εξ υακίνθου, και πορφύρας, και κοκκίνου κεκλωσμένου, και βύσσου νενησμένης. έργον υφαντόν ποιήσεις αυτό Χερουβίμ. 32 και επιθήσεις αυτό επί τεσσάρων στύλων ασήπτων

κεχρυσωμένων χρυσίω. και αι κεφαλίδες αυτών χρυσαί, και αι βάσεις αυτών τέσσαρες αργυραί. 33 και θήσεις το καταπέτασμα επί των στύλων. και εισοίσεις εκεί εσωτέρον του καταπετάσματος την κιβωτόν του μαρτυρίου. και διοριεί το καταπέτασμα υμίν ανά μέσον του αγίου και ανά μέσον του αγίου των αγίων. 34 και κατακαλύψεις τω καταπετάσματι την κιβωτόν του μαρτυρίου εν τω αγίω των αγίων. 35 και θήσεις την τράπεζαν έξωθεν του καταπετάσματος και την λυχνίαν απέναντι της τραπέζης επί μέρους της σκηνης το προς νότον και την τράπεζαν θήσεις επί μέρους της σκηνης το προς βορράν. 36 και ποιήσεις επίσπαστρον τη θύρα της σκηνης εξ υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου κεκλωσμένου και βύσσου κεκλωσμένης, έργον ποικιλτού. 37 και ποιήσεις τω καταπετάσματι πέντε στύλους και χρυσώσεις αυτούς χρυσίω, και αι κεφαλίδες αυτών χρυσαί, και χωνεύσεις αυτοίς πέντε βάσεις χαλκάς.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ

1 ΚΑΙ ποιήσεις θυσιαστήριον εκ ξύλων ασήπτων, πέντε πήχεων το μήκος και πέντε πήχεων το εύρος, τετράγωνον έσται το θυσιαστήριον, και τριών πήχεων το ύψος αυτού. 2 και ποιήσεις τα κέρατα επί των τεσσάρων γωνιών· εξ αυτού έσται τα κέρατα· και καλύψεις αυτά χαλκω. 3 και ποιήσεις στεφάνην τω θυσιαστηρίω και τον καλυπτήρα αυτού και τας φιάλας αυτού και τας κρεάγρας αυτού και το πυρείον αυτού· και πάντα τα σκεύη αυτού ποιήσεις χαλκά. 4 και ποιήσεις αυτω εσχάραν έργω δικτυωτω χαλκήν· και ποιήσεις τη εσχάρα τέσσαρας δακτυλίους χαλκούς υπό τα τέσσαρα κλίτη. 5 και υποθήσεις αυτούς υπό την εσχάραν του θυσιαστηρίου κάτωθεν· έσται δε η εσχάρα έως του ημίσου του θυσιαστηρίου. 6 και ποιήσεις τω θυσιαστηρίω αναφορείς εκ ξύλων ασήπτων και περιχαλκώσεις αυτούς χαλκω. 7 και εισάξεις τους αναφορείς εις τους δακτυλίους, και έστωσαν αναφορείς κατά πλευρά του θυσιαστηρίου εν τω αίρειν αυτό. 8 κοίλον σανιδωτόν ποιήσεις αυτό· κατά το παραδεχθέν σοι εν τω όρει, ούτω ποιήσεις αυτό.

9 Και ποιήσεις αυλήν τη σκηνή· εις το κλίτος το προς λίβα ιστία της αυλής εκ βύσσου κεκλωσμένης, μήκος εκατόν πήχεων τω ενί κλίτει· 10 και οι στύλοι αυτών είκοσι, και αι βάσεις αυτών είκοσι χαλκαί, και οι κρίκοι αυτών και αι ψαλίδες αργυραί. 11 ούτως τω κλίτει τω προς απηλιώτην ιστία, εκατόν πήχεων μήκος· και οι στύλοι αυτών είκοσι και αι βάσεις αυτών είκοσι χαλκαί, και οι κρίκοι και αι ψαλίδες των στύλων, και αι βάσεις αυτών περιηργυρωμένοι αργυρίω. 12 το δε εύρος της αυλής το κατά θάλασσαν ιστία πεντήκοντα πήχεων· στύλοι αυτών δέκα, και βάσεις αυτών δέκα. 13 και εύρος της αυλής της προς νότον, ιστία πεντήκοντα πήχεων· στύλοι αυτών δέκα, και βάσεις αυτών δέκα. 14 και πεντεκαίδεκα πήχεων το ύψος των ιστίων τω κλίτει τω ενί· στύλοι αυτών τρεις, και αι βάσεις αυτών τρεις. 15 και το κλίτος το δεύτερον δεκαπέντε πήχεων των ιστίων το ύψος· στύλοι αυτών τρεις, και αι βάσεις αυτών τρεις. 16 και τη πύλη της αυλής κάλυμμα, είκοσι πήχεων το ύψος, εξ υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου κεκλωσμένου και βύσσου κεκλωσμένης τη ποικιλία του ραφιδευτού· στύλοι αυτών τέσσαρες και αι βάσεις αυτών τέσσαρες. 17 πάντες οι στύλοι της αυλής κύκλω κατηργυρωμένοι αργυρίω, και αι κεφαλίδες αυτών αργυραί, και αι βάσεις αυτών χαλκαί. 18 το δε μήκος της αυλής εκατόν εφ ‘ εκατόν, και εύρος πεντήκοντα επί πεντήκοντα, και ύψος πέντε πήχεων, εκ βύσσου κεκλωσμένης, και αι βάσεις αυτών χαλκαί. 19 και πάσα η κατασκευή και πάντα τα εργαλεία και οι πάσσαλοι της αυλής χαλκοί.

20 Και συ σύνταζον τοις υιοίς Ισραήλ και λαβέτωσάν σοι έλαιον εξ ελαιών άτρυγον καθαρόν κεκομμένον εις φως καύσαι, ίνα καίηται λύχνος διαπαντός. 21 εν τη σκηνή του μαρτυρίου έξωθεν του καταπετάσματος του επί της διαθήκης καύσει αυτό Ααρών και οι υιοί αυτού αφ ‘ εσπέρας έως πρωί εναντίον Κυρίου· νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς υμών παρά των υιών Ισραήλ.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ

1 ΚΑΙ συ προσαγάγου προς σεαυτόν τον τε Ααρών τον αδελφόν σου και τους υιούς αυτού εκ των υιών Ισραήλ ιερατεύειν μοι, Ααρών και Ναδάβ και Αβιούδ και Ελεάζαρ και Ιθάμαρ υιούς Ααρών. 2 και ποιήσεις στολήν αγίαν Ααρών τω αδελφω σου εις τιμήν και δόξαν. 3 και συ λάλησον πάσι τοις σοφοίς τη διανοία, ους ενέπλησαν πνεύματος σοφίας και αισθήσεως, και ποιήσουσι την στολήν την αγίαν Ααρών εις το άγιον, εν ή ιερατεύσει μοι. 4 και αύται αι στολαί, ας ποιήσουσι· το περιστήθιον και την επωμίδα και τον ποδήρη και χιτώνα κοσυμβωτόν και κίδαριν και ζώνην· και ποιήσουσι στολάς αγίας Ααρών και τοις υιοίς αυτού εις το ιερατεύειν μοι. 5 και αυτοί λήψονται το χρυσίον και τον υακίνθον και την πορφύραν και το κόκκινον και την βύσσον. 6 και ποιήσουσι την επωμίδα εκ βύσσου κεκλωσμένης, έργον υφαντόν ποικιλτού· 7 δύο επωμίδες συνέχουσai έσονται αυτω ετέρα την ετέραν, επί τοις δυσί μέρεσιν εξηρητημέναι· 8 και το ύφασμα των επωμίδων, ό εστιν επ ‘ αυτω, κατά την ποίησιν εξ αυτού έσται εκ χρυσίου καθαρού και υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου διανενησμένου και βύσσου κεκλωσμένης· 9 και λήψη τους δύο λίθους, λίθους σμαράγδου, και γλύψεις εν αυτοίς τα ονόματα των υιών Ισραήλ, 10 εξ ονόματα επί τον λίθον τον ένα και τα εξ ονόματα τα λοιπά επί τον λίθον τον δεύτερον κατά τας γενέσεις αυτών. 11 έργον λιθουργικής τέχνης,

γλύμμα σφραγίδος, διαγλύψεις τους δύο λίθους επί τοις ονόμασι των υιών Ισραήλ. 12 και θήσεις τους δύο λίθους επί των ώμων της επωμίδος· λίθοι μνημοσύνου εισί τοις υιοίς Ισραήλ· και αναλήψεται Ααρών τα ονόματα των υιών Ισραήλ έναντι Κυρίου επί των δύο ώμων αυτού, μνημόσυνον περί αυτών. 13 και ποιήσεις ασπίδισκας εκ χρυσίου καθαρού· 14 και ποιήσεις δύο κροσσωτά εκ χρυσίου καθαρού, καταμειγμένα εν άνθρσιν, έργον πλοκής· και επιθήσεις τα κροσσωτά τα πεπλεγμένα επί τας ασπίδισκας κατά τας παρωμίδας αυτών εκ των εμπροσθίων. 15 και ποιήσεις λογείον των κρίσεων, έργον ποικιλτού· κατά τον ρυθμόν της επωμίδος ποιήσεις αυτό· εκ χρυσίου και υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου κεκλωσμένου και βύσσου κεκλωσμένης ποιήσεις αυτό. 16 τετράγωνον έσται, διπλούν, σπιθαμής το μήκος αυτού και σπιθαμής το εύρος. 17 και καθυφανείς εν αυτω ύφασμα κατάλιθον τετράστιχον. στίχος λίθων έσται, σάρδιον, τοπάζιον και σμάραγδος, ο στίχος ο εις· 18 και ο στίχος ο δεύτερος, άνθραξ και σάπφειρος και ίασπισ· 19 και ο στίχος ο τρίτος, λιγύριον, αχάτης και αμέθυστος· 20 και ο στίχος ο τέταρτος, χρυσόλιθος και βηρύλλιον και ονύχιον· περικεκαλυμμένα χρυσίω, συνδεδεμένα εν χρυσίω, έστωσαν κατά στίχον αυτών. 21 και οι λίθοι έστωσαν εκ των ονομάτων των υιών Ισραήλ δεκαδύο κατά τα ονόματα αυτών· γλυφαί σφραγίδων, έκαστος κατά το όνομα, έστωσαν εις δεκαδύο φυλάς. 22 και ποιήσεις επί το λογείον κρωσσούς συμπεπλεγμένους, έργον αλυσιδωτόν εκ χρυσίου καθαρού. 23 και λήψεται Ααρών τα ονόματα των υιών Ισραήλ επί του λογείου της κρίσεως επί του στήθους, εισiónτι εις το άγιον, μνημόσυνον εναντίον του Θεού. 24 και θήσεις επί το λογείον της κρίσεως τους κρωσσούς· τα αλυσιδωτά επ ‘ αμφοτέρων των κλιτών του λογείου επιθήσεις 25 και τας δύο ασπίδισκας επιθήσεις επ ‘ αμφοτέρους τους ώμους της επωμίδος κατά πρόσωπον. 26 και επιθήσεις επί το λογείον της κρίσεως την δήλωσιν και την αλήθειαν, και έσται επί του στήθους Ααρών, όταν εισπορεύηται εις το άγιον έναντι Κυρίου. και οίσει Ααρών τας κρίσεις των υιών Ισραήλ επί του στήθους έναντι Κυρίου διαπαντός. 27 και ποιήσεις υποδύτην ποδήρη όλον υακίνθινον. 28 και έσται το περιστόμιον εξ αυτού μέσον, ώαν έχον κύκλω του περιστομίου, έργον υφάντου, την συμβολήν συνυφασμένην εξ αυτού, ίνα μη ραγή. 29 και ποιήσεις επί το λώμα του υποδύτου κάτωθεν, ωσει εξανθούσης ρόας ροϊσκους εξ υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου διανενησμένου και βύσσου κεκλωσμένης επί του λώματος του υποδύτου κύκλω· το αυτό είδος ροϊσκους χρυσούς και κώδωνας αναμέσον τούτων περικύκλω· 30 παρά ροϊσκον χρυσούν κώδωνα και άνθινον επί του λώματος του υποδύτου κύκλω. 31 και έσται Ααρών εν τω λειτουργείν ακουστή η φωνή αυτού, εισiónτι εις το άγιον έναντι Κυρίου και εξiónτι, ίνα μη αποθάνη. 32 και ποιήσεις πέταλον χρυσούν καθαρόν και εκτυπώσεις εν αυτω εκτύπωμα σφραγίδος Αγίασμα Κυρίου. 33 και επιθήσεις αυτό επί υακίνθου κεκλωσμένης, και έσται επί της μίτρας· κατά πρόσωπον της μίτρας έσται. 34 και έσται επί του μετώπου Ααρών, και εξαρεί Ααρών τα αμαρτήματα των αγίων, όσα αν αγιάσωσιν οι υιοί Ισραήλ, παντός δόματος των αγίων αυτών· και έσται επί του μετώπου Ααρών διαπαντός, δεκτόν αυτοίς έναντι Κυρίου. 35 και οι κοσμβωτοί των χιτώνων εκ βύσσου· και ποιήσεις κίδαριν βυσσίνην και ζώνην ποιήσεις, έργον ποικιλτού. 36 και τοις υιοίς Ααρών ποιήσεις χιτώνας και ζώνας και κιδάρεις ποιήσεις αυτοίς εις τιμήν και δόξαν. 37 και ενδύσεις αυτά Ααρών τον αδελφόν σου, και τους υιούς αυτού μετ ‘ αυτού· και χρίσεις αυτούς και εμπλήσεις αυτών τας χείρας και αγιάσεις αυτούς, ίνα ιερατεύωσί μοι. 38 και ποιήσεις αυτοίς περισκελή λινά καλύψαι ασχημοσύνην χρωτός αυτών· από οσφύος έως μηρών έσται. 39 και έξει Ααρών αυτά και υιοί αυτού, ως αν εισπορεύωνται εις την σκηνήν του μαρτυρίου ή όταν προσπορεύωνται λειτουργείν προς το θυσιαστήριον του αγίου, και ουκ επάξονται προς εαυτούς αμαρτίαν, ίνα μη αποθάνωσι· νόμιμον αιώνιον αυτω και τω σπέρματι αυτού μετ ‘ αυτόν.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ

1 ΚΑΙ ταύτά εστιν, α ποιήσεις αυτοίς αγιάσαι αυτούς, ωστε ιερατεύειν μοι αυτούς. λήψη μοσχάριον εκ βοών εν και κριούς αμώμους δύο 2 και άρτους αζύμους πεφυραμένους εν ελαίω και λάγανα αζύμα κεχρισμένα εν ελαίω· σεμίδαλιν εκ πυρών ποιήσεις αυτά. 3 και επιθήσεις αυτά επί κανούν εν και προσοίσεις αυτά επί τω κανω και το μοσχάριον και τους δύο κριούς. 4 και Ααρών και τους υιούς αυτού προσάξεις επί τας θύρας της σκηνής του μαρτυρίου και λούσεις αυτούς εν ύδατι. 5 και λαβών τας στολάς ενδύσεις Ααρών τον αδελφόν σου και τον χιτώνα τον ποδήρη και την επωμίδα και το λογείον και συνάψεις αυτω το λογείον προς την επωμίδα. 6 και επιθήσεις την μίτραν επί την κεφαλήν αυτού και επιθήσεις το πέταλον το Αγίασμα επί τη μίτραν. 7 και λήψη του ελαίου του χρίσματος και επιχεείς αυτό επί την κεφαλήν αυτού και χρίσεις αυτόν. 8 και τους υιούς αυτού προσάξεις και ενδύσεις αυτούς χιτώνας 9 και ζώσεις αυτούς τας ζώναις, και περιθήσεις αυτοίς τας κιδάρεις, και έσται αυτοίς ιερατεία μοι εις τον αιώνα. και τελειώσεις Ααρών τας χείρας αυτού και τας χείρας των υιών αυτού. 10 και προσάξεις τον μόσχον επί τας θύρας της σκηνής του μαρτυρίου, και επιθήσουσιν Ααρών και οι υιοί αυτού τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν του μόσχου έναντι Κυρίου παρά τας θύρας της σκηνής του μαρτυρίου· 11 και σφάζεις τον μόσχον έναντι Κυρίου παρά τας θύρας της σκηνής του μαρτυρίου. 12 και λήψη από του αίματος του μόσχου και θήσεις επί των κεράτων του θυσιαστηρίου τω δακτύλω σου· το δε λοιπόν παν αίμα εκχείς παρά την βάση του θυσιαστηρίου. 13 και λήψη παν το στέαρ το επί της κοιλίας και τον λοβόν του ήπατος και τους δύο νεφρούς και το στέαρ το επ ‘ αυτών και επιθήσεις επί το θυσιαστήριον. 14 τα δε κρέατα του μόσχου και το δέρμα και την κόπρον κατακαύσεις πυρί έξω της παρεμβολής· αμαρτίας γαρ εστι. 15 και τον κριόν λήψη τον ένα, και επιθήσουσιν Ααρών και οι υιοί

αυτού τας χείρας αυτών επί την κεφαλὴν του κριού· 16 και σφάζεις αυτόν και λαβὼν το αἷμα προσχεῖς προς το θυσιαστήριον κύκλῳ. 17 και τον κριὸν διχοτομήσεις κατὰ μέλη και πλυνεῖς τα ενδόσθια και τους πόδας ὕδατι και επιθήσεις ἐπὶ τα διχοτομήματα συν τη κεφαλῇ. 18 και ανοίσεις ὅλον τον κριὸν ἐπὶ το θυσιαστήριον, ολοκαύτωμα τῷ Κυρίῳ εἰς οσμὴν ευωδίας· θυσίασμα Κυρίῳ ἐστί. 19 και λήψῃ τον κριὸν τον δεύτερον, και επιθήσει Ααρὼν και οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τας χείρας αυτών ἐπὶ την κεφαλὴν του κριού· 20 και σφάζεις αυτόν, και λήψῃ του αἵματος αὐτοῦ και επιθήσεις ἐπὶ τον λοβὸν του ωτός Ααρὼν του δεξιού και ἐπὶ το ἄκρον της δεξιᾶς χειρὸς και ἐπὶ το ἄκρον του ποδὸς του δεξιού, και ἐπὶ τους λοβούς των ὠτων των υἱών αὐτοῦ των δεξιών και ἐπὶ τα ἄκρα των χειρῶν αυτών των δεξιών και ἐπὶ τα ἄκρα των ποδῶν αυτών των δεξιών. 21 και λήψῃ ἀπὸ του αἵματος του ἀπὸ του θυσιαστηρίου και ἀπὸ του ελαίου της χρίσεως και ρανεῖς ἐπὶ Ααρὼν και ἐπὶ την στολὴν αὐτοῦ και ἐπὶ τους υἱούς αὐτοῦ και ἐπὶ τας στολάς των υἱών αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, και αγιασθήσεται αὐτός και ἡ στολὴ αὐτοῦ και οἱ υἱοὶ αὐτοῦ και αἱ στολαὶ των υἱών αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· το δε αἷμα του κριού προσχεῖς προς το θυσιαστήριον κύκλῳ. 22 και λήψῃ ἀπὸ του κριού το στέαρ αὐτοῦ και το στέαρ το κατακαλύπτον την κοιλίαν και τον λοβὸν του ἥπατος και τους δύο νεφρούς και το στέαρ το ἐπ' αὐτῶν και τον βραχίονα τον δεξιόν· ἐστὶ γὰρ τελειώσεις αὕτη· 23 και ἄρτον ἓνα ἐξ ελαίου και λάγανον ἐν ἀπὸ του κανοῦ των αλύμων των προτεθειμένων ἐναντι Κυρίου 24 και επιθήσεις τα πάντα ἐπὶ τας χείρας Ααρὼν και ἐπὶ τας χείρας των υἱών αὐτοῦ και αφοριεῖς αὐτὰ ἀφόρισμα ἐναντι Κυρίου. 25 και λήψῃ αὐτὰ ἐκ των χειρῶν αυτών και ανοίσεις ἐπὶ το θυσιαστήριον της ολοκαυτώσεως εἰς οσμὴν ευωδίας ἐναντι Κυρίου· κάρπωμά ἐστι Κυρίῳ. 26 και λήψῃ το στηθύνιον ἀπὸ του κριού της τελειώσεως, ὅ ἐστιν Ααρὼν, και αφοριεῖς αὐτό ἀφόρισμα ἐναντι Κυρίου, και ἐστὶ σοι ἐν μερίδι. 27 και αγιάσεις το στηθύνιον ἀφόρισμα και τον βραχίονα του αφαιρέματος, ὡς αφώρισται και ὡς ἀφήρηται ἀπὸ του κριού της τελειώσεως ἀπὸ του Ααρὼν και ἀπὸ των υἱών αὐτοῦ, 28 και ἐστὶ Ααρὼν και τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ νόμιμον αἰώνιον παρὰ των υἱών Ἰσραὴλ· ἐστὶ γὰρ ἀφαίρεμα τούτο και ἀφαίρεμα ἐστὶ παρὰ των υἱών Ἰσραὴλ ἀπὸ των θυμάτων των σωτηριῶν των υἱών Ἰσραὴλ, ἀφαίρεμα Κυρίῳ. 29 και ἡ στολὴ του αγίου, ἡ ἐστὶν Ααρὼν, ἐστὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ μετ' αὐτόν, χρισθῆναι αὐτούς ἐν αὐτοῖς και τελειῶσαι τας χείρας αυτών. 30 ἐπτὰ ἡμέρας ἐνδύσεται αὐτὰ ὁ ἱερεὺς ὁ αὐτ' αὐτοῦ ἐκ των υἱών αὐτοῦ, ὡς εἰσελεύσεται εἰς την σκηνὴν του μαρτυρίου λειτουργεῖν ἐν τοῖς αγίοις. 31 και τον κριὸν της τελειώσεως λήψῃ και ἐψήσεις τα κρέα ἐν τόπῳ αγίῳ, 32 και ἐδόνται Ααρὼν και οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τα κρέα του κριού και τους ἄρτους τους ἐν τῷ κανῶ παρὰ τας θύρας της σκηνῆς του μαρτυρίου· 33 ἐδόνται αὐτὰ, ἐν οἷς ηγιάσθησαν ἐν αὐτοῖς τελειῶσαι τας χείρας αυτών, αγιάσαι αὐτούς, και ἀλλογενῆς οὐκ ἐδεται ἀπ' αὐτῶν· ἐστὶ γὰρ ἅγια. 34 εἰάν δε καταλειφθῇ ἀπὸ των κρεῶν της θυσίας της τελειώσεως και των ἄρτων ἕως πρωῒ, κατακαύσεις τα λοιπὰ πυρὶ· οὐ βρωθήσεται, ἁγίασμα γὰρ ἐστί. 35 και ποιήσεις Ααρὼν και τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ οὕτω κατὰ πάντα, ὅσα ἐνετειλάμην σοι· ἐπτὰ ἡμέρας τελειώσεις τας χείρας αυτών. 36 και το μοσχάριον της αμαρτίας ποιήσεις τη ἡμέρα του καθαρισμοῦ και καθαρῖς το θυσιαστήριον ἐν τῷ αγιάζῃ ἐν ἐπ' αὐτῷ και χρίσεις αὐτό ὥστε αγιάσαι αὐτό. 37 ἐπτὰ ἡμέρας καθαρῖς το θυσιαστήριον και αγιάσεις αὐτό, και ἐστὶ το θυσιαστήριον ἅγιον του αγίου· πας ὁ ἀπτόμενος του θυσιαστηρίου αγιασθήσεται.

38 και ταῦτα ἐστὶν, ἃ ποιήσεις ἐπὶ του θυσιαστηρίου· ἀμνούς ἐνιαυσίους ἀμώμους δύο την ἡμέραν ἐπὶ το θυσιαστήριον ἐνδελεχῶς, κάρπωμα ἐνδελεχισμοῦ. 39 τον ἀμνὸν τον ἓνα ποιήσεις το πρωῒ και τον ἀμνὸν τον δεύτερον ποιήσεις το δειλινόν· 40 και δέκατον σεμιδάλεως πεφυραμένης ἐν ἐλαίῳ κεκομμένῳ τῷ τετάρτῳ του εἶν και σπονδὴν το τέταρτον του εἶν οἴνου τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνί· 41 και τον ἀμνὸν τον δεύτερον ποιήσεις το δειλινόν, κατὰ την θυσίαν την πρωϊνὴν και κατὰ την σπονδὴν αὐτοῦ ποιήσεις εἰς οσμὴν ευωδίας, κάρπωμα Κυρίῳ, 42 θυσίαν ἐνδελεχισμοῦ εἰς γενεάς υμῶν, ἐπὶ θύρας της σκηνῆς του μαρτυρίου ἐναντι Κυρίου, ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν, ὥστε λαλήσαι σοι. 43 και τάξομαι ἐκεῖ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ και αγιασθήσομαι ἐν δόξῃ μου· 44 και αγιάσω την σκηνὴν του μαρτυρίου και το θυσιαστήριον και Ααρὼν και τους υἱούς αὐτοῦ αγιάσω ιερατεύειν μοι. 45 και ἐπικληθήσομαι ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ και ἐσομαι αὐτῶν Θεός, 46 και γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεός αυτών, ὁ ἐξαγαγὼν αὐτούς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐπικληθῆναι αὐτοῖς και εἶναι αυτών Θεός.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Λ

1 ΚΑΙ ποιήσεις θυσιαστήριον θυμιάματος ἐκ ξύλων ἀσήπτων· 2 και ποιήσεις αὐτό πῆχεως το μήκος και πῆχεως το εὖρος, τετράγωνον ἐστὶ, και δύο πῆχεων το ὕψος· ἐξ αὐτοῦ ἐστὶ τα κέρατα αὐτοῦ. 3 και καταχρυσώσεις αὐτὰ χρυσίῳ καθάρῳ, την ἐσχάραν αὐτοῦ και τους τοίχους αὐτοῦ κύκλῳ και τα κέρατα αὐτοῦ, και ποιήσεις αὐτῷ στρεπτήν στεφάνην χρυσὴν κύκλῳ. 4 και δύο δακτυλίους χρυσοῦς καθαρούς ποιήσεις ὑπὸ την στρεπτήν στεφάνην αὐτοῦ, εἰς τα δύο κλίτη ποιήσεις ἐν τοῖς δυσὶ πλευροῖς· και ἐσονται ψαλίδες τὰς σκυτάλαις, ὥστε αἶρειν αὐτό ἐν αὐταῖς. 5 και ποιήσεις σκυτάλας ἐκ ξύλων ἀσήπτων και καταχρυσώσεις αὐτάς χρυσίῳ. 6 και θήσεις αὐτὰ ἀπέναντι του καταπετάσματος του ὄντος ἐπὶ της κιβωτοῦ των μαρτυρίων, ἐν οἷς γνωσθήσομαί σοι ἐκεῖθεν. 7 και θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ Ααρὼν θυμιάμα σύνθετον λεπτόν· το πρωῒ πρωῒ, ὅταν ἐπισκευάζῃ τους λύχνους, θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ, 8 και ὅταν ἐξάπτῃ Ααρὼν τους λύχνους ὀψέ, θυμιάσει ἐπ' αὐτοῦ· θυμιάμα ἐνδελεχισμοῦ δια παντός ἐναντι Κυρίου εἰς γενεάς αυτών. 9 και οὐκ ανοίσεις ἐπ' αὐτοῦ θυμιάμα ἕτερον, κάρπωμα, θυσίαν· και σπονδὴν οὐ σπείσεις ἐπ' αὐτοῦ. 10 και

εξιλάσεται επ' αυτού Ααρών επί των κεράτων αυτού άπαξ του ενιαυτού· από του αίματος του καθαρισμού καθαριεί αυτό εις γενεάς αυτών· άγιον των αγίων εστί Κυρίω.

11 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 12 εάν λάβης τον συλλογισμόν των υιών Ισραήλ εν τη επισκοπή αυτών, και δώσουσιν έκαστος λύτρα της ψυχής αυτού Κυρίω, και ουκ έσται εν αυτοίς πτώσις εν τη επισκοπή αυτών. 13 και τούτό εστιν ό δώσουσιν όσοι αν παραπορεύωνται την επίσκεψιν· το ήμισυ του διδράχμου, ό εστιν κατά το δίδραχμον το άγιον· είκοσιν οβολοί το δίδραχμον, το δε ήμισυ του διδράχμου εισφορά Κυρίω. 14 πας ο παραπορευόμενος εις την επίσκεψιν από είκοσαετούς και επάνω, δώσουσι την εισφοράν Κυρίω. 15 ο πλουτών ου προσθήσει και ο πενόμενος ουκ ελαττονήσει από του ημίσιου του διδράχμου εν τω διδόναι την εισφοράν Κυρίω εξιλάσασθαι περί των ψυχών υμών. 16 και λήψη το αργύριον της εισφοράς παρά των υιών Ισραήλ και δώσεις αυτό εις το κάτεργον της σκηνης του μαρτυρίου, και έσται τοις υιοίς Ισραήλ μνημόσυνον έναντι Κυρίου εξιλάσασθαι περί των ψυχών υμών.

17 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 18 ποιήσον λουτήρα χαλκούν και βάσιν αυτω χαλκήν, ωστε νίπτεσθαι· και θήσεις αυτόν ανά μέσον της σκηνης του μαρτυρίου και ανά μέσον του θυσιαστηρίου και εκχεείς εις αυτόν ύδωρ, 19 και νίψεται Ααρών και οι υιοί αυτού εξ αυτού τας χείρας και τους πόδας ύδατι. 20 όταν εισπορεύωνται εις την σκηνήν του μαρτυρίου, νίφονται ύδατι και ου μη αποθάνωσιν· ή όταν προσπορεύωνται προς το θυσιαστήριον λειτουργείν και αναφέρειν τα ολοκαυτώματα Κυρίω, 21 νίφονται τας χείρας και τους πόδας ύδατι· όταν εισπορεύωνται εις την σκηνήν του μαρτυρίου, νίφονται ύδατι, ίνα μη αποθάνωσι· και έσται αυτοίς νόμιμον αώνιον, αυτω και ταις γενεαίς αυτού μετ' αυτόν. 22 και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 23 και συ λάβε ηδύσματα, το άνθος σμύρνης εκλεκτής πεντακοσίους σίκλους και κινναμώμου ευώδους το ήμισυ τούτου διακοσίους πεντήκοντα και καλάμου ευώδους διακοσίους πεντήκοντα 24 και ίρεως πεντακοσίους σίκλους του αγίου και έλαιον εξ ελαιών είν 25 και ποιήσεις αυτό έλαιον χρίσμα άγιον, μύρον μυρεψικόν τέχνη μυρεψού· έλαιον χρίσμα άγιον έσται. 26 και χρίσεις εξ αυτού την σκηνήν του μαρτυρίου και την κιβωτόν της σκηνης του μαρτυρίου 27 και πάντα τα σκεύη αυτής και την λυχνίαν και πάντα τα σκεύη αυτής και το θυσιαστήριον του θυμιάματος 28 και το θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων και πάντα αυτού τα σκεύη και την τράπεζαν και πάντα τα σκεύη αυτής και τον λουτήρα και την βάσιν αυτού 29 και αγιάσεις αυτά, και έσται άγια των αγίων· πας ο αποτόμενος αυτών αγιασθήσεται. 30 και Ααρών και τους υιούς αυτού χρίσεις και αγιάσεις αυτούς ιερατεύειν μοι. 31 και τοις υιοίς Ισραήλ λαλήσεις λέγων· έλαιον άλειμμα χρίσεως άγιον έσται τούτο υμίν εις τας γενεάς υμών. 32 επί σάρκα ανθρώπου ου χρισθήσεται, και κατά την σύνθεσιν ταύτην ου ποιήσετε υμίν εαυτοίς ωσαύτως· άγιόν εστι και αγίασμα έσται υμίν. 33 ος αν ποιήση ωσαύτως, και ος αν δω απ' αυτού αλλογενεί, εξολοθρευθήσεται εκ του λαού αυτού. 34 και είπε Κύριος προς Μωυσήν· λάβε σεαυτω ηδύσματα, στακτήν, όνυχα, χαλβάνην ηδυσμού και λίβανον διαφανή, ίσον ίσω έσται· 35 και ποιήσουσιν εν αυτω θυμίαμα, μυρεψικόν έργον μυρεψού, μεμιγμένον, καθαρόν, έργον άγιον. 36 και συγκόψεις εκ τούτων λεπτόν και θήσεις απέναντι των μαρτυρίων εν τη σκηνή του μαρτυρίου, όθεν γνωσθήσομαί σοι εκείθεν· άγιον των αγίων έσται υμίν. 37 θυμίαμα κατά την σύνθεσιν ταύτην ου ποιήσετε υμίν εαυτοίς· αγίασμα έσται υμίν Κυρίω· 38 ος αν ποιήση ωσαύτως ωστε οσφραίνεσθαι εν αυτω, απολείται εκ του λαού αυτού.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΑ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 2 ιδού ανακέκλημαι εξ ονόματος τον Βεσελεήλ τον του Ουρείου τον Ωρ, εκ της φυλής Ιούδα, 3 και ενέπλησα αυτόν πνεύμα θείον σοφίας και συνέσεως και επιστήμης εν παντί έργω διανοείσθαι 4 και αρχιτεκτονήσαι, εργάζεσθαι το χρυσίον και το αργύριον και τον χαλκόν και την υάκινθον και την πορφύραν και το κόκκινον το νηστόν 5 και τα λιθουργικά και εις τα έργα τα τεκτονικά των ξύλων, εργάζεσθαι κατά πάντα τα έργα. 6 και εγώ έδωκα αυτόν και τον Ελιάβ τον του Αχισαμάχ εκ φυλής Δάν και παντί συνετω καρδια δέδωκα σύνεσιν, και ποιήσουσι πάντα όσα συνέταξά σοι, 7 την σκηνήν του μαρτυρίου και την κιβωτόν της διαθήκης και το ιλαστήριον το επ' αυτής και την διασκευήν της σκηνης 8 και τα θυσιαστήρια και την τράπεζαν και πάντα τα σκεύη αυτής και την λυχνίαν την καθαράν και πάντα τα σκεύη αυτής 9 και τον λουτήρα και την βάσιν αυτού 10 και τας στολάς τας λειτουργικάς Ααρών και τας στολάς των υιών αυτού ιερατεύειν μοι 11 και το έλαιον της χρίσεως και το θυμίαμα της συνθέσεως του αγίου· κατά πάντα, όσα εγώ ενετειλάμην σοι, ποιήσουσι.

12 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 13 και συ σύνταξον τοις υιοίς Ισραήλ λέγων· οράτε, και τα σάββατά μου φυλάξεσθε· σημείον εστι παρ' εμοί και εν εμοί εις τας γενεάς υμών, ίνα γνώτε ότι εγώ Κύριος ο αγιάζων υμάς. 14 και φυλάξεσθε τα σάββατα, ότι άγιον τούτό εστι Κυρίω υμίν· ο βεβηλών αυτό θανάτω θανατωθήσεται· πας ος ποιήσει εν αυτω έργον, εξολοθρευθήσεται η ψυχή εκείνη εκ μέσου του λαού αυτού. 15 εξ ημέρας ποιήσεις έργα, τη δε ημέρα τη εβδόμη σάββατα, ανάπαυσις αγία τω Κυρίω· πας ος ποιήσει έργον τη ημέρα τη εβδόμη, θανατωθήσεται. 16 και φυλάξουσιν οι υιοί Ισραήλ τα σάββατα ποιείν αυτά εις τας γενεάς αυτών· διαθήκη αώνιος. 17 εν εμοί και τοις υιοίς Ισραήλ σημείον εστιν εν εμοί αώνιον· ότι εξ ημέρας εποίησε Κύριος τον ουρανόν και την γην και τη ημέρα τη εβδόμη επαύσατο και κατέπαυσε.

18 Και έδωκε Μωυσή, ηνίκα κατέπαυσε λαλών αυτω εν τω όρει τω Σινά, τας δύο πλάκας του μαρτυρίου, πλάκας λιθίνας γεγραμμένας τω δακτύλω του Θεού.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΒ

1 ΚΑΙ ιδών ο λαός ότι κεχρόνικε Μωυσής καταβήναι εκ του όρους, συνέστη ο λαός επί Ααρών και λέγουσιν αυτώ· ανάστηθι και ποιήσον ημίν Θεούς, οί προπορεύονται ημών· ο γαρ Μωυσής ούτος ο άνθρωπος, ος εξήγαγεν ημάς εκ γης Αιγύπτου, ουκ οίδαμεν τι γέγονεν αυτώ. 2 και λέγει αυτοίς Ααρών· περιέλεσθε τα ενώτια τα χρυσά τα εκ τοις ωσί των γυναικών υμών και θυγατέρων και ενέγκατε προς με. 3 και περιείλαντο πας ο λαός τα ενώτια τα χρυσά τα εν τοις ωσίν αυτών και ήνεγκαν προς Ααρών. 4 και εδέξατο εκ των χειρών αυτών και έπλασεν αυτά εν τη γραφίδι και εποίησεν αυτά μόσχον χωνευτόν και είπεν· ούτοι οι Θεοί σου, Ισραήλ, οίτινες ανεβίβασάν σε εκ γης Αιγύπτου. 5 και ιδών Ααρών ωκοδόμησε θυσιαστήριον κατέναντι αυτού, και εκήρυξεν Ααρών λέγων· εορτήν του Κυρίου αύριον. 6 και ορθρίσας τη επαύριον ανεβίβασεν ολοκαυτώματα και προσήνεγκε θυσίαν σωτηρίου, και εκάθισεν ο λαός φαγείν και πιείν και ανέστησαν παίζειν.

7 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· βάδιζε το τάχος, κατάβηθι εντεύθεν· ηνόμησε γαρ ο λαός σου, ον εξήγαγες εκ γης Αιγύπτου· 8 παρέβησαν ταχύ εκ της οδού, ης ενετείλω αυτοίς· εποίησαν εαυτοίς μόσχον και προσκεκυήκασιν αυτώ και τεύκασιν αυτώ και είπαν· ούτοι οι Θεοί σου, Ισραήλ, οίτινες ανεβίβασάν σε εκ γης Αιγύπτου. 9 και νυν έασόν με και θυμωθείς οργή εις αυτούς εκτρίψω αυτούς· 10 και ποιήσω σε εις έθνος μέγα. 11 και εδεήθη Μωυσής έναντι Κυρίου του Θεού και είπεν· ινατί, Κύριε, θυμοί οργή εις τον λαόν σου, ους εξήγαγες εκ γης Αιγύπτου εν ισχύϊ μεγάλη και εν τω βραχίονί σου τω υψηλώ; 12 μη ποτε είπωσιν οι Αιγύπτιοι λέγοντες· μετά πονηρίας εξήγαγεν αυτούς αποκτείναι εν τοις όρεσι και εξαναλώσαι αυτούς από της γης. παύσαι της οργής του θυμού σου και ίλεως γενού επί τη κακία του λαού σου, 13 μνησθείς Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ των σών οικετών, οίς ώμοσας κατά σεαυτού και ελάλησας προς αυτούς λέγων· πολυπληθυνώ το σπέρμα υμών ωσεί τα άστρα του ουρανού τω πλήθει, και πάσαν την γην ταύτην, ην είπας δούναι τω σπέρματι αυτών, και κατέξουσιν αυτήν εις τον αιώνα. 14 και ιλάσθη Κύριος περί της κακίας, ης είπε ποιήσαι τον λαόν αυτού.

15 Και αποστρέψας Μωυσής κατέβη από του όρους, και αι δύο πλάκες του μαρτυρίου εν ταις χερσίν αυτού, πλάκες λίθιναι καταγεγραμμέναι εξ αμφοτέρων των μερών αυτών, ένθεν και ένθεν ήσαν γεγραμμέναι· 16 και αι πλάκες έργον Θεού ήσαν, και η γραφή γραφή Θεού κεκολαμμένη εν ταις πλαζί. 17 και ακούσας Ιησούς της φωνής του λαού κραζόντων λέγει προς Μωυσήν· φωνή πολέμου εν τη παρεμβολή. 18 και λέγει· ουκ έστι φωνή εξαρχόντων κατ' ισχύν, ουδέ φωνή εξαρχόντων τροπής, αλλά φωνήν εξαρχόντων οίνου εγώ ακούω. 19 και ηνίκα ήγγιζε τη παρεμβολή, ορά τον μόσχον και τους χορούς, και οργισθείς θυμω Μωυσής έρριψεν από των χειρών αυτού τας δύο πλάκας, και συνέτριψεν αυτάς υπό το όρος. 20 και λαβών τον μόσχον, ον εποίησαν, κατέκαυσεν αυτόν εν πυρί και κατήλεσεν αυτόν λεπτόν και έσπειρεν αυτόν επί το ύδωρ και επότισεν αυτό τους υιούς Ισραήλ. 21 και είπε Μωυσής τω Ααρών· τι εποίησέ σοι ο λαός ούτος, ότι επήγαγες επ' αυτούς αμαρτίαν μεγάλην; 22 και είπεν Ααρών προς Μωυσήν· μη οργίζου, κύριε· συ γαρ οίδας το όρμημα του λαού τούτου. 23 λέγουσι γαρ μοι· ποιήσον ημίν Θεούς, οί προπορεύονται ημών· ο γαρ Μωυσής ούτος ο άνθρωπος, ος εξήγαγεν ημάς εξ Αιγύπτου, ουκ οίδαμεν τι γέγονεν αυτώ. 24 και είπα αυτοίς· ει τινι υπάρχει χρυσία, περιέλεσθε. και έδωκάν μοι· και έρριψα εις το πυρ, και εξήλθεν ο μόσχος ούτος. 25 και ιδών Μωυσής τον λαόν ότι διεσκέδασται, διεσκέδασε γαρ αυτούς Ααρών επίχαρμα τοις υπεναντίοις αυτών, 26 έστη δε Μωυσής επί της πύλης της παρεμβολής και είπε· τις προς Κύριον; ίτω προς με. συνήλθον ουν προς αυτόν πάντες οι υιοί Λευί. 27 και λέγει αυτοίς· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· θέσθε έκαστος την εαυτού ρομφαίαν επί τον μηρόν και διέλθατε και ανακάμψατε από πύλης επί πύλην δια της παρεμβολής και αποκτείνατε έκαστος τον αδελφόν αυτού και έκαστος τον πλησίον αυτού και έκαστος το έγγιστα αυτού. 28 και εποίησαν οι υιοί Λευί καθά ελάλησεν αυτοίς Μωυσής, και έπεσαν εκ του λαού εν εκείνη τη ημέρα εις τρισχιλίους άνδρας. 29 και είπεν αυτοίς Μωυσής· επληρώσατε τας χείρας υμών σήμερον Κυρίω, έκαστος εν τω υιω ή εν τω αδελφω αυτού, δοθήναι εφ' υμάς ευλογίαν.

30 Και εγένετο μετά την αύριον είπε Μωυσής προς τον λαόν· υμείς ημαρτήκατε αμαρτίαν μεγάλην· και νυν αναβήσομαι προς τον Θεόν, ίνα εξιλάσωμαι περί της αμαρτίας υμών. 31 υπέστρεψε δε Μωυσής προς Κύριον και είπε· δέομαι, Κύριε· ημάρτηκεν ο λαός ούτος αμαρτίαν μεγάλην και εποίησαν εαυτοίς Θεούς χρυσούς. 32 και νυν ει μεν αφείς αυτοίς την αμαρτίαν αυτών, άφες· ει δε μη, εξαλείψόν με εκ της βίβλου σου, ης έγγραψας. 33 και είπε Κύριος προς Μωυσήν· ει τις ημάρτηκεν ενώπιόν μου, εξαλείψω αυτούς εκ της βίβλου μου. 34 νυνί δε βάδιζε, κατάβηθι και οδηγήσον τον λαόν τούτον εις τον τόπον, ον είπά σοι· ιδού ο άγγελός μου προπορεύσεται προ προσώπου σου· ή δ' αν ημέρα επισκέπτωμαι, επάξω επ' αυτούς την αμαρτίαν αυτών. 35 και επάταξε Κύριος τον λαόν περί της ποιήσεως του μόσχου, ου εποίησεν Ααρών.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΓ

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσήν· προπορεύου, ἀνάβηθι ἐντεύθεν σου καὶ ὁ λαὸς σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου, εἰς τὴν γῆν, ἣν ὡμοσα τῷ Αβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ λέγων· τῷ σπέρματι ὑμῶν δώσω αὐτήν. 2 καὶ συναποστελῶ τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, καὶ ἐκβαλεῖ τὸν Ἀμορραῖον καὶ Χετταῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Εὐαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον καὶ Χαναναῖον. 3 καὶ εἰσάξω σε εἰς γῆν ῥέουσιν γάλα καὶ μέλι· οὐ γὰρ μὴ συναναβῶ μετὰ σου, διὰ τὸ λαὸν σκληροτράχηλόν σε εἶναι, ἵνα μὴ ἐξαναλώσω σε ἐν τῇ ὁδῷ. 4 καὶ ἀκούσας ὁ λαὸς τὸ ῥῆμα τὸ πονηρόν τούτο, κατεπένθησεν ἐν πενθικοῖς. 5 καὶ εἶπε Κύριος τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· ὑμεῖς λαὸς σκληροτράχηλος· ὁράτε, μὴ πληγῇ ἄλλην ἐπάξω ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐξαναλώσω ὑμᾶς. νῦν οὖν ἀφέλεσθε τὰς στολὰς τῶν δοξῶν ὑμῶν καὶ τὸν κόσμον, καὶ δείξω σοὶ ἃ ποιήσω σοί. 6 καὶ περιείλαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὸν κόσμον αὐτῶν καὶ τὴν περιστολήν ἀπὸ τοῦ ὅρους τοῦ Χωρήβ.

7 Καὶ λαβὼν Μωυσὴς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ ἐπῆξεν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, μακρὰν ἀπὸ τῆς παρεμβολῆς, καὶ ἐκλήθη σκηνὴ μαρτυρίου· καὶ ἐγένετο, πας ὁ ζητῶν Κύριον ἐξεπορεύετο εἰς τὴν σκηνὴν τὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς. 8 ἡνίκα δ' ἂν εἰσπορεύετο Μωυσὴς εἰς τὴν σκηνὴν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, εἰστῇκει πας ὁ λαὸς σκοπεύοντες ἕκαστος παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ καὶ κατενοούσαν ἀπιδόντος Μωυσὴ ἕως τοῦ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν σκηνήν. 9 ὥς δ' ἂν εἰσῆλθῃ Μωυσὴς εἰς τὴν σκηνήν, κατέβαιναν οἱ στύλοι τῆς νεφέλης, καὶ ἵστατο ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς, καὶ ἐλάλει Μωυσὴ· 10 καὶ ὥρα πας ὁ λαὸς τὸν στύλον τῆς νεφέλης ἐστώτα ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς, καὶ στάντες πας ὁ λαὸς προσεκύνησαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς αὐτοῦ. 11 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσήν ἐνώπιος ἐνωπίῳ, ὥς ἐτις λαλήσει πρὸς τὸν ἑαυτοῦ φίλον. καὶ ἀπελύετο εἰς τὴν παρεμβολήν, ὁ δὲ Φεράπων Ἰησοῦς υἱὸς Ναυὴ νέος οὐκ ἐξεπορεύετο ἐκ τῆς σκηνῆς.

12 Καὶ εἶπε Μωυσὴς πρὸς Κύριον· ἰδοὺ σύ μοι λέγεις· ἀνάγαγε τὸν λαὸν τούτον, σύ δε οὐκ ἐδήλωσάς μοι, ὃν συναποστελεῖς μετ' ἐμοῦ· σύ δε μοι εἶπας· οἶδά σε παρὰ πάντας, καὶ χάριν ἔχεις παρ' ἐμοί. 13 εἰ οὖν εὗρηκα χάριν ἐναντίον σου, ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν γνωστῶς, ἵνα ἴδω σε, ὅπως ἂν ὦ εὐρηκῶς χάριν ἐναντίον σου, καὶ ἵνα γνῶ ὅτι λαὸς σου τὸ ἔθνος τὸ μέγα τούτο. 14 καὶ λέγει· αὐτὸς προπορεύσομαί σου καὶ καταπαύσω σε. 15 καὶ λέγει πρὸς αὐτόν· εἰ μὴ αὐτὸς σύ συμπορεύῃ, μὴ με ἀναγάγῃς ἐντεύθεν· 16 καὶ Πῶς γνωστὸν ἔσται ἀληθῶς, ὅτι εὗρηκα χάριν παρὰ σοί, ἐγὼ τε καὶ ὁ λαὸς σου, ἀλλ' ἢ συμπορευομένου σου μεθ' ἡμῶν; καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐγὼ τε καὶ ὁ λαὸς σου παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐπὶ τῆς γῆς ἐστί. 17 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσήν· καὶ τούτῳ σοὶ τὸν λόγον, ὃν εἶρηκας, ποιήσω· εὗρηκας γὰρ χάριν ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ οἶδά σε παρὰ πάντας. 18 καὶ λέγει· ἐμφάνισόν μοι σεαυτὸν, 19 καὶ εἶπεν· ἐγὼ παρελεύσομαι πρότερός σου τῇ δόξῃ μου καὶ καλέσω τὸ ὄνοματί μου, Κύριος ἐναντίον σου· καὶ ἐλεήσω ὃν ἂν ἐλεῶ, καὶ οἰκτιρήσω ὃν ἂν οἰκτιρῶ. 20 καὶ εἶπεν· οὐ δυνήσῃ ἰδεῖν τὸ πρόσωπόν μου· οὐ γὰρ μὴ ἴδῃ ἄνθρωπος τὸ πρόσωπόν μου καὶ ζήσεται. 21 καὶ εἶπε Κύριος· ἰδοὺ τόπος παρ' ἐμοί, στήσῃ ἐπὶ τῆς πέτρας· 22 ἡνίκα δ' ἂν παρέλθῃ ἡ δόξα μου, καὶ θῇσω σε εἰς ὀπὴν τῆς πέτρας καὶ σκεπάσω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σε, ἕως ἂν παρέλθῃ· 23 καὶ ἀφελῶ τὴν χεῖρα, καὶ τότε ὄψει τὰ ὀπίσω μου, τὸ δε πρόσωπόν μου οὐκ ὀφθῇσεται σοί.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΔ

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσήν· λάξευσον σεαυτῷ δύο πλάκας λιθίνας, καθὼς καὶ αἱ πρῶται καὶ ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος, καὶ γράψω ἐπὶ τῶν πλακῶν τὰ ῥήματα, ἃ ἦν ἐν ταῖς πλαξὶ ταῖς πρώταις, αἱ συνέντριψας. 2 καὶ γίνου ἑτοιμὸς εἰς τὸ πρῶν καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινὰ καὶ στήσῃ μοι ἐκεῖ ἐπ' ἄκρου τοῦ ὄρους. 3 καὶ μὴδεὶς ἀναβήτω μετὰ σου μὴδὲ ὀφθῇτω ἐν παντί τῷ ὄρει· καὶ τὰ πρόβατα καὶ βόες μὴ νεμέσθωσαν πλησίον τοῦ ὄρους ἐκείνου. 4 καὶ ἐλάξεν δύο πλάκας λιθίνας, καθάπερ καὶ αἱ πρῶται· καὶ ὀρθρίσας Μωυσὴς ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος τὸ Σινὰ, καθὼς συνέταξεν αὐτῷ Κύριος· καὶ ἔλαβε Μωυσὴς τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας. 5 καὶ κατέβη Κύριος ἐν νεφέλῃ καὶ παρέστη αὐτῷ ἐκεῖ· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνοματι Κυρίου. 6 καὶ παρήλθῃ Κύριος πρὸ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἐκάλεσε· Κύριος ὁ Θεὸς οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός, 7 καὶ δικαιοσύνην διατηρῶν καὶ ἔλεος εἰς χιλιάδας, ἀφαιρῶν ἀνομίας καὶ ἀδικίας καὶ ἁμαρτίας, καὶ οὐ καθαρῇ τὸν ἔνοχον, ἐπάγων ἀνομίας πατέρων ἐπὶ τέκνα καὶ ἐπὶ τέκνα τέκνων, ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεάν. 8 καὶ σπεύσας Μωυσὴς, κύψας ἐπὶ τὴν γῆν προσεκύνησε 9 καὶ εἶπεν· εἰ εὗρηκα χάριν ἐνώπιόν σου, συμπορευθήτω ὁ Κύριός μου μεθ' ἡμῶν· ὁ λαὸς γὰρ σκληροτράχηλός ἐστι, καὶ ἀφελείς σύ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν καὶ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, καὶ ἐσόμεθα σοί. 10 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσήν· ἰδοὺ ἐγὼ τίθιμί σοι διαθήκην· ἐνώπιον παντός τοῦ λαοῦ σου ποιήσω ἐνδοξάν, ἃ οὐ γέγονεν ἐν πάσῃ τῇ γῇ καὶ ἐν παντί ἔθνει, καὶ ὄψεται πας ὁ λαός, ἐν οἷς εἰ σύ, τὰ ἔργα Κυρίου, ὅτι θαυμαστά ἐστίν, ἃ ἐγὼ ποιήσω σοί. 11 πρόσεχε σύ πάντα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι. ἰδοὺ ἐγὼ ἐκβάλλω πρὸ προσώπου ὑμῶν τὸν Ἀμορραῖον καὶ Χαναναῖον καὶ Φερεζαῖον καὶ Χετταῖον καὶ Εὐαῖον καὶ Γεργεσαῖον καὶ Ἰεβουσαῖον· 12 πρόσεχε σεαυτῷ, μὴ ποτε θῇς διαθήκην τοῖς ἐγκαθημένοις ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ εἰς αὐτήν, μὴ σοὶ γένηται πρόσκομμα ἐν ὑμῖν. 13 τοὺς βωμούς αὐτῶν καθελεῖτε καὶ τὰς στήλας αὐτῶν συντρίψετε καὶ τὰ ἄλσῃ αὐτῶν ἐκκόψετε, καὶ τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε ἐν πυρὶ· 14 οὐ γὰρ μὴ προσκυνήσητε θεοῖς ἐτέροις· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεός

ζηλωτόν όνομα, Θεός ζηλωτής εστι. 15 μη ποτε θής διαθήκην τοις εγκαθημένοις επί της γης, και εκπορνεύσωσιν οπίσω των θεών αυτών και θύσωσι τοις θεοίς αυτών, και καλέσωσί σε, και φάγης των αιμάτων αυτών, 16 και λάβης των θυγατέρων αυτών τοις υιοίς σου και των θυγατέρων σου δως τοις υιοίς αυτών, και εκπορνεύσωσιν αι θυγατέρες σου οπίσω των θεών αυτών, και εκπορνεύσωσιν οι υιοί σου οπίσω των θεών αυτών. 17 και θεούς χωνευτούς ου ποιήσεις σεαυτω. 18 και την εορτήν των αζύμων φυλάξη· επτά ημέρας φαγή άζυμα, καθάπερ εντέταλμαί σοι, εις τον καιρόν εν μηνί των νέων· εν γαρ μηνί των νέων εξήλθες εξ Αιγύπτου. 19 παν διανοίγον μήτραν εμοί, τα αρσενικά, παν πρωτότοκον μόσχου και πρωτότοκον προβάτου. 20 και πρωτότοκον υποζυγίου λυτρώση προβάτω· εάν δε μη λυτρώση αυτό, τιμήν δώσεις. παν πρωτότοκον των υιών σου λυτρώση· ουκ οφθήση ενώπιόν μου κενός. 21 εξ ημέρας εργά, τη δε εβδομή καταπαύσεις· τω σπόρω και τω αμήτω κατάπαυσις. 22 και εορτήν εβδομάδων ποιήσεις μοι, αρχήν θερισμού πυρού, και εορτήν συναγωγής μεσούντος του ενιαυτού. 23 τρεις καιρούς του ενιαυτού οφθήσεται παν αρσενικόν σου ενώπιον Κυρίου του Θεού Ισραήλ· 24 όταν γαρ εκβάλω τα έθνη προ προσώπου σου και πλατύνω τα όριά σου, ουκ επιθυμήσει ουδείς της γης σου, ηνίκα αν αναβαίνης οφθῆναι εναντίον Κυρίου του Θεού σου τρεις καιρούς του ενιαυτού. 25 ου σφάζεις επί ζύμη αίμα θυσιασμάτων μου, και ου κοιμηθήσεται εις το πρωί θύματα εορτής του πάσχα. 26 τα πρωτογεννήματα της γης σου θήσεις εις τον οίκον Κυρίου του Θεού σου. ουχ εψήσεις άρνα εν γάλακτι μητρός αυτού.

27 Και είπε Κύριος προς Μωυσήν· γράψον σεαυτω τα ρήματα ταύτα· επί γαρ των λόγων τούτων τέθειμαί σοι διαθήκην και τω Ισραήλ. 28 και ην εκεί Μωυσής εναντίον Κυρίου τεσσαράκοντα ημέρας και τεσσαράκοντα νύκτας· άρτον ουκ έφαγε και ύδωρ ουκ έπιν· και έγραψεν επί των πλακών τα ρήματα ταύτα της διαθήκης, τους δέκα λόγους. 29 ως δε κατέβαινε Μωυσής εκ του όρους, και αι δύο πλάκες επί των χειρών Μωυσή· καταβαίνοντος δε αυτού εκ του όρους, Μωυσής ουκ ήδει ότι δεδόξασται η όψις του χρώματος του προσώπου αυτού εν τω λαλείν αυτόν αυτω. 30 και είδεν Ααρών και πάντες οι πρεσβύτεροι Ισραήλ τον Μωυσήν και ην δεδοξασμένη η όψις του χρώματος του προσώπου αυτού, και εφοβήθησαν εγγίσει αυτω. 31 και εκάλεσεν αυτούς Μωυσής, και επεστράφησαν προς αυτόν Ααρών και πάντες οι άρχοντες της συναγωγής, και ελάλησεν αυτοίς Μωυσής. 32 και μετά ταύτα προσήλθον προς αυτόν πάντες οι υιοί Ισραήλ, και ενετείλατο αυτοίς πάντα, όσα ενετείλατο Κύριος προς αυτόν εν τω όρει Σινά. 33 και επειδή κατέπαυσε λαλών προς αυτούς, επέθηκεν επί το πρόσωπον αυτού κάλυμμα. 34 ηνίκα δ ' αν εισεπορεύετο Μωυσής έναντι Κυρίου λαλείν αυτω, περιηρείτο το κάλυμμα έως του εκπορεύεσθαι. και εξελθών ελάλει πάσι τοις υιοίς Ισραήλ όσα ενετείλατο αυτω Κύριος, 35 και είδον οι υιοί Ισραήλ το πρόσωπον Μωυσέως ότι δεδόξασται, και περιέθηκε Μωυσής κάλυμμα επί το πρόσωπον εαυτού, έως αν εισέλθῃ συλλαλείν αυτω.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕ

1 ΚΑΙ συνήθροισε Μωυσής πάσαν συναγωγήν υιών Ισραήλ και είπεν· ούτοι οι λόγοι, ους είπε Κύριος ποιήσαι αυτούς. 2 εξ ημέρας ποιήσεις έργα, τη δε ημέρα τη εβδομή κατάπαυσις, άγια σάββατα, ανάπαυσις Κυρίω· πας ο ποιών έργον εν αυτη τελευτάτω. 3 ου καύσετε πυρ εν πάση κατοικία υμών τη ημέρα των σαββάτων· εγώ Κύριος.

4 Και είπε Μωυσής προς πάσαν συναγωγήν υιών Ισραήλ λέγων· τούτο το ρήμα, ό συνέταξε Κύριος λέγων· 5 λάβετε παρ ' υμών αυτών αφαίρεμα Κυρίω· πας ο καταδεχόμενος τη καρδιά οίσουσι τας απαρχάς Κυρίω, χρυσιον, αργυριον, χαλκόν, 6 υάκινθον, πορφύραν, κόκκινον διπλούν διανενησμένον και βύσσον κεκλωσμένην και τρίχας αιγείας 7 και δέρματα κριών ηρυθροδανωμένα και δέρματα υακίνθινα και ξύλα άσηπτα. 8 και λίθους σαρδίου και λίθους εις την γλυφήν εις την επωμίδα και τον ποδήρη. 9 και πας σοφός τη καρδιά εν υμίν ελθών εργαζέσθω πάντα, όσα συνέταξε Κύριος· 10 την σκηνήν και τα παραρύματα και τα κατακαλύμματα και τα διατόνια και τους μοχλούς και τους στύλους 11 και την κιβωτόν του μαρτυρίου και τους αναφορείς αυτής και το ιλαστήριον αυτής και το καταπέτασμα 12 και τα ιστία της αυλής και τους στύλους αυτής 13 και τους λίθους τους της σμαράγδου 14 και το θυμίαμα και το έλαιον του χρίσματος 15 και την τράπεζαν και πάντα τα σκεύη αυτής 16 και την λυχνίαν του φωτός και πάντα τα σκεύη αυτής 17 και το θυσιαστήριον και πάντα τα σκεύη αυτού 18 και τας στολάς τας αγίας Ααρών του ιερέως και τας στολάς, εν αις λειτουργήσουσιν εν αυταίς, 19 και τους χιτώνας τοις υιοίς Ααρών της ιερατείας και το έλαιον του χρίσματος και το θυμίαμα της συνθέσεως. 20 και εξήλθε πάσα συναγωγή υιών Ισραήλ από Μωυσή 21 και ήνεγκαν έκαστος, ων έφερεν η καρδιά αυτών, και όσοις έδοξε τη ψυχή αυτών, ήνεγκαν αφαίρεμα Κυρίω εις πάντα τα έργα της σκηνής του μαρτυρίου και εις πάντα τα κάτεργα αυτής, και εις πάσας τας στολάς του αγίου. 22 και ήνεγκαν οι άνδρες παρά των γυναικών, πας ω έδοξε τη διανοία, ήνεγκαν σφραγίδας και ενώτια και δακτυλίους και εμπλόκια και περιδέξια, παν σκεύος χρυσούν, και πάντες όσοι ήνεγκαν αφαιρέματα χρυσίου Κυρίω. 23 και παρ ' ω ευρέθη βύσσος και δέρματα υακίνθινα και δέρματα κριών ηρυθροδανωμένα, ήνεγκαν. 24 και πας ο αφαιρών αφαίρεμα, ήνεγκαν αργύριον και χαλκόν, τα αφαιρέματα Κυρίω, και παρ ' οίς ευρέθη ξύλα άσηπτα εις πάντα τα έργα της παρασκευής ήνεγκαν. 25 και πάσα γυνή σοφή τη διανοία ταις χερσί νήθειν ήνεγκαν νενησμένα, την υάκινθον και την πορφύραν και το κόκκινον και την βύσσον· 26 και πάσαι αι γυναίκες, αις έδοξε τη διανοία αυτών εν σοφία, ένησαν τας τρίχας τας αιγείας. 27 και οι άρχοντες ήνεγκαν τους λίθους της σμαράγδου και τους λίθους της πληρώσεως εις την επωμίδα και το λογιόν 28 και

τας συνθήσεις, και εις το έλαιον της χρίσεως και την σύνθεσιν του θυμιάματος. 29 και πας ανήρ και γυνή, ων έφερεν η διάνοια αυτών εισελθόντας ποιείν πάντα τα έργα, όσα συντάζει Κύριος ποιήσαι αυτά δια Μωυσή, ήνεγκαν οι υιοί Ισραήλ αφάιρεμα Κυρίω.

30 Και είπε Μωυσής τοις υιοίς Ισραήλ· ιδού ανακέκληκεν ο Θεός εξ ονόματος τον Βεσελεήλ τον του Ουρίου τον Ωρ, εκ της φυλής Ιούδα, 31 και ενέπλησεν αυτόν πνεύμα θείον σοφίας και συνέσεως και επιστήμης πάντων 32 αρχιτεκτονείν κατά πάντα τα έργα της αρχιτεκτονίας, ποιείν το χρυσίον και το αργύριον και τον χαλκόν 33 και λιθουργήσαι τον λίθον και κατεργάζεσθαι τα ξύλα και ποιείν εν παντί έργω σοφίας· 34 και προβιβάσαι γε έδωκεν εν τη διανοία αυτω τε και τω Ελιάβ τω του Αχισαμάχ, εκ φυλής Δάν. 35 και ενέπλησεν αυτούς σοφίας, συνέσεως, διανοίας, πάντα συνιέναι ποιήσαι τα έργα του αγίου και τα υφαντά και ποικιλτά υφάναι τω κοκκίνω και τη βύσσω, ποιείν παν έργον αρχιτεκτονίας ποικιλίας.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΣΤ

1 ΚΑΙ εποίησε Βεσελεήλ και Ελιάβ και πας σοφός τη διανοία, ω εδόθη σοφία και επιστήμη εν αυτοίς συνιέναι ποιείν πάντα τα έργα κατά τα άγια καθήκοντα, κατά πάντα όσα συντάζει Κύριος. 2 και εκάλεσε Μωυσής Βεσελεήλ και Ελιάβ και πάντας τους έχοντας την σοφίαν, ω έδωκεν ο Θεός επιστήμην εν τη καρδία, και πάντας τους εκουσίως βουλομένους προσπορεύεσθαι προς τα έργα, ωστε συντελείν αυτά, 3 και έλαβον παρά Μωυσή πάντα τα αφαιρέματα, α ήνεγκαν οι υιοί Ισραήλ εις πάντα τα έργα του αγίου ποιείν αυτά, και αυτοί προσεδέχοντο έτι τα προσφερόμενα παρά των φερόντων το πρωϊ. 4 και παρεγίνοντο πάντες οι σοφοί οι ποιούντες τα έργα του αγίου, έκαστος κατά το αυτού έργον, ό εργάζοντο αυτοί, 5 και είπαν προς Μωυσήν· ότι πλήθος φέρει ο λαός κατά τα έργα, όσα συντάζει Κύριος ποιήσαι. 6 και προσέταξε Μωυσής και εκήρυξεν εν τη παρεμβολή λέγων· ανήρ και γυνή μηκέτι εργαζέσθωσαν εις τας απαρχάς του αγίου· και εκωλύθη ο λαός έτι προσφέρειν. 7 και τα έργα ην αυτοίς ικανά εις την κατασκευήν ποιήσαι, και προσκατέλιπον.

8 Και εποίησε πας σοφός εν τοις εργαζομένοις (Κεφ. ΛΘ 1) τας στολάς των αγίων, αι εισιν Ααρών τω ιερεί, καθά συντάζει Κύριος τω Μωυσή. 9 και εποίησε την επωμίδα εκ χρυσίου και υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου νενησμένου και βύσσου κεκλωσμένης. 10 και ετμήθη τα πέταλα του χρυσίου τρίχες, ωστε συνυφάναι συν τη υακίνθω και τη πορφύρα και συν τω κοκκίνω τω διαννησμένω και τη βύσσω τη κεκλωσμένη, έργον υφαντόν εποίησαν αυτό· 11 επωμίδας συνεχούσας εξ αμφοτέρων των μερών, έργον υφαντόν εις άλληλα συμπεπλεγμένον καθ' εαυτό 12 εξ αυτού εποίησαν κατά την αυτού ποιήσιν εκ χρυσίου και υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου διαννησμένου και βύσσου κεκλωσμένης, καθά συντάζει Κύριος τω Μωυσή. 13 και εποίησαν αμφοτέρους τους λίθους της σμαράγδου συμπεπορπημένους και περισσισαλωμένους χρυσίω, γεγλυμμένους και εκκεκολαμμένους εγκόλαμμα σφραγίδος εκ των ονομάτων των υιών Ισραήλ· 14 και επέθηκεν αυτούς επί τους ώμους της επωμίδος, λίθους μνημοσύνου των υιών Ισραήλ, καθά συντάζει Κύριος τω Μωυσή.

15 Και εποίησαν λογείον, έργον υφαντόν ποικιλία κατά το έργον της επωμίδος εκ χρυσίου και υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου διαννησμένου και βύσσου κεκλωσμένης· 16 τετράγωνον διπλούν εποίησαν το λογείον, σπιθαμής το μήκος και σπιθαμής το εύρος, διπλούν. 17 και συνυφάνθη εν αυτω ύφασμα κατάλιθον τετράστιχον· στίχος λίθων, σάρδιον και τοπάζιον και σμάραγδος, ο στίχος ο εις· 18 και ο στίχος ο δεύτερος, άνθραξ και σάπφειρος και ίασπις· 19 και ο στίχος ο τρίτος λιγύριον και αχάτης και αμέθυστος· 20 και ο στίχος ο τέταρτος χρυσόλιθος και βηρύλλιον και ονύχιον· περικεκκλωμένα χρυσίω και συνδεδεμένα χρυσίω. 21 και οι λίθοι ήσαν εκ των ονομάτων των υιών Ισραήλ δώδεκα εκ των ονομάτων αυτών, εγγεγλυμμένα εις σφραγίδας, έκαστος εκ του εαυτού ονόματος, εις τας δώδεκα φυλάς. 22 και εποίησαν επί το λογείον κρυσσοús συμπεπλεγμένους, έργον εμπλοκίου εκ χρυσίου καθαρού· 23 και εποίησαν δύο ασπιδίσκας χρυσάς και δύο δακτυλίους χρυσούς 24 και επέθηκαν τους δύο δακτυλίους τους χρυσούς επ' αμφοτέρας τας αρχάς του λογείου· 25 και επέθηκαν τα εμπλόκια εκ χρυσίου επί τους δακτυλίους επ' αμφοτέρων των μερών του λογείου και εις τας δύο συμβολάς τα δύο εμπλόκια 26 και επέθηκαν επί τας δύο ασπιδίσκας και επέθηκαν επί τους ώμους της επωμίδος εξεναντίας κατά πρόσωπον. 27 και εποίησαν δύο δακτυλίους χρυσούς και επέθηκαν επί τα δύο πτερύγια επ' άκρου του λογείου και επί το άκρον του οπισθίου της επωμίδος έσωθεν. 28 και εποίησαν δύο δακτυλίους χρυσούς και επέθηκαν επ' αμφοτέρους τους ώμους της επωμίδος κάτωθεν αυτού κατά πρόσωπον κατά την συμβολήν άνωθεν της συνυφής της επωμίδος. 29 και συνέσφιγξε το λογείον από των δακτυλίων των επ' αυτού εις τους δακτυλίους της επωμίδος, συνεχομένους εκ της υακίνθου, συμπεπλεγμένους εις το ύφασμα της επωμίδος, ίνα μη χαλάται το λογείον από της επωμίδος, καθά συντάζει Κύριος τω Μωυσή.

30 Και εποίησαν τον υποδύτην υπό την επωμίδα, έργον υφαντόν, όλον υακίνθινον· 31 το δε περιστόμιον του υποδύτου εν τω μέσω διύφασμένον συμπλεκτόν, ώαν έχον κύκλω το περιστόμιον αδιάλυτον. 32 και εποίησαν επί του λώματος του υποδύτου κάτωθεν ως εξανθούσης ρόας ροίσκους, εξ υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου νενησμένου και βύσσου κεκλωσμένης 33 και εποίησαν κώδωνας χρυσούς και επέθηκαν τους κώδωνας επί το λώμα του υποδύτου κύκλω ανά μέσον των ροίσκων· 34 κώδων χρυσούς και ροίσκος επί του λώματος του υποδύτου κύκλω εις το λειτουργείν, καθά συντάζει Κύριος τω Μωυσή.

35 Και εποίησαν χιτώνας βυσσίνους, έργον υφαντόν, Ααρών και τοις υιοίς αυτού 36 και τας κιθάρεις εκ

βύσσου και την μίτραν εκ βύσσου και τα περισκελή εκ βύσσου κεκλωσμένης 37 και τας ζώνας αυτών εκ βύσσου και υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου νενησμένου, έργον ποικιλτού, ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.

38 Και εποίησαν το πέταλον το χρυσούν, αφόρισμα του αγίου, χρυσίου καθαρού· 39 και έγγραφεν επ' αυτού γράμματα εκτετυπωμένα σφραγίδος Αγίασμα Κυρίω· 40 και επέθηκαν επί το λώμα υακίνθυνον, ώστε επικείσθαι επί την μίτραν άνωθεν, ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΖ (Κεφ. ΛΣΤ 8)

1 ΚΑΙ εποίησαν τη σκηνή δέκα αυλαίας, 2 οκτώ και είκοσι πήχεων μήκος της αυλαίας της μιάς (το αυτό ην πάσαις) και τεσσάρων πήχεων το εύρος της αυλαίας της μιάς. 3 και εποίησαν το καταπέτασμα εξ υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου νενησμένου και βύσσου κεκλωσμένης, έργον υφάντου Χερουβίμ, 4 και επέθηκαν αυτό επί τέσσαρας στύλους ασηπτούς κατακεχυρωμένους εν χρυσίω και αι κεφαλίδες αυτών χρυσαί, και αι βάσεις αυτών τέσσαρες αργυραί. 5 και εποίησαν το καταπέτασμα της θύρας της σκηνης του μαρτυρίου εξ υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου νενησμένου και βύσσου κεκλωσμένης, έργον υφάντου Χερουβίμ, 6 και τους στύλους αυτού πέντε και τους κρίκους και τας κεφαλίδας αυτών και τας ψαλίδας αυτών κατεχύρωσαν χρυσίω, και αι βάσεις αυτών πέντε χαλκαί.

(Κεφ. ΛΗ 9). 7 Και εποίησαν την αυλήν· τα προς λίβα ιστία της αυλής εκ βύσσου κεκλωσμένης εκατόν εφ' εκατόν, 8 και οι στύλοι αυτών είκοσι, και αι βάσεις αυτών είκοσι· 9 και το κλίτος το προς βορράν εκατόν εφ' εκατόν και το κλίτος το προς νότον εκατόν εφ' εκατόν, και οι στύλοι αυτών είκοσι, και αι βάσεις αυτών είκοσι· 10 και το κλίτος το προς θάλασσαν αυλαίαι πεντήκοντα πήχεων, στύλοι αυτών δέκα, και αι βάσεις αυτών δέκα· 11 και το κλίτος το προς ανατολάς πεντήκοντα πήχεων, ιστία 12 πεντεκαίδεκα πήχεων το κατά νώτου, και οι στύλοι αυτών τρεις, και αι βάσεις αυτών τρεις, 13 και επί του νώτου του δευτέρου ένθεν και ένθεν κατά την πύλην της αυλής αυλαίαι πεντεκαίδεκα πήχεων, και οι στύλοι αυτών τρεις και αι βάσεις αυτών τρεις. 14 πάσαι αι αυλαίαι της σκηνης εκ βύσσου κεκλωσμένης, 15 και αι βάσεις των στύλων αυτών χαλκαί, και αι αγκύλαι αυτών αργυραί, και αι κεφαλίδες αυτών περιηγυρωμένοι αργυρίω, και οι στύλοι περιηγυρωμένοι αργυρίω, πάντες οι στύλοι της αυλής. 16 και το καταπέτασμα της πύλης της αυλής έργον ποικιλτού εξ υακίνθου και πορφύρας και κοκκίνου νενησμένου και βύσσου κεκλωσμένης, είκοσι πήχεων το μήκος, και το ύψος και το εύρος πέντε πήχεων εξισούμενον τοις ιστίοις της αυλής· 17 και οι στύλοι αυτών τέσσαρες, και αι βάσεις αυτών τέσσαρες χαλκαί, και αι αγκύλαι αυτών αργυραί, και αι κεφαλίδες αυτών περιηγυρωμένοι αργυρίω· 18 και πάντες οι πάσσαλοι της αυλής κύκλω χαλκοί, και αυτοί περιηγυρωμένοι αργυρίω.

19 Και αύτη η σύνταξις της σκηνης του μαρτυρίου, καθά συνετάγη Μωυσή, την λειτουργίαν είναι των Λευιτών δια Ιθάμαρ του υιού Ααρών του ιερέως. 20 και Βεσελεήλ ο του Ουρίου, εκ φυλής Ιούδα, εποίησε καθά συνέταξε Κύριος τω Μωυσή, 21 και Ελιάβ ο του Αχισαμάχ, εκ φυλής Δάν, ος ηρχιτεκτόνησε τα υφαντά και τα ραφιδευτά και ποικιλτικά υφάναι τω κοκκίνω και τη βύσσω.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΗ (Κεφ. ΛΖ 1)

1 ΚΑΙ εποίησε Βεσελεήλ την κιβωτόν. 2 και κατεχύρωσεν αυτήν χρυσίω καθαρω έσωθεν και έξωθεν. 3 και εχώνευσεν αυτη τέσσαρας δακτυλίους χρυσούς, δύο επί το κλίτος το εν και δύο επί το κλίτος το δεύτερον, 4 ευρείς τοις διωστήρσιν ώστε αίρειν αυτήν εν αυτοίς. 5 και εποίησε το ιλαστήριον επάνωθεν της κιβωτού εκ χρυσίου καθαρού 6 και τους δύο Χερουβίμ χρυσούς, 7 Χερουβ ένα επί το άκρον του ιλαστηρίου το εν και Χερουβ ένα επί το άκρον του ιλαστηρίου το δεύτερον, 8 σκιάζοντα ταις πτέρυξιν αυτών επί το ιλαστήριον.

9 Και εποίησε την τράπεζαν την προκειμένην εκ χρυσίου καθαρού· 10 και εχώνευσεν αυτη τέσσαρας δακτυλίους, δύο επί του κλίτους του ενός και δύο επί του κλίτους του δευτέρου, ευρείς ώστε αίρειν τοις διωστήρσιν εν αυτοίς. 11 και τους διωστήρας της κιβωτού και της τραπέζης εποίησε και κατεχύρωσεν αυτούς χρυσίω. 12 και εποίησε τα σκεύη της τραπέζης, τα τε τρυβλία και τας θυϊσκάς και τους κυάθους και τα σπονδεία, εν οίς σπείσει εν αυτοίς, χρυσά.

13 Και εποίησε την λυχνίαν, ή φωτίζει, χρυσήν, 14 στερεάν τον καυλόν, και τους καλαμίσκους εξ αμφοτέρων των μερών αυτής·

15 εκ των καλαμίσκων αυτής οι βλαστοί εξέχοντες, τρεις εκ τούτου, και τρεις εκ τούτου, εξισούμενοι αλλήλοις· 16 και τα λαμπάδια αυτών, α εστιν επί των άκρων, καρνωτά εξ αυτών· και τα ενθήμια εξ αυτών, ίνα ώσιν οι λύχνοι επ' αυτών, και το ενθήμιον το έβδομον, το επ' άκρου του λαμπαδίου, επί της κορυφής άνωθεν, στερεόν όλον χρυσούν· 17 και επτά λύχνους επ' αυτής χρυσούς και τας λαβίδας αυτής χρυσάς και τας επαρυστρίδας αυτών χρυσάς.

(Κεφ. ΛΣΤ 1 34-36) 18 Ούτος περιηγύρωσε τους στύλους και εχώνευσε τω στύλω δακτυλίους χρυσούς και εχύρωσε τους μοχλούς χρυσίω και κατεχύρωσε τους στύλους του καταπετάσματος χρυσίω και εποίησε

τας αγκύλας χρυσάς. 19 ούτος εποίησε και τους κρίκους της σκηνης χρυσούς και τους κρίκους της αυλης και τους κρίκους εις το εκτείνειν το κατακάλυμμα άνωθεν χαλκούς. 20 ούτος εχώνευσε τας κεφαλίδας τας αργυράς της σκηνης και τας κεφαλίδας τας χαλκάς της θύρας της σκηνης και την πύλην της αυλης και αγκύλας εποίησε τοις στύλοις αργυράς επί των στύλων· ούτος περιηργύρωσεν αυτάς. (Κεφ. ΛΗ 20) 21 ούτος εποίησε τους πασσάλους της σκηνης και τους πασσάλους της αυλης χαλκούς. 22 ούτος εποίησε το θυσιαστήριον το χαλκούν εκ των πυρείων των χαλκών, α ήσαν τοις ανδράσι τοις καταστασιάσασι μετά της Κορέ συναγωγής. 23 ούτος εποίησε πάντα τα σκεύη του θυσιαστηρίου και το πυρείον αυτού και την βάσιν και τας φιάλας και τας κρεάγρας τας χαλκάς. 24 ούτος εποίησε θυσιαστηρίω παράθεμα, έργον δικτυωτόν κάτωθεν του πυρείου υπό αυτό έως του ημίσεος αυτού, και επέθηκεν αυτω τέσσαρας δακτυλίους εκ των τεσσάρων μερών του παραθέματος του θυσιαστηρίου χαλκούς, ευρείς τοις μοχλοίς ωστε αίρεν εν αυτοίς το θυσιαστήριον. (Κεφ. ΛΖ 29) 25 ούτος εποίησε το έλαιον της χρίσεως το άγιον και την σύνθεσιν του θυμιάματος, καθαρόν έργον μυρεψού. (Κεφ. ΛΗ 8) 26 ούτος εποίησε τον λουτήρα τον χαλκούν και την βάσιν αυτού χαλκήν εκ των κατόπτρων των νηστευσασών, αι ενήστευσαν παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου, εν ή ημέρα έπηξεν αυτήν· (Κεφ. Μ 1 30-31) 2 1 7 και εποίησε τον λουτήρα, ίνα νίπτωνται εξ αυτού Μωυσής και Ααρών και οι υιοί αυτού τας χείρας αυτών και τους πόδας· εισπορευομένων αυτών εις την σκηνήν του μαρτυρίου ή όταν προσπορεύονται προς το θυσιαστήριον λειτουργείν, ενίπτοντο εξ αυτού, καθάπερ συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΘ (Κεφ. ΛΗ 24)

1 ΠΑΝ το χρυσίον, ό κατειργάσθη εις τα έργα κατά πάσαν την εργασίαν των αγίων, εγένετο χρυσίου του της απαρχής, εννέα και είκοσι τάλαντα και επτακόσιοι είκοσι σίκλοι κατά τον σίκλον τον άγιον· 2 και αργυρίου αφάιρεμα παρά των επεσκεμμένων ανδρών της συναγωγής εκατόν τάλαντα και χίλιοι επτακόσιοι εβδομήκοντα πέντε σίκλοι, δραχμή μία τη κεφαλή το ήμισυ του σίκλου, κατά τον σίκλον τον άγιον, 3 πας ο παραπορευόμενος την επίσκεψιν από εικοσαετούς και επάνω εις τας εξήκοντα μυριάδας και τρισχίλιοι πεντακόσιοι και πεντήκοντα. 4 και εγενήθη τα εκατόν τάλαντα του αργυρίου εις την χώνευσιν των εκατόν κεφαλίδων της σκηνης και εις τας κεφαλίδας του καταπετάσματος, 5 εκατόν κεφαλίδες εις τα εκατόν τάλαντα, τάλαντον τη κεφαλίδι. 6 και τους χιλίους επτακοσίους εβδομήκοντα πέντε σίκλους εποίησεν εις τας αγκύλας τοις στύλοις, και κατεχρύσωσε τας κεφαλίδας αυτών και κατεκόσμησεν αυτούς. 7 και ο χαλκός του αφαιρέματος εβδομήκοντα τάλαντα και χίλιοι πεντακόσιοι σίκλοι. 8 και εποίησαν εξ αυτού τας βάσεις της θύρας της σκηνης του μαρτυρίου 9 και τας βάσεις της αυλης κύκλω και τας βάσεις της πύλης της αυλης και τους πασσάλους της σκηνης και τους πασσάλους της αυλης κύκλω 10 και το παράθεμα το χαλκούν του θυσιαστηρίου και πάντα τα σκεύη του θυσιαστηρίου και πάντα τα εργαλεία της σκηνης του μαρτυρίου. (Κεφ. ΛΘ 32) 11 και εποίησαν οι υιοί Ισραήλ, καθά συνέταξε Κύριος τω Μωυσή, ούτως εποίησαν.

12 Τό δε λοιπόν χρυσίον του αφαιρέματος εποίησαν σκεύη εις το λειτουργείν εν αυτοίς έναντι Κυρίου. 13 και την καταλειφθείσαν υάκινθον και πορφύραν και το κόκκινον εποίησαν στολάς λειτουργικάς Ααρών, ωστε λειτουργείν εν αυταίς εν τω αγίω.

14 Και ήνεγκαν τας στολάς προς Μωυσήν και την σκηνήν και τα σκεύη αυτής και τας βάσεις και τους μοχλούς αυτής και τους στύλους 15 και την κιβωτόν της διαθήκης και τους διωστήρας αυτής και το θυσιαστήριον και πάντα τα σκεύη αυτού 16 και το έλαιον της χρίσεως και το θυμίαμα της συνθέσεως και την λυχνίαν την καθάραν 17 και τους λύχνους αυτής, λύχνους της καύσεως, και το έλαιον του φωτός 18 και την τράπεζαν της προθέσεως και πάντα τα σκεύη αυτής, και τους άρτους τους προκειμένους, 19 και τας στολάς του αγίου, αι εισιν Ααρών, και τας στολάς των υιών αυτού εις την ιερατείαν 20 και τα ιστία της αυλης και τους στύλους και το καταπέτασμα της θύρας της σκηνης και της πύλης της αυλης, 21 και πάντα τα σκεύη της σκηνης και πάντα τα εργαλεία αυτής, και τας διφθέρας δέρματα κριών ηρυθροδανωμένα και τα καλύμματα υακίνθινα και των λοιπών τα επικαλύμματα και τους πασσάλους και πάντα τα εργαλεία τα εις τα έργα της σκηνης του μαρτυρίου· 22 όσα συνέταξε Κύριος τω Μωυσή, ούτως εποίησαν οι υιοί Ισραήλ πάσαν την αποσκευήν. 23 και είδε Μωυσής πάντα τα έργα, και ήσαν πεποιηκότες αυτά ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή, ούτως εποίησαν αυτά· και ευλόγησεν αυτούς Μωυσής.

ΕΞΟΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Μ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 2 εν ημέρα μια του μηνός του πρώτου νομηνία στήσεις την σκηνήν του μαρτυρίου 3 και θήσεις την κιβωτόν του μαρτυρίου και σκεπάσεις την κιβωτόν τω καταπετάσματι 4 και εισοίσεις την τράπεζαν και προθήσεις την πρόθεσιν αυτής και εισοίσεις την λυχνίαν και επιθήσεις τους λύχνους αυτής. 5 και θήσεις το θυσιαστήριον το χρυσούν εις το θυμιάν εναντίον της κιβωτού και επιθήσεις κάλυμμα καταπετάσματος επί την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου 6 και το

Θυσιαστήριον των καρπωμάτων θήσεις παρά τας θύρας της σκηνῆς του μαρτυρίου και περιθήσεις την σκηνήν και πάντα τα αὐτῆς αἱγιαίσεις κύκλῳ. 7 και λήψῃ το ἔλαιον του χρίσματος και χρίσεις την σκηνήν και πάντα τα ἐν αὐτῇ και αἱγιαίσεις αὐτήν και πάντα τα σκεύη αὐτῆς και ἔσται ἁγία. 8 και χρίσεις το Θυσιαστήριον των καρπωμάτων και πάντα τα σκεύη αὐτοῦ. 9 και αἱγιαίσεις το Θυσιαστήριον, και ἔσται το Θυσιαστήριον ἅγιον των ἁγίων. 10 και προσάξεις Ααρών και τους υἱούς αὐτοῦ ἐπὶ τας θύρας της σκηνῆς του μαρτυρίου και λούσεις αὐτούς ὕδατι 11 και ἐνδύσεις Ααρών τας στολάς τας ἁγίας και χρίσεις αὐτόν και αἱγιαίσεις αὐτόν, και ἱερατεύσει μοι· 12 και τους υἱούς αὐτοῦ προσάξεις και ἐνδύσεις αὐτούς χιτῶνας 13 και ἀλείψεις αὐτούς, ὡν τρόπον ἤλειψας τον πατέρα αὐτῶν, και ἱερατεύσουσί μοι· και ἔσται ὥστε εἶναι αὐτοῖς χρίσμα ἱερατείας εἰς τον αἰῶνα, εἰς τας γενεάς αὐτῶν. 14 και ἐποίησε Μωυσῆς πάντα, ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, οὕτως ἐποίησε.

15 Και ἐγένετο ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ, τῷ δευτέρῳ ἔτει, ἐκπορευομένων αὐτῶν ἐξ Αἰγύπτου, νομηνία ἐστάθη ἡ σκηνή· 16 και ἔστησε Μωυσῆς τὴν σκηνήν, και ἐπέθηκε τὰς κεφαλίδας και διενέβαλε τους μοχλοὺς και ἔστησε τους στύλους 17 και ἐξέτεινε τὰς αὐλαίας ἐπὶ τὴν σκηνήν, και ἐπέθηκε τὸ κατακάλυμμα της σκηνῆς ἐπ’ αὐτήν ἀνωθεν, καθὰ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. 18 και λαβὼν τὰ μαρτύρια ἐνέβαλεν εἰς τὴν κιβωτόν και ὑπέθηκε τους διωστήρας ὑπὸ τὴν κιβωτόν 19 και εἰσήνεγκε τὴν κιβωτόν εἰς τὴν σκηνήν, και ἐπέθηκε τὸ κατακάλυμμα του καταπετάσματος και ἐσκέπασε τὴν κιβωτόν του μαρτυρίου, ὡν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. 20 και ἐπέθηκε τὴν τράπεζαν εἰς τὴν σκηνήν του μαρτυρίου ἐπὶ τὸ κλίτος της σκηνῆς του μαρτυρίου τὸ πρὸς βορρᾶν, ἐξῶθεν του καταπετάσματος της σκηνῆς, 21 και προέθηκεν ἐπ’ αὐτῆς ἄρτους της προθέσεως ἐναντὶ Κυρίου, ὡν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. 22 και ἔθηκε τὴν λυχνίαν εἰς τὴν σκηνήν του μαρτυρίου εἰς τὸ κλίτος της σκηνῆς τὸ πρὸς νότον 23 και ἐπέθηκε τους λύχνους αὐτῆς ἐναντὶ Κυρίου, ὡν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. 24 και ἔθηκε τὸ Θυσιαστήριον τὸ χρυσοῦν ἐν τῇ σκηνῇ του μαρτυρίου ἀπέναντι του καταπετάσματος 25 και ἐθυμίασεν ἐπ’ αὐτοῦ θυμίαμα της συνθέσεως, καθὰπερ συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσῇ. 26 και τὸ Θυσιαστήριον των καρπωμάτων ἔθηκε παρά τας θύρας της σκηνῆς 27 και ἔστησε τὴν αὐλὴν κύκλῳ της σκηνῆς και του Θυσιαστηρίου. και συνετέλεσε Μωυσῆς πάντα τὰ ἔργα.

28 Και ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν σκηνήν του μαρτυρίου, και δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ σκηνή· 29 και οὐκ ἠδυνάσθη Μωυσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν σκηνήν του μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ’ αὐτήν ἡ νεφέλη και δόξης Κυρίου ἐνεπλήσθη ἡ σκηνή. 30 ἡνίκα δ’ ἀν ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ της σκηνῆς, ἀνελεύγνυσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ συν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν· 31 εἰ δὲ μὴ ἀνέβη ἡ νεφέλη, οὐκ ἀνελεύγνυσαν ἕως ἡμέρας, ἥς ἀνέβη ἡ νεφέλη· 32 νεφέλη γὰρ ἦν ἐπὶ της σκηνῆς ἡμέρας και πυρ ἦν ἐπ’ αὐτῆς νυκτός ἐναντίον παντός Ἰσραὴλ, ἐν πάσαις ταῖς ἀναυγαῖς αὐτῶν.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΚΑΙ ἀνεκάλεσε Μωυσῆν, και ἐλάλησε Κύριος αὐτῷ ἐκ της σκηνῆς του μαρτυρίου λέγων· 2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, και ερεῖς πρὸς αὐτούς· ἄνθρωπος ἐξ υμῶν εἴαν προσαγάγῃ δῶρα τῷ Κυρίῳ, ἀπὸ των κτηνῶν και ἀπὸ των βοῶν και ἀπὸ των προβάτων προσοίσετε τὰ δῶρα υμῶν. 3 εἴαν ὀλοκαύτωμα τὸ δῶρον αὐτοῦ ἐκ των βοῶν, ἄρσεν ἄμωμον προσάξει· πρὸς τὴν θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου προσοίσει αὐτὸ δεκτόν ἐναντίον Κυρίου. 4 και ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν του καρπώματος, δεκτόν αὐτῷ ἐξιλῆσθαι περὶ αὐτοῦ. 5 και σφάζουσι τον μόσχον ἐναντὶ Κυρίου, και προσοίσουσιν οἱ υἱοὶ Ααρών οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα, και προσχεοῦσι τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον κύκλῳ τὸ ἐπὶ των θυρῶν της σκηνῆς του μαρτυρίου. 6 και ἐκδείραντες τὸ ὀλοκαύτωμα μελιούσιν αὐτὸ κατὰ μέλη, 7 και ἐπιθήσουσιν οἱ υἱοὶ Ααρών οἱ ἱερεῖς πυρ ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον και ἐπιστοιβάσουσι ξύλα ἐπὶ τὸ πυρ. 8 και ἐπιστοιβάσουσιν οἱ υἱοὶ Ααρών οἱ ἱερεῖς τὰ διχοτομήματα και τὴν κεφαλὴν και τὸ στέαρ ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ του πυρός τὰ ἐπὶ του Θυσιαστηρίου. 9 τὰ δὲ ἐγκοίλια και τους πόδας πλυνούσιν ὕδατι, και ἐπιθήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ πάντα ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον· κάρπωμά ἐστι, Θυσία, ὁσμὴ ευωδίας τῷ Κυρίῳ.

10 Εἴαν δὲ ἀπὸ των προβάτων τὸ δῶρον αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ, ἀπὸ των ἀρνῶν και των ἐρίφων, εἰς ὀλοκαυτώματα, ἄρσεν ἄμωμον προσάξει αὐτὸ και ἐπιθήσει τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. 11 και σφάζουσιν αὐτὸ ἐκ πλαγίων του Θυσιαστηρίου πρὸς βορρᾶν ἐναντὶ Κυρίου και προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ααρών οἱ ἱερεῖς τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον κύκλῳ. 12 και διελούσιν αὐτὸ κατὰ μέλη και τὴν κεφαλὴν και τὸ στέαρ, και ἐπιστοιβάσουσιν οἱ ἱερεῖς αὐτὰ ἐπὶ τὰ ξύλα τὰ ἐπὶ του πυρός τὰ ἐπὶ του Θυσιαστηρίου. 13 και τὰ ἐγκοίλια και τους πόδας πλυνούσιν ὕδατι. και προσοίσει ὁ ἱερεὺς τὰ πάντα και ἐπιθήσει ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον· κάρπωμά ἐστι, Θυσία, ὁσμὴ ευωδίας τῷ Κυρίῳ.

14 Εἴαν δὲ ἀπὸ των πετεινῶν κάρπωμα προσφέρῃ δῶρον αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ, και προσοίσει ἀπὸ των τρυγόνων, ἢ ἀπὸ των περιστερῶν τὸ δῶρον αὐτοῦ. 15 και προσοίσει αὐτὸ ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸ Θυσιαστήριον και ἀποκνίσει τὴν κεφαλὴν, και ἐπιθήσει ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον και στραγγίει τὸ αἷμα πρὸς τὴν βάσιν

του θυσιαστηρίου. 16 και αφελεί τον πρόλοβον συν τοις πτεροίς και εκβαλεί αυτό παρά το θυσιαστήριον κατά ανατολάς εις τον τόπον της σποδοῦ. 17 και εκκλάσει αυτό εκ των πτερύγων και ου διελεῖ, και επιθήσει αυτό ο ιερεύς επί το θυσιαστήριον, ἐπὶ τα ξύλα τα ἐπὶ του πυρός· κάρπωμά ἐστι, θυσία, οσμή ευωδίας τῷ Κυρίῳ.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΕΑΝ δε ψυχὴ προσφέρῃ δῶρον θυσίαν τῷ Κυρίῳ, σεμίδαλις ἐστὶν το δῶρον αὐτοῦ, και επιχεεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον και επιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον· θυσία ἐστὶ. 2 και οἶσει προς τους υἱοὺς Ααρών τους ιερεῖς, και δραζάμενος ἀπ' αὐτῆς πλήρη την δράκα ἀπὸ της σεμιδάλεως συν τῷ ελαίῳ και πάντα τον λίβανον αὐτῆς, και επιθήσει ο ιερεύς το μνημόσυνον αὐτῆς ἐπὶ το θυσιαστήριον· θυσία, οσμή ευωδίας τῷ Κυρίῳ. 3 και το λοιπὸν ἀπὸ της θυσίας Ααρών και τοις υἱοῖς αὐτοῦ· ἅγιον των ἁγίων ἀπὸ των θυσίων Κυρίου. εἴν δε προσφέρῃ δῶρον θυσίαν πεπεμμένην ἐν κλιβάνῳ, δῶρον Κυρίῳ ἐκ σεμιδάλεως, ἄρτους ἀζύμους πεφυραμένους ἐν ελαίῳ και λάγανα ἀζύμα διακεχρισμένα ἐν ελαίῳ. 5 εἴν δε θυσία ἀπὸ τηγάνου το δῶρόν σου, σεμίδαλις πεφυραμένη ἐν ελαίῳ, ἀζύμα ἐστὶ. 6 και διαθρύψεις αὐτὰ κλάσματα, και επιχεεῖς ἐπ' αὐτὰ ἔλαιον. θυσία ἐστὶ Κυρίῳ. 7 εἴν δε θυσία ἀπὸ τηγάνου το δῶρόν σου, σεμίδαλις ἐν ελαίῳ ποιηθήσεται. 8 και προσοῖσει την θυσίαν, ἣν ἀν ποιήσῃ ἐκ τούτων τῷ Κυρίῳ, και προσοῖσει προς τον ιερέα· και προσεγγίσας προς το θυσιαστήριον 9 αφελεί ο ιερεύς ἀπὸ της θυσίας το μνημόσυνον αὐτῆς, και επιθήσει ο ιερεύς ἐπὶ το θυσιαστήριον· κάρπωμα, οσμή ευωδίας τῷ Κυρίῳ. 10 το δε καταλειφθέν ἀπὸ της θυσίας, Ααρών και τοις υἱοῖς αὐτοῦ· ἅγια των ἁγίων ἀπὸ των καρπωμάτων Κυρίου.

11 Πᾶσαν θυσίαν, ἣν ἀν προσφέρητε Κυρίῳ, ου ποιήσετε ζυμωτόν· πᾶσαν γὰρ ζύμην και παν μέλι ου προσοῖσετε ἀπ' αὐτοῦ, καρπῶσαι Κυρίῳ. 12 δῶρον ἀπαρχῆς προσοῖσετε αὐτὰ Κυρίῳ, ἐπὶ δε το θυσιαστήριον ουκ ἀναβιβασθήσεται εἰς οσμήν ευωδίας Κυρίῳ. 13 και παν δῶρον θυσίας υμῶν ἀλὶ ἀλισθήσεται· ου διαπαύσατε ἄλας διαθήκης Κυρίου ἀπὸ θυσιασμάτων υμῶν, ἐπὶ παντός δῶρον υμῶν προσοῖσετε Κυρίῳ τῷ Θεῷ υμῶν ἄλας. 14 εἴν δε προσφέρῃς θυσίαν πρωτογεννημάτων τῷ Κυρίῳ, νέα πεφυργμένα χίδρα ἐρικτά τῷ Κυρίῳ, και προσοῖσεις την θυσίαν των πρωτογεννημάτων 15 και επιχεεῖς ἐπ' αὐτήν ἔλαιον και επιθήσεις ἐπ' αὐτήν λίβανον· θυσία ἐστὶ. 16 και ἀνοῖσει ο ιερεύς το μνημόσυνον αὐτῆς ἀπὸ των χίδρων συν τῷ ελαίῳ και πάντα τον λίβανον αὐτῆς· κάρπωμά ἐστὶ τῷ Κυρίῳ.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΕΑΝ δε θυσία σωτηρίου το δῶρον αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ, εἴν μεν ἐκ των βοῶν αὐτοῦ προσαγάγῃ, εἴν τε ἄρσεν, εἴν τε θῆλυ, ἄμωμον προσάξει αὐτὸ ἐναντὶ Κυρίου. 2 και επιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ την κεφαλὴν του δῶρου, και σφάζει αὐτὸ ἐναντίον Κυρίου παρά τας θύρας της σκηνῆς του μαρτυρίου, και προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ααρών οἱ ιερεῖς το αἷμα ἐπὶ το θυσιαστήριον των ὀλοκαυτωμάτων κύκλῳ. 3 και προσάξουσιν ἀπὸ της θυσίας του σωτηρίου κάρπωμα Κυρίῳ, το στέαρ το κατακαλύπτον την κοιλίαν και παν το στέαρ το ἐπὶ της κοιλίας 4 και τους δύο νεφρούς και το στέαρ το ἐπ' αὐτῶν, το ἐπὶ των μηρίων, και τον λοβὸν τον ἐπὶ του ἥπατος συν τοις νεφροῖς περιελεί. 5 και ἀνοῖσουσιν αὐτὰ οἱ υἱοὶ Ααρών οἱ ιερεῖς ἐπὶ το θυσιαστήριον ἐπὶ τα ὀλοκαυτώματα ἐπὶ τα ξύλα τα ἐπὶ του πυρός ἐπὶ του θυσιαστηρίου· κάρπωμα, οσμήν ευωδίας Κυρίῳ.

6 Εἴν δε ἀπὸ των προβάτων το δῶρον αὐτοῦ θυσία σωτηρίου τῷ Κυρίῳ, ἄρσεν ἢ θῆλυ, ἄμωμον προσοῖσει αὐτὸ. 7 εἴν ἄρνα προσαγάγῃ το δῶρον αὐτοῦ, προσάξει αὐτὸ ἐναντὶ Κυρίου, 8 και επιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ την κεφαλὴν του δῶρου αὐτοῦ και σφάζει αὐτὸ παρά τας θύρας της σκηνῆς του μαρτυρίου, και προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ααρών οἱ ιερεῖς το αἷμα ἐπὶ το θυσιαστήριον κύκλῳ. 9 και προσοῖσει ἀπὸ της θυσίας του σωτηρίου κάρπωμα τῷ Κυρίῳ, το στέαρ και την οσφύν ἄμωμον (συν ταις ψοαῖς περιελεί αὐτό) και παν το στέαρ το κατακαλύπτον την κοιλίαν, και παν το στέαρ το ἐπὶ της κοιλίας 10 και ἀμφοτέρους τους νεφρούς και το στέαρ το ἐπ' αὐτῶν, το ἐπὶ των μηρίων, και τον λοβὸν τον ἐπὶ του ἥπατος συν τοις νεφροῖς περιελών, 11 ἀνοῖσει ο ιερεύς ἐπὶ το θυσιαστήριον· οσμή ευωδίας, κάρπωμα Κυρίῳ.

12 Εἴν δε ἀπὸ των αἰγῶν το δῶρον αὐτοῦ, και προσάξει ἐναντὶ Κυρίου. 13 και επιθήσει τὰς χεῖρας ἐπὶ την κεφαλὴν αὐτοῦ, και σφάζουσιν αὐτὸ ἐναντὶ Κυρίου παρά τας θύρας της σκηνῆς του μαρτυρίου, και προσχεοῦσιν οἱ υἱοὶ Ααρών οἱ ιερεῖς το αἷμα ἐπὶ το θυσιαστήριον κύκλῳ. 14 και ἀνοῖσει ἀπ' αὐτοῦ κάρπωμα Κυρίῳ το στέαρ το κατακαλύπτον την κοιλίαν και παν το στέαρ το ἐπὶ της κοιλίας 15 και ἀμφοτέρους τους νεφρούς και παν το στέαρ το ἐπ' αὐτῶν, το ἐπὶ των μηρίων, και τον λοβὸν του ἥπατος συν τοις νεφροῖς περιελεί. 16 και ἀνοῖσει ο ιερεύς ἐπὶ το θυσιαστήριον· κάρπωμα, οσμή ευωδίας τῷ Κυρίῳ. παν το στέαρ τῷ Κυρίῳ· 17 νόμιμον εἰς τον αἰῶνα εἰς τὰς γενεὰς υμῶν, ἐν πάσῃ κατοικίᾳ υμῶν· παν στέαρ και παν αἷμα ουκ ἐδεσθῆ.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων· 2 λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγων· ψυχὴ εἴαν ἀμάρτη ἐναντὶ Κυρίου ακουσίως ἀπὸ πάντων τῶν προσταγμάτων Κυρίου, ὧν οὐ δεῖ ποιεῖν, καὶ ποιήσῃ ἐν τῇ ἀπ' αὐτῶν· 3 εἴαν μὲν ὁ ἀρχιερεὺς ὁ κεκρισμένος ἀμάρτη τοῦ λαοῦ ἀμαρτεῖν, καὶ προσάξῃ περὶ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ, ἧς ἡμαρτε, μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον τῷ Κυρίῳ περὶ τῆς ἀμαρτίας. 4 καὶ προσάξῃ τὸν μόσχον παρὰ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου ἐναντὶ Κυρίου, καὶ ἐπιθήσῃ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μοσχοῦ ἐναντὶ Κυρίου, καὶ σφάζῃ τὸν μόσχον ἐνώπιον Κυρίου. 5 καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ὁ χριστός ὁ τετελειωμένος τὰς χεῖρας ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μοσχοῦ καὶ εἰσοίσει αὐτὸ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου 6 καὶ βάψῃ ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον εἰς τὸ αἶμα, καὶ προσρανεῖ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπτάκις ἐναντὶ Κυρίου, κατὰ τὸ καταπέτασμα τὸ ἅγιον· 7 καὶ ἐπιθήσῃ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μοσχοῦ ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος τῆς συνθέσεως τοῦ ἐναντίον Κυρίου, ὅ ἐστιν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· καὶ παντὶ αἵματι τοῦ μοσχοῦ ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων, ὅ ἐστι παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 8 καὶ παντὶ στέαρ τοῦ μοσχοῦ τοῦ τῆς ἀμαρτίας περιελείπῃ αὐτοῦ, τὸ στέαρ τὸ κατακαλύπτον τὰ ἐνδοσθία καὶ παντὶ στέαρ τὸ ἐπὶ τῶν ἐνδοσθίων 9 καὶ τοὺς δύο νεφροὺς καὶ τὸ στέαρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, ὅ ἐστιν ἐπὶ τῶν μηρίων, καὶ τὸν λοβὸν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος συν τοῖς νεφροῖς περιελείπῃ αὐτό, 10 ὃν τρόπον ἀφαιρεῖται αὐτὸ ἀπὸ τοῦ μοσχοῦ τοῦ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, καὶ ἀνοίξῃ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τῆς καρπώσεως. 11 καὶ τὸ δέρμα τοῦ μοσχοῦ καὶ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν σάρκα συν τῇ κεφαλῇ καὶ τοῖς ἀκρωτηρίοις καὶ τῇ κοιλίᾳ καὶ τῇ κόπρῳ 12 καὶ ἐξοίσουσιν ὅλον τὸν μόσχον ἔξω τῆς παρεμβολῆς εἰς τόπον καθαρὸν, οὗ ἐκχεοῦσι τὴν σποδιάν, καὶ κατακαύσουσιν αὐτὸν ἐπὶ ξύλων ἐν πυρὶ· ἐπὶ τῆς ἐκχύσεως τῆς σποδιάς καυθήσεται.

13 Εἴαν δὲ πᾶσα συναγωγὴ Ἰσραὴλ ἀγνοήσῃ ακουσίως καὶ λάθῃ ῥῆμα ἐξ ὀφθαλμῶν τῆς συναγωγῆς καὶ ποιήσωσιν μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου, ἢ οὐ ποιηθήσεται, καὶ πλημμελήσωσιν, 14 καὶ γνωσθῇ αὐτοῖς ἡ ἀμαρτία, ἣν ἡμαρτον ἐν αὐτῇ, καὶ προσάξῃ ἡ συναγωγὴ μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον περὶ τῆς ἀμαρτίας, καὶ προσάξῃ αὐτὸν παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 15 καὶ ἐπιθήσουσιν οἱ πρεσβύτεροι τῆς συναγωγῆς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ μοσχοῦ ἐναντὶ Κυρίου καὶ σφάζουσι τὸν μόσχον ἐναντὶ Κυρίου 16 καὶ εἰσοίσει ὁ ἱερεὺς ὁ χριστός ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μοσχοῦ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου· 17 καὶ βάψῃ ὁ ἱερεὺς τὸν δάκτυλον ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ μοσχοῦ καὶ ρανεῖ ἐπτάκις ἐναντὶ Κυρίου, κατενώπιον τοῦ καταπετάσματος τοῦ ἁγίου· 18 καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπιθήσῃ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν θυμιαμάτων τῆς συνθέσεως, ὅ ἐστιν ἐνώπιον Κυρίου, ὅ ἐστιν ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρίου· καὶ τὸ παν αἶμα ἐκχεεῖ πρὸς τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν καρπώσεων, τοῦ πρὸς τὴν θύρα τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου. 19 καὶ τὸ παν στέαρ περιελείπῃ αὐτοῦ καὶ ἀνοίξῃ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. 20 καὶ ποιήσῃ τὸν μόσχον, ὃν τρόπον ἐποίησε τὸν μόσχον τὸν τῆς ἀμαρτίας, οὕτως ποιηθήσεται· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτῶν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀφεθήσεται αὐτοῖς ἡ ἀμαρτία. 21 καὶ ἐξοίσουσι τὸν μόσχον ὅλον ἔξω τῆς παρεμβολῆς καὶ κατακαύσουσι τὸν μόσχον, ὃν τρόπον κατέκαυσαν τὸν μόσχον τὸν πρότερον. ἀμαρτία συναγωγῆς ἐστίν. 22 εἴαν δὲ ὁ ἀρχὼν ἀμάρτη, καὶ ποιήσῃ μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ἢ οὐ ποιηθήσεται, ακουσίως, καὶ ἀμάρτη καὶ πλημμελήσῃ, 23 καὶ γνωσθῇ αὐτῷ ἡ ἀμαρτία, ἣν ἡμαρτεν ἐν αὐτῇ, καὶ προσοίσει τὸ δῶρον αὐτοῦ χίμαιρον ἐξ αἰγῶν, ἄρσεν ἄμωμον. 24 καὶ ἐπιθήσῃ τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ χιμάρου, καὶ σφάζουσιν αὐτὸν ἐν τόπῳ, οὗ σφάζουσι τὰ ὀλοκαυτώματα ἐνώπιον Κυρίου· ἀμαρτία ἐστίν. 25 καὶ ἐπιθήσῃ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς ἀμαρτίας τῷ δακτύλῳ ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων καὶ τὸ παν αἶμα αὐτοῦ ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων. 26 καὶ τὸ παν στέαρ αὐτοῦ ἀνοίξῃ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὥσπερ τὸ στέαρ θυσίας σωτηρίου. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ. 27 εἴαν δὲ ψυχὴ μία ἀμάρτη ακουσίως ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, ἐν τῷ ποιῆσαι μίαν ἀπὸ πασῶν τῶν ἐντολῶν Κυρίου, ἢ οὐ ποιηθήσεται, καὶ πλημμελήσῃ, 28 καὶ γνωσθῇ αὐτῷ ἡ ἀμαρτία, ἣν ἡμαρτεν ἐν αὐτῇ, καὶ οἴσῃ χίμαιραν ἐξ αἰγῶν, θήλειαν ἄμωμον οἴσῃ περὶ τῆς ἀμαρτίας, ἧς ἡμαρτε. 29 καὶ ἐπιθήσῃ τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ αἰμάρου, καὶ σφάζουσιν αὐτὸ ἐν τόπῳ, οὗ σφάζουσι τὰ ὀλοκαυτώματα ἐνώπιον Κυρίου· ἀμαρτία ἐστίν. 30 καὶ ἐπιθήσῃ ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῆς τῷ δακτύλῳ, καὶ ἐπιθήσῃ ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῶν ὀλοκαυτωμάτων· καὶ παντὶ αἵματι αὐτῆς ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου. 31 καὶ παντὶ στέαρ περιελείπῃ, ὃν τρόπον περιαιρεῖται στέαρ ἀπὸ θυσίας σωτηρίου, καὶ ἀνοίξῃ ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν ευωδίας Κυρίῳ· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ. 32 εἴαν δὲ πρόβατον προσενέγκῃ τὸ δῶρον αὐτοῦ περὶ τῆς ἀμαρτίας, θήλυ ἄμωμον προσοίσει αὐτό. 33 καὶ ἐπιθήσῃ τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ τῆς ἀμαρτίας, καὶ σφάζουσιν αὐτό ἐν τόπῳ, οὗ σφάζουσι τὰ ὀλοκαυτώματα. 34 καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ τῆς ἀμαρτίας τῷ δακτύλῳ, ἐπιθήσῃ ἐπὶ τὰ κέρατα τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὀλοκαρπώσεως. καὶ παν αὐτοῦ τὸ αἶμα ἐκχεεῖ παρὰ τὴν βάσιν τοῦ θυσιαστηρίου τῆς ὀλοκαυτώσεως. 35 καὶ παν αὐτοῦ τὸ στέαρ περιελείπῃ, ὃν τρόπον περιαιρεῖται στέαρ προβάτου ἐκ τῆς θυσίας τοῦ σωτηρίου, καὶ ἐπιθήσῃ αὐτό ὁ ἱερεὺς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα Κυρίου. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ τῆς ἀμαρτίας, ἧς ἡμαρτε, καὶ ἀφεθήσεται αὐτῷ.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΕΑΝ δε ψυχή αμάρτη, και ακούση φωνήν ορκισμού, και ούτος μάρτυς, ή εώρακεν, ή σύνοιδεν, εάν μη απαγγείλη, λήψεται την αμαρτίαν. 2 η ψυχή εκείνη, ήτις εάν άψηται παντός πράγματος ακαθάρτου, ή θνησιμαίου, ή θηριαλώτου ακαθάρτου, ή των θνησιμαίων βδελυγμάτων των ακαθάρτων, ή των θνησιμαίων κτηνών των ακαθάρτων, 3 ή άψηται από ακαθαρσίας ανθρώπου, από πάσης ακαθαρσίας αυτού, ης αν ασάμενος μianθή, και έλαθεν αυτόν, μετά τούτο δε γνω, και πλημμελήση· 4 η ψυχή, ή αν ομόση διαστέλλουσα τοις χείλεσι κακοποιήσαι ή καλώς ποιήσαι κατά πάντα, όσα εάν διαστείλη ο άνθρωπος μεθ' όρκου, και λάθη αυτόν προ οφθαλμών, και ούτος γνω, και αμάρτη εν τι τούτων, 5 και εξαγορεύσει την αμαρτίαν, περί ων ημάρτηκε κατ' αυτής, 6 και οίσει περί ων επλημμέλησε Κυρίω, περί της αμαρτίας ης ήμαρτε, θήλυ από των προβάτων, αμνάδα ή χίμαιραν εξ αιγών, περί αμαρτίας· και εξιλάσεται περί αυτού ο ιερεύς περί της αμαρτίας αυτού, ης ήμαρτε, και αφεθήσεται αυτω η αμαρτία.

7 Εάν δε μη ισχύη η χείρ αυτού το ικανόν εις το πρόβατον, οίσει περί της αμαρτίας αυτού, ης ήμαρτε, δύο τρυγόνας, ή δύο νεοσσούς περιστερών Κυρίω, ένα περί αμαρτίας και ένα εις ολοκαύτωμα. 8 και οίσει αυτά προς τον ιερέα, και προσάξει ο ιερεύς το περί της αμαρτίας πρότερον· και αποκνίσει ο ιερεύς την κεφαλήν αυτού από του σφονδύλου, και ου διελεύει· 9 και ρανεί από του αίματος του περί της αμαρτίας επί τον τοίχον του θυσιαστηρίου, το δε κατάλοιπον του αίματος καταστραγγιεί επί την βάσιν του θυσιαστηρίου· αμαρτία γαρ εστι. 10 και το δεύτερον ποιήσει ολοκάρπωμα, ως καθήκει. και εξιλάσεται ο ιερεύς περί της αμαρτίας αυτού, ης ήμαρτε, και αφεθήσεται αυτω. 11 εάν δε μη ευρίσκη η χείρ αυτού ζεύγος τρυγόνων, ή δύο νεοσσούς περιστερών, και οίσει το δώρον αυτού, περί ου ήμαρτε, το δέκατον του οιφι σεμιδάλεως περί αμαρτίας· ουκ επιχείει επ' αυτό έλαιον, ουδέ επιθήσει επ' αυτω λίβανον, ότι περί αμαρτίας εστί· 12 και οίσει αυτό προς τον ιερέα. και δραζάμενος ο ιερεύς απ' αυτής πλήρη την δράκα, το μνημόσυνον αυτής επιθήσει επί το θυσιαστήριον των ολοκαυτωμάτων Κυρίω· αμαρτία εστί. 13 και εξιλάσεται περί αυτού ο ιερεύς περί της αμαρτίας αυτού, ης ήμαρτεν, αφ' ενός τούτων, και αφεθήσεται αυτω. το δε καταλειφθέν έσται τω ιερεί, ως η θυσία της σεμιδάλεως.

14 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν, λέγων· 15 ψυχή ή αν λάθη αυτόν λήθη και αμάρτη ακουσίως από των αγίων Κυρίου, και οίσει της πλημμελείας αυτού τω Κυρίω κριόν άμωμον εκ των προβάτων, τιμής αργυρίου σίκλων, τω σίκλω των αγίων, περί ου επλημμέλησε. 16 και ό ήμαρτεν από των αγίων αποτίσει αυτό. και το επίπεμπτον προσθήσει επ' αυτό και δώσει αυτό τω ιερεί· και ο ιερεύς εξιλάσεται περί αυτού εν τω κριω της πλημμελείας, και αφεθήσεται αυτω.

17 Και η ψυχή ή αν αμάρτη και ποιήση μίαν απώλειαν από πασών των εντολών Κυρίου, ων ου δεί ποιείν, και ουκ έγνω, και πλημμελήση και λάβη την αμαρτίαν, 18 και οίσει κριόν άμωμον εκ των προβάτων, τιμής αργυρίου εις πλημμελείαν προς τον ιερέα. και εξιλάσεται περί αυτού ο ιερεύς περί της αγνοίας αυτού, ης ηγνόησε, και αυτός ουκ ήδει, και αφεθήσεται αυτω· 19 επλημμέλησε γαρ πλημμελεία έναντι Κυρίου.

20 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 21 ψυχή ή εάν αμάρτη και παριδών παρίδη τας εντολάς Κυρίου και ψεύσεται τα προς τον πλησίον εν παραθήκη ή περι κοινωνίας ή περι αρπαγής ή ηδίκησέ τι τον πλησίον 22 ή εύρεν απώλειαν και ψεύσεται περί αυτής και ομόση αδικώς περί ενός από πάντων, ων εάν ποιήση ο άνθρωπος, ωστε αμαρτείν εν τούτοις, 23 και έσται ηνίκα εάν αμάρτη και πλημμελήση, και αποδώ το άρπαγμα, ό ήρπασεν, ή το αδίκημα, ό ηδίκησεν, ή την παραθήκην, ήτις παρετέθη αυτω, ή την απώλειαν, ην εύρεν, 24 από παντός πράγματος, ου ώμοσε περί αυτού αδικώς, και αποτίσει αυτό το κεφάλαιον και το επίπεμπτον προσθήσει επ' αυτό· τίνος εστί, αυτω αποδώσει ή ημέρα ελεγχθή. 25 και της πλημμελείας αυτού οίσει τω Κυρίω κριόν από των προβάτων άμωμον, τιμής, εις ό επλημμέλησε. 26 και εξιλάσεται περί αυτού ο ιερεύς έναντι Κυρίου, και αφεθήσεται αυτω περί ενός από πάντων, ων εποίησε και επλημμέλησεν αυτω.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 2 έντειλαι Ααρών και τοις υιοίς αυτού, λέγων· ούτος ο νόμος της ολοκαυτώσεως· αυτή η ολοκαύτωσις επί της καύσεως αυτής επί του θυσιαστηρίου όλην την νύκτα έως το πρωϊ, και το πυρ του θυσιαστηρίου καυθήσεται επ' αυτού, ου σβεσθήσεται. 3 και ενδύσεται ο ιερεύς χιτώνα λινού και περισκελές λινού ενδύσεται περί το σώμα αυτού, και αφείλει την κατακάρπωσιν, ην αν καταναλώση το πυρ, την ολοκαύτωσιν, από του θυσιαστηρίου, και παραθήσει αυτό εχόμενον του θυσιαστηρίου. 4 και εκδύσεται την στολήν αυτού και ενδύσεται στολήν άλλην, και εξοίσει την κατακάρπωσιν έξω της παρεμβολής εις τόπον καθαρόν. 5 και πυρ επί το θυσιαστήριον καυθήσεται απ' αυτού και ου σβεσθήσεται, και καύσει επ' αυτού ο ιερεύς ξύλα το πρωϊ πρωϊ· και στοιβάσει επ' αυτού την ολοκαύτωσιν και επιθήσει επ' αυτό το στέαρ του σωτηρίου· 6 και πυρ δια παντός καυθήσεται επί το θυσιαστήριον, ου σβεσθήσεται.

7 Ούτος ο νόμος της θυσίας, ην προσάξουσιν αυτήν οι υιοί Ααρών έναντι Κυρίου απέναντι του θυσιαστηρίου· 8 και αφείλει απ' αυτού τη δρακί από της σεμιδάλεως της θυσίας συν τω ελαίω αυτής και συν

παντί τω λιβάνω αυτής τα όντα επί της Θυσίας και ανοίσει επί το Θυσιαστήριον κάρπωμα, οσμὴν ευωδίας, το μνημόσυνον αυτής τω Κυρίῳ. 9 το δε καταλειφθέν απ' αυτής ἐδεται Ααρών και οι υιοί αυτού· ἄλυμα βρωθήσεται εν τόπῳ αγίῳ, εν αυλή της σκηνῆς του μαρτυρίου ἐδονται αυτήν. 10 ου πεφθίσεται ἐλϋμωμένη· μερίδα αυτήν ἔδωκα αυτοίς από των καρπωμάτων Κυρίου· ἅγια αγίων ἐστίν, ὡσπερ το της αμαρτίας και ὡσπερ το της πλημμελείας. 11 παν αρσενικόν των ιερέων ἐδονται αυτήν· νόμιμον αἰώνιον εις τας γενεάς υμῶν από των καρπωμάτων Κυρίου. πας ος εἴναι ἀφηται αυτών, αγιασθήσεται.

12 Και ἐλάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 13 τούτο το δῶρον Ααρών και των υιών αυτού, ὁ προσοίσουσι Κυρίῳ εν τη ἡμέρᾳ, ἢ αν χρῖσιν αυτόν· το δέκατον του οἰφί σεμιδάλεως εις Θυσίαν δια παντός, το ἡμισυ αυτής το πρωῒ, και το ἡμισυ αυτής το δειλινόν. 14 ἐπὶ τηγάνου εν ἐλαίῳ ποιηθήσεται, πεφυραμένην οἶσει αυτήν, ἐλικτά, Θυσίαν εκ κλασμάτων, Θυσίαν εις οσμὴν ευωδίας Κυρίῳ. 15 ο ιερεύς ο χριστός αντ' αυτού εκ των υιών αυτού ποιήσει αυτήν· νόμος αἰώνιος, ἅπαν ἐπιτελεσθήσεται. 16 και πάσα Θυσία ιερέως ὁλόκαυτος ἐσται και ου βρωθήσεται.

17 Και ἐλάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 18 λάλησον Ααρών και τοις υιοῖς αυτού λέγων· ούτος ο νόμος της αμαρτίας· εν τόπῳ, ου σφάζουσι το ὁλοκαύτωμα, σφάζουσι τα περὶ της αμαρτίας ἐναντι Κυρίου· ἅγια αγίων ἐστίν. 19 ο ιερεύς ο αναφέρων αυτήν ἐδεται αυτήν· εν τόπῳ αγίῳ βρωθήσεται, εν αυλή της σκηνῆς του μαρτυρίου. 20 πας ο ἀπτόμενος των κρεῶν αυτής αγιασθήσεται· και ὡ εἴναι ἐπιρραντισθῇ από του αἵματος αυτής ἐπὶ το ἱμάτιον, ος εἴναι ραντισθῇ ἐπ' αυτό, πληυθήσεται εν τόπῳ αγίῳ. 21 και σκεύος οστράκινον, ου εἴναι ἐψηθῇ εν αυτῷ, συντριβήσεται· εἴναι δε εν σκεύει χαλκῷ ἐψηθῇ, ἐκτρίψει αυτό και ἐκκλύσει ὕδατι. 22 πας ἄρσιν εν τοις ιερεῦσι φάγεται αὐτά· ἅγια αγίων ἐστὶ Κυρίῳ. 23 και πάντα τα περὶ της αμαρτίας, ὡν εἴναι ἐισενεχθῇ από του αἵματος αυτών εις την σκηνὴν του μαρτυρίου ἐξιλιάσασθαι εν τῷ αγίῳ, ου βρωθήσεται· εν πυρὶ κατακαυθήσεται.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΚΑΙ ούτος ο νόμος του κριού του περὶ της πλημμελείας· ἅγια αγίων ἐστίν. 2 εν τόπῳ ου σφάζουσι το ὁλοκαύτωμα, σφάζουσι τον κριόν της πλημμελείας ἐναντι Κυρίου, και το αἷμα προσχέει ἐπὶ την βάσιν του Θυσιαστηρίου κύκλῳ. 3 και παν το στέαρ αυτού προσοίσει απ' αυτού, και την οσφύν και παν το στέαρ το κατακαλύπτον τα ἐνδόσθια και παν το στέαρ το ἐπὶ των ἐνδοσθίων 4 και τους δύο νεφρούς και το στέαρ το ἐπ' αυτών, το ἐπὶ των μηρίων, και τον λοβόν τον ἐπὶ του ἡπατος συν τοις νεφροῖς, περιελεῖ αὐτά, 5 και ανοίσει αὐτά ο ιερεύς ἐπὶ το Θυσιαστήριον κάρπωμα τῷ Κυρίῳ· περὶ πλημμελείας ἐστὶ. 6 πας ἄρσιν εκ των ιερέων ἐδεται αὐτά, εν τόπῳ αγίῳ ἐδονται αὐτά· ἅγια αγίων ἐστίν. 7 ὡσπερ το περὶ της αμαρτίας, οὕτω και το της πλημμελείας, νόμος εις αυτών· ο ιερεύς ὅστις ἐξιλιάσεται εν αυτῷ, αυτῷ ἐσται. 8 και ο ιερεύς ο προσάγων ὁλοκαύτωμα ἀνθρώπου, το δέριμα της ὁλοκαυτώσεως, ἧς προσφέρει αὐτός, αυτῷ ἐσται. 9 και πάσα Θυσία, ἧτις ποιηθήσεται εν τῷ κλιβάνῳ, και πάσα, ἧτις ποιηθήσεται ἐπ' ἐσχάρας ἢ ἐπὶ τηγάνου, του ιερέως του προσφέροντος αυτήν, αυτῷ ἐσται. 10 και πάσα Θυσία ἀναπεποιημένη εν ἐλαίῳ και μη ἀναπεποιημένη πᾶσι τοις υιοῖς Ααρών ἐσται, ἐκάστῳ το ἴσον.

11 Οὗτος ο νόμος Θυσίας σωτηρίου, ἣν προσοίσουσι Κυρίῳ. 12 εἴναι μὲν περὶ αἰνέσεως προσφέρῃ αυτήν, και προσοίσει ἐπὶ της Θυσίας της αἰνέσεως ἄρτους εκ σεμιδάλεως ἀναπεποιημένους εν ἐλαίῳ, λάγανα ἄλυμα διακεχρισμένα εν ἐλαίῳ και σεμίδαλιν πεφυραμένην εν ἐλαίῳ· 13 ἐπ' ἄρτοις ζυμίταις προσοίσει τα δῶρα αυτού ἐπὶ Θυσία αἰνέσεως σωτηρίου. 14 και προσάξει εν από πάντων των δώρων αυτού, ἀφαιρέμα Κυρίῳ. τῷ ιερεῖ τῷ προσχέοντι το αἷμα του σωτηρίου, αυτῷ ἐσται. 15 και τα κρέα Θυσίας αἰνέσεως σωτηρίου αυτῷ ἐσται, και εν ἡ ἡμέρᾳ δωρεῖται, βρωθήσεται· ου καταλείψουσιν απ' αυτού εις το πρωῒ. 16 και εἴναι ευχή ἢ, ἢ ἐκούσιον Θυσιάζῃ το δῶρον αυτού, ἢ αν ἡμέρᾳ προσαγάγῃ την Θυσίαν αυτού, βρωθήσεται, και τη αὔριον· 17 και το καταλειφθέν από των κρεῶν της Θυσίας ἕως ἡμέρας τρίτης, εν πυρὶ κατακαυθήσεται. 18 εἴναι δε φαγὼν φάγῃ από των κρεῶν τη ἡμέρᾳ τη τρίτῃ, ου δεχθήσεται αυτῷ τῷ προσφέροντι αυτό, ου λογισθήσεται αυτῷ, μίασμά ἐστίν· ἢ δε ψυχὴ, ἧτις εἴναι φάγῃ απ' αυτού, την αμαρτίαν λήψεται. 19 και κρέα ὅσα εἴναι ἀφηται παντός ἀκαθάρτου, ου βρωθήσεται, εν πυρὶ κατακαυθήσεται. πας καθαρὸς φάγεται κρέα. 20 ἢ δε ψυχὴ, ἧτις εἴναι φάγῃ από των κρεῶν της Θυσίας του σωτηρίου, ὁ ἐστὶ Κυρίου, και ἡ ἀκαθαρσία αυτού ἐπ' αυτῷ, ἀπολείται ἡ ψυχὴ ἐκείνη εκ του λαοῦ αυτής. 21 και ψυχὴ, ἢ αν ἀφηται παντός πράγματος ἀκαθάρτου, ἢ από ἀκαθαρσίας ἀνθρώπου, ἢ των τετραπόδων των ἀκαθάρτων, ἢ παντός βδελύγματος ἀκαθάρτου, και φάγῃ από των κρεῶν της Θυσίας του σωτηρίου, ὁ ἐστὶ Κυρίου, ἀπολείται ἡ ψυχὴ ἐκείνη εκ του λαοῦ αυτής.

22 Και ἐλάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 23 λάλησον τοις υιοῖς Ἰσραὴλ λέγων· παν στέαρ βοῶν, και προβάτων, και αἰγῶν οὐκ ἐδεσθε. 24 και στέαρ θνησιμαίων και θηριαλώτων ποιηθήσεται εις παν ἔργον, και εις βρώσιν ου βρωθήσεται. 25 πας ο ἐσθίων στέαρ από των κτηνῶν, ὡν προσάξει απ' αυτών κάρπωμα Κυρίῳ, ἀπολείται ἡ ψυχὴ ἐκείνη από του λαοῦ αυτής. 26 παν αἷμα οὐκ ἐδεσθε εν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ υμῶν από τε των κτηνῶν και από των πετεινῶν. 27 πάσα ψυχὴ, ἢ αν φάγῃ αἷμα, ἀπολείται ἡ ψυχὴ ἐκείνη από του λαοῦ αυτής.

28 Και ἐλάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 29 και τοις υιοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις, λέγων· ο προσφέρων Θυσίαν σωτηρίου, οἶσει το δῶρον αυτού Κυρίῳ και από της Θυσίας του σωτηρίου. 30 αι χεῖρες αυτού προσοίσουσι

τα καρπώματα Κυρίω· το στέαρ το επί του στηθύνιου, και τον λοβόν του ήπατος, προσοίσει αυτά, ώστε επιτιθῆναι δόμα έναντι Κυρίου. 31 και ανοίσει ο ιερέυς το στέαρ επί του θυσιαστηρίου, και ἔσται το στηθύνιον Ααρών και τοις υιοῖς αὐτοῦ. 32 και τον βραχίονα τον δεξιόν δώσετε ἀφαίρεμα τῶν ιερῶν ἀπὸ των θυσιών του σωτηρίου ὑμῶν· 33 ο προσφέρων το αἷμα του σωτηρίου και το στέαρ το ἀπὸ των υιών Ααρών, αὐτῶ ἔσται ο βραχίων ο δεξιός ἐν μερίδι· 34 το γὰρ στηθύνιον του ἐπιθέματος και τον βραχίονα του ἀφαιρέματος εἴληφα παρὰ των υιών Ισραὴλ ἀπὸ των θυσιών του σωτηρίου ὑμῶν και ἔδωκα αὐτὰ Ααρών τῶν ιερῶν και τοις υιοῖς αὐτοῦ, νόμιμον αἰώνιον παρὰ των υιών Ισραὴλ.

35 Αὕτη ἡ χρίσις Ααρών και ἡ χρίσις των υιών αὐτοῦ ἀπὸ των καρπωμάτων Κυρίου, ἐν ἡ ἡμέρᾳ προσηγάγετο αὐτοὺς τῶν ιερατεύειν τῶν Κυρίῳ. 36 κατὰ ἐνετείλατο Κύριος δοῦναι αὐτοῖς ἡ ἡμέρᾳ ἔχρισεν αὐτοὺς παρὰ των υιών Ισραὴλ· νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. 37 οὗτος ο νόμος των ολοκαυτωμάτων και θυσίας και περὶ ἀμαρτίας και τῆς πλημμελείας και τῆς τελειώσεως και τῆς θυσίας του σωτηρίου, 38 ὃν τρόπον ἐνετείλατο Κύριος τῶν Μωυσῇ ἐν τῶ ὄρει Σινά, ἡ ἡμέρᾳ ἐνετείλατο τοῖς υιοῖς Ισραὴλ προσφέρειν τὰ δῶρα αὐτῶν ἐναντι Κυρίου ἐν τῇ ἐρημῷ Σινά.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῇ λέγων· 2 λάβε Ααρών και τοὺς υιοὺς αὐτοῦ και τὰς στολὰς αὐτοῦ και τὸ ἐλαῖον τῆς χρίσεως και τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἀμαρτίας και τοὺς δύο κριοὺς και τὸ κανοῦν των ἀζύμων, 3 και πᾶσαν τὴν συναγωγὴν ἐκκλησίασον ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς του μαρτυρίου. 4 και ἐποίησε Μωυσῆς ὃν τρόπον συνέταξεν αὐτῶ Κύριος, και ἐξεκκλησίασε τὴν συναγωγὴν ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς του μαρτυρίου. 5 και εἶπε Μωυσῆς τῇ συναγωγῇ· τούτό ἐστι τὸ ρῆμα, ὃ ἐνετείλατο Κύριος ποιῆσαι. 6 και προσήνεγκε Μωυσῆς τὸν Ααρών και τοὺς υιοὺς αὐτοῦ, και ἔλουσεν αὐτοὺς ὕδατι· 7 και ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν χιτῶνα και ἔζωσεν αὐτὸν τὴν ζώνην και ἐνέδυσεν αὐτὸν τὸν υποδύτην και ἐπέθηκεν ἐπ’ αὐτὸν τὴν ἐπωμίδα και συνέζωσεν αὐτὸν κατὰ τὴν ποίησιν τῆς ἐπωμίδος και συνέσφιγγεν αὐτὸν ἐν αὐτῇ, 8 και ἐπέθηκεν ἐπ’ αὐτὴν τὸ λογεῖον και ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ λογεῖον τὴν δῆλῳσιν και τὴν ἀλήθειαν· 9 και ἐπέθηκε τὴν μίτραν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ και ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν μίτραν κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ τὸ πέταλον τὸ χρυσοῦν τὸ κατηγιασμένον ἅγιον, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῶν Μωυσῇ. 10 και ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως 11 και ἔρρανεν ἀπ’ αὐτοῦ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπτὰκις και ἔχρισε τὸ θυσιαστήριον και ἡγίασεν αὐτό και πάντα τὰ ἐν αὐτῶ και τὸν λουτήρα και τὴν βάσιν αὐτοῦ, και ἡγίασεν αὐτά· και ἔχρισε τὴν σκηνὴν και πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς και ἡγίασεν αὐτήν. 12 και ἐπέχεε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ααρών και ἔχρισεν αὐτὸν και ἡγίασεν αὐτόν. 13 και προσήγαγε Μωυσῆς τοὺς υιοὺς Ααρών και ἐνέδυσεν αὐτοὺς χιτῶνας και ἔζωσεν αὐτοὺς ζώνας και περιέθηκεν αὐτοῖς κιθάραις, καθάπερ συνέταξε Κύριος τῶν Μωυσῇ. 14 και προσήγαγε Μωυσῆς τὸν μόσχον τὸν περὶ τῆς ἀμαρτίας, και ἐπέθηκεν Ααρών και οἱ υιοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν του μόσχου του τῆς ἀμαρτίας. 15 και ἐσφαζεν αὐτόν, και ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος και ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰ κέρατα του θυσιαστηρίου κύκλῳ τῶν δακτύλῳ και ἐκαθάρισε τὸ θυσιαστήριον· και τὸ αἷμα ἐξέχεεν ἐπὶ τὴν βάσιν του θυσιαστηρίου και ἡγίασεν αὐτό, του ἐξιδάσασθαι ἐπ’ αὐτοῦ. 16 και ἔλαβε Μωυσῆς παν τὸ στέαρ τοῦ ἐπὶ των ἐνδοσθίων και τὸν λοβόν τὸν ἐπὶ τοῦ ἥπατος και ἀμφοτέρους τοὺς νεφροὺς και τὸ στέαρ τοῦ ἐπ’ αὐτῶν, και ἀνήνεγκε Μωυσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον. 17 και τὸν μόσχον και τὴν βύρσαν αὐτοῦ και τὰ κρέα αὐτοῦ και τὴν κόπρον αὐτοῦ κατέκαυσεν αὐτὰ πυρὶ ἔξω τῆς παρεμβολῆς, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῶν Μωυσῇ. 18 και προσήγαγε Μωυσῆς τὸν κριόν τὸν εἰς ὀλοκαύτωμα, και ἐπέθηκεν Ααρών και υιοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν του κριοῦ. 19 και ἐσφαξε Μωυσῆς τὸν κριόν, και προσέχεε Μωυσῆς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ. 20 και τὸν κριόν ἐκρενόμηνσε κατὰ μέλη και ἀνήνεγκε Μωυσῆς τὴν κεφαλὴν και τὰ μέλη και τὸ στέαρ· 21 και τὴν κοιλίαν και τοὺς πόδας ἐπλυνεν ὕδατι, και ἀνήνεγκε Μωυσῆς ὅλον τὸν κριόν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον· ὀλοκαύτωμά ἐστιν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, κάρπωμά ἐστι τῶν Κυρίῳ, καθάπερ ἐνετείλατο Κύριος τῶν Μωυσῇ. 22 και προσήγαγε Μωυσῆς τὸν κριόν τὸν δεύτερον, κριόν τελειώσεως· και ἐπέθηκεν Ααρών και οἱ υιοὶ αὐτοῦ τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν του κριοῦ. 23 και ἐσφαζεν αὐτόν και ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτοῦ και ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸν λοβόν του ὑπὸς Ααρών τὸν δεξιόν και ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς και ἐπὶ τὸ ἄκρον του ποδὸς του δεξιοῦ. 24 και προσήγαγε Μωυσῆς τοὺς υιοὺς Ααρών, και ἐπέθηκε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ αἵματος ἐπὶ τοὺς λοβούς των ὠτῶν των δεξιῶν και ἐπὶ τὰ ἄκρα των χειρῶν αὐτῶν των δεξιῶν και ἐπὶ τὰ ἄκρα των ποδῶν αὐτῶν των δεξιῶν, και προσέχεε Μωυσῆς τὸ αἷμα ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον κύκλῳ. 25 και ἔλαβε τὸ στέαρ και τὴν ὁσφύν και τὸ στέαρ τοῦ ἐπὶ τῆς κοιλίας και τὸν λοβόν του ἥπατος και τοὺς δύο νεφροὺς και τὸ στέαρ τὸν ἐπ’ αὐτῶν και τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν· 26 και ἀπὸ τοῦ κανοῦ τῆς τελειώσεως, του ὄντος ἐναντι Κυρίου, ἔλαβεν ἄρτον ἓνα ἄζυμον και ἄρτον ἐξ ἐλαίου ἓνα και λάγανον ἐν και ἐπέθηκεν ἐπὶ τὸ στέαρ και τὸν βραχίονα τὸν δεξιόν· 27 και ἐπέθηκεν ἅπαντα ἐπὶ τὰς χεῖρας Ααρών και ἐπὶ τὰς χεῖρας των υιών αὐτοῦ· και ἀνήνεγκεν αὐτὰ ἀφαίρεμα ἐναντι Κυρίου. 28 και ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ των χειρῶν αὐτῶν, και ἀνήνεγκεν αὐτὰ Μωυσῆς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ἐπὶ τὸ ὀλοκαύτωμα τῆς τελειώσεως, ὃ ἐστὶν ὁσμὴ εὐωδίας· κάρπωμά ἐστι τῶν Κυρίῳ. 29 και λαβὼν Μωυσῆς τὸ στηθύνιον ἀφείλεν αὐτό ἐπίθεμα ἐναντι Κυρίου ἀπὸ του κριοῦ τῆς τελειώσεως, και ἐγένετο Μωυσῇ ἐν μερίδι, κατὰ ἐνετείλατο Κύριος τῶν Μωυσῇ. 30 και ἔλαβε Μωυσῆς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου τῆς χρίσεως και ἀπὸ τοῦ αἵματος του ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου και προσέρρανεν ἐπὶ Ααρών και τὰς στολὰς αὐτοῦ

και τους υιούς αυτού και τας στολάς των υιών αυτού μετ ' αυτού, και ηγίασεν Ααρών και τας στολάς αυτού και τους υιούς αυτού και τας στολάς των υιών αυτού μετ ' αυτού. 31 και είπε Μωυσής προς Ααρών και τους υιούς αυτού· εψήσατε τα κρέα εν τη αυλή της σκηνης του μαρτυρίου εν τόπω αγίω και εκεί φάγεσθε αυτά και τους άρτους τους εν τω κανω της τελειώσεως, ον τρόπον συντέτακται μοι, λέγων· Ααρών και οι υιοί αυτού φάγονται αυτά· 32 και το καταλειφθέν των κρεών και των άρτων εν πυρί κατακαύσατε. 33 και από της θύρας της σκηνης του μαρτυρίου ουκ εξελεύσεσθε επτά ημέρας, έως ημέρα πληρωθή, ημέρα τελειώσεως υμών· επτά γαρ ημέρας τελειώσει τας χείρας υμών, 34 καθάπερ εποίησεν εν τη ημέρα ταύτη, ή ενετείλατο Κύριος του ποιήσαι, ωστε εξιλάσασθαι περί υμών. 35 και επί την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου καθήσεσθε επτά ημέρας, ημέραν και νύκτα· φυλάξεσθε τα φυλάγματα Κυρίου, ίνα μη αποθάνητε· ούτω γαρ ενετείλατό μοι Κύριος ο Θεός. 36 και εποίησεν Ααρών και οι υιοί αυτού πάντας τους λόγους, ους συντέταξε Κύριος τω Μωυσή.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΚΑΙ ΕΓΕΝΗΘΗ ΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗ ΟΓΔΩΗ, ΕΚΆΛΕΣΕ ΜΩΥΣΗΣ ΑΑΡΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΥΙΟΥΣ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ ΙΣΡΑΗΛ. 2 ΚΑΙ ΕΙΠΕ ΜΩΥΣΗΣ ΠΡΟΣ ΑΑΡΩΝ· ΛΑΒΕ ΣΕΑΥΤΑ ΜΟΣΧΑΡΙΟΝ ΕΚ ΒΟΩΝ ΠΕΡΙ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΚΑΙ ΚΡΙΟΝ ΕΙΣ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ, ΑΜΩΜΑ, ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΝΕΓΚΕ ΑΥΤΑ ΕΝΑΝΤΙ ΚΥΡΙΟΥ· 3 ΚΑΙ ΤΗ ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΙΣΡΑΗΛ ΛΑΛΗΣΟΝ, ΛΕΓΩΝ· ΛΑΒΕΤΕ ΧΙΜΑΡΟΝ ΕΞ ΑΙΓΩΝ ΕΝΑ ΠΕΡΙ ΑΜΑΡΤΙΑΣ, ΚΑΙ ΜΟΣΧΑΡΙΟΝ, ΚΑΙ ΑΜΝΟΝ ΕΝΙΑΥΣΙΟΝ ΕΙΣ ΟΛΟΚΑΡΠΩΣΙΝ, ΑΜΩΜΑ, 4 ΚΑΙ ΜΟΣΧΟΝ ΚΑΙ ΚΡΙΟΝ ΕΙΣ ΘΥΣΙΑΝ ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΕΝΑΝΤΙ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΣΕΜΙΔΑΛΙΝ ΠΕΦΥΡΑΜΕΝΗΝ ΕΝ ΕΛΑΙΩ· ΟΤΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΚΥΡΙΟΣ ΟΦΘΗΣΕΤΑΙ ΕΝ ΥΜΙΝ. 5 ΚΑΙ ΕΛΑΒΟΝ, ΚΑΘΟ ΕΝΕΤΕΙΛΑΤΟ ΜΩΥΣΗΣ, ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΣΚΗΝΗΣ ΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΙΟΥ, ΚΑΙ ΠΡΟΣΗΛΘΕ ΠΑΣΑ ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΚΑΙ ΕΣΤΗΣΑΝ ΕΝΑΝΤΙ ΚΥΡΙΟΥ. 6 ΚΑΙ ΕΙΠΕ ΜΩΥΣΗΣ· ΤΟΥΤΟ ΤΟ ΡΗΜΑ, Ο ΕΙΠΕ ΚΥΡΙΟΣ, ΠΟΙΗΣΑΤΕ, ΚΑΙ ΟΦΘΗΣΕΤΑΙ ΕΝ ΥΜΙΝ Η ΔΟΞΑ ΚΥΡΙΟΥ. 7 ΚΑΙ ΕΙΠΕ ΜΩΥΣΗΣ ΤΩ ΑΑΡΩΝ· ΠΡΟΣΕΛΘΕ ΠΡΟΣ ΤΟ ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΟΝ ΚΑΙ ΠΟΙΗΣΟΝ ΤΟ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΣΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ ΣΟΥ ΚΑΙ ΕΞΙΛΑΣΑΙ ΠΕΡΙ ΣΕΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ ΣΟΥ· ΚΑΙ ΠΟΙΗΣΟΝ ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΚΑΙ ΕΞΙΛΑΣΑΙ ΠΕΡΙ ΑΥΤΩΝ, ΚΑΘΑΠΕΡ ΕΝΕΤΕΙΛΑΤΟ ΚΥΡΙΟΣ ΤΩ ΜΩΥΣΗ. 8 ΚΑΙ ΠΡΟΣΗΛΘΕΝ ΑΑΡΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΟΝ ΚΑΙ ΕΣΦΑΞΕ ΤΟ ΜΟΣΧΑΡΙΟΝ ΤΟ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΑΥΤΟΥ. 9 ΚΑΙ ΠΡΟΣΗΝΕΓΚΑΝ ΟΙ ΥΙΟΙ ΑΑΡΩΝ ΤΟ ΑΙΜΑ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ, ΚΑΙ ΕΒΑΨΕ ΤΟΝ ΔΑΚΤΥΛΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΕΠΕΘΗΚΕΝ ΕΠΙ ΤΑ ΚΕΡΑΤΑ ΤΟΥ ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΑΙΜΑ ΕΞΕΧΕΕΝ ΕΠΙ ΤΗΝ ΒΑΣΙΝ ΤΟΥ ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΟΥ· 10 ΚΑΙ ΤΟ ΣΤΕΑΡ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΝΕΦΡΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΛΟΒΟΝ ΤΟΥ ΗΠΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΑΝΗΝΕΓΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟ ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΟΝ, ΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ΕΝΕΤΕΙΛΑΤΟ ΚΥΡΙΟΣ ΤΩ ΜΩΥΣΗ. 11 ΚΑΙ ΤΑ ΚΡΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΒΥΡΣΑΝ ΚΑΤΕΚΑΥΣΕΝ ΑΥΤΑ ΠΥΡΙ, ΕΞΩ ΤΗΣ ΠΑΡΕΜΒΟΛΗΣ. 12 ΚΑΙ ΕΣΦΑΞΕ ΤΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ· ΚΑΙ ΠΡΟΣΗΝΕΓΚΑΝ ΟΙ ΥΙΟΙ ΑΑΡΩΝ ΤΟ ΑΙΜΑ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ. ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΧΕΕΝ ΕΠΙ ΤΟ ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΟΝ ΚΥΚΛΩ· 13 ΚΑΙ ΤΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ ΠΡΟΣΗΝΕΓΚΑΝ ΑΥΤΟ ΚΑΤΑ ΜΕΛΗ, ΑΥΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΕΦΑΛΗΝ ΕΠΕΘΗΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟ ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΟΝ· 14 ΚΑΙ ΕΠΛΥΝΕ ΤΗΝ ΚΟΙΛΙΑΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΟΔΑΣ ΥΔΑΤΙ ΚΑΙ ΕΠΕΘΗΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ ΕΠΙ ΤΟ ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΟΝ. 15 ΚΑΙ ΠΡΟΣΗΝΕΓΚΕ ΤΟ ΔΩΡΟΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ· ΚΑΙ ΕΛΑΒΕ ΤΟΝ ΧΙΜΑΡΟΝ ΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΚΑΙ ΕΣΦΑΞΕΝ ΑΥΤΟΝ, ΩΣ ΚΑΘΗΚΕΙ. 17 ΚΑΙ ΠΡΟΣΗΝΕΓΚΕ ΤΗΝ ΘΥΣΙΑΝ, ΚΑΙ ΕΠΛΗΣΕ ΤΑΣ ΧΕΙΡΑΣ ΑΠ ' ΑΥΤΗΣ ΚΑΙ ΕΠΕΘΗΚΕΝ ΕΠΙ ΤΟ ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΟΝ ΧΩΡΙΣ ΤΟΥ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΪΝΟΥ. 18 ΚΑΙ ΕΣΦΑΞΕ ΤΟΝ ΜΟΣΧΟΝ, ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΡΙΟΝ ΤΗΣ ΘΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ· ΚΑΙ ΠΡΟΣΗΝΕΓΚΑΝ ΟΙ ΥΙΟΙ ΑΑΡΩΝ ΤΟ ΑΙΜΑ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ, ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΧΕΕ ΠΡΟΣ ΤΟ ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΟΝ ΚΥΚΛΩ· 19 ΚΑΙ ΤΟ ΣΤΕΑΡ ΤΟ ΑΠΟ ΤΟΥ ΜΟΣΧΟΥ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΡΙΟΥ, ΤΗΝ ΟΣΦΥΝ ΚΑΙ ΤΟ ΣΤΕΑΡ ΤΟ ΚΑΤΑΚΑΛΥΠΤΟΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΝΕΦΡΟΥΣ, ΚΑΙ ΤΟ ΣΤΕΑΡ ΤΟ ΕΠ ' ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΛΟΒΟΝ ΤΟΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΗΠΑΤΟΣ, 20 ΚΑΙ ΕΠΕΘΗΚΕ ΤΑ ΣΤΕΑΤΑ ΕΠΙ ΤΑ ΣΤΗΘΥΝΙΑ, ΚΑΙ ΑΝΗΝΕΓΚΕ ΤΑ ΣΤΕΑΤΑ ΕΠΙ ΤΟ ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΟΝ. 21 ΚΑΙ ΤΟ ΣΤΗΘΥΝΙΟΝ, ΚΑΙ ΤΟΝ ΒΡΑΧΙΟΝΑ ΤΟΝ ΔΕΞΙΟΝ ΑΦΕΙΛΕΝ ΑΑΡΩΝ ΑΦΑΙΡΕΜΑ ΕΝΑΝΤΙ ΚΥΡΙΟΥ, ΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ΣΥΝΕΤΑΞΕ ΚΥΡΙΟΣ ΤΩ ΜΩΥΣΗ. 22 ΚΑΙ ΕΞΑΡΑΣ ΑΑΡΩΝ ΤΑΣ ΧΕΙΡΑΣ ΕΠΙ ΤΟΝ ΛΑΟΝ, ΕΥΛΟΓΗΣΕΝ ΑΥΤΟΥΣ· ΚΑΙ ΚΑΤΕΒΗ ΠΟΙΗΣΑΣ ΤΟ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΙΟΥ. 23 ΚΑΙ ΕΙΣΗΛΘΕ ΜΩΥΣΗΣ ΚΑΙ ΑΑΡΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΚΗΝΗΝ ΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΕΞΕΛΘΟΝΤΕΣ ΕΥΛΟΓΗΣΑΝ ΠΑΝΤΑ ΤΟΝ ΛΑΟΝ, ΚΑΙ ΩΨΗ Η ΔΟΞΑ ΚΥΡΙΟΥ ΠΑΝΤΙ ΤΩ ΛΑΩ. 24 ΚΑΙ ΕΞΗΛΘΕ ΠΥΡ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΚΑΤΕΦΑΓΕ ΤΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΘΥΣΙΑΣΤΗΡΙΟΥ, ΤΑ ΤΕ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΣΤΕΑΤΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΕ ΠΑΣ Ο ΛΑΟΣ ΚΑΙ ΕΞΕΣΤΗ ΚΑΙ ΕΠΕΣΑΝ ΕΠΙ ΠΡΟΣΩΠΟΝ.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΚΑΙ ΛΑΒΟΝΤΕΣ ΟΙ ΔΥΟ ΥΙΟΙ ΑΑΡΩΝ ΝΑΔΑΒ ΚΑΙ ΑΒΙΟΥΔ ΕΚΑΣΤΟΣ ΤΟ ΠΥΡΕΙΟΝ ΑΥΤΟΥ ΕΠΕΘΗΚΑΝ ΕΠ ' ΑΥΤΟ ΠΥΡ ΚΑΙ ΕΠΕΒΑΛΟΝ ΕΠ ' ΑΥΤΟ ΘΥΜΙΑΜΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΗΝΕΓΚΑΝ ΕΝΑΝΤΙ ΚΥΡΙΟΥ ΠΥΡ ΑΛΛΟΤΡΙΟΝ, Ο ΟΥ ΠΡΟΣΕΤΑΞΕ ΚΥΡΙΟΣ ΑΥΤΟΙΣ. 2 ΚΑΙ ΕΞΗΛΘΕ ΠΥΡ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΚΑΤΕΦΑΓΕΝ ΑΥΤΟΥΣ, ΚΑΙ ΑΠΕΘΑΝΟΝ ΕΝΑΝΤΙ ΚΥΡΙΟΥ. 3 ΚΑΙ ΕΙΠΕ ΜΩΥΣΗΣ ΠΡΟΣ ΑΑΡΩΝ· ΤΟΥΤΟ ΕΣΤΙΝ, Ο ΕΙΠΕ ΚΥΡΙΟΣ ΛΕΓΩΝ· ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΓΓΙΖΟΥΣΙ ΜΟΙ ΑΓΙΑΣΘΗΣΟΜΑΙ ΚΑΙ ΕΝ ΠΑΣΗ ΤΗ ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΔΟΞΑΣΘΗΣΟΜΑΙ. ΚΑΙ ΚΑΤΕΝΥΧΘΗ ΑΑΡΩΝ. 4 ΚΑΙ ΕΚΆΛΕΣΕ ΜΩΥΣΗΣ ΤΟΝ ΜΙΣΑΔΑΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΙΣΑΦΑΝ, ΥΙΟΥΣ 'ΟΖΙΗΛ, ΥΙΟΥΣ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΑΑΡΩΝ, ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ ΑΥΤΟΙΣ· ΠΡΟΣΕΛΘΑΤΕ ΚΑΙ ΑΡΑΤΕ ΤΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΥΜΩΝ ΕΚ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΞΩ ΤΗΣ ΠΑΡΕΜΒΟΛΗΣ. 5 ΚΑΙ ΠΡΟΣΗΛΘΟΝ ΚΑΙ ΗΡΑΝ ΑΥΤΟΥΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΧΙΤΩΣΙΝ ΑΥΤΩΝ ΕΞΩ ΤΗΣ ΠΑΡΕΜΒΟΛΗΣ, ΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ΕΙΠΕ ΜΩΥΣΗΣ. 6 ΚΑΙ ΕΙΠΕ ΜΩΥΣΗΣ ΠΡΟΣ ΑΑΡΩΝ ΚΑΙ ΕΛΕΑΖΑΡ ΚΑΙ ΙΘΑΜΑΡ ΤΟΥΣ ΥΙΟΥΣ

αυτού τους καταλελειμμένους· την κεφαλὴν υμῶν οὐκ αποκιδάρωσετε καὶ τὰ ἱμάτια υμῶν οὐ διαρρήξετε, ἵνα μὴ αποθάνητε, καὶ ἐπὶ πάσαν τὴν συναγωγὴν ἔσται θῦμός· οἱ δὲ ἀδελφοί υμῶν πας ὁ οἶκος Ἰσραὴλ κλαύσονται τὸν ἐμπυρισμόν, ὃν ἐνεπυρίσθησαν ὑπὸ Κυρίου. 7 καὶ ἀπὸ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου οὐκ ἐξελεύσεσθε, ἵνα μὴ αποθάνητε· τὸ ἔλαιον γὰρ τῆς χρίσεως τὸ παρὰ Κυρίου ἐφ' ὑμῖν. καὶ ἐποίησαν κατὰ τὸ ρῆμα Μωυσή.

8 Καὶ ἐλάλησε Κύριος τῷ Ααρών, λέγων· 9 οἶνον καὶ σίκερα οὐ πίεσθε, σὺ καὶ οἱ υἱοί σου μετὰ σοῦ, ἡνίκα εἰσπορεύσῃ εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, ἢ προσπορευομένων υμῶν πρὸς τὸ θυσιαστήριον, καὶ οὐ μὴ αποθάνητε (νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεάς υμῶν) 10 διαστείλαι ἀνά μέσον των ἁγίων καὶ των βεβήλων, καὶ ἀνά μέσον των ἀκαθάρτων καὶ των καθαρῶν. 11 καὶ συμβιβάσεις τοὺς υἱούς Ἰσραὴλ ἅπαντα τὰ νόμιμα, ἃ ἐλάλησε Κύριος πρὸς αὐτοὺς διὰ χειρὸς Μωυσή.

12 Καὶ εἶπε Μωυσὴς πρὸς Ααρών καὶ πρὸς Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ τοὺς υἱούς Ααρών τοὺς καταλειφθέντας· λάβετε τὴν θυσίαν τὴν καταλειφθεῖσαν ἀπὸ των καρπωμάτων Κυρίου, καὶ φάγεσθε ἄζυμα παρὰ τὸ θυσιαστήριον· ἅγια ἁγίων ἐστί. 13 καὶ φάγεσθε αὐτὴν ἐν τόπῳ ἁγίῳ· νόμιμον γὰρ σοί ἐστι, καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου τοῦτο ἀπὸ των καρπωμάτων Κυρίου· οὕτω γὰρ ἐντέταλταί μοι. 14 καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος καὶ τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος φάγεσθε ἐν τόπῳ ἁγίῳ, σὺ καὶ οἱ υἱοί σου καὶ ὁ οἶκός σου μετὰ σοῦ· νόμιμον γὰρ σοί καὶ νόμιμον τοῖς υἱοῖς σου ἐδόθη ἀπὸ των θυσιών τοῦ σωτηρίου των υἱῶν Ἰσραὴλ. 15 τὸν βραχίονα τοῦ ἀφαιρέματος καὶ τὸ στηθύνιον τοῦ ἀφορίσματος ἐπὶ των καρπωμάτων των στεάτων προσοίσουσιν, ἀφόρισμα ἀφορίσαι ἐναντὶ Κυρίου· καὶ ἔσται σοὶ καὶ τοῖς υἱοῖς σου καὶ ταῖς θυγατράσι σου μετὰ σοῦ νόμιμον αἰώνιον, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Μωυσή.

16 Καὶ τὸν χίμαρον τὸν περὶ τῆς αμαρτίας ζητῶν ἐξεζήτησε Μωυσὴς. καὶ ὁδὲ ἐνεπεύριστο· καὶ ἐθυμώθη Μωυσὴς ἐπὶ Ἐλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ τοὺς υἱούς Ααρών τοὺς καταλελειμμένους, λέγων· 17 διατί οὐκ ἐφάγετε τὸ περὶ τῆς αμαρτίας ἐν τόπῳ ἁγίῳ; ὅτι γὰρ ἅγια ἁγίων ἐστί, τοῦτο ἔδωκεν ὑμῖν φαγεῖν, ἵνα ἀφέλητε τὴν αμαρτίαν τῆς συναγωγῆς καὶ ἐξιλάσῃσθε περὶ αὐτῶν ἐναντὶ Κυρίου· 18 οὐ γὰρ εἰσήχθη τὸ αἷμα τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸ ἅγιον· κατὰ πρόσωπον ἕως φάγεσθε αὐτό ἐν τόπῳ ἁγίῳ, ὃν τρόπον μοι συνέταξε Κύριος. 19 καὶ ἐλάλησεν Ααρών πρὸς Μωυσήν, λέγων· εἰ σήμερον προσαγνόχασι τὰ περὶ τῆς αμαρτίας αὐτῶν καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτῶν ἐναντὶ Κυρίου, καὶ συμβέβηκέ μοι τοιαῦτα· καὶ φάγομαι τὰ περὶ τῆς αμαρτίας σήμερον, μὴ ἀρεστόν ἐσται Κυρίῳ; 20 καὶ ἤκουσε Μωυσὴς, καὶ ἤρεσεν αὐτῷ.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσήν καὶ Ααρών λέγων· 2 λαλήσατε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγοντες· ταῦτα τὰ κτήνη, ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων των κτηνῶν των ἐπὶ τῆς γῆς· 3 παν κτῆνος διχηλοῦν ὀπλήν καὶ ονυχιστήρας ονυχίζον δύο χηλῶν καὶ ἀνάγον μηρυκισμόν ἐν τοῖς κτήνεσι, ταῦτα φάγεσθε. 4 πλὴν ἀπὸ τούτων οὐ φάγεσθε, ἀπὸ των ἀναγόντων μηρυκισμόν καὶ ἀπὸ των διχηλούντων τὰς ὀπλάς καὶ ονυχίζόντων ονυχιστήρας· τὸν κάμηλον, ὅτι ἀνάγει μηρυκισμόν τοῦτο, ὀπλήν δὲ οὐ διχηλεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν· 5 καὶ τὸν δασύποδα, ὅτι οὐκ ἀνάγει μηρυκισμόν τοῦτο, καὶ ὀπλήν οὐ διχηλεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν· 6 καὶ τὸν χοιρογρύλλιον, ὅτι οὐκ ἀνάγει μηρυκισμόν τοῦτο, καὶ ὀπλήν οὐ διχηλεῖ, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν· 7 καὶ τὸν ὄν, ὅτι διχηλεῖ ὀπλήν τοῦτο, καὶ ονυχίζει ὄνυχας ὀπλῆς, καὶ τοῦτο οὐκ ἀνάγει μηρυκισμόν, ἀκάθαρτον τοῦτο ὑμῖν· 8 ἀπὸ των κρεῶν αὐτῶν οὐ φάγεσθε καὶ των θνησιμαίων αὐτῶν οὐχ ἄψοσθε, ἀκάθαρτα ταῦτα ὑμῖν.

9 Καὶ ταῦτα, ἃ φάγεσθε ἀπὸ πάντων των ἐν τοῖς ὕδασι· πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτοῖς πτερύγια καὶ λεπίδες ἐν τοῖς ὕδασι καὶ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν τοῖς χεიმάρροις, ταῦτα φάγεσθε. 10 καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἐστὶν αὐτοῖς πτερύγια, οὐδὲ λεπίδες ἐν τῷ ὕδατι, ἢ ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν τοῖς χεიმάρροις, ἀπὸ πάντων, ὧν ἐρεύγεται τὰ ὕδατα, καὶ ἀπὸ πάσης ψυχῆς τῆς ζωῆς ἐν τῷ ὕδατι, βδέλυγμά ἐστι· 11 καὶ βδελύγματα ἐσονται ὑμῖν· ἀπὸ των κρεῶν αὐτῶν οὐκ ἐδεσθε καὶ τὰ θνησιμαία αὐτῶν βδελύξεσθε· 12 καὶ πάντα ὅσα οὐκ ἐστὶν αὐτοῖς πτερύγια, οὐδὲ λεπίδες, των ἐν τοῖς ὕδασι, βδελύγμα τοῦτό ἐστιν ὑμῖν.

13 Καὶ ταῦτα, ἃ βδελύξεσθε ἀπὸ των πετεινῶν, καὶ οὐ βρωθήσεται, βδελύγμα ἐστὶ· τὸν αετόν καὶ τὸν γρῦπα καὶ τὸν ἀλῑαίετον 14 καὶ τὸν γύπα καὶ τὸν ἰκτινον καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ 15 καὶ στρουθόν καὶ γλαῦκα καὶ λάρον καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ 16 καὶ πάντα κόρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ ἰέρακα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ 17 καὶ νυκτικόρακα καὶ καταρράκτην καὶ ἰβιν 18 καὶ πορφυρίωνα καὶ πελεκάνα καὶ κύκνον 19 καὶ ἐρωδιόν καὶ χαραδριόν, καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ ἔποπα καὶ νυκτερίδα 20 καὶ πάντα τὰ ἐρπετά των πετεινῶν, ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα, βδελύγματά ἐστιν ὑμῖν. 21 ἀλλὰ ταῦτα φάγεσθε ἀπὸ των ἐρπετῶν των πετεινῶν, ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα, ἃ ἔχει σκέλη ἀνώτερον των ποδῶν αὐτοῦ, πηδᾶν ἐν αὐτοῖς ἐπὶ τῆς γῆς. 22 καὶ ταῦτα φάγεσθε ἀπ' αὐτῶν· τὸν βρούχον καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ τὸν αττάκην καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ οφιομάχην καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ καὶ τὴν ἀκρίδα καὶ τὰ ὅμοια αὐτῇ. 23 παν ἐρπετόν ἀπὸ των πετεινῶν, οἷς εἰσι τέσσαρες πόδες, βδελύγματά ἐστιν ὑμῖν, 24 καὶ ἐν τούτοις μιανθήσεσθε, πας ὁ ἀπτόμενος των θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἐσται ἕως ἐσπέρας, 25 καὶ πας ὁ αἴρων των θνησιμαίων αὐτῶν πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἀκάθαρτος ἐσται ἕως ἐσπέρας. 26 καὶ ἐν πάσι τοῖς κτήνεσιν, ὃ ἐστὶ διχηλοῦν ὀπλήν, καὶ ονυχιστήρας ονυχίζει καὶ μηρυκισμόν οὐ μηρυκάται, ἀκάθαρτα ἐσονται ὑμῖν· πας ὁ ἀπτόμενος των θνησιμαίων αὐτῶν ἀκάθαρτος ἐσται ἕως ἐσπέρας. 27 καὶ πας ὁ πορεύεται ἐπὶ χειρῶν ἐν πάσι τοῖς θηρίοις, ἃ πορεύεται ἐπὶ τέσσαρα, ἀκάθαρτά ἐστιν

υμίν· πας ο απτόμενος των θνησιμαίων αυτών ακάθαρτος ἐσται ἕως εσπέρας, 28 και ο αίρων των θνησιμαίων αυτών πλυνεί τα ιμάτια αυτού, και ακάθαρτος ἐσται ἕως εσπέρας· ακάθαρτα ταύτα ἐστιν υμίν.

29 Και ταύτα υμίν ακάθαρτα από των ερπετών των επί της γης· η γαλή και ο μύς και ο κροκόδειλος ο χειρσαίος, 30 μυγάλη και χαμαιλέον, και χαλαβώτης και σαύρα και ασπάλαξ. 31 ταύτα ακάθαρτα υμίν από πάντων των ερπετών των επί της γης· πας ο απτόμενος αυτών τεθνηκότων ακάθαρτος ἐσται ἕως εσπέρας. 32 και παν, εφ' ὃ αν επιπέση απ' αυτών επ' αυτό τεθνηκότων αυτών, ακάθαρτον ἐσται από παντός σκεύους ξυλίνου ή ιματίου ή δέρματος ή σάκκου· παν σκεύος, ὃ αν ποιηθῇ ἔργον εν αυτω, εις ὕδωρ βαφήσεται και ακάθαρτον ἐσται ἕως εσπέρας· και καθαρὸν ἐσται. 33 και παν σκεύος οστράκινον, εις ὃ εάν πέση από τούτων ἔνδον, ὅσα εάν ἔνδον ή, ακάθαρτα ἐσται, και αυτό συντριβήσεται. 34 και παν βρώμα, ὃ ἐσθεται, εις ὃ αν ἐπέλθῃ επ' αυτό ὕδωρ, ακάθαρτον ἐσται· και παν ποτόν, ὃ πίνεται εν παντί αγγείω, ακάθαρτον ἐσται. 35 και παν, ὃ εάν επιπέσῃ από των θνησιμαίων αυτών επ' αυτό, ακάθαρτον ἐσται· κλίβανοι και χυτρόποδες καθαιρεθήσονται· ακάθαρτα ταύτα ἐστι και ακάθαρτα ταύτα υμίν ἐσονται· 36 πλήν πηγών υδάτων και λάκκου και συναγωγῆς ὕδατος, ἐσται καθαρὸν· ὃ δε απτόμενος των θνησιμαίων αυτών ακάθαρτος ἐσται. 37 εάν δε επιπέσῃ από των θνησιμαίων αυτών επί παν σπέρμα σπόριμον, ὃ σπαρήσεται, καθαρὸν ἐσται. 38 εάν δε επιχυθῇ ὕδωρ επί παν σπέρμα και επιπέσῃ των θνησιμαίων αυτών επ' αυτό, ακάθαρτόν ἐστιν υμίν. 39 εάν δε αποθάνῃ των κτηνών, ὃ ἐστιν υμίν φαγεῖν τούτο, ο απτόμενος των θνησιμαίων αυτών ακάθαρτος ἐσται ἕως εσπέρας· 40 και ο εσθίων από των θνησιμαίων τούτων πλυνεί τα ιμάτια και ακάθαρτος ἐσται ἕως εσπέρας· και ο αίρων από θνησιμαίων αυτών πλυνεί τα ιμάτια και λούσεται ὕδατι και ακάθαρτος ἐσται ἕως εσπέρας.

41 Και παν ερπετόν, ὃ ἔρπει επί της γης, βδέλυγμα ἐσται τούτο υμίν, ου βρωθήσεται. 42 και πας ο πορευόμενος επί κοιλίας και πας ο πορευόμενος επί τέσσαρα διαπαντός, ὃ πολυπληθεῖ ποσίν εν πάσι τοις ερπετοῖς τοις ἔρπουσιν επί της γης, ου φάγεσθῃ αυτό, ὅτι βδέλυγμα υμίν ἐστι. 43 και ου μη βδελύξητε τας ψυχὰς υμῶν εν πάσι τοις ερπετοῖς τοις ἔρπουσιν επί της γης και ου μιανθήσεσθῃ εν τούτοις και ουκ ακάθαρτοι ἐσεσθῃ εν αυτοίς, 44 ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ο Θεός υμῶν, και αγιασθήσεσθῃ και ἅγιοι ἐσεσθῃ, ὅτι ἅγιός εἰμι ἐγώ Κύριος ο Θεός υμῶν, και ου μιανείτε τας ψυχὰς υμῶν εν πάσι τοις ερπετοῖς τοις κινουμένοις επί της γης· 45 ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ο αναγαγών υμὰς εκ της Αιγύπτου εἶναι υμῶν Θεός, και ἐσεσθῃ ἅγιοι, ὅτι ἅγιός εἰμι ἐγώ Κύριος.

46 Οὗτος ο νόμος περί των κτηνών και των πετεινών και πάσης ψυχῆς της κινουμένης εν τω ὕδατι και πάσης ψυχῆς ερπούσης επί της γης, 47 διαστεῖλαι ανά μέσον των ακαθάρτων και ανά μέσον των καθαρών και ανά μέσον των ζωογονούντων τα εσθιόμενα, και ανά μέσον των ζωογονούντων τα μη εσθιόμενα.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 2 λάλησον τοις υιοῖς Ισραὴλ και ερεῖς προς αυτούς· γυνή, ήτις εάν σπερματισθῇ και τέκη ἄρσεν, και ακάθαρτος ἐσται επτά ημέρας, κατά τας ημέρας του χωρισμοῦ της ἀφῆδρον αυτής, ακάθαρτος ἐσται· 3 και τη ημέρα τη ογδόῃ περιτεμεῖ την σάρκα της ακροβυστίας αυτού· 4 και τριάκοντα και τρεις ημέρας καθήσεται εν αἵματι ακαθάρτῳ αυτής, παντός ἁγίου ουχ ἄψεται και εις το αγιαστήριον ουκ εισελεύσεται, ἕως αν πληρωθῶσιν αι ημέραι καθάρσεως αυτής. 5 εάν δε θήλυ τέκη, και ακάθαρτος ἐσται δις επτά ημέρας, κατά την ἀφῆδρον αυτής· και ἐξήκοντα ημέρας και ἐξ καθεσθήσεται εν αἵματι ακαθάρτῳ αυτής. 6 και ὅταν αναπληρωθῶσιν αι ημέραι καθάρσεως αυτής εφ' ὃ υἱ ή επί θυγατρί, προσοίσει αμνόν ενιαύσιον ἄμωμον, εις ολοκαύτωμα, και νεοσσόν περιστεράς ή τρυγόνα περί αμαρτίας επί την θύραν της σκηνῆς του μαρτυρίου προς τον ιερέα, 7 και προσοίσει αυτόν ἐναντι Κυρίου και ἐξιλάσεται περί αυτής ο ιερεύς και καθαρῇ αυτήν από της πηγῆς του αἵματος αυτής. οὗτος ο νόμος της τικτούσης ἄρσεν ή θήλυ. 8 εάν δε μη ευρίσκη η χεῖρ αυτής το ικανόν εις αμνόν, και λήψεται δύο τρυγόνας ή δύο νεοσσούς περιστερών, μίαν εις ολοκαύτωμα και μίαν περί αμαρτίας, και ἐξιλάσεται περί αυτής ο ιερεύς, και καθαρῇσεται.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών λέγων· 2 ανθρώπῳ εάν τινι γένηται εν δέρματι χρωτός αυτού ουλή σημασίας τηλαυγῆς, και γένηται εν δέρματι χρωτός αυτού ἀφή λέπρας, ἀχθήσεται προς Ααρών τον ιερέα, ή ένα των υιών αυτού των ιερέων. 3 και ὀψεται ο ιερεύς την ἀφήν εν δέρματι του χρωτός αυτού, και η θρίζ εν τη ἀφή μεταβάλλῃ λευκή, και η ὄψις της ἀφῆς ταπεινή από του δέρματος του χρωτός, ἀφή λέπτρας ἐστί· και ὀψεται ο ιερεύς, και μιανεί αυτόν. 4 εάν δε τηλαυγῆς λευκή ή εν τω δέρματι του χρωτός αυτού, και ταπεινή μη ή η ὄψις αυτής από του δέρματος, και η θρίζ αυτού ου μετέβαλε τρίχα λευκῇ, αυτή δε ἐστιν αμαυρά, και αφοριεῖ ο ιερεύς την ἀφήν επτά ημέρας. 5 και ὀψεται ο ιερεύς την ἀφήν τη ημέρα τη εβδόμῃ, και ιδού η ἀφή μένει ἐναντίον αυτού, ου μετέπεσεν η ἀφή εν τω δέρματι, και αφοριεῖ αυτόν ο ιερεύς

επτά ημέρας το δεύτερον. 6 και όφεται ο ιερεύς αυτόν τη ημέρα τη εβδόμη το δεύτερον. και ιδού αμαυρά η αφή, ου μετέπεσεν η αφή εν τω δέρματι· και καθαρίει αυτόν ο ιερεύς· σημασία γαρ εστι· και πλυνάμενος τα ιμάτια αυτού καθαρός έσται. 7 εάν δε μεταβαλούσα μεταπέση η σημασία εν τω δέρματι, μετά το ιδείν αυτόν τον ιερέα του καθαρίσαι αυτόν, και οφθήσεται το δεύτερον τω ιερεί. 8 και όφεται αυτόν ο ιερεύς, και ιδού μετέπεσεν η σημασία εν τω δέρματι, και μιανεί αυτόν ο ιερεύς· λέπρα εστί. 9 και αφή λέπρας εάν γένηται εν ανθρώπω, και ήξει προς τον ιερέα· 10 και όφεται ο ιερεύς, και ιδού ουλή λευκή εν τω δέρματι, και αύτη μετέβαλε τρίχα λευκήν, και από του υγιούς της σαρκός της ζωής εν τη ουλή, 11 λέπρα παλαιουμένη εστί εν τω δέρματι του χρωτός, και μιανεί αυτόν ο ιερεύς και αφοριεί αυτόν, ότι ακάθαρτός εστιν. 12 εάν δε ανθούσα εξανθήση η λέπρα εν τω δέρματι, και καλύψη η λέπρα παν το δέρμα της αφής από κεφαλής έως ποδών, καθ' όλην την όρασιν του ιερέως, 13 και όφεται ο ιερεύς και ιδού εκάλυψεν η λέπρα παν το δέρμα του χρωτός, και καθαρίει αυτόν ο ιερεύς την αφήν, ότι παν μετέβαλε λευκόν, καθαρόν εστι. 14 και ή αν ημέρα οφθή εν αυτω χρώς ζων, μιανθήσεται, 15 και όφεται ο ιερεύς τον χρώτα τον υγιή, και μιανεί αυτόν ο χρώς ο υγιής, ότι ακάθαρτός εστι· λέπρα εστί. 16 εάν δε αποκαταστη ο χρώς ο υγιής, και μεταβάλη λευκή, και ελεύσεται προς τον ιερέα, 17 και όφεται ο ιερεύς, και ιδού μετέβαλεν η αφή εις το λευκόν, και καθαρίει ο ιερεύς την αφήν· καθαρός εστι.

18 Και σάρξ εάν γένηται εν τω δέρματι αυτού έλκος και υγιασθή, 19 και γένηται εν τω τόπω του έλκους ουλή λευκή, ή τηλαυγής λευκαίνουσα, ή πυρριζουσα, και οφθήσεται τω ιερεί, 20 και όφεται ο ιερεύς, και ιδού η όψις ταπεινότερα του δέρματος, και η θρίξ αυτής μετέβαλεν εις λευκήν, και μιανεί αυτόν ο ιερεύς, ότι λέπρα εστί, εν τω έλκει εξήντησεν. 21 εάν δε ίδη ο ιερεύς, και ιδού ουκ εστιν εν αυτω θρίξ λευκή, και ταπεινόν μη ή από του δέρματος του χρωτός, και αυτή ή αμαυρά, και αφοριεί αυτόν ο ιερεύς επτά ημέρας. 22 εάν δε διαχύσει διαχέεται εν τω δέρματι, και μιανεί αυτόν ο ιερεύς, αφή λέπρας εστί, εν τω έλκει εξήντησεν. 23 εάν δε κατά χώραν μείνη το τηλαύγημα και μη διαχέται, ουλή του έλκους εστί, και καθαρίει αυτόν ο ιερεύς.

24 Και σάρξ εάν γένηται εν τω δέρματι αυτού κατακαύμα πυρός, και γένηται εν τω δέρματι αυτού το υγιασθέν του κατακαύματος αυγάρον τηλαυγές λευκόν, υποπυρρίζον ή εκλευκον, 25 και όφεται αυτόν ο ιερεύς, και ιδού μετέβαλε θρίξ λευκή εις το αυγάρον, και η όψις αυτού ταπεινή από του δέρματος, λέπρα εστί, εν τω κατακαύματι εξήντησε· και μιανεί αυτόν ο ιερεύς, αφή λέπρας εστί. 26 εάν δε ίδη ο ιερεύς, και ιδού ουκ εστιν εν τω αυγάροντι θρίξ λευκή, και ταπεινόν μη ή από του δέρματος, αυτό δε αμαυρόν, και αφοριεί αυτόν ο ιερεύς επτά ημέρας. 27 και όφεται αυτόν ο ιερεύς τη ημέρα τη εβδόμη· εάν δε διαχύσει διαχέεται εν τω δέρματι, και μιανεί αυτόν ο ιερεύς· αφή λέπρας εστί, εν τω έλκει εξήντησεν. 28 εάν δε κατά χώραν μείνη το αυγάρον, και μη διαχυθή εν τω δέρματι, αυτή δε αμαυρά ή, ουλή του κατακαύμαστος εστι, και καθαρίει αυτόν ο ιερεύς· ο γαρ χαρακτήρ του κατακαύματος εστι.

29 Και ανδρί ή γυναικί εάν γένηται εν αυτοίς αφή λέπρας εν τη κεφαλή ή εν τω πώγωνι, 30 και όφεται ο ιερεύς την αφήν, και ιδού η όψις αυτής εγκοιλοτέρα του δέρματος, εν αυτη δε θρίξ ξανθίζουσα λεπτή, και μιανεί αυτόν ο ιερεύς· θραύσμα εστι. λέπρα της κεφαλής ή λέπρα του πώγωνός εστι. 31 και εάν ίδη ο ιερεύς την αφήν του θραύσματος, και ιδού ουχ η όψις εγκοιλοτέρα του δέρματος, και θρίξ ξανθίζουσα ουκ εστιν εν αυτη, και αφοριεί ο ιερεύς την αφήν του θραύσματος επτά ημέρας. 32 και όφεται ο ιερεύς την αφήν τη ημέρα τη εβδόμη, και ιδού ου διεχύθη το θραύσμα, και θρίξ ξανθίζουσα ουκ εστιν εν αυτη, και η όψις του θραύσματος ουκ εστι κοίλη από του δέρματος. 33 και ξυρηθήσεται το δέρμα, το δε θραύσμα ου ξυρηθήσεται, και αφοριεί ο ιερεύς το θραύσμα επτά ημέρας το δεύτερον. 34 και όφεται ο ιερεύς το θραύσμα τη ημέρα τη εβδόμη, και ιδού ου διεχύθη το θραύσμα εν τω δέρματι μετά το ξυρηθήναι αυτόν, και η όψις του θραύσματος ουκ εστι κοίλη από του δέρματος, και καθαρίει αυτήν ο ιερεύς, και πλυνάμενος τα ιμάτια καθαρός έσται. 35 εάν δε διαχύσει διαχέεται το θραύσμα εν τω δέρματι μετά το καθαρισθήναι αυτόν, 36 και όφεται ο ιερεύς, και ιδού διακέχεται το θραύσμα εν τω δέρματι, ουκ επισκέψεται ο ιερεύς περί της τριχός της ξανθής, ότι ακάθαρτός εστιν. 37 εάν δε ενώπιον μείνη επί χώρας το θραύσμα, και θρίξ μέλαινα ανατείλη εν αυτω, υγίακε το θραύσμα· καθαρός εστι, και καθαρίει αυτόν ο ιερεύς.

38 Και ανδρί ή γυναικί, εάν γένηται εν δέρματι της σαρκός αυτού αυγάσματα αυγάροντα λευκανθίζοντα, 39 και όφεται ο ιερεύς, και ιδού εν δέρματι της σαρκός αυτού αυγάσματα αυγάροντα λευκανθίζοντα, αλφός εστιν εξανθεί εν τω δέρματι της σαρκός αυτού, καθαρός εστι.

40 Εάν δε τινι μαδήση η κεφαλή αυτού, φαλακρός εστι, καθαρός εστιν. 41 εάν δε κατά πρόσωπον μαδήση η κεφαλή αυτού, αναφάλαντός εστι, καθαρός εστιν. 42 εάν δε γένηται εν τω φαλακρώματι αυτού ή εν τω αναφαλαντώματι αυτού αφή λευκή ή πυρριζουσα, λέπρα εστί εν τω φαλακρώματι αυτού, ή εν τω αναφαλαντώματι αυτού. 43 και όφεται αυτόν ο ιερεύς, και ιδού η όψις της αφής λευκή ή πυρριζουσα εν τω φαλακρώματι αυτού ή εν τω φαλαντώματι αυτού, ως είδος λέπρας εν δέρματι της σαρκός αυτού, 44 ανθρωπος λεπρός εστι· μιάνσει μιανεί αυτόν ο ιερεύς, εν τη κεφαλή αυτού η αφή αυτού.

45 Και ο λεπρός εν ω εστιν η αφή, τα ιμάτια αυτού έστω παραλελυμένα και η κεφαλή αυτού ακάλυπτος, και περί το στόμα αυτού περιβαλέσθω, και ακάθαρτος κεκλήσεται· 46 πάσας τας ημέρας, όσας εάν ή επ' αυτόν η αφή, ακάθαρτος ων ακάθαρτος έσται, κεχωρισμένος καθήσεται, έξω της παρεμβολής αυτού έσται η διατριβή.

47 Και ιματίω εάν γένηται αφή εν αυτω λέπρας εν ιματίω ερέω, ή εν ιματίω στυππύνω, 48 ή εν στήμονι, ή εν κρόκη, ή εν τοις λινόις, ή εν τοις ερέοις, ή εν δέρματι, ή εν παντί εργασίμω δέρματι, 49 και γένηται η αφή χλωρίζουσα ή πυρριζουσα εν τω δέρματι, ή εν τω ιματίω, ή εν τω στήμονι, ή εν τη κρόκη, ή εν παντί σκεύει εργασίμω δέρματος, αφή λέπρας εστί, και δείξει τω ιερεί. 50 και όφεται ο ιερεύς την αφήν, και αφοριεί ο ιερεύς την αφήν επτά ημέρας. 51 και όφεται ο ιερεύς την αφήν εν τη ημέρα τη εβδόμη· εάν δε διαχέεται η αφή εν

τω ιματίω, ή εν τω στήμονι, ή εν τη κρόκη, ή εν τω δέρματι, κατά πάντα όσα εάν ποιηθή δέρματα εν τη εργασίω, λέππρα έμμονός εστιν η αφή, ακάθαρτός εστι. 52 κατακαύσει το ιμάτιον, ή τον στήμονα, ή την κρόκην εν τοις ερείοις, ή εν τοις λινοίς, ή εν παντί σκεύει δερματίνω, εν ω αν ή εν αυτω η αφή, ότι λέππρα έμμονός εστιν, εν πυρί κατακαυθήσεται. 53 εάν δε ίδη ο ιερεύς, και μη διαχέηται η αφή εν τω ιματίω, ή εν τω στήμονι, ή εν τη κρόκη, ή εν παντί σκεύει δερματίνω, 54 και συντάζει ο ιερεύς, και πλυνεί εφ ' ου εάν ή επ ' αυτού η αφή, και αφοριεί ο ιερεύς την αφήν επτά ημέρας το δεύτερον· 55 και όψεται ο ιερεύς μετά το πλυθύναι αυτό την αφήν, και ήδε ου μη μετέβαλεν η αφή την όψιν, και η αφή ου διαχέεται, ακάθαρτόν εστιν, εν πυρί κατακαυθήσεται· εστήρικται εν τω ιματίω, ή εν τω στήμονι, ή εν τη κρόκη. 56 και εάν ίδη ο ιερεύς, και ή αμαυρά η αφή μετά το πλυθύναι αυτό, απορρήξει αυτό από του ιματίου, ή από του στήμονος, ή από της κρόκης, ή από του δέρματος. 57 εάν δε οφθή έτι εν τω ιματίω, ή εν τω στήμονι, ή εν τη κρόκη, ή εν παντί σκεύει δερματίνω, λέππρα εξανθούσά εστιν· εν πυρί κατακαυθήσεται εν ω εστιν η αφή. 58 και το ιμάτιον, ή ο στήμων, ή η κρόκη, ή παν σκεύος δερματίνον, ό πλυθήσεται, και αποστήσεται απ ' αυτού η αφή, και πλυθήσεται το δεύτερον, και καθαρόν έσται. 59 ούτος ο νόμος αφής λέππρας ιματίου ερέου, ή στυππυίνου, ή στήμονος, ή κρόκης, ή παντός σκεύους δερματίνου, εις το καθαρίσαι αυτό, ή μιάναι αυτό.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 2 ούτος ο νόμος του λεπρού, ή αν ημέρα καθαρισθή· και προσαχθήσεται προς τον ιερέα, 3 και εξελεύσεται ο ιερεύς έξω της παρεμβολής, και όψεται ο ιερεύς, και ιδού ιάται η αφή της λέππρας από του λεπρού. 4 και προστάζει ο ιερεύς, και λήψονται τω κεκαθαρισμένω δύο ορνίθια ζώντα καθαρά και ξύλον κέδρινον και κεκλωσμένον κόκκινον και ύσσωπον· 5 και προστάζει ο ιερεύς, και σφάζουσι το ορνίθιον το εν εις αγγείον οστράκινον εφ ' ύδατι ζώντι. 6 και το ορνίθιον το ζων λήψεται αυτό και το ξύλον το κέδρινον και το κλωστόν κόκκινον και τον ύσσωπον, και βάψει αυτά και το ορνίθιον το ζων εις το αίμα του ορνιθίου του σφαγέντος εφ ' ύδατι ζώντι· 7 και περιρρανεί επί τον καθαρισθέντα από της λέππρας επτάκις, και καθαρός έσται· και εξαποστελεί το ορνίθιον το ζων εις το πεδίον. 8 και πλυνεί ο καθαρισθείς τα ιμάτια αυτού και ξυρηθήσεται αυτού πάσαν την τρίχα, και λούσεται εν ύδατι, και καθαρός έσται, και μετά ταύτα εισελεύσεται εις την παρεμβολήν, και διατρίψει έξω του οίκου αυτού επτά ημέρας. 9 και έσται τη ημέρα τη εβδόμη, ξυρηθήσεται πάσαν την τρίχα αυτού, την κεφαλήν αυτού και τον πώγωνα και τας οφρύς και πάσαν την τρίχα αυτού ξυρηθήσεται· και πλυνεί τα ιμάτια, και λούσεται το σώμα αυτού ύδατι, και καθαρός έσται. 10 και τη ημέρα τη ογδόη λήψεται δύο αμνούς αμώμους ενιαυσίους και πρόβατον άμωμον ενιαύσιον και τρία δέκατα σεμιδάλεως εις θυσίαν περυραμένης εν ελαίω και κοτύλην ελαίου μίαν. 11 και στήσει ο ιερεύς ο καθαρίζων τον άνθρωπον τον καθαριζόμενον και ταύτα έναντι Κυρίου, επί την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου. 12 και λήψεται ο ιερεύς τον αμνόν τον ένα, και προσάξει αυτόν της πλημμελείας, και την κοτύλην του ελαίου, και αφοριεί αυτά αφόρισμα έναντι Κυρίου· 13 και σφάζουσι τον αμνόν εν τόπω, ου σφάζουσι τα ολοκαυτώματα και τα περί αμαρτίας, εν τόπω αγίω· έστι γαρ το περί αμαρτίας, ωσπερ το της πλημμελείας εστί τω ιερεί, άγια αγίων εστί. 14 και λήψεται ο ιερεύς από του αίματος του της πλημμελείας, και επιθήσει ο ιερεύς επί τον λοβόν του ωτός του καθαριζομένου του δεξιού, και επί το άκρον της χειρός της δεξιάς και επί το άκρον του ποδός του δεξιού. 15 και λαβών ο ιερεύς από της κοτύλης του ελαίου επιχειεί επί την χείρα του ιερέως την αριστεράν 16 και βάψει τον δάκτυλον τον δεξιόν από του ελαίου του όντος επί της χειρός αυτού της αριστεράς και ρανεί τω δακτύλω επτάκις έναντι Κυρίου· 17 το δε καταλειφθέν έλαιον το ον εν τη χειρί επιθήσει ο ιερεύς επί τον λοβόν του ωτός του καθαριζομένου του δεξιού και επί το άκρον της χειρός της δεξιάς και επί το άκρον του ποδός του δεξιού. επί τον τόπον του αίματος του της πλημμελείας· 18 το δε καταλειφθέν έλαιον το επί της χειρός του ιερέως επιθήσει ο ιερεύς επί την κεφαλήν του καθαρισθέντος, και εξιλάσεται περί αυτού ο ιερεύς έναντι Κυρίου. 19 και ποιήσει ο ιερεύς το περί της αμαρτίας, και εξιλάσεται ο ιερεύς περί του καθαριζομένου από της αμαρτίας αυτού· και μετά τούτο σφάζει ο ιερεύς το ολοκαύτωμα. 20 και ανοίσει ο ιερεύς το ολοκαύτωμα και την θυσίαν επί το θυσιαστήριον έναντι Κυρίου· και εξιλάσεται περί αυτού ο ιερεύς, και καθαρισθήσεται.

21 Εάν δε πένηται και η χείρ αυτού μη ευρίσκη, λήψεται αμνόν ένα εις ό επλημμέλησεν εις αφαίρεμα, ωστε εξιλάσασθαι περί αυτού, και δέκατον σεμιδάλεως πεφυραμένης εν ελαίω εις θυσίαν, και κοτύλην ελαίου μίαν, 22 και δύο τρυγόνας, ή δύο νεοσσούς περιστερών, όσα εύρεν η χείρ αυτού, και έσται η μία περί αμαρτίας και η μία εις ολοκαύτωμα· 23 και προσοίσει αυτά τη ημέρα τη ογδόη εις το καθαρίσαι αυτόν προς τον ιερέα, επί την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου έναντι Κυρίου. 24 και λαβών ο ιερεύς τον αμνόν της πλημμελείας και την κοτύλην του ελαίου, επιθήσει αυτά επίθεμα έναντι Κυρίου. 25 και σφάζει τον αμνόν τον της πλημμελείας, και λήψεται ο ιερεύς από του αίματος του της πλημμελείας και επιθήσει επί τον λοβόν του ωτός του καθαριζομένου του δεξιού και επί το άκρον της χειρός της δεξιάς και επί το άκρον του ποδός του δεξιού. 26 και από του ελαίου επιχειεί ο ιερεύς επί την χείρα του ιερέως την αριστεράν, 27 και ρανεί ο ιερεύς τω δακτύλω τω δεξιό από του ελαίου του εν τη χειρί αυτού της αριστεράς επτάκις έναντι Κυρίου· 28 και επιθήσει ο ιερεύς από του ελαίου του επί της χειρός αυτού επί τον λοβόν του ωτός του καθαριζομένου του δεξιού και επί το άκρον της χειρός αυτού της δεξιάς και επί το άκρον του ποδός αυτού του δεξιού, επί τον τόπον του αίματος του της πλημμελείας· 29 το δε καταλειφθέν από του ελαίου το ον επί της χειρός του ιερέως επιθήσει

επί την κεφαλὴν του καθαρισθέντος, και ἐξιλιάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐναντὶ Κυρίου. 30 και ποιήσει μίαν ἀπὸ των τρυγόνων ἢ ἀπὸ των νεοσσών των περιστερών, καθότι εὔρεν αὐτοῦ ἡ χεὶρ, 31 την μίαν περὶ ἁμαρτίας και την μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα συν τη θυσία, και ἐξιλιάσεται ὁ ἱερεὺς περὶ του καθαριζομένου ἐναντὶ Κυρίου. 32 οὗτος ὁ νόμος, ἐν ᾧ ἐστιν ἡ ἀφή της λέπρας, και του μη ευρίσκοντος τη χειρὶ εἰς τον καθαρισμόν αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσήν και Ααρὼν λέγων· 34 ὡς ἂν εἰσέλθῃτε εἰς την γῆν των Χαναναίων, ἡν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν ἐν κτήσει, και δώσω ἀφὴν λέπρας ἐν ταῖς οἰκίαις της γῆς της ἐγκτήτου ὑμῖν, 35 και ἤξει τινὸς αὐτοῦ ἡ οἰκία, και ἀναγγελεῖ τῷ ἱερεὶ λέγων· ὡς περ ἀφὴ εὔραται μοι ἐν τῇ οἰκίᾳ. 36 και προστάζει ὁ ἱερεὺς ἀποσκευάσαι την οἰκίαν, πρὸ του εἰσελθόντα τον ἱερέα ἰδεῖν την ἀφὴν, και οὐ μη ἀκάθαρτα γένηται ὅσα ἂν ἢ ἐν τῇ οἰκίᾳ, και μετὰ ταῦτα εἰσελεύσεται ὁ ἱερεὺς καταμαθεῖν την οἰκίαν. 37 και ὀψεται την ἀφὴν, και ἰδοὺ ἡ ἀφὴ ἐν τοῖς τοίχοις της οἰκίας, κοιλάδας χλωριζούσας, ἢ πυρριζούσας, και ἡ ὄψις αὐτῶν ταπεινότερα των τοίχων, 38 και ἐξελθὼν ὁ ἱερεὺς ἐκ της οἰκίας ἐπὶ την θύραν της οἰκίας, και ἀφοριεῖ ὁ ἱερεὺς την οἰκίαν ἐπτά ἡμέρας. 39 και ἐπανήξει ὁ ἱερεὺς τῇ ἐβδόμῃ και ὀψεται την οἰκίαν, και ἰδοὺ διεχύθη ἡ ἀφὴ ἐν τοῖς τοίχοις της οἰκίας, 40 και προστάζει ὁ ἱερεὺς, και ἐξελοῦσι τοὺς λίθους, ἐν οἷς ἐστιν ἡ ἀφὴ, και ἐκβαλοῦσιν αὐτοὺς ἔξω της πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον. 41 και την οἰκίαν ἀποξυσουσιν ἔσωθεν κύκλῳ και ἐκχεοῦσι τον χουν τον ἀπεξυσμένον ἔξω της πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον. 42 και λήψονται λίθους ἀπεξυσμένους ἐτέρους, και ἀντιθήσουσιν ἀντὶ των λίθων και χουν ἕτερον λήψονται και ἐξαλείψουσι την οἰκίαν. 43 εἰάν δε ἐπέλθῃ πάλιν ἀφὴ και ἀνατεῖλῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ το ἐξελεῖν τοὺς λίθους και μετὰ το ἀποξυσθῆναι την οἰκίαν και μετὰ το ἐξαλειφθῆναι, 44 και εἰσελεύσεται ὁ ἱερεὺς και ὀψεται· εἰ διακέχυται ἡ ἀφὴ ἐν τῇ οἰκίᾳ, λέπρα ἑμμονός ἐστιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἀκάθαρτός ἐστι. 45 και κατελοῦσι την οἰκίαν και τὰ ξύλα αὐτῆς και τοὺς λίθους αὐτῆς και πάντα τον χουν ἐξοίσουσιν ἔξω της πόλεως εἰς τόπον ἀκάθαρτον. 46 και ὁ εἰσπορευόμενος εἰς την οἰκίαν πάσας τὰς ἡμέρας, ἂς ἀφωρισμένη ἐστίν, ἀκάθαρτος ἐσται ἕως ἐσπέρας. 47 και ὁ κοιμώμενος ἐν τῇ οἰκίᾳ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, και ἀκάθαρτος ἐσται ἕως ἐσπέρας· και ὁ ἐσθὼν ἐν τῇ οἰκίᾳ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, και ἀκάθαρτος ἐσται ἕως ἐσπέρας. 48 εἰάν δε παραγενόμενος εἰσέλθῃ ὁ ἱερεὺς και ἴδῃ, και ἰδοὺ διαχύσει οὐ διαχέεται ἡ ἀφὴ ἐν τῇ οἰκίᾳ μετὰ το ἐξαλειφθῆναι την οἰκίαν, και καθαρῖε ὁ ἱερεὺς την οἰκίαν, ὅτι ἰάθη ἡ ἀφὴ. 49 και λήψεται ἀφαγνίσαι την οἰκίαν δύο ὀρνίθια ζώντα καθαρὰ και ξύλον κέδρινον και κεκλωσμένον κόκκινον και ὕσσωπον· 50 και σφάζει τὸ ὀρνίθιον τὸ ἐν εἰς σκεύος οστράκινον ἐφ' ὕδατι ζώντι, 51 και λήψεται τὸ ξύλον τὸ κέδρινον και τὸ κεκλωσμένον κόκκινον και τον ὕσσωπον και τὸ ὀρνίθιον τὸ ζων, και βάψει αὐτὸ εἰς τὸ αἷμα του ὀρνιθίου του ἐσφαγμένου ἐφ' ὕδατι ζώντι, και περιρρανεῖ ἐν αὐτοῖς ἐπὶ την οἰκίαν ἐπτάκις, 52 και ἀφαγνιεῖ την οἰκίαν ἐν τῷ αἵματι του ὀρνιθίου και ἐν τῷ ὕδατι τῷ ζώντι και ἐν τῷ ὀρνιθίῳ τῷ ζώντι και ἐν τῷ ξύλῳ τῷ κεδρίνῳ και ἐν τῷ ὕσσωπῳ και ἐν τῷ κεκλωσμένῳ κόκκινῳ. 53 και ἐξαποστελεῖ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζων ἔξω της πόλεως εἰς τὸ πεδῖον και ἐξιλιάσεται περὶ της οἰκίας, και καθαρὰ ἐσται.

54 Οὗτος ὁ νόμος κατὰ πάσαν ἀφὴν λέπρας και θραύσματος 55 και της λέπρας ἱματίου και οἰκίας 56 και οὐλῆς και σημασίας και του ἀυγάζοντος 57 και του ἐξηγήσασθαι ἢ ἡμέρα ἀκάθαρτον, και ἡ ἡμέρα καθαρισθῆσεται. οὗτος ὁ νόμος της λέπρας.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσήν και Ααρὼν λέγων· 2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, και ἐρεῖς αὐτοῖς· ἀνδρὶ ἀνδρὶ, ὡ εἰάν γένηται ρύσις ἐκ του σώματος αὐτοῦ, ἡ ρύσις αὐτοῦ ἀκάθαρτός ἐστι. 3 και οὗτος ὁ νόμος της ἀκαθαρσίας αὐτοῦ· ῥέων γόνον ἐκ σώματος αὐτοῦ, ἐκ της ρύσεως, ἡς συνέστηκε τὸ σῶμα αὐτοῦ δια της ρύσεως, αὕτη ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐν αὐτῷ· πάσαι αἱ ἡμέραι ρύσεως σώματος αὐτοῦ, ἢ συνέστηκε τὸ σῶμα αὐτοῦ δια της ρύσεως, ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐστι. 4 πάσα κοίτη, ἐφ' ἧς εἰάν κοιμηθῇ ἐπ' αὐτῆς ὁ γονορρυής, ἀκάθαρτός ἐστι, και παν σκεῦος ἐφ' ᾧ ἂν καθίσῃ ἐπ' αὐτό ὁ γονορρυής, ἀκάθαρτον ἐσται. 5 και ἄνθρωπος, ὃς εἰάν ἀφήται της κοίτης αὐτοῦ, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ και λούσεται ὕδατι και ἀκάθαρτος ἐσται ἕως ἐσπέρας· 6 και ὁ καθηήμενος ἐπὶ του σκεύους, ἐφ' ᾧ εἰάν καθίσῃ ὁ γονορρυής, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ και λούσεται ὕδατι και ἀκάθαρτος ἐσται ἕως ἐσπέρας· 7 και ὁ ἀπτόμενος του χρωτός του γονορρυούς πλυνεῖ τὰ ἱμάτια και λούσεται ὕδατι και ἀκάθαρτος ἐσται ἕως ἐσπέρας. 8 εἰάν δε προσσιελίσῃ ὁ γονορρυής ἐπὶ τον καθαρὸν, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ και λούσεται ὕδατι και ἀκάθαρτος ἐσται ἕως ἐσπέρας. 9 και παν ἐπίσασμα ὄνου, ἐφ' ᾧ ἂν ἐπιβῇ ἐπ' αὐτό ὁ γονορρυής, ἀκάθαρτον ἐσται ἕως ἐσπέρας. 10 και πᾶς ὁ ἀπτόμενος ὅσα ἂν ἢ ὑποκάτω αὐτοῦ, ἀκάθαρτος ἐσται ἕως ἐσπέρας· και ὁ αἶρων αὐτὰ πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ και λούσεται ὕδατι και ἀκάθαρτος ἐσται ἕως ἐσπέρας. 11 και ὅσον εἰάν ἀφήται ὁ γονορρυής, και τὰς χεῖρας οὐ νένιπται ὕδατι, πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ και λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι και ἀκάθαρτος ἐσται ἕως ἐσπέρας. 12 και σκεῦος οστράκινον, οὐ ἂν ἀφήται ὁ γονορρυής, συντριβήσεται· και σκεῦος ξύλινον νιφήσεται ὕδατι και καθαρὸν ἐσται. 13 εἰάν δε καθαρισθῇ ὁ γονορρυής ἐκ της ρύσεως αὐτοῦ, και ἐξαριθμηθήσεται αὐτῷ ἐπτά ἡμέρας εἰς τον καθαρισμόν αὐτοῦ, και πλυνεῖ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ και λούσεται τὸ σῶμα ὕδατι και καθαρὸς ἐσται. 14 και τῇ ἡμέρᾳ τῇ

ογδόη λήψεται εαυτω δύο τρυγόνας ή δύο νεοσσούς περιστερών και οίσει αυτά έναντι Κυρίου επί τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου και δώσει αυτά τω ιερεί. 15 και ποιήσει αυτά ο ιερεύς μίαν περί αμαρτίας και μίαν εις ολοκαύτωμα. και εξιλάσεται περί αυτού ο ιερεύς έναντι Κυρίου από της ρύσεως αυτού.

16 Και άνθρωπος, ω αν εξέλθη εξ αυτού κοίτη σπέρματος, και λούσεται ύδατι παν το σώμα αυτού και ακάθαρτος έσται έως εσπέρας. 17 και παν ιμάτιον και παν δέρμα, αφ 'ό εάν ή επ 'αυτό κοίτη σπέρματος, και πλυθήσεται ύδατι και ακάθαρτον έσται έως εσπέρας. 18 και γυνή εάν κοιμηθή ανήρ μετ 'αυτής κοίτην σπέρματος, και λούσονται ύδατι και ακάθαρτοι έσονται έως εσπέρας.

19 Και γυνή, ήτις εάν ή ρέουσα αίματι, και έσται η ρύσις αυτής εν τω σώματι αυτής, επτά ημέρας έσται εν τη αφέδρω αυτής: πας ο αποτόμενος αυτής ακάθαρτος έσται έως εσπέρας, 20 και παν, επ 'ό εάν κοιτάζεται επ 'αυτό εν τη αφέδρω αυτής, ακάθαρτον έσται. και παν επ 'ό εάν επικαθήσεται επ 'αυτό, ακάθαρτον έσται. 21 και πας ος εάν άψηται της κοίτης αυτής, πλυνεί τα ιμάτια αυτού, και λούσεται το σώμα αυτού ύδατι και ακάθαρτος έσται έως εσπέρας. 22 και πας ο αποτόμενος παντός σκεύους, ου εάν καθίση επ 'αυτό, πλυνεί τα ιμάτια αυτού, και λούσεται ύδατι και ακάθαρτος έσται έως εσπέρας. 23 εάν δε εν τη κοίτη αυτής ούσης, ή επί του σκεύους, ου εάν καθίση επ 'αυτω εν τω άπτεσθαι αυτόν αυτής, ακάθαρτος έσται έως εσπέρας. 24 εάν δε κοίτη κοιμηθή τις μετ 'αυτής και γένηται η ακαθαρσία αυτής επ 'αυτω, ακάθαρτος έσται επτά ημέρας. και πάσα κοίτη, επ 'ή αν κοιμηθή επ 'αυτη, ακάθαρτος έσται.

25 Και γυνή εάν ρήη ρύσει αίματος ημέρας πλείους, ουκ εν καιρω της αφέδρου αυτής, εάν και ρήη μετά την άφεδρον αυτής, πάσαι αι ημέραι ρύσεως ακαθαρσίας αυτής, καθάπερ αι ημέραι της αφέδρου αυτής, έσται ακάθαρτος. 26 και πάσα κοίτη, επ 'ης εάν κοιμηθή επ 'αυτής πάσας τας ημέρας της ρύσεως, κατά την κοίτην της αφέδρου έσται αυτη, και παν σκεύος, επ 'ό εάν καθίση επ 'αυτό, ακάθαρτον έσται κατά την ακαθαρσίαν της αφέδρου. 27 πας ο αποτόμενος αυτής ακάθαρτος έσται, και πλυνεί τα ιμάτια και λούσεται το σώμα ύδατι και ακάθαρτος έσται έως εσπέρας. 28 εάν δε καθαρισθή από της ρύσεως, και εξαριθμησεται αυτη επτά ημέρας και μετά ταύτα καθαρισθήσεται. 29 και τη ημέρα τη ογδόη λήψεται αύτη δύο τρυγόνας, ή δύο νεοσσούς περιστερών, και οίσει αυτά προς τον ιερέα επί την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου. 30 και ποιήσει ο ιερεύς την μίαν περί αμαρτίας και την μίαν εις ολοκαύτωμα. και εξιλάσεται περί αυτής ο ιερεύς έναντι Κυρίου από ρύσεως ακαθαρσίας αυτής.

31 Και ευλαβείς ποιήσεται τους υιούς Ισραήλ από των ακαθαρσιών αυτών, και ουκ αποθάνονται δια την ακαθαρσίαν αυτών εν τω μιαίνειν αυτούς την σκηνήν μου την εν αυτοίς. 32 ούτος ο νόμος του γονορρυούς. και εάν τινι εξέλθη εξ αυτού κοίτη σπέρματος, ώστε μιανθίη εν αυτη, 33 και τη αιμορροούση εν τη αφέδρω αυτής, και ο γονορρυής εν τη ρύσει αυτού, τω άρσενι ή τη θηλεία, και τω ανδρί, ος εάν κοιμηθή μετά αποκαθιμένης.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν μετά το τελευτήσαι τους δύο υιούς Ααρών εν τω προσάγειν αυτούς πυρ αλλότριον έναντι Κυρίου και ετελεύτησαν. 2 και είπε Κύριος προς Μωυσήν: λάλησον προς Ααρών τον αδελφόν σου, και μη εισπορευέσθω πάσαν ωραν εις το άγιον εσώτερον του καταπετάσματος εις πρόσωπον του ιλαστηρίου, ό εστιν επί της κιβωτού του μαρτυρίου, και ουκ αποθανείται: εν γαρ νεφέλη οφθίησομαι επί του ιλαστηρίου. 3 ούτως εισελεύσεται Ααρών εις το άγιον: εν μόσχω εκ βοών περί αμαρτίας, και κριόν εις ολοκαύτωμα. 4 και χιτώνα λινούν ηγιασμένον ενδύσεται, και περισκελές λινούν έσται επί του χρωτός αυτού, και ζώνη λινή ζώσεται και κίδαριν λινήν περιθήσεται, ιμάτια άγία εστι, και λούσεται ύδατι παν το σώμα αυτού, και ενδύσεται αυτά. 5 και παρά της συναγωγής των υιών Ισραήλ λήψεται δύο χιμάρους εξ αιγών περί αμαρτίας και κριόν ένα εις ολοκαύτωμα. 6 και προσάξει Ααρών τον μόσχον τον περί της αμαρτίας αυτού, και εξιλάσεται περί αυτού και του οίκου αυτού. 7 και λήψεται τους δύο χιμάρους και στήσει αυτούς έναντι Κυρίου παρά την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου. 8 και επιθήσει Ααρών επί τους δύο χιμάρους κλήρους, κλήρον ένα τω Κυρίω και κλήρον ένα τω αποπομπάιω. 9 και προσάξει Ααρών τον χίμαρον, επ 'ον επήλθεν επ 'αυτόν ο κλήρος τω Κυρίω, και προσοίσει περί αμαρτίας. 10 και τον χίμαρον, επ 'ον επήλθεν επ 'αυτόν ο κλήρος του αποπομπαίου, στήσει αυτόν ζώντα έναντι Κυρίου, του εξιλάσασθαι επ 'αυτού, ώστε αποστείλαι αυτόν εις την αποπομπήν, και αφήσει αυτόν εις την έρημον. 11 και προσάξει Ααρών τον μόσχον τον περί της αμαρτίας αυτού, και εξιλάσεται περί εαυτού και του οίκου αυτού. και σφάζει τον μόσχον περί της αμαρτίας αυτού. 12 και λήψεται το πυρεϊόν πλήρες ανθράκων πυρός από του θυσιαστηρίου, του απέναντι Κυρίου, και πλήσει τας χείρας θυμιάματος συνθέσεως λεπτής και εισοίσει εσώτερον του καταπετάσματος. 13 και επιθήσει το θυμιάμα επί το πυρ έναντι Κυρίου: και καλύψει η ατμός του θυμιάματος το ιλαστήριον το επί των μαρτυρίων, και ουκ αποθανείται. 14 και λήψεται από του αίματος του μόσχου και ρανεί τω δακτύλω επί το ιλαστήριον κατά ανατολάς: κατά πρόσωπον του ιλαστηρίου ρανεί επτάκις από του αίματος τω δακτύλω. 15 και σφάζει τον χίμαρον τον περί αμαρτίας, τον περί του λαού, έναντι Κυρίου και εισοίσει του αίματος αυτού εσώτερον του καταπετάσματος και ποιήσει το αίμα αυτού, ον τρόπον εποίησε το αίμα του μόσχου. και ρανεί το αίμα αυτού επί το ιλαστήριον, κατά πρόσωπον του ιλαστηρίου 16 και εξιλάσεται το άγιον από των ακαθαρσιών των υιών Ισραήλ και από των αδικημάτων αυτών περί πασών των αμαρτιών αυτών. και ούτω ποιήσει τη σκηνή του μαρτυρίου τη

εκτισμένη εν αυτοίς εν μέσω της ακαθαρσίας αυτών. 17 και πας άνθρωπος ουκ έσται εν τη σκηνή του μαρτυρίου, εισπορευομένου αυτού εξιλάσασθαι εν τω αγίω, έως αν εξέλθῃ· και εξιλάσεται περί εαυτού και του οίκου αυτού και περί πάσης συναγωγής υιών Ισραήλ. 18 και εξελεύσεται επί το θυσιαστήριον το ον απέναντι Κυρίου και εξιλάσεται επ' αυτού. και λήψεται από του αίματος του μόσχου και από του αίματος του χιμάρου και επιθήσει επί τα κέρατα του θυσιαστηρίου κύκλω 19 και ρανεί επ' αυτό από του αίματος τω δακτύλῳ επτάκις, και καθαριεί αυτό και αγιάσει αυτό από των ακαθαρσιών των υιών Ισραήλ. 20 και συντελέσει εξιλασκόμενος το άγιον και την σκηνήν του μαρτυρίου και το θυσιαστήριον, και περί των ιερέων καθαριεί· και προσάζει τον χίμαρον τον ζώντα. 21 και επιθήσει Ααρών τας χείρας αυτού επί την κεφαλήν του χιμάρου του ζώντος και εξαγορεύσει επ' αυτού πάσας τας ανομίας των υιών Ισραήλ και πάσας τας αδικίας αυτών και πάσας τας αμαρτίας αυτών και επιθήσει αυτάς επί την κεφαλήν του χιμάρου του ζώντος και εξαποστελεί εν χειρί ανθρώπου ετοίμου εις την έρημον, 22 και λήψεται ο χίμαρος εφ' εαυτω τας αδικίας αυτών εις γην άβατον, και εξαποστελεί τον χίμαρον εις την έρημον. 23 και εισελεύσεται Ααρών εις την σκηνήν του μαρτυρίου και εκδύσεται την στολήν την λινήν, ην ενεδύκει εισπορευομένου αυτού εις το άγιον, και αποθήσει αυτήν εκεί. 24 και λούσεται το σώμα αυτού ύδατι εν τόπω αγίω και ενδύσεται την στολήν αυτού, και εξελθών ποιήσει το ολοκαύτωμα αυτού και το ολοκάρπωμα του λαού και εξιλάσεται περί αυτού και περί του οίκου αυτού και περί του λαού, ως περί των ιερέων. 25 και το στέαρ το περί των αμαρτιών ανοίσει επί το θυσιαστήριον. 26 και ο εξαποστέλλων τον χίμαρον τον διεσταλμένον εις άφεςιν πλυνεί τα ιμάτια και λούσεται το σώμα αυτού ύδατι και μετά ταύτα εισελεύσεται εις την παρεμβολήν. 27 και τον μόσχον τον περί της αμαρτίας και τον χίμαρον τον περί της αμαρτίας, ων το αίμα εισηνέχθη εξιλάσασθαι εν τω αγίω, εξοίσουσιν αυτά έξω της παρεμβολής και κατακαύσουσιν αυτά εν πυρί, και τα δέρματα αυτών και τα κρέα αυτών και την κόπρον αυτών. 28 ο δε κατακαίων αυτά πλυνεί τα ιμάτια και λούσεται το σώμα αυτού ύδατι και μετά ταύτα εισελεύσεται εις την παρεμβολήν.

29 Και έσται τούτο υμίν νόμιμον αιώνιον· εν τω μηνί τω εβδόμῳ δεκάτῃ του μηνός ταπεινώσετε τας ψυχάς υμών και παν έργον ου ποιήσετε ο αυτόχθων και ο προσήλυτος ο προσκείμενος εν υμίν· 30 εν γαρ τη ημέρα ταύτῃ εξιλάσεται περί υμών, καθαρίσαι υμάς από πασών των αμαρτιών υμών έναντι Κυρίου, και καθαρισθήσεσθε. 31 σάββατα σαββάτων ανάπανσις αύτῃ έσται υμίν, και ταπεινώσετε τας ψυχάς υμών, νόμιμον αιώνιον. 32 εξιλάσεται ο ιερεύς, ον αν χρίσωσιν αυτόν και ον αν τελειώσωσι τας χείρας αυτού, ιερατεύειν μετά τον πατέρα αυτού, και ενδύσεται την στολήν την λινήν, στολήν αγίαν. 33 και εξιλάσεται το άγιον του αγίου και την σκηνήν του μαρτυρίου και το θυσιαστήριον εξιλάσεται, και περί των ιερέων και περί πάσης συναγωγής εξιλάσεται. 34 και έσται τούτο υμίν νόμιμον αιώνιον εξιλάσκεσθαι περί των υιών Ισραήλ από πασών των αμαρτιών αυτών· άπαξ του ενιαυτού ποιηθήσεται, καθά συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 2 λάλησον προς Ααρών και προς τους υιούς αυτού και προς πάντας υιούς Ισραήλ και ερείς προς αυτούς· τούτο το ρήμα, ό ενετείλατο Κύριος, λέγων· 3 άνθρωπος άνθρωπος των υιών Ισραήλ ή των προσηλύτων των προσκειμένων εν υμίν, ος εάν σφάξῃ μόσχον ή πρόβατον ή αίγα εν τη παρεμβολή και ος αν σφάξῃ έξω της παρεμβολής, 4 και επί την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου μη ενέγκῃ, ώστε ποιήσαι αυτό εις ολοκαύτωμα ή σωτήριον Κυρίω δεκτόν εις οσμὴν ευωδίας, και ος αν σφάξῃ έξω και επί την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου μη ενέγκῃ αυτό, ώστε προσενέγκαι δώρον τω Κυρίῳ απέναντι της σκηνης Κυρίου, και λογισθήσεται τω ανθρώπῳ εκείνῳ αίμα· αίμα εξέχεεν, εξολοθρευθήσεται η ψυχή εκείνη εκ του λαού αυτής· 5 όπως αναφέρωσιν οι υιοί Ισραήλ τας θυσίας αυτών, όσας αν αυτοί σφάζουσιν εν τοις πεδίοις, και οίσουσιν τω Κυρίῳ επί τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου προς τον ιερέα και θύσουσιν θυσίαν σωτηρίου τω Κυρίῳ αυτά. 6 και προσχεεί ο ιερεύς το αίμα επί το θυσιαστήριον κύκλω απέναντι Κυρίου παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου και ανοίσει το στέαρ εις οσμὴν ευωδίας Κυρίῳ. 7 και ου θύσουσιν έτι τας θυσίας αυτών τοις ματαίοις, οίς αυτοί εκπορνεύουσιν οπίσω αυτών· νόμιμον αιώνιον έσται υμίν εις τας γενεάς υμών.

8 Και ερείς προς αυτούς· άνθρωπος άνθρωπος των υιών Ισραήλ ή από των υιών των προσηλύτων των προσκειμένων εν υμίν, ος αν ποιήσῃ ολοκαύτωμα ή θυσίαν 9 και επί την θύραν της σκηνης του μαρτυρίου μη ενέγκῃ ποιήσαι αυτό τω Κυρίῳ, εξολοθρευθήσεται ο άνθρωπος εκείνος εκ του λαού αυτού.

10 Και άνθρωπος άνθρωπος των υιών Ισραήλ ή των προσηλύτων των προσκειμένων εν υμίν, ος αν φάγῃ παν αίμα, και επιστήσω το πρόσωπόν μου επί την ψυχὴν την έσθουσαν το αίμα και απολώ αυτήν εκ του λαού αυτής· 11 η γαρ ψυχή πάσης σαρκός αίμα αυτού εστι, και εγώ δέδωκα αυτό υμίν επί του θυσιαστηρίου εξιλάσκεσθαι περί των ψυχών υμών· το γαρ αίμα αυτού αντί ψυχής εξιλάσεται. 12 δια τούτο είρηκα τοις υιοίς Ισραήλ· πάσα ψυχή εξ υμών ου φάγεται αίμα, και ο προσήλυτος ο προσκείμενος εν υμίν ου φάγεται αίμα. 13 και άνθρωπος άνθρωπος των υιών Ισραήλ ή των προσηλύτων των προσκειμένων εν υμίν, ος αν θηρεύσῃ θήρευμα θηρίον ή πετεινόν, ό έσθεται, και εκχεεί το αίμα και καλύψῃ αυτό τη γῇ· 14 η γαρ ψυχή πάσης σαρκός αίμα αυτού εστι. και είπα τοις υιοίς Ισραήλ· αίμα πάσης σαρκός ου φάγεσθε, ό τι η ψυχή πάσης σαρκός αίμα αυτού εστι· πας ο έσθων αυτό εξολοθρευθήσεται.

15 Και πάσα ψυχή, ήτις φάγεται θνησιμαίον ή θηριάλωτον εν τοις αυτόχθοσιν ή εν τοις προσηλύτοις, πλυνεί τα ιμάτια αυτού και λούσεται ύδατι και ακάθαρτος έσται έως εσπέρας και καθάρος έσται. 16 εάν δε μη πλύνη τα ιμάτια και το σώμα μη λούσηται ύδατι, και λήψεται ανόμημα αυτού.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ

1 ΚΑΙ είπε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 2 λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ και ερείς προς αυτούς· εγώ Κύριος ο Θεός υμών. 3 κατά τα επιτηδεύματα Αιγύπτου, εν ή κατωκήσατε επ ‘ αυτή, ου ποιήσετε και κατά τα επιτηδεύματα γης Χαναάν, εις ην εγώ εισάγω υμάς εκεί, ου ποιήσετε και τοις νομίμοις αυτών ου πορεύσεσθε. 4 τα κρίματά μου ποιήσετε και τα προστάγματά μου φυλάξεσθε και πορεύσεσθε εν αυτοίς· εγώ Κύριος ο Θεός υμών. 5 και φυλάξεσθε πάντα τα προστάγματά μου και πάντα τα κρίματά μου και ποιήσετε αυτά, α ποιήσας αυτά άνθρωπος ζήσεται εν αυτοίς· εγώ Κύριος ο Θεός υμών.

6 Άνθρωπος άνθρωπος προς πάντα οικεία σαρκός αυτού ου προσελεύσεται αποκαλύψαι ασχημοσύνην· εγώ Κύριος. 7 ασχημοσύνην πατρός σου και ασχημοσύνην μητρός σου ουκ αποκαλύψεις, μήτηρ γαρ σου εστιν, ουκ αποκαλύψεις την ασχημοσύνην αυτής. 8 ασχημοσύνην γυναικός πατρός σου ουκ αποκαλύψεις, ασχημοσύνη πατρός σου εστιν. 9 ασχημοσύνην της αδελφής σου εκ πατρός σου ή εκ μητρός σου ενδογενούς ή γεγεννημένης έξω, ουκ αποκαλύψεις ασχημοσύνην αυτών. 10 ασχημοσύνην θυγατρός υιού σου ή θυγατρός θυγατρός σου ουκ αποκαλύψεις την ασχημοσύνην αυτών, ότι σή ασχημοσύνη εστί. 11 ασχημοσύνην θυγατρός γυναικός πατρός σου ουκ αποκαλύψεις, ομοπατρία αδελφή σου εστιν, ουκ αποκαλύψεις την ασχημοσύνην αυτής. 12 ασχημοσύνην αδελφής πατρός σου ουκ αποκαλύψεις, οικεία γαρ πατρός σου εστιν. 13 ασχημοσύνην αδελφής μητρός σου ουκ αποκαλύψεις, οικεία γαρ μητρός σου εστιν. 14 ασχημοσύνην αδελφού του πατρός σου ουκ αποκαλύψεις και προς την γυναίκα αυτού ουκ εισελεύσθαι, συγγενής γαρ σου εστιν. 15 ασχημοσύνην νύμφης σου ουκ αποκαλύψεις, γυνή γαρ υιού σου εστιν, ουκ αποκαλύψεις την ασχημοσύνην αυτής. 16 ασχημοσύνην γυναικός αδελφού σου ουκ αποκαλύψεις, ασχημοσύνη αδελφού σου εστιν. 17 ασχημοσύνην γυναικός και θυγατρός αυτής ουκ αποκαλύψεις· την θυγατέρα του υιού αυτής και την θυγατέρα της θυγατρός αυτής ου λήψη αποκαλύψαι την ασχημοσύνην αυτών, οικείαι γαρ σου εισιν· ασέβημά εστι. 18 γυναίκα επ ‘ αδελφή αυτής ου λήψη αντίζηλον αποκαλύψαι την ασχημοσύνην αυτής επ ‘ αυτή, έτι ζωής αυτής.

19 Και προς γυναίκα εν χωρισμω ακαθαρσίας αυτής ουκ εισελεύσθαι αποκαλύψαι την ασχημοσύνην αυτής. 20 και προς την γυναίκα του πλησίον σου ου δώσεις κοίτην σπέρματός σου, εκμιανθήναι προς αυτήν. 21 και από του σπέρματός σου ου δώσεις λατρεύειν άρχοντι και ου βεβηλώσεις το όνομα το άγιον· εγώ Κύριος· 22 και μετά άρσενος ου κοιμηθήσθαι κοίτην γυναικείαν, βέλυγμα γαρ εστι. 23 και προς παν τετράπουν ου δώσεις την κοίτην σου εις σπερματισμόν, εκμιανθήναι προς αυτό. και γυνή ου στήσεται προς παν τετράπουν βιβασθήναι, μυσaron γαρ εστι.

24 Μή μιάνεσθε εν πάσι τούτοις· εν πάσι γαρ τούτοις εμιάνθησαν τα έθνη, α εγώ εξαποστέλλω προ προσώπου υμών, 25 και εξεμιάνθη η γη, και ανταπέδωκα αδικίαν αυτοίς δι ‘ αυτήν, και προσώχθισεν η γη τοις εγκαθημένοις επ ‘ αυτής. 26 και φυλάξεσθε πάντα τα νόμιμά μου και πάντα τα προστάγματά μου, και ου ποιήσετε από πάντων των βδελυγμάτων τούτων, ο εγχώριος και ο προσγενόμενος προσήλυτος εν υμίν· 27 πάντα γαρ τα βδελύγματα ταύτα εποίησαν οι άνθρωποι της γης οι όντες πρότερον υμών, και εμιάνθη η γη. 28 και ίνα μη προσοχθήσθαι υμίν η γη εν τω μιάνειν υμάς αυτήν, ον τρόπον προσώχθισε τοις έθνεσι τοις προ υμών. 29 ότι πας, ος εάν ποιήσθαι από πάντων των βδελυγμάτων τούτων, εξολοθρευθήσονται αι ψυχαί αι ποιούσαι εκ του λαού αυτών. 30 και φυλάξετε τα προστάγματά μου, όπως μη ποιήσθαι από πάντων των νομίμων των βδελυγμένων, α γέγονε προ του υμάς, και ου μιανθήσεσθε εν αυτοίς, ότι εγώ Κύριος ο Θεός υμών.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 2 λάλησον τη συναγωγή των υιών Ισραήλ και ερείς προς αυτούς· άγιοι έσεσθε, ότι άγιος εγώ Κύριος ο Θεός υμών. 3 έκαστος πατέρα αυτού και μητέρα αυτού φοβείσθω, και τα σάββατά μου φυλάξεσθε· εγώ Κύριος ο Θεός υμών. 4 ουκ επακολουθήσετε ειδώλοις και θεούς χωνευτούς ου ποιήσετε υμίν· εγώ Κύριος ο Θεός υμών. 5 και εάν θύσητε θυσίαν σωτηρίου τω Κυρίω, δεκτήν υμών θύσετε. 6 ή αν ημέρα θύσετε, βρωθήσεται και τη αύριον· και εάν καταλειφθή έως ημέρας τρίτης, εν πυρί κατακαυθήσεται. 7 εάν δε βρώσει βρωθή τη ημέρα τη τρίτη, άθυτόν εστιν, ου δεχθήσεται. 8 ο δε έσθων αυτό αμαρτίαν λήψεται, ότι τα άγια Κυρίου εβεβήλωσε· και εξολοθρευθήσονται αι ψυχαί αι έσθουσαι εκ του λαού αυτών.

9 Και εκθεριζόντων υμών τον θερισμόν της γης υμών, ου συντελέσετε τον θερισμόν υμών του αγρού σου εκθерίσαι, και τα αποπίπτοντα του θερισμού σου ου συλλέξεις. 10 και τον αμπελώνά σου ουκ

επανατρυγήσεις, ουδέ τας ρώγας του αμπελώνός σου συλλέξεις· τω πτωχῷ και τω προσηλύτῳ καταλείψεις αυτά· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς υμῶν.

11 Οὐ κλέψετε, οὐ ψεύσεσθε, οὐδὲ συκοφαντήσει ἕκαστος τὸν πλησίον. 12 καὶ οὐκ ομείσθῃ τῷ ὀνόματί μου ἐπ' ἁδίκῳ καὶ οὐ βεβηλώσετε τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου τοῦ Θεοῦ υμῶν· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς υμῶν. 13 οὐκ ἀδικήσεις τὸν πλησίον καὶ οὐχ ἀρπάξεις καὶ οὐ μὴ κοιμηθῇσεται ὁ μισθὸς τοῦ μισθωτοῦ σου παρά σοί ἕως πρωῒ. 14 οὐ κακῶς ἐρεῖς κωφόν, καὶ ἀπέναντι τυφλοῦ οὐ προσθήσεις σκάνδαλον, καὶ φοβηθῇσῃ Κύριον τὸν Θεόν σου· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς υμῶν.

15 Οὐ ποιήσετε ἀδικον ἐν κρίσει· οὐ λήψῃ πρόσωπον πτωχοῦ, οὐδέ μὴ θαυμάσης πρόσωπον δυνάστου· ἐν δικαιοσύνῃ κρινεῖς τὸν πλησίον σου. 16 οὐ πορεύσῃ δόλῳ ἐν τῷ ἔθνει σου, οὐκ ἐπιστήσῃ ἐφ' αἷμα τοῦ πλησίον σου· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς υμῶν. 17 οὐ μισήσεις τὸν ἀδελφόν σου τῇ διανοίᾳ σου· ἐλεγμῷ ἐλέγξεις τὸν πλησίον σου καὶ οὐ λήψῃ δι' αὐτόν ἁμαρτίαν. 18 καὶ οὐκ ἐκδικάται σου ἡ χεὶρ, καὶ οὐ μηνιεῖς τοῖς υἱοῖς τοῦ λαοῦ σου, καὶ ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· ἐγὼ εἰμι Κύριος.

19 Τὸν νόμον μου φυλάξεσθε· τὰ κτήνη σου οὐ κατοχεύσεις ἐτεροζύγῳ, καὶ τὸν αμπελώνά σου οὐ κατασπερεῖς διάφορον, καὶ ἱμάτιον ἐκ δύο υφασμένων κίβδηλον οὐκ ἐπιβαλεῖς σεαυτῷ.

20 Καὶ ἐάν τις κοιμηθῇ μετὰ γυναικὸς κοίτην σπέρματος, καὶ αὕτη ἡ οἰκίτις διαπεφυλαγμένη ἀνθρώπῳ, καὶ αὕτη λύτῃ οὐ λελύτρωται, ἡ ἐλευθερία οὐκ ἐδόθη αὐτῇ, ἐπισκοπῇ ἔσται αὐτοῖς, οὐκ ἀποθάνονται, ὅτι οὐκ ἀπηλευθερώθη. 21 καὶ προσάξει τῆς πλημμελείας αὐτοῦ τῷ Κυρίῳ παρά τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου κρινόν πλημμελείας· 22 καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς ἐν τῷ κριῷ τῆς πλημμελείας ἐναντὶ Κυρίου περὶ τῆς ἁμαρτίας, ἧς ἡμαρτε, καὶ ἀφεθῇσεται αὐτῷ ἡ ἁμαρτία, ἣν ἡμαρτεν.

23 Ὅταν δὲ εἰσέλθῃτε εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεὸς υμῶν δίδωσιν ὑμῖν, καὶ καταφυτεύσετε παν ζύλον βρώσιμον καὶ περικαθαριεῖτε τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτοῦ· ὁ καρπὸς αὐτοῦ τρία ἔτη ἔσται ὑμῖν ἀπερικάθατος, οὐ βρωθήσεται. 24 καὶ τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ ἔσται πας ὁ καρπὸς αὐτοῦ ἅγιος αἰνετός τῷ Κυρίῳ. 25 ἐν δὲ τῷ ἔτει τῷ πέμπτῳ φάγεσθε τὸν καρπὸν, πρόσθεμα ὑμῖν τὰ γενήματα αὐτοῦ· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς υμῶν.

26 Μὴ ἔσθῃτε ἐπὶ τῶν ὀρέων καὶ οὐκ ὠινιεῖσθε, οὐδέ ὀρνηθοσκοπήσεσθε. 27 οὐ ποιήσετε σισόην ἐκ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς υμῶν, οὐδέ φθερεῖτε τὴν ὄψιν τοῦ πώγωνος υμῶν. 28 καὶ ἐντομίδας οὐ ποιήσετε ἐπὶ ψυχῇ ἐν τῷ σώματι υμῶν καὶ γράμματα στικτὰ οὐ ποιήσετε ἐν ὑμῖν· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς υμῶν. 29 οὐ βεβηλώσεις τὴν θυγατέρα σου ἐκπορνεύσαι αὐτήν καὶ οὐκ ἐκπορνεύσει ἡ γῆ, καὶ ἡ γῆ πλησθήσεται ἀνομίας.

30 Τὰ σάββατά μου φυλάξεσθε καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων μου φοβηθήσεσθε· ἐγὼ εἰμι Κύριος. 31 οὐκ ἐπακολουθήσετε ἐγγαστριμύθιοις καὶ τοῖς ἐπαιδοῖς οὐ προσκολληθήσεσθε, ἐκμεινῆσαι ἐν αὐτοῖς· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς υμῶν. 32 ἀπὸ προσώπου πολιοῦ ἐξαναστήσῃ καὶ τιμήσεις πρόσωπον πρεσβυτέρου καὶ φοβηθήσῃ τὸν Θεόν σου· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς υμῶν.

33 Εἴνδε τις προσέλθῃ ὑμῖν προσηλύτος ἐν τῇ γῇ υμῶν, οὐ θλίψετε αὐτόν· 34 ὡς ὁ αὐτόχθων ἐν ὑμῖν ἔσται ὁ προσηλύτος ὁ προσπορευόμενος πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀγαπήσεις αὐτόν ὡς σεαυτόν, ὅτι προσηλύτοι ἐγενήθητε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς υμῶν. 35 οὐ ποιήσετε ἀδικον ἐν κρίσει, ἐν μέτροις καὶ ἐν σταθμοῖς καὶ ἐν ζυγοῖς. 36 ζυγὰ δίκαια καὶ σταθμῖα δίκαια καὶ Χοὺς δίκαιοι ἔσται ἐν ὑμῖν· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς υμῶν, ὁ ἐξαγαγὼν ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

37 Καὶ φυλάξεσθε πάντα τὸν νόμον μου καὶ πάντα τὰ προστάγματά μου καὶ ποιήσετε αὐτά· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς υμῶν.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων· 2 καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις· ἐάν τις ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἢ ἀπὸ τῶν γεγεννημένων προσηλύτων ἐν Ἰσραὴλ, ὅς ἂν δώῃ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἀρχοντι, θανάτῳ θανατούσθῳ· τὸ ἔθνος τὸ ἐπὶ τῆς γῆς λιθοβολήσουσιν αὐτόν ἐν λίθοις. 3 καὶ ἐγὼ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ ἀπολῶ αὐτόν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὅτι τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἔδωκεν ἀρχοντι, ἵνα μίανῃ τὰ ἁγία μου καὶ βεβηλώσῃ τὸ ὄνομα τῶν ἡγιασμένων μοι. 4 ἐάν δὲ ὑπερόψῃ ὑπερίδωσιν οἱ αὐτόχθονες τῆς γῆς τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου, ἐν τῷ δοῦναι αὐτόν τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἀρχοντι, τοῦ μὴ ἀποκτεῖναι αὐτόν, 5 καὶ ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ τὴν συγγένειαν αὐτοῦ καὶ ἀπολῶ αὐτόν καὶ πάντας τοὺς ὁμονοούντας αὐτῷ, ὥστε ἐκπορνεύειν αὐτόν εἰς τοὺς ἀρχοντας ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῶν. 6 καὶ ψυχῇ, ἢ ἐάν ἐπακολουθήσῃ ἐγγαστριμύθιοις ἢ ἐπαιδοῖς, ὥστε ἐκπορνεύσαι ὀπίσω αὐτῶν, ἐπιστήσω τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἐκείνην καὶ ἀπολῶ αὐτήν ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτῆς. 7 καὶ ἔσεσθε ἅγιοι, ὅτι ἅγιος ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς υμῶν. 8 καὶ φυλάξεσθε τὰ προστάγματά μου καὶ ποιήσετε αὐτά· ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων ὑμᾶς. 9 ἄνθρωπος ἄνθρωπος, ὅς ἂν κακῶς εἴπῃ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἢ τὴν μητέρα αὐτοῦ, θανάτῳ θανατούσθῳ· πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ κακῶς εἶπεν· ἔνοχος ἔσται. 10 ἄνθρωπος ὅς ἂν μοιχεύσῃται γυναῖκα ἀνδρός, ἢ ὅς ἂν μοιχεύσῃται γυναῖκα τοῦ πλησίον, θανάτῳ θανατούσθῳ, ὁ μοιχεύων καὶ ἡ μοιχευομένη. 11 καὶ ἐάν τις κοιμηθῇ μετὰ γυναικὸς τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἀσχημοσύνην τὸν πατὸς αὐτοῦ ἀπεκάλυψε, θανάτῳ θανατούσθῳ, ἀμφοτέροι ἔνοχοι εἰσι. 12 καὶ ἐάν τις κοιμηθῇ μετὰ νύμφης αὐτοῦ, θανάτῳ θανατούσθῳ, ἀμφοτέροι· ἡσεβήκασι γὰρ, ἔνοχοι εἰσι. 13 καὶ ὅς ἂν κοιμηθῇ μετὰ ἀρσενος κοίτην γυναικὸς, βδέλυγμα ἐποίησαν ἀμφοτέροι· θανάτῳ θανατούσθῳ, ἔνοχοι εἰσιν. 14 ὅς ἂν λάβῃ γυναῖκα καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς, ἀνόμημά ἐστιν, ἐν πυρὶ κατακαύσουσιν αὐτόν καὶ αὐτάς,

και ουκ εσται ανομία εν υμίν. 15 και ος αν δω κοιτασίαν αυτού εν τετράποδι, θανάτω θανατούσθω, και το τετράπουν αποκτενείτε. 16 και γυνή, ήτις προσελεύσεται προς παν κτήνος βιβασθήναι αυτήν υπ ' αυτού, αποκτενείτε την γυναίκα και το κτήνος· θανάτω θανατούσθωσαν, ένοχοί

εισιν. 17 ος αν λάβη την αδελφήν αυτού εκ πατρός αυτού ή εκ μητρός αυτού και ίδη την ασχημοσύνην αυτής και αύτη ίδη την ασχημοσύνην αυτού, όνειδός εστιν, εξολοθρευθήσονται ενώπιον υιών γένους αυτών· ασχημοσύνην αδελφής αυτού απεκάλυψεν, αμαρτίαν κοιμούνται. 18 και ανήρ, ος αν κοιμηθή μετά γυναικός αποκαθήμενης και αποκαλύψη την ασχημοσύνην αυτής, την πηγήν αυτής απεκάλυψε, και αύτη απεκάλυψε την ρύσιν του αίματος αυτής· εξολοθρευθήσονται αμφοτέροι εκ της γενεάς αυτών. 19 και ασχημοσύνην αδελφής πατρός σου και αδελφής μητρός σου ουκ αποκαλύψεις· την γαρ οικειότητα απεκάλυψεν, αμαρτίαν αποίσονται. 20 ος αν κοιμηθή μετά της συγγενούς αυτού, ασχημοσύνην της συγγενείας αυτού απεκάλυψεν, άτεκνοι αποθανούνται. 21 ος εάν λάβη γυναίκα του αδελφού αυτού, ακαθαρσία εστιν· ασχημοσύνην του αδελφού αυτού απεκάλυψεν, άτεκνοι αποθανούνται.

22 Και φυλάσασθε πάντα τα προστάγματά μου, και τα κρίματά μου και ποιήσετε αυτά, και ου μη προσοχθίση υμίν η γη, εις ην εγώ εισάγω υμάς εκεί κατοικείν επ ' αυτής. 23 και ουχί πορεύεσθε τοις νομίμοις των εθνών, ους εξαποστέλλω αφ ' υμών· ότι ταύτα πάντα εποίησαν, και εβδελυζάμην αυτούς. 24 και είπα υμίν· υμείς κληρονομήσετε την γην αυτών, και εγώ δώσω υμίν αυτήν εν κτήσει, γην ρέουσαν γάλα και μέλι· εγώ Κύριος ο Θεός υμών, ος διώρισα υμάς από πάντων των εθνών. 25 και αφοριείτε αυτούς ανά μέσον των κτηνών των καθαρών και ανά μέσον των κτηνών των ακαθάρτων και ανά μέσον των πετεινών των καθαρών και των ακαθάρτων, και ου βδελύξετε τας ψυχάς υμών εν τοις κτήνεσι, και εν τοις πετεινοίς και εν πάσι τοις ερπετοίς της γης, α εγώ αφώρισα υμίν εν ακαθαρσία. 26 και έσεσθέ μοι άγιοι, ότι εγώ άγιός ειμι Κύριος ο Θεός υμών, ο αφορίσας υμάς από πάντων των εθνών, είναι εμοί.

27 Και ανήρ ή γυνή, ος αν γένηται αυτών εγγαστρίμυθος ή επαιδός, θανάτω θανατούσθωσαν αμφοτέροι· λίθοις λιθοβολήσετε αυτούς, ένοχοί εισι.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ

1 ΚΑΙ είπε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· είπον τοις ιερεύσι τοις υιοίς Ααρών και ερείς προς αυτούς· εν ταις ψυχαίς ου μιανθήσονται εν τω εθνει αυτών, 2 αλλ ' ή εν τω οικείω τω έγγιστα αυτών, επί πατρί και μητρί και υιοίς και θυγατράσιν, επ ' αδελφω 3 και επ ' αδελφή παρθένω τη εγγιζούση αυτω, τη μη εκδεδομένη ανδρί, επί τούτοις μιανθήσεται. 4 ου μιανθήσεται εξάπινα εν τω λαω αυτού εις βεβήλωσιν αυτού. 5 και φαλάκρωμα ου ξυρηθήσεσθε την κεφαλήν επί νεκρω και την όψιν του πώγωνος ου ξυρήσονται και επί τας σάρκας αυτών ου κατατεμούσιν εντομίδας. 6 άγιοι έσονται τω Θεω αυτών και ου βεβηλώσουσι το όνομα του Θεού αυτών· τας γαρ θυσίας Κυρίου δώρα του Θεού αυτών αυτοί προσφέρουσι και έσονται άγιοι. 7 γυναίκα πόρνην και βεβηλωμένην ου λήψονται και γυναίκα εκβεβλημένην από ανδρός αυτής, ότι άγιός εστι Κυρίω τω Θεω αυτού. 8 και αγιάσεις αυτών. τα δώρα Κυρίου του Θεού υμών ούτος προσφέρει· άγιός εσται, ότι άγιος εγώ Κύριος ο αγιάζων αυτούς. 9 και θυγάτηρ ανθρώπου ιερέως εάν βεβηλωθή του εκπορνεύσαι, το όνομα του πατρός αυτής αυτή βεβηλοί, επί πυρός κατακαυθήσεται.

10 Και ο ιερέυς ο μέγας από των αδελφών αυτού, του επικεχυμένου επί την κεφαλήν του ελαίου του χριστού και τετελειωμένου ενδύσασθαι τα ιμάτια, την κεφαλήν ουκ αποκιδάρώσει και τα ιμάτια ου διαρρήξει, 11 και επί πάση ψυχή τετελευτηκυία ουκ εισελεύσεται, επί πατρί αυτού ουδέ επί μητρί αυτού ου μιανθήσεται. 12 και εκ των αγίων ουκ εξελεύσεται και ου βεβηλώσει το ηγιασμένον του Θεού αυτού, ότι το άγιον έλαιον το χριστόν του Θεού επ ' αυτω· εγώ Κύριος. 13 ούτος γυναίκα παρθένον εκ του γένους αυτού λήψεται· 14 χήραν δε και εκβεβλημένην και βεβηλωμένην και πόρνην, ταύτας ου λήψεται, αλλ ' ή παρθένον εκ του λαού αυτού λήψεται γυναίκα. 15 και ου βεβηλώσει το σπέρμα αυτού εν τω λαω αυτού· εγώ Κύριος ο αγιάζων αυτών.

16 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 17 είπον Ααρών· άνθρωπος εκ του γένους σου εις τας γενεάς υμών, τινί εάν ή εν αυτω μώμος, ου προσελεύσεται προσφέρειν τα δώρα του Θεού αυτού. 18 πας άνθρωπος, ω εστιν εν αυτω μώμος, ου προσελεύσεται, άνθρωπος τυφλός ή χωλός ή κολοβόριν ή ωτότμητος 19 ή άνθρωπος, ω αν ή εν αυτω σύντριμμα χειρός, ή σύντριμμα ποδός 20 ή κυρτός ή έφηλος ή πτίλλος τους οφθαλμούς ή άνθρωπος, ω αν ή εν αυτω ψώρα αγρία, ή λειχήν ή μονόρχις, 21 πας ω εστιν εν αυτω μώμος εκ του σπέρματος Ααρών του ιερέως, ουκ εγγιεί του προσενεγκείν τας θυσίας τω Θεω σου, ότι μώμος εν αυτω· τα δώρα του Θεού ου προσελεύσεται προσενεγκείν. 22 τα δώρα του Θεού τα άγια των αγίων, και από των αγίων φάγεται· 23 πλήν προς το καταπέτασμα ου προσελεύσεται και προς το θυσιαστήριον ουκ εγγιεί, ότι μώμον έχει· και ου βεβηλώσει το άγιον του Θεού αυτού, ότι εγώ ειμι Κύριος ο αγιάζων αυτούς. 24 και ελάλησε Μωυσής προς Ααρών και τους υιούς αυτού και προς πάντας υιούς Ισραήλ.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 2 είπον Ααρών και τοις υιοίς αυτού· και προσεχέτωσαν από των αγίων των υιών Ισραήλ, και ου βεβηλώσουσι το όνομα το άγιόν μου, όσα αυτοί αγιάζουσί μοι· εγώ Κύριος. 3 είπον αυτοίς· εις τας γενεάς υμών πας άνθρωπος, ος αν προσέλθη από παντός του σπέρματος υμών προς τα άγια, όσα αν αγιάζωσιν οι υιοί Ισραήλ τω Κυρίω, και η ακαθαρσία αυτού επ' αυτω ή, εξολοθρευθήσεται η ψυχή εκείνη απ' εμού· εγώ Κύριος ο Θεός υμών. 4 και άνθρωπος εκ του σπέρματος Ααρών του ιερέως και ούτος λεπρά ή γονορρυεί, των αγίων ουκ έδεται, έως αν καθαρισθή· και ο απτόμενος πάσης ακαθαρσίας ψυχής ή άνθρωπος, ω αν εξέλθη εξ αυτού κοίτη σπέρματος, 5 ή όστις αν άψηται παντός ερπετού ακαάρτου, ό μιανεί αυτόν, ή επ' άνθρωπω, εν ω μιανεί αυτόν κατά πάσαν ακαθαρσίαν αυτού· 6 ψυχή ήτις εάν άψηται αυτών, ακάθαρτος έσται έως εσπέρας· ουκ έδεται από των αγίων, εάν μη λούσηται το σώμα αυτού ύδατι 7 και δύη ο ήλιος και καθαρός έσται, και τότε φάγεται των αγίων, ότι άρτος αυτού εστι. 8 θνησιμαίον και θηριάλωτον ου φάγεται, μιανθήναι αυτόν εν αυτοίς· εγώ Κύριος. 9 και φυλάζονται τα φυλάγματά μου, ίνα μη λάβωσι δι' αυτά αμαρτίαν και αποθάνωσι δι' αυτά, εάν βεβηλώσωσιν αυτά· εγώ Κύριος ο Θεός ο αγιάζων αυτούς. 10 και πας αλλογενής ου φάγεται άγια· πάροικος ιερέως ή μισθωτός ου φάγεται άγια. 11 εάν δε ιερεύς κτήσεται ψυχήν έγκτητον αργυρίου, ούτος φάγεται εκ των άρτων αυτού· και οι οικογενείς αυτού, και ούτοι φάγονται τον άρτον αυτού. 12 και θυγάτηρ ανθρώπου ιερέως εάν γένηται ανδρί αλλογενεί, αυτή των απαρχών αγίου ου φάγεται. 13 και θυγάτηρ ιερέως εάν γένηται χήρα ή εκβεβλημένη, σπέρμα δε μη ή αυτή, επαναστρέψει επί τον οίκον τον πατρικόν κατά την νεότητα αυτής, από των άρτων του πατρός αυτής φάγεται· και πας αλλογενής ου φάγεται απ' αυτών. 14 και άνθρωπος, ος αν φάγη άγια κατ' άγνοιαν, και προσθήσει το επίπεμπτον αυτού επ' αυτό και δώσει τω ιερεί τω άγιον. 15 και ου βεβηλώσουσι τα άγια των υιών Ισραήλ, α αυτοί αφαιρούσι τω Κυρίω, 16 και επάξουσιν εφ' εαυτούς ανομίαν πλημμελείας εν τω εσθίειν αυτούς τα άγια αυτών· ότι εγώ Κύριος ο αγιάζων αυτούς.

17 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 18 λάλησον Ααρών και τοις υιοίς αυτού και πάση συναγωγή Ισραήλ και ερείς προς αυτούς· άνθρωπος άνθρωπος από των υιών Ισραήλ, ή των προσηλύτων των προσκειμένων προς αυτούς εν Ισραήλ, ος αν προσενέγκη τα δώρα αυτού κατά πάσαν ομολογίαν αυτών ή κατά πάσαν αίρεσιν αυτών, όσα αν προσενέγκωσι τω Θεω εις ολοκαύτωμα, 19 δεκτά υμίν άμωμα άρσενα εκ των βουκολίων ή εκ των προβάτων και εκ των αιγών. 20 πάντα, όσα αν έχη μώμον εν αυτω, ου προσάζουσιν Κυρίω, διότι ου δεκτόν έσται υμίν. 21 και άνθρωπος ος αν προσενέγκη θυσίαν σωτηρίου τω Κυρίω διαστείλας ευχήν ή κατά αίρεσιν ή εν ταις εορταίς υμών, εκ των βουκολίων ή εκ των προβάτων άμωμον έσται εισδεκτόν, πας μώμος ουκ έσται εν αυτω. 22 τυφλόν ή συντετριμμένον ή γλωσσότμητον ή μυρμηκιώντα ή ψωραγριώντα ή λειχήνας έχοντα, ου προσάζουσιν ταύτα τω Κυρίω. και εις κάρπωσιν ου δώσετε απ' αυτών επί το θυσιαστήριον τω Κυρίω. 23 και μόσχον ή πρόβατον ωτότμητον ή κολοβόκερκον σφάγια ποιήσεις αυτά σεαυτω, εις δε ευχήν σου ου δεχθήσεται. 24 θλαδίαν και εκτεθλιμμένον και εκτομίαν και απεσπασμένον ου προσάξεις αυτά τω Κυρίω και επί της γης υμών ου ποιήσετε. 25 και εκ χειρός αλλογενούς ου προσοίσετε τα δώρα του Θεού υμών από πάντων τούτων, ότι φθάρματά εστιν εν αυτοίς, μώμος εν αυτοίς, ου δεχθήσεται ταύτα υμίν.

26 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 27 μόσχον ή πρόβατον ή αίγα, ως αν τεχθή, και έσται επτά ημέρας υπό την μητέρα, τη δε ημέρα τη ογδόη και επέκεινα δεχθήσεται εις δώρα, κάρπωμα Κυρίω. 28 και μόσχον και πρόβατον, αυτήν και τα παιδιά αυτής, ου σφάζεις εν ημέρα μια. 29 εάν δε θύσης θυσίαν ευχήν χαρμοσύνην Κυρίω, εισδεκτόν υμίν θύσετε αυτό· 30 αυτή τη ημέρα εκείνη βρωθήσεται, ουκ απολείψετε από των κρεών εις το πρωϊ· εγώ ειμι Κύριος.

31 Και φυλάζετε τας εντολάς μου και ποιήσετε αυτάς. 32 και ου βεβηλώσετε το όνομα του αγίου, και αγιαστήσομαι εν μέσω των υιών Ισραήλ· εγώ Κύριος ο αγιάζων υμάς, 33 ο εξαγαγών υμάς εκ γης Αιγύπτου, ώστε είναι υμών Θεός, εγώ Κύριος.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'

1 ΚΑΙ είπε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 2 λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ, και ερείς προς αυτούς· αι εορταί Κυρίου, ας καλέσετε αυτάς κλητάς αγίας, αύταί εισιν αι εορταί μου. 3 εξ ημέρας ποιήσεις έργα, τη δε ημέρα τη εβδόμη σάββατα ανάπαυσις κλητή αγία τω Κυρίω· παν έργον ου ποιήσεις, σάββατά εστι τω Κυρίω εν πάση κατοικία υμών.

4 Αύται αι εορταί τω Κυρίω κληταί άγιοι, ας καλέσετε αυτάς εν τοις καιροίς αυτών. 5 εν τω πρώτω μηνί εν τη τεσσαρεσκαидεκάτη ημέρα του μηνός, ανά μέσον των εσπερινών πάσχα τω Κυρίω. 6 και εν τη πεντεκαидεκάτη ημέρα του μηνός τούτου εορτή των αζύμων τω Κυρίω· επτά ημέρας άζυμα έδεσθε. 7 και ημέρα η πρώτη κλητή αγία έσται υμίν, παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε· 8 και προσάζετε ολοκαυτώματα τω Κυρίω επτά ημέρας· και η ημέρα η εβδόμη κλητή αγία έσται υμίν, παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε.

9 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 10 είπον τοις υιοίς Ισραήλ, και ερείς προς αυτούς· όταν εισέλθητε εις την γην, ην εγώ δίδωμι υμίν, και θεριζήτε τον θερισμόν αυτής, και οίσετε το δράγμα απαρχήν του θερισμού υμών προς τον ιερέα· 11 και ανοίσει το δράγμα έναντι Κυρίου δεκτόν υμίν, τη επαύριον της πρώτης ανοίσει αυτό ο ιερεύς. 12 και ποιήσετε εν τη ημέρα, εν ή αν φέρητε το δράγμα, πρόβατον άμωμον

ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα τω Κυρίω. 13 και την θυσίαν αυτού δύο δέκατα σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω· θυσία τω Κυρίω, οσμή ευωδίας Κυρίω· και σπονδήν αυτού το τέταρτον του είν οίνου. 14 και άρτον και πεφρυγμένα χίδρα νέα ου φάγεσθε έως εις αυτήν την ημέραν ταύτην, έως αν προσενέγκητε υμείς τα δώρα τω Θεω υμών· νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς υμών εν πάση κατοικία υμών.

15 Και αριθμήσετε υμίν από της επαύριον των σαββάτων, από της ημέρας ης αν προσενέγκητε το δράγμα του επιθέματος, επτά εβδομάδας ολοκλήρους, 16 έως της επαύριον της εσχάτης εβδομάδος αριθμήσετε πεντήκοντα ημέρας και προσοίσετε θυσίαν νέαν τω Κυρίω. 17 από της κατοικίας υμών προσοίσετε άρτους επίθεμα, δύο άρτους· εκ δύο δεκάτων σεμιδάλεως έσονται, εξυμωμένοι πεφθίσονται πρωτογεννημάτων τω Κυρίω. 18 και προσάξετε μετά των άρτων επτά αμνούς αμώμους ενιαυσίους και μόσχον ένα εκ βουκολίου και κριούς δύο αμώμους, και έσονται ολοκαύτωμα τω Κυρίω και αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών θυσία οσμή ευωδίας τω Κυρίω. 19 και ποιήσουσι χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας και δύο αμνούς ενιαυσίους εις θυσίαν σωτηρίου μετά των άρτων του πρωτογεννήματος· 20 και επιθήσει αυτά ο ιερεύς μετά των άρτων του πρωτογεννήματος επίθεμα εναντίον Κυρίου μετά των δύο αμνών· άγια έσονται τω Κυρίω, τω ιερεί τω προσφέροντι αυτά αυτω έσται. 21 και καλέσετε ταύτην την ημέραν κλητήν· άγια έσται υμίν, παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε εν αυτη· νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς υμών εν πάση τη κατοικία υμών. 22 και όταν θερίζητε τον θερισμόν της γης υμών, ου συντελέσετε το λοιπόν του θερισμού του αγρού σου εν τω θερίζειν σε και τα αποπίπτοντα του θερισμού σου ου συλλέξεις, τω πτωχω και τω προσηλύτω υπολείψεις αυτά· εγώ Κύριος ο Θεός υμών.

23 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 24 λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ, λέγων· του μηνός του εβδόμου μια του μηνός έσται υμίν ανάπαυσις, μνημόσυνον σαλπίγγων, κλητή άγια έσται υμίν· 25 παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε, και προσάξετε ολοκαύτωμα Κυρίω.

26 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 27 και τη δεκάτη του μηνός του εβδόμου τούτου ημέρα εξιλασμού, κλητή άγια έσται υμίν, και ταπεινώσετε τας ψυχάς υμών, και προσάξετε ολοκαύτωμα τω Κυρίω. 28 παν έργον ου ποιήσετε εν αυτη τη ημέρα ταύτη· έστι γαρ ημέρα εξιλασμού αύτη υμίν, εξιλάσασθαι περί υμών έναντι Κυρίου του Θεού υμών. 29 πάσα ψυχή, ήτις μη ταπεινωθήσεται εν αυτη τη ημέρα ταύτη, εξολοθρευθήσεται εκ του λαού αυτής. 30 και πάσα ψυχή, ήτις ποιήσει έργον εν αυτη τη ημέρα ταύτη, απολείται η ψυχή εκείνη εκ του λαού αυτής. 31 παν έργον ου ποιήσετε· νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς υμών εν πάσαις κατοικίαις υμών. 32 σάββατα σαββάτων έσται υμίν, και ταπεινώσετε τας ψυχάς υμών· από ενάτης του μηνός, από εσπέρας έως εσπέρας σαββατιείτε τα σάββατα υμών.

33 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 34 λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ, λέγων· τη πεντεκαιδεκάτη του μηνός του εβδόμου τούτου εορτή σκηνών επτά ημέρας τω Κυρίω. 35 και η ημέρα η πρώτη η κλητή άγια· παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε. 36 επτά ημέρας προσάξετε ολοκαυτώματα τω Κυρίω, και η ημέρα η ογδόη κλητή άγια έσται υμίν, και προσάξετε ολοκαυτώματα Κυρίω· εξόδιόν εστι, παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε.

37 Αύται εορταί Κυρίω, ας καλέσετε κλητάς άγιας, ώστε προσενέγκαι καρπώματα τω Κυρίω, ολοκαυτώματα και θυσίας αυτών και σπονδάς αυτών το καθ ' ημέραν εις ημέραν· 38 πλήν των σαββάτων Κυρίου και πλήν των δομάτων υμών και πλήν πασών των ευχών υμών και πλήν των εκουσίων υμών, α αν δώτε τω Κυρίω.

39 Και εν τη πεντεκαιδεκάτη ημέρα του μηνός του εβδόμου τούτου, όταν συντελέσητε τα γενήματα της γης, εορτάσετε τω Κυρίω επτά ημέρας· τη ημέρα τη πρώτη ανάπαυσις και τη ημέρα τη ογδόη ανάπαυσις. 40 και λήψεσθε τη ημέρα τη πρώτη καρπόν ξύλου ωραίον και κάλλυνθρα φοινίκων, και κλάδους ξύλου δασείς και ιτέας και άγνου κλάδους εκ χειμάρρου, ευφρανθήναι έναντι Κυρίου του Θεού υμών επτά ημέρας του ενιαντού· 41 νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς υμών, εν τω μηνί τω εβδόμω εορτάσετε αυτήν. 42 εν σκηναίς κατοικήσετε επτά ημέρας· πας ο αυτόχθων εν Ισραήλ κατοικήσει εν σκηναίς, 43 όπως ιδώσιν αι γενεαί υμών, ότι εν σκηναίς κατώκισα τους υιούς Ισραήλ, εν τω εξαγαγείν με αυτούς εκ γης Αιγύπτου· εγώ Κύριος ο Θεός υμών.

44 Και ελάλησε Μωυσής τας εορτάς Κυρίου τοις υιοίς Ισραήλ.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 2 έντειλαι τοις υιοίς Ισραήλ, και λαβέτωσάν σοι έλαιον ελαΐνον καθαρόν κεκομμένον εις φως, καύσαι λύχνον δια παντός. 3 έξωθεν του καταπετάσματος εν τη σκηνή του μαρτυρίου καύσουσιν αυτό Ααρών και οι υιοί αυτού από εσπέρας έως πρωΐ ενώπιον Κυρίου ενδελεχώς· νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς υμών. 4 επί της λυχνίας της καθαράς καύσετε τους λύχνους εναντίον Κυρίου έως εις το πρωΐ.

5 Και λήψεσθε σεμίδαλιν και ποιήσετε αυτήν δώδεκα άρτους, δύο δεκάτων έσται ο άρτος ο εις· 6 και επιθήσετε αυτούς δύο θέματα, εξ άρτους το εν θέμα επί την τράπεζαν την καθαράν έναντι Κυρίου. 7 και επιθήσετε επί το θέμα λίβανον καθαρόν και άλα, και έσονται εις άρτους εις ανάμνησιν προκείμενα τω Κυρίω. 8 τη ημέρα των σαββάτων προσθήσεται έναντι Κυρίου δια παντός ενώπιον των υιών Ισραήλ, διαθήκην αιώνιον. 9 και έσται Ααρών και τοις υιοίς αυτού, και φάγονται αυτά εν τόπω αγίω· έστι γαρ άγια των αγίων

τούτο αυτών από των θυσιαζομένων τω Κυρίω, νόμιμον αιώνιον.

10 Και εξήλθεν υιός γυναικός Ισραηλίτιδος, και ούτος ην υιός Αιγυπτίου εν τοις υιοίς Ισραήλ, και εμαχέσαντο εν τη παρεμβολή ο εκ της Ισραηλίτιδος και ο άνθρωπος ο Ισραηλίτης· 11 και επονομάσας ο υιός της γυναικός της Ισραηλίτιδος το όνομα κατηράσατο. και ήγαγον αυτόν προς Μωυσήν· και το όνομα της μητρός αυτού Σαλωμείθ θυγάτηρ Δαβρεί εκ της φυλής Δάν. 12 και απέθεντο αυτόν εις φυλακήν διακρίναι αυτόν δια προστάγματος Κυρίου. 13 και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 14 εξάγαγε τον καταρασάμενον έξω της παρεμβολής, και επιθήσουσι πάντες οι ακούσαντες τας χείρας αυτών επί την κεφαλήν αυτού και λιθοβολήσουσιν αυτόν πάσα η συναγωγή. 15 και τοις υιοίς Ισραήλ λάλησον και ερείς προς αυτούς· άνθρωπος ος εάν καταράσεται Θεόν, αμαρτίαν λήψεται· 16 ονομάζων δε το όνομα Κυρίου, θανάτω θανατούσθω· λίθους λιθοβολείτω αυτόν πάσα η συναγωγή Ισραήλ· εάν τε προσήλυτος, εάν τε αυτόχθων, εν τω ονομάσαι αυτόν το όνομα Κυρίου, τελευτάτω. 17 και άνθρωπος ος αν πατάξη ψυχήν ανθρώπου και αποθάνη, θανάτω θανατούσθω. 18 και ος αν πατάξη κτήνος και αποθάνη, αποτισάτω ψυχήν αντί ψυχής. 19 και εάν τις δω μύμον τω πλησίον, ως εποίησεν αυτω, ωσαύτως αντιποιηθήσεται αυτω· 20 σύντριμμα αντί σύντριμματος, οφθαλμόν αντί οφθαλμού, οδόντα αντί οδόντος, καθότι αν δω μύμον τω ανθρώπω, ούτω δοθήσεται αυτω. 21 ος αν πατάξη άνθρωπον και αποθάνη, θανάτω θανατούσθω· 22 δικαίωσις μία έσται τω προσηλύτω και τω εγχωρίω, ότι εγώ ειμι Κύριος ο Θεός υμών. 23 και ελάλησε Μωυσής τοις υιοίς Ισραήλ, και εξήγαγον τον καταρασάμενον έξω της παρεμβολής και ελιθοβόλησαν αυτόν εν λίθους· και οι υιοί Ισραήλ εποίησαν καθάπερ συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν εν τω όρει Σινά λέγων· 2 λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ και ερείς προς αυτούς· όταν εισέλθητε εις την γην, ην εγώ δίδωμι υμίν, και αναπαύσεται η γη, ην εγώ δίδωμι υμίν, σάββατα τω Κυρίω. 3 εξ έτη σπερείς τον αγρόν σου και εξ έτη τεμείς την άμπελόν σου και συνάξεις τον καρπόν αυτής. 4 τω δε έτει τω εβδόμω σάββατα, ανάπαυσις έσται τη γη, σάββατα τω Κυρίω· τον αγρόν σου ου σπερείς και την άμπελόν σου ου τεμείς, 5 και τα αυτόματα αναβαίνοντα του αγρού σου ουκ εκθερίσεις και την σταφυλήν του αγιάσματος σου ουκ εκτρυγήσεις· ενιαυτός αναπαύσεως έσται τη γη. 6 και έσται τα σάββατα της γης βρώματά σοι. και τω παιδί σου και τη παιδίσκη σου και τω μισθωτω σου και τω παροίκω τω προσκειμένω προς σε 7 και τοις κτήνεσί σου, και τοις θηρίοις τοις εν τη γη σου έσται παν το γέννημα αυτού εις βρώσιν.

8 Και εξαιριθμήσεις σεαυτω επτά αναπαύσεις αυτών, επτά έτη επτάκις, και έσονταί σοι επτά εβδομάδες ετών εννέα και τεσσαράκοντα έτη. 9 και διαγγελοίτε σάλπιγγος φωνή εν πάση τη γη υμών εν τω μηνί τω εβδόμω τη δεκάτη του μηνός· τη ημέρα του ιλασμού διαγγελοίτε σάλπιγγι εν πάση τη γη υμών. 10 και αγιάσετε το έτος τον πεντηκοστόν ενιαυτόν και διαβοήσετε άφεισιν επί της γης πάσι τοις κατοικούσιν αυτήν· ενιαυτός αφέσεως σημασία αύτη έσται υμίν, και απελεύσεται εις έκαστος εις την κτήσιν αυτού, και έκαστος εις την πατριάν αυτού απελεύσεσθε. 11 αφέσεως σημασία αύτη, το έτος το πεντηκοστόν ενιαυτός έσται υμίν· ου σπερείτε, ουδέ αμήσετε τα αυτόματα αναβαίνοντα αυτής, και ου τρυγήσετε τα ηγιασμένα αυτής, 12 ότι αφέσεως σημασία εστί, άγιον έσται υμίν, από των πεδίων φάγεσθε τα γενήματα αυτής.

13 Εν τω έτει της αφέσεως σημασίας αυτής επανελεύσεται έκαστος εις την κτήσιν αυτού. 14 εάν δε αποδω πράσιν τω πλησίον σου, εάν δε και κτήση παρά του πλησίον σου, μη θλιβέτω άνθρωπος τον πλησίον· 15 κατά αριθμόν ετών μετά την σημασίαν κτήση παρά του πλησίον, κατά αριθμόν ενιαυτών γεννημάτων αποδώσεται σοι. 16 καθότι αν πλείον των ετών, πληθυνεί την κτήσιν αυτού, και καθότι αν έλαττον των ετών, ελαττωνώσει την κτήσιν αυτού, ότι αριθμόν γεννημάτων αυτού ούτως αποδώσεται σοι. 17 μη θλιβέτω άνθρωπος τον πλησίον, και φοβηθήση Κύριον τον Θεόν σου· εγώ ειμι Κύριος ο Θεός υμών. 18 και ποιήσετε πάντα τα δικαιώματά μου και πάσας τας κρίσεις μου και φυλάξεσθε και ποιήσετε αυτά και κατοικήσετε επί της γης πεποιθότες. 19 και δώσει η γη τα εκφόρια αυτής και φάγεσθε εις πλησμονήν και κατοικήσετε πεποιθότες επ ‘ αυτής. 20 εάν δε λέγητε, τι φαγόμεθα εν τω έτει τω εβδόμω τούτω, εάν μη σπείρωμεν μηδέ συναγάγωμεν τα γενήματα ημών; 21 και αποστέλλω την ευλογίαν μου υμίν εν τω έτει τω έκτω, και ποιήσει τα γενήματα αυτής εις τα τρία έτη. 22 και σπερείτε το έτος το όγδοον και φάγεσθε από των γεννημάτων παλαιά έως του έτους του ενάτου, έως αν έλθη το γέννημα αυτής, φάγεσθε παλαιά παλαιών. 23 και η γη ου πραθήσεται εις βεβαίωσιν. εμή γαρ εστιν η γη, διότι προσήλυτοι και πάροικοι υμείς εστε εναντίον μου· 24 και κατά πάσαν γην κατασχέσεως υμών λύτρω δώσετε της γης. 25 εάν δε πένηται ο αδελφός σου ο μετά σου και αποδώται από της κατασχέσεως αυτού, και έλθη ο αγχιστεύων ο εγγίζων αυτω, και λυτρώσεται την πράσιν του αδελφού αυτού. 26 εάν δε μη ή τινι ο αγχιστεύων και ευπορηθή τη χειρί και ευρεθή αυτω το ικανόν λύτρω αυτού, 27 και συλλογιέται τα έτη της πράσεως αυτού και αποδώσει ό υπερέχει τω ανθρώπω, ω απέδοτο αυτό αυτω, και απελεύσεται εις την κατάσχεσιν αυτού. 28 εάν δε μη ευπορηθή αυτού η χείρ το ικανόν, ωστε αποδούναι αυτω, και έσται η πράσις τω κτησαμένω αυτώ έως του έκτου έτους της αφέσεως· και εξελεύσεται εν τη αφέσει, και απελεύσεται εις την κατάσχεσιν αυτού.

29 Εάν δε τις αποδώται οικίαν οικητήν εν πόλει τετειχισμένη, και έσται η λύτρωσις αυτής, έως πληρωθή ενιαυτός ημερών, έσται η λύτρωσις αυτής. 30 εάν δε μη λυτρωθή έως αν πληρωθή αυτής ενιαυτός όλος,

κυρωθήσεται η οικία η ούσα εν πόλει τη εχούση τείχος βεβαίως τω κτησαμένω αυτήν εις τας γενεάς αυτού, και ουκ εξελεύσεται εν τη αφέσει. 31 αι δε οικίαι αι εν επαύλεσιν, αις ουκ έστιν εν αυταίς τείχος κύκλω, προς τον αγρόν της γης λογισθήσονται· λυτρωταί διαπαντός έσονται και εν τη αφέσει εξελεύσονται. 32 και αι πόλεις των Λευιτών, οικίαι των πόλεων κατασχέςως αυτών, λυτρωταί διαπαντός έσονται τοις Λευίταις· 33 και ος αν λυτρώσεται παρά των Λευιτών και εξελεύσεται η διάπρασις αυτών οικιών πόλεως κατασχέςως αυτών εν τη αφέσει, ότι οικίαι των πόλεων των Λευιτών κατάσχεσις αυτών εν μέσω υιών Ισραήλ. 34 και οι αγροί αφωρισμένοι ταις πόλεσιν αυτών ου πραθήσονται, ότι κατάσχεσις αιωνία τούτο αυτών εστιν.

35 Εάν δε πένηται ο αδελφός σου ο μετά σου και αδυνατήση ταις χερσί παρά σοί, αντιλήψη αυτού ως προσηλύτου και παροίκου και ζήσεται ο αδελφός σου μετά σου. 36 ου λήψη παρ ‘ αυτού τόκον, ουδέ επί πλήθει· και φοβηθήση τον Θεόν σου, εγώ Κύριος, και ζήσεται ο αδελφός σου μετά σου. 37 το αργύριόν σου ου δώσεις αυτω επί τόκω και επί πλεονασμω ου δώσεις αυτω τα βρώματά σου. 38 εγώ Κύριος ο Θεός υμών, ο εξαγαγών υμάς εκ γης Αιγύπτου, δούναι υμίν την γην Χαναάν, ωστε είναι υμών Θεός.

39 Εάν δε ταπεινωθή ο αδελφός σου παρά σοί, και πραθή σοι, ου δουλεύσει σοι δουλείαν οικέτου· 40 ως μισθωτός ή πάροικος έσται σοι, έως του έτους της αφέσεως εργάται παρά σοί, 41 και εξελεύσεται τη αφέσει και τα τέκνα αυτού μετ ‘ αυτού και απελεύσεται εις την γενεάν αυτού, εις την κατάσχεσιν την πατρικήν αποδραμείται, 42 διότι οικέται μου εισιν ούτοι, ους εξήγαγον εκ γης Αιγύπτου· ου πραθήσεται εν πράσει οικέτου. 43 ου κατατενείς αυτόν εν τω μόχθω, και φοβηθήση Κύριον τον Θεόν σου. 44 και παις και παιδίσκη, όσοι αν γένωνται σοι από των εθνών, όσοι κύκλω σου εισιν, απ ‘ αυτών κτήσεσθι δούλον και δούλην· 45 και από των υιών των παροίκων των όντων εν υμίν, από τούτων κτήσεσθι και από των συγγενών αυτών, όσοι αν γένωνται εν γη υμών, έστωσαν υμίν εις κατάσχεσιν. 46 και καταμεριείτε αυτούς τοις τέκνοις υμών μεθ ‘ υμάς, και έσονται υμίν κατόχιμοι εις τον αιώνα· των δε αδελφών υμών των υιών Ισραήλ, έκαστος τον αδελφόν αυτού ου κατατενεί αυτόν εν τοις μόχθοις.

47 Εάν δε εύρη η χείρ του προσηλύτου ή του παροίκου του παρά σοί, και απορηθείς ο αδελφός σου πραθή τω προσηλύτω ή τω παροίκω τω παρά σοί ή εκ γενετής προσηλύτω, 48 μετά το πραθήναι αυτω, λύτρωσις έσται αυτού· εις των αδελφών αυτού λυτρώσεται αυτόν. 49 αδελφός πατρός αυτού ή υιος αδελφού πατρός λυτρώσεται αυτόν ή από των οικείων των σαρκών αυτού, εκ της φυλής αυτού, λυτρουύται αυτόν· εάν δε ευπορηθείς ταις χερσί λυτρώται εαυτόν, 50 και συλλογιέται προς τον κεκτημένον αυτόν από του έτους, ου απέδοτο εαυτόν αυτω έως του ενιαυτού της αφέσεως, και έσται το αργύριον της πράσεως αυτού ως μισθίου· έτος εξ έτους έσται μετ ‘ αυτού. 51 εάν δε τινι πλείον των ετών ή, προς ταύτα αποδώσει τα λύτρα αυτού από του αργυρίου της πράσεως αυτού· 52 εάν δε ολίγον καταλειφθή από των ετών εις τον ενιαυτόν της αφέσεως, και συλλογιέται αυτω κατά τα έτη αυτού, και αποδώσει τα λύτρα αυτού. 53 ως μισθωτός ενιαυτόν εξ ενιαυτού έσται μετ ‘ αυτού· ου κατατενείς αυτόν εν τω μόχθω ενώπιόν σου. 54 εάν δε μη λυτρώται κατά ταύτα, εξελεύσεται εν τω έτει της αφέσεως αυτός και τα παιδιά αυτού μετ ‘ αυτού· 55 ότι εμοί οι υιοί Ισραήλ οικέται εισί, παίδες μου ούτοί εισιν, ους εξήγαγον εκ γης Αιγύπτου· εγώ Κύριος ο Θεός υμών.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣΤ

1 ΟΥ ποιήσετε υμίν αυτοίς χειροποίητα, ουδέ γλυπτά, ουδέ στήλην αναστήσετε υμίν, ουδέ λίθον σκοπόν θήσετε εν τη γη υμών προσκυνήσαι αυτω· εγώ ειμι Κύριος ο Θεός υμών. 2 τα σάββατά μου φυλάξεσθι, και από των αγίων μου φοβηθήσεσθι· εγώ ειμι Κύριος.

3 Εάν τοις προστάγμασί μου πορεύσθι και τας εντολάς μου φυλάσσησθι και ποιήσητε αυτάς, 4 και δώσω τον υετόν υμίν εν καιρω αυτού, και η γη δώσει τα γενήματα αυτής και τα ζύλα των πεδίων αποδώσει τον καρπόν αυτών. 5 και καταλήψεται υμίν ο αλοητός τον τρυγητόν, και ο τρυγητός καταλήψεται τον σπόρον, και φάγεσθι τον άρτον υμών εις πλησμονήν και κατοικήσετε μετά ασφαλείας επί της γης υμών, και πόλεμος ου διελεύσεται δια της γης υμών. 6 και δώσω ειρήνην εν τη γη υμών, και κοιμηθήσεσθι, και ουκ έσται υμάς ο εκφοβών, και απολώ θηρία πονηρά εκ της γης υμών. 7 και διώξεσθι τους εχθρούς υμών, και πεσούντοι εναντίον υμών φόνω· 8 και διώζονται εξ υμών πέντε εκατόν, και εκατόν υμών διώζονται μυριάδας. και πεσούντοι οι εχθροί υμών εναντίον υμών μαχαίρα. 9 και επιβλέψω εφ ‘ υμάς και αυξανώ υμάς και πληθύνω υμάς και στήσω την διαθήκην μου μεθ ‘ υμών. 10 και φάγεσθι παλαιά και παλαιά παλαιών, και παλαιά εκ προσώπου νέων εξοίσετε. 11 και θήσω την σκηνήν μου εν υμίν, και ου βδελύζεται η ψυχή μου υμάς, 12 και εμπεριπατήσω εν υμίν· και έσομαι υμών Θεός, και υμείς έσεσθι μοι λαός. 13 εγώ ειμι Κύριος ο Θεός υμών, ο εξαγαγών υμάς εκ γης Αιγύπτου, όντων υμών δούλων, και συνέτριψα τον δεσμόν του ζυγού υμών και ήγαγον υμάς μετά παρρησίας. 14 εάν δε μη υπακούσητέ μου, μη δε ποιήσητε τα προστάγματά μου ταύτα, 15 αλλά απειθήσητε αυτοίς και τοις κρίμασί μου προσοχθήση η ψυχή υμών, ωστε υμάς μη ποιείν πάσας τας εντολάς μου, ωστε διασκεδάσαι την διαθήκην μου, 16 και εγώ ποιήσω ούτως υμίν· και επιστήσω εφ ‘ υμάς την απορίαν, την τε ψώραν, και τον ίκτερα σφακελίζοντα τους οφθαλμούς υμών, και την ψυχήν υμών εκτήκουσαν, και σπερείτε διακενής τα σπέρματα υμών, και έδονται οι υπεναντίοι υμών. 17 και επιστήσω το πρόσωπόν μου εφ ‘ υμάς, και πεσείσθι εναντίον των εχθρών υμών, και διώζονται υμάς οι

μισούντες υμάς, και φεύξεσθε ουδενός διώκοντος υμάς. 18 και εάν έως τούτου μη υπακούσητέ μου, και προσθήσω του παιδεύσαι υμάς επτάκις επί ταις αμαρτίαις υμών. 19 και συντρίψω την ύβριν της υπερηφανίας υμών, και θήσω τον ουρανόν υμίν σιδηρούν και την γην υμών ωσεί χαλκήν. 20 και έσται εις κενόν η ισχύς υμών, και ου δώσει η γη υμών τον σπόρον αυτής, και το ξύλον του αγρού υμών ου δώσει τον καρπόν αυτού. 21 και εάν μετά ταύτα πορεύησθε πλάγιοι, και μη βούλησθε υπακούειν μου, προσθήσω υμίν πληγάς επτά κατά τας αμαρτίας υμών. 22 και αποστελώ εφ' υμάς τα θηρία τα άγρια της γης και κατέδεται υμάς και εξαναλώσει τα κτήνη υμών, και ολιγοστούς ποιήσω υμάς, και ερημωθήσονται αι οδοί υμών. 23 και επί τούτοις εάν μη παιδευθήτε, αλλά πορεύησθε προς με πλάγιοι, 24 πορεύσομαι καγώ μεθ' υμών θυμω πλαγίω, και πατάξω υμάς καγώ επτάκις αντί των αμαρτιών υμών. 25 και επάξω εφ' υμάς μάχαιραν εκδικούσαν δίκην διαθήκης, και καταφεύξεσθε εις τας πόλεις υμών· και εξαποστελώ θάνατον εις υμάς, και παραδοθήσεσθε εις χείρας των εχθρών. 26 εν τω θλίψαι υμάς σιτοδεία άρτων, και πέψουσι δέκα γυναίκες τους άρτους υμών εν κλιβάνω ενί, και αποδώσουσι τους άρτους υμών εν σταθμω, και φάγεσθε και ου μη εμπλησθήτε. 27 εάν δε επί τούτοις μη υπακούσητέ μου, και πορεύησθε προς με πλάγιοι, 28 και αυτός πορεύσομαι μεθ' υμών εν θυμω πλαγίω, και παιδεύσω υμάς εγώ επτάκις κατά τας αμαρτίας υμών. 29 και φάγεσθε τας σάρκας των υιών υμών και τας σάρκας των θυγατέρων υμών φάγεσθε, 30 και ερημώσω τας στήλας υμών, και εξολοθρεύσω τα ξύλινα χειροποίητα υμών, και θήσω τα κώλα υμών επί τα κώλα των ειδώλων υμών, και προσοχθίει η ψυχή μου υμίν. 31 και θήσω τας πόλεις υμών ερήμους και εξερημώσω τα άγια υμών, και ου μη οσφρανθώ της οσμής των θυσιών υμών. 32 και εξερημώσω εγώ την γην υμών, και θανατάσσονται επ' αυτή οι εχθροί υμών οι ενοικούντες εν αυτή. 33 και διασπερώ υμάς εις τα έθνη, και εξαναλώσει υμάς επιπορευομένη η μάχαιρα· και έσται η γη υμών έρημος, και αι πόλεις υμών έσονται έρημοι. 34 τότε ευδοκήσει η γη τα σάββατα αυτής πάσας τας ημέρας της ερημώσεως αυτής, και υμείς έσεσθε εν τη γη των εχθρών υμών· τότε σαββατιεί η γη, και ευδοκήσει η γη τα σάββατα αυτής. 35 πάσας τας ημέρας της ερημώσεως αυτής σαββατιεί, α ουκ εσαββάτισεν εν τοις σαββάτοις υμών, ηνίκα κατωκείτε αυτήν. 36 και τοις καταλειφθείσιν εξ υμών επάξω δουλείαν εις την καρδίαν αυτών εν τη γη των εχθρών αυτών, και διώζεται αυτοός φωνή φύλλου φερομένου, και φεύγονται ως φεύγοντες από πολέμου, και πεσούνται ουδενός διώκοντος· 37 και υπερόψεται ο αδελφός τον αδελφόν ωσεί εν πολέμω, ουδενός κατατρέχοντος, και ου δυνήσεσθε αντιστήναι τοις εχθροίς υμών. 38 και απολείσθε εν τοις έθνεσι, και κατέδεται υμάς η γη των εχθρών υμών. 39 και οι καταλειφθέντες αφ' υμών καταφθαρήσονται δια τας αμαρτίας αυτών και δια τας αμαρτίας των πατέρων αυτών, εν τη γη των εχθρών αυτών τακήσονται. 40 και εξαγορεύσουσι τας αμαρτίας αυτών και τας αμαρτίας των πατέρων αυτών, ότι παρέβησαν και υπερείδόν με, και ότι επορεύθησαν εναντίον μου πλάγιοι, 41 και εγώ επορεύην μετ' αυτών εν θυμω πλαγίω, και απολω αυτούς εν τη γη των εχθρών αυτών· τότε εντραπήσεται η καρδιά αυτών η απερίτμητος, και τότε ευδοκήσουσι τας αμαρτίας αυτών. 42 και μνησθήσομαι της διαθήκης Ιακώβ και της διαθήκης Ισαάκ, και της διαθήκης Αβραάμ μνησθήσομαι, και της γης μνησθήσομαι. 43 και η γη εγκαταλειφθήσεται απ' αυτών· τότε προσδέζεται η γη τα σάββατα αυτής, εν τω ερημωθῆναι αυτήν δι' αυτούς, και αυτοί προσδέζονται τας αυτών ανομίας, ανθ' ων τα κρίματά μου υπερείδον, και τοις προστάγμασί μου προσώχθισαν τη ψυχή αυτών. 44 και ουδ' ως όντων αυτών εν τη γη των εχθρών αυτών ουχ υπερείδον αυτούς, ουδέ προσώχθισα αυτοίς ωστε εξαναλώσαι αυτούς, του διασκεδάσαι την διαθήκην μου την προς αυτούς· εγώ ειμι Κύριος ο Θεός αυτών. 45 και μνησθήσομαι διαθήκης αυτών της προτέρας, ότε εξήγαγον αυτούς εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας έναντι των εθνών, του είναι αυτών Θεός· εγώ ειμι Κύριος. 46 ταύτα τα κρίματά μου και τα προστάγματά μου και ο νόμος, ον έδωκε Κύριος ανά μέσον αυτού και ανά μέσον των υιών Ισραήλ, εν τω όρει Σινά, εν χειρί Μωυσή.

ΛΕΥΙΤΙΚΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 2 λάλησον τοις υίοις Ισραήλ, και ερείς αυτοίς· ος αν εύξηται ευχήν ωστε τιμήν της ψυχής αυτού τω Κυρίω, 3 έσται η τιμή του άρσενοσ από εικοσαετούς έως εξηκονταετούς, έσται αυτού η τιμή πεντήκοντα δίδραχμα αργυρίου τω σταθμω τω αγίω, 4 της δε θηλείας έσται η συντίμησις τριάκοντα δίδραχμα. 5 εάν δε από πενταετούς έως είκοσιν ετών, έσται η τιμή του άρσενοσ είκοσι δίδραχμα, της δε θηλείας δέκα δίδραχμα. 6 από δε μηνιαίου έως πενταετούς έσται η τιμή του άρσενοσ πέντε δίδραχμα, της δε θηλείας τρία δίδραχμα αργυρίου. 7 εάν δε από εξηκονταετών και επάνω, εάν μεν άρσεν ή, έσται η τιμή αυτού πεντεκαίδεκα δίδραχμα αργυρίου, εάν δε θήλεια, δέκα δίδραχμα. 8 εάν δε ταπεινός ή τη τιμή, στήσεται εναντίον του ιερέως, και τιμησεται αυτόν ο ιερεύς· καθάπερ ισχύει η χείρ του ευξαμένου, τιμησεται αυτόν ο ιερεύς.

9 Εάν δε από των πτηνών των προσφερομένων απ' αυτών δώρον τω Κυρίω, ος αν δω από τούτων τω Κυρίω, έσται άγιον. 10 ουκ αλλάζει αυτό καλόν πονηρω, ουδέ πονηρόν καλw· εάν δε αλλάσσωσιν αλλάξη αυτό κτήνος κτήνει, έσται αυτό και το άλλαγμα άγια. 11 εάν δε παν κτήνος ακάθαρτον, αφ' ων ου προσφέρεται απ' αυτών δώρον τω Κυρίω, στήσει το κτήνος έναντι του ιερέως, 12 και τιμησεται αυτό ο ιερεύς ανά μέσον καλού και ανά μέσον πονηρού, και καθότι αν τιμησεται αυτό ο ιερεύς, ούτω στήσεται. 13 εάν δε λυτρώμενος λυτρώσεται αυτό, προσθήσει το επίπεμπτον προς την τιμήν αυτού.

14 Και άνθρωπος, ος αν αγιάση την οικίαν αυτού αγίαν τω Κυρίω, και τιμήσεται αυτήν ο ιερεύς, ανά μέσον καλής και ανά μέσον πονηράς· ως αν τιμήσεται αυτήν ο ιερεύς, ούτω σταθήσεται. 15 εάν δε ο αγιάσας αυτήν λυτρώται την οικίαν αυτού, προσθήσει επ' αυτό το επίπεμπτον του αργυρίου της τιμής, και έσται αυτω.

16 Εάν δε από του αγρού της κατασχέσεως αυτού αγιάση άνθρωπος τω Κυρίω, και έσται η τιμή κατά τον σπόρον αυτού, κόρου κριθών πενήτηκοντα δίδραχμα αργυρίου. 17 εάν δε από του ενιαυτού της αφέσεως αγιάση τον αγρόν αυτού, κατά την τιμήν αυτού στήσεται. 18 εάν δε έσχατον μετά την άφεισιν αγιάση τον αγρόν αυτού, προσλογιείται αυτω ο ιερεύς το αργύριον επί τα έτη τα επίλοιπα, έως εις τον ενιαυτόν της αφέσεως, και ανθυφαιρεθήσεται από της συντιμήσεως αυτού. 19 εάν δε λυτρώται τον αγρόν ο αγιάσας αυτόν, προσθήσει το επίπεμπτον του αργυρίου προς την τιμήν αυτού, και έσται αυτω. 20 εάν δε μη λυτρώται τον αγρόν, και αποδώται τον αγρόν ανθρώπω ετέρω, ουκέτι μη λυτρώσεται αυτόν. 21 αλλ' έσται ο αγρός εξεληλυθυίας της αφέσεως άγιος τω Κυρίω, ωσπερ η γη η αφωρισμένη· τω ιερεί έσται κατάσχεσις αυτού.

22 Εάν δε από του αγρού ου κέκτηται, ος ουκ έστιν από του αγρού της κατασχέσεως αυτού, αγιάση τω Κυρίω, 23 ο ιερεύς λογιείται προς αυτόν το τέλος της τιμής εκ του ενιαυτού της αφέσεως, και αποδώσει την τιμήν εν τη ημέρα εκείνη άγιον τω Κυρίω. 24 και εν τω ενιαυτω της αφέσεως αποδοθήσεται ο αγρός τω ανθρώπω παρ' ου κέκτηται αυτόν, ου ην η κατάσχεσις της γης. 25 και πάσα τιμή έσται σταθμίους αγίοις· είκοσιν οβολοί έσται το δίδραχμον.

26 Και παν πρωτότοκον ό εάν γένηται εν τοις κτήνεσί σου, έσται τω Κυρίω, και ου καθαγιάσει αυτό ουδείς· εάν τε μόσχον εάν τε πρόβατον, τω Κυρίω εστί. 27 εάν δε των τετραπόδων των ακαθάρτων αλλάξη κατά την τιμήν αυτού, και προσθήσει το επίπεμπτον προς αυτό, και έσται αυτω· εάν δε μη λυτρώται, παρήσεται κατά το τίμημα αυτού. 28 παν δε ανάθεμα, ό εάν αναθή άνθρωπος τω Κυρίω από πάντων, όσα αυτω εστιν, από ανθρώπου έως κτήνους και από αγρού κατασχέσεως αυτού, ουκ αποδώσεται, ουδέ λυτρώσεται· παν ανάθεμα άγιον αγίων έσται τω Κυρίω. 29 και παν, ό εάν ανατεθή από των ανθρώπων, ου λυτρωθήσεται, αλλά θανάτω θανατωθήσεται.

30 Πάσα δεκάτη της γης από του σπέρματος της γης και του καρπού του ξυλίνου τω Κυρίω εστί, άγιον τω Κυρίω. 31 εάν δε λυτρώται λύτρω άνθρωπος την δεκάτην αυτού, το επίπεμπτον προσθήσει προς αυτόν, και έσται αυτω. 32 και πάσα δεκάτη βοών, και προβάτων και παν, ό εάν έλθη εν τω αριθμω υπό την ράβδον, το δέκατον έσται άγιον τω Κυρίω. 33 ουκ αλλάξει καλόν πονηρω, ουδέ πονηρόν καλω· εάν δε αλλάσων αλλάξης αυτό, και το άλλαγμα αυτού έσται άγιον, ου λυτρωθήσεται.

34 Αύται εισιν αι εντολαί, ας ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή προς τους υιούς Ισραήλ εν τω όρει Σινά.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν εν τη ερήμω τη Σινά, εν τη σκηνή του μαρτυρίου, εν μια του μηνός του δευτέρου, έτους δευτέρου εξελθόντων αυτών εκ γης Αιγύπτου λέγων· 2 λάβετε αρχήν πάσης συναγωγής Ισραήλ κατά συγγενείας, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατ' αριθμόν εξ ονόματος αυτών, κατά κεφαλήν αυτών. 3 πας άρσην από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν δυνάμει Ισραήλ, επισκέψασθε αυτούς συν δυνάμει αυτών, συ και Ααρών επισκέψασθε αυτούς. 4 και μεθ' υμών έσονται έκαστος κατά φυλήν έκαστου αρχόντων, κατ' οίκους πατριών έσονται. 5 και ταύτα τα ονόματα των ανδρών, οίτινες παραστήσονται μεθ' υμών· των Ρουβήν, Ελισούρ υιος Σεδιούρ· 6 των Συμεών, Σαλαμιήλ υιος Σουρισαδαί· 7 των Ιούδα, Ναασσών υιος Αμιναδάβ· 8 των Ισσάχαρ, Ναθαναήλ υιος Σωγάρ· 9 των Ζαβουλών, Ελιάβ υιος Χαιλών· 10 των υιών Ιωσήφ, των Εφραίμ, Ελισαμά υιος Εμμιούδ, των Μανασσή, Γαμαλιήλ υιος Φαδασούρ· 11 των Βενιαμίν, Αβιδάν υιος Γαδεωνί· 12 των Δάν, Αχιέζερ υιος Αμισαδαί· 13 των Ασήρ, Φαγαίηλ υιος Εχράν· 14 των Γάδ, Ελίσάφ υιος Ραγουήλ· 15 των Νεφθαλί, Αχιρέ υιος Αινάν. 16 ούτοι επίκλητοι της συναγωγής, άρχοντες των φυλών κατά πατριάς αυτών, χιλιάρχοι Ισραήλ εισι. 17 και έλαβε Μωυσής και Ααρών τους άνδρας τούτους τους ανακληθέντας εξ ονόματος 18 και πάσαν την συναγωγήν συνήγαγον εν μιιά του μηνός του δευτέρου έτους και επηξονούσαν κατά γενέσεις αυτών, κατά πατριάς αυτών, κατά αριθμόν ονομάτων αυτών, από εικοσαετούς και επάνω, παν αρσενικόν κατά κεφαλήν αυτών, 19 ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή· και επεσκέπησαν εν τη ερήμω του Σινά.

20 Και εγένοντο οι υιοί Ρουβήν πρωτοτόκου Ισραήλ κατά συγγενείας αυτών, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλήν αυτών, πάντα αρσενικά από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει, 21 η επίσκεψις αυτών εκ της φυλής Ρουβήν εξ και τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. 22 τοις υιοίς Συμεών κατά συγγενείας αυτών, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλήν αυτών, πάντα αρσενικά από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει, 23 η επίσκεψις αυτών εκ της φυλής Συμεών εννέα και πενήτηκοντα χιλιάδες και τριακόσιοι. 24 τοις υιοίς Ιούδα κατά συγγενείας αυτών, κατά δήμους αυτών,

κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλὴν αυτών, πάντα αρσενικά από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει, 25 η επίσκεψις αυτών εκ της φυλῆς Ιούδα τέσσαρες και εβδομήκοντα χιλιάδες και εξακόσιοι. 26 τοις υιοῖς Ισάχαρ κατά συγγενείας αυτών, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλὴν αυτών, πάντα αρσενικά από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει, 27 η επίσκεψις αυτών εκ της φυλῆς Ισάχαρ τέσσαρες και πενήντα χιλιάδες και τετρακόσιοι. 28 τοις υιοῖς Ζαβουλών κατά συγγενείας αυτών, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατ' αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλὴν αυτών, πάντα αρσενικά από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει, 29 η επίσκεψις αυτών εκ της φυλῆς Ζαβουλών επτά και πενήντα χιλιάδες και τετρακόσιοι. 30 τοις υιοῖς Ιωσήφ υιοῖς Εφραίμ κατά συγγενείας αυτών, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλὴν αυτών, πάντα αρσενικά από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει, 31 η επίσκεψις αυτών εκ της φυλῆς Εφραίμ τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. 32 τοις υιοῖς Μανασσή κατά συγγενείας αυτών, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλὴν αυτών, πάντα αρσενικά από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει, 33 η επίσκεψις αυτών εκ της φυλῆς Μανασσή δύο και τριάκοντα χιλιάδες και διακόσιοι. 34 τοις υιοῖς Βενιαμίν κατά συγγενείας αυτών, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλὴν αυτών, πάντα αρσενικά από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει, 35 η επίσκεψις αυτών εκ της φυλῆς Βενιαμίν πέντε και τριάκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι. 36 τοις υιοῖς Γάδ κατά συγγενείας αυτών, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλὴν αυτών, πάντα αρσενικά από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει, 37 η επίσκεψις αυτών εκ της φυλῆς Γάδ πέντε και τεσσαράκοντα χιλιάδες και εξακόσιοι και πενήντα. 38 τοις υιοῖς Δάν κατά συγγενείας αυτών, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλὴν αυτών, πάντα αρσενικά από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει, 39 η επίσκεψις αυτών εκ της φυλῆς Δάν δύο και εξήκοντα χιλιάδες και επτακόσιοι. 40 τοις υιοῖς Ασήρ κατά συγγενείας αυτών, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλὴν αυτών, πάντα αρσενικά από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει, 41 η επίσκεψις αυτών εκ της φυλῆς Ασήρ μία και τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. 42 τοις υιοῖς Νεφθαλί κατά συγγενείας αυτών, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά αριθμόν ονομάτων αυτών, κατά κεφαλὴν αυτών, πάντα αρσενικά από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος εν τη δυνάμει, 43 η επίσκεψις αυτών εκ της φυλῆς Νεφθαλί τρεις και πενήντα χιλιάδες και τετρακόσιοι. 44 αὕτη η επίσκεψις, ην επεσκέψαντο Μωυσῆς και Ααρών και οι ἄρχοντες Ισραὴλ, δώδεκα ἄνδρες· ἄνθρωπος εἰς κατὰ φυλὴν μίαν, κατὰ φυλὴν οἴκων πατριᾶς ἦσαν. 45 και ἐγένετο πάσα η επίσκεψις υἱὸν Ισραὴλ συν δυνάμει αυτών από εικοσαετούς και επάνω, πας ο εκπορευόμενος παρατάξασθαι εν Ισραὴλ, 46 εξακόσια χιλιάδες και τρισχίλιοι και πεντακόσιοι και πενήντα.

47 Οι δε Λευῖται εκ της φυλῆς πατριᾶς αυτών ουκ επεσκέπησαν εν τοις υιοῖς Ισραὴλ. 48 και ἐλάλησε Κύριος προς Μωυσῆν λέγων· 49 ὅρα, την φυλὴν Λευὶ ου συνεπισκέψῃ, και τον αριθμόν αυτών ου λήψῃ εν μέσω υἱὸν Ισραὴλ. 50 και συ ἐπίστησον τους Λευίτας ἐπὶ την σκηνὴν του μαρτυρίου και ἐπὶ πάντα τα σκεύη αὐτῆς και ἐπὶ πάντα ὅσα ἐστὶν εν αὐτῇ· αὐτοὶ αροῦσιν την σκηνὴν και πάντα τα σκεύη αὐτῆς, και αὐτοὶ λειτουργήσουσιν εν αὐτῇ και κύκλῳ της σκηνῆς παρεμβαλοῦσι. 51 και εν τῷ ἐξαίρειν την σκηνὴν, καθελούσιν αὐτὴν οι Λευῖται, και εν τῷ παρεμβάλλειν την σκηνὴν, αναστήσουσι· και ο αλλογενὴς ο προσπορευόμενος ἀποθανέτω. 52 και παρεμβαλοῦσιν οι υἱοὶ Ισραὴλ, ἄνθρωπος εν τη εαυτοῦ τάξει και ἄνθρωπος κατὰ την εαυτοῦ ηγεμονίαν συν δυνάμει αυτών. 53 οι δε Λευῖται παρεμβαλλέτωσαν ἐναντίοι κύκλῳ της σκηνῆς του μαρτυρίου, και οὐκ ἔσται ἀμαρτία εν υιοῖς Ισραὴλ· και φυλάξουσιν οι Λευῖται αὐτοὶ την φυλακὴν της σκηνῆς του μαρτυρίου. 54 και ἐποίησαν οι υἱοὶ Ισραὴλ κατὰ πάντα, α ἐνετείλατο Κύριος τῷ Μωυσῇ και Ααρών, οὕτως ἐποίησαν.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος προς Μωυσῆν και Ααρών λέγων· 2 ἄνθρωπος ἐχόμενος αὐτοῦ κατὰ τάγμα, κατὰ σημαίας, κατ' οίκους πατριών αυτών, παρεμβαλλέτωσαν οι υἱοὶ Ισραὴλ· ἐναντίοι κύκλῳ της σκηνῆς του μαρτυρίου παρεμβαλοῦσιν οι υἱοὶ Ισραὴλ. 3 και οι παρεμβαλλόντες πρώτοι κατὰ ἀνατολάς, τάγμα παρεμβολῆς Ιούδα συν δυνάμει αυτών, και ο ἄρχων των υἱὸν Ιούδα, Ναασσών υἱος Αμιναδάβ· 4 δύναμις αὐτοῦ οι επεσκεμμένοι τέσσαρες και εβδομήκοντα χιλιάδες και εξακόσιοι. 5 και οι παρεμβαλλόντες ἐχόμενοι φυλῆς Ισάχαρ, και ο ἄρχων των υἱὸν Ισάχαρ, Ναθαναὴλ υἱος Σωγάρ· 6 δύναμις αὐτοῦ οι επεσκεμμένοι, τέσσαρες και πενήντα χιλιάδες και τετρακόσιοι. 7 και οι παρεμβαλλόντες ἐχόμενοι φυλῆς Ζαβουλών, και ο ἄρχων των υἱὸν Ζαβουλών, Ελιάβ υἱος Χαιλὼν· 8 δύναμις αὐτοῦ οι επεσκεμμένοι, επτά και πενήντα χιλιάδες και τετρακόσιοι. 9 πάντες οι επεσκεμμένοι εκ της παρεμβολῆς Ιούδα εκατὸν ογδοήκοντα χιλιάδες και εξακισχίλιοι και τετρακόσιοι, συν δυνάμει αυτών πρώτοι ἐξαιρούσι. 10 τάγμα παρεμβολῆς Ρουβὴν προς λίβα δύναμις αυτών, και ο ἄρχων των υἱὸν Ρουβὴν, Ελίσούρ υἱος Σεδιούρ· 11 δύναμις αὐτοῦ οι επεσκεμμένοι, ἐξ και τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. 12 και οι παρεμβαλλόντες ἐχόμενοι αὐτοῦ φυλῆς Συμεών, και ο

άρχων των υιών Συμεών, Σαλαμιήλ υιος Σουρισαδαί· 13 δύναμις αυτού οι επεσκεμμένοι, εννέα και πεντήκοντα χιλιάδες και τριακόσιοι. 14 και οι παρεμβάλλοντες εχόμενοι αυτού φυλής Γάδ, και ο άρχων των υιών Γάδ, Ελισάφ υιος Ραγουήλ· 15 δύναμις αυτού οι επεσκεμμένοι, πέντε και τεσσαράκοντα χιλιάδες και εξακόσιοι και πεντήκοντα. 16 πάντες οι επεσκεμμένοι της παρεμβολής Ρουβήν, εκατόν πεντήκοντα μία χιλιάδες και τετρακόσιοι και πεντήκοντα, συν δυνάμει αυτών δεύτεροι εξαρούσι. 17 και αρθθήσεται η σκηνή του μαρτυρίου και η παρεμβολή των Λευιτών μέσον των παρεμβολών· ως και παρεμβαλούσιν, ούτω και εξαρούσιν έκαστος εχόμενος καθ' ηγεμονίας.

18 Τάγμα παρεμβολής Εφραίμ παρά Θάλασσαν συν δυνάμει αυτών και ο άρχων των υιών Εφραίμ, Ελισταμά υιος Εμιούδ· 19 δύναμις αυτού οι επεσκεμμένοι, τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. 20 και οι παρεμβάλλοντες εχόμενοι φυλής Μανασσή, και ο άρχων των υιών Μανασσή, Γαμαλιήλ υιος Φαδασσούρ· 21 δύναμις αυτού οι επεσκεμμένοι, δύο και τριάκοντα χιλιάδες και διακόσιοι. 22 και οι παρεμβάλλοντες εχόμενοι φυλής Βενιαμίν, και ο άρχων των υιών Βενιαμίν, Αβιδάν υιος Γαδεωνί· 23 δύναμις αυτού οι επεσκεμμένοι, πέντε και τριάκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι. 24 πάντες οι επεσκεμμένοι της παρεμβολής Εφραίμ, εκατόν χιλιάδες και οκτακισχίλιοι και εκατόν, συν δυνάμει αυτών τρίτοι εξαρούσι.

25 Τάγμα παρεμβολής Δάν προς βορράν συν δυνάμει αυτών, και ο άρχων των υιών Δάν, Αχιέζερ υιος Αμισαδαί· 26 δύναμις αυτού οι επεσκεμμένοι, δύο και εξήκοντα χιλιάδες και επτακόσιοι. 27 και οι παρεμβάλλοντες εχόμενοι αυτού φυλή Ασήρ, και ο άρχων των υιών Ασήρ, Φαγεήλ υιος Εχράν· 28 δύναμις αυτού οι επεσκεμμένοι, μία και τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. 29 και οι παρεμβάλλοντες εχόμενοι φυλής Νεφθαλί, και ο άρχων των υιών Νεφθαλί, Αχιρέ υιος Αινάν· 30 δύναμις αυτού οι επεσκεμμένοι, τρεις και πενήκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι. 31 πάντες οι επεσκεμμένοι της παρεμβολής Δάν εκατόν και πεντηκονταεπτά χιλιάδες και εξακόσιοι· έσχατοι εξαρούσι κατά τάγμα αυτών. 32 αύτη η επίσκεψις των υιών Ισραήλ κατ' οίκους πατριών αυτών· πάσα η επίσκεψις των παρεμβολών συν ταις δυνάμεσιν αυτών, εξακόσιαι χιλιάδες και τρισχίλιοι πεντακόσιοι πενήκοντα. 33 οι δε Λευίται ου συνεπεσκέπησαν εν αυτοίς, καθά ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή. 34 και εποίησαν οι υιοί Ισραήλ πάντα, όσα συνέταζε Κύριος τω Μωυσή· ούτω παρενέβαλον κατά τάγμα αυτών και ούτως εξήκον, έκαστος εχόμενος κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΚΑΙ αύται αι γενέσεις Ααρών και Μωυσή, εν ή ημέρα ελάλησε Κύριος τω Μωυσή εν όρει Σινά. 2 και ταύτα τα ονόματα των υιών Ααρών· πρωτότοκος Ναδάβ, και Αβιούδ, Ελεάζαρ, και Ιθάμαρ. 3 ταύτα τα ονόματα των υιών Ααρών, οι ιερείς οι ηλειμμένοι, ους ετελείωσαν τας χείρας αυτών ιερατεύειν. 4 και ετελεύτησε Ναδάβ και Αβιούδ έναντι Κυρίου, προσφερόντων αυτών πυρ αλλόττριον έναντι Κυρίου εν τη ερήμω Σινά, και παιδία ουκ ην αυτοίς· και ιεράτευσεν Ελεάζαρ και Ιθάμαρ μετά Ααρών του πατρός αυτών. 5 και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν· 6 λάβε την φυλήν Λευί και στήσεις αυτούς εναντίον Ααρών του ιερέως και λειτουργήσουσιν αυτω, 7 και φυλάξουσι τας φυλακάς αυτού και τας φυλακάς των υιών Ισραήλ έναντι της σκηνης του μαρτυρίου, εργάζεσθαι τα έργα της σκηνης. 8 και φυλάξουσι πάντα τα σκεύη της σκηνης του μαρτυρίου, και τας φυλακάς των υιών Ισραήλ κατά πάντα τα έργα της σκηνης. 9 και δώσεις τους Λευίτας Ααρών και τοις υιοίς αυτού τοις ιερεύσι· δεδομένοι δόμα ούτοί μοί εισιν από των υιών Ισραήλ. 10 και Ααρών και τους υιούς αυτού καταστήσεις επί της σκηνης του μαρτυρίου, και φυλάξουσι την ιερατείαν αυτών και πάντα τα κατά τον βωμόν και έσω του καταπέτασματος· και ο αλλογενής ο απτόμενος αποθανείται. 11 και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 12 και ιδού εγώ είληφα τους Λευίτας εκ μέσου των υιών Ισραήλ αντί παντός πρωτοτόκου διανοίγοντος μήτρην παρά των υιών Ισραήλ· λύτρα αυτών έσονται και έσονται εμοί οι Λευίται· 13 εμοί γαρ παν πρωτότοκον· εν ή ημέρα επάταξα παν πρωτότοκον εν γη Αιγύπτου, ηγίασα εμοί παν πρωτότοκον εν Ισραήλ από ανθρώπου έως κτήνους· εμοί έσονται, εγώ Κύριος. 14 και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν εν τη ερήμω Σινά λέγων· 15 επίσκεψαι τους υιούς Λευί κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά δήμους αυτών, κατά συγγενείας αυτών· παν αρσενικόν από μηνιαίου και επάνω επισκέψασθε αυτούς. 16 και επεσκέψαντο αυτούς Μωυσής και Ααρών δια φωνής Κυρίου, ον τρόπον συνέταξεν αυτοίς Κύριος. 17 και ήσαν ούτοι οι υιοί Λευί εξ ονομάτων αυτών· Γεδσών, Καάθ, και Μεραρί. 18 και ταύτα τα ονόματα των υιών Γερσών κατά δήμους αυτών· Λοβενί και Σεμεϊ. 19 και υιοί Καάθ κατά δήμους αυτών· Αμράμ και Ισσαάρ, Χεβρών και Όζιήλ. 20 και υιοί Μεραρί κατά δήμους αυτών· Μοολί και Μουσί. ούτοί εισι δήμοι των Λευιτών κατ' οίκους πατριών αυτών. 21 τω Γερσών δήμος του Λοβενί και δήμος του Σεμεϊ· ούτοι οι δήμοι του Γεδσών. 22 η επίσκεψις αυτών κατά αριθμόν παντός αρσενικού από μηνιαίου και επάνω, η επίσκεψις αυτών επτακισχίλιοι και πεντακόσιοι. 23 και οι υιοί Γερσών όπισω της σκηνης παρεμβαλούσι παρά Θάλασσαν, 24 και ο άρχων οίκου πατριάς του δήμου του Γεδσών, Ελισάφ υιος Δαήλ. 25 και η φυλακή υιών Γεδσών εν τη σκηνή του μαρτυρίου· η σκηνή και το κάλυμμα, και το κατακάλυμμα της θύρας της σκηνης του μαρτυρίου 26 και τα ιστία της αυλής και το καταπέτασμα της πύλης της αυλής της ούσης επί της σκηνης και τα κατάλοιπα πάντων των έργων αυτού. 27 τω Καάθ δήμος ο Αμράν εις, και δήμος ο Ισαάρ εις, και δήμος ο Χεβρών εις, και δήμος ο Όζιήλ εις· ούτοί εισιν οι δήμοι του Καάθ, κατά αριθμόν. 28 παν αρσενικόν από μηνιαίου και επάνω, οκτακισχίλιοι και εξακόσιοι φυλάσσοντες τας φυλακάς των αγίων. 29 οι δήμοι των υιών Καάθ

παρεμβολούσιν εκ πλαγίων της σκηνης κατά λίβα, 30 και ο άρχων οίκου πατριών των δήμων του Καάθ Ελισταφάν, υιος Όζιήλ. 31 και η φυλακή αυτών, η κιβωτός και η τράπεζα και η λυχνία και τα θυσιαστήρια και τα σκεύη του αγίου, όσα λειτουργούσιν εν αυτοίς και το κατακάλυμμα και πάντα τα έργα αυτών. 32 και ο άρχων επί των αρχόντων των Λευιτών, Ελεάζαρ ο υιος Ααρών του ιερέως, καθεσταμένος φυλάσσειν τας φυλακάς των αγίων. 33 τω Μεραρί δήμος ο Μοολί και δήμος ο Μουσί· ούτοί εισι δήμοι του Μεραρί. 34 η επίσκεψις αυτών κατά αριθμόν, παν αρσενικόν από μηνιαίου και επάνω, εξακισχίλιοι και πεντήκοντα· 35 και ο άρχων οίκου πατριών του δήμου του Μεραρί, Σουριήλ υιος Αβιχαίλ· εκ πλαγίων της σκηνης παρεμβολούσι προς βορράν. 36 η επίσκεψις της φυλακής υιών Μεραρί, τας κεφαλίδας της σκηνης και τους μοχλούς αυτής και τους στύλους αυτής, και τας βάσεις αυτής και πάντα τα σκεύη αυτών και τα έργα αυτών 37 και τους στύλους της αυλής κύκλω και τας βάσεις αυτών και τους πασσάλους και τους κάλους αυτών. 38 οι παρεμβάλλοντες κατά πρόσωπον της σκηνης του μαρτυρίου από ανατολής, Μωυσής και Ααρών και οι υιοί αυτού φυλάσσοντες τας φυλακάς του αγίου εις τας φυλακάς των υιών Ισραήλ· και ο αλλογενής ο απτόμενος αποθάνειται. 39 πάσα η επίσκεψις των Λευιτών, ους επεσκέψατο Μωυσής και Ααρών δια φωνής Κυρίου κατά δήμους αυτών, παν αρσενικόν από μηνιαίου και επάνω, δύο και είκοσι χιλιάδες.

40 Και είπε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· επίσκεψαι παν πρωτότοκον άρσεν των υιών Ισραήλ από μηνιαίου και επάνω και λάβε τον αριθμόν εξ ονόματος· 41 και λήψη τους Λευίτας εμοί, εγώ Κύριος, αντί πάντων των πρωτοτόκων των υιών Ισραήλ και τα κτήνη των Λευιτών αντί πάντων των πρωτοτόκων εν τοις κτήνεσι των υιών Ισραήλ. 42 και επεσκέψατο Μωυσής, ον τρόπον ενετείλατο Κύριος παν πρωτότοκον εν τοις υιοίς Ισραήλ· 43 και εγένοντο πάντα τα πρωτότοκα τα αρσενικά κατά αριθμόν εξ ονόματος από μηνιαίου και επάνω εκ της επισκέψεως αυτών δύο και είκοσι χιλιάδες και τρεις και εβδομήκοντα και διακόσιοι.

44 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 45 λάβε τους Λευίτας αντί πάντων των πρωτοτόκων υιών Ισραήλ και τα κτήνη των Λευιτών αντί των κτηνών αυτών, και έσονται εμοί οι Λευίται· εγώ Κύριος. 46 και τα λύτρα τριών και εβδομήκοντα και διακοσίων, οι πλεονάζοντες παρά τους Λευίτας από των πρωτοτόκων των υιών Ισραήλ, 47 και λήψη πέντε σίκλους κατά κεφαλήν, κατά το δίδραχμον το άγιον λήψη, είκοσιν οβολούς του σίκλου, 48 και δώσεις το αργύριον Ααρών και τοις υιοίς αυτού, λύτρα των πλεοναζόντων εν αυτοίς. 49 και έλαβε Μωυσής το αργύριον τα λύτρα των πλεοναζόντων εις την εκλύτρωσιν των Λευιτών, 50 παρά των πρωτοτόκων των υιών Ισραήλ έλαβε το αργύριον, χίλιους τριακοσίους εξηκονταπέντε σίκλους, κατά τον σίκλον τον άγιον. 51 και έδωκε Μωυσής τα λύτρα των πλεοναζόντων Ααρών και τοις υιοίς αυτού, δια φωνής Κυρίου, ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών λέγων· 2 λάβε το κεφάλαιον των υιών Καάθ εκ μέσου υιών Λευί, κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, 3 από είκοσι και πέντε ετών και επάνω έως πενήκοντα ετών, πας ο εισπορευόμενος λειτουργείν ποιήσαι πάντα τα έργα εν τη σκηνή του μαρτυρίου. 4 και ταύτα τα έργα των υιών Καάθ εν τη σκηνή του μαρτυρίου· άγιον των αγίων. 5 και εισελεύσεται Ααρών και οι υιοί αυτού, όταν εξαίρη η παρεμβολή, και καθελούσι το καταπέτασμα το συσκιάζον και κατακαλύψουσιν εν αυτω την κιβωτόν του μαρτυρίου, 6 και επιθήσουσιν επ' αυτό κατακάλυμμα δέρμα υακίνθινον και επιβαλούσιν επ' αυτήν ιμάτιον όλον υακίνθινον άνωθεν και διεμβολούσι τους αναφορείς. 7 και επί την τράπεζαν την προκειμένην επιβαλούςιν επ' αυτήν ιμάτιον ολοπόρφυρον και τα τρυβλία και τας θυίσκας και τους κυάθους και τα σπονδεία, εν οίς σπένδει, και οι άρτοι οι διαπαντός επ' αυτής έσονται. 8 και επιβαλούσιν επ' αυτήν ιμάτιον κόκκινον και καλύψουσιν αυτήν καλύμματι δερματίνω υακινθίνω και διεμβολούσι δι' αυτής τους αναφορείς. 9 και λήψονται ιμάτιον υακίνθινον και καλύψουσι την λυχνίαν την φωτίζουσαν και τους λύχνους αυτής και τας λαβίδας αυτής και τας επαrustρίδας αυτής και πάντα τα αγγεία του ελαίου, οίς λειτουργούσιν εν αυτοίς, 10 και εμβολούσιν αυτήν και πάντα τα σκεύη αυτής εις κάλυμμα δερματίνον υακίνθινον και επιθήσουσιν αυτήν επ' αναφορέων. 11 και επί το θυσιαστήριον το χρυσούν επικαλύψουσιν ιμάτιον υακίνθινον και καλύψουσιν αυτό καλύμματι δερματίνω υακινθίνω και διεμβολούσι τους αναφορείς αυτού. 12 και λήψονται πάντα τα σκεύη τα λειτουργικά, όσα λειτουργούσιν εν αυτοίς εν τοις αγίοις, και εμβολούσιν εις ιμάτιον υακίνθινον και καλύψουσιν αυτά καλύμματι δερματίνω υακινθίνω και επιθήσουσιν επί αναφορείς. 13 και τον καλυπτήρα επιθήσει επί το θυσιαστήριον και επικαλύψουσιν επ' αυτό ιμάτιον ολοπόρφυρον. 14 και επιθήσουσιν επ' αυτό πάντα τα σκεύη, όσοις λειτουργούσιν επ' αυτω εν αυτοίς, και τα πυρέας και τας κρεάγρας και τας φιάλας και τον καλυπτήρα και πάντα τα σκεύη του θυσιαστήριου· και επιβαλούσιν επ' αυτό κάλυμμα δερματίνον υακίνθινον, και διεμβολούσι τους αναφορείς αυτού· και λήψονται ιμάτιον πορφυρούν και συγκαλύψουσι τον λουτήρα και την βάσιν αυτού και εμβολούσιν αυτά εις κάλυμμα δερματίνον υακίνθινον και επιθήσουσιν επί αναφορείς. 15 και συντελέσουσιν Ααρών και οι υιοί αυτού καλύπτοντες τα άγια και πάντα τα σκεύη τα άγια εν τω εξαίρειν την παρεμβολήν, και μετά ταύτα εισελεύσονται υιοί Καάθ αίρειν και ουχ άφονται των αγίων, ίνα μη αποθάνωσι· ταύτα αρούσιν οι υιοί Καάθ εν τη σκηνή του μαρτυρίου. 16 επίσκοπος Ελεάζαρ υιος Ααρών του ιερέως· το έλαιον του φωτός και το θυμίαμα της συνθέσεως και η θυσία η καθ' ημέραν και το έλαιον της χρίσεως, η επισκοπή όλης της σκηνης και όσα εστίν εν αυτή εν τω αγίω, εν πάσι τοις έργοις. 17 και ελάλησε

Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών λέγων· 18 μη ολοθρεύσητε της φυλής τον δήμον τον Καάθ εκ μέσου των Λευιτών· 19 τούτο ποιήσατε αυτοίς και ζήσονται και ου μη αποθάνωσι, προσπορευομένων αυτών προς τα άγια των αγίων· Ααρών και οι υιοί αυτού προσπορευέσθωσαν και καταστήσουσιν αυτούς έκαστον κατά την αναφοράν αυτού, 20 και ου μη εισέλθωσιν ιδείν εξάπινα τα άγια και αποθανούνται. 21 και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 22 λάβε την αρχήν των υιών Γεδσών, και τούτους κατ' οίκους πατριών αυτών, κατά δήμους αυτών, 23 από πέντε και εικοσαετούς και επάνω έως πεντηκονταετούς επίσκεψαι αυτούς, πας ο εισπορευόμενος λειτουργείν και ποιείν τα έργα αυτού εν τη σκηνή του μαρτυρίου. 24 αύτη η λειτουργία του δήμου του Γεδσών, λειτουργείν και αίρειν· 25 και αρεί τας δέρρεις της σκηνής και την σκηνήν του μαρτυρίου και το κάλυμμα αυτής και το κατακάλυμμα το υακίνθινον το ον επ' αυτής άνωθεν και το κάλυμμα της θύρας της σκηνής του μαρτυρίου 26 και τα ιστία της αυλής, όσα επί της σκηνής του μαρτυρίου, και τα περισσά και πάντα τα σκεύη τα λειτουργικά, όσα λειτουργούσιν εν αυτοίς, ποιήσουσι. 27 κατά στόμα Ααρών και των υιών αυτού έσται η λειτουργία των υιών Γεδσών κατά πάσας τας λειτουργίας αυτών και κατά πάντα τα έργα αυτών· και επισκέψη αυτούς εξ ονόματος πάντα τα αρτά υπ' αυτών. 28 αύτη η λειτουργία των υιών Γεδσών εν τη σκηνή του μαρτυρίου, και η φυλακή αυτών εν χειρί Ιθάμαρ του υιού Ααρών του ιερέως. 29 οι υιοί Μεραρί κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών επισκέψασθε αυτούς, 30 από πέντε και εικοσαετούς και επάνω έως πεντηκονταετούς επισκέψασθε αυτούς, πας ο εισπορευόμενος λειτουργείν τα έργα της σκηνής του μαρτυρίου. 31 και ταύτα τα φυλάγματα των αιρομένων υπ' αυτών κατά πάντα τα έργα αυτών εν τη σκηνή του μαρτυρίου· τας κεφαλίδας της σκηνής και τους μοχλούς και τους στύλους αυτής και τας βάσεις αυτής, και το κατακάλυμμα και αι βάσεις αυτών, και οι στύλοι αυτών και το κατακάλυμμα της θύρας της σκηνής 32 και τους στύλους της αυλής κύκλω, και αι βάσεις αυτών και τους στύλους του καταπετάσματος της πύλης της αυλής, και τας βάσεις αυτών, και τους πασσάλους αυτών και τους κάλους αυτών και πάντα τα σκεύη αυτών και πάντα τα λειτουργήματα αυτών, εξ ονομάτων επισκέψασθε αυτούς και πάντα τα σκεύη της φυλακής των αιρομένων υπ' αυτών. 33 αύτη η λειτουργία δήμου υιών Μεραρί εν πάσι τοις έργοις αυτών εν τη σκηνή του μαρτυρίου εν χειρί Ιθάμαρ του υιού Ααρών του ιερέως. 34 και επεσκέψατο Μωυσής και Ααρών και οι άρχοντες Ισραήλ τους υιούς Καάθ κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, 35 από πέντε και εικοσαετούς και επάνω έως πεντηκονταετούς, πας ο εισπορευόμενος λειτουργείν και ποιείν εν τη σκηνή του μαρτυρίου. 36 και εγένετο η επίσκεψις αυτών κατά δήμους αυτών δισχιλίοι επτακόσιοι πενήκοντα. 37 αύτη η επίσκεψις δήμου Καάθ, πας ο λειτουργών εν τη σκηνή του μαρτυρίου, καθά επεσκέψατο Μωυσής και Ααρών δια φωνής Κυρίου, εν χειρί Μωυσή. 38 και επεσκέπησαν υιοί Γεδσών κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, 39 από πέντε και εικοσαετούς και επάνω έως πεντηκονταετούς, πας ο εισπορευόμενος λειτουργείν και ποιείν τα έργα εν τη σκηνή του μαρτυρίου. 40 και εγένετο η επίσκεψις αυτών κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, δισχιλίοι εξακόσιοι τριάκοντα. 41 αύτη η επίσκεψις δήμου υιών Γεδσών, πας ο λειτουργών εν τη σκηνή του μαρτυρίου, ους επεσκέψατο Μωυσής και Ααρών δια φωνής Κυρίου, εν χειρί Μωυσή. 42 επεσκέπησαν δε και δήμος υιών Μεραρί κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, 43 από πέντε και εικοσαετούς και επάνω έως πεντηκονταετούς, πας ο εισπορευόμενος λειτουργείν προς τα έργα της σκηνής του μαρτυρίου. 44 και εγενήθη η επίσκεψις αυτών κατά δήμους αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, τρισχιλίοι και διακόσιοι· 45 αύτη η επίσκεψις δήμου υιών Μεραρί, ους επεσκέψατο Μωυσής και Ααρών δια φωνής Κυρίου, εν χειρί Μωυσή. 46 πάντες οι επεσκεμμένοι, ους επεσκέψατο Μωυσής και Ααρών και οι άρχοντες Ισραήλ τους Λευίτας, κατά δήμους και κατ' οίκους πατριών αυτών, 47 από πέντε και εικοσαετούς και επάνω έως πεντηκονταετούς, πας ο εισπορευόμενος προς το έργον των έργων και τα έργα τα αιρόμενα εν τη σκηνή του μαρτυρίου, 48 και εγενήθησαν οι επισκεπέντες οκτακισχιλίοι πεντακόσιοι ογδοήκοντα. 49 δια φωνής Κυρίου επεσκέψατο αυτούς εν χειρί Μωυσή, άνδρα κατά άνδρα επί των έργων αυτών και επί ων αίρουσιν αυτοί· και επεσκέπησαν, ον τρόπον συνετάξε Κύριος τω Μωυσή.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 2 πρόσταζον τοις υιοίς Ισραήλ και εξαποστείλάτωσαν εκ της παρεμβολής πάντα λεπρόν και πάντα γονορρυή και πάντα ακάθαρτον επί ψυχή· 3 από αρσενικού έως θηλυκού εξαποστείλατε έξω της παρεμβολής, και ου μη μιανούσι τας παρεμβολάς αυτών, εν οίς εγώ καταγίνομαι εν αυτοίς. 4 και εποίησαν ούτως οι υιοί Ισραήλ και εξαπέστειλαν αυτούς έξω της παρεμβολής· καθά ελάλησε Κύριος Μωυσή, ούτως εποίησαν οι υιοί Ισραήλ. 5 και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 6 λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ λέγων· ανήρ ή γυνή, ος τις αν ποιήση από πασών των αμαρτιών των ανθρωπίνων, και παριδών παρίδη και πλημμελήση η ψυχή εκείνη, 7 εξαγορεύσει την αμαρτίαν, ην εποίησε, και αποδώσει την πλημμέλειαν το κεφάλαιον και το επίπεμπτον αυτού προσθήσει επ' αυτό, και αποδώσει, τίνι επλημμέλησεν αυτω. 8 εάν δε μη ή τω ανθρώπω ο αχχιστεύων, ωστε αποδούναι αυτω το πλημμέλημα προς αυτον, το πλημμέλημα το αποδιδόμενον Κυρίω τω ιερεί έσται, πλήν του κριού του ιλασμού, δι' ου εξιλάσεται εν αυτω περί αυτού. 9 και πάσα απαρχή κατά πάντα τα αγιαζόμενα εν υιοίς Ισραήλ, όσα εάν προσφέρωσι Κυρίω, τω ιερεί αυτω έσται. 10 και εκάστου τα ηγιασμένα αυτού έσται· και ανήρ, ος αν δω τω ιερεί, αυτω έσται.

11 Και ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων· 12 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ἀνδρὸς ἀνδρὸς, εἴαν παραβῇ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ υπεριδούσα παρίδῃ αὐτόν· 13 καὶ κοιμηθῇ τις μετ' αὐτῆς κοίτην σπέρματος, καὶ λάθῃ ἐξ ὀφθαλμῶν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ κρύψῃ, αὐτὴ δὲ ἡ μεμιασμένη καὶ μάρτυς μὴ ἡν μετ' αὐτῆς, καὶ αὐτὴ μὴ ἡ συνειλημμένη, 14 καὶ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, αὐτὴ δὲ μεμιάνηται, ἡ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, αὐτὴ δὲ μὴ ἡ μεμιασμένη, 15 καὶ ἄξει ὁ ἄνθρωπος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ πρὸς τὸν ἱερέα καὶ προσοίσει τὸ δῶρον περὶ αὐτῆς, τὸ δέκατον τοῦ οἴφι ἄλευρον κρίθινον, οὐκ ἐπιχεεῖ ἐπ' αὐτὸ ἔλαιον, οὐδὲ ἐπιθήσει ἐπ' αὐτὸ λίβανον· ἔστι γὰρ θυσία ζηλοτυπίας, θυσία μνημοσύνου, ἀναμνησκουσα ἁμαρτίαν. 16 καὶ προσάξει αὐτὴν ὁ ἱερεὺς καὶ στήσῃ αὐτὴν ἐναντὶ Κυρίου, 17 καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ὕδωρ καθαρὸν ζῶν ἐν ἀγγεῖῳ οστρακίνῳ καὶ τῆς γῆς τῆς οὔσης ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς ἐμβαλεῖ εἰς τὸ ὕδωρ. 18 καὶ στήσῃ ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἐναντὶ Κυρίου καὶ ἀποκαλύψει τὴν κεφαλὴν τῆς γυναικὸς καὶ δώσει ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῆς τὴν θυσίαν τοῦ μνημοσύνου, τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας, ἐν δὲ τῇ χειρὶ τοῦ ἱερέως ἔσται τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου τούτου. 19 καὶ ὀρκιεῖ αὐτὴν ὁ ἱερεὺς, καὶ ἐρεῖ τῇ γυναικί· εἰ μὴ κεκοίμηταί τις μετὰ σου, εἰ μὴ παραβέβηκας μιανθῆναι ὑπὸ τὸν ἄνδρα τὸν σεαυτῆς, ἀθῶα ἴσθι ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου. 20 εἰ δὲ συ παραβέβηκας ὑπανδρὸς οὐσα, ἡ μεμιάνησαι καὶ ἔδωκέ τις τὴν κοίτην αὐτοῦ ἐν σοί, πλὴν τοῦ ἀνδρὸς σου· 21 καὶ ὀρκιεῖ ὁ ἱερεὺς τὴν γυναῖκα ἐν τοῖς ὅρκοις τῆς ἀράς ταύτης, καὶ ἐρεῖ ὁ ἱερεὺς τῇ γυναικί· δώῃ σε Κύριος ἐν ἀρά καὶ ἐνόρκιον ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ δούναι Κύριον τὸν μὴρόν σου διαπεπτωκότα, καὶ τὴν κοιλίαν σου πεπρησμένην, 22 καὶ εἰσελεύσεται τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρῶμενον τούτο εἰς τὴν κοιλίαν σου πρήσαι γαστέρα καὶ διαπεσεῖν μὴρόν σου. καὶ ἐρεῖ ἡ γυνὴ· γένοιτο, γένοιτο. 23 καὶ γράψῃ ὁ ἱερεὺς τὰς ἀράς ταύτας εἰς βιβλίον, καὶ ἐξαλείψῃ εἰς τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου. 24 καὶ ποτιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρωμένου, καὶ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τὸ ἐπικαταρῶμενον τοῦ ἐλεγμοῦ. 25 καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἐκ χειρὸς τῆς γυναικὸς τὴν θυσίαν τῆς ζηλοτυπίας καὶ ἐπιθήσει τὴν θυσίαν ἐναντὶ Κυρίου καὶ προσοίσει αὐτὴν πρὸς τὸ θυσιαστήριον, 26 καὶ δράζεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῆς θυσίας τὸ μνημόσυνον αὐτῆς καὶ ἀνοίσει αὐτὸ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον καὶ μετὰ ταῦτα ποτιεῖ τὴν γυναῖκα τὸ ὕδωρ. 27 καὶ ἔσται, εἴαν ἡ μεμιασμένη καὶ λήθῃ λάθῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ εἰσελεύσεται εἰς αὐτὴν τὸ ὕδωρ τοῦ ἐλεγμοῦ τοῦ ἐπικαταρῶμενον, καὶ πρησθήσεται τὴν κοιλίαν, καὶ διαπεσεῖται ὁ μὴρὸς αὐτῆς, καὶ ἔσται ἡ γυνὴ εἰς ἀράν τῳ λαῷ αὐτῆς. 28 εἴαν δὲ μὴ μιανθῇ ἡ γυνὴ καὶ καθάρῃ ἡ, καὶ ἀθῶα ἔσται καὶ ἐκσπερματιεῖ σπέρμα. 29 οὗτος ὁ νόμος τῆς ζηλοτυπίας, ὡς ἂν παραβῇ ἡ γυνὴ ὑπανδρὸς οὐσα καὶ μιανθῇ· 30 ἡ ἄνθρωπος, ὡς ἂν ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτόν πνεῦμα ζηλώσεως καὶ ζηλώσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ στήσῃ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐναντὶ Κυρίου, καὶ ποιήσῃ αὐτὴ ὁ ἱερεὺς πάντα τὸν νόμον τούτον· 31 καὶ ἀθῶος ἔσται ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ ἁμαρτίας, καὶ ἡ γυνὴ ἐκείνη λήψεται τὴν ἁμαρτίαν αὐτῆς.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων· 2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ἀνὴρ ἡ γυνὴ, ὅς ἐάν μεγάλως εὐξῇται εὐχὴν ἀφαγνίσασθαι ἀγνεῖαν Κυρίῳ, 3 ἀπὸ οἴνου καὶ σίκερα ἀγνισθήσεται καὶ ὄξος ἐξ οἴνου καὶ ὄξος ἐκ σίκερα οὐ πίνεται καὶ ὅσα κατεργάζεται ἐκ σταφυλῆς οὐ πίνεται καὶ σταφυλὴν πρόσφατον καὶ σταφίδα οὐ φάγεται. 4 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ· ἀπὸ πάντων ὅσα γίνεται ἐξ ἀμπέλου, οἶνον ἀπὸ στεμφύλων ἕως γιγάρτου οὐ φάγεται. 5 πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ ἀγνισμοῦ ξυρόν οὐκ ἐπελεύσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ἕως ἂν πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι, ὅσας ἡύατο Κυρίῳ· ἅγιος ἔσται τρέφων κόμην τρίχα κεφαλῆς. 6 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς Κυρίῳ ἐπὶ πάσῃ ψυχῇ τετελευτηκυῖα οὐκ εἰσελεύσεται· 7 ἐπὶ πατρί καὶ μητρὶ καὶ ἐπ' ἀδελφῷ καὶ ἐπ' ἀδελφῇ, οὐ μιανθήσεται ἐπ' αὐτοῖς ἀποθανόντων αὐτῶν, ὅτι εὐχὴ Θεοῦ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ ἐπὶ κεφαλῇ αὐτοῦ. 8 πάσας τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς αὐτοῦ ἅγιος ἔσται Κυρίῳ. 9 εἴαν δὲ τις ἀποθάνῃ ἐπ' αὐτῷ ἐξάπνινα, παραχρήμα μιανθήσεται ἡ κεφαλὴ εὐχῆς αὐτοῦ, καὶ ξυρήσεται τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἢ ἂν ἡμέρα καθαρισθῇ· τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ξυρηθήσεται. 10 καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ οἶσει δύο τρυγόνας ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν πρὸς τὸν ἱερέα, ἐπὶ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, 11 καὶ ποιήσῃ ὁ ἱερεὺς μίαν περὶ ἁμαρτίας καὶ μίαν εἰς ὀλοκαύτωμα, καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς περὶ ὧν ἡμαρτε περὶ τῆς ψυχῆς καὶ ἀγιάσει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, 12 ἡ ἡγιασθῇ Κυρίῳ, τὰς ἡμέρας τῆς εὐχῆς, καὶ προσάξει ἀμνὸν ἐνιαύσιον εἰς πλημμέλειαν, καὶ αἱ ἡμέραι αἱ πρότεραι ἄλογοι ἔσονται, ὅτι ἐμιάνθη ἡ κεφαλὴ εὐχῆς αὐτοῦ.

13 Καὶ οὗτος ὁ νόμος τοῦ ἐυξαμένου· ἢ ἂν ἡμέρα πληρώσῃ ἡμέρας εὐχῆς αὐτοῦ, προσοίσει αὐτός παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου 14 καὶ προσάξει τὸ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον ἓνα εἰς ὀλοκαύτωσιν καὶ ἀμνάδα ἐνιαυσίαν μίαν ἄμωμον εἰς ἁμαρτίαν καὶ κριὸν ἓνα ἄμωμον εἰς σωτήριον 15 καὶ κανοὺν ἀζύμων σεμιδάλεως ἄρτους ἀναπεποιημένους ἐν ἐλαίῳ καὶ λάγανα ἀζυμα κεχρισμένα ἐν ἐλαίῳ καὶ θυσίαν αὐτῶν καὶ σπονδὴν αὐτῶν. 16 καὶ προσοίσει ὁ ἱερεὺς ἐναντὶ Κυρίου καὶ ποιήσῃ τὸ περὶ ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ τὸ ὀλοκαύτωμα αὐτοῦ 17 καὶ τὸν κριὸν ποιήσῃ θυσίαν σωτηρίου τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τῷ κανῶ των ἀζύμων, καὶ ποιήσῃ ὁ ἱερεὺς τὴν θυσίαν αὐτοῦ καὶ τὴν σπονδὴν αὐτοῦ. 18 καὶ ξυρήσεται ὁ νηγμένος παρὰ τὰς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου τὴν κεφαλὴν τῆς εὐχῆς αὐτοῦ καὶ ἐπιθήσει τὰς τρίχας ἐπὶ τὸ πυρ, ὅ ἐστιν ὑπὸ τὴν θυσίαν τοῦ σωτηρίου. 19 καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν βραχίονα ἐφθόν ἀπὸ τοῦ κριοῦ καὶ ἄρτον ἓνα ἄζυμον ἀπὸ τοῦ κανοῦ καὶ λάγανον ἄζυμον ἐν καὶ ἐπιθήσει ἐπὶ τὰς χεῖρας τοῦ νηγμένου μετὰ τὸ

ζηρήσασθαι αυτόν την ευχήν αυτού· 20 και προσοίσει αυτά ο ιερεύς επίθεμα έναντι Κυρίου, άγιον έσται τω ιερεί επί του στηθυνίου του επιθέματος και επί του βραχίονος του αφαιρέματος, και μετά ταύτα πίεται ο ηυγμένος οίνον. 21 ούτος ο νόμος του ευζαμένου, ος αν εύξηται Κυρίω δώρον αυτού Κυρίω περί της ευχής, χωρίς ων αν εύρη η χείρ αυτού, κατά δύναμιν της ευχής αυτού, ην αν εύξηται κατά νόμον αγνεύας.

22 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 23 λάλησον Ααρών και τοις υιοίς αυτού λέγων· ούτως ευλογήσετε τους υιούς Ισραήλ, λέγοντες αυτοίς· 24 ευλογήσαι σε Κύριος και φυλάξαι σε· 25 επιφάναι Κύριος το πρόσωπον αυτού επί σε και ελεήσαι σε· 26 επάrai Κύριος το πρόσωπον αυτού επί σε και δώη σοι ειρήνην. 27 και επιθήσουσι το όνομά μου επί τους υιούς Ισραήλ, και εγώ Κύριος ευλογήσω αυτούς.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΚΑΙ εγένετο ή ημέρα συνετέλεσε Μωυσής, ώστε αναστήσαι την σκηνήν και έχρισεν αυτήν και ηγίασεν αυτήν και πάντα τα σκεύη αυτής και το θυσιαστήριον και πάντα τα σκεύη αυτού και έχρισεν αυτά και ηγίασεν αυτά, 2 και προσήνεγκαν οι άρχοντες Ισραήλ, δώδεκα άρχοντες οίκων πατριών αυτών, ούτοι οι άρχοντες φυλών, ούτοι οι παρεστηκότες επί της επισκοπής, 3 και ήνεγκαν το δώρον αυτών έναντι Κυρίου, εξ αμάξας λαμπηνίκας και δώδεκα βόας, άμαξαν παρά δύο αρχόντων, και μόσχον παρά εκάστου, και προσήγαγον εναντίον της σκηνης. 4 και είπε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 5 λάβε παρ' αυτών, και έσονται προς τα έργα τα λειτουργικά της σκηνης του μαρτυρίου, και δώσεις αυτά τοις Λευίταις, εκάστω κατά την αυτού λειτουργίαν. 6 και λαβών Μωυσής τας αμάξας και τους βόας, έδωκεν αυτά τοις Λευίταις· 7 και τας δύο αμάξας και τους τέσσαρας βόας έδωκε τοις υιοίς Γεδσών κατά τας λειτουργίας αυτών 8 και τας τέσσαρας αμάξας και τους οκτώ βόας έδωκε τοις υιοίς Μεραρί κατά τας λειτουργίας αυτών, δια Ιθάμαρ υιού Ααρών του ιερέως. 9 και τοις υιοίς Καάθ ου δέδωκεν, ότι τα λειτουργήματα του αγίου έχουσιν· επ' ώμων αρουσιν. 10 και προσήνεγκαν οι άρχοντες εις τον εγκαινισμόν του θυσιαστηρίου, εν τη ημέρα ή έχρισεν αυτό, και προσήνεγκαν οι άρχοντες τα δώρα αυτών απέναντι του θυσιαστηρίου. 11 και είπε Κύριος προς Μωυσήν· άρχων εις καθ' ημέραν, άρχων καθ' ημέραν προσοίσουσι τα δώρα αυτών εις τον εγκαινισμόν του θυσιαστηρίου.

12 Και ην ο προσφέρων εν τη ημέρα τη πρώτη το δώρον αυτού Ναασσών υιος Αμιναδάβ, άρχων της φυλής Ιούδα. 13 και προσήνεγκε το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν· 14 θυίσκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος· 15 μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα· 16 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας· 17 και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε. τούτο δώρον Ναασσών υιού Αμιναδάβ. 18 τη ημέρα τη δευτέρα προσήνεγκε Ναθαναήλ υιος Σωγάρ, ο άρχων της φυλής Ισσάχαρ. 19 και προσήνεγκε το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν· 20 θυίσκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος· 21 μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα· 22 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας· 23 και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε. τούτο το δώρον Ναθαναήλ υιού Σωγάρ. 24 τη ημέρα τη τρίτη άρχων των υιών Ζαβουλών Ελιάβ υιος Χαιλών. 25 το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν· 26 θυίσκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος· 27 μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα· 28 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας· 29 και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε, τούτο το δώρον Ελιάβ υιού Χαιλών. 30 τη ημέρα τη τετάρτη άρχων των υιών Ρουβήν Ελίσούρ υιος Σεδιούρ. 31 το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν· 32 θυίσκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος· 33 μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα· 34 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας· 35 και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε, τούτο το δώρον Ελίσούρ υιού Σεδιούρ. 36 τη ημέρα τη πέμπτη άρχων των υιών Συμεών Σαλαμιήλ υιος Σουρισαδαί. 37 το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν· 38 θυίσκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος· 39 μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα· 40 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας· 41 και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε. τούτο το δώρον Σαλαμιήλ υιού Σουρισαδαί. 42 τη ημέρα τη έκτη άρχων των υιών Γάδ, Ελίσάφ υιος Ραγουήλ. 43 το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν· 44 θυίσκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος· 45 μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα· 46 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας· 47 και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε,

αμνάδας ενιαυσίας πέντε. τούτο το δώρον Ελισάφ υιού Ραγουήλ. 48 τη ημέρα τη εβδόμη άρχων των υιών Εφραίμ Ελισαμά υιος Εμιούδ. 49 το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν· 50 θύισκην μίαν δέκα χρυσών, πλήρη θυμιάματος· 51 μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα· 52 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας· 53 και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε. τούτο το δώρον Ελισαμά υιού Εμιούδ. 54 τη ημέρα τη ογδόη άρχων των υιών Μανασσή Γαμαλιήλ υιος Φαδασσούρ. 55 το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν· 56 θύισκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος· 57 μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα· 58 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας· 59 και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε. τούτο το δώρον Γαμαλιήλ υιού Φαδασσούρ. 60 τη ημέρα τη ενάτη άρχων των υιών Βενιαμίν Αβιδάν υιος Γαδεωνί. 61 το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν· 62 θύισκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος· 63 μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα· 64 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας· 65 και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε. τούτο το δώρον Αβιδάν υιού Γαδεωνί. 66 τη ημέρη τη δεκάτη άρχων των υιών Δάν Αχιέζερ υιος Αμισαδαί. 67 το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν· 68 θύισκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος· 69 μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα· 70 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας· 71 και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε. τούτο το δώρον Αχιέζερ υιού Αμισαδαί. 72 τη ημέρα τη ενδεκάτη άρχων των υιών Ασήρ, Φαγεήλ υιος Εχράν. 73 το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν, εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν· 74 θύισκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος· 75 μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ενιαύσιον ένα εις ολοκαύτωμα· 76 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας· 77 και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε. τούτο το δώρον Φαγεήλ υιού Εχράν. 78 τη ημέρα τη δωδεκάτη άρχων των υιών Νεφθαλί Αχιρέ υιος Αινάν. 79 το δώρον αυτού τρυβλίον αργυρούν εν, τριάκοντα και εκατόν ολκή αυτού, φιάλην μίαν αργυράν εβδομήκοντα σίκλων κατά τον σίκλον τον άγιον, αμφότερα πλήρη σεμιδάλεως αναπεποιημένης εν ελαίω εις θυσίαν· 80 θύισκην μίαν δέκα χρυσών πλήρη θυμιάματος. 81 μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνόν ένα ενιαύσιον εις ολοκαύτωμα. 82 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας· 83 και εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις δύο, κριούς πέντε, τράγους πέντε, αμνάδας ενιαυσίας πέντε. τούτο το δώρον Αχιρέ υιού Αινάν. 84 ούτος ο εγκαινισμός του θυσιαστηρίου, ή ημέρα έχρισεν αυτό παρά των αρχόντων των υιών Ισραήλ· τρυβλία αργυρά δώδεκα, φιάλαι αργυραί δώδεκα, θύισκαι χρυσαί δώδεκα, 85 τριάκοντα και εκατόν σίκλων το τρυβλίον το εν και εβδομήκοντα σίκλων η φιάλη η μία, παν το αργύριον των σκευών δισχίλιοι και τετρακόσιοι σίκλοι, σίκλοι εν τω σίκλω τω αγίω· 86 θύισκαι χρυσαί δώδεκα πλήρεις θυμιάματος· παν το χρυσίον των θύισκών είκοσι και εκατόν χρυσοί. 87 πάσαι αι βόες αι εις ολοκαύτωσιν μόσχοι δώδεκα, κριοί δώδεκα, αμνοί ενιαύσιοι δώδεκα και αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών· και χίμαροι εξ αιγών δώδεκα περί αμαρτίας. 88 πάσαι αι βόες εις θυσίαν σωτηρίου δαμάλεις είκοσιτέσσαρες, κριοί εξήκοντα, τράγοι εξήκοντα ενιαύσιοι, αμνάδες εξήκοντα ενιαύσιοι άμωμοι. αύτη η εγκαινίωσις του θυσιαστηρίου, μετά το πληρώσαι τας χείρας αυτού και μετά το χρίσαι αυτόν, 89 εν τω εισπορεύεσθαι Μωυσήν εις την σκηνήν του μαρτυρίου λαλήσαι αυτω και ήκουσε την φωνήν Κυρίου λαλούντος προς αυτόν άνωθεν του ιλαστηρίου, ό εστιν επί της κιβωτού του μαρτυρίου, ανά μέσον των δύο Χερουβίμ, και ελάλει προς αυτόν.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 2 λάλησον τω Ααρών και ερείς προς αυτόν· όταν επιτιθής τους λύχνους, εκ μέρους κατά πρόσωπον της λυχνίας φωτιούσιν οι επτά λύχνοι. 3 και εποίησεν ούτως Ααρών· εκ του ενός μέρους κατά πρόσωπον της λυχνίας εξήψε τους λύχνους αυτής, καθά συνέταξε Κύριος τω Μωυσή. 4 και αύτη η κατασκευή της λυχνίας· στερεά χρυσή, ο καυλός αυτής και τα κρίνα αυτής, στερεά όλη· κατά το είδος, ό έδειξε Κύριος τω Μωυσή, ούτως εποίησε την λυχνίαν.

5 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 6 λάβε τους Λευίτας εκ μέσου υιών Ισραήλ και αφαγνιείς αυτούς. 7 και ούτω ποιήσεις αυτοίς τον αγνισμόν αυτών· περιρρανείς αυτούς ύδωρ αγνισμού, και επελεύσεται ξυρόν επί παν το σώμα αυτών, και πλυνούσι τα ιμάτια αυτών, και καθαροί έσονται. 8 και λήψονται μόσχον ένα εκ βοών και τούτου θυσίαν σεμίδαλιν αναπεποιημένην εν ελαίω, και μόσχον ενιαύσιον εκ βοών λήψη περί αμαρτίας. 9 και προσάξεις τους Λευίτας έναντι της σκηνής του μαρτυρίου και συνάξεις πάσαν συναγωγήν υιών Ισραήλ 10 και προσάξεις τους Λευίτας έναντι Κυρίου, και επιθήσουσιν οι υιοί Ισραήλ τας χείρας αυτών

επί τους Λευίτας, 11 και αφοριεί Ααρών τους Λευίτας απόδομα έναντι Κυρίου παρά των υιών Ισραήλ, και έσονται ώστε εργάζεσθαι τα έργα Κυρίου. 12 οι δε Λευίται επιθήσουσι τας χείρας επί τας κεφαλάς των μόσχων, και ποιήσεις τον ένα περί αμαρτίας και τον ένα εις ολοκαύτωμα Κυρίω εξιλάσασθαι περί αυτών. 13 και στήσεις τους Λευίτας έναντι Κυρίου και έναντι Ααρών και έναντι των υιών αυτού και αποδώσεις αυτούς απόδομα έναντι Κυρίου. 14 και διαστελείς τους Λευίτας εκ μέσου υιών Ισραήλ, και έσονται εμοί. 15 και μετά ταύτα εισελεύσονται οι Λευίται εργάζεσθαι τα έργα της σκηνης του μαρτυρίου, και καθαριείς αυτούς και αποδώσεις αυτούς έναντι Κυρίου. 16 ότι απόδομα αποδομένοι ούτοί μοί εισιν εκ μέσου υιών Ισραήλ. αντί των διανοιγόντων πάσαν μήτραν πρωτοτόκων πάντων εκ των υιών Ισραήλ είληφα αυτούς εμοί. 17 ότι εμοί παν πρωτότοκον εν υιοίς Ισραήλ από ανθρώπων έως κτήνους· ή ημέρα επάταξα παν πρωτότοκον εν γη Αιγύπτου, ηγίασα αυτούς εμοί 18 και έλαβον τους Λευίτας αντί παντός πρωτοτόκου εν υιοίς Ισραήλ. 19 και απέδωκα τους Λευίτας απόδομα δεδομένους Ααρών και τοις υιοίς αυτού εκ μέσου υιών Ισραήλ εργάζεσθαι τα έργα των υιών Ισραήλ εν τη σκηνή του μαρτυρίου και εξιλάσκεσθαι περί των υιών Ισραήλ, και ουκ έσται εν τοις υιοίς Ισραήλ προσεγγίζων προς τα άγια. 20 και εποίησε Μωυσής και Ααρών και πάσα η συναγωγή υιών Ισραήλ τοις Λευίταις καθά ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή περί των Λευιτών, ούτως εποίησαν αυτοίς οι υιοί Ισραήλ. 21 και ηγνίσαντο οι Λευίται και επλύναντο τα ιμάτια, και απέδωκεν αυτούς Ααρών απόδομα έναντι Κυρίου, και εξιλάσατο περί αυτών Ααρών αφαγνίσασθαι αυτούς. 22 και μετά ταύτα εισήλθον οι Λευίται λειτουργείν την λειτουργίαν αυτών εν τη σκηνή του μαρτυρίου έναντι Ααρών και έναντι των υιών αυτού· καθά συνέταξε Κύριος τω Μωυσή περί των Λευιτών, ούτως εποίησαν αυτοίς.

23 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 24 τούτό εστι το περί των Λευιτών· από πέντε και εικοστούς και επάνω εισελεύσονται ενεργείν εν τη σκηνή του μαρτυρίου· 25 και από πεντηκονταετούς αποσστήσεται από της λειτουργίας και ουκ εργάται έτι. 26 και λειτουργήσει ο αδελφός αυτού εν τη σκηνή του μαρτυρίου φυλάσσειν φυλακάς, έργα δε ουκ εργάται. ούτως ποιήσεις τοις Λευίταις εν ταις φυλακαίς αυτών.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν εν τη ερήμω Σινά εν τω έτει τω δευτέρω, εξελθόντων αυτών εκ γης Αιγύπτου εν τω μηνί τω πρώτῳ, λέγων· 2 είπον και ποιείτωσαν οι υιοί Ισραήλ το πάσχα καθ' ωραν αυτού· 3 τη τεσσαρεσκαideκάτη ημέρα του μηνός του πρώτου προς εσπέραν ποιήσεις αυτό κατά καιρούς, κατά τον νόμον αυτού και κατά την σύγκρισιν αυτού ποιήσεις αυτό. 4 και ελάλησε Μωυσής τοις υιοίς Ισραήλ ποιήσαι το πάσχα. 5 εναρχομένου τη τεσσαρεσκαideκάτη ημέρα του μηνός εν τη ερήμω του Σινά, καθά συνέταξε Κύριος τω Μωυσή, ούτως εποίησαν οι υιοί Ισραήλ.

6 Και παρεγένοντο οι άνδρες, οί ήσαν ακάθαρτοι επί ψυχή ανθρώπου, και ουκ ηδύναντο ποιήσαι το πάσχα εν τη ημέρα εκείνη. και προσήλθον εναντίον Μωυσή και Ααρών εν εκείνη τη ημέρα, 7 και είπαν οι άνδρες εκείνοι προς αυτούς· ημείς ακάθαρτοι επί ψυχή ανθρώπου, μη ουν υστερήσωμεν προσενέγκαι το δώρον Κυρίῳ κατά καιρόν αυτού εν μέσω υιών Ισραήλ; 8 και είπε προς αυτούς Μωυσής· στήτε αυτού, και ακούσομαι τι εντελείται Κύριος περί υμών. 9 και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 10 λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ λέγων· άνθρωπος άνθρωπος, ος εάν γένηται ακάθαρτος επί ψυχή ανθρώπου, ή εν οδω μακράν υμίν, ή εν ταις γενεαίς υμών, και ποιήσει το πάσχα Κυρίῳ· 11 εν τω μηνί τω δευτέρῳ, εν τη τεσσαρεσκαideκάτη ημέρα, το προς εσπέραν ποιήσουσιν αυτό, επ' αζύμων και πικρίδων φάγονται αυτό, 12 ου καταλείψουσιν απ' αυτού εις το πρωϊ, και οστούν ου συντρίψουσιν απ' αυτού· κατά τον νόμον του πάσχα ποιήσουσιν αυτό. 13 και άνθρωπος, ος εάν καθαρός ή και εν οδω μακράν ουκ έστι και υστερήσει ποιήσαι το πάσχα, εξολοθρευθήσεται η ψυχή εκείνη εκ του λαού αυτής, ότι το δώρον Κυρίῳ ου προσήνεγκε κατά τον καιρόν αυτού, αμαρτίαν αυτού λήψεται ο άνθρωπος εκείνος. 14 εάν δε προσέλθῃ προς υμάς προσήλυτος εν τη γη υμών και ποιήσῃ το πάσχα Κυρίῳ, κατά τον νόμον του πάσχα και κατά την σύνταξιν αυτού ποιήσῃ αυτό· νόμος εις έσται υμίν και τω προσηλύτῳ και τω αυτόχθονι της γης.

15 Και τη ημέρα, ή εστάθῃ η σκηνή, εκάλυψεν η νεφέλη την σκηνήν, τον οίκον του μαρτυρίου· και το εσπέρας ην επί της σκηνης ως είδος πυρός έως πρωϊ. 16 ούτως εγίνετο διαπαντός· η νεφέλη εκάλυπτεν αυτήν ημέρας και είδος πυρός την νύκτα. 17 και ηνίκα ανέβῃ η νεφέλη από της σκηνης, και μετά ταύτα απήραν οι υιοί Ισραήλ· και εν τω τόπῳ, ου αν έστῃ η νεφέλη, εκεί παρενέβαλον οι υιοί Ισραήλ. 18 δια προστάγματος Κυρίου παρεμβαλούσιν οι υιοί Ισραήλ και δια προστάγματος Κυρίου απαρούσι· πάσας τας ημέρας, εν αις σκιάζει η νεφέλη επί της σκηνης, παρεμβαλούσιν οι υιοί Ισραήλ· 19 και όταν εφέλκῃται η νεφέλη επί της σκηνης ημέρας πλείους, και φυλάζονται οι υιοί Ισραήλ την φυλακήν του Θεού και ου μη εξάρωσι. 20 και έσται όταν σκεπάζῃ η νεφέλη ημέρας αριθμῳ επί της σκηνης, δια φωνής Κυρίου παρεμβαλούσι, και δια προστάγματος Κυρίου απαρούσι· 21 και έσται όταν γένηται η νεφέλη αφ' εσπέρας έως πρωϊ και αναβῇ η νεφέλη το πρωϊ, και απαρούσιν ημέρας ή νυκτός· 22 μηνός ημέρας πλεοναζούσης της νεφέλης σκιαζούσης επ' αυτής παρεμβαλούσιν οι υιοί Ισραήλ, και ου μη απάρωσιν· 23 ότι δια προστάγματος Κυρίου απαρούσι, την φυλακήν Κυρίου εφυλάζαντο δια προστάγματος Κυρίου εν χειρί Μωυσή.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων· 2 ποιήσον σεαυτῷ δύο σάλπιγγας ἀργυράς, ἐλατὰς ποιήσεις αὐτάς, καὶ ἔσονται σοὶ ἀνακαλῆν τὴν συναγωγὴν καὶ ἐξαίρειν τὰς παρεμβολάς. 3 καὶ σαλπείεις ἐν αὐταῖς καὶ συναχθήσεται πάσα ἡ συναγωγὴ ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου· 4 ἐάν δε ἐν μιᾷ σαλπίσῃ, προσελεύσονται πρὸς σε πάντες οἱ ἄρχοντες ἀρχηγοὶ Ἰσραὴλ. 5 καὶ σαλπείετε σημασίαν, καὶ ἐξαρούσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι ἀνατολάς· 6 καὶ σαλπείετε σημασίαν δευτέραν, καὶ ἐξαρούσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι λίβαν· καὶ σαλπείετε σημασίαν τρίτην, καὶ ἐξαρούσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι παρά θάλασσαν· καὶ σαλπείετε σημασίαν τετάρτην, καὶ ἐξαρούσιν αἱ παρεμβολαὶ αἱ παρεμβάλλουσαι πρὸς βορράν· σημασία σαλπιοῦσιν ἐν τῇ ἐξάρσει αὐτῶν. 7 καὶ ὅταν συναγάγητε τὴν συναγωγὴν, σαλπείετε καὶ οὐ σημασία 8 καὶ οἱ υἱοὶ Ααρὼν οἱ ἱερεῖς σαλπιοῦσι τὰς σάλπιγξι, καὶ ἔσται ὑμῖν νόμιμον αἰώνιον εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. 9 ἐάν δε ἐξέλθῃτε εἰς πόλεμον ἐν τῇ γῇ ὑμῶν πρὸς τοὺς ὑπεναντίους τοὺς ἀνθεστηκότας ὑμῖν, καὶ σημανεῖτε τὰς σάλπιγξι καὶ ἀναμνησθήσεσθε ἐναντὶ Κυρίου καὶ διασωθήσεσθε ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. 10 καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ευφροσύνης ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς εορταῖς ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς νουμηνίαις ὑμῶν σαλπείετε τὰς σάλπιγξιν ἐπὶ τοῖς ὀλοκαυτώμασι καὶ ἐπὶ ταῖς θυσίαις τῶν σωτηρίων ὑμῶν, καὶ ἔσται ὑμῖν ἀνάμνησις ἐναντὶ τοῦ Θεοῦ ὑμῶν· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ δευτέρῳ ἐν τῷ μηνὶ τῷ δευτέρῳ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἀνέβη ἡ νεφέλη ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου, 12 καὶ ἐξήραν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ συν ἀπαρτίαις αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά, καὶ ἔσθη ἡ νεφέλη ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Φαράν. 13 καὶ ἐξήραν πρῶτοι δια φωνῆς Κυρίου ἐν χειρὶ Μωυσή. 14 καὶ ἐξήραν τάγμα παρεμβολῆς υἱῶν Ιούδα πρῶτοι συν δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ναασσών υἱος Ἀμιναδάβ, 15 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ἰσάχαρ Ναθαναὴλ υἱος Σωγάρ, 16 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ζαβουλὼν Ἐλιάβ υἱος Χαιλὼν. 17 καὶ καθελοῦσι τὴν σκηνὴν καὶ ἐξαρούσιν οἱ υἱοὶ Γεδσών καὶ οἱ υἱοὶ Μεραρί, οἱ αἰρόντες τὴν σκηνήν. 18 καὶ ἐξήραν τάγμα παρεμβολῆς Ρουβὴν συν δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ἐλισούρ υἱος Σεδιούρ, 19 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς Συμεὼν, Σαλαμιὴλ υἱος Σουρισαδαί, 20 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Γάδ Ἐλισάφ ὁ τοῦ Ραγουήλ. 21 καὶ ἐξαρούσιν υἱοὶ Καάθ αἰρόντες τὰ ἅγια καὶ στήσουσι τὴν σκηνήν, ἕως παραγένωνται. 22 καὶ ἐξαρούσι τάγμα παρεμβολῆς Εφραΐμ συν δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ἐλισαμά υἱος Σεμιούδ, 23 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Μανασσὴ Γαμαλιήλ ὁ τοῦ Φαδασσούρ, 24 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Βενιαμὴν Ἀβιδάν ὁ τοῦ Γαδεωνί. 25 καὶ ἐξαρούσι τάγμα παρεμβολῆς υἱῶν Δάν, ἔσχατοι πασῶν τῶν παρεμβολῶν, συν δυνάμει αὐτῶν· καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως αὐτῶν Ἀχιέζρ ὁ τοῦ Ἀμισαδαί, 26 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Ἀσὴρ Φαγεὴλ υἱος Ἐχράν, 27 καὶ ἐπὶ τῆς δυνάμεως φυλῆς υἱῶν Νεφθαλί Ἀχιρέ υἱος Αἰνάν. 28 αὗται αἱ στρατιαὶ υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἐξήραν συν δυνάμει αὐτῶν.

29 Καὶ εἶπε Μωυσὴς τῷ Ὀβάβ υἱῷ Ραγουήλ τῷ Μαδιανίτῃ τῷ γαμβρῷ Μωυσή· ἐξαίρομεν ἡμεῖς εἰς τὸν τόπον ὃν εἶπε Κύριος, τούτον δώσω ὑμῖν· δέυρο μεθ' ἡμῶν, καὶ εὖ σε ποιήσομεν, ὅτι Κύριος ἐλάλησε καλὰ περὶ Ἰσραὴλ. 30 καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· οὐ πορεύσομαι, ἀλλὰ εἰς τὴν γῆν μου καὶ εἰς τὴν γενεάν μου. 31 καὶ εἶπε· μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς, οὐ ἕνεκεν ἡσθα μεθ' ἡμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἔσθη ἐν ἡμῖν πρεσβύτης· 32 καὶ ἔσται ἐάν πορευθῇς μεθ' ἡμῶν, καὶ ἔσται τὰ ἀγαθὰ ἐκεῖνα, ὅσα ἀγαθοποιήσῃ Κύριος ἡμᾶς, καὶ εὖ σε ποιήσομεν.

33 Καὶ ἐξήραν ἐκ τοῦ ὄρους Κυρίου ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν, καὶ ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης Κυρίου προπορεύετο προτέρα αὐτῶν ὁδὸν τριῶν ἡμερῶν κατασκέψασθαι αὐτοῖς ἀνάπαυσιν. 34 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐξαίρειν τὴν κιβωτόν καὶ εἶπε Μωυσὴς· ἐξεγέρθητι, Κύριε, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροί σου, φυγέτωσαν πάντες οἱ μισοῦντές σε. 35 καὶ ἐν τῇ καταπαύσει εἶπεν· ἐπίστρεφε, Κύριε, χιλιάδας μυριάδας ἐν τῷ Ἰσραὴλ. 36 καὶ ἡ νεφέλη ἐγένετο σκιάζουσα ἐπ' αὐτοῖς ἡμέρας ἐν τῷ ἐξαίρειν αὐτοὺς ἐκ τῆς παρεμβολῆς.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΚΑΙ ἦν ὁ λαὸς γογγύζων πονηρὰ ἐναντὶ Κυρίου, καὶ ἤκουσε Κύριος καὶ θυμώθη ὀργή, καὶ ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς πυρὶ παρά Κυρίου καὶ κατέφαγε μέρος τι τῆς παρεμβολῆς. 2 καὶ ἐκέκραξεν ὁ λαὸς πρὸς Μωυσήν, καὶ ἠύξατο Μωυσὴς πρὸς Κύριον, καὶ ἐκόπασε τὸ πυρ. 3 καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου Ἐμπυρισμός, ὅτι ἐξεκαύθη ἐν αὐτοῖς παρά Κυρίου.

4 Καὶ ὁ ἐπίμικτος ὁ ἐν αὐτοῖς ἐπεθύμησεν ἐπιθυμίαν, καὶ καθίσαντες ἐκλαῖον καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ εἶπαν· τις ἡμᾶς ψωμίει κρέας; 5 ἐμνήσθημεν τοὺς ἰχθύας, οὓς ἠσθίομεν ἐν Αἰγύπτῳ δωρεάν, καὶ τοὺς σικύους καὶ τοὺς πέποννας καὶ τὰ πράσα καὶ τὰ κρόμμυα καὶ τὰ σκόρδα· 6 νυνὶ δε ἡ ψυχὴ ἡμῶν κατάξηρος, οὐδὲν πλὴν εἰς τὸ μάννα οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν· 7 τὸ δε μάννα ὡσεὶ σπέρμα κορίου ἐστὶ, καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ εἶδος κρυστάλλου· 8 καὶ διεπορεύετο ὁ λαὸς καὶ συνέλεγον καὶ ἤλθον αὐτό ἐν τῷ μύλῳ καὶ ἐτρίβον ἐν τῇ θύᾳ καὶ ἤψουν αὐτό ἐν τῇ χύτρᾳ καὶ ἐποίουσαν αὐτό ἐγκρυφίαν, καὶ ἦν ἡ ἡδονὴ αὐτοῦ ὡσεὶ γέυμα ἐγκρίσ ἐξ ἐλαίου· 9 καὶ ὅταν κατέβῃ ἡ δρόσος ἐπὶ τὴν παρεμβολὴν νυκτός, κατέβαινε τὸ μάννα ἐπ' αὐτῆς. 10 καὶ ἤκουσε Μωυσὴς κλαίωντων αὐτῶν κατὰ δῆμους αὐτῶν, ἕκαστον ἐπὶ τῆς θύρας αὐτοῦ· καὶ θυμώθη ὀργή Κύριος σφόδρα, καὶ ἐναντὶ Μωυσή ἦν πονηρόν. 11 καὶ εἶπε Μωυσὴς πρὸς Κύριον· ἵνατί ἐκάκωσας τὸν θεράποντά σου, καὶ διατί οὐχ

εύρηκα χάριν εναντίον σου, επιθύνει την ορμήν του λαού τούτου επ' εμέ; 12 μη εγώ εν γαστρί έλαβον πάντα τον λαόν τούτον, ή εγώ έτεκον αυτούς, ότι λέγεις μοι, λάβε αυτόν εις τον κόλπον σου, ωσεί άραι τιθνός τον θηλάζοντα, εις την γην ην ώμοσας τοις πατράσιν αυτών; 13 πόθεν μοι κρέα δούναι παντί τω λαω τούτῳ; ότι κλαίουσιν επ' εμοί, λέγοντες· δος ημίν κρέα, ίνα φάγωμεν. 14 ου δυνήσομαι εγώ μόνος φέρειν τον λαόν τούτον, ότι βαρύτερόν μοί εστι το ρήμα τούτο. 15 ει δ' ούτω συ ποιείς μοι, απόκτεινόν με αναιρέσει, ει εύρηκα έλεος παρά σοί, ίνα μη ιδω την κάκωσίν μου. 16 και είπε Κύριος προς Μωυσήν· συναγάγέ μοι εβδομήκοντα άνδρας από των πρεσβυτέρων Ισραήλ, ους αυτός συ οίδας, ότι ούτοί εισι πρεσβύτεροι του λαού και γραμματείς αυτών. και άξεις αυτούς προς την σκηνήν του μαρτυρίου, και στήσονται εκεί μετά σου. 17 και καταβήσομαι και λαλήσω εκεί μετά σου και αφελώ από του πνεύματος του επί σοί και επιθήσω επ' αυτούς, και συναντιλήψονται μετά σου την ορμήν του λαού, και ουκ οίσεις αυτούς συ μόνος. 18 και τω λαω ερείς· αγνίσασθε εις αύριον, και φάγεσθε κρέα, ότι εκλαύσατε έναντι Κυρίου λέγοντες· τις ημάς ψωμίζει κρέα; ότι καλόν ημίν εστιν εν Αιγύπτῳ. και δώσει Κύριος υμίν φαγείν κρέα, και φάγεσθε κρέα. 19 ουχ ημέραν μίαν φάγεσθε, ουδέ δύο, ουδέ πέντε ημέρας, ουδέ δέκα ημέρας, ουδέ είκοσιν ημέρας. 20 έως μηνός ημερών φάγεσθε, έως αν εξέλθῃ εκ των μυκτήρων υμών. και έσται υμίν εις χολέραν, ότι ηπειθήσατε Κυρίῳ, ος εστιν εν υμίν, και εκλαύσατε εναντίον αυτού λέγοντες· ινατί ημίν εξέλθῃν εξ Αιγύπτου; 21 και είπε Μωυσής· εξακόσiai χιλιάδες πεζών ο λαός, εν οίς ειμι εν αυτοίς. και συ είπας, κρέα δώσω αυτοίς φαγείν, και φάγονται μήνα ημερών. 22 μη πρόβατα και βόες σφαγήσονται αυτοίς, και αρκέσει αυτοίς; ή παν το όψος της θαλάσσης συναχθήσεται αυτοίς, και αρκέσει αυτοίς; 23 και είπε Κύριος προς Μωυσήν· μη χείρ Κυρίου ουκ εξαρκέσει; ήδη γνώση ει επικαταλήψεται σε ο λόγος μου ή ου. 24 και εξήλθε Μωυσής και ελάλησε προς τον λαόν τα ρήματα Κυρίου και συνήγαγεν εβδομήκοντα άνδρας από των πρεσβυτέρων του λαού και έστησεν αυτούς κύκλω της σκηνής. 25 και κατέβη Κύριος εν νεφέλῃ και ελάλησε προς αυτόν· και παρείλατο από του πνεύματος του επ' αυτω και επέθηκεν επί τους εβδομήκοντα άνδρας τους πρεσβυτέρους· ως δε επανεπαύσατο πνεύμα επ' αυτούς, και επροφήτευσαν και ουκ έτι προσέθεντο. 26 και κατελείφθησαν δύο άνδρες εν τη παρεμβολή, όνομα τῳ ενί Ελδάδ και όνομα τῳ δευτέρῳ Μωδάδ, και επανεπαύσατο επ' αυτούς πνεύμα· και ούτοι ήσαν των καταγεγραμμένων και ουκ ήλθον προς την σκηνήν· και επροφήτευσαν εν τη παρεμβολή. 27 και προσδραμών ο νεανίσκος απήγγειλε Μωυσή και είπε λέγων· Ελδάδ και Μωδάδ προφητεύουσιν εν τη παρεμβολή. 28 και αποκριθείς Ιησούς ο του Ναυή ο παρεστηκώς Μωυσή, ο εκλεκτός, είπε· κύριε Μωυσή, κώλυσον αυτούς. 29 και είπε Μωυσής αυτῳ· μη ζηλοίς εμέ; και τις δώῃ πάντα τον λαόν Κυρίου προφήτας, όταν δῶ Κύριος το πνεύμα αυτού επ' αυτούς; 30 και απήλθε Μωυσής εις την παρεμβολήν αυτός και οι πρεσβύτεροι Ισραήλ. 31 και πνεύμα εξήλθε παρά Κυρίου και εξεπέρασεν ορτυγομήτραν από της θαλάσσης και επέβαλεν επί την παρεμβολήν οδόν ημέρας εντεύθεν και οδόν ημέρας εντεύθεν, κυκλω της παρεμβολής, ωσεί δίπηχυν από της γης. 32 και αναστάς ο λαός όλην την ημέραν και όλην την νύκτα και όλην την ημέραν την επαύριον και συνήγαγον την ορτυγομήτραν, ο το ολίγον, συνήγαγε δέκα κόρους, και έψυζαν εαυτοίς ψυγμούς κύκλω της παρεμβολής. 33 τα κρέα έτι ην εν τοις οδούσιν αυτών πρινή εκλείπειν, και Κύριος θυμώθη εις τον λαόν, και επάταξε Κύριος τον λαόν πληγήν μεγάλην σφόδρα. 34 και εκλήθη το όνομα του τόπου εκείνου Μνήματα της επιθυμίας, ότι εκεί έθαψαν τον λαόν τον επιθυμητήν. 35 Από Μνημάτων επιθυμίας εξήρεν ο λαός εις Ασηρώθ, και εγένετο ο λαός εν Ασηρώθ.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΚΑΙ ελάλησε Μαριάμ και Ααρών κατά Μωυσή, ένεκεν της γυναικός της Αιθιοπίσσης ην έλαβε Μωυσής, ότι γυναίκα Αιθιοπίσαν έλαβε, 2 και είπαν· μη Μωυσή μόνῳ λελάληκε Κύριος; ουχί και ημίν ελάλησε; και ήκουσε Κύριος. 3 και ο άνθρωπος Μωυσής πρᾶυς σφόδρα παρά πάντας τους ανθρώπους τους όντας επί της γης. 4 και είπε Κύριος παραχρήμα προς Μωυσήν και Ααρών και Μαριάμ· εξέλθετε υμείς οι τρεις εις την σκηνήν του μαρτυρίου· 5 και εξήλθον οι τρεις εις την σκηνήν του μαρτυρίου. και κατέβη Κύριος εν στύλῳ νεφέλης και έστη επί της θύρας της σκηνής του μαρτυρίου, και εκλήθησαν Ααρών και Μαριάμ και εξήλθουσιν αμφοτέροι. 6 και είπε προς αυτούς· ακούσατε των λόγων μου· εάν γένηται προφήτης υμών Κυρίῳ, εν οράματι αυτω γνωσθήσομαι και εν ύπνῳ λαλήσω αυτω. 7 ουχ ούτως ο θεράπων μου Μωυσής· εν όλῳ τῳ οίκῳ μου πιστός εστι· 8 στόμα κατά στόμα λαλήσω αυτω, εν είδει και ου δι' αινιγμάτων, και την δόξαν Κυρίου είδε· και διατί ουκ εφοβήθητε καταλαλήσαι κατά του θεράποντός μου Μωυσή; 9 και οργή θυμού Κυρίου επ' αυτοίς, και απήλθε. 10 και η νεφέλη απέστη από της σκηνής, και ιδού Μαριάμ λεπτρώσα ωσεί χιών· και επέβλεψεν Ααρών επί Μαριάμ, και ιδού λεπτρώσα. 11 και είπεν Ααρών προς Μωυσήν· δέομαι, κύριε, μη συνεπιθῇ ημίν αμαρτίαν, διότι ηγνοήσαμεν καθ' ότι ημάρτομεν· 12 μη γένηται ωσεί ίσον θανάτῳ, ωσεί έκτρωμα εκπορευόμενον εκ μήτρας μητρός και κατεσθίει το ήμισυ των σαρκών αυτής. 13 και εβόησε Μωυσής προς Κύριον λέγων· ο Θεός δέομαί σου, ίσασι αυτήν. 14 και είπε Κύριος προς Μωυσήν· ει ο πατήρ αυτής πτύων ενέπτυσεν εις το πρόσωπον αυτής, ουκ εντραπήσεται επτά ημέρας; αφορισθήτω επτά ημέρας έξω της παρεμβολής και μετά ταύτα εισελεύσεται. 15 και αφορίσθη Μαριάμ έξω της παρεμβολής επτά ημέρας· και ο λαός ουκ εξήρεν, έως εκαθάρισθη Μαριάμ.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ

1 ΚΑΙ μετὰ ταῦτα ἐξήρην ὁ λαὸς ἐξ Ἀσηρώθ, καὶ παρενέβαλον ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Φαράν. 2 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσήν λέγων· 3 ἀπόστειλον σεαυτῷ ἄνδρας, καὶ κατασκεψάσθωσαν τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ εἰς κατάσχεσιν, ἄνδρα ἓνα κατὰ φυλὴν, κατὰ δῆμους πατριῶν αὐτῶν ἀποστειλεις αὐτούς, πάντα ἀρχηγὸν ἐξ αὐτῶν. 4 καὶ ἐξαπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσὴς ἐκ τῆς ἐρήμου Φαράν δια φωνῆς Κυρίου· πάντες ἄνδρες ἀρχηγοὶ υἱῶν Ἰσραὴλ οὗτοι. 5 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν· τῆς φυλῆς Ρουβὴν Σαμουὴλ υἱὸς Ζαχοὺρ· 6 τῆς φυλῆς Συμεὼν Σαφάτ υἱὸς Σουρί· 7 τῆς φυλῆς Ἰούδα Χάλεφ υἱὸς Ἰεφοννή· 8 τῆς φυλῆς Ἰσάχαρ Ἰλαάλ υἱὸς Ἰωσήφ· 9 τῆς φυλῆς Εφραὶμ Αυσή υἱὸς Ναυή· 10 τῆς φυλῆς Βενιαμὶν Φαλτί υἱὸς Ραφού· 11 τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν Γουδιήλ υἱὸς Σουδί· 12 τῆς φυλῆς Ἰωσήφ τῶν υἱῶν Μανασσή, Γαδί υἱὸς Σουσί· 13 τῆς φυλῆς Δάν Ἀμιήλ υἱὸς Γαμαλί· 14 τῆς φυλῆς Ἀσήρ Σαθούρ υἱὸς Μιχαήλ· 15 τῆς φυλῆς Νεφθαλί Ναβὶ υἱὸς Σαβί· 16 τῆς φυλῆς Γάδ Γουδιήλ υἱὸς Μακχί· 17 ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οὓς ἀπέστειλε Μωυσὴς κατασκεψάσθαι τὴν γῆν. καὶ ἐπυνόμασε Μωυσὴς τὸν Αὐσὴ υἱὸν Ναυὴ Ἰησοῦν. 18 καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς Μωυσὴς κατασκεψάσθαι τὴν γῆν Χαναάν καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἀνάβητε ταύτῃ τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀναβήσεσθε εἰς τὸ ὄρος, 19 καὶ ὄψεσθε τὴν γῆν, τίς ἐστὶ, καὶ τὸν λαόν τὸν ἐγκαθήμενον ἐπ' αὐτῆς, εἰ ἰσχυρὸς ἐστὶν ἢ ἀσθενής, εἰ ὀλίγοι εἰσὶν ἢ πολλοί· 20 καὶ τίς ἡ γῆ, εἰς ἣν οὗτοι ἐγκαθίστηνται ἐπ' αὐτῆς, εἰ καλὴ ἐστὶν ἢ πονηρά· καὶ τίνας αἱ πόλεις, αἵ οὗτοι κατοικοῦσιν ἐν αὐταῖς, εἰ ἐν τειχίῃσιν ἢ ἐν ἀτειχίστοις· 21 καὶ τίς ἡ γῆ, εἰ πῶν ἢ παρειμένη, εἰ ἐστὶν ἐν αὐτῇ δένδρα ἢ οὐ· καὶ προσκαρτερήσαντες λήψετε ἀπὸ τῶν καρπῶν τῆς γῆς. καὶ αἱ ἡμέραι ἡμέραι ἔαρος, πρόδρομοι σταφυλῆς. 22 καὶ ἀναβάντες κατεσκεψάντο τὴν γῆν ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σίν ἕως Ροόβ, εἰσπορευομένων Αἰμάθ. 23 καὶ ἀνέβησαν κατὰ τὴν ἐρημον καὶ ἀπήλθον ἕως Χεβρών, καὶ ἐκεῖ Ἀχιμάν καὶ Σεσσί καὶ Θελαμί, γενεαὶ Ἐνάχ· καὶ Χεβρὼν ἐπτὰ ἔτεσιν ὠκοδομήθη πρὸ τοῦ Τανίν Αἰγύπτου. 24 καὶ ἦλθον ἕως Φάραγγος βότρυος, καὶ κατεσκεψάντο αὐτήν· καὶ ἔκοψαν ἐκεῖθεν κλήμα καὶ βότρυον σταφυλῆς ἓνα ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἦραν αὐτόν ἐπ' ἀναφορεύσει καὶ ἀπὸ τῶν ρῶν, καὶ ἀπὸ τῶν συκῶν. 25 καὶ τὸν τόπον ἐκείνον ἐπυνόμασαν Φάραγξ βότρυος διὰ τὸν βότρυον, ὃν ἔκοψαν ἐκεῖθεν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ.

26 Καὶ ἀπέστρεψαν ἐκεῖθεν κατασκεψάμενοι τὴν γῆν μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας. 27 καὶ πορευθέντες ἦλθον πρὸς Μωυσήν καὶ Ααρών καὶ πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ, εἰς τὴν ἐρημον Φαράν Κάδης καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτοῖς ῥήμα καὶ πᾶση συναγωγῇ καὶ ἐδείξαν τὸν καρπὸν τῆς γῆς. 28 καὶ διηγήσαντο αὐτῷ καὶ εἶπαν· ἦλθαμεν εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν ἀπέστειλας ἡμᾶς, γῆν ρέουσαν γάλα καὶ μέλι, καὶ οὗτος ὁ καρπὸς αὐτῆς· 29 ἀλλ' ἢ ὅτι ἔθνος τὸ κατοικεῖ ἐπ' αὐτῆς, καὶ αἱ πόλεις οχυραὶ τετειχισμέναι μεγάλαι σφόδρα, καὶ τὴν γενεάν Ἐνάχ ἐωράκαμεν ἐκεῖ, 30 καὶ Ἀμαλήκ κατοικεῖ ἐν τῇ γῇ τῇ πρὸς νότον, καὶ ὁ Χετταῖος καὶ ὁ Εὐαῖος καὶ ὁ Ἰεβουσαῖος καὶ ὁ Ἀμορραῖος κατοικεῖ ἐν τῇ ὀρεινῇ, καὶ ὁ Χαναναῖος κατοικεῖ παρά θάλασσαν καὶ παρά τὸν Ἰορδάνην ποταμόν. 31 καὶ κατεσιώπησε Χάλεβ τὸν λαόν πρὸς Μωυσήν καὶ εἶπεν αὐτῷ· οὐχί, ἀλλὰ ἀναβάντες ἀναβησόμεθα καὶ κατακληρονομήσομεν αὐτήν, ὅτι δυνατοὶ δυνησόμεθα πρὸς αὐτούς. 32 καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ συναναβάντες μετ' αὐτοῦ εἶπαν· οὐκ ἀναβήνομεν, ὅτι οὐ μὴ δυνώμεθα ἀναβῆναι πρὸς τὸ ἔθνος, ὅτι ἰσχυρότερον ἡμῶν ἐστὶ μάλλον. 33 καὶ ἐξήνεγκαν ἔκστασιν τῆς γῆς, ἣν κατεσκεψάντο αὐτὴν πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, λέγοντες· τὴν γῆν, ἣν παρήλθομεν αὐτήν κατασκεψάσθαι, γῆ κατέσθουσα τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτῆς ἐστὶ· καὶ πᾶς ὁ λαός, ὃν ἐωράκαμεν ἐν αὐτῇ, ἄνδρες υπερμήκεις· 34 καὶ ἐκεῖ ἐωράκαμεν τοὺς γίγαντας καὶ ἤμεν ἐνώπιον αὐτῶν ὥσπερ ἀκρίδες, ἀλλὰ καὶ οὕτως ἤμεν ἐνώπιον αὐτῶν.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

1 ΚΑΙ ἀναλαβούσα πᾶσα ἡ συναγωγὴ ἐνέδωκε φωνήν, καὶ ἐκλαῖεν ὁ λαός ὅλην τὴν νύκτα ἐκείνην. 2 καὶ διεγόγγυζον ἐπὶ Μωυσήν καὶ Ααρών πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ εἶπαν πρὸς αὐτοὺς πᾶσα ἡ συναγωγὴ· ὄφελον ἀπεθάνομεν ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, ἢ ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ εἰ ἀπεθάνομεν. 3 καὶ ἰνατί Κύριος εἰσάγει ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην πεσεῖν ἐν πολέμῳ; αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ τὰ παιδία ἔσονται εἰς διαρπαγὴν· νυν οὖν βέλτιον ἡμῖν ἐστὶν ἀποστραφῆναι εἰς Αἴγυπτον. 4 καὶ εἶπαν ἕτερος τῷ ἐτέρῳ· δώμεν ἀρχηγόν καὶ ἀποστρέψωμεν εἰς Αἴγυπτον. 5 καὶ ἔπεσε Μωυσὴς καὶ Ααρών ἐπὶ πρόσωπον ἐναντίον πᾶσης συναγωγῆς υἱῶν Ἰσραὴλ. 6 Ἰησοὺς δὲ ὁ τοῦ Ναυὴ καὶ Χάλεβ ὁ τοῦ Ἰεφοννή, τῶν κατασκεψαμένων τὴν γῆν, διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν 7 καὶ εἶπαν πρὸς πᾶσαν συναγωγὴν υἱῶν Ἰσραὴλ λέγοντες· ἡ γῆ, ἣν κατεσκεψάμεθα αὐτήν, ἀγαθὴ ἐστὶ σφόδρα σφόδρα· 8 εἰ αἰρετίζει ἡμᾶς Κύριος, εἰσάξει ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ταύτην καὶ δώσει αὐτήν ἡμῖν, γῆ ἥτις ἐστὶ ρέουσα γάλα καὶ μέλι. 9 ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ Κυρίου μὴ ἀποστάται γίνεσθε· ὑμεῖς δὲ μὴ φοβηθῆτε τὸν λαόν τῆς γῆς, ὅτι κατὰ βρῶμα ἡμῖν ἐστὶν· ἀφέστηκε γὰρ ὁ καιρὸς ἀπ' αὐτῶν, ὁ δὲ Κύριος ἐν ἡμῖν· μὴ φοβηθῆτε αὐτούς. 10 καὶ εἶπε πᾶσα ἡ συναγωγὴ καταλιθοβολήσαι αὐτούς ἐν λίθοις. καὶ ἡ δόξα Κυρίου ὤφθη ἐν τῇ νεφέλῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πᾶσι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. 11 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσήν· ἕως τίνος παροξύνει με ὁ λαός οὗτος καὶ ἕως τίνος οὐ πιστεύουσίν μοι ἐπὶ πᾶσι τοῖς σημείοις, οἓς ἐποίησα ἐν αὐτοῖς; 12 πατάξω αὐτούς θανάτῳ καὶ ἀπολώ αὐτούς καὶ ποιήσω σε καὶ τὸν οἶκόν σου πατρός σου εἰς ἔθνος μέγα καὶ πολὺ μάλλον ἢ τούτο. 13 καὶ εἶπε Μωυσὴς πρὸς Κύριον· καὶ ἀκούσεται Αἴγυπτος, ὅτι ἀνήγαγες τὴν ἰσχυί σου τὸν λαόν

τούτον ἐξ αὐτῶν, 14 ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης ἀκηκόασιν, ὅτι σὺ εἰ Κύριος ἐν τῷ λαῷ τούτῳ, ὅστις οφθαλμοῖς κατ' οφθαλμούς σπτάζει, Κύριε, καὶ ἡ νεφέλη σου ἐφέστηκεν ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐν στύλῳ νεφέλης σὺ πορεύῃ πρότερος αὐτῶν τὴν ἡμέραν καὶ ἐν στύλῳ πυρός τὴν νύκτα. 15 καὶ ἐκτρίψεις τὸν λαόν τούτον ὡσεὶ ἄνθρωπον ἓνα, καὶ ἐρούσι τὰ ἔθνη, ὅσοι ἀκηκόασι τὸ ὄνομά σου, λέγοντες· 16 παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι Κύριον εἰσαγαγεῖν τὸν λαόν τούτον εἰς τὴν γῆν, ἣν ὤμοσεν αὐτοῖς, κατέστρωσεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ. 17 καὶ νῦν υψωθήτω ἡ ἰσχὺς, Κύριε, ἐν τῷ τρόπῳ εἰπας λέγων· 18 Κύριος μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός, ἀφαιρῶν ἀνομίας καὶ ἀδικίας καὶ ἀμαρτίας, καὶ καθαρῶς οὐ καθαρῶς τὸν ἐνοχόν ἀποδίδους ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεάς. 19 ἀφες τὴν ἀμαρτίαν τῷ λαῷ τούτῳ κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καθάπερ ἔλεος ἐγένου αὐτοῖς ἀπ' Αἰγύπτου ἕως τοῦ νῦν. 20 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσήν· ἔλεος αὐτοῖς εἰμι κατὰ τὸ ῥήμά σου· 21 ἀλλὰ ἴδε ἐγὼ καὶ ζῶν τὸ ὄνομά μου καὶ ἐμπλήσει ἡ δόξα Κυρίου πᾶσαν τὴν γῆν, 22 ὅτι πάντες οἱ ἄνδρες οἱ ὀρώντες τὴν δόξαν μου καὶ τὰ σημεῖα, ἃ ἐποίησα ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπείρασάν με τούτῳ δέκατον, καὶ οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς μου, 23 ἡ μὲν οὐκ ὄφονται τὴν γῆν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἀλλ' ἡ τὰ τέκνα αὐτῶν, ἃ ἐστὶ μετ' ἐμοῦ ὡδε, ὅσοι οὐκ οἶδασιν ἀγαθόν οὐδὲ κακόν, παρὰ νεώτερος ἀπειρος, τούτοις δώσω τὴν γῆν, πάντες δὲ οἱ παροξύναντές με οὐκ ὄφονται αὐτήν. 24 ὁ δὲ παῖς μου Χάλεβ, ὅτι πνεῦμα ἑτερον ἐν αὐτῷ καὶ ἐπηκολούθησέ μοι, εἰσάξω αὐτόν εἰς τὴν γῆν, εἰς ἣν εἰσῆλθεν ἐκεῖ, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει αὐτήν. 25 ὁ δὲ Ἀμαλήκ καὶ ὁ Χαναναῖος κατοικοῦσιν ἐν τῇ κοιλάδι· αὐρίον ἐπιστράφητε καὶ ἀπάρατε ὑμεῖς εἰς τὴν ἐρήμον, ὁδὸν θάλασσαν ἐρυθράν.

26 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσήν καὶ Ααρὼν λέγων· 27 ἕως τίνος τὴν συναγωγὴν τὴν πονηράν ταύτην; ἃ αὐτοὶ γογγύζουσιν ἐναντίον μου, τὴν γόγγυσιν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἣν ἐγόγγυσαν περὶ ὑμῶν, ἀκήκοα. 28 εἰπὸν αὐτοῖς· ἴδε ἐγώ, λέγει Κύριος, ἡ μὲν ἐν τῷ τρόπῳ λελαλήκατε εἰς τὰ ὦτά μου, οὕτως ποιήσω ὑμῖν. 29 ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ πεσεῖται τὰ κῶλα ὑμῶν, καὶ πᾶσα ἡ ἐπισκοπὴ ὑμῶν καὶ οἱ κατηριζιμῆμένοι ὑμῶν ἀπὸ εἰκοσαετούς καὶ ἐπάνω, ὅσοι ἐγόγγυζον ἐπ' ἐμοί· 30 εἰ ὑμεῖς εἰσελεύσεσθε εἰς τὴν γῆν, ἐφ' ἣν ἐξέτεινα τὴν χεῖρά μου κατασκενῶσαι ὑμᾶς ἐπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἡ Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννὴ καὶ Ἰησοὺς ὁ τοῦ Ναυὴ· 31 καὶ τὰ παῖδιά, ἃ εἶπατε ἐν διαρπαγῇ ἔσεσθαι, εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, καὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν, ἣν ὑμεῖς ἀπέστητε ἀπ' αὐτῆς. 32 καὶ τὰ κῶλα ὑμῶν πεσεῖται ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ, 33 οἱ δὲ υἱοὶ ὑμῶν ἔσονται νεμόμενοι ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη καὶ ἀνοίσουσιν τὴν πορνείαν ὑμῶν, ἕως ἀναλωθῇ τὰ κῶλα ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, 34 κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, ὅσας κατεσκεύασθε τὴν γῆν, τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἡμέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ, λήψετε τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν τεσσαράκοντα ἔτη καὶ γνώσεσθε τὸν θυμὸν τῆς ὀργῆς μου. 35 ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα· ἡ μὲν οὕτως ποιήσω τὴν συναγωγὴν τὴν πονηράν ταύτην τῇ ἐπισυνισταμένῃ ἐπ' ἐμέ· ἐν τῇ ἐρήμῳ ταύτῃ ἐξαναλωθήσονται καὶ ἐκεῖ ἀποθάνονται. 36 καὶ οἱ ἄνθρωποι, οὓς ἀπέστειλε Μωυσὴς κατασκεύασθαι τὴν γῆν καὶ παραγεννηθέντες διεγόγγυσαν κατ' αὐτῆς πρὸς τὴν συναγωγὴν ἐξενέγκαι ῥήματα πονηρὰ περὶ τῆς γῆς, 37 καὶ ἀπέθανον οἱ ἄνθρωποι οἱ κατεῖπαντες πονηρὰ κατὰ τῆς γῆς ἐν τῇ πληγῇ ἐναντὶ Κυρίου 38 καὶ Ἰησοὺς υἱὸς Ναυὴ, καὶ Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννὴ ἔζησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων τῶν πεπορευμένων κατασκεύασθαι τὴν γῆν.

39 Καὶ ἐλάλησε Μωυσὴς τὰ ῥήματα ταῦτα πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ ἐπένθησεν ὁ λαὸς σφόδρα. 40 καὶ ὀρθίσαντες τὸ πρῶτ' ἀνέβησαν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους λέγοντες· ἴδου οἶδε ἡμεῖς ἀναβησόμεθα εἰς τὸν ὄρειον, ὃν εἶπε Κύριος, ὅτι ἡμάρτομεν. 41 καὶ εἶπε Μωυσὴς· ἰναὶ ὑμεῖς παραβαίνετε τὸ ῥήμα Κυρίου; οὐκ εὐδοῖα ἔσται ὑμῖν. 42 μὴ ἀναβαίνετε· οὐ γὰρ ἐστὶ Κύριος μετ' ὑμῶν, καὶ πεσεῖσθε πρὸ προσώπου τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν. 43 ὅτι ὁ Ἀμαλήκ καὶ ὁ Χαναναῖος ἐκεῖ ἐμπροσθεν ὑμῶν, καὶ πεσεῖσθε μαχαίρα, οὐ εἵνεκεν ἀπεστράφητε ἀπειθῶντες Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἔσται Κύριος ἐν ὑμῖν. 44 καὶ διαβιασάμενοι ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους· ἡ δὲ κιβωτός τῆς διαθήκης Κυρίου καὶ Μωυσὴς οὐκ ἐκινήθησαν ἐκ τῆς παρεμβολῆς. 45 καὶ κατέβη ὁ Ἀμαλήκ καὶ ὁ Χαναναῖος ὁ ἐγκατήμενος ἐν τῷ ὄρει ἐκείνῳ καὶ ἐτρέψαντο αὐτοὺς καὶ κατέκοψαν αὐτοὺς ἕως Ἐρμάν· καὶ ἀπεστράφησαν εἰς τὴν παρεμβολήν.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσήν λέγων· 2 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ερεῖς πρὸς αὐτούς· ὅταν εἰσέλθῃτε εἰς τὴν γῆν τῆς κατοικήσεως ὑμῶν, ἣν ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν, 3 καὶ ποιήσεις ὀλοκαυτώματα Κυρίῳ, ὀλοκάρπωμα ἢ θυσίαν, μεγαλύνει ἐυχὴν ἢ κατ' ἐκούσιον ἢ ἐν ταῖς εορταῖς ὑμῶν ποιήσαι ὀσμὴν εὐωδίας τῷ Κυρίῳ, εἰ μὲν ἀπὸ τῶν βοῶν ἢ ἀπὸ τῶν προβάτων, 4 καὶ προσοίσει ὁ προσφέρων τὸ δῶρον αὐτοῦ Κυρίῳ θυσίαν σεμιδάλεως δέκατον τοῦ οἰφί ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ ἐν τετάρτῳ τοῦ ἴν· 5 καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τέταρτον τοῦ ἴν ποιήσετε ἐπὶ τῆς ὀλοκαυτώσεως, ἢ ἐπὶ τῆς θυσίας· τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ ποιήσεις τοσούτο, κάρπωμα ὀσμὴν εὐωδίας τῷ Κυρίῳ. 6 καὶ τῷ κριῷ, ὅταν ποιήτε αὐτόν εἰς ὀλοκαύτωμα ἢ εἰς θυσίαν, ποιήσεις θυσίαν σεμιδάλεως δύο δέκατα ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ, τὸ τρίτον τοῦ ἴν· 7 καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ τρίτον τοῦ ἴν προσοίσετε εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ. 8 ἐάν δε ποιήτε ἀπὸ τῶν βοῶν εἰς ὀλοκαύτωσιν ἢ εἰς θυσίαν μεγαλύνει ἐυχὴν, ἢ εἰς σωτήριον Κυρίῳ, 9 καὶ προσοίσει ἐπὶ τοῦ μόσχου θυσίαν σεμιδάλεως τρία δέκατα ἀναπεποιημένης ἐν ἐλαίῳ ἡμισυ τοῦ ἴν 10 καὶ οἶνον εἰς σπονδὴν τὸ ἡμισυ τοῦ ἴν, κάρπωμα ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ. 11 οὕτως ποιήσεις τῷ μόσχῳ τῷ ἐνὶ ἢ τῷ κριῷ τῷ ἐνὶ ἢ τῷ ἀμνῷ τῷ ἐνὶ ἐκ τῶν προβάτων ἢ ἐκ τῶν αἰγῶν· 12 κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐάν ποιήσῃτε, οὕτως ποιήσετε τῷ ἐνὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν. 13 παρὰ οὐτόχθων ποιήσει οὕτως τοιαῦτα, προσενέγκαι καρπώματα εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Κυρίῳ. 14 ἐάν δε

προσηλύτος εν υμίν προσγένηται εν τη γη υμών, ή ος αν γένηται εν υμίν εν ταις γενεαίς υμών, και ποιήσει κάρπωμα οσμήν ευωδίας Κυρίω, ον τρόπον ποιείτε υμείς, ούτω ποιήσει η συναγωγή Κυρίω. 15 νόμος εις έσται υμίν και τοις προσηλύτοις τοις προσκειμένοις εν υμίν, νόμος αιώνιος εις τας γενεάς υμών· ως υμείς και ο προσηλύτος έσται έναντι Κυρίου. 16 νόμος εις έσται και δικαίωμα εν έσται υμίν και τω προσηλύτω τω προσκειμένω εν υμίν.

17 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 18 λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ και ερείς προς αυτούς· εν τω εισπορεύεσθαι υμάς εις την γην, εις ην εγώ εισάγω υμάς εκεί, 9 και έσται όταν έσθητε υμείς από των άρτων της γης, αφελείτε αφάιρεμα αφόρισμα Κυρίω· απαρχήν φυράματος υμών 20 άρτον αφοριείτε αφάιρεμα αυτό· ως αφάιρεμα από άλλω, ούτως αφελείτε αυτόν, 21 απαρχήν φυράματος υμών, και δώσετε Κυρίω αφάιρεμα εις τας γενεάς υμών.

22 Όταν δε διαμάρτητε και μη ποιήσητε πάσας τας εντολάς ταύτας, ας ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν, 23 καθά συνέταξε Κύριος προς υμάς εν χειρί Μωυσή από της ημέρας, ή συνέταξε Κύριος προς υμάς και επέκεινα εις τας γενεάς υμών, 24 και έσται εάν εξ οφθαλμών της συναγωγής γεννηθή ακουσίως, και ποιήσει πάσα η συναγωγή μόσχον ένα εκ βοών άμωμον εις ολοκαύτωμα εις οσμήν ευωδίας Κυρίω και θυσίαν τούτου και σπονδήν αυτού κατά την σύνταξιν και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας. 25 και εξιλιάσεται ο ιερεύς περί πάσης συναγωγής υιών Ισραήλ, και αφεθήσεται αυτοίς· ότι ακουσίον εστι, και αυτοί ήνεγκαν το δώρον αυτών κάρπωμα Κυρίω περί της αμαρτίας αυτών έναντι Κυρίου, περί των ακουσίων αυτών. 26 και αφεθήσεται κατά πάσαν συναγωγήν υιών Ισραήλ και τω προσηλύτω τω προσκειμένω προς υμάς, ότι παντί τω λαω ακούσιον. 27 εάν τε ψυχή μία αμάρτη ακουσίως, προσάξει αίγα μίαν ενιανσίαν περί αμαρτίας, 28 και εξιλιάσεται ο ιερεύς περί της ψυχής της ακουσιασθείσης και αμαρτούσης ακουσίως έναντι Κυρίου εξιλιάσασθαι περί αυτού. 29 τω εγχωρίω εν υιοίς Ισραήλ και τω προσηλύτω τω προσκειμένω εν αυτοίς νόμος εις έσται αυτοίς, ος εάν ποιήση ακουσίως. 30 και ψυχή, ήτις ποιήσει εν χειρί υπερηφανίας από των αυτοχθόνων ή από των προσηλύτων, τον Θεόν ούτος παροξυνεί, εξολοθρευθήσεται η ψυχή εκείνη εκ του λαού αυτής, 31 ότι το ρήμα Κυρίου εφάυλισε και τας εντολάς αυτού διεσκέδασεν· εκτρίψει εκτριβήσεται η ψυχή εκείνη, η αμαρτία αυτής εν αυτή.

32 Και ήσαν οι υιοί Ισραήλ εν τη ερήμω και εύρον άνδρα συλλέγοντα ξύλα τη ημέρα των σαββάτων. 33 και προσήγαγον αυτόν οι ευρόντες συλλέγοντα ξύλα τη ημέρα των σαββάτων προς Μωυσήν και Ααρών και προς πάσαν συναγωγήν υιών Ισραήλ. 34 και απέθεντο αυτόν εις φυλακήν, ου γαρ συνέκριναν τι ποιήσωσιν αυτόν. 35 και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· θανάτω θανατούσθω ο άνθρωπος, λιθοβολήσατε αυτόν λίθοις πάσα η συναγωγή. 36 και εξήγαγον αυτόν πάσα η συναγωγή έξω της παρεμβολής, και ελιθοβόλησεν αυτόν πάσα η συναγωγή λίθοις έξω της παρεμβολής, καθά συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.

37 Και είπε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 38 λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ και ερείς προς αυτούς και ποιησάτωσαν εαυτοίς κράσπεδα επί τα πτερύγια των ιματίων αυτών εις τας γενεάς αυτών και επιθήσετε επί τα κράσπεδα των πτερυγίων κλώσμα υακίνθινον. 39 και έσται υμίν εν τοις κρασπέδοις και όψεσθε αυτά και μνησθήσεσθε πασών των εντολών Κυρίου και ποιήσετε αυτάς, και ου διαστραφήσεσθε οπίσω των διανοιών υμών και των οφθαλμών υμών, εν οίς υμείς εκπορνεύετε οπίσω αυτών, 40 όπως αν μνησθήτε και ποιήσητε πάσας τας εντολάς μου και έσεσθε άγιοι τω Θεω υμών. 41 εγώ Κύριος ο Θεός υμών ο εξαγωγών υμάς εκ γης Αιγύπτου είναι υμών Θεός, εγώ Κύριος ο Θεός υμών.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κορέ υιος Ισάαρ υιού Καάθ υιού Λευί και Δαθάν και Αβειρών υιοί Ελιάβ και Αύν υιος Φαλέθ υιού Ρουβήν, 2 και ανέστησαν έναντι Μωυσή, και άνδρες των υιών Ισραήλ πεντήκοντα και διακόσιοι, αρχηγοί συναγωγής, σύγκλητοι βουλής και άνδρες ονομαστοί, 3 συνέστησαν επί Μωυσήν και Ααρών και είπαν· εχέτω υμίν, ότι πάσα η συναγωγή πάντες άγιοι, και εν αυτοίς Κύριος, και διατί κατανίστασθε επί την συναγωγήν Κυρίου; 4 και ακούσας Μωυσής έπεσεν επί πρόσωπον, 5 και ελάλησε προς Κορέ και προς πάσαν αυτού την συναγωγήν λέγων· επέσκεπται και έγνω ο Θεός τους όντας αυτού και τους άγιους, και προσηγάγετο προς εαυτόν, και ους εξέλεξατο εαυτω, προσηγάγετο προς εαυτόν. 6 τούτο ποιήσατε· λάβετε υμίν αυτοίς πυρέα, Κορέ και πάσα η συναγωγή αυτού, 7 και επίθετε επ' αυτά πυρ, και επίθετε επ' αυτά θυμίαμα έναντι Κυρίου αύριον· και έσται ο άνήρ, ον εκλέλεκται Κύριος, ούτος άγιος· ικανούσθω υμίν υιοί Λευί. 8 και είπε Μωυσής προς Κορέ· εισακούσατέ μου, υιοί Λευί. 9 μη μικρόν εστι τούτο υμίν, ότι διέστειλεν ο Θεός Ισραήλ υμάς εκ συναγωγής Ισραήλ και προσηγάγετο υμάς προς εαυτόν λειτουργείν τας λειτουργίας της σκηνης Κυρίου και παρίστασθαι έναντι της σκηνης λατρεύειν αυτοίς; 10 και προσηγάγετό σε και πάντας τους αδελφούς σου υιούς Λευί μετά σου και ζητείτε και ιερατεύειν; 11 ούτως συ και πάσα η συναγωγή σου η συνηθροισμένη προς τον Θεόν· και Ααρών τις εστιν, ότι διαγογγύζετε κατ' αυτού; 12 και απέστειλε Μωυσής καλέσαι Δαθάν και Αβειρών υιούς Ελιάβ· και είπαν· ουκ αναβαίνομεν· 13 μη μικρόν τούτο, ότι ανήγαγες ημάς εις γην ρέουσιν γάλα και μέλι αποκτείναι ημάς εν τη ερήμω, ότι κατάρχεις ημών άρχων; 14 ει και εις γην ρέουσιν γάλα και μέλι εισήγαγες ημάς και έδωκας ημίν κλήρον αγρού και αμπελώνας, τους οφθαλμούς των ανθρώπων εκείνων αν εξέκοψας· ουκ αναβαίνομεν. 15 και εβαρυθύμησε Μωυσής σφόδρα και είπε προς Κύριον· μη πρόσχης εις την θυσίαν αυτών· ουκ επιθύμημα ουδενός αυτών είληφα, ουδέ εκάκωσα

ουδένα αυτών. 16 και είπε Μωυσής προς Κορέ· αγιάσον την συναγωγήν σου και γίνεσθε έτοιμοι έναντι Κυρίου συ και Ααρών και αυτοί αύριον. 17 και λάβετε έκαστος το πυρεΐον αυτού και επιθήσετε επ' αυτά θυμίαμα και προσάξετε έναντι Κυρίου έκαστος το πυρεΐον αυτού, πεντήκοντα και διακόσια πυρεΐα, και συ και Ααρών έκαστος το πυρεΐον αυτού. 18 και έλαβεν έκαστος το πυρεΐον αυτού και επέθηκαν επ' αυτά πυρ και επέβαλον επ' αυτά θυμίαμα. και έστησαν παρά τας θύρας της σκηνής του μαρτυρίου Μωυσής και Ααρών. 19 και επισυνέστησεν επ' αυτούς Κορέ την πάσαν αυτού συναγωγήν παρά την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου. και ώφθη η δόξα Κυρίου πάση τη συναγωγή. 20 και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών λέγων· 21 αποσχίσθητε εκ μέσου της συναγωγής ταύτης, και εξαναλώσω αυτούς εισάπαξ. 22 και έπεσαν επί πρόσωπον αυτών και είπαν· Θεός, Θεός των πνευμάτων και πάσης σαρκός, ει άνθρωπος εις ήμαρτεν, επί πάσαν την συναγωγήν οργή Κυρίου; 23 και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 24 λάλησον τη συναγωγή λέγων· αναχωρήσατε κύκλω από της συναγωγής Κορέ. 25 και ανέστη Μωυσής και επορεύθη προς Δαθάν και Αβειρών, και συνεπορεύθησαν μετ' αυτού πάντες οι πρεσβύτεροι Ισραήλ. 26 και ελάλησε προς την συναγωγήν λέγων· αποσχίσθητε από των σκηνών των ανθρώπων των σκληρών τούτων, και μη άπτεσθε από πάντων, ων εστιν αυτοίς, μη συναπόλησθε εν πάση τη αμαρτία αυτών. 27 και απέστησαν από της σκηνής Κορέ κύκλω· και Δαθάν και Αβειρών εξήλθον και ειστήκεισαν παρά τας θύρας των σκηνών αυτών και αι γυναίκες αυτών και τα τέκνα αυτών και η αποσκευή αυτών. 28 και είπε Μωυσής· εν τούτω γνώσεσθε ότι Κύριος απέστειλέ με ποιήσαι πάντα τα έργα ταύτα, ότι ουκ απ' εμαυτού· 29 ει κατά θάνατον πάντων ανθρώπων αποθανούντοι ούτοι, ει και κατ' επίσκεψιν πάντων ανθρώπων επισκοπή έσται αυτών, ουχί Κύριος απέσταλκέ με· 30 αλλ' ή εν φάσματι δείξει Κύριος, και ανοίξασα η γη το στόμα αυτής καταπίεται αυτούς και τους οίκους αυτών και τας σκηνάς αυτών και πάντα, όσα εστίν αυτοίς, και καταβήσονται ζώντες εις άδου, και γνώσεσθε, ότι παρώξυναν οι άνθρωποι ούτοι τον Κύριον. 31 ως δε επαύσατο λαλών πάντας τους λόγους τούτους, ερράγη η γη υποκάτω αυτών, 32 και ηνοιχθη η γη και κατέπιεν αυτούς και τους οίκους αυτών και πάντας τους ανθρώπους τους όντας μετά Κορέ και τα κτήνη αυτών. 33 και κατέβησαν αυτοί και όσα εστίν αυτών ζώντα εις άδου, και εκάλυψεν αυτούς η γη, και απώλοντο εκ μέσου της συναγωγής. 34 και πας Ισραήλ οι κύκλω αυτών έφυγον από της φωνής αυτών, ότι λέγοντες· μη ποτε καταπίη ημάς η γη. 35 και πυρ εξήλθε παρά Κυρίου και κατέφαγε τους πεντήκοντα και διακοσίους άνδρας τους προσφέροντας το θυμίαμα.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ

1 ΚΑΙ είπε Κύριος προς Μωυσήν 2 και προς Ελεάζαρ τον υιόν Ααρών τον ιερέα· ανέλεσθε τα πυρεΐα τα χαλκά εκ μέσου των κατακεκαυμένων και το πυρ το αλλότριον τούτο σπείρον εκεί, 3 ότι ηγίασαν τα πυρεΐα των αμαρτωλών τούτων εν ταις ψυχαίς αυτών· και ποιήσον αυτά λεπίδας ελατάς περίθημα τω θυσιαστηρίω, ότι προσηνέχθησαν έναντι Κυρίου και ηγιασθήσαν και εγένοντο εις σημείον τοις υιοίς Ισραήλ. 4 και έλαβεν Ελεάζαρ υιος Ααρών του ιερέως τα πυρεΐα τα χαλκά, όσα προσήνεγκαν οι κατακεκαυμένοι, και προσέθηκαν αυτά περίθημα τω θυσιαστηρίω, 5 μνημόσυνον τοις υιοίς Ισραήλ, όπως αν μη προσέλθη μηδείς αλλογενής, ος ουκ έστιν εκ του σπέρματος Ααρών, επιθείναι θυμίαμα έναντι Κυρίου και ουκ έσται ωςπερ Κορέ και η επισύστασις αυτού, καθά ελάλησε Κύριος εν χειρί Μωυσή αυτω.

6 Και εγόγγυσαν οι υιοί Ισραήλ τη επαύριον επί Μωυσήν και Ααρών λέγοντες· υμείς απεκτάκατε τον λαόν Κυρίου. 7 και εγένετο εν τω επισυστρέφειν την συναγωγήν επί Μωυσήν και Ααρών και ωρμησαν επί την σκηνήν του μαρτυρίου, και τήνδε εκάλυψεν αυτήν η νεφέλη και ώφθη η δόξα Κυρίου. 8 και εισήλθε Μωυσής και Ααρών κατά πρόσωπον της σκηνής του μαρτυρίου. 9 και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών λέγων· 10 εκχωρήσατε εκ μέσου της συναγωγής ταύτης, και εξαναλώσω αυτούς εισάπαξ. και έπεσον επί πρόσωπον αυτών. 11 και είπε Μωυσής προς Ααρών· λάβε το πυρεΐον και επίθες επ' αυτό πυρ από του θυσιαστηρίου και επίβαλε επ' αυτό θυμίαμα και απένεγκε το τάχος εις την παρεμβολήν και εξίλασαι περί αυτών· εξήλθε γαρ οργή από προσώπου Κυρίου, ήρκεται θραύειν τον λαόν. 12 και έλαβεν Ααρών, καθάπερ ελάλησεν αυτω Μωυσής, και έδραμεν εις την συναγωγήν· και ήδη ενήρκετο η θραύσις εν τω λαω· και επέβαλε το θυμίαμα και εξίλασατο περί του λαού 13 και έστη αναμείσον των τεθνηκότων και των ζώντων, και εκόπασεν η θραύσις. 14 και εγένοντο οι τεθνηκότες εν τη θραύσει τεσσαρεσκαίδεκα χιλιάδες και επτακόσιοι, χωρίς των τεθνηκότων ένεκεν Κορέ. 15 και επέστρεψεν Ααρών προς Μωυσήν επί την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου, και εκόπασεν η θραύσις.

16 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 17 λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ και λάβε παρ' αυτών ράβδον ράβδον κατ' οίκους πατριών παρά πάντων των αρχόντων αυτών, κατ' οίκους πατριών αυτών, δώδεκα ράβδους, και έκάστου το όνομα αυτού επίγραφον επί της ράβδου. 18 και το όνομα Ααρών επίγραφον επί της ράβδου Λευί· έστι γαρ ράβδος μία, κατά φυλήν οίκου πατριών αυτών δώσουσι. 19 και θήσεις αυτές εν τη σκηνή του μαρτυρίου, κατέναντι του μαρτυρίου, εν οίς γνωσθήσομαί σοι εκεί. 20 και έσται ο άνθρωπος, ον αν εκλέξωμαι αυτόν, η ράβδος αυτού εκβλαστήσει· και περιελώ απ' εμού τον γογγυσμόν υιών Ισραήλ, α αυτοί γογγύζουσιν εφ' υμίν. 21 και ελάλησε Μωυσής τοις υιοίς Ισραήλ, και έδωκαν αυτω

πάντες οι άρχοντες αυτών ράβδον, τω άρχοντι τω ενί ράβδον κατ' άρχοντα, κατ' οίκους πατριών αυτών, δώδεκα ράβδους, και η ράβδος Ααρών ανά μέσον των ράβδων αυτών. 22 και απέθηκε Μωυσής τας ράβδους έναντι Κυρίου εν τη σκηνή του μαρτυρίου. 23 και εγένετο τη επαύριον και εισήλθε Μωυσής και Ααρών εν τη σκηνή του μαρτυρίου, και ιδού εβλάστησεν η ράβδος Ααρών εις οίκον Λευί και εξήνεγκε βλαστόν και εξήνησεν άνθη και εβλάστησε κάρυα. 24 και εξήνεγκε Μωυσής πάσας τας ράβδους από προσώπου Κυρίου προς πάντας υιούς Ισραήλ, και είδον και έλαβον έκαστος την ράβδον αυτού. 25 και είπε Κύριος προς Μωυσήν· απόθες την ράβδον Ααρών ενώπιον των μαρτυρίων εις διατήρησιν, σημείον τοις υιοίς των ανηκόων, και παυσάσθω ο γογγυσμός αυτών απ' εμού, και ου μη αποθάνωσι. 26 και εποίησε Μωυσής και Ααρών, καθά συνέταξε Κύριος τω Μωυσή, ούτως εποίησαν. 27 και είπαν οι υιοί Ισραήλ προς Μωυσήν λέγοντες· ιδού εξανηλώμεθα, απολώλαμεν, παρανηλώμεθα· 28 πας ο απτόμενος της σκηνής Κυρίου αποθήσκει· έως εις τέλος αποθάνωμεν;

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ

1 ΚΑΙ είπε Κύριος προς Ααρών λέγων· συ και οι υιοί σου και ο οίκος του πατρός σου λήψεσθε τας αμαρτίας των αγίων, και συ και οι υιοί σου λήψεσθε τας αμαρτίας της ιερατείας υμών. 2 και τους αδελφούς σου, φυλήν Λευί, δήμον του πατρός σου, προσαγάγου προς σεαυτόν, και προστεθήτωσάν σοι και λειτουργείτωσάν σοι, και συ και οι υιοί σου μετά σου απέναντι της σκηνής του μαρτυρίου. 3 και φυλάζονται τας φυλακάς σου και τας φυλακάς της σκηνής, πλήν προς τα σκεύη τα άγια και προς το θυσιαστήριον ου προσελεύσονται, και ουκ αποθανούνται και ούτοι και υμείς. 4 και προστεθήσονται προς σε και φυλάζονται τας φυλακάς της σκηνής του μαρτυρίου κατά πάσας τας λειτουργίας της σκηνής· και ο αλλογενής ου προσελεύσεται προς σε. 5 και φυλάξεσθε τας φυλακάς των αγίων και τας φυλακάς του θυσιαστηρίου, και ουκ έσται θυμός εν τοις υιοίς Ισραήλ. 6 και εγώ είληφα τους αδελφούς υμών τους Λευίτας εκ μέσου των υιών Ισραήλ δόμα δεδομένον Κυρίω, λειτουργείν τας λειτουργίας της σκηνής του μαρτυρίου· 7 και συ και οι υιοί σου μετά σου διατηρήσετε την ιερατείαν υμών, κατά πάντα τρόπον του θυσιαστηρίου και το ένδοξεν του καταπετάσματος και λειτουργήσετε τας λειτουργίας δόμα της ιερατείας υμών· και ο αλλογενής ο προσπορευόμενος αποθανείται.

8 Και ελάλησε Κύριος προς Ααρών· και ιδού εγώ δέδωκα υμίν την διατήρησιν των απαρχών· από πάντων των ηγιασμένων μοι παρά των υιών Ισραήλ σοί δέδωκα αυτά εις γέρας και τοις υιοίς σου μετά σε νόμιμον αιώνιον. 9 και τούτο έστω υμίν από των ηγιασμένων αγίων των καρπωμάτων, από πάντων των δώρων αυτών και από πάντων των θυσιασμάτων αυτών και από πάσης πλημμελείας αυτών και από πασών των αμαρτιών αυτών, όσα αποδιδόασί μοι από πάντων των αγίων, σοί έσται και τοις υιοίς σου. 10 εν τω αγίω των αγίων φάγεσθε αυτά· παν αρσενικών φάγεται αυτά, συ και οι υιοί σου· άγια έσται σοι. 11 και τούτο έσται υμίν απαρχή δομάτων· από πάντων των επιθέμάτων των υιών Ισραήλ σοί δέδωκα αυτά και τοις υιοίς σου και ταις θυγατράσι σου μετά σου, νόμιμον αιώνιον· πας καθαρός εν τω οίκω σου έδεται αυτά. 12 πάσα απαρχή ελαίου και πάσα απαρχή οίνου και σίτου, απαρχή αυτών, όσα αν δώσει τω Κυρίω, σοί δέδωκα αυτά. 13 τα πρωτογενήματα πάντα, όσα εν τη γη αυτών, όσα αν ενέγκωσι Κυρίω, σοί έσται· πας καθαρός εν τω οίκω σου έδεται αυτά. 14 παν ανατεθεματισμένον εν υιοίς Ισραήλ σοί έσται. 15 και παν διανοίγον μήτραν από πάσης σαρκός, όσα προσφέρουσι Κυρίω από ανθρώπου έως κτήνους, σοί έσται· αλλ' ή λύτρωσις λυτρωθήσεται τα πρωτότοκα των ανθρώπων, και τα πρωτότοκα των κτηνών των ακαθάρτων λυτρώση. 16 και η λύτρωσις αυτού από μηνιαίου· η συντίμησις πέντε σίκλων, κατά τον σίκλον τον άγιον, είκοσιν οβολοί εισι. 17 πλήν πρωτότοκα μόσχων και πρωτότοκα προβάτων και πρωτότοκα αιγών ου λυτρώση, άγία εστι· και το αίμα αυτών προσχεεί προς το θυσιαστήριον και το στέαρ ανοίσεις κάρπωμα εις οσμήν ευωδίας Κυρίω, 18 και τα κρέα έσται σοί· καθά και το στηθύνιον του επιθέματος και κατά τον βραχίονα τον δεξιόν σοί έσται. 19 παν αφάιρεμα των αγίων, όσα εάν αφέλωσιν οι υιοί Ισραήλ Κυρίω, δέδωκά σοι και τοις υιοίς σου και ταις θυγατράσι σου μετά σου, νόμιμον αιώνιον· διαθήκη αλός αιωνίου έστιν έναντι Κυρίου σοί και τω σπέρματί σου μετά σε. 20 Και ελάλησε Κύριος προς Ααρών· εν τη γη αυτών ου κληρονομήσεις, και μερίς ουκ έσται σοι εν αυτοίς, ότι εγώ μερίς σου και κληρονομία σου εν μέσω των υιών Ισραήλ. 21 και τοις υιοίς Λευί ιδού δώδεκα παν επιδέκατον εν Ισραήλ εν κλήρω αντή των λειτουργιών αυτών, όσα αυτοί λειτουργούσι λειτουργίαν εν τη σκηνή του μαρτυρίου. 22 και ου προσελεύσονται έτι οι υιοί Ισραήλ εις την σκηνήν του μαρτυρίου λαβείν αμαρτίαν θανατηφόρον. 23 και λειτουργήσει ο Λευίτης αυτός την λειτουργίαν της σκηνής του μαρτυρίου, και αυτοί λήψονται τα αμαρτήματα αυτών, νόμιμον αιώνιον εις τας γενεάς αυτών· και εν μέσω υιών Ισραήλ ου κληρονομήσουσι κληρονομίαν· 24 ότι τα επιδέκατα των υιών Ισραήλ, όσα εάν αφορίσωσι Κυρίω, αφάιρεμα δέδωκα τοις Λευίταις εν κλήρω· δια τούτο είρηκα αυτοίς, εν μέσω υιών Ισραήλ ου κληρονομήσουσι κλήρον.

25 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 26 και τοις Λευίταις λαλήσεις και ερείς προς αυτούς· εάν λάβητε παρά των υιών Ισραήλ το επιδέκατον, ό δέδωκα υμίν παρ' αυτών εν κλήρω, και αφελείτε υμείς απ' αυτού αφάιρεμα Κυρίω επιδέκατον από του επιδεκάτου. 27 και λογισθήσεται υμίν τα αφαιρέματα υμών ως

σίτος από άλω και αφαίρεμα από ληνού. 28 ούτως αφελείτε αυτούς και υμείς από πάντων των αφαιρεμάτων Κυρίου από πάντων των επιδεκάτων υμών, όσα εάν λάβητε παρά των υιών Ισραήλ, και δώσετε απ' αυτών αφαίρεμα Κυρίω Ααρών τω ιερεί. 29 από πάντων των δομάτων υμών αφελείτε αφαίρεμα Κυρίω ή από πάντων των απαρχών το ηγιασμένον απ' αυτού. 30 και ερείς προς αυτούς: όταν αφαιρήτε την απαρχήν απ' αυτού, και λογισθήσεται τοις Λευίταις ως γέννημα από άλω και ως γέννημα από ληνού. 31 και έδεσθε αυτό εν παντί τόπω υμείς και οι οίκοι υμών, ότι μισθός ούτος υμίν εστιν αντί των λειτουργιών υμών των εν τη σκηνή του μαρτυρίου. 32 και ου λήψεσθε δι' αυτό αμαρτίαν, ότι αν αφαιρήτε την απαρχήν απ' αυτού· και τα άγια των υιών Ισραήλ ου βεβηλώσετε, ίνα μη αποθάνητε.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών λέγων· 2 αύτη η διαστολή του νόμου, όσα συνέταξε Κύριος λέγων· λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ και λαβέτωσαν προς σε δάμαλιν πυρράν άμωμον, ήτις ουκ έχει εν αυτη μώμον, και ή ουκ επεβλήθη επ' αυτην ζυγός. 3 και δώσεις αυτην προς Ελεάζαρ τον ιερέα, και εξάξουσιν αυτην έξω της παρεμβολής εις τόπον καθαρόν και σφάζουσιν αυτην ενώπιον αυτού. 4 και λήψεται Ελεάζαρ από του αίματος αυτης και ρανεί απέναντι του προσώπου της σκηνης του μαρτυρίου από του αίματος αυτης επτάκις. 5 και κατακαύσουσιν αυτην εναντίον αυτού, και το δέρμα και τα κρέα αυτης και το αίμα αυτης συν τη κόπρω αυτης κατακαυθήσεται. 6 και λήψεται ο ιερεύς ξύλον κέδρινον και ύσσωπον και κόκκινον και εμβαλούσιν εις μέσον του κατακαύματος της δαμάλεως. 7 και πλυνεί τα ιμάτια αυτού ο ιερεύς και λούσεται το σώμα αυτού ύδατι και μετά ταύτα εισελεύσεται εις την παρεμβολήν, και ακάθαρτος έσται ο ιερεύς έως εσπέρας. 8 και ο κατακαίων αυτην πλυνεί τα ιμάτια αυτού και λούσεται το σώμα αυτού και ακάθαρτος έσται έως εσπέρας. 9 και συνάξει άνθρωπος καθαρός την σποδόν της δαμάλεως και αποθήσει έξω της παρεμβολής εις τόπον καθαρόν, και έσται τη συναγωγή υιών Ισραήλ εις διατήρησιν, ύδωρ ραντισμού, άγνισμά εστι. 10 και ο συνάγων την σποδιάν της δαμάλεως πλυνεί τα ιμάτια αυτού και ακάθαρτος έσται έως εσπέρας. και έσται τοις υιοίς Ισραήλ και τοις προσηλύτοις προσκειμένοις νόμιμον αιώνιον.

11 Ο απτόμενος του τεθνηκότος πάσης ψυχής ανθρώπου ακάθαρτος έσται επτά ημέρας· 12 ούτος αγνισθήσεται τη ημέρα τη τρίτη και τη ημέρα τη εβδόμη και καθαρός έσται· εάν δε μη αφαγνισθή τη ημέρα τη τρίτη και τη ημέρα τη εβδόμη, ου καθαρός έσται. 13 πας ο απτόμενος του τεθνηκότος από ψυχής ανθρώπου, εάν αποθάνη, και μη αφαγνισθή, την σκηνήν Κυρίου εμίανεν· εκτριβήσεται η ψυχή εκείνη εξ Ισραήλ, ότι ύδωρ ραντισμού ου περιερραντίσθη επ' αυτόν, ακάθαρτός εστιν, έτι η ακαθαρσία αυτού εν αυτω εστι.

14 Και ούτος ο νόμος· άνθρωπος εάν αποθάνη εν οικία, πας ο εισπορευόμενος εις την οικίαν και όσα εστί εν τη οικία, ακάθαρτα έσται επτά ημέρας. 15 και παν σκεύος ανεωγμένον, όσα ουχί δεσμόν καταδέδεται επ' αυτω, ακάθαρτά εστι. 16 και πας, ος εάν άφηται επί προσώπου του πεδίου τραυματίου ή νεκρού ή οστέου ανθρώπινου ή μνήματος, επτά ημέρας ακάθαρτος έσται. 17 και λήψονται τω ακαθάρτω από της σποδιάς της κατακεκαυμένης του αγνισμού και εκχεύουσιν επ' αυτην ύδωρ ζων εις σκεύος· 18 και λήψεται ύσσωπον και βάψει εις το ύδωρ ανήρ καθαρός, και περιρρανεί επί τον οίκον και επί τα σκεύη και επί τας ψυχάς, όσαι αν ώσιν εκεί, και επί τον ημμένον του οστέου του ανθρώπινου ή του τραυματίου ή του τεθνηκότος ή του μνήματος· 19 και περιρρανεί ο καθαρός επί τον ακάθαρτον εν τη ημέρα τη τρίτη και εν τη ημέρα τη εβδόμη, και αφαγνισθήσεται τη ημέρα τη εβδόμη και πλυνεί τα ιμάτια αυτού και λούσεται ύδατι και ακάθαρτος έσται έως εσπέρας. 20 και άνθρωπος, ος εάν μιανθή και μη αφαγνισθή, εξολοθρευθήσεται η ψυχή εκείνη εκ μέσου της συναγωγής, ότι τα άγια Κυρίου εμίανεν, ότι ύδωρ ραντισμού ου περιερραντίσθη επ' αυτόν, ακάθαρτός εστι. 21 και έσται υμίν νόμιμον αιώνιον· και ο περιρραίνων ύδωρ ραντισμού πλυνεί τα ιμάτια αυτού, και ο απτόμενος του ύδατος του ραντισμού ακάθαρτος έσται έως εσπέρας· 22 και παντός ου εάν άφηται αυτού ο ακάθαρτος, ακάθαρτον έσται, και ψυχή η απτομένη ακάθαρτος έσται έως εσπέρας.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ

1 ΚΑΙ ήλθον οι υιοί Ισραήλ πάσα η συναγωγή εις την έρημον Σίν, εν τω μηνί τω πρώτω, και κατέμεινεν ο λαός εν Κάδης, και ετελεύτησεν εκεί Μαριάμ και ετάφη εκεί. 2 και ουκ ην ύδωρ τη συναγωγή, και ηθροίσθησαν επί Μωυσήν και Ααρών. 3 και ελοιδορείτο ο λαός προς Μωυσήν λέγοντες· όφελον απεθάνομεν εν τη απωλεία των αδελφών ημών έναντι Κυρίου· 4 και ινατί ανηγάγετε την συναγωγήν Κυρίου εις την έρημον ταύτην αποκτείνει ημάς και τα κτήνη ημών; 5 και ινατί τούτο; ανηγάγετε ημάς εξ

Αιγύπτου παραγενέσθαι εις τον τόπον τον πονηρόν τούτον, τόπος ου ου σπείρεται, ουδέ συκαί, ουδέ άμπελοι, ούτε ροαί, ούτε ύδωρ εστί πιείν. 6 και ήλθε Μωυσής και Ααρών από προσώπου της συναγωγής επί την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου και έπεσον επί πρόσωπον, και ώφη η δόξα Κυρίου προς αυτούς. 7 και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 8 λάβε την ράβδον σου και εκκλησίασον την συναγωγήν συ και Ααρών ο αδελφός σου και λαλήσατε προς την πέτραν εναντίον αυτών, και δώσει τα ύδατα αυτής, και εξοίσετε αυτοίς ύδωρ εκ της πέτρας, και ποτιείτε την συναγωγήν και τα κτήνη αυτών. 9 και έλαβε Μωυσής την ράβδον την απέναντι Κυρίου, καθά συνέταξε Κύριος, 10 και εξεκλήσασε Μωυσής και Ααρών την συναγωγήν απέναντι της πέτρας και είπε προς αυτούς· ακούσατέ μου, οι απειθείς· μη εκ της πέτρας ταύτης εξάξομεν υμίν ύδωρ; 11 και επάρας Μωυσής την χείρα αυτού επάταξε την πέτραν τη ράβδω δις, και εξήλθεν ύδωρ πολύ, και έπιεν η συναγωγή και τα κτήνη αυτών. 12 και είπε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών· ότι ουκ επιστεύσατε αγιάσαι με εναντίον των υιών Ισραήλ, δια τούτο ουκ εισάξετε υμείς την συναγωγήν ταύτην εις την γην, ην δέδωκα αυτοίς. 13 τούτο το ύδωρ αντιλογίας, ότι ελοιδορήθησαν οι υιοί Ισραήλ έναντι Κυρίου και ηγιάσθη εν αυτοίς.

14 Και απέστειλε Μωυσής αγγέλους εκ Κάδης προς βασιλέα Εδώμ λέγων· τάδε λέγει ο αδελφός σου Ισραήλ· συ επίσης πάντα τον μόχθον τον ευρόντα ημάς, 15 και κατέβησαν οι πατέρες ημών εις Αίγυπτον, και παρωκήσαμεν εν Αιγύπτω ημέρας πλείους, και εκάκωσαν ημάς οι Αιγύπτιοι και τους πατέρας ημών, 16 και ανεβοήσαμεν προς Κύριον, και εισήκουσε Κύριος της φωνής ημών και αποστείλας άγγελον εξήγαγεν ημάς εξ Αιγύπτου, και νυν εσμεν εν Κάδης πόλει, εκ μέρους των ορίων σου· 17 παρελευσόμεθα δια της γης σου, ου διελευσόμεθα δι' αγρών, ουδέ δι' αμπελώνων, ουδέ πióμεθα ύδωρ εκ λάκκου σου, οδω βασιλική πορευόμεθα, ουκ εκκλινούμεν δεξιά ουδέ εύνυνμα, έως αν παρέλθωμεν τα όρια σου. 18 και είπε προς αυτόν Εδώμ· ου διελεύση δι' εμού, ει δε μη, εν πολέμω εξελεύσομαι εις συνάντησίν σοι. 19 και λέγουσιν αυτω οι υιοί Ισραήλ· παρά το όρος παρελευσόμεθα, εάν δε του ύδατός σου πίωμεν εγώ τε και τα κτήνη μου, δώσω τιμήν σοι· αλλά το πράγμα ουδέν εστι, παρά το όρος παρελευσόμεθα. 20 ο δε είπεν· ου διελεύση δι' εμού. και εξήλθεν Εδώμ εις συνάντησιν αυτω εν όχλω βαρεί και εν χειρί ισχυρά. 21 και ουκ ηθέλησεν Εδώμ δούναι τω Ισραήλ παρελθείν δια των ορίων αυτού· και εξέκλινεν Ισραήλ απ' αυτού.

22 Και απήραν εκ Κάδης· και παρεγένοντο οι υιοί Ισραήλ, πάσα η συναγωγή εις Ωρ το όρος. 23 και είπε Κύριος προς Μωυσήν και Ααρών εν Ωρ τω όρει επί των ορίων της γης Εδώμ λέγων· 24 προστεθήτω Ααρών προς τον λαόν αυτού, ότι ου μη εισέλθητε εις την γην, ην δέδωκα τοις υιοίς Ισραήλ, διότι παρωζύνάτε με επί του ύδατος της λαιμοδορίας. 25 λάβε τον Ααρών και Ελεάζαρ τον υιόν αυτού και αναβίβασον αυτούς εις Ωρ το όρος έναντι πάσης της συναγωγής 26 και έκδυσον Ααρών την στολήν αυτού και ένδυσον Ελεάζαρ τον υιόν αυτού, και Ααρών προστεθείς αποθανέτω εκεί. 27 και εποίησε Μωυσής καθά συνέταξε Κύριος αυτω, και ανεβίβασεν αυτόν εις Ωρ το όρος εναντίον πάσης της συναγωγής. 28 και εξέδυσε τον Ααρών τα ιμάτια αυτού και ένεδυσεν αυτά Ελεάζαρ τον υιόν αυτού· και απέθανεν Ααρών επί της κορυφής του όρους, και κατέβη Μωυσής και Ελεάζαρ εκ του όρους. 29 και είδε πάσα η συναγωγή, ότι απελύθη Ααρών, και έκλαυσαν τον Ααρών τριάκοντα ημέρας πας οίκος Ισραήλ.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ

1 ΚΑΙ ήκουσεν ο Χανανείς βασιλεύς Αράδ ο κατοικών κατά την έρημον, ότι ήλθεν Ισραήλ οδόν Αθαρείν, και επολέμησε προς Ισραήλ και καταπροενόμυσεν εξ αυτών αιχμαλωσίαν. 2 και ηύξατο Ισραήλ ευχήν Κυρίω και είπεν· εάν μοι παραδws τον λαόν τούτον υποχείριον, αναθεματίw αυτόν και τας πόλεις αυτού. 3 και εισήκουσε Κύριος της φωνής Ισραήλ και παρέδωκε τον Χανανείν υποχείριον αυτού, και ανεθεμάτισεν αυτόν και τας πόλεις αυτού· και επεκάλεσαν το όνομα του τόπου εκείνου Ανάθεμα.

4 Και απάραντες εξ Ωρ του όρους οδόν επί θάλασσαν ερυθράν περιεκύκλωσαν γην Εδώμ· και ωλιγοψύχησεν ο λαός εν τη οδω. 5 και κατέλαβε ο λαός προς τον Θεόν και κατά Μωυσή λέγοντες· ινατί τούτο; εξήγαγες ημάς εξ Αιγύπτου, αποκτείνει εν τη ερήμω; ότι ουκ έστιν άρτος ουδέ ύδωρ, η δε ψυχή ημών προσώχθισεν εν τω άρτω τω διακένω τούτω. 6 και απέστειλε Κύριος εις τον λαόν τους όφεις τους θανατούντας, και έδακνον τον λαόν, και απέθανε λαός πολλός των υιών Ισραήλ. 7 και παραγενόμενος ο λαός προς Μωυσήν έλεγον· ότι ημάρτομεν, ότι κατελαλήσαμεν κατά του Κυρίου και κατά σου· εύξαι ουν προς Κύριον, και αφελέτω αφ' ημών τον όφιν. και ηύξατο Μωυσής προς Κύριον περι του λαού. 8 και είπε Κύριος προς Μωυσήν· ποιήσον σεαυτω όφιν και θές αυτόν επί σημείου, και έσται εάν δάκη όφис άνθρωπον, πας ο δεδηγμένος ιδών αυτόν ζήσεται. 9 και εποίησε Μωυσής όφιν χαλκού και έστησεν αυτόν επί σημείου, και εγένετο όταν έδακνεν όφис άνθρωπον, και επέβλεψεν επί τον όφιν τον χαλκού και έζη.

10 Και απήραν οι υιοί Ισραήλ και παρενέβαλον εν 'Ωβώθ. 11 και εξάραντες εξ 'Ωβώθ, και παρενέβαλον εν Αχαλγαί εκ του πέραν εν τη ερήμω, ή εστι κατά πρόσωπον Μωάβ, κατ' ανατολάς ηλίου. 12 και εκείθεν απήραν και παρενέβαλον εις φάραγγα Ζαρέδ. 13 και εκείθεν απάραντες παρενέβαλον εις το πέραν Αρνών εν τη ερήμω, το εξέχον από των ορίων των Αμορραίων· έστι γαρ Αρνών όρια Μωάβ ανά μέσον Μωάβ και ανά μέσον του Αμορραίου. 14 δια τούτο λέγεται εν βιβλίw· πόλεμος του Κυρίου την Ζωόβ εφλόγιζε, και τους χειμάρρους Αρνών, 15 και τους χειμάρρους κατέστησε κατοικίσαι 'Ηρ, και πρόσκειται τοις ορίοις Μωάβ. 16

και εκείθεν το φρέαρ· τούτο το φρέαρ, ό είπε Κύριος προς Μωυσήν· συνάγαγε τον λαόν, και δώσω αυτοίς ύδωρ πιείν. 17 τότε ήσαν Ισραήλ το άσμα τούτο επί του φρέατος· εξάρχετε αυτω· φρέαρ, 18 ώρυξαν αυτό άρχοντες, εξελατόμησαν αυτό βασιλείς εθνών εν τη βασιλεία αυτών, εν τω κυριεύσαι αυτών. και από φρέατος εις Μανθαναείν· 19 και από Μανθαναείν εις Νααλιήλ· και από Νααλιήλ εις Βαμώθ· και από Βαμώθ εις Ιανήν, ή εστιν εν τω πεδίω Μωάβ από κορυφής του λελαξευμένου το βλέπον κατά πρόσωπον της ερήμου.

20 Και απέστειλε Μωυσής πρέσβεις προς Σηών βασιλέα Αμορραίων λόγοις ειρηνικούς λέγων· 21 παρελευσόμεθα δια της γης σου· τη οδω πορευσόμεθα, ουκ εκκλινούμεν ούτε εις αγρόν ούτε εις αμπελώνα, 22 ου πιόμεθα ύδωρ εκ φρέατός σου· οδω βασιλική πορευσόμεθα, έως παρέλθωμεν τα όρια σου. 23 και ουκ έδωκε Σηών τω Ισραήλ παρελθείν δια των ορίων αυτού, και συνήγαγε Σηών πάντα τον λαόν αυτού και εξήλθε παρατάξασθαι τω Ισραήλ εις την έρημον και ήλθεν εις Ιασσά και παρετάξατο τω Ισραήλ. 24 και επάταξεν αυτόν Ισραήλ φόνω μαχαίρας και κατεκυρίευσαν της γης αυτού από Αρνών έως Ιαβόκ, έως υιών Αμμάν· ότι Ιαζήρ όρια υιών Αμμάν εστι. 25 και έλαβεν Ισραήλ πάσας τας πόλεις ταύτας, και κατώκησεν Ισραήλ εν πάσαις ταις πόλεσι των Αμορραίων, εν Εσεβών και εν πάσαις ταις συγκυρούσαις αυτη. 26 έστι γαρ Εσεβών πόλις Σηών του βασιλέως των Αμορραίων, και ούτος επολέμησε βασιλέα Μωάβ το πρότερον και έλαβον πάσαν την γην αυτού από Αροήρ έως Αρνών. 27 δια τούτο ερούσιν οι αινιγματισταί· έλθετε εις Εσεβών, ίνα οικοδομηθή και κατασκευασθή πόλις Σηών. 28 ότι πυρ εξήλθεν εξ Εσεβών, φλόξ εκ πόλεως Σηών και κατέφαγεν έως Μωάβ και κατέπτε στήλας Αρνών. 29 ουαί σοι, Μωάβ· απώλου, λαός Χαμώς. απεδόθησαν οι υιοί αυτών διασώζεσθαι και αι θυγατέρες αυτών αιχμάλωτοι τω βασιλεί των Αμορραίων Σηών· 30 και το σπέρμα αυτών απολείται, Εσεβών έως Δαιβών, και αι γυναίκες έτι προσεξέκαυσαν πυρ επί Μωάβ.

31 Κατώκησε δε Ισραήλ εν πάσαις ταις πόλεσι των Αμορραίων. 32 και απέστειλε Μωυσής κατασκέψασθαι την Ιαζήρ, και κατελάβοντο αυτήν και τας κώμας αυτής και εξέβαλον τον Αμορραίον τον κατοικούντα εκεί. 33 και επιστρέψαντες ανέβησαν οδόν την εις Βασάν· και εξήλθεν Ωγ βασιλεύς της Βασάν εις συνάντησιν αυτοίς και πας ο λαός αυτού εις πόλεμον εις Εδραείν. 34 και είπε Κύριος προς Μωυσήν· μη φοβηθής αυτόν, ότι εις τας χείράς σου παραδέδωκα αυτόν και πάντα τον λαόν αυτού και πάσαν την γην αυτού, και ποιήσεις αυτω καθώς εποίησας τω Σηών βασιλεί των Αμορραίων, ος κατώκει εν Εσεβών. 35 και επάταξεν αυτόν και τους υιούς αυτού και πάντα τον λαόν αυτού, έως του μη καταλιπείν αυτού ζωγρείαν· και εκληρονόμησαν την γην αυτού.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ

1 ΚΑΙ απάραντες οι υιοί Ισραήλ παρενέβαλον επί δυσμών Μωάβ παρά τον Ιορδάνην κατά Ιεριχώ. 2 και ιδών Βαλάκ υιος Σεπφώρ πάντα όσα εποίησεν Ισραήλ τω Αμορραίω, 3 και εφοβήθη Μωάβ τον λαόν σφόδρα ότι πολλοί ήσαν, και προσώχθισε Μωάβ από προσώπου υιών Ισραήλ. 4 και είπε Μωάβ τη γερουσία Μαδιάμ· νυν εκλείζει η συναγωγή αύτη πάντας τους κύκλω υμών, ωσεί εκλείζει ο μόσχος τα χλωρά εκ του πεδίου. και Βαλάκ υιος Σεπφώρ βασιλεύς Μωάβ ην κατά τον καιρόν εκείνον. 5 και απέστειλε πρέσβεις προς Βαλαάμ υιόν Βεώρ Φαθουρά, ό εστιν επί του ποταμού γης υιών λαού αυτού, καλέσαι αυτόν λέγων· ιδού λαός εξελήλυθεν εξ Αιγύπτου και ιδού κατεκάλυψε την όψιν της γης και ούτος εγκάθηται εχόμενός μου· 6 και νυν δεύρο άρασαί μοι τον λαόν τούτον, ότι ισχύει ούτος ή υμείς· εάν δυνώμεθα πατάξαι εξ αυτών, και εκβαλώ αυτούς εκ της γης· ότι οίδα ους εάν ευλογήσης συ, ευλόγηνται, και ους εάν καταράση συ, κεκατήρηνται. 7 και επορεύθη η γερουσία Μωάβ και η γερουσία Μαδιάμ, και τα μαντεία εν ταις χερσίν αυτών, και ήλθον προς Βαλαάμ και είπαν αυτω τα ρήματα Βαλάκ. 8 και είπε προς αυτούς· καταλύσατε αυτού την νύκτα, και αποκριθήσομαι υμίν πράγματα, α αν λαλήση Κύριος προς με· και κατέμειναν οι άρχοντες Μωάβ παρά Βαλαάμ. 9 και ήλθεν ο Θεός προς Βαλαάμ και είπεν αυτω· τι οι άνθρωποι ούτοι παρά σοι; 10 και είπε Βαλαάμ προς τον Θεόν· Βαλάκ υιος Σεπφώρ, βασιλεύς Μωάβ, απέστειλεν αυτούς προς με λέγων· 11 ιδού λαός εξελήλυθεν εξ Αιγύπτου και κεκάλυψε την όψιν της γης και ούτος εγκάθηται εχόμενός μου· και νυν δεύρο άρασαί μοι αυτόν, ει άρα δυνήσομαι πατάξαι αυτόν και εκβαλώ αυτόν από της γης. 12 και είπεν ο Θεός προς Βαλαάμ· ου πορεύση μετ' αυτών, ουδέ καταράση τον λαόν· έστι γαρ ευλογημένος. 13 και αναστάς Βαλαάμ το πρωϊ είπε τοις άρχουσι Βαλάκ· αποτρέχετε προς τον κύριον υμών· ουκ αφήσί με ο Θεός πορεύεσθαι μεθ' υμών. 14 και αναστάντες οι άρχοντες Μωάβ ήλθον προς Βαλάκ και είπαν· ου θέλει Βαλαάμ πορευθήναι μεθ' ημών.

15 Και προσέθετο Βαλάκ έτι αποστείλαι άρχοντας πλείους και εντιμότερους τούτων. 16 και ήλθον προς Βαλαάμ και λέγουσιν αυτω· τάδε λέγει Βαλάκ ο του Σεπφώρ· αξιώ σε, μη οκνήσης ελθείν προς με· 17 εντίμως γαρ τιμήσω σε, και όσα εάν είπης, ποιήσω σοι· και δεύρο επικατάρασαί μοι τον λαόν τούτον. 18 και απεκρίθη Βαλαάμ και είπε τοις άρχουσι Βαλάκ· εάν δω μοι Βαλάκ πλήρη τον οίκον αυτού αργυρίου και χρυσίου, ου δυνήσομαι παραβήναι το ρήμα Κυρίου του Θεού, ποιήσαι αυτό μικρόν ή μέγα εν τη διανοία μου· 19 και νυν υπομείνατε αυτού και υμείς την νύκτα ταύτην, και γνώσομαι τι προσθήσει Κύριος λαλήσαι προς με. 20 και ήλθεν ο Θεός προς Βαλαάμ νυκτός και είπεν αυτω· ει καλέσαι σε πάρεσιν οι

άνθρωποι ούτοι, αναστάς ακολούθησον αυτοίς· αλλά το ρήμα, ό εάν λαλήσω προς σε, τούτο ποιήσεις. 21 και αναστάς Βαλαάμ το πρωϊ επέσασζε την όνον αυτού και επορεύθη μετά των αρχόντων Μωάβ. 22 και ωργίσθη θυμω ο Θεός, ότι επορεύθη αυτός, και ανέστη ο άγγελος του Θεού διαβαλίν αυτόν, και αυτός επιβεβήκει επί της όνου αυτού, και δύο παίδες αυτού μετ' αυτού. 23 και ιδούσα η όνος τον άγγελον του Θεού ανθεστηκότα εν τη οδω και την ρομφαίαν εσπασμένην εν τη χειρί αυτού, και εξέκλινεν η όνος εκ της οδού και επορεύετο εις το πεδión· και επάταζε την όνον εν τη ράβδω αυτού του ευθύναι αυτήν εν τη οδω. 24 και έσθη ο άγγελος του Θεού εν ταις αύλαξι των αμπέλων, φραγμός εντεύθεν και φραγμός εντεύθεν· 25 και ιδούσα η όνος τον άγγελον του Θεού προσέθλιψεν εαυτήν προς τον τοίχον και απέθλιψε τον πόδα Βαλαάμ προς τον τοίχον· και προσέζετο έτι μαστίζει αυτήν. 26 και προσέζετο ο άγγελος του Θεού και απελθών υπέστη εν τόπω στενω, εις ον ουκ ην εκκλίνειν δεξιάν ή αριστεράν. 27 και ιδούσα η όνος τον άγγελον του Θεού συνεκάθισεν υποκάτω Βαλαάμ· και εθυμώθη Βαλαάμ και έτυπτε την όνον τη ράβδω. 28 και ήνοιξεν ο Θεός το στόμα της όνου, και λέγει τω Βαλαάμ· τι εποίησά σοι ότι πέπαικάς με τρίτον τούτο; 29 και είπε Βαλαάμ τη όνω· ότι εμπέπαιχάς μοι· και ει είχαν μάχαιραν εν τη χειρί, ήδη αν εξέκέντησά σε. 30 και λέγει η όνος τω Βαλαάμ· ουκ εγώ η όνος σου, εφ' ης επέβαινες από νεότητός σου έως της σήμερον ημέρας; μη υπεροράσει υπεριδούσα εποίησά σοι ούτως; ο δε είπεν· ουχί. 31 απεκάλυψε δε ο Θεός τους οφθαλμούς Βαλαάμ, και ορά τον άγγελον Κυρίου ανθεστηκότα εν τη οδω και την μάχαιραν εσπασμένην εν τη χειρί αυτού και κύψας προσεκύνησε τω προσώπω αυτού. 32 και είπεν αυτω ο άγγελος του Θεού· διατί επάταζας την όνον σου τούτο τρίτον; και ιδού εγώ εξήλθον εις διαβολήν σου, ότι ουκ αστεία η οδός σου εναντίον μου, 33 και ιδούσά με η όνος εξέκλινεν απ' εμού τρίτον τούτο· και ει μη εξέκλινεν, νυν ουν σε μεν απέκτεινα, εκείνην δ' αν περιεποιησάμην. 34 και είπε Βαλαάμ τω αγγέλω Κυρίου· ημάρτηκα, ου γαρ ηπιστάμην ότι συ μοι ανθέστηκας εν τη οδω εις συνάντησιν· και νυν ει μη σοι αρκέσει, αποστραφήσομαι. 35 και είπεν ο άγγελος του Θεού προς Βαλαάμ· συμπορεύθητι μετά των ανθρώπων· πλην το ρήμα, ό εάν είπω προς σε, τούτο φυλάξη λαλήσαι. και επορεύθη Βαλαάμ μετά των αρχόντων Βαλάκ. 36 Και ακούσας Βαλάκ ότι ήκει Βαλαάμ, εξήλθεν εις συνάντησιν αυτω, εις πόλιν Μωάβ, ή εστιν επί των ορίων Αρνών, ό εστιν εκ μέρους των ορίων. 37 και είπε Βαλάκ προς Βαλαάμ· ουχί απέστειλα προς σε καλέσαι σε; διατί ουκ ήρχου προς με; όντως ου δυνήσομαι τιμήσαι σε; 38 και είπε Βαλαάμ προς Βαλάκ· ιδού ήκω προς σε νυν· δυνατός έσομαι λαλήσαι τι; το ρήμα, ό εάν εμβάλη ο Θεός εις το στόμα μου, τούτο λαλήσω. 39 και επορεύθη Βαλαάμ μετά Βαλάκ, και ήλθον εις πόλεις επαύλεων. 40 και έθυσε Βαλάκ πρόβατα και μόσχους και απέστειλε τω Βαλαάμ και τοις άρχουσι τοις μετ' αυτού. 41 και εγενήθη πρωϊ και παραλαβών Βαλάκ τον Βαλαάμ ανεβίβασεν αυτόν επί την στήλην του Βαάλ και έδειξεν αυτω εκείθεν μέρος τι του λαού.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'

1 ΚΑΙ είπε Βαλαάμ τω Βαλάκ· οικοδόμησόν μοι ενταύθα επτά βωμούς και ετοίμασόν μοι ενταύθα επτά μόσχους και επτά κριούς. 2 και εποίησε Βαλάκ ον τρόπον είπεν αυτω Βαλαάμ, και ανήνεγκε μόσχον και κριόν επί τον βωμόν. 3 και είπε Βαλαάμ προς Βαλάκ· παράστηθι επί της θυσίας σου, και πορεύσομαι ει μοι φανείται ο Θεός εν συναντήσει, και ρήμα, ό εάν μοι δείξη, αναγγελώ σοι. και παρέστη Βαλάκ επί της θυσίας αυτού, και Βαλαάμ επορεύθη επερωτήσαι τον Θεόν και επορεύθη ευθείαν. 4 και εφάνη ο Θεός τω Βαλαάμ, και είπε προς αυτόν Βαλαάμ· τους επτά βωμούς ητοίμασα και ανεβίβασα μόσχον και κριόν επί τον βωμόν. 5 και ενέβαλεν ο Θεός ρήμα εις το στόμα Βαλαάμ και είπεν· επιστράφεις προς Βαλάκ ούτω λαλήσεις. 6 και απεστράφη προς αυτόν, και όδε εφειστήκει επί των ολοκαυτωμάτων αυτού, και πάντες οι άρχοντες Μωάβ μετ' αυτού. και εγενήθη πνεύμα Θεού επ' αυτω, 7 και αναλαβών την παραβολήν αυτού είπεν· εκ Μεσοποταμίας μετεπέμψατό με Βαλάκ, βασιλεύς Μωάβ, εξ ορέων απ' ανατολών λέγων· δεύρο άρασαί μοι τον Ιακώβ και δεύρο επικατάρασαί μοι τον Ισραήλ. 8 τι αράσωμαι ον μη αράται Κύριος, ή τι καταράσωμαι ον μη καταράται ο Θεός; 9 ότι από κορυφής ορέων όψομαι αυτόν και από βουνών προσνοήσω αυτόν. ιδού λαός μόνος κατοικήσει και εν έθνεσιν ου συλλογισθήσεται. 10 τις εξηκριβάσατο το σπέρμα Ιακώβ, και τις εξαριθμήσεται δήμους Ισραήλ; αποθάνοι η ψυχή μου εν ψυχαίς δικαίων, και γένοιτο το σπέρμα μου ως το σπέρμα τούτων. 11 και είπε Βαλάκ προς Βαλαάμ· τι πεποίηκάς μοι; εις κατάρασιν εχθρών μου κέκληκά σε, και ιδού ευλόγηκας ευλογίαν. 12 και είπε Βαλαάμ προς Βαλάκ· ουχί όσα αν εμβάλη ο Θεός εις το στόμα μου, τούτο φυλάξω λαλήσαι;

13 Και είπε προς αυτόν Βαλάκ· δεύρο έτι μετ' εμού εις τόπον άλλον, εξ ου ουκ όψει αυτόν εκείθεν, αλλ' ή μέρος τι αυτού όψει, πάντας δε ου μη ίδης, και κατάρασαί μοι αυτόν εκείθεν. 14 και παρέλαβεν αυτόν εις αγρού σκοπιάν επί κορυφήν λελαζευμένου και ωκοδόμησεν εκεί επτά βωμούς και ανεβίβασε μόσχον και κριόν επί τον βωμόν. 15 και είπε Βαλαάμ προς Βαλάκ· παράστηθι επί της θυσίας σου, εγώ δε πορεύσομαι επερωτήσαι τον Θεόν. 16 και συνήντησεν ο Θεός τω Βαλαάμ και ενέβαλε ρήμα εις το στόμα αυτού και είπεν· αποστράφηθι προς Βαλάκ και τάδε λαλήσεις. 17 και απεστράφη προς αυτόν, και όδε εφειστήκει επί της ολοκαυτώσεως αυτού, και πάντες οι άρχοντες Μωάβ μετ' αυτού. και είπεν αυτω Βαλάκ· τι ελάλησε Κύριος; 18 και αναλαβών την παραβολήν αυτού είπεν· ανάστηθι Βαλάκ, και άκουε· ενώτισαι μάρτυς, υιος

Σεπφώρ. 19 ουχ ως άνθρωπος ο Θεός διαρτηθήναι, ουδ' ως υιος ανθρώπου απειληθήναι· αυτός είπας, ουχί ποιήσει; λαλήσει, και ουχί εμμενεί; 20 ιδού ευλογείν παρείλημμαι· ευλογήσω και ου μη αποστρέψω. 21 ουκ έσται μόχθος εν Ιακώβ, ουδέ οφθίησεται πόνος εν Ισραήλ· Κύριος ο Θεός αυτού μετ' αυτού, τα ένδοξα αρχόντων εν αυτω· 22 Θεός ο εξαγαγών αυτούς εξ Αιγύπτου· ως δόξα μονοκέρωτος αυτω. 23 ου γαρ εστιν οιωνισμός εν Ιακώβ, ουδέ μαντεία εν Ισραήλ· κατά καιρόν ρηθήσεται Ιακώβ και τω Ισραήλ, τι επιτελέσει ο Θεός. 24 ιδού λαός ως σκύμνος αναστήσεται και ως λέων γαυρωθήσεται· ου κοιμηθήσεται, έως φάγη θήραν, και αίμα τραυματιών πίεται. 25 και είπε Βαλάκ προς Βαλαάμ· ούτε κατάραις καταράσθι μοι αυτόν ούτε ευλογών μη ευλογήσης αυτόν. 26 και αποκριθείς Βαλαάμ είπε τω Βαλάκ· ουκ ελάλησά σοι λέγων, το ρήμα, ό εάν λαλήση ο Θεός, τούτο ποιήσω;

27 Και είπε Βαλάκ προς Βαλαάμ· δεύτερο παραλάβω σε εις τόπον άλλον, ει αρέσει τω Θεω, και κατάρασαί μοι αυτόν εκείθεν. 28 και παρέλαβε Βαλάκ τον Βαλαάμ επί κορυφήν του Φογώρ το παρατείνον εις την έρημον. 29 και είπε Βαλαάμ προς Βαλάκ· οικοδόμησόν μοι ώδε επτά βωμούς και ετοίμασόν μοι ώδε επτά μόσχους και επτά κριούς. 30 και εποίησε Βαλάκ καθάπερ είπεν αυτω Βαλαάμ, και ανήνεγκε μόσχον και κριόν επί τον βωμόν.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ

1 ΚΑΙ ιδών Βαλαάμ ότι καλόν εστιν εναντίον Κυρίου ευλογείν τον Ισραήλ, ουκ επορεύθη κατά το ειωθός εις συνάντησιν τοις οιωνόις και απέστρεψε το πρόσωπον αυτού εις την έρημον. 2 και εξάρας Βαλαάμ τους οφθαλμούς αυτού καθορά τον Ισραήλ εστρατοπεδευκότα κατά φυλάς, και εγένετο πνεύμα Θεού εν αυτω, 3 και αναλαβών την παραβολήν αυτού είπε· φησί Βαλαάμ υιος Βεώρ, φησίν ο άνθρωπος ο αληθινώς ορών, 4 φησίν ακούων λόγια ισχυρού, όστις όρασιν Θεού είδεν εν ύπνω, αποκεκαλυμμένοι οι οφθαλμοί αυτού· 5 ως καλοί οι οίκοί σου Ιακώβ, αι σκηναί σου Ισραήλ! 6 ωσεί νάπαι σκιάζουσαι και ωσεί παράδεισοι επί ποταμω και ωσεί σκηναί, ας έπηξε Κύριος, και ωσεί κέδροι παρ' ύδατα. 7 εξελεύσεται άνθρωπος εκ του σπέρματος αυτού και κυριεύσει εθνών πολλών, και υψωθήσεται ή Γώγ βασιλεία αυτού, και αυξηθήσεται βασιλεία αυτού. 8 Θεός ωδήγησεν αυτόν εξ Αιγύπτου, ως δόξα μονοκέρωτος αυτω· έδεταί έθνη εχθρών αυτού και τα πάχη αυτών εκμυελεί και ταις βολίσιν αυτού κατατοξεύσει εχθρόν· 9 κατακλιθείς ανεπαύσατο ως λέων και ως σκύμνος· τις αναστήσκει αυτόν; οι ευλογούντές σε ευλόγηνται, και οι καταρώμενοί σε κεκατήρηνται. 10 και εθυμώθη Βαλάκ επί Βαλαάμ και συνεκρότησε ταις χερσίν αυτού, και είπε Βαλάκ προς Βαλαάμ· καταράσθαι τον εχθρόν μου κέκληκά σε, και ιδού ευλογών ευλόγησας τρίτον τούτο· 11 νυν ουν φεύγε εις τον τόπον σου· είπα, τιμήσω σε, και νυν εστέρησέ σε Κύριος της δόξης. 12 και είπε Βαλαάμ προς Βαλάκ· ουχί και τοις αγγέλοις σου, ους απέστειλας προς με, ελάλησα λέγων· 13 εάν μοι δω Βαλάκ πλήρη τον οίκον αυτού αργυρίου και χρυσίου, ου δυνήσομαι παραβήναι το ρήμα Κυρίου ποιήσαι αυτό καλόν ή πονηρόν παρ' εμαυτού· όσα εάν είπη ο Θεός, ταύτα ερώ. 14 και νυν ιδού αποτρέχω εις τον τόπον μου· δεύτερο συμβουλευσω σοι, τι ποιήσει ο λαός ούτος τον λαόν σου επ' εσχάτου των ημερών. 15 και αναλαβών την παραβολήν αυτού είπε· φυσί Βαλαάμ υιος Βεώρ, φησίν ο άνθρωπος ο αληθινώς ορών, 16 ακούων λόγια Θεού, επιστάμενος επιστήμην παρά υψίστου και όρασιν Θεού ιδών εν ύπνω, αποκεκαλυμμένοι οι οφθαλμοί αυτού· 17 δείξω αυτω, και ουχί νυν· μακαρίζω, και ουκ εγγίζει· ανατελεί άστρον εξ Ιακώβ, αναστήσεται άνθρωπος εξ Ισραήλ και θραύσει τους αρχηγούς Μωάβ και προνομεύσει πάντας υιούς Σηθ. 18 και έσται Εδώμ κληρονομία, και έσται κληρονομία Ησαύ ο εχθρός αυτού· και Ισραήλ εποίησεν εν ισχύϊ. 19 και εξεγερθήσεται εξ Ιακώβ και απολεί σωζόμενον εκ πόλεως. 20 και ιδών τον Αμαλήκ και αναλαβών την παραβολήν αυτού είπεν· αρχή εθνών Αμαλήκ, και το σπέρμα αυτών απολείται. 21 και ιδών τον Κεναίον και αναλαβών την παραβολήν αυτού είπεν· ισχυρά η κατοικία σου· και εάν θής εν πέτρα την νοσσιάν σου, 22 και εάν γένηται τω Βεώρ νοσσία πανουργίας, Ασσύριοι αιχμαλωτεύουσίν σε. 23 και ιδών τον Ωγ και αναλαβών την παραβολήν αυτού είπεν· ω, τις ζήσεται, όταν θή ταύτα ο Θεός; 24 και εξελεύσεται εκ χειρών Κιτιαίων και κακώσουσιν Ασσύρ και κακώσουσιν Εβραίους, και αυτοί ομοθυμαδόν απολούνται. 25 και αναστάς Βαλαάμ απήλθεν αποστραφείς εις τον τόπον αυτού, και Βαλάκ απήλθε προς εαυτόν.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ

1 ΚΑΙ κατέλυσεν Ισραήλ εν Σαττείν· και εβεβηλώθη ο λαός εκπορνεύσαι εις τας θυγατέρας Μωάβ. 2 και εκάλεσαν αυτούς εις τας θυσίας των ειδώλων αυτών, και έφαγεν ο λαός των θυσιών αυτών και προσεκύνησαν τοις ειδώλοις αυτών. 3 και ετελέσθη Ισραήλ τω Βεελφεγώρ· και ωργίσθη θυμω Κύριος τω Ισραήλ. 4 και είπε Κύριος τω Μωυσή· λαβέ πάντας τους αρχηγούς του λαού και παραδειγμάτισον αυτούς Κυρίω κατέναντι του ηλίου, και αποστραφήσεται οργή θυμού Κυρίου από Ισραήλ. 5 και είπε Μωυσής ταις

φυλαίς Ισραήλ· αποκτείνετε έκαστος τον οικείον αυτού τον τετελεσμένον τω Βεελφεγώρ.

6 Και ιδού άνθρωπος των υιών Ισραήλ ελθών προσήγαγε τον αδελφόν αυτού προς την Μαδιανίτιν εναντίον Μωυσή και εναντίον πάσης συναγωγής υιών Ισραήλ, αυτοί δε έκλειον παρά την θύραν της σκηνής του μαρτυρίου. 7 και ιδών Φινεές υιος Ελεάζαρ υιού Ααρών του ιερέως εξανέστη εκ μέσου της συναγωγής και λαβών σειρομάστην εν τη χειρί 8 εισήλθεν οπίσω του ανθρώπου του Ισραηλίτου εις την κάμινον και απεκέντησεν αμφοτέρους, τον τε άνθρωπον τον Ισραηλίτην και την γυναίκα δια της μήτρας αυτής· και επαύσατο η πληγή από υιών Ισραήλ. 9 και εγένοντο οι τεθνηκότες εν τη πληγή τέσσαρες και είκοσι χιλιάδες.

10 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 11 Φινεές υιος Ελεάζαρ υιού Ααρών του ιερέως κατέπαυσε τον θυμόν μου από υιών Ισραήλ εν τω ζηλώσαι μου τον ζήλον εν αυτοίς, και ουκ εξανήλωσα τους υιούς Ισραήλ εν τω ζήλω μου. 12 ούτως είπον· ιδού εγώ δίδωμι αυτω διαθήκην ειρήνης, 13 και έσται αυτω και τω σπέρματι αυτού μετ' αυτόν διαθήκη ιερατείας αιωνία, ανθ' ων εξήλωσε τω Θεω αυτού και εξιλάσατο περί των υιών Ισραήλ. 14 το δε όνομα του ανθρώπου του Ισραηλίτου του πεπληγότος, ος επλήγη μετά της Μαδιανίτιδος, Ζαμβρί υιος Σαλώ, άρχων οίκου πατριάς των Συμεών· 15 και όνομα τη γυναϊκή τη Μαδιανίτιδι τη πεπληγυία Χασβί, θυγάτηρ Σουρ άρχοντος ένθους Όμμώθ, οίκου πατριάς εστι των Μαδιάμ.

16 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ λέγων· 17 εχθραίνετε τοις Μαδιηναίοις και πατάζετε αυτούς, 18 ότι εχθραίνουνσιν αυτοί υμίν εν δολιότητι, όσα δολιούσιν υμάς δια Φογώρ και δια Χασβί θυγατέρα άρχοντος Μαδιάμ αδελφήν αυτών την πεπληγυίαν εν τη ημέρα της πληγής δια Φογώρ.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣΤ

1 ΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΛΗΓΗΝ και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν και Ελεάζαρ τον ιερέα λέγων· 2 λαβέ την αρχήν πάσης συναγωγής υιών Ισραήλ από εικοσαετούς και επάνω κατ' οίκους πατριών αυτών, πας ο εκπορευόμενος παρατάσσασθαι εν Ισραήλ. 3 και ελάλησε Μωυσής και Ελεάζαρ ο ιερεύς εν Αραβώθ Μωάβ επί του Ιορδάνου κατά Ιεριχώ λέγων· 4 από εικοσαετούς και επάνω, ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή. και οι υιοί Ισραήλ οι εξελθόντες εξ Αιγύπτου· 5 Ρουβήν πρωτότοκος Ισραήλ. υιοί δε Ρουβήν· Ενώχ και δήμος του Ενώχ· τω Φαλλού δήμος του Φαλλουϊ· 6 τω Ασρών δήμος του Ασρωνί· τω Χαρμί δήμος του Χαρμί. 7 ούτοι δήμοι Ρουβήν· και εγένετο η επίσκεψις αυτών τρεις και τεσσαράκοντα χιλιάδες και επτακόσιοι και τριάκοντα. 8 και υιοί Φαλλού Ελιάβ. 9 και υιοί Ελιάβ· Ναμουήλ και Δαθάν και Αβειρών· ούτοι επίκλητοι της συναγωγής, ούτοι εισιν οι επισυστάντες επί Μωυσήν και Ααρών εν τη συναγωγή Κορέ, εν τη επισυστάσει Κυρίου, 10 και ανοίξασα η γη το στόμα αυτής κατέπιεν αυτούς και Κορέ εν τω θανάτῳ της συναγωγής αυτού, ότε κατέφαγε το πυρ τους πεντήκοντα και διακοσίους, και γεγένηθησαν εν σημείῳ, 11 οι δε υιοί Κορέ ουκ απέθανον. 12 και οι υιοί Συμεών· ο δήμος των υιών Συμεών· τω Ναμουήλ δήμος ο Ναμουηλί· τω Ιαμίν δήμος ο Ιαμινί· τω Ιαχίν δήμος Ιαχινί· 13 τω Ζαρά δήμος ο Ζαραί· τω Σαούλ δήμος ο Σαουλί. 14 ούτοι δήμοι Συμεών εκ της επισκέψεως αυτών, δύο και είκοσι χιλιάδες και διακόσιοι. 15 υιοί δε Ιούδα· Ήρ και Αυνάν· και απέθανεν Ήρ και Αυνάν εν γη Χαναάν. 16 και εγένοντο οι υιοί Ιούδα κατά δήμους αυτών· τω Σηλώνι δήμος ο Σηλωνί· τω Φαρές δήμος ο Φαρεσί· τω Ζαρά δήμος ο Ζαραί. 17 και εγένοντο οι υιοί Φαρές· τω Ασρών δήμος ο Ασρωνί· τω Ιαμούν, δήμος ο Ιαμουνί. 18 ούτοι δήμοι του Ιούδα κατά την επίσκεψιν αυτών, εξ και εβδομήκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. 19 και υιοί Ισάακ κατὰ δήμους αυτών· τω Θωλά δήμος ο Θωλαί· τω Φουά δήμος ο Φουαί· 20 τω Ιασούβ δήμος ο Ιασουβί· τω Σαμράμ δήμος ο Σαμραμί. 21 ούτοι δήμοι Ισάακ εξ επισκέψεως αυτών, τέσσαρες και εξήκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι. 22 υιοί Ζαβουλών κατὰ δήμους αυτών· τω Σαρέδ δήμος ο Σαρεδί· τω Αλλών δήμος ο Αλλωνί· τω Αλληλ δήμος ο Αλληλί· 23 ούτοι δήμοι Ζαβουλών εξ επισκέψεως αυτών, εξήκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. 24 υιοί Γάδ κατὰ δήμους αυτών· τω Σαφών δήμος ο Σαφωνί· τω Αγγί δήμος ο Αγγί· τω Σουνί δήμος ο Σουνί· 25 τω Αζενί δήμος ο Αζενί· τω Αδδί δήμος ο Αδδί· 26 τω Αροαδί δήμος ο Αροαδί· τω Αριήλ δήμος ο Αριηλί. 27 ούτοι δήμοι υιών Γάδ εξ επισκέψεως αυτών, τέσσαρες και τεσσαράκοντα χιλιάδες και πεντακόσιοι. 28 υιοί Ασήρ κατὰ δήμους αυτών· τω Ιαμίν δήμος ο Ιαμινί· τω Ιεσου δήμος ο Ιεσουϊ· τω Βαριά δήμος ο Βαριαί· 29 τω Χοβέρ δήμος ο Χοβερί· τω Μελχιήλ δήμος ο Μελχιηλί. 30 και το όνομα θυγατρός Ασήρ Σάρα. 31 ούτοι δήμοι Ασήρ εξ επισκέψεως αυτών, τρεις και τεσσαράκοντα χιλιάδες και τετρακόσιοι. 32 υιοί Ιωσήφ κατὰ δήμους αυτών· Μανασσή και Εφραίμ. 33 υιοί Μανασσή· τω Μαχίρ δήμος ο Μαχιρί· και Μαχίρ εγέννησε τον Γαλαάδ· τω Γαλαάδ δήμος ο Γαλααδί. 34 και ούτοι υιοί Γαλαάδ· Αχιέζερ δήμος ο Αχιεζερί· τω Χελέγ δήμος ο Χελεγί· 35 τω Εσριήλ δήμος ο Εσριηλί· τω Συχέμ δήμος ο Συχεμί· 36 τω Συμαέρ δήμος ο Συμαερί· και τω Όφέρ δήμος ο Όφερί· 37 και τω Σαλπαάδ υιω Όφέρ ουκ εγένοντο αυτω υιοί, αλλ' ή θυγατέρες, και ταύτα τα ονόματα των θυγατέρων Σαλπαάδ· Μαλά και Νουά και Εγλά και Μελχά και Θερσά. 38 ούτοι δήμοι Μανασσή εξ επισκέψεως αυτών, δύο και πενήκοντα χιλιάδες και επτακόσιοι. 39 και ούτοι υιοί Εφραίμ· τω Σουθαλά δήμος ο Σουθαλαί· τω Τανάχ δήμος ο Ταναχί. 40 ούτοι υιοί Σουθαλά· τω Εδέν δήμος ο Εδενί. 41 ούτοι δήμοι Εφραίμ εξ επισκέψεως αυτών, δύο και τριάκοντα χιλιάδες και

πεντακόσιοι. οὗτοι δῆμοι υἱὸν Ἰωσήφ κατὰ δῆμους αὐτῶν. 42 υἱοὶ Βενιαμὶν κατὰ δῆμους αὐτῶν· τῷ Βαλέ δῆμος ὁ Βαλί· τῷ Ασυβήρ δῆμος ὁ Ασυβηρί· τῷ Ἰαχिरάν δῆμος ὁ Ἰαχιρανί· 43 τῷ Σωφάν δῆμος ὁ Σωφανί. 44 καὶ ἐγένοντο οἱ υἱοὶ Βαλέ Ἀδάρ καὶ Νοεμάν· τῷ Ἀδάρ δῆμος ὁ Ἀδαρί καὶ τῷ Νοεμάν δῆμος ὁ Νοεμανί. 45 οὗτοι οἱ υἱοὶ Βενιαμὶν κατὰ δῆμους αὐτῶν ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, πέντε καὶ τριάκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι. 46 καὶ υἱοὶ Δάν κατὰ δῆμους αὐτῶν· τῷ Σαμέ δῆμος ὁ Σαμεῖ· οὗτοι δῆμοι Δάν κατὰ δῆμους αὐτῶν. 47 πάντες οἱ δῆμοι Σαμεῖ κατ' ἐπισκοπὴν αὐτῶν τέσσαρες καὶ ἐξήκοντα χιλιάδες καὶ τετρακόσιοι. 48 υἱοὶ Νεφθαλί κατὰ δῆμους αὐτῶν· τῷ Ἀσιήλ δῆμος ὁ Ἀσιηλί· τῷ Γαυνί δῆμος ὁ Γαυνί· 49 τῷ Ἰεσέρ δῆμος ὁ Ἰεσερί· τῷ Σελλήμ δῆμος ὁ Σελλημί. 50 οὗτοι δῆμοι Νεφθαλί ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν, τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ τριακόσιοι. 51 αὕτη ἡ ἐπίσκεψις υἱὸν Ἰσραὴλ, ἐξακόσιοι χιλιάδες καὶ χίλιοι καὶ ἑπτακόσιοι καὶ τριάκοντα.

52 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων· 53 τούτοις μερισθῆσεται ἡ γῆ κληρονομεῖν ἐξ ἀριθμοῦ ὀνομάτων· 54 τοῖς πλείοσι πλεονάσεις τὴν κληρονομίαν καὶ τοῖς ἐλάττοσιν ἐλαττώσεις τὴν κληρονομίαν αὐτῶν· ἐκάστῳ κατῶς ἐπεσκέπησαν, δοθῆσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν. 55 διὰ κλήρων μερισθῆσεται ἡ γῆ· τοῖς ὀνόμασι, κατὰ φυλάς πατριῶν αὐτῶν κληρονομήσουσιν· 56 ἐκ τοῦ κλήρου μερίεις τὴν κληρονομίαν αὐτῶν ἀνὰ μέσων πολλῶν καὶ ὀλίγων.

57 Καὶ υἱοὶ Λευὶ κατὰ δῆμους αὐτῶν· τῷ Γεδσὼν δῆμος ὁ Γεδσωνί· τῷ Καάθ δῆμος ὁ Κααθί· τῷ Μεραρί δῆμος ὁ Μεραρί. 58 οὗτοι οἱ δῆμοι υἱὸν Λευὶ· δῆμος ὁ Λοβενί, δῆμος ὁ Χεβρωνί, δῆμος ὁ Κορέ καὶ δῆμος ὁ Μουσί. καὶ Καάθ ἐγέννησε τὸν Ἀμράμ. 59 τὸ δὲ ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἰωχαβέδ, θυγάτηρ Λευί, ἡ ἔτεκε τούτους τῷ Λευὶ ἐν Αἰγύπτῳ· καὶ ἔτεκε τῷ Ἀμράμ τὸν Ααρὼν καὶ Μωυσὴν καὶ Μαριάμ τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν. 60 καὶ ἐγεννήθησαν τῷ Ααρὼν ὁ τε Ναδάβ καὶ Ἀβιούδ καὶ Ἠλεάζαρ καὶ Ἰθάμαρ. 61 καὶ ἀπέθανε Ναδάβ καὶ Ἀβιούδ ἐν τῷ προσφέρειν αὐτοὺς πυρ ἀλλόττριον ἐναντὶ Κυρίου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά. 62 καὶ ἐγεννήθησαν ἐξ ἐπισκέψεως αὐτῶν τρεῖς καὶ εἴκοσι χιλιάδες, παν ἀρσενικὸν ἀπὸ μηνιαίου καὶ ἐπάνω· οὐ γὰρ συνεπεσκέπησαν ἐν μέσῳ υἱὸν Ἰσραὴλ, ὅτι οὐ δίδοται αὐτοῖς κλῆρος ἐν μέσῳ υἱὸν Ἰσραὴλ. 63 καὶ αὕτη ἡ ἐπίσκεψις Μωυσὴ καὶ Ἠλεάζαρ τοῦ ἱερέως, οἱ ἐπεσκέψαντο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν Αραβώθ Μωάβ, ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχώ. 64 καὶ ἐν τούτοις οὐκ ἦν ἄνθρωπος τῶν ἐπεσκεμμένων ὑπὸ Μωυσὴ καὶ Ααρὼν, οὓς ἐπεσκέψαντο τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ Σινά· 65 ὅτι εἶπε Κύριος αὐτοῖς· θανάτῳ ἀποθάνουσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ· καὶ οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἰς, πλὴν Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννή καὶ Ἰησοὺς ὁ τοῦ Ναυή.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ

1 ΚΑΙ προσελθούσαι αἱ θυγατέρες Σαλπαὰδ υἱοῦ Ὁφέρ, υἱοῦ Γαλαὰδ, υἱοῦ Μαχίρ, τοῦ δήμου Μανασσή, τῶν υἱὸν Ἰωσήφ (καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα αὐτῶν) Μααλά καὶ Νουά καὶ Εγγλά καὶ Μελχά καὶ Θερσά) 2 καὶ στάσαι ἐναντὶ Μωυσὴ καὶ ἐναντὶ Ἠλεάζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἐναντὶ τῶν ἀρχόντων καὶ ἐναντὶ πάσης συναγωγῆς ἐπὶ τῆς θύρας τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου λέγουσιν· 3 ὁ πατὴρ ἡμῶν ἀπέθανεν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ αὐτὸς οὐκ ἦν ἐν μέσῳ τῆς συναγωγῆς τῆς ἐπισυστάσεως ἐναντὶ Κυρίου ἐν τῇ συναγωγῇ Κορέ, ὅτι δι' ἁμαρτίαν αὐτοῦ ἀπέθανε, καὶ υἱοὶ οὐκ ἐγένοντο αὐτῷ· μὴ ἐξαλειφθῇ τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἐκ μέσου τοῦ δήμου αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ υἱός· δότε ἡμῖν κατὰσχέσιν ἐν μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς ἡμῶν. 4 καὶ προσήγαγε Μωυσὴς τὴν κρίσιν αὐτῶν ἐναντὶ Κυρίου. 5 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων· 6 ὁρῶς θυγατέρες Σαλπαὰδ λελαλήκασι· δόμα δώσεις αὐταῖς κατὰσχέσιν ἐν μέσῳ ἀδελφῶν πατρὸς αὐτῶν καὶ περιθήσεις τὸν κλῆρον τοῦ πατρὸς αὐτῶν αὐταῖς. 7 καὶ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαλήσεις λέγων· 8 ἄνθρωπος εἴαν ἀποθάνῃ καὶ υἱὸς μὴ ἦ αὐτῷ, περιθήσετε τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ· 9 εἴαν δὲ μὴ ἦ θυγάτηρ αὐτῷ, δώσετε τὴν κληρονομίαν τῷ ἀδελφῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· 10 εἴαν δὲ μὴ ὦσιν αὐτῷ ἀδελφοί, δώσετε τὴν κληρονομίαν τῷ ἀδελφῷ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ· 11 εἴαν δὲ μὴ ὦσιν ἀδελφοί τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, δώσετε τὴν κληρονομίαν τῷ οἰκίῳ τῷ ἐγγίᾳ αὐτοῦ ἐκ τῆς φυλῆς αὐτοῦ κληρονομήσαι τὰ αὐτοῦ. καὶ ἔσται τούτῳ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ δικαίωμα κρίσεως, κατὰ συνέταξιν Κυρίου τῷ Μωυσή.

12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Μωυσὴν· ἀνάβηθι εἰς τὸ ὄρος τὸ ἐν τῷ πέραν τοῦ Ἰορδάνου (τούτῳ τῷ ὄρῳ Ναβαὺ) καὶ ἰδέ τὴν γῆν Χαναάν, ἣν ἐγὼ δίδωμι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν κατασχεσεῖ· 13 καὶ ὄψῃ αὐτὴν καὶ προστεθήσῃ πρὸς τὸν λαόν σου καὶ σὺ, κατὰ προσετέθη Ααρὼν ὁ ἀδελφός σου ἐν Ὠρ τῷ ὄρει, 14 διότι παρέβητε τὸ ρημά μου ἐν τῇ ἐρήμῳ Σίν ἐν τῷ ἀντιπίπτειν τὴν συναγωγὴν ἁγιάσαι με· οὐχ ἡγιάσατέ με ἐπὶ τῷ ὕδατι ἐναντὶ αὐτῶν (τούτ' ἔστι τὸ ὕδωρ ἀντιλογίας ἐν Κάδης ἐν τῇ ἐρήμῳ Σίν). 15 καὶ εἶπε Μωυσὴς πρὸς Κύριον· 16 ἐπισκεψάσθω Κύριος ὁ Θεός τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκὸς ἄνθρωπον ἐπὶ τῆς συναγωγῆς ταύτης, 17 ὅστις ἐξελεύσεται πρὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ὅστις εἰσελεύσεται πρὸ προσώπου αὐτῶν καὶ ὅστις ἐξάξει αὐτοὺς καὶ ὅστις εἰσάζει αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἔσται ἡ συναγωγὴ Κυρίου ὡσεὶ πρόβατα οἷς οὐκ ἔστι ποιμὴν. 18 καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων· λάβε πρὸς σεαυτὸν Ἰησοὺν υἱὸν Ναυή, ἄνθρωπον ὃς ἔχει πνεῦμα ἐν εαυτῷ, καὶ ἐπιθήσεις τὰς χεῖράς σου ἐπ' αὐτόν· 19 καὶ στήσεις αὐτόν ἐναντὶ Ἠλεάζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἐντελή αὐτῷ ἐναντὶ πάσης συναγωγῆς καὶ ἐντελή περὶ αὐτοῦ ἐναντίον αὐτῶν· 20 καὶ δώσεις τῆς δόξης σου ἐπ' αὐτόν, ὥπως ἀν' εἰσακούσωσιν αὐτοῦ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. 21 καὶ ἐναντὶ Ἠλεάζαρ τοῦ ἱερέως στήσεται, καὶ ἐπερωτήσουσιν αὐτόν τὴν κρίσιν τῶν δῆλων ἐναντὶ Κυρίου· ἐπὶ τῷ στόματι αὐτοῦ

εξελεύσονται και επί τω στόματι αυτού εισελεύσονται αυτός και οι υιοί Ισραήλ ομοθυμαδόν και πάσα η συναγωγή. 22 και εποίησε Μωυσής, καθά εντείλατο αυτω Κύριος, και λαβών τον Ιησούν έστησεν αυτόν εναντίον Ελεάζαρ του ιερέως και εναντίον πάσης συναγωγής 23 και επέθηκε τας χείρας αυτού επ' αυτόν, και συνέστησεν αυτόν καθάπερ συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 2 έντειλαι τοις υιοίς Ισραήλ και ερείς προς αυτούς λέγων· τα δώρα μου δόματά μου καρπώματά μου εις οσμήν ευωδίας διατηρήσετε προσφέρειν εμοί εν ταις εορταίς μου. 3 και ερείς προς αυτούς· ταύτα τα καρπώματα όσα προσάξετε Κυρίω· αμνούς ενιαυσίους αμώμους δύο την ημέραν εις ολοκαύτωσιν ενδελεχώς, 4 τον αμνόν τον ένα ποιήσεις το πρωί και τον αμνόν τον δεύτερον ποιήσεις το προς εσπέραν· 5 και ποιήσεις το δέκατον του οιφί σεμίδαλιν εις θυσίαν αναπεπονημένην εν ελαίω εν τετάρτω του ίν. 6 ολοκαύτωμα ενδελεχισμού, η γενομένη εν τω όρει Σινά εις οσμήν ευωδίας Κυρίω· 7 και σπονδήν αυτού το τέταρτον του ίν τω αμνω τω ενί, εν τω αγίω σπείσεις σπονδήν σίκερα Κυρίω. 8 και τον αμνόν τον δεύτερον ποιήσεις το προς εσπέραν· κατά την θυσίαν αυτού και κατά την σπονδήν αυτού ποιήσετε εις οσμήν ευωδίας Κυρίω.

9 Και τη ημέρα των σαββάτων προσάξετε δύο αμνούς ενιαυσίους αμώμους και δύο δέκατα σεμιδάλεως αναπεπονημένης εν ελαίω εις θυσίαν και σπονδήν, 10 ολοκαύτωμα σαββάτων εν τοις σαββάτοις, επί της ολοκαυτώσεως της δια παντός και την σπονδήν αυτού.

11 Και εν ταις νεομηνίαις προσάξετε ολοκαύτωμα τω Κυρίω μόσχους εκ βοών δύο και κριόν ένα, αμνούς ενιαυσίους επτά αμώμους, 12 τρία δέκατα σεμιδάλεως αναπεπονημένης εν ελαίω τω μόσχω τω ενί και δύο δέκατα σεμιδάλεως αναπεπονημένης εν ελαίω τω κριω τω ενί, 13 δέκατον δέκατον σεμιδάλεως αναπεπονημένης εν ελαίω τω αμνω τω ενί, θυσίαν οσμήν ευωδίας κάρπωμα Κυρίω. 14 η σπονδή αυτών το ήμισυ του ίν έσται τω μόσχω τω ενί, και το τρίτον του ίν έσται τω κριω τω ενί, και το τέταρτον του ίν έσται τω αμνω τω ενί οίνου. τούτο το ολοκαύτωμα μήνα εκ μηνός εις τους μήνας του ενιαυτού. 15 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας Κυρίω· επί της ολοκαυτώσεως της δια παντός ποιηθήσεται και η σπονδή αυτού.

16 Και εν τω μηνί τω πρώτω τεσσαρεσκαιδεκάτη ημέρα του μηνός πάσχα Κυρίω. 17 και τη πεντεκαδεκάτη ημέρα του μηνός τούτου εορτή· επτά ημέρας άλυμα έδεσθε. 18 και η ημέρα η πρώτη επίκλητος αγία έσται υμίν, παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε. 19 και προσάξετε ολοκαυτώματα κάρπωμα Κυρίω μόσχους εκ βοών δύο, κριόν ένα, αμνούς ενιαυσίους επτά, άμωμοι έσονται υμίν· 20 και η θυσία αυτών σεμίδαλις αναπεπονημένη εν ελαίω, τρία δέκατα τω μόσχω τω ενί και δύο δέκατα τω κριω τω ενί, 21 δέκατον δέκατον ποιήσεις τω αμνω τω ενί, τοις επτά αμνοίς· 22 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας εξιλάσασθαι περί υμών· 23 πλήν της ολοκαυτώσεως της δια παντός της πρωϊνής, ό εστιν ολοκαύτωμα ενδελεχισμού. 24 ταύτα κατά ταύτα ποιήσετε την ημέραν εις τας επτά ημέρας, δώρον κάρπωμα εις οσμήν ευωδίας Κυρίω· επί του ολοκαυτώματος του δια παντός ποιήσεις την σπονδήν αυτού. 25 και ημέρα η εβδόμη κλητή αγία έσται υμίν, παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε εν αυτη.

26 Και τη ημέρα των νέων, όταν προσφέρητε θυσίαν νέαν Κυρίω των εβδομάδων, επίκλητος αγία έσται υμίν, παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε. 27 και προσάξετε ολοκαυτώματα εις οσμήν ευωδίας Κυρίω μόσχους εκ βοών δύο, κριόν ένα, αμνούς ενιαυσίους επτά αμώμους· 28 η θυσία αυτών σεμίδαλις αναπεπονημένη εν ελαίω, τρία δέκατα τω μόσχω τω ενί και δύο δέκατα τω κριω τω ενί, 29 δέκατον δέκατον τω αμνω τω ενί, τοις επτά αμνοίς· 30 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας εξιλάσασθαι περί υμών· 31 πλήν του ολοκαυτώματος του δια παντός· και την θυσίαν αυτών ποιήσετέ μοι. άμωμοι έσονται υμίν, και τας σπονδάς αυτών.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ

1 ΚΑΙ τω μηνί τω εβδόμω, μια του μηνός, επίκλητος αγία έσται υμίν, παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε· ημέρα σημασίας έσται υμίν. 2 και ποιήσετε ολοκαυτώματα εις οσμήν ευωδίας Κυρίω, μόσχον ένα εκ βοών, κριόν ένα, αμνούς ενιαυσίους επτά αμώμους· 3 η θυσία αυτών σεμίδαλις αναπεπονημένη εν ελαίω, τρία δέκατα τω μόσχω τω ενί, και δύο δέκατα τω κριω τω ενί, 4 δέκατον δέκατον τω αμνω τω ενί, τοις επτά αμνοίς· 5 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας εξιλάσασθαι περί υμών· 6 πλήν των ολοκαυτωμάτων της νουμηνίας, και αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών και το ολοκαύτωμα το διαπαντός και αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών κατά την σύγκρισιν αυτών εις οσμήν ευωδίας Κυρίω.

7 Και τη δεκάτη του μηνός τούτου επίκλητος αγία έσται υμίν, και κακώσετε τας ψυχάς υμών και παν

έργον ου ποιήσετε. 8 και προσοίσετε ολοκαυτώματα εις οσμήν ευωδίας Κυρίω, καρπώματα Κυρίω, μόσχον εκ βοών ένα, κριόν ένα, αμνούς ενιαυσίους επτά, άμωμοι έσονται υμίν· 9 η θυσία αυτών σεμίδαλις αναπεποιημένη εν ελαίω, τρία δέκατα τω μόσχω τω ενί και δύο δέκατα τω κριω τω ενί, 10 δέκατον δέκατον τω αμνω τω ενί εις τους επτά αμνούς· 11 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας εξιλάσασθαι περί υμών· πλήν το περί της αμαρτίας της εξιλάσεως και η ολοκαύτωσις η δια παντός, η θυσία αυτής και η σπονδή αυτής κατά την σύγκρισιν εις οσμήν ευωδίας κάρπωμα Κυρίω.

12 Και τη πεντεκαιδεκάτη ημέρα του μηνός του εβδόμου τούτου επίκλητος αγία έσται υμίν, παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε. και εορτάσατε αυτήν εορτήν Κυρίω επτά ημέρας. 13 και προσάξατε ολοκαυτώματα κάρπωμα εις οσμήν ευωδίας Κυρίω, τη ημέρα τη πρώτη μόσχους εκ βοών τρεις και δέκα, κριούς δύο, αμνούς ενιαυσίους δεκατέσσαρας, άμωμοι έσονται· 14 αι θυσίαι αυτών σεμίδαλις αναπεποιημένη εν ελαίω, τρία δέκατα τω μόσχω τω ενί, τοις τρισκαίδεκα μόσχους, και δύο δέκατα τω κριω τω ενί, επί τους δύο κριούς, 15 δέκατον δέκατον τω αμνω τω ενί, επί τους τέσσαρας και δέκα αμνούς· 16 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας, πλήν της ολοκαυτώσεως της διαπαντός· αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών. 17 και τη ημέρα τη δευτέρα μόσχους δώδεκα, κριούς δύο, αμνούς ενιαυσίους τέσσαρας και δέκα αμώμους· 18 η θυσία αυτών και η σπονδή αυτών τοις μόσχους και τοις κριοίς και τοις αμνοίς κατά αριθμόν αυτών, κατά την σύγκρισιν αυτών· 19 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας, πλήν της ολοκαυτώσεως της διαπαντός· αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών. 20 τη ημέρα τη τρίτη μόσχους ένδεκα, κριούς δύο, αμνούς ενιαυσίους τέσσαρας και δέκα αμώμους· 21 η θυσία αυτών και η σπονδή αυτών τοις μόσχους και τοις κριοίς και τοις αμνοίς κατά αριθμόν αυτών, κατά την σύγκρισιν αυτών· 22 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας, πλήν της ολοκαυτώσεως της διαπαντός· αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών και αι σπονδαί αυτών. 23 τη ημέρα τη τετάρτη μόσχους δέκα, κριούς δύο, αμνούς ενιαυσίους τέσσαρας και δέκα αμώμους· 24 αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών τοις μόσχους και τοις κριοίς και τοις αμνοίς κατά αριθμόν αυτών κατά την σύγκρισιν αυτών· 25 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας, πλήν της ολοκαυτώσεως της διαπαντός· αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών. 26 τη ημέρα τη πέμπτη μόσχους εννέα, κριούς δύο, αμνούς ενιαυσίους τέσσαρας και δέκα αμώμους· 27 αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών τοις μόσχους και τοις κριοίς και τοις αμνοίς κατά αριθμόν αυτών, κατά την σύγκρισιν αυτών· 28 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας, πλήν της ολοκαυτώσεως της δια παντός· αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών. 29 τη ημέρα τη έκτη μόσχους οκτώ, κριούς δύο, αμνούς ενιαυσίους δεκατέσσαρας αμώμους· 30 αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών τοις μόσχους και τοις κριοίς και τοις αμνοίς κατά αριθμόν αυτών, κατά την σύγκρισιν αυτών· 31 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας, πλήν της ολοκαυτώσεως της διαπαντός· αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών. 32 τη ημέρα τη εβδόμη μόσχους επτά, κριούς δύο, αμνούς ενιαυσίους δεκατέσσαρας αμώμους· 33 αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών τοις μόσχους και τοις κριοίς και τοις αμνοίς κατά αριθμόν αυτών, κατά την σύγκρισιν αυτών· 34 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας, πλήν της ολοκαυτώσεως της διαπαντός· αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών. 35 και τη ημέρα τη ογδόη εξόδιον έσται υμίν. παν έργον λατρευτόν ου ποιήσετε εν αυτή. 36 και προσάξετε ολοκαυτώματα εις οσμήν ευωδίας καρπώματα τω Κυρίω, μόσχον ένα, κριόν ένα, αμνούς ενιαυσίους επτά αμώμους· 37 αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών τω μόσχω και τω κριω και τοις αμνοίς κατά αριθμόν αυτών, κατά την σύγκρισιν αυτών. 38 και χίμαρον εξ αιγών ένα περί αμαρτίας, πλήν της ολοκαυτώσεως της διαπαντός· αι θυσίαι αυτών και αι σπονδαί αυτών.

39 Ταύτα ποιήσετε Κυρίω εν ταις εορταίς υμών, πλήν των ευχών υμών, και τα εκούσια υμών και τα ολοκαυτώματα υμών και τας θυσίας υμών και τας σπονδάς υμών και τα σωτήρια υμών.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Λ

1 ΚΑΙ ελάλησε Μωυσής τοις υιοίς Ισραήλ κατά πάντα, όσα ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή. 2 και ελάλησε Μωυσής προς τους άρχοντας των φυλών υιών Ισραήλ λέγων· τούτο το ρήμα, ό συνέταξε Κύριος· 3 άνθρωπος άνθρωπος, ος αν εύξηται ευχήν Κυρίω ή ομόση όρκον ή ορίσεται ορισμω περί της ψυχής αυτού, ου βεβηλώσει το ρήμα αυτού· πάντα όσα αν εξέλξη εκ του στόματος αυτού, ποιήσει· 4 εάν δε εύξηται γυνή ευχήν Κυρίω ή ορίσεται ορισμόν εν τω οίκω του πατρός αυτής εν τη νεότητι αυτής και ακούση ο πατήρ αυτής τας ευχάς αυτής και τους ορισμούς αυτής, ους ωρίσατο κατά της ψυχής αυτής, και παρασιωπήση αυτής ο πατήρ, και στήσονται πάσαι αι ευχαί αυτής, 5 και πάντες οι ορισμοί, ους ωρίσατο κατά της ψυχής αυτής, μενούσιν αυτή. 6 εάν δε ανανεύων ανανεύση ο πατήρ αυτής, ή αν ημέρα ακούση πάσας τας ευχάς αυτής και τους ορισμούς, ους ωρίσατο κατά της ψυχής αυτής, ου στήσονται· και Κύριος καθαριεί αυτήν, ότι ανένευσεν ο πατήρ αυτής. 7 εάν δε γενομένη γένηται ανδρί και αι ευχαί αυτής επ' αυτή κατά την διαστολήν των χειλέων αυτής, ους ωρίσατο κατά της ψυχής αυτής, 8 και ακούση ο ανήρ αυτής και παρασιωπήση αυτή, ή αν ημέρα ακούση, και ούτω στήσονται πάσαι αι ευχαί αυτής και οι ορισμοί αυτής, ους ωρίσατο κατά της ψυχής αυτής, στήσονται. 9 εάν δε ανανεύων ανανεύση ο ανήρ αυτής, ή εάν ημέρα ακούση, πάσαι αι ευχαί αυτής και οι ορισμοί αυτής, ους ωρίσατο κατά της ψυχής αυτής, ου μενούσιν, ότι ο ανήρ ανένευσεν απ' αυτής, και Κύριος καθαριεί αυτήν. 10 και ευχή χήρας

και εκβεβλημένης όσα εάν εύζεται κατά της ψυχής αυτής, μενούσιν αυτη. 11 εάν δε εν τω οίκω του ανδρός αυτής η ευχή αυτής ή ο ορισμός κατά της ψυχής αυτής μεθ' όρκου 12 και ακούση ο ανήρ αυτής και παρασιωπήση αυτη και μη ανανεύση αυτη, και στήσονται πάσαι αι ευχαί αυτής, και πάντες οι ορισμοί αυτής, ους ώρίσατο κατά της ψυχής αυτής, στήσονται κατ' αυτής. 13 εάν δε περιελών περιέλη ο ανήρ αυτής, ή αν ημέρα ακούση, πάντα όσα εάν εξέλθη εκ των χειλέων αυτής κατά τας ευχάς αυτής και κατά τους ορισμούς τους κατά της ψυχής αυτής, ου μενεί αυτη· ο ανήρ αυτής περιείλε, και Κύριος καθαριεί αυτην. 14 πάσα ευχή και πας όρκος δεσμού κακώσαι ψυχην, ο ανήρ αυτής στήσει αυτη και ο ανήρ αυτής περιελεί. 15 εάν δε σιωπών παρασιωπήση αυτη ημέραν εξ ημέρας, και στήσει αυτη πάσας τας ευχάς αυτής, και τους ορισμούς τους επ'

αυτής στήσει αυτη, ότι εισώπησεν αυτη τη ημέρα, ή ήκουσεν. 16 εάν δε περιελών περιέλη ο ανήρ αυτής μετά την ημέραν, ην ήκουσε, και λήψεται την αμαρτίαν αυτού. 17 ταύτα τα δικαιώματα, όσα ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή, ανά μέσον ανδρός και γυναικός αυτού και αναμέσον πατρός και θυγατρός εν νεότητι εν οίκω πατρός.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΑ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 2 εκδίκη την εκδίκησιν υιών Ισραήλ εκ των Μαδιανιτών, και έσχατον προστεθήση προς τον λαόν σου. 3 και ελάλησε Μωυσής προς τον λαόν λέγων· εξοπλίσατε εξ υμών άνδρας και παρατάξασθε έναντι Κυρίου επί Μαδιάν αποδούναι εκδίκησιν παρά του Κυρίου τη Μαδιάν· 4 χιλίους εκ φυλής, χιλίους εκ φυλής, εκ πασών φυλών υιών Ισραήλ αποστείλατε παρατάξασθαι. 5 και εξηρίθμυσαν εκ των χιλιάδων Ισραήλ χιλίους εκ φυλής, δώδεκα χιλιάδας ενωπλισμένοι εις παράταξιν. 6 και απέστειλεν αυτούς Μωυσής χιλίους εκ φυλής, χιλίους εκ φυλής συν δυνάμει αυτών και Φινεές υιόν Ελεάζαρ υιού Ααρών του ιερέως, και τα σκεύη τα άγια και αι σάλπιγγες των σημασιών εν ταις χερσίν αυτών. 7 και παρετάξαντο επί Μαδιάν, καθά ενετείλατο Κύριος Μωυσή, και απέκτειναν παν αρσενικόν· 8 και τους βασιλείς Μαδιάν απέκτειναν άμα τοις τραυματίαις αυτών, και τον Ευίν και τον Ροκόν και τον Σουρ και τον Ούρ και τον Ροβόκ, πέντε βασιλείς Μαδιάν· και τον Βαλαάμ υιόν Βεώρ απέκτειναν εν ρομφαία συν τοις τραυματίαις αυτών. 9 και επρονόμυσαν τας γυναίκας Μαδιάν και την αποσκευήν αυτών, και τα κτήνη αυτών και πάντα τα έγκτητα αυτών και την δύναμιν αυτών επρονόμυσαν· 10 και πάσας τας πόλεις αυτών τας εν ταις κατοικίαις αυτών και τας επαύλεις αυτών ενέπρησαν εν πυρί. 11 και έλαβον πάσαν την προνομήν αυτών και πάντα τα σκύλα αυτών από ανδρώπου έως κτήνους 12 και ήγαγον προς Μωυσήν και προς Ελεάζαρ τον ιερέα και προς πάντας υιούς Ισραήλ την αιχμαλωσίαν και τα σκύλα και την προνομήν εις την παρεμβολήν εις Αραβώθ Μωάβ, ή εστιν επί του Ιορδάνου κατά Ιεριχώ.

13 Και εξήλθε Μωυσής και Ελεάζαρ ο ιερεύς και πάντες οι άρχοντες της συναγωγής εις συνάντησιν αυτοίς έξω της παρεμβολής. 14 και ωργίσθη Μωυσής επί τοις επισκόποις της δυνάμεως, χιλιάρχους και εκατοντάρχους τοις ερχομένοις εκ της παρατάξεως του πολέμου, 15 και είπεν αυτοίς Μωυσής· ινατί εξωγήσατε παν θήλυ; 16 αύται γαρ ήσαν τοις υιοίς Ισραήλ κατά το ρήμα Βαλαάμ του αποστήσαι και υπεριδείν το ρήμα Κυρίου ένεκεν Φογώρ, και εγένετο η πληγή εν τη συναγωγή Κυρίου. 17 και νυν αποκτείνετε παν αρσενικόν εν πάση τη απαρτία, πάσαν γυναίκα, ήτις έγνω κοίτην άρσενος, αποκτείνετε· 18 και πάσαν την απαρτίαν των γυναικών, ήτις ουκ οίδε κοίτην άρσενος, ζωγήσατε αυτάς. 19 και υμείς παρεμβάλετε έξω της παρεμβολής επτά ημέρας· πας ο ανελών και ο απτόμενος του πετρωμένου αγνισθήσεται τη ημέρα τη τρίτη και τη ημέρα τη εβδόμη υμείς και η αιχμαλωσία υμών· 20 και παν περίβλημα και παν σκεύος δερμάτινον και πάσαν εργασίαν εξ αιγείας και παν σκεύος ξύλινον αφαγνιείτε. 21 και είπεν Ελεάζαρ ο ιερεύς προς τους άνδρας της δυνάμεως τους ερχομένους εκ της παρατάξεως του πολέμου· τούτο το δικαίωμα του νόμου, ό συνέταξε Κύριος τω Μωυσή. 22 πλήν του χρυσίου και του αργυρίου και χαλκού και σιδήρου και μολίβου και κασσιτέρου, 23 παν πράγμα, ό διελεύσεται εν πυρί, και καθαρισθήσεται, αλλ' ή τω ύδατι του αγνισμού αγνισθήσεται· και πάντα όσα εάν μη διαπορεύηται δια πυρός, διελεύσεται δι' ύδατος. 24 και πλυνείσθε τα ιμάτια τη ημέρα τη εβδόμη και καθαρισθήσεσθε και μετά ταύτα εισελεύσεσθε εις την παρεμβολήν.

25 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν λέγων· 26 λάβε το κεφάλαιον των σκύλων της αιχμαλωσίας από ανδρώπου έως κτήνους, συ και Ελεάζαρ ο ιερεύς και οι άρχοντες των πατριών της συναγωγής, 27 και διελείτε τα σκύλα ανά μέσον των πολεμιστών των εκπεπορευμένων εις την παράταξιν, και ανά μέσον πάσης συναγωγής. 28 και αφελείτε τέλος Κυρίω παρά των ανδρώπων των πολεμιστών των εκπεπορευμένων εις την παράταξιν μίαν ψυχήν από πεντακοσίων, από των ανδρώπων και από των κτηνών και από των βοών και από των προβάτων και από των όνων· 29 και από του ημίσιους αυτών λήψετε και δώσεις Ελεάζαρ τω ιερεί τας απαρχάς Κυρίου. 30 και από του ημίσιους του των υιών Ισραήλ λήψη ένα από πεντήκοντα από των ανδρώπων και από των βοών και από των προβάτων και από των όνων και από πάντων των κτηνών και δώσεις αυτά τοις Λευίταις τοις φυλάσσουσι τας φυλακάς εν τη σκηνή Κυρίου. 31 και εποίησε Μωυσής και Ελεάζαρ ο ιερεύς καθά συνέταξε Κύριος τω Μωυσή. 32 και εγενήθη το πλεόνασμα της προνομής, ό προενόμυσαν οι άνδρες οι πολεμισταί από των προβάτων,

εξακόσiai χιλιάδες και εβδομήκοντα και πέντε χιλιάδες 33 και βόες δύο και εβδομήκοντα χιλιάδες 34 και όνοι μία και εξήκοντα χιλιάδες 35 και ψυχαί ανθρώπων από των γυναικών, αι ουκ έγνωσαν κοίτην ανδρός, πάσαι ψυχαί δύο και τριάκοντα χιλιάδες. 36 και εγενήθη το ημίσευμα η μερίς των εκπεπορευμένων εις τον πόλεμον εκ του αριθμού των προβάτων τριακόσiai και τριάκοντα χιλιάδες και επτακισχίλια και πεντακόσiai. 37 και εγένετο το τέλος Κυρίω από των προβάτων εξακόσiai εβδομήκοντα πέντε· 38 και βόες εξ και τριάκοντα χιλιάδες, και το τέλος Κυρίω δύο και εβδομήκοντα· 39 και όνοι τριάκοντα χιλιάδες και πεντακόσioi, και το τέλος Κυρίω εις και εξήκοντα· 40 και ψυχαί ανθρώπων εκκαίδεκα χιλιάδες, και το τέλος αυτών Κυρίω δύο και τριάκοντα ψυχαί. 41 και έδωκε Μωυσής το τέλος Κυρίω το αφάιρεμα του Θεού Ελεάζαρ τω ιερεί, καθά συνέταξε Κύριος τω Μωυσή. 42 από του ημισεύματος των υιών Ισραήλ, ους διείλε Μωυσής από των ανδρών των πολεμιστών. 43 και εγένετο το ημίσευμα από της συναγωγής από των προβάτων τριακόσiai και τριάκοντα χιλιάδες και επτακισχίλια και πεντακόσiai 44 και βόες εξ και τριάκοντα χιλιάδες, 45 όνοι τριάκοντα χιλιάδες και πεντακόσioi 46 και ψυχαί ανθρώπων εξ και δέκα χιλιάδες. 47 και έλαβε Μωυσής από του ημισεύματος των υιών Ισραήλ το εν από των πεντήκοντα, από των ανθρώπων και από των κτηνών, και έδωκεν αυτά τοις Λευίταις τοις φυλάσσουσι τας φυλακάς της σκηνής Κυρίου, ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή.

48 Και προσήλθον προς Μωυσήν πάντες οι καθεσταμένοι εις τας χιλιαρχίας της δυνάμεως, χιλιαρχοι και εκατόνταρχοι, και είπαν προς Μωυσήν· 49 οι παίδες σου ειλήφασι το κεφάλαιον των ανδρών των πολεμιστών των παρ' ημίν, και ου διαπεφώνηκεν απ' αυτών ουδέ εις· 50 και προσενηνόχαμεν το δώρον Κυρίω, ανήρ ό εύρε σκεύος χρυσούν και χλιδώνα και ψέλλιον και δακτύλιον και περιδέξιον και εμπλόκιον, εξιλάσασθαι περί ημών έναντι Κυρίου. 51 και έλαβε Μωυσής και Ελεάζαρ ο ιερεύς το χρυσίον παρ' αυτών παν σκεύος ειργασμένων· 52 και εγένετο παν το χρυσίον το αφάιρεμα, ό αφείλον Κυρίω, εκκαίδεκα χιλιάδες και επτακόσioi και πεντήκοντα σίκλοι παρά των χιλιάρχων και παρά των εκατοντάρχων. 53 και οι άνδρες οι πολεμισταί επρονόμεισαν έκαστος εαυτω. 54 και έλαβε Μωυσής και Ελεάζαρ ο ιερεύς το χρυσίον παρά των χιλιάρχων και παρά των εκατοντάρχων και εισήνεγκεν αυτά εις την σκηνήν του μαρτυρίου, μνημόσυνον των υιών Ισραήλ έναντι Κυρίου.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΒ

1 ΚΑΙ κτήνη πλήθος ην τοις υιοίς Ρουβήν και τοις υιοίς Γάδ, πλήθος σφόδρα· και είδον την χώραν Ιαζήρ και την χώραν Γαλαάδ, και ην ο τόπος τόπος κτήνεσι. 2 και προσελθόντες οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γάδ είπαν προς Μωυσήν και προς Ελεάζαρ τον ιερέα και προς τους άρχοντας της συναγωγής λέγοντες· 3 Αταρώθ και Δαιβών και Ιαζήρ και Ναμρά και Εσεβών, και Ελεαλή και Σεβαμά και Ναβαύ και Βαιάν, 4 την γην ην παραδέδωκε Κύριος ενώπιον των υιών Ισραήλ, γη κτηνοτρόφος εστί, και τοις παισί σου κτήνη υπάρχει. 5 και έλεγον· ει εύρομεν χάριν ενώπιόν σου, δοθήτω η γη αύτη τοις οικέταις σου εν κατασχέσει, και μη διαβιβάσης ημάς τον Ιορδάνην. 6 και είπε Μωυσής τοις υιοίς Γάδ και τοις υιοίς Ρουβήν· οι αδελφοί υμών πορεύονται εις τον πόλεμον, και υμείς καθήσεσθε αυτού; 7 και ινατί διαστρέφετε τας διανοίας των υιών Ισραήλ μη διαβήναι εις την γην, ην Κύριος δίδωσιν αυτοίς; 8 ουχ ούτως εποίησαν οι πατέρες υμών, ότε απέστειλα αυτούς εκ Κάδης Βαρνή κατανοήσαι την γην; 9 και ανέβησαν Φάραγγα βότρυος και κατενόησαν την γην και απέστησαν την καρδιαν των υιών Ισραήλ, όπως μη εισέλθωσιν εις την γην, ην έδωκε Κύριος αυτοίς. 10 και ωργίσθη θυμω Κύριος εν τη ημέρα εκείνη και ώμοσε λέγων· 11 ει όψονται οι άνθρωποι ούτοι οι αναβάντες εξ Αιγύπτου από εικοσαετούς και επάνω, οι επιστάμενοι το αγαθόν και το κακόν, την γην ην ώμοσα τω Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ, ου γαρ συνεπηκολούθησαν οπίσω μου, 12 πλήν Χάλεβ υιος Ιεφοννή ο διακεχωρισμένος και Ιησούς ο του Ναυή, ότι συνεπηκολούθησαν οπίσω Κυρίου. 13 και ωργίσθη θυμω Κύριος επί τον Ισραήλ και κατερρόμβευσεν αυτούς εν τη ερήμω τεσσαράκοντα έτη, έως εξανηλώθη πάσα η γενεά οι ποιούντες τα πονηρά έναντι Κυρίου. 14 ιδού ανέστητε αντί των πατέρων υμών, σύντριμμα ανθρώπων αμαρτωλών, προσθίνειν έτι επί τον θυμόν της οργής Κυρίου επί Ισραήλ, 15 ότι αποστραφήσεσθε απ' αυτού προσθίνειν έτι καταλιπείν αυτόν εν τη ερήμω και ανομήσετε εις όλην την συναγωγήν ταύτην. 16 και προσήλθον αυτω και έλεγον· επαύλεις προβάτων οικοδομήσομεν ώδε τοις κτήνεσιν ημών και πόλεις ταις αποσκευαίς ημών, 17 και ημείς ενοπλισάμενοι προφυλακήν πρότεροι των υιών Ισραήλ, έως αν αγάγωμεν αυτούς εις τον εαυτών τόπον· και κατοικήσει η αποσκευή ημών εν πόλεσι τετειχισμέναις δια τους κατοικούντας την γην. 18 ου μη αποστραφώμεν εις τας οικίας ημών, έως αν καταμερισθώσιν οι υιοί Ισραήλ, έκαστος εις την κληρονομίαν αυτού· 19 και ουκέτι κληρονομήσομεν εν αυτοίς από του έραν του Ιορδάνου και επέκεινα, ότι απέχομεν τους κλήρους ημών εν τω έραν του Ιορδάνου εν ανατολαίς. 20 και είπε προς αυτούς Μωυσής· εάν ποιήσητε κατά το ρήμα τούτο, εάν εξοπλισήσθε έναντι Κυρίου εις πόλεμον 21 και παρελεύσεται υμών πας οπλίτης τον Ιορδάνην έναντι Κυρίου, έως αν εκτριβή ο εχθρός αυτού από προσώπου αυτού 22 και κατακυριευθή η γη έναντι Κυρίου, και μετά ταύτα αποστραφήσεσθε, και έσεσθε αζωοι έναντι Κυρίου και από Ισραήλ, και έσται η γη αύτη υμίν εν κατασχέσει έναντι Κυρίου. 23 εάν δε μη ποιήσητε ούτως, αμαρτήσεσθε έναντι Κυρίου και γνώσεσθε την αμαρτίαν υμών, όταν υμάς καταλάβη τα κακά. 24 και οικοδομήσετε υμίν αυτοίς πόλεις τη

αποσκευή υμών και επαύλεις τοις κτήνεσιν υμών και το εκπορευόμενον εκ του στόματος υμών ποιήσετε. 25 και είπαν οι υιοί Ρουβήν και υιοί Γάδ προς Μωυσήν λέγοντες· οι παῖδες σου ποιήσουσι καθά ο Κύριος ημών εντέλλεται· 26 η αποσκευή ημών και αι γυναῖκες ημών και πάντα τα κτήνη ημών έσονται εν ταις πόλεσι Γαλαάδ, 27 οι δε παῖδες σου παρελεύσονται πάντες ενωπλισμένοι και εκτεταγμένοι έναντι Κυρίου εις τον πόλεμον, ον τρόπον ο Κύριος λέγει. 28 και συνέστησεν αυτοίς Μωυσής Ελεάζαρ τον ιερέα και Ιησούν υιόν Ναυή και τους άρχοντας πατριών των φυλών Ισραήλ, 29 και είπε προς αυτούς Μωυσής· εάν διαβώσιν οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γάδ μεθ' υμών τον Ιορδάνην, πας ενωπλισμένος εις πόλεμον έναντι Κυρίου, και κατακυριεύσητε της γης απέναντι υμών, και δώσετε αυτοίς την γην Γαλαάδ εν κατασχέσει· 30 εάν δε μη διαβώσιν ενωπλισμένοι μεθ' υμών εις τον πόλεμον έναντι Κυρίου, και διαβιβάσετε την αποσκευήν αυτών και τας γυναῖκας αυτών και τα κτήνη αυτών πρότερα υμών εις γην Χαναάν, και συγκατακληρονομηθήσονται εν υμίν εν τη γη Χαναάν. 31 και απεκρίθησαν οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γάδ λέγοντες· όσα ο Κύριος λέγει τοις θεράπουσιν, ούτω ποιήσωμεν ημεῖς· 32 διαβησόμεθα ενωπλισμένοι έναντι Κυρίου εις γην Χαναάν, και δώσετε την κατάσχεσιν ημίν εν τω πέραν του Ιορδάνου. 33 και έδωκεν αυτοίς Μωυσής τοις υιοῖς Γάδ και τοις υιοῖς Ρουβήν και τω ημίσει φυλής Μανασσή υιών Ιωσήφ, την βασιλείαν Σηών βασιλέως Αμορραίων και την βασιλείαν Ωγ βασιλέως της Βασάν, την γην και τας πόλεις συν τοις ορίοις αυτής, πόλεις της γης κύκλω.

34 Και ωκοδόμησαν οι υιοί Γάδ την Δαιβών και την Αταρώθ και την Αροήρ 35 και την Σοφάρ και την Ιαζήρ και ύψωσαν αυτάς, 36 και την Ναμράμ και την Βαιθάράν, πόλεις οχυράς και επαύλεις προβάτων. 37 και οι υιοί Ρουβήν ωκοδόμησαν την Εσεβών και Ελεάλην και Καριαθάμ 38 και την Βεελμεών, περικεκυκλωμένας, και την Σεβαμά και επωνόμασαν κατά τα ονόματα αυτών τα ονόματα των πόλεων, ας ωκοδόμησαν. 39 και επορεύθη υιος Μαχίρ υιού Μανασσή εις Γαλαάδ και έλαβεν αυτήν και απώλεσε τον Αμορραίον τον κατοικούντα εν αυτή. 40 και έδωκε Μωυσής την Γαλαάδ τω Μαχίρ υιω Μανασσή, και κατώκησεν εκεί. 41 και Ιαίρ ο του Μανασσή επορεύθη και έλαβε τας επαύλεις αυτών και επωνόμασεν αυτάς Επαύλεις Ιαίρ. 42 και Ναβαύ επορεύθη και έλαβε την Καάθ και τας κώμας αυτής και επωνόμασεν αυτάς Ναβώθ εκ του ονόματος αυτού.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΓ

1 ΚΑΙ ούτοι οι σταθμοί των υιών Ισραήλ, ως εξήλθον εκ γης Αιγύπτου συν δυνάμει αυτών εν χειρί Μωυσή και Ααρών· 2 και έγραψε Μωυσής τας απάρσεις αυτών και τους σταθμούς αυτών δια ρήματος Κυρίου, και ούτοι οι σταθμοί της πορείας αυτών. 3 απήραν εκ Ραμεσσή τω μηνί τω πρώτῳ τη πεντεκαδεκάτῃ ημέρα του μηνός του πρώτου· τη επαύριον του πάσχα εξήλθον οι υιοί Ισραήλ εν χειρί υψηλῇ εναντίον πάντων των Αιγυπτίων, 4 και οι Αιγύπτιοι έθαπτον εξ αυτών τους τεζηγκότας πάντας, ους επάταξε Κύριος, παν πρωτότοκον εν γη Αιγύπτῳ, και εν τοις θεοῖς αυτών εποίησε την εκδίκησιν Κύριος. 5 και απάραντες οι υιοί Ισραήλ εκ Ραμεσσή παρενέβαλον εις Σοκχώθ. 6 και απάραντες εκ Σοκχώθ παρενέβαλον εις Βουθάν, ό εστι μέρος τι της ερήμου. 7 και απήραν εκ Βουθάν και παρενέβαλον επί το στόμα Ειρώθ, ό εστιν απέναντι Βεελσεπεφών, και παρενέβαλον απέναντι Μαγδώλου. 8 και απήραν απέναντι Ειρώθ και διέβησαν μέσον της θαλάσσης εις την έρημον και επορεύθησαν οδόν τριών ημερών δια της ερήμου αυτοί και παρενέβαλον εν Πικρίαῖς. 9 και απήραν εκ Πικριών και ήλθον εις Αιλίμ· και εν Αιλίμ δώδεκα πηγαί υδάτων και εβδομήκοντα στελέχη φοινίκων, και παρενέβαλον εκεί παρά το ύδωρ. 10 και απήραν εξ Αιλίμ και παρενέβαλον επί θαλάσσαν ερυθράν. 11 και απήραν από θαλάσσης ερυθράς, και παρενέβαλον εις την έρημον Σίν. 12 και απήραν εκ της ερήμου Σίν και παρενέβαλον εις Ραφακά. 13 και απήραν εκ Ραφακά και παρενέβαλον εν Αιλούς. 14 και απήραν εξ Αιλούς και παρενέβαλον εν Ραφιδίν, και ουκ ην εκεί ύδωρ τω λαῳ πιεῖν. 15 και απήραν εκ Ραφιδίν και παρενέβαλον εν τη ερήμῳ Σινά. 16 και απήραν εκ της ερήμου Σινά και παρενέβαλον εν Μνήμασι της επιθυμίας. 17 και απήραν εκ Μνημάτων της επιθυμίας και παρενέβαλον εν Ασηρώθ. 18 και απήραν εξ Ασηρώθ και παρενέβαλον εν Ραθαμά. 19 και απήραν εκ Ραθαμά και παρενέβαλον εν Ρεμμών Φαρές. 20 και απήραν εκ Ρεμμών Φαρές και παρενέβαλον εν Λεβωνά. 21 και απήραν εκ Λεβωνά και παρενέβαλον εις Ρεσσάν. 22 και απήραν εκ Ρεσσάν και παρενέβαλον εις Μακελλάθ. 23 και απήραν εκ Μακελλάθ και παρενέβαλον εις Σαφάρ. 24 και απήραν εκ Σαφάρ και παρενέβαλον εις Χαραδάθ. 25 και απήραν εκ Χαραδάθ και παρενέβαλον εις Μακηλώθ. 26 και απήραν εκ Μακηλώθ και παρενέβαλον εις Καταάθ. 27 και απήραν εκ Καταάθ και παρενέβαλον εις Ταράθ. 28 και απήραν εκ Ταράθ και παρενέβαλον εις Μαθεκκά. 29 και απήραν εκ Μαθεκκά και παρενέβαλον εις Σελμωνά. 30 και απήραν εκ Σελμωνά και παρενέβαλον εις Μασουρούθ. 31 και απήραν εκ Μασουρούθ και παρενέβαλον εις Βαναία. 32 και απήραν εκ Βαναία και παρενέβαλον εις το όρος Γαδγád. 33 και απήραν εκ του όρους Γαδγád και παρενέβαλον εις Ετεβαθά. 34 και απήραν εξ Ετεβαθά και παρενέβαλον εις Εβρωνά. 35 και απήραν εξ Εβρωνά και παρενέβαλον εις Γεσιών Γάβερ. 36 και απήραν εκ Γεσιών Γάβερ και παρενέβαλον εν τη ερήμῳ Σίν. και απήραν εκ της ερήμου Σίν και παρενέβαλον εις την έρημον Φαράν· αύτη εστι Κάδης. 37 και απήραν εκ Κάδης και παρενέβαλον εις Ωρ το όρος πλησίον γης Εδώμ· 38 και ανέβη Ααρών ο ιερεύς δια προστάγματος Κυρίου και απέθανεν εκεί εν τω τεσσαρακοστῳ έτει της εξόδου των υιών Ισραήλ εκ γης

Αιγύπτου τω μηνί τω πέμπτω μια του μηνός· 39 και Ααρών ην τριών και είκοσι και εκατόν ετών, ὅτε απέθνησκειν ἐν Ὠρ τῷ ὄρει. 40 καὶ ἀκούσας ὁ Χαναάνις βασιλεὺς Ἀράδ, καὶ οὗτος κατῴκει ἐν γῇ Χαναάν, ὅτε εἰσπορεύοντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ. 41 καὶ ἀπήραν ἐξ Ὠρ τοὺς ὅρους καὶ παρενέβαλον εἰς Σελμῶνά. 42 καὶ ἀπήραν ἐκ Σελμῶνά καὶ παρενέβαλον εἰς Φινώ. 43 καὶ ἀπήραν ἐκ Φινώ καὶ παρενέβαλον ἐν Ὠβώθ. 44 καὶ ἀπήραν ἐξ Ὠβώθ καὶ παρενέβαλον ἐν Γαῖ, ἐν τῷ πέραν ἐπὶ τῶν ὁρίων Μωάβ. 45 καὶ ἀπήραν ἐκ Γαῖ καὶ παρενέβαλον εἰς Δαιβὼν Γάδ. 46 καὶ ἀπήραν ἐκ Δαιβὼν Γάδ καὶ παρενέβαλον ἐν Γελμὼν Δεβλαθαίμ. 47 καὶ ἀπήραν ἐκ Γελμὼν Δεβλαθαίμ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἀβαρίμ, ἀπέναντι Ναβαύ. 48 καὶ ἀπήραν ἀπὸ τῶν ὁρέων Ἀβαρίμ καὶ παρενέβαλον ἐπὶ δυσμῶν Μωάβ, ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχώ, 49 καὶ παρενέβαλον παρά τὸν Ἰορδάνην ἀνὰ μέσον Αἰσιμώθ ἕως Βελσατίμ κατὰ δυσμὰς Μωάβ. 50 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσήν ἐπὶ δυσμῶν Μωάβ παρά τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἰεριχώ λέγων· 51 λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ερεῖς πρὸς αὐτούς· ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Χαναάν 52 καὶ ἀπολείτε πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ γῇ πρὸ προσώπου ὑμῶν καὶ ἐξαλείτε τὰς σκοπίας αὐτῶν καὶ πάντα τὰ εἰδῶλα τὰ χωνευτὰ αὐτῶν ἀπολείτε αὐτὰ καὶ πάσας τὰς στήλας αὐτῶν ἐξαλείτε. 53 καὶ ἀπολείτε πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν καὶ κατοικήσετε ἐν αὐτῇ· ὑμῖν γὰρ δέδωκα τὴν γῆν αὐτὴν ἐν κλήρῳ. 54 καὶ κατακληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν ἐν κλήρῳ κατὰ φυλὰς ὑμῶν· τοῖς πλείοσι πληθυνεῖτε τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν καὶ τοῖς ἐλάττοσιν ἐλαττώσετε τὴν κατάσχεσιν αὐτῶν· εἰς ὃ ἀν ἐξέλθῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐκεῖ, αὐτοῦ ἔσται· κατὰ φυλὰς πατριῶν ὑμῶν κληρονομήσετε. 55 εἰάν δε μὴ ἀπολέσητε τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ προσώπου ὑμῶν, καὶ ἔσται οὗς εἰάν καταλίπητε ἐξ αὐτῶν, σκόλοπες ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν καὶ βολίδες ἐν ταῖς πλευραῖς ὑμῶν καὶ ἐχθρεύουσιν ὑμῖν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐφ' ἣν ὑμεῖς κατοικήσετε, 56 καὶ ἔσται καθότι διεγνώκειν ποιῆσαι αὐτούς, ποιήσω ὑμᾶς.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΔ

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσήν λέγων· 2 ἐντείλαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ καὶ ερεῖς πρὸς αὐτούς· ὑμεῖς εἰσπορεύεσθε εἰς τὴν γῆν Χαναάν· αὕτη ἔσται ὑμῖν εἰς κληρονομίαν, γῆ Χαναάν συν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς. 3 καὶ ἔσται ὑμῖν τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίβα ἀπὸ ἐρήμου Σίν ἕως ἐχόμενον Εδῶμ, καὶ ἔσται ὑμῖν τὰ ὅρια πρὸς λίβα ἀπὸ μέρους τῆς θαλάσσης τῆς αλυκῆς ἀπὸ ἀνατολῶν· 4 καὶ κυκλώσει ὑμᾶς τὰ ὅρια ἀπὸ λιβός πρὸς ἀνάβασιν Ἀκραβὶν καὶ παρελεύσεται Σεννά, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ πρὸς λίβα Κάδης τοῦ Βαρνή. καὶ ἐξελεύσεται εἰς ἔπαυλιν Ἀράδ καὶ παρελεύσεται Ἀσεμῶνά· 5 καὶ κυκλώσει τὰ ὅρια ἀπὸ Ἀσεμῶνά χειμάρρουν Αἰγύπτου, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος ἡ θάλασσα. 6 καὶ τὰ ὅρια τῆς θαλάσσης ἔσται ὑμῖν· ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη ὀριεῖ, τούτο ἔσται ὑμῖν τὰ ὅρια τῆς θαλάσσης. 7 καὶ τούτο ἔσται ὑμῖν τὰ ὅρια πρὸς βορρᾶν· ἀπὸ τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς παρά τὸ ὅρος τὸ ὅρος· 8 καὶ ἀπὸ τοῦ ὅρους τὸ ὅρος καταμετρήσετε αὐτοῖς εἰσπορευομένων εἰς Εμαθ, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ τὰ ὅρια Σαραδάκ· 9 καὶ ἐξελεύσεται τὰ ὅρια Δεφρωνά, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος αὐτοῦ Ἀρσεναῖν· τούτο ἔσται ὑμῖν ὅρια ἀπὸ βορρά. 10 καὶ καταμετρήσετε ὑμῖν αὐτοῖς τὰ ὅρια ἀνατολῶν ἀπὸ Ἀρσεναῖν Σεπφάμάρ· 11 καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια ἀπὸ Σεπφάμ Ἀρβηλά ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ πηγάς, καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια Βηλά ἐπὶ νώτου θαλάσσης Χενερέθ ἀπὸ ἀνατολῶν· 12 καὶ καταβήσεται τὰ ὅρια ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ἔσται ἡ διέξοδος θάλασσα ἡ αλυκή. αὕτη ἔσται ὑμῖν ἡ γῆ καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς κύκλῳ. 13 καὶ ἐνετείλατο Μωυσὴς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λέγων· αὕτη ἡ γῆ, ἣν κατακληρονομήσετε αὐτὴν μετὰ κλήρου, ὃν τρόπον συνέταξε Κύριος δοῦναι αὐτὴν ταῖς ἐννέα φυλαῖς καὶ τῷ ἡμίσει φυλῆς Μανασσή· 14 ὅτι ἔλαβε φυλὴ υἱῶν Ρουβὴν καὶ φυλὴ υἱῶν Γάδ κατ' οἴκους πατριῶν αὐτῶν, καὶ τὸ ἡμισυ φυλῆς Μανασσή ἀπέλαβον τοὺς κλήρους αὐτῶν, 15 δύο φυλαὶ καὶ ἡμισυ φυλῆς ἔλαβον τοὺς κλήρους αὐτῶν πέραν τοῦ Ἰορδάνου κατὰ Ἰεριχώ ἀπὸ νότου κατὰ ἀνατολὰς.

16 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσήν λέγων· 17 ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν, οἱ κληρονομήσουσιν ὑμῖν τὴν γῆν· Ελεάζαρ ὁ ἱερεὺς καὶ Ἰησοὺς ὁ τοῦ Ναυή. 18 καὶ ἄρχοντα ἓνα ἐκ φυλῆς λήψεσθε κατακληρονομήσαι ὑμῖν τὴν γῆν. 19 καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν· τῆς φυλῆς Ἰούδα Χάλεβ υἱὸς Ἰεφοννή· 20 τῆς φυλῆς Συμεὼν Σαλαμιήλ υἱὸς Εμιούδ· 21 τῆς φυλῆς Βενιαμὶν Ελδάδ υἱὸς Χασλῶν· 22 τῆς φυλῆς Δάν ἄρχων Βακχίρ υἱὸς Εγλί· 23 τῶν υἱῶν Ἰωσήφ φυλῆς υἱῶν Μανασσή ἄρχων Ἀνιήλ υἱὸς Σουφί· 24 τῆς φυλῆς υἱῶν Εφραὶμ ἄρχων Καμουήλ υἱὸς Σαβαθάν· 25 τῆς φυλῆς Ζαβουλὼν ἄρχων Ελισταφάν υἱὸς Φαρνάχ· 26 τῆς φυλῆς υἱῶν Ἰσάχαρ ἄρχων Φαλτιήλ υἱὸς Ὀζά· 27 τῆς φυλῆς υἱῶν Ἀσήρ ἄρχων Ἀχιώρ υἱὸς Σελεμί· 28 τῆς φυλῆς Νεφθαλί ἄρχων Φαδαήλ υἱὸς Ἰαμιούδ. 29 τούτοις ἐνετείλατο Κύριος καταμερίσαι τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἐν γῇ Χαναάν.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΕ

1 ΚΑΙ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσήν ἐπὶ δυσμῶν Μωάβ παρά τὸν Ἰορδάνην κατὰ Ἰεριχώ λέγων· 2

σύνταζον τοις υιοῖς Ἰσραὴλ καὶ δώσουσι τοῖς Λευίταις ἀπὸ των κλήρων κατασχέσεως αὐτῶν πόλεις κατοικεῖν καὶ τὰ προάστεια των πόλεων κύκλῳ αὐτῶν δώσουσι τοῖς Λευίταις, 3 καὶ ἔσονται αὐτοῖς αἱ πόλεις κατοικεῖν, καὶ τὰ ἀφορίσματα αὐτῶν ἔσται τοῖς κτήνεσιν αὐτῶν καὶ πᾶσι τοῖς τετράποσιν αὐτῶν. 4 καὶ τὰ συγκυροῦντα των πόλεων, ἃς δώσετε τοῖς Λευίταις, ἀπὸ τείχους τῆς πόλεως καὶ ἔξω δισχιλίους πήχεις κύκλῳ· 5 καὶ μετρήσεις ἔξω τῆς πόλεως τὸ κλίτος τὸ πρὸς ἀνατολὰς δισχιλίους πήχεις καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς λίββα δισχιλίους πήχεις καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς θάλασσαν δισχιλίους πήχεις καὶ τὸ κλίτος τὸ πρὸς βορρᾶν δισχιλίους πήχεις, καὶ ἡ πόλις μέσον τούτου ἔσται ὑμῖν καὶ τὰ ὁμοῖα των πόλεων. 6 καὶ τὰς πόλεις δώσετε τοῖς Λευίταις, τὰς ἐξ πόλεις των φυγαδευτηρίων, ἃς δώσετε φυγεῖν ἐκεῖ τῷ φονεύσαντι, καὶ πρὸς ταύταις τεσσαράκοντα καὶ δύο πόλεις· 7 πᾶσας τὰς πόλεις δώσετε τοῖς Λευίταις τεσσαράκοντα καὶ οκτὼ πόλεις, ταύτας, καὶ τὰ προάστεια αὐτῶν. 8 καὶ τὰς πόλεις, ἃς δώσετε ἀπὸ τῆς κατασχέσεως υἱὸν Ἰσραὴλ, ἀπὸ των τὰ πολλὰ πολλὰ. καὶ ἀπὸ των ἐλαττόνων ἐλάττω· ἕκαστος κατὰ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, ἣν κατακληρονομήσουσι δώσουσιν ἀπὸ των πόλεων τοῖς Λευίταις.

9 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσὴν λέγων· 10 λάλησον τοῖς υιοῖς Ἰσραὴλ καὶ ερεῖς πρὸς αὐτούς· ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην εἰς γῆν Χαναάν· 11 καὶ διαστελεῖτε ὑμῖν αὐτοῖς πόλεις· φυγαδευτήρια ἔσται ὑμῖν φυγεῖν ἐκεῖ τὸν φονεῦτήν, πᾶς ὁ πατάξας ψυχὴν ἀκουσίως. 12 καὶ ἔσονται αἱ πόλεις ὑμῖν φυγαδευτήρια ἀπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ ὁ φονεύων ἕως ἀν ἴσθῃ ἐναντὶ τῆς συναγωγῆς εἰς κρίσιν. 13 καὶ αἱ πόλεις ἃς δώσετε, τὰς ἐξ πόλεις, φυγαδευτήρια ἔσονται ὑμῖν· 14 τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε πέραν τοῦ Ἰορδάνου καὶ τὰς τρεῖς πόλεις δώσετε ἐν γῇ Χαναάν· 15 φυγαδεῖον ἔσται τοῖς υιοῖς Ἰσραὴλ, καὶ τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ παροίκῳ τῷ ἐν ὑμῖν ἔσονται αἱ πόλεις αὗται εἰς φυγαδευτήριον, φυγεῖν ἐκεῖ παντὶ πατάξαντι ψυχὴν ἀκουσίως. 16 ἐάν δὲ ἐν σκεύει σιδήρου πατάξῃ αὐτόν, καὶ τελευτήσῃ, φονευτὴς ἐστὶ· θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτής. 17 ἐάν δὲ ἐν λίθῳ ἐκ χειρός, ἐν ᾧ ἀποθάνεται ἐν αὐτῷ, πατάξῃ αὐτόν, καὶ ἀποθάνῃ, φονευτὴς ἐστὶ· θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτής. 18 ἐάν δὲ ἐν σκεύει ξυλίνῳ ἐκ χειρός, ἐξ οὗ ἀποθάνεται ἐν αὐτῷ, πατάξῃ αὐτόν, καὶ ἀποθάνῃ, φονευτὴς ἐστὶ· θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονευτής. 19 ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα, οὗτος ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα· ὅταν συναντήσῃ αὐτῷ, οὗτος ἀποκτενεῖ αὐτόν. 20 ἐάν δὲ δι' ἐχθρᾶν ὥσῃ αὐτόν καὶ ἐπιρρίψῃ ἐπ' αὐτόν παν σκεύος ἐξ ἐνέδρου, καὶ ἀποθάνῃ, 21 ἢ δια μῆνιν ἐπάταξεν αὐτόν τῇ χειρὶ, καὶ ἀποθάνῃ, θανάτῳ θανατούσθω ὁ πατάξας, φονευτὴς ἐστὶ· θανάτῳ θανατούσθω ὁ φονεύων· ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ἀποκτενεῖ τὸν φονεύσαντα ἐν τῷ συναντήσῃ αὐτῷ. 22 ἐάν δὲ ἐξάπινα οὐ δι' ἐχθρᾶν ὥσῃ αὐτόν ἢ ἐπιρρίψῃ ἐπ' αὐτόν παν σκεύος οὐκ ἐξ ἐνέδρου 23 ἢ παντὶ λίθῳ, ἐν ᾧ ἀποθάνεται ἐν αὐτῷ, οὐκ εἰδώς, καὶ ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἀποθάνῃ, αὐτὸς δὲ οὐκ ἐχθρὸς αὐτοῦ ἦν, οὐδέ ζητῶν κακοποιῆσαι αὐτόν, 24 καὶ κρίνει ἡ συναγωγὴ ἀνὰ μέσον τοῦ πατάξαντος καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, κατὰ τὰ κρίματα ταῦτα, 25 καὶ ἐξελεῖται ἡ συναγωγὴ τὸν φονεύσαντα ἀπὸ τοῦ ἀγχιστεύοντος τὸ αἷμα, καὶ ἀποκαταστήσουσιν αὐτόν ἡ συναγωγὴ εἰς τὴν πόλιν τοῦ φυγαδευτηρίου αὐτοῦ, οὐ κατέφυγε, καὶ κατοικήσῃ ἐκεῖ ἕως ἀν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, ὃν ἔχρισαν αὐτόν τῷ ἐλαίῳ τῷ ἁγίῳ. 26 ἐάν δὲ ἐξόδῳ ἐξέλθῃ ὁ φονεύσας τὰ ὅρια τῆς πόλεως εἰς ἣν κατέφυγεν ἐκεῖ, 27 καὶ εὕρῃ αὐτόν ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα ἔξω των ὁρίων τῆς πόλεως καταφυγῆς αὐτοῦ καὶ φονεύσῃ ὁ ἀγχιστεύων τὸ αἷμα τὸν φονεύσαντα, οὐκ ἔνοχός ἐστιν· 28 ἐν γὰρ τῇ πόλει τῆς καταφυγῆς κατοικεῖται, ἕως ἀν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ μετὰ τὸ ἀποθάνειν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν ἐπαναστραφήσεται ὁ φονεύσας εἰς τὴν γῆν τῆς κατασχέσεως αὐτοῦ. 29 καὶ ἔσται ταῦτα ὑμῖν εἰς δικαίωμα κρίματος εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς κατοικίαις ὑμῶν. 30 πᾶς πατάξας ψυχὴν, δια μαρτύρων φονεύσεις τὸν φονεύσαντα, καὶ μάρτυς εἰς οὐ μαρτυρήσῃ ἐπὶ ψυχὴν ἀποθάνειν. 31 καὶ οὐ λήψεται λύτρα περὶ ψυχῆς παρὰ τοῦ φονεύσαντος τοῦ ἐνόχου ὄντος ἀναιρεθῆναι· θανάτῳ γὰρ θανατωθήσεται. 32 οὐ λήψεται λύτρα τοῦ φυγεῖν εἰς πόλιν των φυγαδευτηρίων, τοῦ πάλιν κατοικεῖν ἐπὶ τῆς γῆς, ἕως ἀν ἀποθάνῃ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας. 33 καὶ οὐ μὴ φονοκτονήσῃ τὴν γῆν, εἰς ἣν ὑμεῖς κατοικεῖτε· τὸ γὰρ αἷμα τούτου φονοκτονεῖ τὴν γῆν, καὶ οὐκ ἐξίλασθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχυθέντος ἐπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκχέοντος. 34 καὶ οὐ μιανεῖτε τὴν γῆν, ἐφ' ἣς κατοικεῖτε ἐπ' αὐτῆς, ἐφ' ἣς ἐγὼ κατασκηνώ ἐν ὑμῖν· ἐγὼ γὰρ εἰμι Κύριος κατασκηνῶν ἐν μέσῳ των υἱῶν Ἰσραὴλ.

ΑΡΙΘΜΟΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΣΤ

1 ΚΑΙ προσήλθον οἱ ἄρχοντες φυλῆς υἱὸν Γαλαὰδ υἱοῦ Μαχίρ υἱοῦ Μανασσή ἐκ τῆς φυλῆς υἱῶν Ἰωσήφ καὶ ἐλάλησαν ἐναντὶ Μωυσὴ καὶ ἐναντὶ Ἐλεάζαρ τοῦ ἱερέως καὶ ἐναντὶ των ἀρχόντων οἴκων πατριῶν των υἱῶν Ἰσραὴλ 2 καὶ εἶπαν· τῷ κυρίῳ ἡμῶν ἐνετείλατο Κύριος ἀποδοῦναι τὴν γῆν τῆς κληρονομίας ἐν κλήρῳ τοῖς υιοῖς Ἰσραὴλ, καὶ τῷ κυρίῳ συνέταξε Κύριος δοῦναι τὴν κληρονομίαν Σαλπαὰδ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν ταις θυγατρᾶσιν αὐτοῦ. 3 καὶ ἔσονται ἐνὶ των φυλῶν υἱῶν Ἰσραὴλ γυναῖκες, καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ κληρὸς αὐτῶν ἐκ τῆς κατασχέσεως των πατέρων ἡμῶν καὶ προστεθήσεται εἰς κληρονομίαν τῆς φυλῆς, οἷς ἀν γένωνται γυναῖκες, καὶ ἐκ τοῦ κλήρου τῆς κληρονομίας ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται. 4 ἐάν δὲ γένηται ἡ ἀφείσις των υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ προστεθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν ἐπὶ τὴν κληρονομίαν τῆς φυλῆς, οἷς ἀν γένωνται γυναῖκες, καὶ ἀπὸ τῆς κληρονομίας φυλῆς πατρίδος ἡμῶν ἀφαιρεθήσεται ἡ κληρονομία αὐτῶν. 5

και ενετείλατο Μωυσής τοις υιοίς Ισραήλ δια προστάγματος Κυρίου λέγων· ούτως φυλή υιών Ιωσήφ λέγουσι· 6 τούτο το ρήμα, ό συνέταξε Κύριος τοις Ξυγατράσι Σαλπαάδ, λέγων· ου αρέσκη εναντίον αυτών, έστωσαν γυναίκες, πλήν εκ του δήμου του πατρός αυτών έστωσαν γυναίκες, 7 και ουχί περιστραφήσεται κληρονομία τοις υιοίς Ισραήλ από φυλής επί φυλήν, ότι έκαστος εν τη κληρονομία της φυλής της πατριάς αυτού προσκολληθήσονται οι υιοί Ισραήλ. 8 και πάσα Ξυγάτηρ αγχιστεύουσα κληρονομίαν εκ των φυλών υιών Ισραήλ ενί των εκ του δήμου του πατρός αυτής έσονται γυναίκες, ίνα αγχιστεύσωσιν οι υιοί Ισραήλ έκαστος την κληρονομίαν την πατρικήν αυτού· 9 και ου περιστραφήσεται ο κλήρος εκ φυλής επί φυλήν ετέραν, αλλ' έκαστος εν τη κληρονομία αυτού προσκολληθήσονται οι υιοί Ισραήλ. 10 ον τρόπον συνέταξε Κύριος Μωυσή, ούτως επόησαν Ξυγατράσι Σαλπαάδ, 11 και εγένοντο Θερσά και Εγλά και Μελχά και Νούα και Μαλαά Ξυγατέρες Σαλπαάδ τοις ανεψίοις αυτών· 12 εκ του δήμου του Μανασσή υιών Ιωσήφ εγενήθησαν γυναίκες, και εγενήθη η κληρονομία αυτών επί την φυλήν δήμου του πατρός αυτών.

13 Αύται αι εντολαί και τα δικαίωματα και τα κρίματα, α ενετείλατο Κύριος εν χειρί Μωυσή επί δυσμών Μωάβ επί του Ιορδάνου κατά Ιεριχώ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΟΥΤΟΙ οι λόγοι, ους ελάλησε Μωυσής παντί Ισραήλ πέραν του Ιορδάνου εν τη ερήμω προς δυσμαίς πλησίον της ερυθράς θαλάσσης ανά μέσον Φαράν Τοφόλ και Λοβόν και Αυλών και Καταχρύσεια· 2 ένδεκα ημερών εκ Χωρήβ οδός επ ' όρος Σηείρ έως Κάδης Βαρνή. 3 και εγενήθη εν τω τεσσαρακοστω έτει εν τω ενδεκάτω μηνί μια του μηνός ελάλησε Μωυσής προς πάντας υιούς Ισραήλ κατά πάντα, όσα ενετείλατο Κύριος αυτω προς αυτούς. 4 μετά το πατάξει Σηών βασιλέα Αμορραίων τον κατοικήσαντα εν Εσεβών και τον Ωγ βασιλέα της Βασάν τον κατοικήσαντα εν Ασταρώθ και εν Εδραϊν, 5 εν τω πέραν του Ιορδάνου εν γη Μωάβ, ήρξατο Μωυσής διασαφήσαι τον νόμον τούτον λέγων· 6 Κύριος ο Θεός ημών ελάλησεν ημίν εν Χωρήβ λέγων· ικανούσθω υμίν κατοικείν εν τω όρει τούτω· 7 επιστράφητε και απάρατε υμείς και εισπορεύεσθε εις όρος Αμορραίων και προς πάντας τους περιοίκους Άραβα, εις όρος και πεδίον και προς λίβα και παραλίαν γην Χαναναίων και Αντιλίβανον έως του ποταμού του μεγάλου Ευφράτου. 8 ιδετε, παραδέδωκεν ενώπιον υμών την γην· εισπορευθέντες κληρονομήσατε την γην, ην ώμοσα τοις πατράσιν υμών, τω Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ δούναι αυτοίς και τω σπέρματι αυτών μετ ' αυτούς. 9 και είπα προς υμάς εν τω καιρω εκείνω λέγων· ου δυνήσομαι μόνος φέρειν υμάς· 10 Κύριος ο Θεός υμών επλήθυνεν υμάς, και ιδού εστε σήμερον οσεί τα άστρα του ουρανού τω πλήθει· 11 Κύριος ο Θεός των πατέρων υμών προσθήη υμίν ως εστέ χιλιοπλασίως και ευλογήσαι υμάς, καθότι ελάλησεν υμίν. 12 Πως δυνήσομαι μόνος φέρειν τον κόπον υμών και την υπόστασιν υμών και τας αντιλογίας υμών; 13 δότε εαυτοίς άνδρας σοφούς και επιστήμονας και συνετούς εις τας φυλάς υμών, και καταστήσω εφ ' υμών ηγουμενους υμών. 14 και απεκρίθητέ μοι και είπατε· καλόν το ρήμα ό ελάλησας ποιήσαι. 15 και έλαβον εξ υμών άνδρας σοφούς και επιστήμονας και συνετούς και κατέστησα αυτούς ηγείσθαι εφ ' υμών χιλιάρχους και εκατοντάρχους και πεντηκοντάρχους και δεκάρχους και γραμματοεισαγωγείς τοις κριταίς υμών. 16 και ενετειλάμην τοις κριταίς υμών εν τω καιρω εκείνω λέγων· διακούετε ανά μέσον των αδελφών υμών και κρίνατε δικαίως ανά μέσον ανδρός και ανά μέσον αδελφού και ανά μέσον προσηλύτου αυτού. 17 ουκ επιγνώση πρόσωπον εν κρίσει, κατά τον μικρόν και κατά τον μέγαν κρινείς, ου μη υποστέιλη πρόσωπον ανθρώπου, ότι η κρίσις του Θεού εστι· και το ρήμα, ό εάν σκληρόν ή αφ ' υμών, ανοίσετε αυτό επ ' εμέ, και ακούσομαι αυτό. 18 και ενετειλάμην υμίν εν τω καιρω εκείνω πάντας τους λόγους, ους ποιήσετε. 19 και απάραντες εκ Χωρήβ επορεύθημεν πάσαν την έρημον την μεγάλην και την φοβεράν εκείνην, ην είδετε, οδόν όρους του Αμορραίου, καθότι ενετείλατο Κύριος ο Θεός ημών ημίν, και ήλθομεν έως Κάδης Βαρνή. 20 και είπα προς υμάς· ήλθατε έως του όρους του Αμορραίου, ό Κύριος ο Θεός ημών δίδωσιν υμίν. 21 ιδετε, παραδέδωκεν ημίν Κύριος ο Θεός υμών προ προσώπου υμών την γην· αναβάντες κληρονομήσατε, ον τρόπον είπε Κύριος ο Θεός των πατέρων υμών υμίν· μη φοβείσθε μηδέ δειλιάσητε. 22 και προσήλθατέ μοι πάντες και είπατε· αποστείλωμεν άνδρας προτέρους ημών, και εφοδευσάτωσαν ημίν την γην και αναγγειλάτωσαν ημίν απόκρισιν την οδόν, δι ' ης αναβησόμεθα εν αυτη, και τας πόλεις εις ας εισπορευσόμεθα εις αυτάς. 23 και ήρεσεν εναντίον μου το ρήμα, και έλαβον εξ υμών δώδεκα άνδρας, άνδρα ένα κατά φυλήν. 24 και επιστραφέντες ανέβησαν εις το όρος και ήλθουσιν έως Φάραγγος βότρυος και κατεσκόπευσαν αυτην. 25 και ελάβουσιν εν ταις χερσίν αυτών από του καρπού της γης και κατήνεγκαν προς υμάς και έλεγον· αγαθή η γη, ην Κύριος ο Θεός ημών δίδωσιν ημίν. 26 και ουκ ηθελήσατε αναβήναι, αλλ ' ηπειθήσατε τω ρήματι Κυρίου του Θεού ημών 27 και διεγογγύζετε εν ταις σκηναίς υμών και είπατε· δια το μισείν Κύριον ημάς, εξήγαγεν ημάς εκ γης Αιγύπτου παραδούναι ημάς εις χείρας Αμορραίων, εξολοθρεύσαι ημάς. 28 που ημείς αναβαίνομεν; οι δε αδελφοί υμών απέστησαν την καρδίαν υμών λέγοντες· έθνος μέγα και πολύ και

δυνατώτερον ημών και πόλεις μεγάλαι και τετειχισμέναι έως του ουρανού, αλλά και υιούς γιγάντων εωράκαμεν εκεί. 29 και είπα προς υμάς· μη πτήξετε, μηδέ φοβηθήτε απ' αυτών· 30 Κύριος ο Θεός υμών ο προπορευόμενος προ προσώπου υμών αυτός συνεκπολεμήσει αυτούς μεθ' υμών κατά πάντα, όσα εποίησεν υμίν εν γη Αιγύπτω 31 και εν τη ερήμω ταύτη, ην είδετε, οδόν όρους του Αμορραίου, ως ετροφοφόρησέ σε Κύριος ο Θεός σου, ως ει τις τροφοφορήσαι άνθρωπος τον υιόν αυτού, κατά πάσαν την οδόν εις ην επορεύητε, έως ήλθετε εις τον τόπον τούτον. 32 και εν τω λόγω τούτω ουκ ενεπιστεύσατε Κυρίω τω Θεω ημών, 33 ος προπορεύεται πρότερος υμών εν τη οδω εκλέγεσθαι υμίν τόπον, οδηγών υμάς εν πυρί νυκτός, δεικνύων υμίν την οδόν καθ' ην πορεύεσθε επ' αυτής, και εν νεφέλη ημέρας. 34 και ήκουσε Κύριος την φωνήν των λόγων υμών και παροξυνθείς ώμοσε λέγων· 35 ει όψεται τις των ανδρών τούτων την γην αγαθήν ταύτην, ην ώμοσα τοις πατράσιν αυτών, 36 πλήν Χάλεβ υιος Ιεφοννή, ούτος όψεται αυτήν, και τούτω δώσω την γην, εφ' ην επέβη, και τοις υιοίς αυτού δια το προσκείσθαι αυτόν τα προς Κύριον. 37 και εμοί εθυμώθη Κύριος δι' υμάς λέγων· ουδέ συ ου μη εισέλθης εκεί· 38 Ιησούς υιος Ναυή ο παρεστηκώς σοι, ούτος εισελεύσεται εκεί· αυτόν κατίσχυσον, ότι αυτός κατακληρονομήσει αυτήν τω Ισραήλ. 39 και παν παιδίον νέον, όστις ουκ οίδε σήμερον αγαθόν ή κακόν, ούτοι εισελεύσονται εκεί, και τούτοις δώσω αυτήν, και αυτοί κληρονομήσουσιν αυτήν. 40 και υμείς επιστραφέντες εστρατοπεδεύσατε εις την έρημον, οδόν την επί της ερυθράς θαλάσσης. 41 και απεκρίθητε και είπατε· ημάρτομεν έναντι Κυρίου του Θεού ημών· ημείς αναβάντες πολεμήσομεν κατά πάντα, όσα ενετείλατο Κύριος ο Θεός ημών ημίν. και αναλαβόντες έκαστος τα σκεύη τα πολεμικά αυτού και συναθροισθέντες ανεβαίνετε εις το όρος. 42 και είπε Κύριος προς με· ειπόν αυτοίς· ουκ αναβήσεσθε ουδέ μη πολεμήσετε, ου γαρ ειμι μεθ' υμών· και ου μη συντριβήτε ενώπιον των εχθρών υμών· 43 και ελάλησα υμίν, και ουκ εισηκούσατέ μου και παρέβητε το ρήμα Κυρίου και παραβιασάμενοι ανέβητε εις το όρος. 44 και εξήλθεν ο Αμορραίος ο κατοικών εν τω όρει εκείνω εις συνάντησιν υμίν και κατεδίωξαν υμάς, ωσει ποιήσαισαν αι μέλισσαι, και ετίτρωσκον υμάς από Σηείρ έως Ερμά. 45 και καθίσαντες εκλαίετε εναντίον Κυρίου του Θεού ημών, και ουκ εισήκουσε Κύριος της φωνής υμών ουδέ προσέσχεν υμίν. 46 και ενεκάθησθε εν Κάδης ημέρας πολλάς, όσας ποτέ ημέρας ενεκάθησθε.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΚΑΙ επιστραφέντες απήραμεν εις την έρημον, οδόν θάλασσαν ερυθράν, ον τρόπον ελάλησε Κύριος προς με, και εκυκλώσαμεν το όρος το Σηείρ ημέρας πολλάς. 2 και είπε Κύριος προς με· 3 ικανούσθω υμίν κυκλούν το όρος τούτο, επιστράφητε ουν επί βορράν· 4 και τω λαω έντειλαι λέγων· υμείς παραπορεύεσθε δια των ορίων των αδελφών υμών υιών Ησαύ, οί κατοικούνσιν εν Σηείρ, και φοβηθήσονται υμάς και ευλαβηθήσονται υμάς σφόδρα. 5 μη συνάφητε προς αυτούς πόλεμον· ου γαρ δώ υμίν από της γης αυτών ουδέ βήμα ποδός, ότι εν κλήρω δέδωκα τοις υιοίς Ησαύ το όρος το Σηείρ. 6 αργυρίου βρώματα αγοράσατε παρ' αυτών και φάγεσθε και ύδωρ μέτρω λήψεσθε παρ' αυτών αργυρίου και πίεσθε· 7 ο γαρ Κύριος ο Θεός ημών ευλόγησέ σε εν παντί έργω των χειρών σου· διάγνωθι Πως διήλθες την έρημον την μεγάλην και την φοβεράν εκείνην· ιδού τεσσαράκοντα έτη Κύριος ο Θεός σου μετά σου, ουκ επεδέχθης ρήματος. 8 και παρήλθομεν τους αδελφούς ημών υιούς Ησαύ, τους κατοικούντας εν Σηείρ παρά την οδόν την Άραβα από Αιλών και από Γεσιών Γάβερ και επιστρέψαντες παρήλθομεν οδόν έρημον Μωάβ. 9 και είπε Κύριος προς με· μη εχθραίνετε τοις Μωαβίταις και μη συνάφητε προς αυτούς πόλεμον· ου γαρ μη δώ υμίν από της γης αυτών εν κλήρω, τοις γαρ υιοίς Λωτ δέδωκα την Αροήρ κληρονομήν. (10 οι Όμμίν πρότεροι ενεκάθηντο επ' αυτής έθνος μέγα και πολύ και ισχύοντες, ωσπερ οι Ενακίμ· 11 Ραφαίν λογισθήσονται και ούτοι ωσπερ και οι Ενακίμ, και οι Μωαβίται επονομάζουσιν αυτούς Όμμίν. 12 και εν Σηείρ ενεκάθητο ο Χορραίος το πρότερον, και υιοί Ησαύ απώλεσαν αυτούς και εξέτριψαν αυτούς από προσώπου αυτών και κατωκίσθησαν αντ' αυτών, ον τρόπον εποίησεν Ισραήλ την γην της κληρονομίας αυτού, ην δέδωκε Κύριος αυτοίς). 13 νυν ουν ανάστητε και απάρατε υμείς και παραπορεύεσθε την φάραγγα Ζαρέτ. 14 και αι ημέραι, ας παρεπορεύημεν από Κάδης Βαρνή έως ου παρήλθομεν την φάραγγα Ζαρέτ, τριάκοντα και οκτώ έτη, έως ου διέπεσε πάσα γενεά ανδρών πολεμιστών αποθνήσκοντες εκ της παρεμβολής, καθότι ώμοσε Κύριος ο Θεός αυτοίς· 15 και η χείρ του Θεού ην επ' αυτοίς εξαναλώσαι αυτούς εκ μέσου της παρεμβολής, έως ου διέπεσαν. 16 και εγενήθη επειδή έπεσαν πάντες οι άνδρες οι πολεμισταί αποθνήσκοντες εκ μέσου του λαού, 17 και ελάλησε Κύριος προς με λέγων· 18 συ παραπορεύση σήμερον τα όρια Μωάβ την Σηείρ 19 και προσάξετε εγγύς υιών Αμμάν· μη εχθραίνετε αυτοίς μηδέ συνάφητε αυτοίς εις πόλεμον· ου γαρ μη δώ από της γης υιών Αμμάν σοι εν κλήρω, ότι τοις υιοίς Λωτ δέδωκα αυτήν εν κλήρω. (20 γη Ραφαίν λογισθήσεται· και γαρ επ' αυτής κατώκουν οι Ραφαίν το πρότερον, και οι Αμμανίται επονομάζουσιν αυτούς Ζομζομμίν, 21 έθνος μέγα και πολύ και δυνατώτερον υμών, ωσπερ και οι Ενακίμ, και απώλεσεν αυτούς Κύριος προ προσώπου αυτών, και κατεκληρονόμησαν και κατωκίσθησαν αντ' αυτών έως της ημέρας ταύτης· 22 ωσπερ εποίησαν τοις υιοίς Ησαύ κατοικούσιν εν Σηείρ, ον τρόπον εξέτριψαν τον Χορραίον από προσώπου αυτών και κατεκληρονόμησαν αυτούς και κατωκίσθησαν αντ' αυτών έως της ημέρας ταύτης· 23 και οι Ευαίοι οι κατοικούντες εν Ασηδώθ έως Γάζης, και οι Καππάδοκες οι εξελθόντες εκ Καππαδοκίας εξέτριψαν αυτούς και κατωκίσθησαν αντ' αυτών). 24 νυν ουν ανάστητε και

απάρατε και παρέλθατε υμείς την φάραγγα Αρνών· ιδού παραδέδωκα εις τας χείράς σου τον Σηών βασιλέα Εσεβών τον Αμορραϊον και την γην αυτού· ενάρχου κληρονομείν, σύναπτε προς αυτόν πόλεμον. 25 εν τη ημέρα ταύτη ενάρχου δούναι τον τρόπον σου και τον φόβον σου επί προσώπου πάντων των εθνών των υποκάτω του ουρανού, οίτινες ακούσαντες το όνομά σου ταραχθήσονται και ωδίνας έξουσιν από προσώπου σου.

26 Και απέστειλα πρέσβεις εκ της ερήμου Κεδαμώθ προς Σηών βασιλέα Εσεβών λόγοις ειρηνικοίς λέγων· 27 παρελεύσομαι δια της γης σου, εν τη οδω πορεύσομαι, ουκ εκκλινώ δεξιά ουδ ‘ αριστερά· 28 βρώματα αργυρίου αποδώσω μοι, και φάγομαι, και ύδωρ αργυρίου αποδώσω μοι, και πίομαι· πλήν ότι παρελεύσομαι τοις ποσί, 29 καθώς εποίησάν μοι οι υιοί Ησαΰ οι κατοικούντες εν Σηείρ και οι Μωαβίται οι κατοικούντες εν Αροήρ, έως αν παρέλθω τον Ιορδάνην εις την γην, ην Κύριος ο Θεός ημών δίδωσιν ημίν. 30 και ουκ ηθέλησε Σηών βασιλεύς Εσεβών παρελθείν ημάς δι ‘ αυτού, ότι εσκήληρνε Κύριος ο Θεός ημών το πνεύμα αυτού και κατίσχυσε την καρδίαν αυτού, ίνα παραδοθή εις τας χείράς σου ως εν τη ημέρα ταύτη. 31 και είπε Κύριος προς με· ιδού ήργμαι παραδούναι προ προσώπου σου τον Σηών βασιλέα Εσεβών τον Αμορραϊον και την γην αυτού· έναρξαι κληρονομήσαι την γην αυτού. 32 και εξήλθε Σηών βασιλεύς Εσεβών εις συνάντησιν ημίν, αυτός και πας ο λαός αυτού, εις πόλεμον εις Ιασά. 33 και παρέδωκεν αυτόν Κύριος ο Θεός ημών προ προσώπου ημών, και επατάξαμεν αυτόν και τους υιούς αυτού και πάντα τον λαόν αυτού· 34 και εκρατήσαμεν πασών των πόλεων αυτού εν τω καιρω εκείνω και εξωλοθρεύσαμεν πάσαν πόλιν εξής, και τας γυναίκας αυτών και τα τέκνα αυτών, ου κατελίπομεν ζωγρείαν· 35 πλήν τα κτήνη επρονομεύσαμεν και τα σκύλα των πόλεων ελάβομεν. 36 εξ Αροήρ, ή εστι παρά το χείλος χειμάρρου Αρνών, και την πόλιν την ούσαν εν τη φάραγγι και έως όρους του Γαλαάδ ουκ εγενήθη πόλις, ήτις διέφυγεν ημάς, τας πάσας παρέδωκε Κύριος ο Θεός ημών εις τας χείρας ημών· 37 πλήν εγγύς Αμμάν ου προσήλθομεν, πάντα τα συγκυρούντα χειμάρρου Ιαβόκ και τας πόλεις τας εν τη ορεινή, καθότι ενετείλατο Κύριος ο Θεός ημών ημίν.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΚΑΙ επιστραφέντες ανέβημεν οδόν την εις Βασάν, και εξήλθεν Ωγ βασιλεύς της Βασάν εις συνάντησιν ημίν, αυτός και πας ο λαός αυτού, εις πόλεμον εις Εδραΐμ. 2 και είπε Κύριος προς με· μη φοβηθής αυτόν, ότι εις τας χείράς σου παραδέδωκα αυτόν και πάντα τον λαόν αυτού και πάσαν την γην αυτού. και ποιήσεις αυτω ωςπερ εποίησας Σηών βασιλεί των Αμορραίων, ος κατώκει εν Εσεβών. 3 και παρέδωκεν αυτόν Κύριος ο Θεός ημών εις τας χείρας ημών, και τον Ωγ βασιλέα της Βασάν και πάντα τον λαόν αυτού, και επατάξαμεν αυτόν έως του μη καταλιπείν αυτού σπέρμα. 4 και εκρατήσαμεν πασών των πόλεων αυτού εν τω καιρω εκείνω· ουκ ην πόλις, ην ουκ ελάβομεν παρ ‘ αυτών, εξήκοντα πόλεις, πάντα τα περιχώρα Αργόβ βασιλέως Ωγ εν Βασάν, 5 πάσαι πόλεις οχυραί, τείχη υψηλά, πύλαι και μοχλοί, πλήν των πόλεων των Φερεζαίων των πολλών σφόδρα. 6 εξωλοθρεύσαμεν αυτούς, ωςπερ εποίησαμεν τον Σηών βασιλέα Εσεβών, και εξωλοθρεύσαμεν πάσαν πόλιν εξής και τας γυναίκας και τα παιδιά· 7 και πάντα τα κτήνη, και τα σκύλα των πόλεων επρονομεύσαμεν εαυτοίς.

8 Και ελάβομεν εν τω καιρω εκείνω την γην εκ χειρών δύο βασιλέων των Αμορραίων, οί ήσαν πέραν του Ιορδάνου από του χειμάρρου Αρνών και έως Αερμών (9 οι Φοίνικες επονομάζουσι το Αερμών Σανιώρα, και ο Αμορραίος επωνόμασεν αυτό Σανίρ), 10 πάσαι πόλεις Μισώρ και πάσα Γαλαάδ και πάσα Βασάν έως Ελχά και Εδραΐμ, πόλεις βασιλείας του Ωγ εν τη Βασάν. 11 ότι πλήν Ωγ βασιλεύς Βασάν κατελείφθη από των Ραφαϊν· ιδού η κλίνη αυτού κλίνη σιδηρά, ιδού αύτη εν τη άκρα των υιών Αμμάν, εννέα πήχων το μήκος αυτής και τεσσάρων πήχων το εύρος αυτής εν πήχει ανδρός. 12 και την γην εκείνην εκληρονομήσαμεν εν τω καιρω εκείνω από Αροήρ, ή εστι παρά το χείλος χειμάρρου Αρνών, και το ήμισυ του όρους Γαλαάδ και τας πόλεις αυτού έδωκα τω Ρουβήν και τω Γάδ. 13 και το κατάλοιπον του Γαλαάδ και πάσαν την Βασάν βασιλείαν Ωγ έδωκα τω ημίσει φυλής Μανασσή και πάσαν περίχωρον Αργόβ, πάσαν Βασάν εκείνην· γη Ραφαϊν λογισθήσεται. 14 και Ιαΐρ Ραφαϊν λογισθήσεται. 14 και Ιαΐρ υιος Μανασσή έλαβε πάσαν την περίχωρον Αργόβ έως των ορίων Γαργασί και Μαχαθί· επωνόμασεν αυτάς επί τω ονόματι αυτού την Βασάν Αυώθ Ιαΐρ έως της ημέρας ταύτης. 15 και τω Μαχίρ έδωκα την Γαλαάδ. 16 και τω Ρουβήν και τω Γάδ δέδωκα από της Γαλαάδ έως χειμάρρου Αρνών (μέσον του χειμάρρου όριον) και έως του Ιαβόκ· ο χειμάρρους όριον τοις υιοίς Αμμάν. 17 και η Άραβα και ο Ιορδάνης όριον Μαχαναρέθ, και έως θαλάσσης Άραβα, θαλάσσης αλνκής υπό Ασηδώθ την Φασγά ανατολών 18 και ενετείλαμην υμίν εν τω καιρω εκείνω λέγων· Κύριος ο Θεός υμών έδωκεν υμίν την γην ταύτην εν κλήρω· ενοπλισάμενοι προπορεύεσθε προ προσώπου των αδελφών υμών υιών Ισραήλ, πας δυνατός· 19 πλήν αι γυναίκες υμών και τα τέκνα υμών και τα κτήνη υμών, οίδα ότι πολλά κτήνη υμίν, κατοικείτωσαν εν ταις πόλεσιν υμών, αις έδωκα υμίν, 20 έως

αν καταπαύση Κύριος ο Θεός υμών τους αδελφούς υμών, ωσπερ και υμάς, και κατακληρονομήσωσι και ούτοι την γην, ην Κύριος ο Θεός ημών δίδωσιν αυτοίς εν τω πέραν του Ιορδάνου, και επαναστραφήσεσθε έκαστος εις την κληρονομίαν αυτού, ην έδωκα υμίν.

21 Και τω Ιησοί ενετείλαμην εν τω καιρω εκείνω λέγων· οι οφθαλμοί υμών εωράκασι πάντα, όσα εποίησε Κύριος ο Θεός ημών τοις δυσί βασιλεύσι τούτοις· ούτως ποιήσει Κύριος ο Θεός ημών πάσας τας βασιλείας, εφ ‘ ας συ διαβαίνεις εκεί· 22 ου φοβηθήσεσθε απ ‘ αυτών, ότι Κύριος ο Θεός ημών αυτός πολεμήσει περι υμών. 23 και εδεήθη Κυρίου εν τω καιρω εκείνω λέγων· 24 Κύριε Θεέ, συ ήρξω δείζαι τω σω Θεράποντι την ισχύν σου και την δύναμίν σου και την χείρα την κραταιάν και τον βραχίονα τον υψηλόν· τις γαρ εστι Θεός εν τω ουρανω ή επί της γης, όστις ποιήσει κατά εποίησας συ και κατά την ισχύν σου; 25 διαβάς ουν όψομαι την γην την αγαθήν ταύτην την ούσαν πέραν του Ιορδάνου, το όρος τούτο το αγαθόν και τον Αντιλίβανον. 26 και υπερείδε Κύριος εμέ ένεκεν υμών και ουκ εισήκουσέ μου, και είπε Κύριος προς με· ικανούσθω σοι, μη προσθής έτι λαλήσαι τον λόγον τούτον· 27 ανάβηθι επί την κορυφήν του Λελαξευμένου και αναβλέψας τοις οφθαλμοίς σου κατά θάλασσαν και βορράν και λίβα και ανατολάς και ιδέ τοις οφθαλμοίς σου, ότι ου διαβήση τον Ιορδάνην τούτον. 28 και έντειλαι Ιησοί και κατίσχυσον αυτόν και παρακάλεσον αυτόν, ότι ούτος διαβήσεται προ προσώπου του λαού τούτου, και ούτος κατακληρονομήσει αυτοίς πάσαν την γην, ην έώρακας. 29 και ενεκαθήμεθα εν νάπη σύνεγγυς οίκου Φογώρ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΚΑΙ νυν, Ισραήλ, άκουε των δικαιωμάτων και των κριμάτων, όσα εγώ διδάσκω υμάς σήμερον ποιείν, ίνα ζήτε και πολυπλασιασθήτε και εισελθόντες κληρονομήσητε την γην, ην Κύριος ο Θεός των πατέρων υμών δίδωσιν υμίν. 2 ου προσθήσετε προς το ρήμα ό εγώ εντέλλομαι υμίν, και ουκ αφελείτε απ ‘ αυτού· φυλάσσεσθε τας εντολάς Κυρίου του Θεού υμών, όσα εγώ εντέλλομαι υμίν σήμερον. 3 οι οφθαλμοί υμών εωράκασι πάντα, όσα εποίησε Κύριος ο Θεός ημών τω Βεελφεγώρ, ότι πας άνθρωπος, όστις εμπορεύθη οπίσω Βεελφεγώρ, εξέτριψεν αυτόν Κύριος ο Θεός υμών εξ υμών. 4 υμείς δε οι προσκείμενοι Κυρίω τω Θεω υμών ζήτε πάντες εν τη σήμερον. 5 ιδετε, δέδειχα υμίν δικαιώματα και κρίσεις, κατά ενετείλατό μοι Κύριος, ποιήσαι ούτως εν τη γη, εις ην υμείς εισπορεύεσθε εκεί κληρονομείν αυτήν· 6 και φυλάξεσθε και ποιήσετε, ότι αύτη η σοφία και η σύνεσις υμών εναντίον πάντων των εθνών, όσοι εάν ακούσωσι πάντα τα δικαιώματα ταύτα και ερούσιν· ιδού λαός σοφός και επιστήμων το έθνος το μέγα τούτο. 7 ότι ποίον έθνος μέγα, ω εστιν αυτω Θεός εγγίζων αυτοίς, ως Κύριος ο Θεός ημών εν πάσιν, οίς εάν αυτόν επικαλεσώμεθα; 8 και ποίον έθνος μέγα, ω εστιν αυτω δικαιώματα και κρίματα δίκαια κατά πάντα τον νόμον τούτον, ον εγώ δίδωμι ενώπιον υμών σήμερον; 9 πρόσχε σεαυτω και φύλαζον την ψυχήν σου σφόδρα, μη επιλάθη πάντας τους λόγους, ους εωράκασιν οι οφθαλμοί σου· και μη αποστήτωσαν από της καρδιάς σου πάσας τας ημέρας της ζωής σου, και συμβιβάσεις τους υιούς σου και τους υιούς των υιών σου 10 ημέραν, ην έστητε ενώπιον Κυρίου του Θεού ημών εν Χωρήβ τη ημέρα της εκκλησίας, ότι είπε Κύριος προς με· εκκλησίασον προς με τον λαόν, και ακουσάτωσαν τα ρήματά μου, όπως μάθωσι φοβείσθαι με πάσας τας ημέρας, ας αυτοί ζώσιν επί της γης, και τους υιούς αυτών διδάξουσιν. 11 και προσήλθετε και έστητε υπό το όρος, και το όρος εκαίετο πυρί έως του ουρανού, σκότος, γνόφος, θύελλα, φωνή μεγάλη. 12 και ελάλησε Κύριος προς υμάς εκ μέσου του πυρός φωνήν ρημάτων, ην υμείς ηκούσατε, και ομοίωμα ουκ είδετε, αλλ ‘ ή φωνήν· 13 και ανήγγειλεν υμίν την διαθήκην αυτού, ην ενετείλατο υμίν ποιείν, τα δέκα ρήματα, και έγγραφεν αυτά επί δύο πλάκας λιθίνας. 14 και εμοί ενετείλατο Κύριος εν τω καιρω εκείνω διδάξαι υμάς δικαιώματα και κρίσεις, ποιείν υμάς αυτά επί της γης, εις ην υμείς εισπορεύεσθε εκεί κληρονομήσαι αυτήν. 15 και φυλάξεσθε σφόδρα τας ψυχάς υμών, ότι ουκ είδετε ομοίωμα εν τη ημέρα, ή ελάλησε Κύριος προς υμάς εν Χωρήβ εν τω όρει εκ μέσου του πυρός. 16 μη ανομήσητε και ποιήσητε υμίν εαυτοίς γλυπτόν ομοίωμα πάσαν εικόνα ομοίωμα αρσενικού ή θηλυκού, 17 ομοίωμα παντός κτήνους των όντων επί της γης, ομοίωμα παντός ορνέου πτερωτού, ό πέταται υπό τον ουρανόν, 18 ομοίωμα παντός ερπετού, ό έρπει επί της γης, ομοίωμα παντός ιχθύος, όσα εστίν εν τοις ύδασιν υποκάτω της γης. 19 και μη αναβλέψας εις τον ουρανόν και ιδών τον ήλιον και την σελήνην και τους αστέρας και πάντα τον κόσμον του ουρανού, πλανηθείς προσκυνήσης αυτοίς και λατρεύσης αυτοίς, α απένειμε Κύριος ο Θεός σου αυτά πάσι τοις έθνεσι τοις υποκάτω του ουρανού. 20 υμάς δε έλαβεν ο Θεός και εξήγαγεν υμάς εκ της καμίνου της σιδηράς, εξ Αιγύπτου, είναι αυτω λαόν έγκληρον ως εν τη ημέρα ταύτη. 21 και Κύριος ο Θεός εδυμώθη μοι περί των λεγομένων υφ ‘ υμών και ώμοσεν ίνα μη διαβώ τον Ιορδάνην τούτον και ίνα μη εισέλθω εις την γην, ην Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι εν κλήρω· 22 εγώ γαρ αποθνήσκω εν τη γη ταύτη και ου διαβαίνω τον Ιορδάνην τούτον, υμείς δε διαβαίνετε και κληρονομήσετε την γην την αγαθήν ταύτην. 23 προσέχετε υμείς, μη επιλάθησθε την διαθήκην Κυρίου του Θεού ημών, ην διεθετο προς υμάς, και ανομήσητε, και ποιήσητε υμίν εαυτοίς γλυπτόν ομοίωμα πάντων, ων συντάξέ σοι Κύριος ο Θεός σου· 24 ότι Κύριος ο Θεός σου πυρ καταναλίσκον εστί, Θεός ζηλωτής.

25 Εάν δε γεννήσης υιούς και υιούς των υιών σου και χρονίσητε επί της γης και ανομήσητε και ποιήσητε γλυπτόν ομοίωμα παντός και ποιήσητε το πονηρόν ενώπιον Κυρίου του Θεού υμών παροργίσει αυτόν,

26 διαμαρτύρομαι υμίν σήμερον τον τε ουρανόν και την γην, ότι απωλεία απολείσθε από της γης, εις ην υμείς διαβαίνετε τον Ιορδάνην εκεί κληρονομήσαι αυτήν. ουχί πολυχρονιείτε ημέρας επ' αυτής, αλλ' ή εκτριβή εκτριβήσεσθε. 27 και διασπερεί Κύριος υμάς εν πάσι τοις έθνεσι και καταλειφθήσεσθε ολίγοι αριθμω εν πάσι τοις έθνεσιν, εις ους εισάξει Κύριος υμάς εκεί. 28 και λατρεύσετε εκεί θεοίς ετέροις, έργοις χειρών ανθρώπων, ξύλοις και λίθις, οί ουκ όψονται ουδέ μη ακούσωσιν ούτε μη φάγωσιν ούτε μη οσφρανθώσι. 29 και ζητήσετε εκεί Κύριον τον Θεόν υμών και ευρήσετε αυτόν, όταν εκζητήσητε αυτόν εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχής σου εν τη θλίψει σου. 30 και ευρήσουσί σε πάντες οι λόγοι ούτοι επ' εσχάτω των ημερών, και επιστραφήση προς Κύριον τον Θεόν σου και εισακούση της φωνής αυτού. 31 ότι Θεός οικτιρμών Κύριος ο Θεός σου, ουκ εγκαταλείψει σε ουδέ μη εκτρίψει σε, ουκ επιλήσεται την διαθήκην των πατέρων σου, ην ώμοσεν αυτοίς Κύριος. 32 επερωτήσατε ημέρας προτέρας τας γενομένας προτέρας σου από της ημέρας, ης έκτισεν ο Θεός άνθρωπον επί της γης, και επί το άκρον του ουρανού έως του άκρου του ουρανού, ει γέγονε κατά το ρήμα το μέγα τούτο, ει ήκουσται τοιούτο. 33 ει ακήκοεν έθνος φωνήν Θεού ζώντος λαλούντος εκ μέσου του πυρός, ον τρόπον ακήκοας συ και έξησας. 34 ει επείρασεν ο Θεός εισελθών λαβείν εαυτω έθνος εκ μέσου έθνους εν πειρασμω και εν σημείοις και εν τέρασι και εν πολέμω και εν χειρί κραταιά και εν βραχίονι υψηλω και εν οράμασι μεγάλοις κατά πάντα, όσα εποίησε Κύριος ο Θεός ημών εν Αιγύπτω ενώπιόν σου βλέποντος. 35 ωστε ειδήσai σε ότι Κύριος ο Θεός σου, ούτος Θεός εστι, και ουκ έστιν έτι πλήν αυτού. 36 εκ του ουρανού ακουστή εγένετο η φωνή αυτού παιδεύσαι σε, και επί της γης έδειξε σοι το πυρ αυτού το μέγα, και τα ρήματα αυτού ήκουσας εκ μέσου του πυρός. 37 δια το αγαπήσαι αυτόν τους πατέρας σου και εξέλεξατο το σπέρμα αυτών μετ' αυτούς υμάς και εξήγαγέ σε αυτος εν τη ισχύι αυτού τη μεγάλη εξ Αιγύπτου 38 εξολοθρεύσαι έθνη μεγάλα και ισχυρότερα σου προ προσώπου σου, εισαγαγείν σε δούναί σοι την γην αυτών κληρονομείν, καθώς έχεις σήμερον. 39 και γνώση σήμερον και επιστραφήση τη διανοία ότι Κύριος ο Θεός σου ούτος Θεός εν τω ουρανω άνω και επί της γης κάτω, και ουκ έστιν έτι πλήν αυτού. 40 και φυλάξασθε τας εντολάς αυτού και τα δικαιώματα αυτού, όσα εγώ εντέλλομαί σοι σήμερον, ίνα εύ σοι γένηται και τοις υιοίς σου μετá σε, όπως μακροήμεροι γένησθε επί της γης, ης Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι πάσας τας ημέρας.

41 Τότε αφώρισε Μωυσής τρεις πόλεις πέραν του Ιορδάνου από ανατολών ηλίου 42 φυγείν εκεί τον φονευτήν, ος αν φονεύση τον πλησίον ουκ ειδώς, και ούτος ου μισών αυτόν προ της χθές και της τρίτης, και καταφεύζεται εις μίαν των πόλεων τούτων και ζήσεται. 43 την Βοσόρ εν τη ερήμω εν τη γη τη πεδινή τω Ρουβήν και την Ραμώθ εν Γαλαάδ τω Γαδδί και την Γαυλών εν Βασάν τω Μανασσή.

44 Ούτος ο νόμος, ον παρέθετο Μωυσής ενώπιον υιών Ισραήλ. 45 ταύτα τα μαρτύρια και τα δικαιώματα και τα κρίματα, όσα ελάλησε Μωυσής τοις υιοίς Ισραήλ, εξελθόντων αυτών εκ γης Αιγύπτου 46 εν τω πέραν του Ιορδάνου, εν φάραγγι, εγγύς οίκου Φογώρ, εν γη Σιών βασιλέως των Αμορραίων, ος κατώκει εν Εσεβών, ον επάταξε Μωυσής και οι υιοί Ισραήλ, εξελθόντων αυτών εκ γης Αιγύπτου 47 και εκκληρονόμησαν την γην αυτού και την γην Ωγ βασιλέως της Βασάν, δύο βασιλέων των Αμορραίων, οί ήσαν πέραν του Ιορδάνου κατά ανατολάς ηλίου, 48 από Αροήρ, ή εστιν επί του χείλους χειμάρρου Αρνών, και επί του όρους του Σιών ό εστιν Αερμών, 49 πάσαν την Άραβα πέραν του Ιορδάνου κατά ανατολάς ηλίου υπό Ασηδώθ την λαζευτήν.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΚΑΙ εκάλεσε Μωυσής πάντα Ισραήλ, και είπε προς αυτούς. άκουε, Ισραήλ, τα δικαιώματα και τα κρίματα, όσα εγώ λαλώ εν τοις ωσίν υμών εν τη ημέρα ταύτη, και μαθήσεσθε αυτά και φυλάξεσθε ποιείν αυτά. 2 Κύριος ο Θεός υμών διέθετο προς υμάς διαθήκην εν Χωρήβ. 3 ουχί τοις πατράσιν υμών διέθετο Κύριος την διαθήκην ταύτην, αλλ' ή προς υμάς, υμείς ώδε πάντες ζώντες σήμερον. 4 πρόσωπον κατά πρόσωπον ελάλησε Κύριος προς υμάς εν τω όρει εκ μέσου του πυρός, 5 καγώ εστήκειν ανά μέσον Κυρίου και υμών εν τω καιρω εκείνω αναγγείλα υμίν τα ρήματα Κυρίου, ότι εφοβήθητε από προσώπου του πυρός και ουκ ανέβητε εις το όρος, λέγων. 6 εγώ ειμι Κύριος ο Θεός σου ο εξαγαγών σε εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας. 7 ουκ έσονταί σοι θεοί έτεροι προ προσώπου μου. 8 ου ποιήσεις σεαυτω είδωλον ουδέ παντός ομοίωμα, όσα εν τω ουρανω άνω και όσα εν τη γη κάτω και όσα εν τοις ύδασιν υποκάτω της γης. 9 ου προσκυνήσεις αυτοίς ουδέ μη λατρεύσης αυτοίς, ότι εγώ ειμι Κύριος ο Θεός σου, Θεός ζηλωτής, αποδιδούς αμαρτίας πατέρων επί τέκνα επί τρίτην και τετάρτην γενεάν τοις μισούσί με. 10 και ποιών έλεος εις χιλιάδας τοις αγαπώσί με και τοις φυλάσσουσι τα προστάγματά μου. 11 ου λήψη το όνομα Κυρίου του Θεού σου επί ματαίω. ου γαρ μη καθάριση Κύριος ο Θεός σου τον λαμβάνοντα το όνομα αυτού επί ματαίω. 12 φύλαξαι την ημέραν των σαββάτων αγιάζειν αυτήν, ον τρόπον ενετείλατό σοι Κύριος ο Θεός σου. 13 εξ ημέρας εργά και ποιήσεις πάντα τα έργα σου. 14 τη δε ημέρα τη εβδόμη σάββατα Κυρίω τω Θεω σου, ου ποιήσεις εν αυτη παν έργον, συ και ο υιος σου και η θυγάτηρ σου, ο παις σου και η παιδίσκη σου, ο βούς σου και το υποζύγιόν σου και παν κτήνός σου και προσήλυτος ο παροικών εν σοί, ίνα αναπαύσεται ο παις σου και η παιδίσκη σου και το υποζύγιόν σου, ωσπερ και συ. 15 και μνησθήση ότι οικέτης ήσθα εν γη Αιγύπτω και εξήγαγέ σε Κύριος ο Θεός σου εκείθεν εν χειρί κραταιά και εν βραχίονι υψηλω, δια τούτο συνέταξέ σοι Κύριος ο Θεός σου, ωστε φυλάσσεσθαι την ημέραν των σαββάτων και

αγιάζειν αυτήν. 16 τίμα τον πατέρα σου και την μητέρα σου, ον τρόπον ενετείλατό σοι Κύριος ο Θεός σου, ίνα εύ σοι γένηται και ίνα μακροχρόνιος γένη επί της γης, ης Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι. 17 ου φονεύσεις. 18 ου μοιχεύσεις. 19 ου κλέψεις. 20 ου ψευδομαρτυρήσεις κατά του πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδή. 21 ουκ επιθυμήσεις την γυναίκα του πλησίον σου· ουκ επιθυμήσεις την οικίαν του πλησίον σου ούτε τον αγρόν αυτού ούτε τον παίδα αυτού ούτε την παιδίσκην αυτού ούτε του βοός αυτού ούτε του υποζυγίου αυτού ούτε παντός κτήνους αυτού ούτε πάντα όσα τω πλησίον σου εστι.

22 Ταύτα τα ρήματα ελάλησε Κύριος προς πάσαν συναγωγήν υμών εν τω όρει εκ μέσου του πυρός, σκότος, γνόφος, θύελλα, φωνή μεγάλη, και ου προσέθηκε· και έγραψεν αυτά επί δύο πλάκας λιθίνας και έδωκέ μοι. 23 και εγένετο ως ηκούσατε την φωνήν εκ μέσου του πυρός και το όρος εκαίετο πυρί, και προσήλθετε προς με πάντες οι ηγούμενοι των φυλών υμών και η γερουσία υμών, 24 και ελέγετε· ιδού έδειξεν ημίν Κύριος ο Θεός ημών την δόξαν αυτού, και την φωνήν αυτού ηκούσαμεν εκ μέσου του πυρός· εν τη ημέρα ταύτη είδομεν ότι λαλήσει ο Θεός προς άνθρωπον, και ζήσεται. 25 και νυν μη αποθάνωμεν, ότι εξαναλώσει ημάς το πυρ το μέγα τούτο, εάν προσδώμεθα ημείς ακούσαι την φωνήν Κυρίου του Θεού ημών έτι, και αποθανούμεθα· 26 τις γαρ σάρξ, ήτις ήκουσε φωνήν Θεού ζώντος λαλούντος εκ μέσου του πυρός, ως ημείς, και ζήσεται; 27 πρόσελθε συ και άκουσον πάντα, όσα αν είπη Κύριος ο Θεός ημών, και συ λαλήσεις προς ημάς πάντα, όσα αν λαλήση Κύριος ο Θεός ημών προς σε, και ακουσόμεθα και ποιήσομεν. 28 και ήκουσε Κύριος την φωνήν των λόγων υμών λαλούντων προς με, και είπε Κύριος προς με· ήκουσα την φωνήν των λόγων του λαού τούτου, όσα ελάλησαν προς σε· ορθώς πάντα, όσα ελάλησαν. 29 τις δώσει είναι ούτω την καρδίαν αυτών εν αυτοίς, ώστε φοβείσθαι με και φυλάσσεσθαι τας εντολάς μου πάσας τας ημέρας, ίνα εύ ή αυτοίς και τοις υιοίς αυτών δι· αιώνος; 30 βάδισον, ειπόν αυτοίς· αποστράφητε ημείς εις τους οίκους υμών· 31 συ δε αυτού στήθι μετ' εμού, και λαλήσω προς σε τας εντολάς και τα δικαιώματα και τα κρίματα, όσα διδάξεις αυτούς, και ποιείτωσαν ούτως εν τη γη, ην εγώ δίδωμι αυτοίς εν κλήρῳ. 32 και φυλάξουσθε ποιείν ον τρόπον ενετείλατό σοι Κύριος ο Θεός σου· ουκ εκκλινείτε εις δεξιά ουδέ εις αριστερά, 33 κατά πάσαν την οδόν, ην ενετείλατό σοι Κύριος ο Θεός σου πορεύεσθαι εν αυτή, όπως καταπαύση σε και εύ σοι ή και μακροημερεύσητε επί της γης, ην κληρονομήσετε.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΚΑΙ αύται αι εντολαί και τα δικαιώματα και τα κρίματα, όσα ενετείλατο Κύριος ο Θεός ημών διδάξαι ημάς ποιείν ούτως εν τη γη, εις ην υμείς εισπορεύεσθε εκεί κληρονομήσαι αυτήν, 2 ίνα φοβήσθε Κύριον τον Θεόν υμών, φυλάσσεσθαι πάντα τα δικαιώματα αυτού και τας εντολάς αυτού, όσας εγώ εντέλλομαί σοι σήμερον, συ και οι υιοί σου και οι υιοί των υιών σου πάσας τας ημέρας της ζωής σου, ίνα μακροημερεύσητε. 3 και άκουσον, Ισραήλ, και φύλαξον ποιείν, όπως εύ σοι ή και ίνα πληθυνθήτε σφόδρα, καθάπερ ελάλησε Κύριος ο Θεός των πατέρων σου δούναι σοι γην ρέουσαν γάλα και μέλι. και ταύτα τα δικαιώματα και τα κρίματα, όσα ενετείλατο Κύριος τοις υιοίς Ισραήλ εν τη ερήμῳ, εξελθόντων αυτών εκ γης Αιγύπτου.

4 Άκουε, Ισραήλ· Κύριος ο Θεός ημών Κύριος εις εστι· 5 και αγαπήσεις Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδίας σου και εξ όλης της ψυχής σου και εξ όλης της δυνάμεώς σου. 6 και έσται τα ρήματα ταύτα, όσα εγώ εντέλλομαί σοι σήμερον, εν τη καρδιά σου και εν ψυχῇ σου· 7 και προβιβάσεις αυτά τους υιούς σου, και λαλήσεις εν αυτοίς καθήμενος εν οίκῳ και πορευόμενος εν οδῳ και κοιταζόμενος και διανιστάμενος· 8 και αφάψεις αυτά εις σημείον επί της χειρός σου, και έσται ασάλευτον προ οφθαλμών σου· 9 και γράψετε αυτά επί τας φλιάς των οικιών υμών και των πυλών υμών.

10 Και έσται όταν εισαγάγη σε Κύριος ο Θεός σου εις την γην, ην ώμοσε τοις πατράσι σου, τῳ Αβραάμ και τῳ Ισαάκ και τῳ Ιακώβ δούναι σοι, πόλεις μεγάλας και καλάς, ας ουκ ωκοδόμησας, 11 οικίας πλήρεις πάντων αγαθών ας ουκ ενέπλησας, λάκκους λελατομημένους, ους ουκ εξελατόμησας, αμπελώνας και ελαιώνας, ους ου κατεφύτευσας, και φαγών και εμπλησθήεις 12 πρόσεχε σεαυτῳ, μη επιλάβῃ Κυρίου του Θεού σου του εξαγαγόντος σε εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας. 13 Κύριον τον Θεόν σου φοβήθη και αυτῳ μόνῳ λατρεύσεις και προς αυτόν κολληθήση και επί τῳ ονόματι αυτού ομῇ. 14 ου πορεύεσθε οπίσω θεῶν ετέρων από των θεῶν των εθνῶν των περικύκλω υμών, 15 ότι ο Θεός ζηλωτής Κύριος ο Θεός σου εν σοί, μη οργισθῆς θυμῳ Κύριος ο Θεός σου σοι εξολοθρεύση σε από προσώπου της γης. 16 ουκ εκπειράσεις Κύριον τον Θεόν σου, ον τρόπον εξεπειράσατε εν τῳ Πειρασμῳ. 17 φυλάσσω φυλάξῃ τας εντολάς Κυρίου του Θεού σου, τα μαρτύρια και τα δικαιώματα, όσα ενετείλατό σοι· 18 και ποιήσεις το αρεστόν και το καλόν έναντι Κυρίου του Θεού σου, ίνα εύ σοι γένηται και εισέλθῃς και κληρονομήσῃς την γην την αγαθήν, ην ώμοσε Κύριος τοις πατράσιν υμών, 19 εκδιώξαι πάντας τους εχθρούς σου προ προσώπου σου, καθά ελάλησε Κύριος.

20 Και έσται όταν ερωτήση σε ο υιος σου αύριον λέγων· τι εστι τα μαρτύρια και τα δικαιώματα και τα κρίματα, όσα ενετείλατο Κύριος ο Θεός ημών ημίν; 21 και ερεῖς τῳ υιῳ σου· οικήται ήμεν τῳ Φαραῳ εν γῇ Αιγύπτῳ, και εξήγαγεν ημάς Κύριος εκείθεν εν χειρί κραταιά και εν βραχίονι υψηλῳ. 22 και έδωκε Κύριος σημεῖα και τέρατα μεγάλα και πονηρά εν Αιγύπτῳ εν Φαραῳ και εν τῳ οίκῳ αυτού ενώπιον ημών· 23 και ημάς εξήγαγεν εκείθεν δούναι ημίν την γην ταύτην, ην ώμοσε δούναι τοις πατράσιν ημών. 24 και

ενετείλατο ἡμῖν Κύριος ποιεῖν πάντα τα δικαιώματα ταῦτα φοβέσθαι Κύριον τον Θεόν ἡμῶν, ἵνα εὖ ἡ ἡμῖν πάσας τας ἡμέρας, ἵνα ζώμεν ὡς περ και σήμερον. 25 και ἐλεημοσύνη ἔσται ἡμῖν, ἐάν φυλασσώμεθα ποιεῖν πάσας τας ἐντολὰς ταύτας ἐναντίον Κυρίου του Θεοῦ ἡμῶν, καθά ἐνετείλατο ἡμῖν.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΕΑΝ δε εἰσάγῃ σε Κύριος ο Θεός σου εἰς την γην, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν, και ἐξάρῃ ἔθνη μεγάλα ἀπὸ προσώπου σου, τον Χετταῖον και Γεργεσσαῖον και Αμορραῖον και Χαναναῖον και Φερεζαῖον και Ευαῖον και Ιεβουσαῖον, επτά ἔθνη πολλά και ισχυρότερα ὑμῶν, 2 και παραδώσει αὐτούς Κύριος ο Θεός σου εἰς τας χεῖράς σου και πατάξεις αὐτούς, αφανισμῶ αφανίεις αὐτούς, ου διαθήσῃ προς αὐτούς διαθήκην, ουδέ μη ἐλεήσῃτε αὐτούς, 3 ουδέ μη γαμβρεύσῃτε προς αὐτούς· την θυγατέρα σου ου δώσεις τῷ υἱῷ αὐτοῦ, και την θυγατέρα αὐτοῦ ου λήψῃ τῷ υἱῷ σου· 4 αποστήσει γαρ τον υἱόν σου ἀπ' ἐμοῦ, και λατρεύσει θεοὺς ἐτέροις, και ὀργισθῇσεται θυμῷ Κύριος εἰς ὑμᾶς και ἐξολοθρεύσει σε το τάχος. 5 ἀλλ' οὕτω ποιήσετε αὐτοῖς· τους βωμούς αὐτῶν καθελεῖτε και τας στήλας αὐτῶν συντρίψετε και τα ἄλσῃ αὐτῶν ἐκκόψετε και τα γλυπτὰ των θεῶν αὐτῶν κατακαύσετε πυρί· 6 ὅτι λαός ἅγιος εἰ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, και σε προεῖλετο Κύριος ο Θεός σου εἶναι αὐτῷ λαόν περιούσιον παρά πάντα τα ἔθνη, ὅσα ἐπὶ προσώπου της γῆς. 7 ουχ ὅτι πολυπληθεῖτε παρά πάντα τα ἔθνη, προεῖλετο Κύριος ὑμᾶς και ἐξελέξατο Κύριος ὑμᾶς, ὑμεῖς γαρ ἐστε ὀλιγοστοὶ παρά πάντα τα ἔθνη, 8 ἀλλὰ παρά το ἀγαπᾶν Κύριον ὑμᾶς και διατηρῶν τον ὅρκον, ὃν ὤμοσε τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐν χειρὶ κραταιᾷ και βραχίονι ὑψηλῷ και ἐλυτρώσατό σε Κύριος ἐξ οἴκου δουλείας, ἐκ χειρὸς Φαραῶ βασιλέως Αἰγύπτου. 9 και γνώσῃ ὅτι Κύριος ο Θεός σου, οὗτος Θεός, Θεός πιστός, ο φυλάσσων διαθήκην και ἔλεος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν και τοῖς φυλάσσουσιν τας ἐντολὰς αὐτοῦ εἰς χιλιάς γενεάς 10 και αποδιδούς τοῖς μισοῦσι κατὰ πρόσωπον ἐξολοθρεύσαι αὐτούς· και ουχὶ βραδυνεῖ τοῖς μισοῦσι, κατὰ πρόσωπον αποδώσει αὐτοῖς. 11 και φυλάξῃ τας ἐντολὰς και τα δικαιώματα και τα κρίματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον ποιεῖν.

12 Και ἔσται ἡνῖκα ἀν ακούσῃτε τα δικαιώματα ταῦτα και φυλάξῃτε και ποιήσῃτε αὐτά, και διαφυλάξῃ Κύριος ο Θεός σου σοι την διαθήκην και το ἔλεος, ὃ ὤμοσε τοῖς πατράσιν ὑμῶν, 13 και ἀγαπήσῃ σε και εὐλογῇ σε και πληθυνεῖ σε και εὐλογῇ σε τα ἔκγονα της κοιλίας σου και τον καρπὸν της γῆς σου, τον σίτον σου και τον οἶνόν σου και το ἐλαιόν σου, τα βουκόλια των βοῶν σου και τα ποῖμνια των προβάτων σου ἐπὶ της γῆς, ἣς ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου δοῦναί σοι. 14 εὐλογητός ἔσῃ παρά πάντα τα ἔθνη· ουκ ἔσται ἐν ὑμῖν ἄγονος ουδέ στεῖρα και ἐν τοῖς κτήνεσί σου. 15 και περιελεῖ Κύριος ο Θεός σου ἀπὸ σου πάσαν μαλακίαν· και πάσας νόσους Αἰγύπτου τας πονηράς, ἀς ἐώρακας, και ὅσα ἐγὼς, ουκ ἐπιθήσει ἐπὶ σε και ἐπιθήσει αὐτά ἐπὶ πάντας τους μισοῦντάς σε. 16 και φαγὴ πάντα τα σκύλα των ἐθνῶν, α Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι· ου φείσεται ο οφθαλμός σου ἐπ' αὐτοῖς, και ου μη λατρεύσῃς τοῖς θεοῖς αὐτῶν, ὅτι σκῶλον τούτο ἐστί σοι. 17 ἐάν δε λέγῃς ἐν τη διανοίᾳ σου, ὅτι πολὺ το ἔθνος τούτο ἡ ἐγώ, Πως δυνήσομαι ἐξολοθρεύσαι αὐτούς; 18 ου φοβηθήσῃ αὐτούς· μνεῖα μνησθήσῃ ὅσα ἐποίησε Κύριος ο Θεός σου τῷ Φαραῷ και πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις, 19 τους πειρασμούς τους μεγάλους, ους εἶδοσαν οἱ οφθαλμοὶ σου, τα σημεῖα και τα τέρατα τα μεγάλα ἐκεῖνα, την χεῖρα την κραταιάν και τον βραχίονα τον ὑψηλόν, ὡς ἐξήγαγέ σε Κύριος ο Θεός σου, οὕτω ποιήσῃ Κύριος ο Θεός ὑμῶν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, ους συ φοβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. 20 και τας σφηκίας αποστελεῖ Κύριος ο Θεός σου εἰς αὐτούς, ἕως ἀν ἐκτριβῶσιν οἱ καταλελειμμένοι και οἱ κεκρυμμένοι ἀπὸ σου. 21 ου τρωθήσῃ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι Κύριος ο Θεός σου ἐν σοί, Θεός μέγας και κραταιός, 22 και καταναλώσει Κύριος ο Θεός σου τα ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου κατὰ μικρόν μικρόν· ου δυνήσῃ ἐξαναλῶσαι αὐτούς το τάχος, ἵνα μη γένῃται ἡ γῆ ἔρημος και πληθυνθῇ ἐπὶ σε τα θηρία τα ἄγρια. 23 και παραδώσει αὐτούς Κύριος ο Θεός σου εἰς τας χεῖράς σου και ἀπολείς αὐτούς ἀπὸ μεγάλης, ἕως ἀν ἐξολοθρεύσῃτε αὐτούς. 24 και παραδώσει τους βασιλεῖς αὐτῶν εἰς τας χεῖρας ὑμῶν, και ἀπολείται το ὄνομα αὐτῶν ἐκ του τόπου ἐκείνου· ουκ ἀντιστήσεται ουδεὶς κατὰ πρόσωπόν σου, ἕως ἀν ἐξολοθρεύσῃς αὐτούς. 25 τα γλυπτὰ των θεῶν αὐτῶν καύσετε πυρί· ουκ ἐπιθυμήσεις ἀργύριον ουδέ χρυσίον ἀπ' αὐτῶν συ λήψῃ σε αὐτῷ, μη πταίσης δι' αὐτό, ὅτι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐστί· 26 και ουκ εἰσοίσεις βδέλυγμα εἰς τον οἶκόν σου και ἀνάθεμα ἔσῃ ὡς περ τούτο· προσοχθίσματι προσοχθίεις και βδελύγματι βδελύξῃ, ὅτι ἀνάθεμα ἐστί.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΠΑΣΑΣ τας ἐντολὰς, ἀς ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν σήμερον, φυλάξεσθε ποιεῖν, ἵνα ζήτε και πολυπλασιασθῇτε και εἰσελθῃτε και κληρονομήσῃτε την γην, ἣν ὤμοσε Κύριος ο Θεός ὑμῶν τοῖς πατράσιν ὑμῶν. 2 και μνησθήσῃ πάσαν την ὁδόν, ἣν ἤγαγέ σε Κύριος ο Θεός σου ἐν τη ἐρήμῳ, ὅπως ἀν κακῶσῃ σε και πειράσῃ σε και διαγνῶσθῇ τα ἐν τη καρδίᾳ σου, εἰ φυλάξῃ τας ἐντολὰς αὐτοῦ ἡ ου. 3 και ἐκᾶκώσῃ σε και ἐλιμαγχόνῃσέ σε και ἐψώμισέ σε το μάννα, ὃ ουκ ἤδεισαν οἱ πατέρες σου, ἵνα ἀναγγείλῃ σοι,

ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνῳ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι τῷ ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος. 4 τὰ ἰμάτιά σου οὐκ ἐπαλαιώθη ἀπὸ σου, τὰ υποδήματά σου οὐ κατετρίβη ἀπὸ σου, οἱ πόδες σου οὐκ ἐτυλώθησαν, ἰδοὺ τεσσαράκοντα ἔτη. 5 καὶ γνώσῃ τὴν καρδίᾳ σου ὅτι ὡς εἰ τις ἄνθρωπος παιδεύσῃ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, οὕτω Κύριος ὁ Θεός σου παιδεύσει σε, 6 καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου πορεύεσθαι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φοβέσθαι αὐτόν· 7 ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεός σου εἰσάξει σε εἰς γῆν ἀγαθὴν καὶ πολλήν, οὐ χεῖμαρροι ὑδάτων καὶ πηγαὶ ἀβύσσων ἐκπορευόμεναι διὰ τῶν πεδίων καὶ διὰ τῶν ὀρέων· 8 γῆ πυροῦ καὶ κριθῆς, ἄμπελοι, συκαί, ροαί, γῆ ἐλαίας ἐλαίου καὶ μέλιτος· 9 γῆ, ἐφ' ἧς οὐ μετὰ πτωχείας φαγὴ τὸν ἄρτον σου καὶ οὐκ ἐνδεηθῇς ἐπ' αὐτῆς οὐδὲν· γῆ, ἧς οἱ λίθοι σίδηρος, καὶ ἐκ τῶν ὀρέων αὐτῆς μεταλλεύσεις χαλκόν· 10 καὶ φαγὴ καὶ ἐμπλησθήσῃ καὶ εὐλογῇσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἧς δέδωκέ σοι. 11 πρόσεχε σεαυτῷ, μὴ ἐπιλάβῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τοῦ μὴ φυλάζει τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ κρίματα καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον, 12 μὴ φαγὼν καὶ ἐμπλησθῇς καὶ οἰκίας καλὰς οἰκοδομήσας καὶ κατοικήσας ἐν αὐταῖς 13 καὶ τῶν βοῶν σου καὶ τῶν προβάτων σου πληθυνθέντων σοι, ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ πληθυνθέντος σοι καὶ πάντων, ὧν σοι ἔσται, πληθυνθέντων σοι, 14 ὑψώθῃς τὴν καρδίᾳ καὶ ἐπιλάβῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου τοῦ ἐξαγαγόντος σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας, 15 τοῦ ἀγαγόντος σε διὰ τῆς ἐρήμου τῆς μεγάλης καὶ τῆς φοβεράς ἐκείνης, οὐ ὄφεις δάκνων καὶ σκορπίος καὶ δίψα, οὐ οὐκ ἦν ὕδωρ, τοῦ ἐξαγαγόντος σοι ἐκ πέτρας ἀκροτόμου πηγὴν ὕδατος, 16 τοῦ ψωμίσαντός σε τὸ μάννα ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὃ οὐκ ἤδεις σὺ καὶ οὐκ ἤδεισαν οἱ πατέρες σου, ἵνα κακώσῃ σε καὶ ἐκπειράσῃ σε καὶ εὖ σε ποιήσῃ ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν σου. 17 μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου· ἡ ἰσχὺς μου καὶ τὸ κράτος τῆς χειρὸς μου ἐποίησέν μοι τὴν δύναμιν τὴν μεγάλην ταύτην· 18 καὶ μνηστῇσιν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ὅτι αὐτός σοι δίδωσιν ἰσχύιν τοῦ ποιῆσαι δύναμιν καὶ ἵνα στήσῃ τὴν διαθήκην αὐτοῦ, ἣν ὥμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου, ὡς σήμερον. 19 καὶ ἔσται ἐάν λήθῃ ἐπιλάβῃ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ πορευθῇς ὀπίσω θεῶν ἐτέρων καὶ λατρεύσῃς αὐτοῖς καὶ προσκυνήσῃς αὐτοῖς, διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, ὅτι ἀπωλεία ἀπολείσθῃ· 20 καθά καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη, ὅσα Κύριος ὁ Θεός ἀπολλύει προ προσώπου ὑμῶν, οὕτως ἀπολείσθῃ, ἀνθ' ὧν οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 ΑΚΟΥΕ, Ἰσραὴλ· σὺ διαβαίνεις σήμερον τὸν Ἰορδάνην εἰσελθεῖν κληρονομήσαι ἔθνη μεγάλα καὶ ἰσχυρότερα μάλλον ἢ ὑμεῖς, πόλεις μεγάλας καὶ τειχήρεις ἕως τοῦ οὐρανοῦ, 2 λαὸν μέγαν καὶ πολύν καὶ ἐυμήκη, υἱοὺς Ἐνᾶκ, οὓς σὺ οἶσθα καὶ σὺ ἀκήκοας· τὶς ἀντιστήσεται κατὰ πρόσωπον υἱῶν Ἐνᾶκ; 3 καὶ γνώσῃ σήμερον, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου, οὗτος προπορεύεται προ προσώπου σου· πυρ καταναλίσκων ἐστίν· οὗτος ἐξολοθρεύσει αὐτούς, καὶ οὗτος ἀποστρέψει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου, καὶ ἀπολεί αὐτούς ἐν τάχει, καθάπερ εἶπέ σοι Κύριος. 4 μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἐν τῷ ἐξαναλῶσαι Κύριον τὸν Θεόν σου τὰ ἔθνη ταῦτα προ προσώπου σου λέγων· διὰ τὰς δικαιοσύνας μου εἰσῆγαγέ με Κύριος κληρονομήσαι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην· 5 οὐχὶ διὰ τὴν δικαιοσύνην σου, οὐδέ διὰ τὴν ὁσιότητα τῆς καρδίας σου σὺ εἰσπορεύῃ κληρονομήσαι τὴν γῆν αὐτῶν, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀσέβειαν τῶν ἐθνῶν τούτων Κύριος ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου καὶ ἵνα στήσῃ τὴν διαθήκην αὐτοῦ, ἣν ὥμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ Ἰσαάκ καὶ τῷ Ἰακώβ. 6 καὶ γνώσῃ σήμερον ὅτι οὐχὶ διὰ τὰς δικαιοσύνας σου Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν ταύτην κληρονομήσαι, ὅτι λαὸς σκληροτράχηλος εἰ. 7 μνηστῇτι, μὴ ἐπιλάβῃ ὅσα παρώξυνας Κύριον τὸν Θεόν σου ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξῆλθετε ἐξ Αἰγύπτου ἕως ἡλθετε εἰς τὸν τόπον τούτον, ἀπειθούντες διετελεῖτε τὰ πρὸς Κύριον. 8 καὶ ἐν Χωρήβ παρωξύνετε Κύριον, καὶ ἐθυμώθῃ Κύριος ἐφ' ὑμῖν ἐξολοθρεύσαι ὑμᾶς, 9 ἀναβαίνοντός μου εἰς τὸ ὄρος λαβεῖν τὰς πλάκας τὰς λιθίνας, πλάκας διαθήκης, ἃς δίδετο Κύριος πρὸς ὑμᾶς. καὶ κατεγινόμεν ἐν τῷ ὅρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας· ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον. 10 καὶ ἔδωκέ μοι Κύριος τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας γεγραμμένας ἐν τῷ δακτύλῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπ' αὐταῖς ἐγγεγραπτο πάντες οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὅρει ἡμέρα ἐκκλησίας· 11 καὶ ἐγένετο διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν καὶ διὰ τεσσαράκοντα νυκτῶν ἔδωκε Κύριος ἐμοὶ τὰς δύο πλάκας τὰς λιθίνας, πλάκας διαθήκης. 12 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἀνάστηθι, κατὰβηθι τὸ ἄχος ἐντεύξεν, ὅτι ἠνόμησεν ὁ λαός σου, οὓς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου· παρέβησαν ταχύ ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐνετείλω αὐτοῖς· καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χωνεῦμα. 13 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με λέγων· λελάληκα πρὸς σε ἅπαξ καὶ δις λέγων· ἑώρακα τὸν λαόν τούτον, καὶ ἰδοὺ λαός σκληροτράχηλος ἐστίν· 14 καὶ νυν ἑασόν με ἐξολοθρεύσαι αὐτούς, καὶ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτῶν ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ποιήσω σε εἰς ἔθνος μέγα καὶ ἰσχυρόν καὶ πολὺ μάλλον ἢ τούτο. 15 καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους, καὶ τὸ ὄρος ἐκαίετο πυρὶ ἕως τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δύο πλάκες τῶν μαρτυρίων ἐπὶ ταῖς δυσὶ χερσὶ μου. 16 καὶ ἰδὼν ὅτι ἠμάρτετε ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν καὶ ἐποιήσατε ὑμῖν αὐτοῖς χωνευτόν καὶ παρέβητε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, ἧς ἐνετείλατο Κύριος ὑμῖν ποιεῖν, 17 καὶ ἐπιλαβόμενος τῶν δύο πλακῶν ἔρριψα αὐτὰς ἀπὸ τῶν δύο χειρῶν μου, καὶ συνέτριψα ἐναντίον ὑμῶν. 18 καὶ ἐδήξην ἐναντίον Κυρίου δεύτερον καθάπερ καὶ τὸ πρότερον τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ἄρτον οὐκ ἔφαγον καὶ ὕδωρ οὐκ ἔπιον, περὶ πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν ὑμῶν, ὧν ἠμάρτετε ποιῆσαι τὸ πονηρὸν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ παροξύναι αὐτόν. 19 καὶ ἐκφοβός εἰμι διὰ τὸν θυμὸν καὶ τὴν ὀργήν, ὅτι

παρωξύνθη Κύριος ἐφ' ὑμῖν τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς καὶ εἰσήκουσε Κύριος ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ. 20 καὶ ἐπὶ Ααρὼν ἐθυμώθη ἐξολοθρεῦσαι αὐτόν, καὶ ηυζάμην καὶ περὶ Ααρὼν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. 21 καὶ τὴν ἀμαρτίαν ὑμῶν, ἣν ἐποιήσατε, τὸν μόσχον, ἔλαβον αὐτόν καὶ κατέκαυσα αὐτόν ἐν πυρὶ καὶ συνέκοψα αὐτόν καταλέσας σφόδρα, ἕως οὐ ἐγένετο λεπτόν· καὶ ἐγένετο ὡσεὶ κονιορτός, καὶ ἔρριψα τὸν κονιορτόν εἰς τὸν χεῖμαρρουν τὸν καταβαίνοντα ἐκ τοῦ ὄρους. 22 καὶ ἐν τῷ Ἐμπυρισμῷ καὶ ἐν τῷ Πειρασμῷ, καὶ ἐν τοῖς Μνήμασι τῆς ἐπιθυμίας παροξύναντες ἦτε Κύριον τὸν Θεόν ὑμῶν. 23 καὶ ὅτε ἐξαπέστειλεν ὑμᾶς Κύριος ἐκ Κάδης Βαρνή λέγων· ἀνάβητε καὶ κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν δίδωμι ὑμῖν, καὶ ἠπειθήσατε τῷ ῥήματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν καὶ οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ καὶ οὐκ εἰσηκούσατε τῆς φωνῆς αὐτοῦ. 24 ἀπειθούντες ἦτε τὰ πρὸς Κύριον ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἣς ἐγνώσθη ὑμῖν. 25 καὶ ἐδεήθη ἐναντὶ Κυρίου τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, ὅσας ἐδεήθη· εἶπε γὰρ Κύριος ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς· 26 καὶ ηυζάμην πρὸς τὸν Θεόν καὶ εἶπα· Κύριε βασιλεῦ τῶν Θεῶν, μὴ ἐξολοθρεύσης τὸν λαόν σου καὶ τὴν μερίδα σου, ἣν ἐλυτρώσω, οὐς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου τῇ κραταίᾳ καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ· 27 μνήσθητι Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ τῶν Θεραπόντων σου, οἷς ὥμοσας κατὰ σεαυτοῦ· μὴ ἐπιβλέψῃς ἐπὶ τὴν σκληρότητα τοῦ λαοῦ τούτου καὶ τὰ ἀσεβήματα, καὶ τὰ ἀμαρτήματα αὐτῶν, 28 μὴ εἰπῶσιν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν, ὅτι ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκεῖθεν, λέγοντες· παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι Κύριον εἰσαγαγεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, ἣν εἶπεν αὐτοῖς, καὶ παρὰ τὸ μισήσαι αὐτοὺς ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀποκτείναντι αὐτούς. 29 καὶ οὗτοι λαός σου καὶ κληρὸς σου, οὐς ἐξήγαγες ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου τῇ κραταίᾳ καὶ ἐν τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΕΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ εἶπε Κύριος πρὸς με· λάξευσον σεαυτῷ δύο πλάκας λιθίνας, ὡσπερ τὰς πρώτας, καὶ ἀνάβηθι πρὸς με εἰς τὸ ὄρος· καὶ ποιήσεις σεαυτῷ κιβωτόν ξυλίνην· 2 καὶ γράφεις ἐπὶ τὰς πλάκας τὰ ῥήματα, ἃ ἦν ἐν ταῖς πλαζῖ ταῖς πρώταις, ἃς συνέτριψας, καὶ ἐμβαλεῖς αὐτάς εἰς τὴν κιβωτόν. 3 καὶ ἐποίησα κιβωτόν ἐκ ξύλων ἀσήτητων καὶ ἐλάξευσα τὰς πλάκας λιθίνας, ὡς αἱ πρώται· καὶ ἀνέβην εἰς τὸ ὄρος καὶ αἱ δύο πλάκες ἐπὶ ταῖς χερσὶ μου. 4 καὶ ἔγραψεν ἐπὶ τὰς πλάκας κατὰ τὴν γραφὴν τὴν πρώτην τοὺς δέκα λόγους, οὓς ἐλάλησε Κύριος πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ὄρει ἐκ μέσου τοῦ πυρός, καὶ ἔδωκεν αὐτάς Κύριος ἐμοί. 5 καὶ ἐπιστρέψας κατέβην ἐκ τοῦ ὄρους καὶ ἐνέβαλον τὰς πλάκας εἰς τὴν κιβωτόν, ἣν ἐποίησα, καὶ ἦσαν ἐκεῖ, κατὰ ἐνετείλατό μοι Κύριος. 6 καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀπήραν ἐκ Βηρώθ υἱῶν Ἰακίμ Μισαδαὶ· ἐκεῖ ἀπέθανεν Ααρὼν καὶ ἐτάφη ἐκεῖ, καὶ ἱεράτευσεν Ἐλεάζαρ υἱὸς αὐτοῦ ἀντ' αὐτοῦ. 7 ἐκεῖθεν ἀπήραν εἰς Γαδγάδ καὶ ἀπὸ Γαδγάδ εἰς Ἐτεβαδά, γῆ χεῖμαρροι ὑδάτων. 8 ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ διέστειλε Κύριος τὴν φυλὴν τὴν Λευὶ αἰρεῖν τὴν κιβωτόν τῆς διαθήκης Κυρίου, παρεστάναι ἐναντὶ Κυρίου, λειτουργεῖν καὶ ἐπεύχεσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 9 διὰ τοῦτο οὐκ ἔστι τοῖς Λευίταις μερίς καὶ κλήρος ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν· Κύριος αὐτός κληρὸς αὐτοῦ, καθότι εἶπεν αὐτῷ. 10 καγὼ εἰστήκειν ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας, καὶ εἰσήκουσε Κύριος ἐμοῦ καὶ ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ οὐκ ἠθέλησε Κύριος ἐξολοθρεῦσαι ὑμᾶς. 11 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· βάδιζε, ἄπαρον ἐναντίον τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ εἰσπορευέσθωσαν καὶ κληρονομήτωσαν τὴν γῆν, ἣν ὥμοσα τοῖς πατράσιν αὐτῶν δούναί αὐτοῖς.

12 Καὶ νυν, Ἰσραὴλ, τί Κύριος ὁ Θεός σου αἰτεῖται παρὰ σου, ἀλλ' ἡ φοβέισθαι Κύριον τὸν Θεόν σου καὶ πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ ἀγαπᾶν αὐτόν καὶ λατρεύειν Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, 13 φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολάς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἵνα εὖ σοι ᾔῃ· 14 ἰδοὺ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ· 15 πλήν τοὺς πατέρας ὑμῶν προεῖλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. 16 καὶ περιτεμείσθῃ τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἐτι· 17 ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν οὗτος Θεός τῶν Θεῶν καὶ Κύριος τῶν κυρίων, ὁ Θεός ὁ μέγας· καὶ ἰσχυρός καὶ φοβερός, ὅστις οὐ θανατᾷ πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λάβῃ δῶρον, 18 ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον δούναί αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. 19 καὶ ἀγαπήσετε τὸν προσήλυτον· προσήλυτοι γὰρ ἦτε ἐν γῇ Αἰγύπτῳ. 20 Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ καὶ αὐτῷ λατρεύσεῖς καὶ πρὸς αὐτόν κολληθήσῃ καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῇ· 21 οὗτος καύχημά σου καὶ οὗτος Θεός σου, ὅστις ἐποίησεν ἐν σοὶ τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἐνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδοσαν οἱ ὀφθαλμοί σου. 22 ἐν ἐβδομήκοντα ψυχαῖς κατέβησαν οἱ πατέρες σου εἰς Αἴγυπτον, νυνὶ δὲ ἐποίησέ σε Κύριος ὁ Θεός σου ὡσεὶ τὰ ἀστὲρ τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΚΑΙ αγαπήσεις Κύριον τον Θεόν σου και φυλάξῃ τα φυλάγματα αυτού και τα δικαιώματα αυτού και τας εντολάς αυτού και τας κρίσεις αυτού πάσας τας ημέρας. 2 και γνώσεσθῃ σήμερον, ότι ουχί τα παιδιά υμών, όσοι ουκ οίδασιν ουδέ είδοσαν την παιδείαν Κυρίου του Θεού σου και τα μεγαλεία αυτού και την χείρα την κραταιάν και τον βραχίονα τον υψηλόν 3 και τα σημεία αυτού και τα τέρατα αυτού, όσα εποίησεν εν μέσω Αιγύπτου Φαραώ βασιλεί Αιγύπτου και πάση τη γη αυτού, 4 και όσα εποίησε την δύναμιν των Αιγυπτίων, τα άρματα αυτών και την ίππον αυτών, και την δύναμιν αυτών, ως επέκλυσε το ύδωρ της θαλάσσης της ερυθράς επί προσώπου αυτών καταδιωκόντων αυτών εκ των οπίσω υμών και απώλεσεν αυτούς Κύριος έως της σήμερον ημέρας, 5 και όσα εποίησεν υμίν εν τη ερήμω, έως ήλθετε εις τον τόπον τούτον, 6 και όσα εποίησε τω Δαθάν και Αβειρών υιούς Ελιάβ υιού Ρουβήν, ους ανοίξασα η γη το στόμα αυτής κατέπιεν αυτούς και τους οίκους αυτών και τας σκηνάς αυτών και πάσαν αυτών την υπόστασιν την μετ ' αυτών εν μέσω παντός Ισραήλ, 7 ότι οι οφθαλμοί υμών εώρακαν πάντα τα έργα Κυρίου τα μεγάλα, όσα εποίησεν εν υμίν σήμερον. 8 και φυλάξεσθῃ πάσας τας εντολάς αυτού, όσας εγώ εντέλλομαι σοι σήμερον, ίνα ζήτε και πολυπλασιασθήτε και εισελθόντες κληρονομήσετε την γην, εις ην υμείς διαβαίνετε τον Ιορδάνην εκεί κληρονομήσαι αυτήν, 9 ίνα μακροημερεύσητε επί της γης, ης ώμοσε Κύριος τοις πατράσιν υμών δούναι αυτοίς και τω σπέρματι αυτών μετ ' αυτούς, γην ρέουσαν γάλα και μέλι· 10 έστι γαρ η γη, εις ην εισπορεύη εκεί κληρονομήσαι αυτήν, ουχ ωςπερ γη Αιγύπτου εστί, όθεν εκπεπόρευσε εκείθεν, όταν σπείρωσι τον σπόρον και ποτίζωσι τοις ποσίν αυτών ωσει κήπον λαχανείας· 11 η δε γη, εις ην εισπορεύη εκεί κληρονομήσαι αυτήν, γη ορεινή και πεδινή, εκ του νετού του ουρανού πίεται ύδωρ, 12 γη, ην Κύριος ο Θεός σου επισκοπεΐται αυτήν διαπαντός, οι οφθαλμοί Κυρίου του Θεού σου επ ' αυτής απ ' αρχής του ενιαυτού και έως συντελείας του ενιαυτού.

13 Εάν δε ακοή ακούσητε πάσας τας εντολάς, ας εγώ εντέλλομαι σοι σήμερον, αγαπάν Κύριον το Θεόν σου και λατρεύειν αυτω εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχής σου, 14 και δώσει τον νετόν τη γη σου καθ ' ωραν πρωίμον και όψιμον, και εισοίσεις τον σίτόν σου και τον οίνόν σου και το έλαιόν σου· 15 και δώσει χορτάσματα εν τοις αγροίς σου τοις κτήνεσί σου· 16 και φαγών και εμπλησθείς πρόσεχε σεαυτω, μη πλατυνθή η καρδιά σου και παραβήτε και λατρεύσητε θεοίς ετέροις και προσκυνήσητε αυτοίς, 17 και θυμωθείς οργή Κύριος επ ' υμίν και συσχή τον ουρανόν, και ουκ έσται νετός, και η γη ου δώσει τον καρπόν αυτής, και απολείσθῃ εν τάχει από της γης της αγαθής, ης Κύριος έδωκεν υμίν. 18 και εμβαλείτε τα ρήματα ταύτα εις την καρδίαν υμών και εις την ψυχήν υμών· και αφάψετε αυτά εις σημείον επί της χειρός υμών, και έσται ασάλευτον προ οφθαλμών υμών· 19 και διδάξετε αυτά τα τέκνα υμών λαλείν εν αυτοίς καθημένους εν οίκω και πορευομένους εν οδω και καθεύδοντας και διανισταμένους. 20 και γράψετε αυτά επί τας φλιάς των οικιών υμών και των πυλών υμών, 21 ίνα μακροημερεύσητε και αι ημέραι των υιών υμών επί της γης, ης ώμοσε Κύριος τοις πατράσιν υμών δούναι αυτοίς, καθώς αι ημέραι του ουρανού επί της γης. 22 και έσται εάν ακοή ακούσητε πάσας τας εντολάς ταύτας, ας εγώ εντέλλομαι σοι σήμερον ποιείν, αγαπάν Κύριον τον Θεόν ημών και πορεύεσθαι εν πάσαις ταις οδοίς αυτού και προσκολλάσθαι αυτω, 23 και εκβαλεί Κύριος πάντα τα έθνη ταύτα από προσώπου υμών, και κληρονομήσετε έθνη μεγάλα και ισχυρά μάλλον ή υμείς. 24 πάντα τον τόπον, ου εάν πατήση το ίχνος του ποδός υμών, υμίν έσται από της ερήμου και Αντιλιβάνου και από του ποταμού του μεγάλου, ποταμού Ευφράτου, και έως της θαλάσσης της επί δυσμών έσται τα όριά σου. 25 ουκ αντιστήσεται ουδείς κατά πρόσωπον υμών· τον φόβον υμών και τον τρόπον υμών επιθήσει Κύριος ο Θεός υμών επί πρόσωπον πάσης της γης, επ ' ης αν επιβήτε επ ' αυτής, ον τρόπον ελάλησε προς υμάς.

26 Ιδού εγώ δίδωμι ενώπιον υμών σήμερον την ευλογίαν και την κατάραν· 27 την ευλογίαν, εάν ακούσητε τας εντολάς Κυρίου του Θεού υμών, όσας εγώ εντέλλομαι υμίν σήμερον, 28 και την κατάραν, εάν μη ακούσητε τας εντολάς Κυρίου του Θεού ημών, όσα εγώ εντέλλομαι υμίν σήμερον, και πληνηθήτε από της οδού, ης ενετειλάμην υμίν, πορευθέντες· λατρεύειν θεοίς ετέροις, ους ουκ οίδατε. 29 και έσται όταν εισαγάγη σε Κύριος ο Θεός σου εις την γην, εις ην διαβαίνεις εκεί κληρονομήσαι αυτήν, και δώσεις την ευλογίαν επ ' όρος Γαριζίν και την κατάραν επ ' όρος Γαιβάλ. (30 ουκ ιδού ταύτα πέραν του Ιορδάνου οπίσω οδόν δυσμών ηλίου εν γη Χαναάν το κατοικούν επί δυσμών εχόμενον του Γολγολ πλησίον της δρυός της υψηλής;) 31 υμείς γαρ διαβαίνετε τον Ιορδάνην εισελθόντες κληρονομήσαι την γην, ην Κύριος ο Θεός ημών δίδωσιν υμίν εν κλήρω πάσας τας ημέρας, και κατοικήσετε εν αυτη· 32 και φυλάξεσθῃ του ποιείν πάντα τα προστάγματα αυτού και τας κρίσεις ταύτας, όσας εγώ δίδωμι ενώπιον υμών σήμερον.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΚΑΙ ταύτα τα προστάγματα και αι κρίσεις, ας φυλάξετε του ποιείν εν τη γη, ην Κύριος ο Θεός των πατέρων υμών δίδωσιν υμίν εν κλήρω πάσας τας ημέρας, ας υμείς ζήτε επί της γης. 2 απωλεία απολείτε πάντας τους τόπους, εν οίς ελάτρευσαν εκεί τοις θεοίς αυτών, ους υμείς κληρονομήετε αυτούς, επί των ορέων των υψηλών και επί των θινών και υποκάτω δένδρων δασέος. 3 και κατασκάψετε τους βωμούς αυτών και συντρίψετε τας στήλας αυτών και τα άλση αυτών εκκόψετε και τα γλυπτά των θεών αυτών κατακαύσετε πυρί, και απολείται το όνομα αυτών εκ του τόπου εκείνου. 4 ου ποιήσετε ούτω Κυρίω τω Θεω υμών, 5 αλλ ' ή εις τον τόπον, ον αν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου εν μια των πόλεων υμών επονομάσαι

το όνομα αυτού εκεί και επικληθῆναι, και εκζητήσετε και εισελεύσεσθε εκεί 6 και οίσετε εκεί τα ολοκαυτώματα υμών και τα θυσιάσματα υμών και τας απαρχάς υμών και τας ευχάς υμών και τα εκούσια υμών και τας ομολογίας υμών, τα πρωτότοκα των βοών υμών και των προβάτων υμών 7 και φάγεσθε εκεί εναντίον Κυρίου του Θεού υμών και ευφρανθήσεσθε επί πάσιν, ου εάν επιβάλητε την χείρα, υμείς και οι οίκοι υμών, καθότι ευλόγησέ σε Κύριος ο Θεός σου. 8 ου ποιήσετε πάντα όσα ημείς ποιούμεν ώδε σήμερον, έκαστος το αρεστόν ενώπιον αυτού· 9 ου γαρ ήκατε έως του νυν εις την κατάπαυσιν και εις την κληρονομίαν ην Κύριος ο Θεός ημών δίδωσιν υμίν. 10 και διαβήσεσθε τον Ιορδάνην, και κατοικήσετε επί της γης, ης Κύριος ο Θεός ημών κατακληρονομεί υμίν, και καταπαύσει υμάς από πάντων των εχθρών υμών των κύκλω, και κατοικήσετε μετά ασφαλείας. 11 και έσται ο τόπος, ον αν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου επικληθῆναι το όνομα αυτού εκεί, εκεί οίσετε πάντα, όσα εγώ εντέλλομαι υμίν σήμερον, τα ολοκαυτώματα υμών και τα θυσιάσματα υμών και τα επιδέκατα υμών και τας απαρχάς των χειρών υμών και παν εκλεκτόν των δώρων υμών, όσα αν εύξησθε Κυρίω τω Θεω υμών, 12 και ευφρανθήσεσθε εναντίον Κυρίου του Θεού υμών, υμείς και οι υιοί υμών και αι θυγατέρες υμών και οι παίδες υμών και αι παιδίσκαι υμών και ο Λευίτης ο επί των πυλών υμών, ότι ουκ έστιν αυτω μερίς ουδέ κλήρος μεθ' υμών. 13 πρόσεχε σεαυτω, μη ανενέγκης τα ολοκαυτώματά σου εν παντί τόπω, ου εάν ίδης, 14 αλλ' ή εις τον τόπον, ον αν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου αυτόν εν μια των φυλών σου, εκεί ανοίσετε τα ολοκαυτώματα υμών και εκεί ποιήσεις πάντα, όσα εγώ εντέλλομαι σοι σήμερον. 15 αλλ' ή εν πάση επιθυμία σου θύσεις και φαγή κρέα κατά την ευλογίαν Κυρίου του Θεού σου, ην έδωκέ σοι εν πάση πόλει· ο ακάθαρτος εν σοί και ο καθάρός επί το αυτό φάγεται αυτό, ως δορκάδα ή έλαφον. 16 πλήν το αίμα ου φάγεσθε, επί την γην εκχεείτε αυτό ως ύδωρ 17 ου δυνήσθι φαγείν εν ταις πόλεσι σου το επιδέκατον του σίτου σου και του ίνου σου και του ελαίου σου, τα πρωτότοκα των βοών σου και των προβάτων σου και πάσας τας ευχάς, όσας αν εύξησθε, και τας ομολογίας υμών και τας απαρχάς των χειρών υμών, 18 αλλ' ή εναντίον Κυρίου του Θεού σου φαγή αυτό εν τω τόπω, ω αν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου αυτω, συ και ο υιος σου και η θυγάτηρ σου, ο παις σου και η παιδίσκη σου και ο προσήλυτος ο εν ταις πόλεσιν υμών, και ευφρανθήσθι εναντίον Κυρίου του Θεού σου επί πάντα, ου εάν επιβάλης την χείρά σου. 19 πρόσεχε σεαυτω, μη εγκαταλίπης τον Λευίτην πάντα τον χρόνον, όσον αν ζής επί της γης.

20 Εάν δε εμπλατύνη Κύριος ο Θεός σου τα όριά σου, καθάπερ ελάλησέ σοι, και ερείς· φάγομαι κρέα, εάν επιθυμήσθι η ψυχή σου ωστε φαγείν κρέα, εν πάση επιθυμία της ψυχής σου φαγή κρέα. 21 εάν δε μακράν απέχη σου ο τόπος, ον αν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου εκεί επικληθῆναι το όνομα αυτού εκεί, και θύσεις από των βοών σου και από των προβάτων σου, ων αν δω ο Θεός σοι, ον τρόπον ενετειλάμην σοι και φαγή εν ταις πόλεσι σου κατά την επιθυμίαν της ψυχής σου· 22 ως έσθεται η δορκάς και η έλαφος, ούτω φαγή αυτό, ο ακάθαρτος εν σοί και ο καθάρός ωσαύτως έδεται. 23 πρόσεχε ισχυρώς του μη φαγείν αίμα, ότι το αίμα αυτού ψυχή· ου βρωθήσεται ψυχή μετά των κρεών, 24 ου φάγεσθε, επί την γην εκχεείτε αυτό ως ύδωρ· 25 ου φαγή αυτό, ίνα εύ σοι γένηται και τοις υιοίς σου μετά σε, εάν ποιήσθης το καλόν και το αρεστόν εναντίον Κυρίου του Θεού σου. 26 πλήν τα άγια σου, εάν γένηταί σοι, και τας ευχάς σου λαβών ήξεις εις τον τόπον, ον αν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου επικληθῆναι το όνομα αυτού εκεί, 27 και ποιήσεις τα ολοκαυτώματά σου· τα κρέα ανοίσεις επί το θυσιαστήριον Κυρίου του Θεού σου, το δε αίμα των θυσιών σου προσχεείς προς την βάσιν του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεού σου, τα δε κρέα φαγή. 28 φυλάσσου και άκουε και ποιήσεις πάντας τους λόγους, ους εγώ εντέλλομαι σοι, ίνα εύ σοι γένηται και τοις υιοίς σου δι' αιώνας, εάν ποιήσθης το αρεστόν και το καλόν εναντίον Κυρίου του Θεού σου.

29 Εάν δε εξολοθρεύσθι Κύριος ο Θεός σου τα έθνη, εις ους εισπορεύη εκεί κληρονομήσαι την γην αυτών, από προσώπου σου και κατακληρονομήσθι αυτήν, και κατοικήσθης εν τη γη αυτών, 30 πρόσεχε σεαυτω, μη εκζητήσθι επακολουθήσαι αυτοίς μετά το εξολοθρευθῆναι αυτούς από προσώπου σου λέγων· Πως ποιούσι τα έθνη ταύτα τοις θεοίς αυτών, ποιήσω καγώ. 31 ου ποιήσεις ούτω τω Θεω σου· τα γαρ βδελύγματα Κυρίου, α εμίσησεν, εποίησαν εν τοις θεοίς αυτών, ότι τους υιούς αυτών και τας θυγατέρας αυτών κατακαίουσιν εν πυρί τοις θεοίς αυτών.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

1 ΠΑΝ ρήμα ό εγώ εντέλλομαι υμίν σήμερον, τούτο φυλάξθι ποιείν· ου προσθήσεις επ' αυτό ουδέ αφελείς απ' αυτού. 2 εάν δε ανασθῃ εν σοί προφήτης ή ενυπνιαζόμενος το ενύπνιον και δω σοι σημείον ή τέρας 3 και έλθῃ το σημείον ή το τέρας, ό ελάλησε προς σε λέγων· πορευθώμεν και λατρεύσωμεν θεοίς ετέροις, ους ουκ οίδατε, 4 ουκ ακούσεσθε των λόγων του προφήτου εκείνου ή του ενυπνιαζομένου το ενύπνιον εκείνο, ότι πειράζει Κύριος ο Θεός σου υμάς ειδέναι, ει αγαπάτε τον Θεόν υμών εξ όλης της καρδιάς υμών και εξ όλης της ψυχής υμών. 5 οπίσω Κυρίου του Θεού υμών πορεύεσθε και τούτον φοβηθήσεσθε και της φωνής αυτού ακούσεσθε και αυτω προστεθήσεσθε. 6 και ο προφήτης εκείνος ή ο το ενύπνιον ενυπνιαζόμενος εκείνος αποθανείται· ελάλησε γαρ πλανήσάι σε από Κυρίου του Θεού σου του εξαγαγόντος σε εκ γης Αιγύπτου, του λυτρωσαμένου σε εκ της δουλείας, εξώσάι σε από της οδοῦ, ης ενετείλατό σοι Κύριος ο Θεός σου πορεύεσθαι εν αυτη· και αφανιείς το πονηρόν εξ υμών αυτών.

7 Εάν δε παρακαλέσθι σε ο αδελφός σου εκ πατρός σου ή εκ μητρός σου ή ο υιος σου ή η θυγάτηρ ή η

γυνή σου η εν κόλπω σου ή φίλος ίσος τη ψυχή σου λάθρα λέγων· βαδίσωμεν και λατρεύσωμεν θεοίς ετέροις, ους ουκ ήδεις συ και οι πατέρες σου, 8 από των θεών των εθνών των περικύκλω υμών, των εγγιζόντων σοι ή των μακράν από σου, απ ' άκρου της γης έως άκρου της γης, 9 ου συνθελήσεις αυτω και ουκ εισακούση αυτού και ου φείσεται ο οφθαλμός σου επ ' αυτω, ουκ επιποθήσεις επ ' αυτω ουδ ' ου μη σκεπάσης αυτόν· 10 αναγγέλων αναγγελείς περί αυτού, και αι χείρές σου έσονται επ ' αυτόν εν πρώτοις αποκτείναι αυτόν, και αι χείρες παντός του λαού επ ' εσχάτω, 11 και λιθοβολήσουσιν αυτόν εν λίθοις, και αποθανείται, ότι εζήτησεν αποστήσαι σε από Κυρίου του Θεού σου του εξαγαγόντος σε εκ γης Αιγύπτου, εξ οίκου δουλείας. 12 και πας Ισραήλ ακούσας φοβηθήσεται και ου προσθήσωσι ποιήσαι έτι κατά το ρήμα το πονηρόν τούτο εν υμίν.

13 Εάν δε ακούσης εν μια των πόλεών σου, ων Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι κατοικείν σε εκεί, λεγόντων· 14 εξήλθοσαν άνδρες παράνομοι εξ υμών και απέστησαν πάντας τους κατοικούντας την γην αυτών λέγοντες· πορευθώμεν και λατρεύσωμεν θεοίς ετέροις, ους ουκ ήδειτε, 15 και ετάσεις και ερωτήσεις και ερευνήσεις σφόδρα, και ιδού αληθής σαφώς ο λόγος, γεγένηται το βδέλυγμα τούτο εν υμίν, 16 αναιρών ανελεύς πάντας τους κατοικούντας εν τη γη εκείνη εν φόνω μαχαίρας, αναθέματι αναθεματιείτε αυτήν και πάντα τα εν αυτη 17 και πάντα τα σκύλα αυτής συνάξεις εις τας διόδους αυτής και εμπρήσεις την πόλιν εν πυρί και πάντα τα σκύλα αυτής πανδημεί εναντίον Κυρίου του Θεού σου, και έσται αοίκητος εις τον αιώνα, ουκ ανοικοδομηθήσεται έτι. 18 και ου προσκολληθήσεται ουδέν από του αναθέματος εν τη χειρί σου, ίνα αποστραφή Κύριος από θυμού της οργής αυτού και δώση σοι έλεος και ελεήση σε και πληθύνη σε, ον τρόπον ώμοσε τοις πατράσι σου, 19 εάν ακούσης της φωνής Κυρίου του Θεού σου, φυλάσσειν τας εντολάς αυτού, όσας εγώ εντέλλομαι σοι σήμερα, ποιείν το καλόν και το αρεστόν εναντίον Κυρίου του Θεού σου.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

1 ΥΙΟΙ εστε Κυρίου του Θεού υμών· ουκ επιθήσετε φαλάκρωμα ανά μέσον των οφθαλμών υμών επί νεκρω· 2 ότι λαός άγιος ει Κυρίω τω Θεω σου, και σε εξελέξατο Κύριος ο Θεός σου γενέσθαι σε λαόν αυτω περιούσιον από πάντων των εθνών των επί προσώπου της γης.

3 Ου φάγεσθι παν βδέλυγμα. 4 ταύτα κτήνη, α φάγεσθι, μόσχον εκ βοών και αμνόν εκ προβάτων και χίμαρον εξ αιγών, 5 έλαφον και δορκάδα και πύγαργον, όρυγα και καμηλοπάρδαλιν· 6 παν κτήνος διχηλούν οπλήν και ονυχιστήρας ονυχίζον δύο χηλών και ανάγον μηρυκισμόν εν τοις κτήνεσι, ταύτα φάγεσθι. 7 και ταύτα ου φάγεσθι από των αναγόντων μηρυκισμόν και από των διχηλούντων τας οπλάς και ονυχιζόντων ονυχιστήρας· τον κάμηλον και δασύποδα και χοιρογρύλλιον, ότι ανάγουσι μηρυκισμόν και οπλήν ου διχηλούνσιν, ακάθαρτα ταύτα υμίν εστι· 8 και τον ύν, ότι διχηλεί οπλήν τούτο και ονυχίζει ονυχιστήρας οπλής, και τούτο μηρυκισμόν ου μηρυκάζεται, ακάθαρτον τούτο υμίν· από των κρεών αυτών ου φάγεσθι και των θνησιμαίων αυτών ουχ άφεςθι. 9 και ταύτα φάγεσθι από πάντων των εν τω ύδατι· πάντα όσα εστιν εν αυτοίς πτερύγια και λεπίδες, φάγεσθι. 10 και πάντα όσα ουκ έστιν αυτοίς πτερύγια και λεπίδες, ου φάγεσθι, ακάθαρτα υμίν εστι. 11 παν όρνεον καθαρόν φάγεσθι. 12 και ταύτα ου φάγεσθι απ ' αυτών· τον αετόν και τον γρύπα και τον αλιαίετον 13 και τον γύπα και τον ίκτινον και τα όμοια αυτω 14 και πάντα κόρακα και τα όμοια αυτω 15 και στρουθόν και γλαύκα και λάρον 16 και ερωδιόν και κύκνον και ίβιν 17 και καταράκτην και ιέρακα και τα όμοια αυτω και έποπα και νυκτικόρακα 18 και πελεκάνα και χαρδριόν και τα όμοια αυτω και πορφυρίωνα και νυκτερίδα. 19 πάντα τα ερπετά των πετεινών ακάθαρτά εστιν υμίν, ου φάγεσθι απ ' αυτών. 20 παν πετεινόν καθαρόν φάγεσθι. 21 παν θνησιμαίον ου φάγεσθι· τω παροίκω τω εν ταις πόλεσί σου δοθήσεται, και φάγεται, ή αποδώση τω αλλοτρίω· ότι λαός άγιος ει Κυρίω τω Θεω σου. ουχ εψήσεις άρνα εν γάλακτι μητρός αυτού.

22 Δεκάτην αποδεκατώσεις παντός γενήματος του σπέρματός σου, το γένημα του αγρού σου ενιαυτόν κατ ' ενιαυτόν, 23 και φαγή αυτό εν τω τόπω ω εάν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου, επικληθήναι το όνομα αυτού εκεί· οίσετε τα επιδέκατα του σίτου σου και του οίνου σου και του ελαίου σου, τα πρωτότοκα των βοών σου και των προβάτων σου, ίνα μάθης φοβείσθαι Κύριον τον Θεόν σου πάσας τας ημέρας. 24 εάν δε μακράν γένηται η οδός από σου και μη δύνη αναφέρειν αυτά, ότι μακράν από σου ο τόπος, ον αν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου επικληθήναι το όνομα αυτού εκεί, ότι ευλογήσει σε Κύριος ο Θεός σου, 25 και αποδώση αυτά αργυρίου και λήψη το αργύριον εν ταις χερσί σου και πορεύση εις τον τόπον, ον αν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου αυτόν, 26 και δώσεις αργύριον επί παντός, ου αν επιθυμή η ψυχή σου, επί βουσίν ή επί προβάτοις, επ ' οίνω ή επί σίκερα ή επί παντός, ου αν επιθυμή η ψυχή σου, και φαγή εκεί εναντίον Κυρίου του Θεού σου και ευφρανθήση συ και ο οίκός σου 27 και ο Λευίτης ο εν ταις πόλεσί σου, ότι ουκ έστιν αυτω μερίς ουδέ κλήρος μετά σου. 28 μετά τρία έτη εξοίσεις παν το επιδέκατον των γενημάτων σου· εν τω ενιαυτω εκείνω θήσεις αυτό εν ταις πόλεσί σου, 29 και ελεύσεται ο Λευίτης, ότι ουκ έστιν αυτω μερίς ουδέ κλήρος μετά σου, και ο προσήλυτος και ο ορφανός και η χήρα η εν ταις πόλεσί σου και φάγονται και εμπλησθήσονται, ίνα ευλογήση σε Κύριος ο Θεός σου εν πάσι τοις έργοις, οίς εάν ποιής.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ

1 ΔΙ ' επτά ετών ποιήσεις άφεσιν. 2 και ούτω το πρόσταγμα της άφεσεως' αφήσεις παν χρέος ίδιον, ό οφείλει σοι ο πλησίον, και τον αδελφόν σου ουκ απαιτήσεις, επικέκληται γαρ άφεις Κυρίω τω Θεω σου. 3 τον αλλότριον απαιτήσεις όσα εάν ή σοι παρ' αυτω, τω δε αδελφω σου άφεσιν ποιήσεις του χρέους σου. 4 ότι ουκ έσται εν σοί ενδεής, ότι ευλογών ευλογήσει σε Κύριος ο Θεός σου εν τη γη, ή Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι εν κλήρω κατακληρονομήσαι αυτήν. 5 εάν δε ακοή εισακούσητε της φωνής Κυρίου του Θεού υμών φυλάσσειν και ποιείν πάσας τας εντολάς ταύτας, όσας εγώ εντέλλομαί σοι σήμερα, 6 ότι Κύριος ο Θεός σου ευλόγησέ σε, ον τρόπον ελάλησέ σοι, και δανειείς έννεσι πολλοίς, συ δε ου δανειή, και άρξεις ένών πολλών, σου δε ουκ άρξουσιν.

7 Εάν δε γένηται εν σοί ενδεής εκ των αδελφών σου εν μια των πόλεών σου εν τη γη, ή Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι, ουκ αποστέρξεις την καρδιαν σου ουδ' ου μη συσφίγξης την χείρά σου από του αδελφού σου του επιδεομένου. 8 ανοίγων ανοίξεις τας χείράς σου αυτω και δάνειον δανειείς αυτω όσον επιδέεται, καθότι ενδεείται. 9 πρόσεχε σεαυτω, μη γένηται ρήμα κρυπτόν εν τη καρδιά σου ανόμημα λέγων' εγγίζει το έτος το έβδομον, έτος της άφεσεως, και πονηρεύσεται ο οφθαλμός σου τω αδελφω σου τω επιδεομένω, και ου δώσεις αυτω, και καταβοήσεται κατά σου προς Κύριον, και έσται εν σοί αμαρτία μεγάλη. 10 διδούς δώσεις αυτω και δάνειον δανειείς αυτω όσον επιδέεται, και ου λυπηθήση τη καρδιά σου διδόντος σου αυτω, ότι δια το ρήμα τούτο ευλογήσει σε Κύριος ο Θεός σου εν πάσι τοις έργοις και εν πάσιν, ου αν επιβάλης την χείρά σου. 11 ου γαρ μη εκλίπη ενδεής από της γης σου. δια τούτο εγώ σοι εντέλλομαι ποιείν το ρήμα τούτο λέγων' ανοίγων ανοίξεις τας χείράς σου τω αδελφω σου τω πένητι και τω επιδεομένω τω επί της γης σου.

12 Εάν δε πραθή σοι ο αδελφός σου ο Εβραίος ή Εβραία, δουλεύσει σοι εξ έτη, και τω εβδόμω εξαποστελείς αυτόν ελεύθερον από σου. 13 όταν δε εξαποστέλλης αυτόν ελεύθερον από σου, ουκ εξαποστελείς αυτόν κενόν. 14 εφόδιον εφοδιάσεις αυτόν από των προβάτων σου και από του σίτου σου και από του οίνου σου' καθά ευλόγησέ σε Κύριος ο Θεός σου, δώσεις αυτω. 15 και μνησθήση ότι οικέτης ήσθα εν γη Αιγύπτου και ελυτρώσατό σε Κύριος ο Θεός σου εκείθεν' δια τούτο εγώ σοι εντέλλομαι ποιείν το ρήμα τούτο. 16 εάν δε λέγη προς σε, ουκ εξελεύσομαι από σου, ότι ηγάπηκέ σε και την οικίαν σου, ότι εύ εστιν αυτω παρά σοί, 17 και λήψη το οπήτιον, και τρυπήσεις το ωτίον αυτού προς την θύραν, και έσται σοι οικέτης εις τον αιώνα' και την παιδίσκην σου ωσαύτως ποιήσεις. 18 ου σκληρόν έσται εναντίον σου εξαποστελλομένων αυτών ελευθέρων από σου, ότι επέτειον μισθόν του μισθωτού εδούλευσέ σοι εξ έτη. και ευλογήσει σε Κύριος ο Θεός σου εν πάσιν, οίς εάν ποιής.

19 Παν πρωτότοκον, ό εάν τεχθή εν ταις βουσί σου και εν τοις προβάτοις σου, τα αρσενικά, αγιάσεις Κυρίω τω Θεω σου. ουκ εργά εν τω πρωτοτόκω μόσχω σου και ου μη κείρης τα πρωτότοκα των προβάτων σου. 20 έναντι Κυρίου φαγή αυτό ενιαυτόν εξ ενιαυτού εν τω τόπω, ω εάν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου, συ και ο οίκός σου. 21 εάν δε ή εν αυτω μώμος, χωλόν ή τυφλόν ή και πας μώμος πονηρός, ου θύσεις αυτό Κυρίω τω Θεω σου. 22 εν ταις πόλεσί σου φαγή αυτό, ο ακάθαρτος εν σοί και ο καθαρός ωσαύτως έδεταί ως δορκάδα ή έλαφον. 23 πλήν αίμα ου φάγεσθαι, επί την γην εκχειεί αυτό ως ύδωρ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

1 ΦΥΛΑΞΑΙ τον μήνα των νέων και ποιήσεις το πάσχα Κυρίω τω Θεω σου, ότι εν τω μηνί των νέων εξήλθες εξ Αιγύπτου νυκτός. 2 και θύσεις το πάσχα Κυρίω τω Θεω σου πρόβατα και βόας εν τω τόπω, ω εάν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου αυτόν επικληθήναι το όνομα αυτού εκεί. 3 ου φαγή επ' αυτού ζύμην' επτά ημέρας φαγή επ' αυτού άζυμα, άρτον κακώσεως, ότι εν σπουδή εξήλθετε εξ Αιγύπτου. ίνα μνησθήτε την ημέραν της εξοδίας υμών εκ γης Αιγύπτου πάσας τας ημέρας της ζωής υμών. 4 ουκ οφθίσεται σοι ζύμη εν πάσι τοις ορίοις σου επτά ημέρας, και ου κοιμηθήσεται από των κρέων, ων εάν θύσης το εσπέρας τη ημέρα τη πρώτη εις το πρωϊ. 5 ου δυνήση θύσαι το πάσχα εν ουδεμιά των πόλεών σου, ων Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι, 6 αλλ' ή εις τον τόπον, ον αν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου επικληθήναι το όνομα αυτού εκεί, θύσεις το πάσχα εσπέρας προς δυσμάς ηλίου εν τω καιρω, ω εξήλθες εξ Αιγύπτου, 7 και εψήσεις και οπτήσεις και φαγή εν τω τόπω, ου εάν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου αυτόν, και αποστραφήση το πρωϊ και ελεύση εις τους οίκους σου. 8 εξ ημέρας φαγή άζυμα, και τη ημέρα τη εβδόμη εξόδιον, εορτή Κυρίω τω Θεω σου. ου ποιήσεις εν αυτη παν έργον πλήν όσα ποιηθήσεται ψυχή. 9 επτά εβδομάδας εξαριθμήσεις σεαυτω. αρξαμένου σου δρέπανον επ' αμητόν, άρξη εξαριθμήσαι επτά εβδομάδας. 10 και ποιήσεις εορτήν εβδομάδων Κυρίω τω Θεω σου καθώς η χείρ σου ισχύει, όσα αν δω Κύριος ο Θεός σου. 11 και ευφρανθήση εναντίον Κυρίου του Θεού σου, συ και ο υιος σου και η θυγάτηρ σου, ο παίς σου και η παιδίσκη σου και ο Λεβίτης και ο προσήλυτος και ο ορφανός και η χήρα η ούσα εν υμίν, εν τω τόπω, ω εάν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου αυτόν επικληθήναι το όνομα αυτού εκεί, 12 και μνησθήση ότι οικέτης εγένου εν γη Αιγύπτω, και φυλάξη και ποιήσεις τας εντολάς ταύτας. 13 εορτήν σκηνών ποιήσεις σεαυτω επτά

ημέρας εν τω συναγαγείν σε εκ της άλωνός σου και από της ληνού σου· 14 και ευφρανθήση εν τη εορτη σου, συ και ο υιος σου και η θυγάτηρ σου, ο παις σου και η παιδίσκη σου και ο Λευίτης και ο προσήλυτος και ο ορφανός και η χήρα η ούσα εν ταις πόλεσί σου. 15 επτά ημέρας εορτάσεις Κυρίω τω Θεω σου εν τω τόπω, ω αν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου αυτώ· εάν δε ευλογήση σε Κύριος ο Θεός σου εν πάσι τοις γενήμασί σου και εν παντί έργω των χειρών σου, και έση ευφραινόμενος. 16 τρεις καιρούς του ενιαυτού οφθίησεται παν αρσενικόν σου εναντίον Κυρίου του Θεού σου εν τω τόπω, ω εάν εκλέξηται αυτόν Κύριος, εν τη εορτη των αζύμων και εν τη εορτη των εβδομάδων και εν τη εορτη της σκηνοπηγίας. ουκ οφθίησιν ενώπιον Κυρίου του Θεού σου κενός· 17 έκαστος κατά δύναμιν των χειρών υμών, κατά την ευλογίαν Κυρίου του Θεού σου, ην έδωκέ σοι.

18 Κριτάς και γραμματοεισαγωγείς ποιήσεις σεαυτω εν ταις πόλεσί σου, αις Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι, κατά φυλάς, και κρινούσι τον λαόν κρίσιν δικαίαν. 19 ουκ εκκλινούσι κρίσιν, ουδέ επιγνώσκονται πρόσωπον ουδέ λήψονται δώρον· τα γαρ δώρα αποτυφλοί οφθαλμούς σοφών και εξαίρει λόγους δικαίων. 20 δικαίως το δίκαιον διώξη, ίνα ζήτε και εισελθόντες κληρονομήσητε την γην, ην Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι.

21 Ου φυτεύσεις σεαυτώ άλσος, παν ξύλον, παρά το Ψυδιαστήριον του Θεού σου ου ποιήσεις σεαυτω. 22 ου στήσεις σεαυτω στήλην, α εμίσησε Κύριος ο Θεός σου.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ

1 ΟΥ Ψύσεις Κυρίω τω Θεω σου μόσχον ή πρόβατον, εν ω εστιν εν αυτω μώμος, παν ρήμα πονηρόν, ότι βδέλυγμα Κυρίω τω Θεω σου εστιν.

2 Εάν δε ευρεθή εν μια των πόλεών σου, ων Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι, ανήρ ή γυνή, ος ποιήσει το πονηρόν εναντίον Κυρίου του Θεού σου παρελθύνει την διαθήκην αυτού, 3 και ελθόντες λατρεύσωσι θεοίς ετέροις και προσκυνήσωσιν αυτοίς, τω ηλίω ή τη σελήνη ή παντί των εκ του κόσμου του ουρανού, α ου προσέξατέ σοι, 4 και αναγγελή σοι, και εκζητήσεις σφόδρα, και ιδού αληθώς γέγονε το ρήμα, γεγέννηται το βδέλυγμα τούτο εν Ισραήλ, 5 και εξαΐεις τον άνθρωπον εκείνον ή την γυναίκα εκείνην και λιθοβολήσετε αυτούς εν λίθοις, και τελευτήσουσιν. 6 επί δυσί μάρτυσιν ή επί τρισί μάρτυσιν αποθανείται ο αποθνήσκων· ουκ αποθανείται επ ' ενί μάρτυρι. 7 και η χείρ των μαρτύρων έσται επ ' αυτω εν πρώτοις θανατώσαι αυτόν, και η χείρ του λαού επ ' εσχάτων· και εξαρείς τον πονηρόν εξ υμών αυτών.

8 Εάν δε αδυνατήση από σου ρήμα εν κρίσει αναμέσον αίμα αίματος και αναμέσον κρίσις κρίσεως και αναμέσον αφή αφής και αναμέσον αντιλογία αντιλογίας, ρήματα κρίσεως εν ταις πόλεσιν

υμών, και αναστάς αναβήση εις τον τόπον, ον αν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου εκεί, 9 και ελεύση προς τους ιερείς τους Λευίτας και προς τον κριτήν, ος αν γένηται εν ταις ημέραις εκείναις, και εκζητήσαντες αναγγελούσί σοι την κρίσιν. 10 και ποιήσεις κατά το πράγμα, ό αν αναγγείλωσί σοι εκ του τόπου, ου εάν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου, και φυλάξη ποιήσαι πάντα όσα αν νομοθετηθή σοι· 11 κατά τον νόμον και κατά την κρίσιν, ην αν είπωσί σοι, ποιήσεις, ουκ εκκλινείς από του ρήματος, ου εάν αναγγείλωσί σοι, δεξιά ουδέ αριστερά. 12 και ο άνθρωπος, ος εάν ποιήση εν υπερηφανία ώστε μη υπακούσαι του ιερέως του παρεστηκότος λειτουργείν επί τω ονόματι Κυρίου του Θεού σου ή του κριτού, ος αν ή εν ταις ημέραις εκείναις, και αποθανείται ο άνθρωπος εκείνος, και εξαρείς τον πονηρόν εξ Ισραήλ· 13 και πας ο λαός ακούσας φοβηθήσεται και ουκ ασεβήσει έτι.

14 Εάν δε εισέλθης εις την γην, ην Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι, και κληρονομήσης αυτήν και κατοικήσης επ ' αυτήν και είπης· καταστήσω επ ' εμαυτόν άρχοντα, καθά και τα λοιπά έθνη τα κύκλω μου, 15 κατιστών καταστήσεις επί σεαυτόν άρχοντα, ον αν εκλέξηται Κύριος ο Θεός αυτόν. εκ των αδελφών σου καταστήσεις επί σεαυτόν άρχοντα· ου δυνήση καταστήσαι επί σεαυτόν άνθρωπον αλλότριον, ότι ουκ αδελφός σου εστι. 16 διότι ου πληθυνεί εαυτω ίππον ουδέ μη αποστρέψη τον λαόν εις Αίγυπτον, όπως μη πληθύνη αυτω ίππον, ο δε Κύριος είπεν· ου προσθήσεσθαι αποστρέψαι τη οδω ταύτη έτι. 17 και ου πληθυνεί εαυτω γυναίκα, ίνα μη μεταστη αυτού η καρδιά· και αργύριον και χρυσίον ου πληθυνεί εαυτω σφόδρα. 18 και όταν κατίση επί της αρχής αυτού, και γράφει αυτω το δευτερονόμιον τούτο εις βιβλίον παρά των ιερέων των Λευιτών, 19 και έσται μετ ' αυτού, και αναγνώσεται εν αυτω πάσας τας ημέρας της ζωής αυτού, ίνα μάθη φοβείσθαι Κύριον τον Θεόν σου και φυλάσσεσθαι πάσας τας εντολάς ταύτας και τα δικαιώματα ταύτα ποιείν, 20 ίνα μη υψωθή η καρδιά αυτού από των αδελφών αυτού, ίνα μη παραβή από των εντολών δεξιά ή αριστερά, όπως αν μακροχρονίση επί της αρχής αυτού, αυτός και οι υιοί αυτού εν τοις υιοίς Ισραήλ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ

1 ΟΥΚ ἔσται τοῖς ἱερέυσι τοῖς Λευίταις, ὅλη φυλὴ Λευί, μερίς οὐδὲ κλήρος μετὰ Ἰσραὴλ· καρπώματα Κυρίου ὁ κλήρος αὐτῶν, φάγονται αὐτά. 2 κλήρος δὲ οὐκ ἔσται αὐτοῖς ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν· Κύριος αὐτὸς κλήρος αὐτοῦ, καθότι εἶπεν αὐτῷ. 3 καὶ αὕτη ἡ κρίσις τῶν ἱερέων, τὰ παρὰ τοῦ λαοῦ, παρὰ τῶν θυνόντων τὰ θύματα, εἴν τε μόσχον εἴν τε πρόβατον· καὶ δώσεις τὸν βραχίονα τῷ ἱερεὶ καὶ τὰ σιαγόνα καὶ τὸ ἐνυστρον. 4 καὶ τὰς ἀπαρχὰς τοῦ σίτου σου καὶ τοῦ οἴνου σου καὶ τοῦ ἐλαίου σου καὶ τὴν ἀπαρχὴν τῶν κουρῶν τῶν προβάτων σου δώσεις αὐτῷ· 5 ὅτι αὐτὸν ἐξελέξατο Κύριος ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν σου παρεστάναι ἐναντὶ Κυρίου τοῦ Θεοῦ, λειτουργεῖν καὶ εὐλογεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. 6 εἴν δὲ παραγένηται ὁ Λευίτης ἐκ μίας τῶν πόλεων ἐκ πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, οὐ αὐτὸς παροικεῖ, καθ' ὅτι ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, εἰς τὸν τόπον ὃν ἀν ἐκλέξεται Κύριος. 7 καὶ λειτουργήσει τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, ὡς περ πάντες οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ Λευῖται οἱ παρεστηκότες ἐκεῖ ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· 8 μερίδα μεμερισμένην φάγεται, πλὴν τῆς πράσεως τῆς κατὰ πατριάν.

9 Εἴν δὲ εἰσέλθῃς εἰς τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, οὐ μαθήσῃ ποιεῖν κατὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν ἐκείνων. 10 οὐχ ευρεθήσεται ἐν σοὶ περικαθαίρων τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἢ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἐν πυρὶ, μαντευόμενος μαντεῖαν, κληδονιζόμενος καὶ οἰωνιζόμενος, 11 φαρμακός ἐπαείδων ἐπαιοδὴν, ἐγγαστρίμυθος καὶ τερατοσκόπος, ἐπερωτῶν τοὺς νεκρούς. 12 ἔστι γὰρ βδελύγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου πας ποίων ταῦτα· ἐνεκεν γὰρ τῶν βδελυγμάτων τούτων Κύριος ἐξολοθρεύσει αὐτοὺς ἀπὸ προσώπου σου. 13 τέλειος ἔση ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· 14 τὰ γὰρ ἔθνη ταῦτα, οὐς συ κατακληρονομεῖς αὐτούς, οὗτοι κληδόνων καὶ μαντείων ἀκούσονται, σοὶ δὲ οὐχ οὕτως ἔδωκε Κύριος ὁ Θεός σου. 15 προφήτην ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ὡς ἐμὲ ἀναστήσει σοὶ Κύριος ὁ Θεός σου, αὐτοῦ ἀκούσεσθαι 16 κατὰ πάντα, ὅσα ἡγήσω παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐν Χωρήβ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐκκλησίας λέγοντες· οὐ προσθήσομεν ἀκούσαι τὴν φωνὴν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ τὸ πυρ τοῦτο τὸ μέγα οὐκ οψόμεθα ἔτι, οὐδὲ μὴ ἀποθάνωμεν. 17 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ὀρθῶς πάντα ὅσα ἐλάλησαν πρὸς σε· 18 προφήτην ἀναστήσω αὐτοῖς ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν, ὡς περ σε, καὶ δώσω τὰ ρήματα ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ λαλήσει αὐτοῖς καθ' ὅτι ἀν ἐντείλωμαι αὐτῷ· 19 καὶ ὁ ἄνθρωπος, ὃς εἴν μὴ ἀκούσῃ ὅσα ἀν λαλήσῃ ὁ προφήτης ἐκείνος ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ἐκδικήσω ἐξ αὐτοῦ. 20 πλὴν ὁ προφήτης, ὃς ἀν ἀσεβήσῃ λαλήσαι ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ρῆμα, ὃ οὐ προσέταξα λαλήσαι, καὶ ὃς ἀν λαλήσῃ ἐν ὀνόματι Θεῶν ἐτέρων, ἀποθανείται ὁ προφήτης ἐκείνος. 21 εἴν δὲ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου· Πῶς γνωσόμεθα τὸ ρῆμα, ὃ οὐκ ἐλάλησε Κύριος; 22 ὅσα εἴν λαλήσῃ ὁ προφήτης ἐκείνος τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ μὴ γένηται καὶ μὴ συμβῇ, τούτο τὸ ρῆμα ὃ οὐκ ἐλάλησε Κύριος· ἐν ἀσεβείᾳ ἐλάλησεν ὁ προφήτης ἐκείνος, οὐκ ἐφῆξεσθαι αὐτοῦ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ

1 Εἴν δὲ ἀφανίσῃ Κύριος ὁ Θεός σου τὰ ἔθνη, ἃ ὁ Θεός δίδωσί σοι τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ κατακληρονομήσῃτε αὐτοὺς καὶ κατοικήσετε ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς οἰκοῖς αὐτῶν, 2 τρεῖς πόλεις διαστελεῖς σεαυτῷ ἐν μέσῳ τῆς γῆς σου, ἣς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι. 3 στόχασαί σοι τὴν ὁδὸν καὶ τριμερίεις τὰ ὅρια τῆς γῆς σου, ἣν καταμερίζει σοὶ Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ ἔσται ἐκεῖ καταφυγὴ παντὶ φονεύτῃ. 4 τούτο δὲ ἔσται τὸ πρόσταγμα τοῦ φονευτοῦ, ὃς ἀν φύγῃ ἐκεῖ καὶ ζήσεται· ὃς ἀν πατάξῃ τὸν πλησίον αὐτοῦ οὐκ εἰδὼς καὶ οὗτος οὐ μισῶν αὐτὸν πρὸ τῆς χθῆς καὶ τρίτης, 5 καὶ ὃς εἴν εἰσέλθῃ μετὰ τοῦ πλησίον εἰς τὸν δρυμόν συναγαγείν ξύλα, καὶ ἐκκρουσθῇ ἡ χεὶρ αὐτοῦ τὴν ἀζίνην κόπτοντος τὸ ξύλον, καὶ ἐκπεσόν τὸ σιδήριον ἀπὸ τοῦ ξύλου τύχῃ τοῦ πλησίον, καὶ ἀποθάνῃ, οὗτος καταφεύζεται εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων καὶ ζήσεται, 6 ἵνα μὴ διώξῃς ὁ ἀγχιστεύων τοῦ αἵματος ὀπίσω τοῦ φονεύσαντος, ὅτι παρατεθήρμανται τῇ καρδίᾳ, καὶ καταλάβῃ αὐτόν, εἴν μακροτέρα ἢ ἡ ὁδός, καὶ πατάξῃ αὐτοῦ ψυχὴν, καὶ ἀποθάνῃ, καὶ τούτῳ οὐκ ἔστι κρίσις θανάτου, ὅτι οὐ μισῶν ἦν αὐτόν πρὸ τῆς χθῆς, οὐδὲ πρὸ τῆς τρίτης. 7 διὰ τούτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι τὸ ρῆμα τούτο λέγων· τρεῖς πόλεις διαστελεῖς σεαυτῷ· 8 εἴν δὲ ἐμπλατύνῃ Κύριος ὁ Θεός σου τὰ ὅριά σου, ὃν τρόπον ὥμοσε τοῖς πατράσι σου, καὶ δῶ σοι Κύριος πάσαν τὴν γῆν, ἣν εἶπε δοῦναι τοῖς πατράσι σου, 9 εἴν ἀκούσης ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον, ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Θεόν σου, πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας, προσθήσεις σεαυτῷ ἔτι τρεῖς πόλεις πρὸς τὰς τρεῖς ταύτας, 10 καὶ οὐκ ἐκχυθήσεται αἷμα ἀναίτιον ἐν τῇ γῇ, ἢ Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ, καὶ οὐκ ἔσται ἐν σοὶ αἵματι ἔνοχος. 11 εἴ δὲ γένηται ἐν σοὶ ἄνθρωπος μισῶν τὸν πλησίον καὶ ἐνεδρεύσῃ αὐτόν καὶ ἐπαναστῇ ἐπ' αὐτόν καὶ πατάξῃ αὐτοῦ ψυχὴν, καὶ ἀποθάνῃ, καὶ φύγῃ εἰς μίαν τῶν πόλεων τούτων, 12 καὶ ἀποστελούσιν ἡ γερουσία τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ λήψονται αὐτόν ἐκεῖθεν καὶ παραδώσουσιν αὐτόν εἰς χεῖρας τῶν ἀγχιστευόντων τοῦ αἵματος, καὶ ἀποθανεῖται· 13 οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός σου ἐπ' αὐτῷ καὶ καθαρῖεις τὸ αἷμα τὸ ἀναίτιον ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ εὐ σοὶ ἔσται.

14 Οὐ μετακινήσεις ὅρια τοῦ πλησίον, ἃ ἔστησαν οἱ πατέρες σου ἐν τῇ κληρονομίᾳ, ἢ κατεκληρονομήθῃς ἐν τῇ γῇ, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ.

15 Οὐκ ἐμμενεί μάρτυς εἰς μαρτυρήσαι κατὰ ἀνθρώπου κατὰ πάσαν ἀδικίαν καὶ κατὰ παν ἀμάρτημα καὶ κατὰ πάσαν ἀμαρτίαν, ἣν εἴν ἀμάρτη· ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων καὶ ἐπὶ στόματος τριῶν μαρτύρων στήσεται παν ρῆμα. 16 εἴν δὲ καταστῇ μάρτυς ἀδίκος κατὰ ἀνθρώπου καταλέγων αὐτοῦ ἀσεβείαν, 17 καὶ

στήσονται οι δύο άνθρωποι, οίς εστιν αυτοίς η αντιλογία, έναντι Κυρίου και έναντι των ιερέων και έναντι των κριτών, οί αν ώσιν εν ταις ημέραις εκείναις, 18 και εξετάσωσιν οι κριταί ακριβώς, και ιδού μάρτυς άδικος εμαρτύρησεν άδικα, αντέστη κατά του αδελφού αυτού, 19 και ποιήσετε αυτω ον τρόπον επονηρεύσατο ποιήσαι κατά του αδελφού αυτού, και εξαρείς το πονηρόν εξ υμών αυτών. 20 και οι επίλοιποι ακούσαντες φοβηθήσονται και ου προσθήσουσιν έτι ποιήσαι κατά το ρήμα το πονηρόν τούτο εν υμίν. 21 ου φείσεται ο οφθαλμός σου επ ' αυτω ψυχήν αντί ψυχής, οφθαλμόν αντί οφθαλμού, οδόντα αντί οδόντος, χείρα αντί χειρός, πόδα αντί ποδός.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ

1 ΕΑΝ δε εξέλθης εις πόλεμον επί τους εχθρούς σου και ιδης ίππον και αναβάτην και λαόν πλείονά σου, ου φοβηθήσῃ απ ' αυτών, ότι Κύριος ο Θεός σου μετά σου ο αναβιβάσας σε εκ γης Αιγύπτου. 2 και έσται όταν εγγίσῃς τω πολέμω, και προσεγγίσας ο ιερεύς λαλήσει τω λαω και ερεί προς αυτούς· 3 άκουε, Ισραήλ· υμείς πορεύεσθε σήμερον εις τον πόλεμον επί τους εχθρούς υμών, μη εκλυέσθῃ η καρδιά υμών, μη φοβείσθε μηδέ θραύεσθε μηδέ εκκλίνετε από προσώπου αυτών, 4 ότι Κύριος ο Θεός υμών ο προπορευόμενος μεθ ' υμών συνεκπολεμήσαι υμίν τους εχθρούς υμών, διασώσαι υμάς. 5 και λαλήσουσιν οι γραμματείς προς τον λαόν λέγοντες· τις ο άνθρωπος ο οικοδομήσας οικίαν καινήν και ουκ ενεκαίνισεν αυτήν; πορευέσθῃ και αποστραφήτω εις την οικίαν αυτού, μη αποθάνῃ εν τω πολέμω και άνθρωπος έτερος εγκαινιεί αυτήν. 6 και τις ο άνθρωπος, όστις εφύτευσεν αμπελώνα και ουκ ευφράνθῃ εξ αυτού; πορευέσθῃ και αποστραφήτω εις την οικίαν αυτού, μη αποθάνῃ εν τω πολέμω και άνθρωπος έτερος ευφρανθήσεται εξ αυτού. 7 και τις ο άνθρωπος, όστις μεμνήσεται γυναίκα και ουκ έλαβεν αυτήν; πορευέσθῃ και αποστραφήτω εις την οικίαν αυτού, μη αποθάνῃ εν τω πολέμω και άνθρωπος έτερος λήψεται αυτήν. 8 και προσθήσουσιν οι γραμματείς λαλήσαι προς τον λαόν και ερούσι· τις ο άνθρωπος ο φοβούμενος και δειλός τη καρδίᾳ; πορευέσθῃ και αποστραφήτω εις την οικίαν αυτού, ίνα μη δειλιάνῃ την καρδίαν του αδελφού αυτού ωσπερ η αυτού. 9 και έσται όταν παύσωνται οι γραμματείς λαλούντες προς τον λαόν, και καταστήσουσιν άρχοντας της στρατιάς προηγούμενους του λαού.

10 Εάν δε προσέλθῃς προς πόλιν εκπολεμήσαι αυτούς, και εκκαλέσαι αυτούς μετ ' ειρήνης· 11 εάν μεν ειρηνικά αποκριθώσί σοι και ανοίξωσί σοι, έσται πας ο λαός οι ευρεθέντες εν αυτη έσονταί σοι φορολόγητοι και υπήκοοί σου· 12 εάν δε μη υπακούσωσί σοι και ποιώσι προς σε πόλεμον, περικαθαρίεις αυτήν, 13 έως αν παραδω σοι αυτήν Κύριος ο Θεός σου εις τας χείράς σου, και πατάξεις παν αρσενικόν αυτής εν φόνω μαχαίρας, 14 πλήν των γυναικών και της αποσκευής και πάντα τα κτήνη και πάντα, όσα αν υπάρχῃ εν τη πόλει, και πάσαν την απαρτίαν προνομέυσεις σεαυτω και φαγή πάσαν την προνομήν των εχθρών σου, ων Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι. 15 ούτω ποιήσεις πάσας τας πόλεις τας μακράν ούσας σου σφόδρα, αι ουχί εκ των πόλεων των εθνών τούτων, ων Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι κληρονομείν την γην αυτών. 16 ιδού δε από των πόλεων των εθνών τούτων, ων ο Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι κληρονομείν την γην αυτών, ου ζωγήσετε απ ' αυτών παν εμπνέον, 17 αλλ ' ή αναθέματι αναθεματιείτε αυτούς, τον Χετταίον και Αμορραίον και Χανααίον και Φερεζαίον και Ευαίον και Ιεβουσαίον και Γεργεσαίον, ον τρόπον ενετείλατό σοι Κύριος ο Θεός σου, 18 ίνα μη διδάξωσι ποιείν υμάς πάντα τα βδελύγματα αυτών, όσα εποίησαν τοις Θεοίς αυτών, και αμαρτήσεσθε εναντίον Κυρίου του Θεού υμών.

19 Εάν δε περικαθήσῃς περί πόλιν μίαν ημέρας πλείους εκπολεμήσαι αυτήν εις κατάληψιν αυτής, ουκ εξολοθρεύσεις τα δένδρα αυτής επιβαλείν επ ' αυτά σίδηρον, αλλ ' ή απ ' αυτού φαγή, αυτό δε ουκ εκκόψεις. μη άνθρωπος το ξύλον το εν τω αγρω εισελθείν από προσώπου σου εις τον χάρακα; 20 αλλά ξύλον, ό επίστασαι ότι ου καρπόβρωτόν εστι, τούτο ολοθρεύσεις και εκκόψεις και οικοδομήσεις χαράκωσιν επί την πόλιν, ήτις ποιεί προς σε τον πόλεμον, έως αν παραδοθή.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ

1 ΕΑΝ δε ευρεθῇ τραυματίας εν τη γη, ή Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι κληρονομήσαι, πεπτωκώς εν τω πεδίω και ουκ οίδασι τον πατάξαντα, 2 εξελεύσεται η γερουσία σου και οι κριταί σου και εκμετρήσουσιν επί τας πόλεις τας κύκλω του τραυματίου, 3 και έσται η πόλις η εγγίζουσα τω τραυματία και λήψεται η γερουσία της πόλεως εκείνης δάμαλιν εκ βοών, ήτις ουκ είργασται, και ήτις ουχ είλκυσε ζυγόν, 4 και καταβιβάσουσιν η γερουσία της πόλεως εκείνης δάμαλιν εις φάραγγα τραχείαν, ήτις ουκ είργασται ουδέ σπείρεται, και νευροκοπήσουσι την δάμαλιν εν τη φάραγγι. 5 και προσελεύσονται οι ιερείς οι Λευίται, ότι αυτοός επέλεξε Κύριος ο Θεός παρεστηκέναι αυτω και ευλογείν επί τω ονόματι αυτού, και επί τω στόματι αυτών έσται πάσα αντιλογία και πάσα αφή. 6 και πάσα η γερουσία της πόλεως εκείνης οι εγγίζοντες τω τραυματία νίψονται τας χείρας επί την κεφαλήν της δαμάλεως της νευροκοπημένης εν τη φάραγγι 7 και αποκρινέντες ερούσιν· αι χείρες ημών ουκ εξέχεαν το

αίμα τούτο, και οι οφθαλμοί ημών ουχ εωράκασιν· 8 ίλεως γενού τω λαω σου Ισραήλ, ους ελυτρώσω, Κύριε, ίνα μη γένηται αίμα αναίτιον εν τω λαω σου Ισραήλ. και εξιλασθήσεται αυτοίς το αίμα. 9 συ δε εξαρείς το αίμα· το αναίτιον εξ υμών αυτών, εάν ποιήσης το καλόν και το αρεστόν έναντι Κυρίου του Θεού σου.

10 Εάν δε εξελθών εις πόλεμον επί τους εχθρούς σου και παραδω σοι Κύριος ο Θεός σου εις τας χείράς σου και προνομήσης την προνομήν αυτών 11 και ίδης εν τη προνομή γυναίκα καλήν τω είδει και ενθυμηθής αυτής και λάβης αυτήν σεαυτω γυναίκα 12 και εισάξης αυτήν ένδον εις την οικίαν σου, και ξυρήσεις την κεφαλήν αυτής και περιονυχιείς αυτήν 13 και περιελείς τα ιμάτια της αιχμαλωσίας απ ‘ αυτής και καθιείται εν τη οικία σου και κλαύσεται τον πατέρα και την μητέρα μηνός ημέρας, και μετά ταύτα εισελεύση προς αυτήν και συνοικισθήσεται αυτή, και έσται σου γυνή. 14 και έσται εάν μη θήλεις αυτήν, εξαποστελείς αυτήν ελευθέραν και πράσει ου πραθήσεται αργυρίου· ουκ αθετήσεις αυτήν, διότι εταπείνωσας αυτήν.

15 Εάν δε γένωνται ανθρώπω δύο γυναίκες, μία αυτών ηγαπημένη και μία αυτών μισουμένη, και τέκωσιν αυτω η ηγαπημένη και η μισουμένη και γένηται υιος πρωτότοκος της μισουμένης, 16 και έσται ή αν ημέρα κατακληρονομή τοις υιοίς αυτού τα υπάρχοντα αυτού, ου δυνήσεται πρωτοτοκεύσαι τω υιω της ηγαπημένης, υπεριδών τον υιόν της μισουμένης τον πρωτότοκον, 17 αλλά τον πρωτότοκον υιόν της μισουμένης επιγνώσεται δούναι αυτω διπλά από πάντων, ων αν ευρεθή αυτω, ότι ούτός εστιν αρχή τέκνων αυτού, και τούτω καθήκει τα πρωτοτοκεία.

18 Εάν δε τινι ή υιος απειθής και ερεθιστής, ουχ υπακούων φωνήν πατρός και φωνήν μητρός, και παιδεύωσιν αυτόν και μη εισακούη αυτών, 19 και συλλαβόντες αυτόν ο πατήρ αυτού και η μήτηρ αυτού και εξάζουσιν αυτόν επί την γερουσίαν της πόλεως αυτού και επί την πύλην του τόπου 20 και ερούσι τοις ανδράσι της πόλεως αυτών· ο υιος ημών ούτος απειθεί και ερεθίζει, ουχ υπακούει της φωνής ημών, συμβολοκοπών οιοφλυγεί· 21 και λιθοβολήσουσιν αυτόν οι άνδρες της πόλεως αυτού εν λίθους, και αποθάνεται· και εξαρείς τον πονηρόν εξ υμών αυτών, και οι επίλοιποι ακούσαντες φοβηθήσονται.

22 Εάν δε γένηται εν τινι αμαρτία κρίμα θανάτου και αποθάνη και κρεμάσχη αυτόν επί ξύλου, 23 ου κοιμηθήσεται το σώμα αυτού επί του ξύλου, αλλά ταφή θάψετε αυτό εν τη ημέρα εκείνη, ότι κεκατηραμένος υπό Θεού πας κρεμάμενος επί ξύλου· και ου μη μιανείτε την γην, ην Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι εν κλήρω.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ

1 ΜΗ ιδών τον μόσχον του αδελφού σου ή το πρόβατον αυτού πλανώμενα εν τη οδω υπερίδης αυτά· αποστροφή αποστρέψεις αυτά τω αδελφω σου, και αποδώσεις αυτω. 2 εάν δε μη εγγίξη ο αδελφός σου προς σε μηδέ είσπη αυτόν, συνάξεις αυτά ένδον εις την οικίαν σου, και έσται μετά σου, έως αν ζητήση αυτά ο αδελφός σου, και αποδώσεις αυτω. 3 ούτω ποιήσεις τον όνον αυτού και ούτω ποιήσεις το ιμάτιον αυτού και ούτω ποιήσεις κατά πάσαν απώλειαν του αδελφού σου, όσα εάν απολήται παρ ‘ αυτού και εύρης· ου δυνήσεται υπεριδείν. 4 ουκ όψη τον όνον του αδελφού σου ή τον μόσχον αυτού πεπτωκότας εν τη οδω, μη υπερίδης αυτούς· ανιστών αναστήσεις μετ ‘ αυτού.

5 Ουκ έσται σκεύη ανδρός επί γυναικί, ουδέ μη ενδύσεται ανήρ στολήν γυναικειάν, ότι βδέλυγμα Κυρίω τω Θεω σου εστι πας ποιών ταύτα.

6 Εάν δε συναντήσης νοσσιά ορνέων προ προσώπου σου εν τη οδω ή επί παντί δένδρω ή επί της γης, νεοσσοίς ή ωοίς, και η μήτηρ θάλλη επί των νεοσσών ή επί των ωών, ου λήψη την μητέρα μετά των τέκνων· 7 αποστολή αποστελείς την μητέρα, τα δε παιδιά λήψη σεαυτω, ίνα εύ σοι γένηται και πολυήμερος γένη.

8 Εάν δε οικοδομήσης οικίαν καινήν, και ποιήσεις στεφάνην τω δώματί σου· και ου ποιήσεις φόνον εν τη οικία σου, εάν πέση ο πεσών απ ‘ αυτού.

9 Ου κατασπερείς τον αμπελώνά σου διάφορον, ίνα μη αγιασθή το γένημα και το σπέρμα, ό εάν σπείρης μετά του γενήματος του αμπελώνός σου. 10 ουκ αροτριάσεις εν μόσχω και όνω επί το αυτό. 11 ουκ ενδύση κίβδηλον, έρια και λίνον, εν τω αυτω.

12 Στρεπτά ποιήσεις σεαυτω επί των τεσσάρων κρασπέδων των περιβολαίων σου, α εάν περιβάλη εν αυτοίς.

13 Εάν δε τις λάβη γυναίκα και συνοικήσεται αυτή και μισήσεται αυτήν 14 και επιθή αυτή προφασιστικούς λόγους και κατενέγκη αυτής όνομα πονηρόν και λέγη· την γυναίκα ταύτην είληφα και προσελθών αυτή ουκ εύρηκα αυτής τα παρθένια, 15 και λαβών ο πατήρ της παιδός και η μήτηρ εξοίσουσι τα παρθένια της παιδός προς την γερουσίαν επί την πύλην, 16 και ερεί ο πατήρ της παιδός τη γερουσίαν· την θυγατέρα μου ταύτην δέδωκα τω ανθρώπω τούτω γυναίκα, και μισήσας αυτήν 17 νυν ούτος επιτίθησιν αυτή προφασιστικούς λόγους λέγων· ουκ εύρηκα τη θυγατρί σου παρθένια, και ταύτα τα παρθένια της θυγατρός μου· και αναπτύξουσι το ιμάτιον εναντίον της γερουσίας της πόλεως. 18 και λήψεται η γερουσία της πόλεως εκείνης τον άνθρωπον εκείνον και παιδεύσουσιν αυτόν 19 και ζημιώσουσιν αυτόν εκατόν σίκλους και δώσουσι τω πατρί της νεάνιδος, ότι εξήνεγκεν όνομα πονηρόν επί παρθένον Ισραηλίτιν· και αυτού έσται γυνή, ου δυνήσεται εξαποστείλαι αυτήν τον άπαντα χρόνον. 20 εάν δε επ ‘

αληθείας γένηται ο λόγος ούτος και μη ευρεθή παρθένια τη νεάνιδι, 21 και εξάξουσιν την νεάνιν επί τας θύρας του οίκου του πατρός αυτής, και λιθοβολήσουσιν αυτήν εν λίθοις, και αποθανείται, ότι εποίησεν αφροσύνην εν υιοίς Ισραήλ εκπορνεύσαι τον οίκον του πατρός αυτής· και εξαρείς τον πονηρόν εξ υμών αυτών.

22 Εάν δε ευρεθή άνθρωπος κοιμώμενος μετά γυναικός συνωκισμένης ανδρί, αποκτενείτε αμφοτέρους, τον άνδρα τον κοιμώμενον μετά της γυναικός και την γυναίκα· και εξαρείς τον πονηρόν εξ Ισραήλ.

23 Εάν δε γένηται παις παρθένος μεμνηστευμένη ανδρί και ευρών αυτήν άνθρωπος εν πόλει κοιμηθή μετ ' αυτής, 24 εξάξετε αμφοτέρους επί την πύλην της πόλεως αυτών και λιθοβοληθήσονται εν λίθοις και αποθανούνται· την νεάνιν, ότι ουκ εβόησεν εν τη πόλει, και τον άνθρωπον, ότι εταπείνωσε την γυναίκα του πλησίον· και εξαρείς τον πονηρόν εξ υμών αυτών. 25 εάν δε εν πεδίω εύρη άνθρωπος την παίδα την μεμνηστευμένην και βιασάμενος κοιμηθή μετ ' αυτής, αποκτενείτε τον κοιμώμενον μετ ' αυτής μόνον 26 και τη νεάνιδι ου ποιήσετε ουδέν· ουκ έστιν αμάρτημα θανάτου, ότι ως ει τις επαναστη άνθρωπος επί τον πλησίον και φονεύση αυτού ψυχήν, ούτω το πράγμα τούτο, 27 ότι εν τω αγρω εύρεν αυτήν, εβόησεν η νεάνις η μεμνηστευμένη, και ουκ ην ο βοηθήσων αυτή.

28 Εάν δε τις εύρη την παίδα την παρθένον, ήτις ου μεμνήστυται, και βιασάμενος κοιμηθή μετ ' αυτής και ευρεθή, 29 δώσει ο άνθρωπος ο κοιμηθείς μετ ' αυτής τω πατρί της νεάνιδος πεντήκοντα δίδραχμα αργυρίου, και αυτού έσται γυνή, ανθ ' ων εταπείνωσεν αυτήν· ου δυνήσεται εξαποστείλαι αυτήν τον άπαντα χρόνον.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ

1 ΟΥ λήψεται άνθρωπος την γυναίκα του πατρός αυτού και ουκ αποκαλύψει συγκάλυμμα του πατρός αυτού.

2 Ουκ εισελεύσεται θλαδίας ουδέ αποκεκομμένος εις την εκκλησίαν Κυρίου. 3 ουκ εισελεύσεται εκ πόρνης εις εκκλησίαν Κυρίου. 4 ουκ εισελεύσεται Αμμανίτης και Μωαβίτης εις εκκλησίαν Κυρίου· και έως δεκάτης γενεάς ουκ εισελεύσεται εις την εκκλησίαν Κυρίου και έως εις τον αιώνα, 5 παρά το μη συναντήσαι αυτούς υμίν μετά άρτων και ύδατος εν τη οδω, εκπορευομένων υμών εξ Αιγύπτου, και ότι εμισθώσαντο επί σε τον Βαλαάμ υιόν Βεώρ εκ της Μεσοποταμίας καταράσθαι σε· 6 και ουκ ηθέλησε Κύριος ο Θεός σου εισακούσαι του Βαλαάμ, και μετέστρεψε Κύριος ο Θεός σου τας κατάρας εις ευλογίαν, ότι ηγάπησέ σε Κύριος ο Θεός σου. 7 ου προσαγορεύσεις ειρηνικά αυτοίς και συμφέροντα αυτοίς πάσας τας ημέρας σου εις τον αιώνα. 8 ου βδελύξη Ιδουμαίον, ότι αδελφός σου εστιν· ου βδελύξη Αιγύπτιον, ότι πάροικος εγένου εν τη γη αυτού· 9 υιοί εάν γεννηθώσιν αυτοίς, γενεά τρίτη εισελεύσονται εις εκκλησίαν Κυρίου.

10 Εάν δε εξέλθης παρεμβαλύν επί τους εχθρούς σου, και φυλάξη από παντός ρήματος πονηρού. 11 εάν ή εν σοί άνθρωπος, ος ουκ έσται καθαρός εκ ρύσεως αυτού νυκτός, και εξελεύσεται έξω της παρεμβολής και ουκ εισελεύσεται εις την παρεμβολήν· 12 και έσται το προς εσπέραν λούσεται το σώμα αυτού ύδατι και δεδυκότος ηλίου εισελεύσεται εις την παρεμβολήν. 13 και τόπος έσται σοι έξω της παρεμβολής, και εξελεύση εκεί έξω· 14 και πάσσαλος έσται σοι επί της ζώνης σου, και έσται όταν διακαθίζανης έξω, και ορύξεις εν αυτω και επαγαγών καλύψεις την ασχημοσύνην σου εν αυτω· 15 ότι Κύριος ο Θεός σου εμπεριπατεί εν τη παρεμβολή σου εξελέσθαι σε και παραδούναι τον εχθρόν σου προ προσώπου σου, και έσται η παρεμβολή σου αγία, και ουκ οφθήσεται εν σοί ασχημοσύνη πράγματος και αποστρέψει από σου.

16 Ου παραδώσεις παίδα τω κυρίω αυτού, ος προστέθειται σοι παρά του κυρίου αυτού· 17 μετά σου κατοικήσει, εν υμίν κατοικήσει ου αν αρέση αυτω, ου θλίψεις αυτόν.

18 Ουκ έσται πόρνη από θυγατέρων Ισραήλ, και ουκ έσται πορνεύων από υιών Ισραήλ· ουκ έσται τελεσφόρος από θυγατέρων Ισραήλ, και ουκ έσται τελεισκόμενος από υιών Ισραήλ. 19 ου προσοίσεις μίσθωμα πόρνης ουδέ άλλαγμα κυνός εις τον οίκον Κυρίου του Θεού σου προς πάσαν ευχήν, ότι βδέλυγμα Κυρίω τω Θεω σου εστι και αμφότερα.

20 Ουκ εκτοκίεις τω αδελφω σου τόκον αργυρίου και τόκον βρωμάτων και τόκον παντός πράγματος, ου εάν εκδανείσης. 21 τω αλλοτρίω εκτοκίεις, τω δε αδελφω σου ουκ εκτοκίεις, ίνα ευλογήση σε Κύριος ο Θεός σου εν πάσι τοις έργοις σου επί της γης, εις ην εισπορεύη εκεί κληρονομήσαι αυτήν.

22 Εάν δε εύξη ευχήν Κυρίω τω Θεω σου, ου χρονιείς αποδούναι αυτήν, ότι εκζητών εκζητήσκει Κύριος ο Θεός σου παρά σου, και έσται εν σοί αμαρτία· 23 εάν δε μη θέλγης εύξασθαι, ουκ έστιν εν σοί αμαρτία. 24 τα εκπορευόμενα δια των χειλέων σου φυλάξη και ποιήσεις ον τρόπον ηύξω Κυρίω τω Θεω σου δόμα, ό ελάλησας τω στόματί σου.

25 Εάν δε εισέλθης εις αμητόν του πλησίον σου, και συλλέξης εν ταις χερσί σου στάχυν και δρέπανον ου μη επιβάλγης επ ' αμητόν του πλησίον σου. 26 εάν δε εισέλθης εις τον αμπελώνα του πλησίον σου, φαγή σταφυλήν όσον ψυχήν σου εμπλησθήναι, εις δε άγγος ουκ εμβαλείς.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ

1 ΕΑΝ δε τις λάβη γυναίκα και συνοικήση αυτή, και ἔσται εἰάν μὴ εὖρη χάριν ἐναντίον αὐτοῦ, ὅτι εὗρεν ἐν αὐτῇ ἀσχημον πρᾶγμα, καὶ γράφει αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου καὶ δώσει εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ ἐξαποστελεῖ αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, 2 καὶ ἀπελθούσα γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ, 3 καὶ μισήσῃ αὐτὴν ὁ ἀνὴρ ὁ ἑσχάτος καὶ γράφει αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου καὶ δώσει εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ ἐξαποστελεῖ αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ, ἢ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ ὁ ἑσχάτος, ὃς ἔλαβεν αὐτὴν ἐαυτῷ γυναῖκα, 4 οὐ δυνήσεται ὁ ἀνὴρ ὁ πρότερος ὁ ἐξαποστείλας αὐτὴν ἐπαναστρέψας λαβεῖν αὐτὴν ἐαυτῷ γυναῖκα, μετὰ τὸ μιανθῆναι αὐτὴν, ὅτι βδέλυγμά ἐστιν ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου· καὶ οὐ μianεῖτε τὴν γῆν, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι ἐν κλήρῳ.

5 Εἰάν δε τις λάβῃ γυναίκα προσφάτως, οὐκ ἐξελεύσεται εἰς πόλεμον, καὶ οὐκ ἐπιβληθήσεται αὐτῷ οὐδὲν πρᾶγμα· ἀθῶος ἔσται ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ἐνιαυτὸν ἓνα, εὐφρανεῖ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, ἣν ἔλαβεν.

6 Οὐκ ἐνεχυράσεις μύλον, οὐδὲ ἐπιμύλιον, ὅτι ψυχὴν οὗτος ἐνεχυράζει.

7 Εἰάν δε ἀλῶ ἀνθρώπος κλέπτων ψυχὴν ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ καταδυναστεύσας αὐτὸν ἀποδώτῃ, ἀποθανείτω ὁ κλέπτης ἐκεῖνος· καὶ ἐξαρεῖς τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν.

8 Πρόσεχε σαυτῷ ἐν τῇ ἀφῇ τῆς λέπρας· φυλάξῃ σφόδρα ποιεῖν κατὰ πάντα τὸν νόμον, ὃν ἀναγγεῖλῶσιν ὑμῖν οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται· ὃν τρόπον ἐνετειλάμην ὑμῖν, φυλάξασθε ποιεῖν. 9 μνησθήτι ὅσα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεός σου τῇ Μαριάμ ἐν τῇ ὁδῷ, ἐκπορευομένων ὑμῶν ἐξ Αἰγύπτου.

10 Εἰάν οφείλημα ἢ ἐν τῷ πλησίον σου, οφείλημα ὀσιῶν, οὐκ εἰσελεύσῃ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἐνεχυράσαι τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ· 11 ἔξω στήσῃ, καὶ ὁ ἀνθρώπος οὗ τοῦ δανείου σου ἔσται ἐν αὐτῷ, ἐξοίσει σοι τὸ ἐνέχυρον ἐξω. 12 εἰάν δε ὁ ἀνθρώπος πένηται, οὐ κοιμηθήσῃ ἐν τῷ ἐνέχυρῳ αὐτοῦ· 13 ἀποδόσει ἀποδώσεις τὸ ἐνέχυρον αὐτοῦ πρὸς δυσμὰς ἡλίου, καὶ κοιμηθήσεται ἐν τῷ ἱματίῳ αὐτοῦ καὶ εὐλογῇ σε, καὶ ἔσται σοι ἐλεημοσύνη ἐναντίον Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου.

14 Οὐκ ἀπαδικήσεις μισθὸν πένητος καὶ ἐνδεοῦς ἐκ τῶν ἀδελφῶν σου ἢ ἐκ τῶν προσηλύτων τῶν ἐν ταῖς πόλεσί σου· 15 αὐθημερόν ἀποδώσεις τὸν μισθὸν αὐτοῦ, οὐκ ἐπιδύσεται ὁ ἥλιος ἐπ’ αὐτῷ, ὅτι πένης ἐστὶ καὶ ἐν αὐτῷ ἔχει τὴν ἐλπίδα· καὶ καταβοῇσεται κατὰ σου πρὸς Κύριον, καὶ ἔσται ἐν σοὶ ἁμαρτία.

16 Οὐκ ἀποθanoύνται πατέρες ὑπὲρ τέκνων, καὶ οἱ υἱοὶ οὐκ ἀποθanoύνται ὑπὲρ πατέρων· ἕκαστος ἐν τῇ ἐαυτοῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθανείτω.

17 Οὐκ ἐκκλινεῖς κρίσιν προσηλύτου καὶ ὀρφανοῦ καὶ χήρας, οὐκ ἐνεχυράσεις ἱμάτιον χήρας· 18 καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ καὶ ἐλυτρώσατό σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐκεῖθεν· διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ρῆμα τοῦτο.

19 Εἰάν δε ἀμῆσης ἀμνητὸν ἐν τῷ ἀγρῷ σου καὶ ἐπιλάβῃ δράγμα ἐν τῷ ἀγρῷ σου, οὐκ ἀναστραφήσῃ λαβεῖν αὐτό· τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται, ἵνα εὐλογῇ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πάσι τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου. 20 εἰάν δε ἐλαιολογῇς, οὐκ ἐπαναστρέψεις καλαμῆσασθαι τὰ ὀπίσω σου· τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ρῆμα τοῦτο. 21 εἰάν δε τρυγῇς τὸν ἀμπελώνά σου, οὐκ ἐπανατρυγήσεις ἀπὸ τῶν ὀπίσω σου· τῷ προσηλύτῳ καὶ τῷ ὀρφανῷ καὶ τῇ χήρᾳ ἔσται· 22 καὶ μνησθήσῃ ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, διὰ τοῦτο ἐγὼ σοὶ ἐντέλλομαι ποιεῖν τὸ ρῆμα τοῦτο.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΕ

1 ΕΑΝ δε γένηται ἀντιλογία ἀνά μέσον ἀνθρώπων καὶ προσέλθωσιν εἰς κρίσιν καὶ κρίνωσι καὶ δικαιώσωσι τὸ δίκαιον καὶ καταγνώσι τὸν ἀσεβοῦς, 2 καὶ ἔσται εἰάν ἀξίος ἢ πληγῶν ὁ ἀσεβὴς, καθίεις αὐτὸν ἐναντὶ τῶν κριτῶν καὶ μαστιγώσουσιν αὐτὸν ἐναντίον αὐτῶν κατὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτοῦ. 3 ἀριθμῷ τεσσαράκοντα μαστιγώσουσιν αὐτόν, οὐ προσθήσουσιν· εἰάν δε προσθήῃς μαστιγώσαι ὑπὲρ ταύτας τὰς πληγὰς πλείους, ἀσχημονήσῃ ὁ ἀδελφός σου ἐναντίον σου.

4 Οὐ φιμώσεις βούν αλοώντα.

5 Εἰάν δε κατοικῶσιν ἀδελφοὶ ἐπὶ τὸ αὐτό καὶ ἀποθάνῃ εἰς ἐξ αὐτῶν, σπέρμα δὲ μὴ ἢ αὐτῷ, οὐκ ἔσται ἡ γυνὴ τοῦ τεθνηκότος ἐξω ἀνδρὶ μὴ ἐγγίζοντι· ὁ ἀδελφός τοῦ ἀνδρός αὐτῆς εἰσελεύσεται πρὸς αὐτὴν καὶ λήψεται αὐτὴν ἐαυτῷ γυναῖκα καὶ συνοικήσῃ αὐτῇ. 6 καὶ ἔσται τὸ παιδίον, ὃ εἰάν τέκη, κατασταθήσεται ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ τετελευτηκότος, καὶ οὐκ ἐξαλειφθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐξ Ἰσραὴλ. 7 εἰάν δε μὴ βούληται ὁ ἀνθρώπος λαβεῖν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναβήσεται ἡ γυνὴ ἐπὶ τὴν πύλην ἐπὶ τὴν γερουσίαν καὶ ερεῖ· οὐ θέλει ὁ ἀδελφός τοῦ ἀνδρός μου ἀναστήσαι τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ, οὐκ ἠθέλησεν ὁ ἀδελφός τοῦ ἀνδρός μου. 8 καὶ καλέσουσιν αὐτόν ἡ γερουσία τῆς πόλεως αὐτοῦ καὶ ἐροῦσιν αὐτῷ, καὶ στάς εἴπῃ· οὐ βούλομαι λαβεῖν αὐτὴν· 9 καὶ προσελθούσα ἡ γυνὴ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐναντὶ τῆς γερουσίας καὶ υπολύσει τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ τὸ ἐκ τοῦ ποδός αὐτοῦ καὶ ἐμπτύσεται κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἀποκριθεῖσα ερεῖ· οὕτω ποιήσουσι τῷ ἀνθρώπῳ, ὃς οὐκ οἰκοδομήσῃ τὸν οἶκον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ· 10 καὶ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν Ἰσραὴλ Οἶκος τοῦ ὑπολυθέντος τὸ ὑπόδημα.

11 Εἰάν δε μάχωνται ἄνθρωποι ἐπὶ τὸ αὐτό, ἀνθρώπος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ προσέλθῃ ἡ γυνὴ

ενός αυτών εξελέσθαι τον άνδρα αυτής εκ χειρός του τύπτοντος αυτόν και εκτείνασα την χείρα επιλάβηται των διδύμων αυτού, 12 αποκόψεις την χείρα αυτής· ου φείσεται ο οφθαλμός σου επ' αυτήν.

13 Ουκ έσται εν τω μαρσίπτω σου στάθμιον και στάθμιον, μέγα ή μικρόν· 14 ουκ έσται εν τη οικία σου μέτρον και μέτρον, μέγα ή μικρόν· 15 στάθμιον αληθινόν και δίκαιον έσται σοι, και μέτρον αληθινόν και δίκαιον έσται σοι, ίνα πολυήμερος γένη επί της γης, ης Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι εν κλήρῳ· 16 ότι βδέλυγμα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου πας ποιών ταύτα, πας ποιών άδικον.

17 Μνήσθητι όσα εποίησέ σοι Αμαλήκ εν τη οδῳ εκπορευομένου σου εκ γης Αιγύπτου, 18 Πως αντέστη σοι εν τη οδῳ, και έκοψέ σου την ουραγίαν, τους κοπιώντας οπίσω σου, συ δε επείνας και εκοπίας, και ουκ εφοβήθη τον Θεόν. 19 και έσται ηνίκα εάν καταπαύση σε Κύριος ο Θεός σου από πάντων των εχθρών σου των κύκλῳ σου εν τη γη, ή Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι κληρονομήσαι, εξαλείψεις το όνομα Αμαλήκ εκ της υπό τον ουρανόν και ου μη επιλάβη.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣΤ

1 ΚΑΙ έσται εάν εισέλθης εις την γην, ην Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι κληρονομήσαι, και κατακληρονομήσης αυτήν και κατοικήσης επ' αυτής, 2 και λήψη από της απαρχής των καρπών της γης σου, ης Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι, και εμβαλεις εις κάρταλλον και πορεύση εις τον τόπον, ον αν εκλέξηται Κύριος ο Θεός σου επικληθήναι το όνομα αυτού εκεί, 3 και ελεύση προς τον ιερέα, ος έσται εν ταις ημέραις εκείναις, και ερείς προς αυτόν· αναγγέλλω σήμερον Κυρίῳ τῷ Θεῷ μου ότι εισελήλυθα εις την γην, ην ώμοσε Κύριος τοις πατράσιν ημών δούναι ημίν. 4 και λήψεται ο ιερεύς τον κάρταλλον εκ των χειρών σου και θήσει αυτόν

απέναντι του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεού σου, 5 και αποκριθεις ερείς έναντι Κυρίου του Θεού σου· Συρίαν απέβαλεν ο πατήρ μου και κατέβη εις Αίγυπτον και παρώκησεν εκεί εν αριθμῳ βραχεί και εγένετο εκεί εις έθνος μέγα και πλήθος πολύν· 6 και εκάκωσαν ημάς οι Αιγύπτιοι και εταπείνωσαν ημάς και επέθηκαν ημίν έργα σκληρά· 7 και ανεβοήσαμεν προς Κύριον τον Θεόν ημών, και εισήκουσε Κύριος της φωνής ημών και είδε την ταπείνωσιν ημών και τον μόχθον ημών και τον θλιμμόν ημών· 8 και εξήγαγεν ημάς Κύριος εξ Αιγύπτου αυτός εν ισχύϊ αυτού τη μεγάλη και εν χειρί κραταιά και βραχίονι υψηλῳ και εν οράμασι μεγάλοις και εν σημείοις και εν τέρασι· 9 και εισήγαγεν ημάς εις τον τόπον τούτον και έδωκεν ημίν την γην ταύτην, γην ρέουσαν γάλα και μέλι· 10 και νυν ιδού ενήνοχα την απαρχήν των γεννημάτων της γης, ης έδωκάς μοι, Κύριε, γην ρέουσαν γάλα και μέλι. και αφήσεις αυτά απέναντι Κυρίου του Θεού σου και προσκυνήσεις έναντι Κυρίου του Θεού σου· 11 και ευφρανθήση εν πάσι τοις αγαθοίς, οίς έδωκέ σοι Κύριος ο Θεός σου, και η οικία σου και ο Λευίτης και ο προσήλυτος ο εν σοί.

12 Εάν δε συντελέσης αποδεκατώσαι παν το επιδέκατον των γεννημάτων σου εν τῷ έτει τῷ τρίτῳ, το δεύτερον επιδέκατον δώσεις τῷ Λευίτῃ και τῷ προσηλύτῳ και τῷ ὀρφανῳ και τῇ χήρᾳ, και φάγονται εν ταις πόλεσι σου και ευφρανθήσονται. 13 και ερείς έναντι Κυρίου του Θεού σου· εξεκάθαρα τα άγια εκ της οικίας μου και έδωκα αυτά τῷ Λευίτῃ και τῷ προσηλύτῳ και τῷ ὀρφανῳ και τῇ χήρᾳ κατά πάσας τας εντολάς, ας ενετείλω μοι, ου παρήλθον την εντολήν σου και ουκ επελαθόμην· 14 και ουκ έφαγον εν οδύνῃ μου απ' αυτών, ουκ εκάρπωσα απ' αυτών εις ακάθαρτον, ουκ έδωκα απ' αυτών τῷ τεθνηκότῃ· υπήκουσα της φωνής Κυρίου του Θεού ημών, εποίησα καθά ενετείλω μοι. 15 κάτιδε εκ του οίκου του αγίου σου εκ του ουρανού και ευλόγησον τον λαόν σου τον Ισραήλ και την γην, ην έδωκας αυτοίς, καθά ώμοσας τοις πατράσιν ημών δούναι ημίν γην ρέουσαν γάλα και μέλι.

16 Εν τη ημέρα ταύτῃ Κύριος ο Θεός σου ενετείλατό σοι ποιήσαι πάντα τα δικαιώματα και τα κρίματα, και φυλάζεσθε και ποιήσετε αυτά εξ όλης της καρδίας υμών και εξ όλης της ψυχής υμών. 17 τον Θεόν είλου σήμερον είναι σου Θεόν και πορεύεσθαι εν πάσαις ταις οδοίς αυτού και φυλάσσεσθαι τα δικαιώματα και τα κρίματα και υπακούειν της φωνής αυτού. 18 και Κύριος είλατό σε σήμερον γενέσθαι σε αυτῷ λαόν περιούσιον, καθάπερ είπέ σοι, φυλάττειν τας εντολάς αυτού 19 και είναι σε υπεράνῳ πάντων των εθνών, ως εποίησέ σε ονομαστόν και καύχημα και δοξαστόν, είναι σε λαόν άγιον Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καθώς ελάλησε.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ

1 ΚΑΙ προσέταξε Μωυσής και η γερουσία Ισραήλ λέγων· φυλάσσεσθε πάσας τας εντολάς ταύτας, όσας εγώ εντέλλομαι υμίν σήμερον. 2 και έσται ή αν ημέρα διαβήτε τον Ιορδάνην εις την γην, ην Κύριος ο Θεός σου δίδωσί σοι, και στησεις σεαυτῷ λίθους μεγάλους και κονιάσεις αυτούς κονία 3 και γράφεις επί των λίθων τούτων πάντας τους λόγους του νόμου τούτου, ως αν διαβήτε τον Ιορδάνην, ηνίκα αν εισέλθητε εις την γην, ην Κύριος ο Θεός των πατέρων σου δίδωσί σοι, γην ρέουσαν γάλα και μέλι, ον τρόπον είπε

Κύριος ο Θεός των πατέρων σου σοι· 4 και ἔσται ὡς ἂν διαβῇτε τον Ιορδάνην, στήσετε τους λίθους τούτους, οὐς ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, ἐν ὅρει Γαιβάλ και κονιάσεις αὐτοὺς κονία. 5 και οἰκοδομήσεις ἐκεῖ θυσιαστήριον Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, θυσιαστήριον ἐκ λίθων, οὐκ ἐπιβαλεῖς ἐπ' αὐτό σίδηρον· 6 λίθους ολοκληροὺς οἰκοδομήσεις θυσιαστήριον Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου και ἀνοίσεις ἐπ' αὐτό ολοκαυτώματα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου 7 και θύσεις ἐκεῖ θυσίαν σωτηρίου και φαγὴ και ἐμπλησθήσῃ και ευφρανθήσῃ ἐναντι Κυρίου του Θεοῦ σου. 8 και γράψῃς ἐπὶ των λίθων πάντα τον νόμον τούτον σαφῶς σφόδρα.

9 Και ἐλάλησε Μωυσὴς και οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται παντὶ Ἰσραὴλ λέγοντες· σιώπα και ἀκουε, Ἰσραὴλ· ἐν τη ἡμέρα ταύτῃ γέγονας εἰς λαόν Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου· 10 και εἰσακούσῃ της φωνῆς Κυρίου του Θεοῦ σου και ποιήσεις πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ και τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον. 11 Και ἐνετείλατο Μωυσὴς τῷ λαῷ ἐν τη ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων· 12 οὗτοι στήσονται εὐλογεῖν τον λαόν ἐν ὅρει Γαριζὶν διαβάντες τον Ιορδάνην· Συμεὼν, Λευὶ, Ιούδας, Ισάαχαρ, Ιωσήφ και Βενιαμίν. 13 και οὗτοι στήσονται ἐπὶ της κατάρας ἐν ὅρει Γαιβάλ· Ρουβὴν, Γάδ και Ασήρ, Ζαβουλών, Δάν και Νεφθαλί. 14 και ἀποκριθέντες ἐροῦσιν οἱ Λευῖται παντὶ Ἰσραὴλ φωνὴ μεγάλη· 15 Ἐπικατάρatos ἀνθρώπος, ὅστις ποιήσει γλυπτὸν και χωνευτὸν, βδέλυγμα Κυρίῳ, ἔργον χειρῶν τεχνιτῶν, και θήσῃ αὐτό ἐν ἀποκρύφῳ· και ἀποκριθεὶς πας ὁ λαὸς ἐροῦσι· γένοιτο. 16 ἐπικατάρatos ὁ ἀτιμάζων πατέρα αὐτοῦ ἢ μητέρα αὐτοῦ· και ἐροῦσι πας ὁ λαός· γένοιτο. 17 ἐπικατάρatos ὁ μετατιθεὶς ὅρια του πλησίον· και ἐροῦσι πας ὁ λαός· γένοιτο. 18 ἐπικατάρatos ὁ πλανῶν τυφλὸν ἐν ὁδῷ· και ἐροῦσι πας ὁ λαός· γένοιτο. 19 ἐπικατάρatos ὁς ἂν ἐκκλινῇ κρίσιν προσηλύτου και ὀρφανοῦ και χήρας· και ἐροῦσι πας ὁ λαός· γένοιτο. 20 ἐπικατάρatos ὁ κοιμώμενος μετὰ γυναικὸς του πατρὸς αὐτοῦ, ὅτι ἀπεκάλυψε συγκάλυμμα του πατρὸς αὐτοῦ· και ἐροῦσι πας ὁ λαός· γένοιτο. 21 ἐπικατάρatos ὁ κοιμώμενος μετὰ παντὸς κτήνους· και ἐροῦσι πας ὁ λαός· γένοιτο. 22 ἐπικατάρatos ὁ κοιμώμενος μετὰ ἀδελφῆς ἐκ πατρὸς ἢ μητρὸς αὐτοῦ· και ἐροῦσι πας ὁ λαός· γένοιτο. 23 ἐπικατάρatos ὁ κοιμώμενος μετὰ πενθεράς αὐτοῦ· και ἐροῦσι πας ὁ λαός· γένοιτο. ἐπικατάρatos ὁ κοιμώμενος μετὰ της ἀδελφῆς της γυναικὸς αὐτοῦ· και ἐροῦσι πας ὁ λαός· γένοιτο. 24 ἐπικατάρatos ὁ τύπτων τον πλησίον δόλῳ· και ἐροῦσι πας ὁ λαός· γένοιτο. 25 ἐπικατάρatos ὁς ἂν λάβῃ δῶρα πατάξαι ψυχὴν αἵματος ἀδῶν· και ἐροῦσι πας ὁ λαός· γένοιτο. 26 ἐπικατάρatos πας ἀνθρώπος ὁς οὐκ ἐμμενεῖ ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις του νόμου τούτου ποιῆσαι αὐτοὺς· και ἐροῦσι πας ὁ λαός· γένοιτο.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΗ

1 ΚΑΙ ἔσται ὡς ἂν διαβῇτε τον Ιορδάνην εἰς την γῆν ἣν Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν δίδωσιν ὑμῖν, ἐάν ἀκοή ἀκούσης της φωνῆς Κυρίου του Θεοῦ σου, φυλάσσειν και ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς ταύτας, ας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, και δώσει σε Κύριος ὁ Θεός σου ὑπεράνω πάντων των ἐθνῶν της γῆς, 2 και ἡξουσιν ἐπὶ σε πάσαι αἱ εὐλογίαι αὗται και ευρήσουσί σε, ἐάν ἀκοή ἀκούσης της φωνῆς Κυρίου του Θεοῦ σου. 3 εὐλογημένος συ ἐν πόλει και εὐλογημένος συ ἐν ἀγρῷ· 4 εὐλογημένα τα ἔκγονα της κοιλίας σου και τα γενήματα της γῆς σου και τα βουκόλια των βοῶν σου και τα ποῖμνια των προβάτων σου· 5 εὐλογημένοι αἱ ἀποθῆκαί σου και τα ἐγκαταλείμματά σου· 6 εὐλογημένος συ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι σε, και εὐλογημένος συ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε. 7 παραδῶ Κύριος ὁ Θεός σου τους ἐχθρούς σου τους ἀνθεστηκότας σοι συντετριμμένους προ προσώπου σου· ὁδὼ μια ἐξελεύσονται προς σε και ἐν ἐπτά ὁδοῖς φεύζονται ἀπὸ προσώπου σου. 8 ἀποστείλει Κύριος ἐπὶ σε την εὐλογίαν ἐν τοῖς ταμείοις σου και ἐπὶ πάντα, οὐ ἂν ἐπιβάλῃς την χεῖρά σου, ἐπὶ της γῆς, ἥς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι. 9 ἀναστήσαι σε Κύριος αὐτῷ λαόν ἅγιον, ὃν τρόπον ὥμοσε τοῖς πατράσι σου, ἐάν ἀκούσης της φωνῆς Κυρίου του Θεοῦ σου και πορευθῇς ἐν πάσαις ταις ὁδοῖς αὐτοῦ· 10 και ὀψονταί σε πάντα τὰ ἔθνη της γῆς, ὅτι το ὄνομα Κυρίου ἐπικέκληταί σοι, και φοβηθήσονται σε. 11 και πληθύνει σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς ἀγαθὰ ἐν τοῖς ἐκγόνοις της κοιλίας σου, και ἐπὶ τοῖς ἐκγόνοις των κτηνῶν σου και ἐπὶ τοῖς γενήμασι της γῆς σου, ἐπὶ της γῆς σου ἣς ὥμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου δοῦναί σοι. 12 ἀνοίξει σοι Κύριος τον θησαυρόν αὐτοῦ τον ἀγαθόν, τον οὐρανόν, δούναι τον νετόν τῇ γῇ σου ἐπὶ καιρῷ αὐτοῦ· εὐλογῆσαι πάντα τὰ ἔργα των χειρῶν σου, και δανειεῖς ἔθνεσι πολλοῖς, συ δὲ οὐ δανειή, και ἀρξεις συ ἐθνῶν πολλῶν, σου δὲ οὐκ ἀρξουσι. 13 καταστήσαι σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς κεφαλὴν και μὴ εἰς οὐράν, και ἔσῃ τότε ἐπάνω και οὐκ ἔσῃ ὑποκάτω, ἐάν ἀκούσης της φωνῆς Κυρίου του Θεοῦ σου, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον φυλάσσειν και ποιεῖν· 14 οὐ παραβῇ ἀπὸ πασῶν των ἐντολῶν, ὧν ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, δεξιὰ οὐδέ ἀριστερὰ πορεύεσθαι ὀπίσω θεῶν ἐτέρων λατρύνειν αὐτοῖς.

15 Και ἔσται ἐάν μὴ εἰσακούσης της φωνῆς Κυρίου του Θεοῦ σου, φυλάσσειν και ποιεῖν πάσας τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ὅσας ἐγὼ ἐντέλλομαί σοι σήμερον, και ἐλεύσονται ἐπὶ σε πάσαι αἱ κατάραι αὗται και καταλήψονται σε. 16 ἐπικατάρatos συ ἐν πόλει, και ἐπικατάρatos συ ἐν ἀγρῷ· 17 ἐπικατάρatos αἱ ἀποθῆκαί σου και τα ἐγκαταλείμματά σου· 18 ἐπικατάρatos τα ἔκγονα της κοιλίας σου και τα γενήματα της γῆς σου, τα βουκόλια των βοῶν σου και τα ποῖμνια των προβάτων σου· 19 ἐπικατάρatos συ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι σε και ἐπικατάρatos συ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε. 20 ἀποστείλει Κύριος ἐπὶ σε την ἐνδειαν και την ἐκλιμίαν και την ἀνάλωσιν ἐπὶ πάντα, οὐ ἂν ἐπιβάλῃς την χεῖρά σου, ἕως ἂν ἐξολοθρεύσῃ σε και ἕως ἂν ἀπολέσῃ σε ἐν τάχει δια τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματά σου, διότι ἐγκατέλιπές με. 21 προσκολλήσαι Κύριος εἰς σε τον θάνατον, ἕως ἂν ἐξανάλῃ σε ἐπὶ της γῆς, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν. 22 πατάξαι σε

Κύριος εν απορία και πυρετω και ρίγει και ερεθισμω και ανεμοφθορία και τη ώχρα, και καταδιώζονται σε, έως αν απολέσωσί σε. 23 και έσται σοι ο ουρανός ο υπέρ κεφαλής σου χαλκούς, και η γη η υποκάτω σου σιδηρά. 24 δώη Κύριος ο Θεός σου τον νετόν της γης σου κονιορτόν, και Χους εκ του ουρανού καταβήσεται επί σε, έως αν εκτρίψη σε και έως αν απολέση σε εν τάχει. 25 δώη σε Κύριος επισκοπήν εναντίον των εχθρών σου· εν οδω μια εξελεύση προς αυτούς, και εν επτά οδοίς φεύξη από προσώπου αυτών· και έση εν διασπορά εν πάσαις βασιλείαις της γης. 26 και έσονται οι νεκροί υμών κατάβρωμα τοις πετεινοίς του ουρανού και τοις θηρίοις της γης, και ουκ έσται ο αποσοβών. 27 πατάζει σε Κύριος έλκει Αιγυπτίω εις την έδραν και ψώρα αγρία και κνήφη, ωστε μη δύνασθαι σε ιαθῆναι. 28 πατάζει σε Κύριος παραπληξία και αορασία και εκστάσει διανοίας, 29 και έση ψηλαφών μεσημβρίας, ωσει τις ψηλαφήσαι τυφλός εν τω σκότει, και ουκ ευοδώσει τας οδούς σου· και έση τότε αδικούμενος και διαρπαζόμενος πάσας τας ημέρας, και ουκ έσται σοι ο βοηθών. 30 γυναίκα λήψη, και ανήρ έτερος έξει αυτήν· οικίαν οικοδομήσεις, και ουκ οικήσεις εν αυτή· αμπελώνα φυτεύσεις, και ου μη τρυγήσης αυτόν· 31 ο μόσχος σου εσφαγμένος εναντίον σου, και ου φάγη εξ αυτού· ο όνος σου ηρπασμένος από σου, και ουκ αποδοθήσεται σοι· τα προβάτα σου δεδομένα τοις εχθροίς σου, και ουκ έσται σοι ο βοηθών· 32 οι υιοί σου και αι θυγατέρες σου δεδομένοι έθνει ετέρω και οι οφθαλμοί σου βλέπονται σφακελίζοντες εις αυτά, ουκ ισχύσει η χείρ σου· 33 τα εκφόρια της γης σου και πάντας τους πόνους σου φάγεται έθνος, ό ουκ επίστασαι, και έση αδικούμενος και τετραυσμένος πάσας τας ημέρας· 34 και έση παράκλητος δια τα οράματα των οφθαλμών σου, α βλέψη. 35 πατάζει σε Κύριος εν έλκει πονηρώ επί τα γόνατα και επί τας κνήμας, ωστε μη δύνασθαι ιαθῆναι σε από ίχνους των ποδών σου έως της κορυφής σου. 36 απαγάγοι Κύριός σε και τους άρχοντάς σου, ους αν καταστήσης επί σεαυτόν, επ ‘ έθνος, ό ουκ επίστασαι συ και οι πατέρες σου, και λατρεύσεις εκεί θεούς ετέροις, ζύλοις και λίθις. 37 και έση εκεί εν αινίγματι και παραβολή και διηγήματι εν πάσι τοις έθνεσιν, εις ους αν απαγάγη σε Κύριος εκεί. 38 σπέρμα πολύ εξοίσεις εις το πεδίο και ολίγα εισοίσεις, ό τι κατέδεεται αυτά η ακρίς. 39 αμπελώνα φυτεύσεις και κατεργά, και οίνον ου πίεσαι, ουδέ ευφρανθήση εξ αυτού, ό τι καταφάγεται αυτά ο σκώληξ. 40 ελαίαι έσονται σοι εν πάσι τοις ορίοις σου, και έλαιον ου χρίση, ό τι εκρυήσεται η ελαία σου. 41 υιούς και θυγατέρας γεννήσεις και ουκ έσονται σοι, απελεύσονται γαρ εν αιχμαλωσία. 42 πάντα τα ξύλινά σου και τα γενήματα της γης σου εξαναλώσει η ερισύβη. 43 ο προσήλυτος, ος εστιν εν σοί, αναβήσεται επί σε άνω άνω, συ δε καταβήση κάτω κάτω· 44 ούτος δανείει σοι, συ δε τούτω ου δανειείς, συ δε τούτω ου δανειείς· ούτος έσται κεφαλή, συ δε έση ουρά. 45 και ελεύσονται επί σε πάσαι αι κατάραι αύται και καταδιώζονται σε και καταλήψονται σε, έως αν εξολοθρεύση σε και έως αν απολέση σε, ό τι ουκ εισήκουσας της φωνής Κυρίου του Θεού σου, φυλάζει τας εντολάς αυτού και τα δικαιώματα, όσα ενετείλατό σοι. 46 και έσται εν σοί σημεία και τέρατα εν τω σπέρματι σου έως του αιώνος, 47 ανθ ‘ ων ουκ ελάτρευσας Κυρίω τω Θεω σου εν ευφροσύνη και αγαθή διανοία δια το πλήθος πάντων. 48 και λατρεύσεις τοις εχθροίς σου, ους εξαποστελεί Κύριος επί σε, εν λιμω και εν δίψει και εν γυμνότητι και εν εκλείψει πάντων· και επιθήση κλοιόν σιδηρούν επί τον τράχηλόν σου, έως αν εξολοθρεύση σε. 49 επάξει επί σε Κύριος έθνος μακρόθεν απ ‘ εσχάτου της γης ωσει όρμημα αετού, έθνος, ό ουκ ακούση της φωνής αυτού, 50 έθνος αναιδές προσώπω, όστις ου θυμασεί πρόσωπον πρεσβύτου και νέον ουκ ελεήσει, 51 και κατέδεεται τα έκγονα των κτηνών σου και τα γενήματα της γης σου, ωστε μη καταλιπείν σοι σίτον, οίνον, έλαιον, τα βουκόλια των βοών σου, και τα ποιμένα των προβάτων σου, έως αν απολέση σε 52 και εκτρίψη σε εν ταις πόλεσί σου, έως αν καθαιρεθώσι τα τείχη τα υψηλά και τα οχυρά, επ ‘ οίς συ πέποιθας επ ‘ αυτοίς, εν πάση τη γη σου, και θλίψει σε εν ταις πόλεσί σου, αις έδωκέ σοι. 53 και φαγή τα έκγονα της κοιλίας σου, κρέα υιών σου και θυγατέρων σου, όσα έδωκέ σοι Κύριος ο Θεός σου, εν τη στενοχωρία σου και εν τη θλίψει σου, ή θλίψει σε ο εχθρός σου. 54 ο απαλός ο εν σοί και ο τρυφερός σφόδρα βασκανεί τω οφθαλμω τον αδελφόν και την γυναίκα την εν τω κόλπω αυτού και τα καταλειμένα τέκνα, α αν καταλειφθή αυτω, 55 ωστε δούναι ενί αυτών από των σαρκών των τέκνων αυτού, ων αν κατέσθη, δια το μη καταλειφθῆναι αυτω ουδέν εν τη στενοχωρία σου και εν τη θλίψει σου, ή αν θλίψωσί σε οι εχθροί σου εν πάσαις ταις πόλεσί σου. 56 και η απαλή εν υμίν και η τρυφερά, ης ουχί πείραν έλαβεν ο πούς αυτής βαίνειν επί της γης δια την τρυφερότητα και δια την απαλότητα, βασκανεί τω οφθαλμω αυτής τον άνδρα αυτής τον εν κόλπω αυτής και τον υιόν και την θυγατέρα αυτής 57 και το χόριο αυτής το εξελθόν δια των μηρών αυτής και το τέκνον, ό εάν τέκη· καταφάγεται γαρ αυτά δια την ένδειαν πάντων κρυφή εν τη στενοχωρία σου και εν τη θλίψει σου, ή θλίψει σε ο εχθρός σου εν ταις πόλεσί σου. 58 εάν μη εισακούσης ποιείν πάντα τα ρήματα του νόμου τούτου τα γεγραμμένα εν τω βιβλίω τούτω φοβείσθαι το όνομα το έντιμον το θυμαστόν τούτο, Κύριον τον Θεόν σου, 59 και παραδοξάσει Κύριος τας πληγάς σου και τας πληγάς του σπέρματός σου, πληγάς μεγάλας και θυμαστάς, και νόσους πονηράς και πιστάς 60 και επιστρέψει πάσαν την οδύνην Αιγύπτου την πονηράν, ην διευλαβού από προσώπου αυτών, και κολληθήσονται εν σοί. 61 και πάσαν μαλακίαν και πάσαν πληγήν την μη γεγραμμένην και πάσαν την γεγραμμένην εν τω βιβλίω του νόμου τούτου επάξει Κύριος επί σε, έως αν εξολοθρεύση σε. 62 και καταλειφθήσεσθαι εν αριθμω βραχεί, ανθ ‘ ων ό τι ήτε ωσει τα άστρα του ουρανού τω πλήθει, ό τι ουκ εισήκουσας της φωνής Κυρίου του Θεού σου. 63 και έσται ον τρόπον ευφρανθή Κύριος επ ‘ υμίν εύ ποιήσαι υμάς και πληθύναι υμάς, ούτως ευφρανθήσεται Κύριος επ ‘ υμίν εξολοθρεύσαι υμάς, και εξαρθήσεσθαι εν τάχει από της γης, εις ην εισπορεύεσθαι εκεί κληρονομήσαι αυτήν. 64 και διασπερεί σε Κύριος ο Θεός σου εις πάντα τα έθνη απ ‘ άκρου της γης έως άκρου της γης, και δουλεύσεις εκεί θεούς ετέροις, ζύλοις και λίθις, ους ουκ ηπίστω συ και οι πατέρες σου. 65 αλλά και εν τοις έθνεσιν εκείνοις ουκ αναπαύσει σε, ουδ ‘ ου μη γέννηται στάσις τω ίχνει του ποδός σου, και δώσει σοι Κύριος εκεί καρδίαν αθυμούσαν και εκλείποντας

οφθαλμούς και τηκομένην ψυχὴν. 66 και ἔσται ἡ ζωὴ σου κρεμαμένη ἀπέναντι των οφθαλμών σου, και φοβηθήσῃς ἡμέρας και νυκτός και ου πιστεύσεις τῇ ζωῇ σου· 67 το πρωὶ ερεῖς· Πως αν γένοιτο εσπέρας; και το εσπέρας ερεῖς· Πως αν γένοιτο πρωί; ἀπὸ του φόβου τῆς καρδίας σου, α φοβηθήσῃς, και ἀπὸ των οραμάτων των οφθαλμών σου, ων ὄψῃ. 68 και αποστρέψει σε Κύριος εἰς Αἴγυπτον εν πλοίοις και εν τη ὁδῷ, ἢ εἶπα· ου προσθήσῃ ἐτι ἰδεῖν αὐτήν· και πραθήσεσθε ἐκεῖ τοις ἐχθροῖς υμῶν εἰς παῖδας και παιδίσκας, και ουκ ἔσται ὁ κτώμενος.

69 Οὗτοι οἱ λόγοι τῆς διαθήκης, οὓς ἐνετείλατο Κύριος Μωυσῇ στήσαι τοις υἱοῖς Ἰσραὴλ εν γῇ Μωάβ, πλην τῆς διαθήκης, ἧς διέθετο αυτοῖς εν Χωρῇβ.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΘ

1 ΚΑΙ ἐκάλεσε Μωυσῆς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ και εἶπε πρὸς αυτοὺς· υμεῖς ἐωράκατε πάντα, ὅσα ἐποίησε Κύριος εν γῇ Αἰγύπτῳ ἐνώπιον υμῶν Φαραῶ και τοῖς θεράπουσιν αὐτοῦ και πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ, 2 τοὺς πειρασμοὺς τοὺς μεγάλους, οὓς ἐωράκασιν οἱ οφθαλμοὶ σου, τα σημεῖα και τα τέρατα τα μεγάλα ἐκεῖνα· 3 και ουκ ἔδωκε Κύριος ὁ Θεὸς υμῖν καρδίαν εἰδέναι και οφθαλμοὺς βλέπειν και ὠτα ἀκοῦειν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 4 και ἤγαγεν υμᾶς τεσσαράκοντα ἔτη εν τῇ ἐρήμῳ· ουκ ἐπαλαιώθη τα ἱμάτια υμῶν, και τα υποδήματα υμῶν ου κατετρίβη ἀπὸ των ποδῶν υμῶν· 5 ἄρτον ουκ ἐφάγετε, οἶνον και σίκερα ουκ ἐπίετε, ἵνα γνῶτε, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς υμῶν ἐγώ. 6 και ἤλθετε ἕως του τόπου τούτου, και ἐξῆλθε Σηὼν βασιλεὺς Ἑσβεῶν και Ὠγ βασιλεὺς Βασάν εἰς συνάντησιν ἡμῖν εν πολέμῳ, και ἐπατάξαμεν αὐτοὺς 7 και ἐλάβομεν τὴν γῆν αὐτῶν, και ἔδωκα αὐτήν εν κλήρῳ τῷ Ρουβὴν και τῷ Γαδδί και τῷ ἡμίσει φυλῇ Μανασσή. 8 και φυλάξεσθε ποιεῖν πάντας τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, ἵνα συνήτε πάντα, ὅσα ποιήσετε.

9 Ὑμεῖς ἐστήκατε πάντες σήμερον ἐναντίον Κυρίου του Θεοῦ υμῶν, οἱ ἀρχίφυλοι υμῶν και ἡ γερουσία υμῶν και οἱ κριταὶ υμῶν, και οἱ γραμματοεισαγωγεῖς υμῶν, πας ἀνὴρ Ἰσραὴλ, 10 αἱ γυναῖκες υμῶν και τὰ ἔκγονα υμῶν και ὁ προσήλυτος ὁ εν μέσῳ τῆς παρεμβολῆς υμῶν, ἀπὸ ξυλοκόπου υμῶν και ἕως υδροφόρου υμῶν, 11 παρελθὲν εν τῇ διαθήκῃ Κυρίου του Θεοῦ υμῶν και εν ταῖς ἀραῖς αὐτοῦ, ὅσα Κύριος ὁ Θεὸς σου διατίθεται πρὸς σε σήμερον, 12 ἵνα στήσῃ σε αὐτῷ εἰς λαόν, και αὐτὸς ἔσται σου Θεός, ὃν τρόπον εἶπέ σοι, και ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, Ἀβραάμ και Ἰσαάκ και Ἰακώβ. 13 και ουχ υμῖν μόνοις ἐγὼ διατίθεμαι τὴν διαθήκην ταύτην και τὴν ἀράν ταύτην, 14 ἀλλὰ και τοῖς ὧδε οὖσι μεθ' υμῶν σήμερον ἐναντίον Κυρίου του Θεοῦ υμῶν και τοῖς μεθ' ὑμῶν ὧδε σήμερον. 15 ὅτι υμεῖς οἰδατε Πως κατωκήσαμεν εν γῇ Αἰγύπτῳ, ὡς παρήλθομεν εν μέσῳ των ἐθνῶν, οὓς παρήλθετε, 16 και ἰδετε τα βδελύγματα αὐτῶν και τὰ εἰδῶλα αὐτῶν, ξύλον και λίθον, ἀργύριον και χρυσίον, α ἐστὶ παρ' αὐτοῖς. 17 μη τις ἐστὶν εν υμῖν ἀνὴρ ἢ γυνή ἢ πατὴρ ἢ φυλὴ, τίνος ἡ διάνοια ἐξέκλινεν ἀπὸ Κυρίου του Θεοῦ υμῶν πορεύεσθαι λατρεύειν τοῖς θεοῖς των ἐθνῶν ἐκείνων; μη τις ἐστὶν εν υμῖν ρίζα ἀνὴρ φύουσα εν χολῇ και πικρίᾳ; 18 και ἔσται ἐάν ἀκούσῃ τα ῥήματα τῆς ἀράς ταύτης και ἐπιφημίσῃται εν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ λέγων· ὅσῃ μοι γένοιτο, ὅτι ἐνὶ ἀποπλάνῃ τῆς καρδίας μου πορεύσομαι, ἵνα μη συναπολέσῃ ὁ ἀμαρτωλὸς τὸν ἀναμάρτητον. 19 ου μη θελήσῃ ὁ Θεὸς εὐκλατεῦσαι αὐτῷ, ἀλλ' ἢ τότε ἐκκαυθήσεται ὁργὴ Κυρίου και ὁ ζήλος αὐτοῦ εν τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, και κολληθήσονται εν αὐτῷ πάσαι αἱ ἀραὶ τῆς διαθήκης ταύτης αἱ γεγραμμέναι εν τῷ βιβλίῳ του νόμου τούτου, και ἐξαλείψει Κύριος τὸ ὄνομα αὐτοῦ εκ τῆς ὑπὸ τον οὐρανόν· 20 και διαστελεῖ αὐτόν Κύριος εἰς κακά εκ πάντων υἱῶν Ἰσραὴλ κατὰ πάσας τὰς ἀράς τῆς διαθήκης τὰς γεγραμμένας εν τῷ βιβλίῳ του νόμου τούτου. 21 και ἐροῦσιν ἡ γενεὰ ἡ ἐτέρα, οἱ υἱοὶ υμῶν, οἱ ἀναστήσονται μεθ' υμᾶς, και ὁ ἀλλότριος, ὃς αν ἔλθῃ εκ γῆς μακρόθεν, και ὀφονταὶ τὰς πληγὰς τῆς γῆς ἐκείνης και τὰς νόσους αὐτῆς, ας ἀπέστειλε Κύριος ἐπ' αὐτήν, 22 θεῖον και ἄλα κατακεκαυμένον, πάσα ἡ γῇ αὐτῆς ου σπαρήσεται οὐδὲ ἀνατελεῖ, οὐδὲ μη ἀναβῇ ἐπ' αὐτήν παν χλωρόν, ὡσπερ κατεστράφη Σόδομα και Γόμορρα, Ἀδαμὰ και Σεβωῖμ, ας κατέστρεψε Κύριος εν θυμῷ και ὁργῇ, 23 και ἐροῦσι πάντα τα ἔθνη· διατί ἐποίησε Κύριος οὕτω τῇ γῇ ταύτῃ; τις ὁ θυμὸς τῆς ὁργῆς ὁ μέγας οὗτος; 24 και ἐροῦσιν· ὅτι κατέλιπον τὴν διαθήκην Κυρίου του Θεοῦ των πατέρων αὐτῶν, α διέθετο τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ὅτε ἐξῆγαγεν αὐτοὺς εκ γῆς Αἰγύπτου, 25 και πορευθέντες ἐλάτρευσαν θεοῖς ἐτέροις, οὓς ουκ ἠπίσταντο, οὐδὲ διένειμεν αὐτοῖς· 26 και ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην ἐπαγαγεῖν ἐπ' αὐτήν κατὰ πάσας τὰς κατὰρας τὰς γεγραμμένας εν τῷ βιβλίῳ του νόμου τούτου, 27 και ἐξήρην αὐτοὺς Κύριος ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν εν θυμῷ και ὁργῇ και παροξυσμῷ μεγάλῳ σφόδρα, και ἐξέβαλεν αὐτοὺς εἰς γῆν ἐτέραν ὡσεὶ νυν. 28 τα κρυπτὰ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, τα δε φανερά ἡμῖν και τοῖς τέκνοις ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιεῖν πάντα τὰ ῥήματα του νόμου τούτου.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Λ

1 ΚΑΙ ἔσται ὡς ἂν ἐλθῶσιν ἐπὶ σε πάντα τὰ ρήματα ταῦτα, ἡ εὐλογία καὶ ἡ κατάρτα, ἣν ἔδωκα πρὸ προσώπου σου, καὶ δέξῃ εἰς τὴν καρδίαν σου ἐν πάσι τοῖς ἔθνεσιν, οὐ ἐὰν διασκορπίσῃ σε Κύριος ἐκεῖ, 2 καὶ ἐπιστραφήσῃ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεόν σου καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς αὐτοῦ κατὰ πάντα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον, ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, 3 καὶ ἰάσεται Κύριος τὰς ἁμαρτίας σου καὶ ἐλεήσει σε καὶ πάλιν συνάξει σε ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς διεσκορπίσεν σε Κύριος ἐκεῖ. 4 ἐὰν ἢ ἡ διασπορά σου ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, ἐκεῖθεν συνάξει σε Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ ἐκεῖθεν λήψεται σε Κύριος ὁ Θεός σου· 5 καὶ εἰσάξει σε ὁ Θεός σου ἐκεῖθεν εἰς τὴν γῆν, ἣν ἐκληρονόμησαν οἱ πατέρες σου, καὶ κληρονομήσεις αὐτήν· καὶ εὖ σε ποιήσει καὶ πλεοναστόν σε ποιήσει ὑπὲρ τοὺς πατέρας σου. 6 καὶ περικαθαριεῖ Κύριος τὴν καρδίαν σου καὶ τὴν καρδίαν τοῦ σπέρματός σου, ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου, ἵνα ζῇς σὺ. 7 καὶ δώσει Κύριος ὁ Θεός σου τὰς ἀράς ταύτας ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου καὶ ἐπὶ τοὺς μισούντάς σε, οἱ ἐδίωξαν σε. 8 καὶ σὺ ἐπιστραφήσῃ καὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ ποιήσεις τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον, 9 καὶ πολυωρήσει σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν παντὶ ἔργῳ τῶν χειρῶν σου, ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῆς κοιλίας σου καὶ ἐν τοῖς ἐκγόνοις τῶν κτηνῶν σου καὶ ἐν τοῖς γενήμασι τῆς γῆς σου· ὅτι ἐπιστρέψει Κύριος ὁ Θεός σου εὐφρανθῆναι ἐπὶ σοὶ εἰς ἀγαθὰ, καθότι εὐφράνθη ἐπὶ τοῖς πατράσι σου, 10 ἐὰν εἰσακούσῃς τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, φυλάσσεσθαι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ καὶ τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ τὰς γεγραμμένας ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου τούτου, ἐὰν ἐπιστραφῇς ἐπὶ Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καὶ ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου.

11 Ὅτι ἡ ἐντολὴ αὕτη, ἣν ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον, οὐχ ὑπέρογκός ἐστιν οὐδὲ μακρὰν ἀπὸ σου ἐστιν. 12 οὐκ ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω ἐστὶ λέγων· τις ἀναβήσεται ἡμῖν εἰς τὸν οὐρανόν καὶ λήψεται ἡμῖν αὐτήν, καὶ ἀκούσαντες αὐτήν ποιήσομεν; 13 οὐδὲ πέραν τῆς θαλάσσης ἐστὶ λέγων· τις διαπεράσει ἡμῖν εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης καὶ λήψεται ἡμῖν αὐτήν, καὶ ἀκουστήν ἡμῖν ποιήσῃ αὐτήν, καὶ ποιήσομεν; 14 ἐγγὺς σου ἐστὶ τὸ ρῆμα σφόδρα ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου καὶ ἐν ταῖς χερσὶ σου ποιεῖν αὐτό.

15 Ἰδοὺ δέδωκα πρὸ προσώπου σου σήμερον τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον, τὸ ἀγαθόν καὶ τὸ κακόν. 16 ἐὰν εἰσακούσῃς τὰς ἐντολὰς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἃς ἐγὼ ἐντέλλομαι σοὶ σήμερον, ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Θεόν σου, πορεύεσθαι ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ καὶ φυλάσσεσθαι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ καὶ τὰς κρίσεις αὐτοῦ, καὶ ζήσῃς, καὶ πολλοὶ ἔσῃς, καὶ εὐλογῇ σε Κύριος ὁ Θεός σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ, εἰς ἣν εἰσπορεύῃ ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν. 17 καὶ ἐὰν μεταστῇ ἡ καρδιά σου καὶ μὴ εἰσακούσῃς καὶ πλανηθῇς προσκυνήσης θεοῖς ἑτέροις καὶ λατρεύῃς αὐτοῖς, 18 ἀναγγέλλω σοὶ σήμερον ὅτι ἀπώλεια ἀπολείσῃ καὶ οὐ μὴ πολυήμεροι γένῃσιν ἐπὶ τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑμεῖς διαβαίνετε τὸν Ἰορδάνην ἐκεῖ κληρονομήσαι αὐτήν. 19 διαμαρτύρομαι ὑμῖν σήμερον τὸν τε οὐρανόν καὶ τὴν γῆν, τὴν ζωὴν καὶ τὸν θάνατον δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν, τὴν εὐλογίαν καὶ τὴν κατάρτα· ἐκλεξάμενος τὴν ζωὴν σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου, 20 ἀγαπᾶν Κύριον τὸν Θεόν σου, εἰσακούειν τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ ἔχεισθαι αὐτό· ὅτι τούτο ἡ ζωὴ σου καὶ ἡ μακρότης τῶν ἡμερῶν σου, κατοικεῖν ἐπὶ τῆς γῆς, ἣς ὥμοσε Κύριος τοῖς πατράσι σου Ἀβραάμ καὶ Ἰσαάκ καὶ Ἰακώβ δοῦναι αὐτοῖς.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΑ

1 ΚΑΙ συνετέλεσε Μωυσῆς λαλῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους πρὸς πάντας τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, 2 καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἐκατόν καὶ εἴκοσιν ἐτῶν ἐγὼ εἰμι σήμερον· οὐ δυνήσομαι ἐτι εἰσπορεύεσθαι καὶ ἐκπορεύεσθαι, Κύριος δὲ εἶπε πρὸς με· οὐ διαβήσῃ τὸν Ἰορδάνην τούτον. 3 Κύριος ὁ Θεός σου ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου, αὐτός ἐξολοθρεύσει τὰ ἔθνη ταῦτα ἀπὸ προσώπου σου, καὶ κατακληρονομήσεις αὐτούς· καὶ Ἰησοὺς ὁ προπορευόμενος πρὸ προσώπου σου, κατὰ ἐλάλησεν Κύριος. 4 καὶ ποιήσει Κύριος ὁ Θεός σου αὐτοῖς καθὼς ἐποίησε Σηὼν καὶ Ὠγ, τοῖς δυσὶ βασιλεύσι τῶν Ἀμορραίων, οἱ ἦσαν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, καὶ τὴν γῆν αὐτῶν, καθότι ἐξολόθρευσεν αὐτούς· 5 καὶ παρέδωκεν αὐτούς Κύριος ὑμῖν, καὶ ποιήσετε αὐτοῖς, καθότι ἐνετείλαμην ὑμῖν. 6 ἀνδρίζου καὶ ἰσχυε, μὴ φοβοῦ μηδὲ δειλιάσῃς μηδὲ πτοηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου ὁ προπορευόμενος μεθ' ὑμῶν ἐν ὑμῖν, οὔτε μὴ σε ἀνῇ, οὔτε μὴ σε ἐγκαταλίπη. 7 καὶ ἐκάλεσε Μωυσῆς Ἰησοῦν καὶ εἶπεν αὐτῷ ἐναντὶ παντός Ἰσραὴλ· ἀνδρίζου καὶ ἰσχυε, σὺ γὰρ εἰσελεύσῃ πρὸ προσώπου τοῦ λαοῦ τούτου εἰς τὴν γῆν, ἣν ὥμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν δοῦναι αὐτοῖς, καὶ σὺ κατακληρονομήσεις αὐτήν αὐτοῖς· 8 καὶ Κύριος ὁ συμπορευόμενος μετὰ σου οὐκ ἀνήσει σε, οὐδὲ μὴ σε ἐγκαταλίπη· μὴ φοβοῦ μηδὲ δειλιά.

9 Καὶ ἔγραψε Μωυσῆς τὰ ρήματα τοῦ νόμου τούτου εἰς βιβλίον καὶ ἔδωκε τοῖς ἱερεῦσι τοῖς υἱοῖς Λευὶ τοῖς αἵρουσι τὴν κιβωτόν τῆς διαθήκης Κυρίου, καὶ τοῖς προσβυτέροις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ. 10 καὶ ἐνετείλατο Μωυσῆς αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ λέγων· μετὰ ἐπτὰ ἔτη ἐν καιρῷ ἐνιαυτοῦ ἀφέσεως ἐν εορτῇ σκηνοπηγίας, 11 ἐν τῷ συμπορεύεσθαι πάντα Ἰσραὴλ ὁφθῆναι ἐνώπιον Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ἐν τῷ τόπῳ ὃν ἐκλέξῃται Κύριος, ἀναγνώσεσθε τὸν νόμον τούτον ἐναντίον παντός Ἰσραὴλ εἰς τὰ ὦτα αὐτῶν· 12 ἐκκλησιάσας τὸν λαόν, τοὺς ἀνδρας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ ἔκγονα καὶ τὸν προσήλυτον τὸν ἐν ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, ἵνα ἀκούσωσι καὶ ἵνα μάθωσι φοβεῖσθαι Κύριον τὸν Θεόν ὑμῶν, καὶ ἀκούσονται ποιεῖν

πάντας τους λόγους του νόμου τούτου· 13 και οι υιοί αυτών, οί ουκ οίδασιν, ακούσονται και μαθήσονται φοβείσθαι Κύριον τον Θεόν σου πάσας τας ημέρας, όσας αυτοί ζώσιν επί της γης, εις ην υμείς διαβαίνετε τον Ιορδάνην εκεί κληρονομήσαι αυτήν.

14 Και είπε Κύριος προς Μωυσήν· ιδού εγγίκασιν αι ημέραι του θανάτου σου· κάλεσον Ιησούν και στήτε παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου, και εντελούμαι αυτω. και επορεύθη Μωυσής και Ιησούς εις την σκηνήν του μαρτυρίου, και έστησαν παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου. 15 και κατέβη Κύριος εν νεφέλη και έστη παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου, και έστη ο στύλος της νεφέλης παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου. 16 και είπε Κύριος προς Μωυσήν· ιδού συ κοιμά μετά των πατέρων σου, και αναστάς ούτος ο λαός εκπορνεύσει οπίσω θεών αλλοτρίων της γης, εις ην ούτος εισπορεύεται, και καταλείψουσί με και διασκεδάσουσι την διαθήκην μου, ην διεθέμην αυτοίς. 17 και οργισθήσομαι θυμω εις αυτούς εν τη ημέρα εκείνη και καταλείψω αυτούς και αποστρέψω το πρόσωπόν μου απ' αυτών, και έσται κατάβρωμα, και ευρήσουσιν αυτόν κακά πολλά και θλίψεις, και ερεί εν τη ημέρα εκείνη· διότι ουκ έστι Κύριος ο Θεός μου εν εμοί, εύροσάν με τα κακά ταύτα. 18 εγώ δε αποστροφή αποστρέψω το πρόσωπόν μου απ' αυτών εν τη ημέρα εκείνη δια πάσας τας κακίας, ας εποίησαν, ότι απέστρεψαν επί θεούς αλλοτρίους. 19 και νυν γράψατε τα ρήματα της ωδής ταύτης και διδάξατε αυτήν τους υιούς Ισραήλ και εμβαλείτε αυτήν εις το στόμα αυτών, ίνα γένηταί μοι η ωδή αύτη κατά πρόσωπον μαρτυρούσα εν υιοίς Ισραήλ. 20 εισάξω γαρ αυτούς εις την γην την αγαθήν, ην ώμοσα τοις πατράσιν αυτών δούναι αυτοίς, γην ρέουσαν γάλα και μέλι, και φάγονται και εμπλησθέντες κορησούν· και επιστραφήσονται επί θεούς αλλοτρίους και λατρεύουσιν αυτοίς και παροξυνούσί με και διασκεδάσουσι την διαθήκην μου. 21 και αντικαταστήσεται η ωδή αύτη κατά πρόσωπον μαρτυρούσα, ου γαρ μη επιλησθή από στόματος αυτών και από στόματος του σπέρματος αυτών· εγώ γαρ οίδα την πονηρίαν αυτών, όσα ποιούσιν ώδε σήμερον προ του εισαγαγείν με αυτούς εις την γην την αγαθήν, ην ώμοσα τοις πατράσιν αυτών. 22 και έγραψε Μωυσής την ωδήν ταύτην εν εκείνη τη ημέρα και edίδαζεν αυτήν τους υιούς Ισραήλ. 23 και ενετείλατο Μωυσής Ιησοί και είπεν· ανδρίζου και ίσχυε, συ γαρ εισάξεις τους υιούς Ισραήλ εις την γην, ην ώμοσεν αυτοίς Κύριος, και αυτός έσται μετά σου.

24 Ηνίκα δε συνετέλεσε Μωυσής γράφων πάντας τους λόγους του νόμου τούτου εις βιβλίον έως εις τέλος, 25 και ενετείλατο τοις Λευίταις τοις αίρουσι την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου λέγων· 26 λαβόντες το βιβλίον του νόμου τούτου θήσετε αυτό εκ πλαγίων της κιβωτού της διαθήκης Κυρίου του Θεού υμών, και έσται εκεί εν σοί εις μαρτύριον. 27 ότι εγώ επίσταμαι τον ερεθισμόν σου και τον τράχηλόν σου τον σκληρόν· έτι γαρ εμού ζώντος μεθ' υμών σήμερον, παραπικραίνοντες ήτε τα προς τον Θεόν, Πως ουχί και έσχατον του θανάτου μου; 28 εκκλησιάσατε προς με τους φυλάρχους υμών και τους πρεσβυτέρους υμών και τους κριτάς υμών και τους γραμματοεισαγωγείς υμών, ίνα λαλήσω εις τα ώτα αυτών πάντας τους λόγους τούτους, και διαμαρτύρωμαι αυτοίς τον τε ουρανόν και την γην· 29 οίδα γαρ ότι έσχατον της τελευτής μου ανομία ανομήσετε και εκκλινείτε εκ της οδού, ης ενετειλάμην υμίν, και συναντησεται υμίν τα κακά έσχατον των ημερών, ότι ποιήσετε τα πονηρά εναντίον Κυρίου παροργίσαι αυτόν εν τοις έργοις των χειρών υμών. 30 και ελάλησε Μωυσής εις τα ώτα πάσης εκκλησίας τα ρήματα της ωδής ταύτης έως εις τέλος.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΒ

1 ΠΡΟΣΕΧΕ ουρανέ, και λαλήσω, και ακουέτω η γη ρήματα εκ στόματός μου. 2 προσδοκάσθω ως νετός το απόφθεγμα μου, και καταβήτω ως δρόσος τα ρήματά μου, ωσεί όμβρος επ' άγνωστιν και ωσεί νιφετός επί χόρτον. 3 ότι το όνομα Κυρίου εκάλεσα· δότε μεγαλωσύνην τω Θεω ημών. 4 Θεός, αληθινά τα έργα αυτού, και πάσαι αι οδοί αυτού κρίσεις· Θεός πιστός, και ουκ έστιν αδικία, δίκαιος και όσιος Κύριος. 5 ημάρτοσαν ουκ αυτω τέκνα μωμητά, γενεά σκολιά και διεστραμμένη. 6 ταύτα Κυρίω ανταποδίδοτε; ούτω λαός μωρός και ουχί σοφός; ουκ αυτός ούτός σου πατήρ εκτήσατό σε και εποίησέ σε και έπλασέ σε; 7 μνήσθητε ημέρας αιώνος, σύνετε έτη γενεάς γενεών· επερώτησον τον πατέρα σου, και αναγγελεί σοι, τους πρεσβυτέρους σου, και ερούσί σοι. 8 ότε διεμέριζεν ο Ύψιστος έθνη, ως διέσπειρεν υιούς Αδάμ, έστησεν όρια εθνών κατά αριθμόν αγγέλων Θεού, 9 και εγενήθη μερίς Κυρίου λαός αυτού Ιακώβ, σχοίνισμα κληρονομίας αυτού Ισραήλ. 10 αυάρκησεν αυτόν εν γη ερήμω, εν δίψει καύματος εν γη ανύδρω· εκύκλωσεν αυτόν και επαίδευσεν αυτόν και διεφύλαξεν αυτόν ως κόρην οφθαλμού, 11 ως αετός σκεπάσαι νοσσίαν αυτού και επί τοις νεοσσοίς αυτού επεπόθησε, διείς τας πτέρυγας αυτού edέξατο αυτούς και ανέλαβεν αυτούς επί τώ μεταφρένων αυτού. 12 Κύριος μόνος ήγεν αυτούς και ουκ ην μετ' αυτών Θεός αλλότριος. 13 ανεβίβασεν αυτούς επί την ισχύν της γης, εφώμισεν αυτούς γενήματα αγρών· εθήλασαν μέλι εκ πέτρας και έλαιον εκ στερεάς πέτρας, 14 βούτυρον βοών και γάλα προβάτων μετά στέατος αρνών και κριών, υιών ταύρων και τράγων, μετά στέατος νεφρών πυρού, και αίμα σταφυλής έπιον οίνον. 15 και έφαγεν Ιακώβ και ενεπλήσθη, και απελάκτισεν ο ηγαπημένος, ελιπάνθη, επαχύνθη, επλατύνθη· και εγκατέλιπε τον Θεόν τον ποιήσαντα αυτόν και απέστη από Θεού σωτήρος αυτού. 16 παρώξυνάν με επ' αλλοτρίοις, εν βδελύγμασιν αυτών παρεπίκρανάν με· 17 έθυσαν δαιμονίους και ου Θεω, θεοίς, οίς ουκ ήδεισαν· καινοί και πρόσφατοι ήκασιν, ους ουκ ήδεισαν οι πατέρες αυτών. 18 Θεόν τον γεννήσαντά σε

εγκατέλιπες και επελάθου Θεού του τρέφοντός σε. 19 και είδε Κύριος και εζήλωσε και παρωξύνθη δι' οργήν υιών αυτού και θυγατέρων 20 και είπεν· αποστρέψω το πρόσωπόν μου απ' αυτών και δείξω τι έσται αυτοίς επ' εσχάτων ημερών· ότι γενεά εξεστραμμένη εστί, υιοί, οίς ουκ έστι πίστις εν αυτοίς. 21 αυτοί παρεζήλωσαν με επ' ου Θεω, παρώξυνάν με εν τοις ειδώλοις αυτών· καγώ παραζήλωσω αυτούς επ' ουκ έθνη, επί έθνη ασυνέτω παροργιώ αυτούς. 22 ότι πυρ εκκέκασται εκ του θυμού μου, καυθήσεται έως άδου κάτω, καταφάγεται γην και τα γενήματα αυτής, φλέξει θεμέλια ορέων. 23 συνάξω εις αυτούς κακά και τα βέλη μου συντελέσω εις αυτούς. 24 τηκόμενοι λιμω και βρώσει ορνέων και οπισθότονος ανιάτος· οδόντας θηρίων επαποστελώ εις αυτούς μετά θυμού συρόντων επί γην. 25 έξωθεν ατεκνώσει αυτούς μάχαιρα και εκ των ταμειών φόβος· νεανίσκος συν παρθένω, θηλάζων μετά καθεστηκότος πρεσβύτου. 26 είπα· διασπερώ αυτούς, παύσω δε εξ ανθρώπων το μνημόσυνον αυτών, 27 ει μη δι' οργήν εχθρών, ίνα μη μακροχρονίσωσιν, ίνα μη συνεπιθώνται οι υπεναντίοι, μη είπωσιν· η χείρ ημών η υψηλή και ουχί Κύριος εποίησε ταύτα πάντα. 28 ότι έθνος απολωλεκός βουλήν εστι, και ουκ έστιν εν αυτοίς επιστήμη. 29 ουκ εφρόνησαν συνιέναι ταύτα· καταδεξάσθωσαν εις τον επιόντα χρόνον. 30 Πως διώζεται εις χιλίους και δύο μετακινήσουσι μυριάδας, ει μη ο Θεός απέδοτο αυτούς και Κύριος παρέδωκεν αυτούς; 31 ότι ουκ εισίν ως ο Θεός ημών οι θεοί αυτών· οι δε εχθροί ημών ανόητοι. 32 εκ γαρ αμπέλου Σοδόμων η άμπελος αυτών, και η κληματίς αυτών εκ Γομόρρας· η σταφυλή αυτών σταφυλή χολής, βότρυς πικρίας αυτοίς· 33 θυμός δρακόντων ο οίνος αυτών και θυμός ασπίδων ανιάτος. 34 ουκ ιδού ταύτα συνήκται παρ' εμοί και εσφράγισται εν τοις θησαυροίς μου; 35 εν ημέρα εκδικήσεως ανταποδώσω, εν καιρω, όταν σφαλή ο πούς αυτών, ότι εγγύς ημέρα απωλείας αυτοίς, και πάρεστιν έτοιμα υμίν. 36 ότι κρινεί Κύριος τον λαόν αυτού και επί τοις δουλείς αυτού παρακληθήσεται· είδε γαρ παραλελυμένους αυτούς και εκλελοιπότες εν επαγωγή και πρειαμένους. 37 και είπε Κύριος· που εισιν οι θεοί αυτών, εφ' οίς επεποίθειςαν επ' αυτοίς; 38 ων το στέαρ των θυσιών αυτών ησθίετε και επίνετε τον οίνον των σπονδών αυτών; αναστήτωσαν και βοηθησάτωσαν υμίν και γεννηθήτωσαν υμίν σκεπασταί. 39 ιδετε ιδετε ότι εγώ ειμι, και ουκ έστι Θεός πλήν εμού· εγώ αποκτενώ και ζήν ποιήσω, πατάξω καγώ ίασομαι, και ουκ έστιν ος εξελίεται εκ των χειρών μου. 40 ότι αρw εις τον ουρανόν την χείρά μου και ομούμαι τη δεξιά μου και ερώ· ζω εγώ εις τον αιώνα, 41 ότι παροξυνw ως αστραπήν την μάχαιράν μου, και ανδέζεται κρίματος η χείρ μου, και αποδώσω δίκην τοις εχθροίς και τοις μισούσί με ανταποδώσω· 42 μεθύσω τα βέλη μου αφ' αίματος, και η μάχαιρά μου φάγεται κρέα, αφ' αίματος τραυματιών και αιχμαλωσίας, από κεφαλής αρχόντων εχθρών. 43 ευφράνθητε, ουρανοί, άμα αυτω, και προσκυνησάτωσαν αυτω πάντες άγγελοι Θεού· ευφράνθητε, έθνη μετά του λαού αυτού, και ενισχυσάτωσαν αυτω πάντες υιοί Θεού· ότι το αίμα των υιών αυτού εκδικάται, και εκδικήσει και ανταποδώσει δίκην τοις εχθροίς και τοις μισούσιν ανταποδώσει, και εκκαθαρίει Κύριος την γην του λαού αυτού.

44 Και έγγραψε Μωυσής την ωδήν ταύτην εν τη ημέρα εκείνη και εδίδαξεν αυτήν τους υιούς Ισραήλ. και εισήλθε Μωυσής και ελάλησε πάντας τους λόγους του νόμου τούτου εις τα ώτα του λαού, αυτός και Ιησούς ο του Ναυή. 45 και συνετέλεσε Μωυσής λαλών παντί Ισραήλ. 46 και είπε προς αυτούς· προσέχετε τη καρδιά επί πάντας τους λόγους τούτους, ους εγώ διαμαρτύρομαι υμίν σήμερον, α εντελείσθε τοις υιοίς υμών φυλάσσειν και ποιείν πάντας τους λόγους του νόμου τούτου· 47 ότι ουχί λόγος κενός ούτος υμίν, ότι αύτη η ζωή υμών, και ένεκεν του λόγου τούτου μακροημερεύσετε επί της γης, εις ην υμείς διαβαίνετε τον Ιορδάνην εκεί κληρονομήσαι αυτήν.

48 Και ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν εν τη ημέρα ταύτη λέγων· 49 ανάβηθι εις το όρος το Αβαρίμ τούτο, όρος Ναβαύ, ό εστιν εν γη Μωάβ κατά πρόσωπον Ιεριχώ, και ιδέ την γην Χαναάν, ην εγώ δίδωμι τοις υιοίς Ισραήλ, εις κατάσχεσιν, 50 και τελεύτα εν τω όρει, εις ό αναβαίνεις εκεί, και προστέθητι προς τον λαόν σου, ον τρόπον απέθανεν Ααρών ο αδελφός σου εν Ωρ τω όρει, και προσετέθη προς τον λαόν αυτού, 51 ότι ηπειθήσατε τω ρήματί μου εν τοις υιοίς Ισραήλ επί του ύδατος αντιλογίας Κάδης εν τη ερήμω Σίν, διότι ουχ ηγιασάτε με εν τοις υιοίς Ισραήλ· 52 ότι απέναντι όψη την γην και εκεί ουκ εισελεύση.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΓ

1 ΚΑΙ αύτη η ευλογία ην ηυλόγησε Μωυσής άνθρωπος του Θεού τους υιούς Ισραήλ προ της τελευτής αυτού· 2 και είπε·

Κύριος εκ Σινά ήκει και επέφανεν εκ Σηείρ ημίν και κατέσπενσεν εξ όρους Φαράν συν μυριάσι Κάδης, εκ δεξιών αυτού άγγελοι μετ' αυτού. 3 και εφείσατο του λαού αυτού, και πάντες οι ηγιασμένοι υπό τας χείράς σου· και ούτοι υπό σε εισι, και εδέξατο από των λόγων αυτού 4 νόμον, ον ενετείλατο ημίν Μωυσής, κληρονομίαν συναγωγαίς Ιακώβ. 5 και έσται εν τω ηγαπημένω άρχων, συναχθέντων αρχόντων λαών άμα φυλαίς Ισραήλ. 6 ζήτω Ρουβήν και μη αποθανέτω και έστω πολυς εν αριθμω. 7 και αύτη Ιούδα. εισάκουσον, Κύριε, φωνής Ιούδα, και εις τον λαόν αυτού εισέλθοισαν· αι χείρες αυτού διακρινουσίν αυτω, και βοηθός εκ των εχθρών αυτού έσθ. 8 και τω Λευί είπε· δότε Λευί δήλους αυτού και αλήθειαν αυτού, τω ανδρί τω οσίω, ον επείρασαν αυτόν εν πείρα, ελοιδόρησαν αυτόν επί ύδατος αντιλογίας· 9 ο λέγων τω πατρί και τη μητρί· ουχ εώρακά σε, και τους αδελφούς αυτού ουκ επέγνω και τους υιούς αυτού απέγνω· εφύλαξε τα λόγια σου και την διαθήκην σου διετήρησε. 10 δηλώσουσι τα δικαιώματά σου τω Ιακώβ και

τον νόμον σου τω Ισραήλ· επιθήσουσι θυμίαμα εν οργή σου δια παντός επί το θυσιαστήριόν σου. 11 ευλόγησον, Κύριε, την ισχύν αυτού και τα έργα των χειρών αυτού δέξαι· κατάξον οσφύν εχθρών επανεστηκότων αυτώ, και οι μισούντες αυτόν μη αναστήτωσαν. 12 και τω Βενιαμίν είπεν· ηγαπημένος υπό Κυρίου κατασκηνώσει πεποιθώς, και ο Θεός σκιάζει επ' αυτώ πάσας τας ημέρας, και ανά μέσον των ώμων αυτού κατέπαυσε. 13 και τω Ιωσήφ είπεν· απ' ευλογίας Κυρίου η γη αυτού, από ωρών ουρανού και δρόσου και από αβύσσων πηγών κάτωθεν 14 και καθ' ωραν γεννημάτων ηλίου τροπών και από συνόδων μηνών, 15 από κορυφής ορέων αρχής και από κορυφής βουνών αενάων 16 και καθ' ωραν γης πληρώσεως. και τα δεκτά τω οφθέντι εν τη βάτω έλθοισαν επί κεφαλήν Ιωσήφ, και επί κορυφής δοξασθείς επ' αδελφοίς. 17 πρωτότοκος ταύρου το κάλλος αυτού, κέρατα μονοκέρωτος τα κέρατα αυτού· εν αυτοίς έβνη κερατιεί άμα έως απ' άκρου γης. αύται μυριάδες Εφραΐμ, και αύται χιλιάδες Μανασσή. 18 και τω Ζαβουλών είπεν· ευφράνθητι, Ζαβουλών, εν εξοδία σου και Ισάαχαρ εν τοις σκηνώμασιν αυτού. 19 έβνη εξολοθρεύσουσι, και επικαλέσεται εκεί και θύσετε εκεί θυσίαν δικαιοσύνης, ότι πλούτος θαλάσσης θηλάσει σε και εμπόρια παράλιον κατοικούντων. 20 και τω Γάδ είπεν· ευλογημένος εμπλατύνων Γάδ· ως λέων ενεπαύσατο, συντρίψας βραχίονα και άρχοντα. 21 και είδεν απαρχήν αυτού, ότι εκεί εμερίσθη γη αρχόντων συνηγμένων άμα αρχηγούς λαών· δικαιοσύνην Κύριος εποίησε και κρίσιν αυτού μετά Ισραήλ. 22 και τω Δάν είπε· Δάν σκύμνος λέοντος και εκπηθήσεται εκ του Βασάν. 23 και τω Νεφθαλί είπε· Νεφθαλί πλησμονή δεκτών και εμπλησθήτω ευλογίας παρά Κυρίου· θάλασσαν και λίβα κληρονομήσει. 24 και τω Ασήρ είπεν· ευλογημένος από τέκνων Ασήρ και έσται δεκτός τοις αδελφοίς αυτού. βάψει εν ελαίω τον πόδα αυτού· 25 σίδηρος και χαλκός το υπόδημα αυτού έσται, ως αι ημέραι σου η ισχύς σου. 26 ουκ εστιν ωσπερ ο Θεός του ηγαπημένου· ο επιβαίνων επί τον ουρανόν βοηθός σου και ο μεγαλοπρεπής του στερεώματος. 27 και σκεπάσει σε Θεού αρχή και υπό ισχύ βραχιόνων αενάων και εκβαλεί από προσώπου σου εχθρόν λέγων· απόλοιο. 28 και κατασκηνώσει Ισραήλ πεποιθώς μόνος επί γης Ιακώβ, επί σίτω και οίνω, και ο ουρανός αυτώ συνεφής δρόσω. 29 μακάριος συ, Ισραήλ· τις όμοιός σοι λαός σωζόμενος υπό Κυρίου; υπερασπίει ο βοηθός σου, και η μάχαιρα αύχημά σου· και ψεύσονται σε οι εχθροί σου, και συ επί τον τράχηλον αυτών επιβήση.

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΔ

1 ΚΑΙ ανέβη Μωυσής από Αραβώθ Μωάβ επί το όρος Ναβαύ, επί κορυφήν Φασγά, ή εστιν επί προσώπου Ιεριχώ. και έδειξεν αυτώ Κύριος πάσαν την γην Γαλαάδ έως Δάν 2 και πάσαν την γην Νεφθαλί και πάσαν την γην Εφραΐμ και Μανασσή και πάσαν την γην Ιούδα έως της θαλάσσης της εσχάτης 3 και την έρημον και τα περίχωρα Ιεριχώ, πόλιν φοινίκων έως Σηγώρ. 4 και είπε Κύριος προς Μωυσήν· αύτη η γη, ην ώμοσα τω Αβραάμ και Ισαάκ και Ιακώβ λέγων· τω σπέρματι υμών δώσω αυτήν· και έδειξα τοις οφθαλμοίς σου, και εκεί ουκ εισελεύσθης. 5 και ετελεύτησε Μωυσής ο οικέτης Κυρίου εν γη Μωάβ δια ρήματος Κυρίου. 6 και έθαψαν αυτόν εν Γαί εγγύς οίκου Φογώρ· και ουκ είδεν ουδείς την ταφήν αυτού έως της ημέρας ταύτης. 7 Μωυσής δε ην εκατόν και είκοσιν ετών εν τω τελευταίω αυτών· ουκ ημαυρώθησαν οι οφθαλμοί αυτού, ουδέ εφθάρησαν τα χελώνια αυτού. 8 και έκλαυσαν οι υιοί Ισραήλ Μωυσήν εν Αραβώθ Μωάβ επί του Ιορδάνου κατά Ιεριχώ τριάκοντα ημέρας· και συνετελέσθησαν αι ημέραι πένθους κλαυθμού Μωυσή. 9 και Ιησούς υιος Ναυή ενεπλήσθη πνεύματος συνέσεως, επέθηκε γαρ Μωυσής τας χείρας αυτού επ' αυτόν· και εισήκουσαν αυτού οι υιοί Ισραήλ και εποίησαν καθότι ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή. 10 και ουκ ανέστη έτι προφήτης εν Ισραήλ ως Μωυσής, ον έγνω Κύριος αυτόν πρόσωπον κατά πρόσωπον, 11 εν πάσι τοις σημείοις και τέρασιν, ον απέστειλεν αυτόν Κύριος ποιήσαι αυτά εν γη Αιγύπτω Φαραώ και τοις θεράπουσιν αυτού και πάση τη γη αυτού, 12 τα θανμάσια τα μεγάλα και την χείρα την κραταιάν, α εποίησε Μωυσής έναντι παντός Ισραήλ.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΚΑΙ εγένετο μετά την τελευταίην Μωυσή, είπε Κύριος τω Ιησοί υιω Ναυή τω υπουργώ Μωυσή λέγων· 2 Μωυσής ο θεράπων μου τετελεύτηκε· νυν ουν αναστάς διάβηθι τον Ιορδάνην, συ και πας ο λαός ούτος εις την γην, ην εγώ δίδωμι αυτοίς. 3 πας ο τόπος, εφ' ον αν επιβήτε τω ίχνει των ποδών υμών, υμίν δώσω αυτόν, ον τρόπον είρηκα τω Μωυσή, 4 την έρημον και τον Αντιλίβανον έως του ποταμού του μεγάλου ποταμού Ευφράτου, και έως της θαλάσσης της εσχάτης αφ' ηλίου δυσμών έσται τα όρια υμών. 5 ουκ αντιστήσεται άνθρωπος κατενώπιον υμών πάσας τας ημέρας της ζωής σου, και ωσπερ ήμην μετά

Μωυσή, ούτως έσομαι και μετά σου και ουκ εγκαταλείψω σε, ουδ' υπερόψομαί σε. 6 ίσχυε και ανδρίζου, συ γαρ αποδιελείς τω λαω τούτω την γην, ην ώμοσα τοις πατράσιν υμών δούναι αυτοίς. 7 ίσχυε ουν και ανδρίζου, φυλάσσεσθαι και ποιείν καθότι ενετείλατό σοι Μωυσής ο παις μου, και ουκ εκκλινείς απ' αυτών εις δεξιά ουδέ εις αριστερά, ίνα συνής εν πάσιν οίς εάν πράσσης. 8 και ουκ αποστήσεται η βίβλος του νόμου τούτου εκ του στόματός σου, και μελετήσεις εν αυτω ημέρας και νυκτός, ίνα ειδής ποιείν πάντα τα γεγραμμένα· τότε ευοδωθήσῃ, και ευοδώσεις τας οδούς σου και τότε συνήσεις. 9 ιδού εντέταλμαί σοι· ίσχυε και ανδρίζου, μη δειλιάσης, μηδέ φοβηθής, ότι μετά σου Κύριος ο Θεός σου εις πάντα, ου εάν πορεύῃ. 10 Και ενετείλατο Ιησούς τοις γραμματεύσι του λαού λέγων· 11 εισέλθατε κατά μέσον της παρεμβολής του λαού και εντείλασθε τω λαω λέγοντες· ετοιμάζεσθε επισιτισμόν, ότι έτι τρεις ημέραι και υμείς διαβαίνετε τον Ιορδάνην τούτον εισελθόντες κατασχείν την γην, ην Κύριος ο Θεός των πατέρων υμών δίδωσιν υμίν. 12 και τω Ρουβήν και τω Γάδ και τω ημίσει φυλής Μανασσή είπεν Ιησούς· 13 μνήσθητε το ρήμα, ό ενετείλατο υμίν Μωυσής ο παις Κυρίου λέγων· Κύριος ο Θεός υμών κατέπαυσεν υμάς και έδωκεν υμίν την γην ταύτην. 14 αι γυναίκες υμών και τα παιδιά υμών και τα κτήνη υμών κατοικείτωσαν εν τη γη, ή έδωκεν υμίν, υμείς δε διαβήσεσθε εύζωνοι πρότεροι των αδελφών υμών, πας ο ισχύων, και συμμαχήσετε αυτοίς, 15 έως αν καταπαύσῃ Κύριος ο Θεός ημών τους αδελφούς υμών, ωσπερ και υμάς, και κληρονομήσωσι και ούτοι την γην, ην Κύριος ο Θεός ημών δίδωσιν αυτοίς. και απελεύσεσθε έκαστος εις την κληρονομίαν αυτού, ην έδωκεν υμίν Μωυσής εις το πέραν του Ιορδάνου επ' ανατολών ηλίου. 16 και αποκριθέντες τω Ιησού είπαν· πάντα όσα εάν εντείλῃ ημίν, ποιήσομεν και εις πάντα τόπον, ου εάν αποστείλῃς ημάς, πορευσόμεθα· 17 κατά πάντα, όσα ηκούσαμεν Μωυσή, ακουσόμεθα σου, πλήν έστω Κύριος ο Θεός ημών μετά σου, ον τρόπον ην μετά Μωυσή. 18 ο δε άνθρωπος, ος αν απείδησῃ σοι, και όστις μη ακούσῃ των ρημάτων σου καθότι εάν εντείλῃ αυτω, αποθανέτω. αλλά ίσχυε και ανδρίζου.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΚΑΙ απέστειλεν Ιησούς υιος Ναυή εκ Σαττίν δύο νεανίσκους κατασκοπεύσαι λέγων· ανάβητε και ιδετε την γην και την Ιεριχώ. και πορευθέντες οι δύο νεανίσκοι εισήλθον εις Ιεριχώ και εισήλθον εις οικίαν γυναικός πόρνης, ή όνομα Ραάβ, και κατέλυσαν εκεί. 2 και απηγγέλη τω βασιλεί Ιεριχώ λέγοντες· εισπεπόρευνται ώδε άνδρες των υιών Ισραήλ κατασκοπεύσαι την γην. 3 και απέστειλεν ο βασιλεύς Ιεριχώ και είπε προς Ραάβ λέγων· εξάγαγε τους άνδρας τους εισπορευμένους εις την οικίαν σου την νύκτα, κατασκοπεύσαι γαρ την γην ήκασι. 4 και λαβούσα η γυνή τους δύο άνδρας έκρυψεν αυτούς και είπεν αυτοίς λέγουσα· εισεληλύθασι προς με οι άνδρες· 5 ως δε η πύλη εκλείετο εν τω σκότει, και οι άνδρες εξήλθον, ουκ επίσταμαι που πεπόρευνται· καταδιώξατε οπίσω αυτών, ει καταλήψεσθε αυτούς. 6 αύτη δε ανεβίβασεν αυτούς επί το δώμα και έκρυψεν αυτούς εν τη λινοκαλάμη τη εστοιβασμένη αυτη επί του δώματος. 7 και οι άνδρες κατεδίωξαν οπίσω αυτών οδόν την επί του Ιορδάνου επί τας διαβάσεις, και η πύλη εκλείσθη. 8 και εγένετο ως εξήλθον οι διώκοντες οπίσω αυτών και αυτοί δε πριν ή κοιμηθήναι αυτούς, αύτη δε ανέβη προς αυτούς επί το δώμα 9 και είπε προς αυτούς· επίσταμαι ότι έδωκεν υμίν Κύριος την γην, επιπέπτωκε γαρ ο φόβος υμών εφ' ημάς· 10 ακηκόαμεν γαρ ότι κατέξηρानε Κύριος ο Θεός την ερυθράν θάλασσαν από προσώπου υμών, ότε εξεπορεύεσθε εκ γης Αιγύπτου, και όσα εποίησε τοις δυσί βασιλεύσι των Αμορραίων, οί ήσαν πέραν του Ιορδάνου, τω Σηών και Ωγ, ους εξωλοθρεύσατε αυτούς. 11 και ακούσαντες ημείς εξέστημεν τη καρδια ημών, και ουκ έσθη έτι πνεύμα εν ουδενί οικίαν σου προσώπου υμών, ότι Κύριος ο Θεός υμών Θεός εν ουρανω άνω και επί της γης κάτω. 12 και νυν ομόσατέ μοι Κύριον τον Θεόν, ότι ποιω υμίν έλεος και ποιήσατε και υμείς έλεος εν τω οίκω του πατρός μου 13 και ζωγήσατε τον οίκον του πατρός μου, την μητέρα μου και τους αδελφούς μου και πάντα τον οίκόν μου και πάντα, όσα εστίν αυτοίς, και εξελείσθε την ψυχήν μου εκ θανάτου. 14 και είπαν αυτη οι άνδρες· η ψυχή ημών ανθ' υμών εις θάνατον. και αυτή είπεν· ως αν παραδω Κύριος υμίν την πόλιν, ποιήσετε εις εμέ έλεος και αληθείαν. 15 και κατεχάλασεν αυτούς δια της θυρίδος 16 και είπεν αυτοίς· εις την ορεινήν απέλθετε, μη συναντήσωσιν υμίν οι καταδιώκοντες, και κρυβήσεσθε εκεί τρεις ημέρας, έως αν αποστρέψωσιν οι καταδιώκοντες οπίσω υμών, και μετά ταύτα απελεύσεσθε εις την οδόν υμών. 17 και είπαν προς αυτήν οι άνδρες· αθωοί εσμεν τω όρκω σου τούτω· 18 ιδού ημείς εισπορευόμεθα εις μέρος της πόλεως, και θήσεις το σημείον, το σπαρτίον το κόκκινον τούτο εκδήσεις εις την θυρίδα, δι' ης κατεβίβασας ημάς δι' αυτής, τον δε πατέρα σου και την μητέρα σου και τους αδελφούς σου και πάντα τον οίκον του πατρός σου συνάξεις προς σεαυτήν εις την οικίαν σου. 19 και έσται πας, ος αν εξέλθῃ την θύραν της οικίας σου έξω, ένοχος εαυτω έσται, ημείς δε αθωοι τω όρκω σου τούτω. και όσοι εάν γένωνται μετά σου εν τη οικία σου, ημείς ένοχοι εσόμεθα. 20 εάν δε τις ημάς αδικήσῃ ή και αποκαλύψῃ τους λόγους ημών τούτους, εσόμεθα αθωοι τω όρκω σου τούτω. 21 και είπεν αυτοίς· κατά το ρήμα υμών έστω· και εξαπέστειλεν αυτούς. 22 και επορεύθησαν και ήλθον εις την ορεινήν και κατέμειναν εκεί τρεις ημέρας· και εξελήθησαν οι καταδιώκοντες πάσας τας οδούς και ουχ εύροσαν. 23 και υπέστρεψαν οι δύο νεανίσκοι και κατέβησαν εκ του όρους και διέβησαν προς Ιησούν υιόν Ναυή και διηγήσαντο αυτω πάντα τα συμβεβηκότα αυτοίς. 24 και είπαν προς Ιησούν ότι παραδέδωκε Κύριος πάσαν την γην εν χειρί ημών, και κατέπτηχε πας ο κατοικών την γην εκείνην αφ' ημών.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΚΑΙ ὥρθρισεν Ἰησοῦς τὸ πρωῒ, καὶ ἀπήρην ἐκ Σαττίν καὶ ἦλθον ἕως τοῦ Ἰορδάνου καὶ κατέλυσαν ἐκεῖ προ τοῦ διαβῆναι. 2 καὶ ἐγένετο μετὰ τρεῖς ἡμέρας διήλθον οἱ γραμματεῖς δια τῆς παρεμβολῆς 3 καὶ ἐνετείλαντο τῷ λαῷ λέγοντες· ὅταν ἴδητε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ τοὺς ἱερεῖς ἡμῶν καὶ τοὺς Λευίτας αἰρόντας αὐτήν, ἀπαρεῖτε ἀπὸ τοῦ τόπον ὑμῶν καὶ πορεύσεσθε ὀπίσω αὐτῆς· 4 ἀλλὰ μακράν ἔστω ἀνά μέσον ὑμῶν καὶ ἐκείνης, ὅσον δισχιλίους πῆχεις στήσεσθε· μὴ προσεγγίσητε αὐτήν, ἵνα ἐπιστήσθῃ τὴν ὁδόν, ἣν πορεύσεσθε αὐτήν· οὐ γὰρ πεπόρευσθε τὴν ὁδὸν ἀπ' ἐχθρῶν καὶ τρίτης ἡμέρας. 5 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τῷ λαῷ· ἀγνίσασθε εἰς αὐρίον, ὅτι αὐρίον ποιήσει Κύριος ἐν ὑμῖν θάυμαστά. 6 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς ἱερεύσιν· ἀρατε τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου καὶ προπορεύεσθε τοῦ λαοῦ. καὶ ἦσαν οἱ ἱερεῖς τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου καὶ ἐπορεύοντο ἔμπροσθεν τοῦ λαοῦ. 7 καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀρχομαι ὑψῶσαί σε κατενώπιον πάντων υἱῶν Ἰσραὴλ, ἵνα γνῶσιν ὅτι καθότι ἤμην μετὰ Μωυσή, οὕτως ἔσομαι καὶ μετὰ σου. 8 καὶ νυν ἐντείλαι τοῖς ἱερεύσι τοῖς αἰρουσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης λέγων· ὡς ἂν εἰσέλθῃτε ἐπὶ μέρους τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῳ στήσεσθε. 9 καὶ εἶπεν Ἰησοῦς τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ· προσαγάγετε ὧδε καὶ ἀκούσατε τὸ ρῆμα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. 10 ἐν τούτῳ γινώσεσθε ὅτι Θεὸς ζῶν ἐν ὑμῖν καὶ ὀλοθρεύων ὀλοθρεύει ἀπὸ προσώπου ἡμῶν τὸν Χαναναῖον καὶ τὸν Χετταῖον καὶ τὸν Φερεζαῖον καὶ τὸν Εὐαῖον καὶ τὸν Ἀμορραῖον καὶ τὸν Γεργεσαῖον καὶ τὸν Ἰεβουσαῖον· 11 ἰδοὺ ἡ κιβωτὸς διαθήκης Κυρίου πάσης τῆς γῆς διαβαίνει τὸν Ἰορδάνην. 12 προχειρίσασθε ὑμῖν δώδεκα ἀνδρας ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἕνα ἀφ' ἐκάστης φυλῆς. 13 καὶ ἔσται ὡς ἂν καταπαύσωσιν οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου πάσης τῆς γῆς ἐν τῷ ὕδατι τοῦ Ἰορδάνου, τὸ ὕδωρ τοῦ Ἰορδάνου ἐκλείψει, τὸ δὲ ὕδωρ τὸ καταβαῖνον στήσεται. 14 καὶ ἀπῆρην ὁ λαὸς ἐκ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν διαβῆναι τὸν Ἰορδάνην, οἱ δὲ ἱερεῖς ἤρσαν τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου πρότεροι τοῦ λαοῦ. 15 ὡς δὲ εἰσπορεύοντο οἱ ἱερεῖς οἱ αἰρόντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην καὶ οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐβάφησαν εἰς μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ Ἰορδάνου· ὁ δὲ Ἰορδάνης ἐπληροῦτο καθ' ὅλην τὴν κρηπίδα αὐτοῦ ὡσεὶ ἡμέραι θερισμοῦ πυρῶν· 16 καὶ ἔσθη τὰ ὕδατα τὰ καταβαίνοντα ἀνωθεν, ἔσθη πῆγμα ἐν ἀφεστηκός μακράν σφόδρα σφοδρῶς ἕως μέρους Καραθιαρίμ, τὸ δὲ καταβαῖνον κατέβη εἰς τὴν θάλασσαν Ἀραβα, θάλασσαν ἀλός, ἕως εἰς τὸ τέλος ἐξέλιπε· καὶ ὁ λαὸς εἰστήκει ἀπέναντι Ἰεριχώ. 17 καὶ ἔσθησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἰρόντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐπὶ ζηράς ἐν μέσῳ τοῦ Ἰορδάνου· καὶ πάντες οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ διέβαινον δια ζηράς, ἕως συνετέλεσε πας ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΚΑΙ ἐπεὶ συνετέλεσε πας ὁ λαὸς διαβαίνων τὸν Ἰορδάνην, καὶ εἶπε Κύριος τῷ Ἰησοὶ λέγων· 2 παραλαβὼν ἀνδρας ἀπὸ τοῦ λαοῦ, ἕνα ἀφ' ἐκάστης φυλῆς, 3 σύνταξον αὐτοῖς λέγων· ἀνέλεσθε ἐκ μέσου Ἰορδάνου ἐτοιμοὺς δώδεκα λίθους καὶ τούτους διακομίσαντες ἅμα ὑμῖν αὐτοῖς, φέτε αὐτοὺς ἐν τῇ στρατοπεδείᾳ ὑμῶν, οὐ ἐὰν παρεμβάλητε ἐκεῖ τὴν νύκτα. 4 καὶ ἀνακαλεσάμενος Ἰησοῦς δώδεκα ἀνδρας τῶν ἐνδόξων ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἕνα ἀφ' ἐκάστης φυλῆς, 5 εἶπεν αὐτοῖς· προσαγάγετε ἔμπροσθέν μου προ προσώπου Κυρίου εἰς μέσον τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἀνελόμενος ἐκεῖθεν ἕκαστος λίθον ἀράτῳ ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, 6 ἵνα ὑπάρχωσιν ὑμῖν οὗτοι εἰς σημεῖον κείμενον διαπαντός, ἵνα ὅταν ἐρωτᾷ σε ὁ υἱός σου αὐρίον λέγων, τι εἰσιν οἱ λίθοι οὗτοι ἡμῖν; 7 καὶ σὺ δηλώσεις τῷ υἱῷ σου λέγων· ὅτι ἐξέλιπεν ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς ἀπὸ προσώπου κιβωτοῦ διαθήκης Κυρίου πάσης τῆς γῆς, ὡς διέβαιναν αὐτόν· καὶ ἔσονται οἱ λίθοι οὗτοι ὑμῖν μνημόσυνον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ ἕως τοῦ αἰῶνος. 8 καὶ ἐποίησαν οὕτως οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καθότι ἐνετείλατο Κύριος τῷ Ἰησοί, καὶ ἀναλαβόντες δώδεκα λίθους ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου, καθάπερ συνέταξε Κύριος τῷ Ἰησοί ἐν τῇ συντελείᾳ τῆς διαβάσεως τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ διεκόμισαν ἅμα εαυτοῖς εἰς τὴν παρεμβολὴν καὶ ἀπέθηκαν ἐκεῖ. 9 ἔσθησε δὲ Ἰησοῦς καὶ ἄλλους δώδεκα λίθους ἐν αὐτῷ τῷ Ἰορδάνῳ ἐν τῷ γενομένῳ τόπῳ ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου, καὶ εἰσιν ἐκεῖ ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. 10 εἰστήκεισαν δὲ οἱ ἱερεῖς οἱ αἰρόντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης ἐν τῷ Ἰορδάνῳ, ἕως οὐ συνετέλεσεν Ἰησοῦς πάντα, α ἐνετείλατο Κύριος ἀναγγεῖλαι τῷ λαῷ, καὶ ἔσπευσεν ὁ λαὸς καὶ διέβησαν. 11 καὶ ἐγένετο ὡς συνετέλεσε πας ὁ λαὸς διαβῆναι, καὶ διέβη ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης Κυρίου, καὶ οἱ λίθοι ἔμπροσθεν αὐτῶν. 12 καὶ διέβησαν οἱ υἱοὶ Ρουβὴν καὶ οἱ υἱοὶ Γάδ καὶ οἱ ἡμίσεις φυλῆς Μανασσὴ διεσκευασμένοι ἔμπροσθεν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καθάπερ ἐνετείλατο αὐτοῖς Μωυσής. 13 τετρακισμῦριοι εὐζωνοὶ εἰς μάχην διέβησαν ἐναντίον Κυρίου εἰς πόλεμον πρὸς τὴν Ἰεριχώ πόλιν. 14 ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἠύξησε Κύριος τὸν Ἰησοῦν ἐναντίον τοῦ παντός γένους Ἰσραὴλ, καὶ ἐφοβοῦντο αὐτόν, ὡς περ Μωυσήν, ὅσον χρόνον ἔζη.

15 Καὶ εἶπε Κύριος τῷ Ἰησοί λέγων· 16 ἐντείλαι τοῖς ἱερεύσι τοῖς αἰρουσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης τοῦ

μαρτυρίου Κυρίου εκβήναι εκ του Ιορδάνου. 17 και ενετείλατο Ιησούς τοις ιερεύσι λέγων· έκβητε εκ του Ιορδάνου. 18 και εγένετο ως εξέβησαν οι ιερείς οι αίροντες την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου εκ του Ιορδάνου και έζηκαν τους πόδας επί της γης, ωρμησε το ύδωρ του Ιορδάνου κατά χώραν και επορεύετο κατά χθές και τρίτην ημέραν δι' όλης της κρηπίδος. 19 και ο λαός ανέβη εκ του Ιορδάνου δεκάτη του μηνός του πρώτου· και κατεστρατοπέδευσαν οι υιοί Ισραήλ εν Γαλγάλοις κατά μέρος το προς ηλίου ανατολάς από της Ιεριχώ. 20 και τους δώδεκα λίθους τούτους, ους έλαβεν εκ του Ιορδάνου, έστησεν Ιησούς εν Γαλγάλοις 21 λέγων· όταν ερωτώσιν υμάς οι υιοί υμών λέγοντες· τι εισιν οι λίθοι ούτοι; 22 αναγγείλατε τοις υιοίς υμών, ότι επί ξηράς διέβη Ισραήλ τον Ιορδάνην τούτον, 23 αποξηράναντος Κυρίου του Θεού ημών το ύδωρ του Ιορδάνου εκ των έμπροσθεν αυτών, μέχρις ου διέβησαν· κατάπερ εποίησε Κύριος ο Θεός ημών την ερυθράν θάλασσαν, ην απεξήρανε Κύριος ο Θεός ημών έμπροσθεν ημών, έως παρήλθομεν, 24 όπως γνώσι πάντα τα έθνη της γης, ότι η δύναμις του Κυρίου ισχυρά εστι, και ίνα υμείς σέβησθε Κύριον τον Θεόν ημών εν παντί χρόνω.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΚΑΙ εγένετο ως ήκουσαν οι βασιλείς των Αμορραίων, οί ήσαν πέραν του Ιορδάνου, και οι βασιλείς της Φοινίκης οι παρά την θάλασσαν, ότι απεξήρανε Κύριος ο Θεός τον Ιορδάνην ποταμόν εκ των έμπροσθεν των υιών Ισραήλ εν τω διαβαίνειν αυτούς, και ετάκησαν αυτών αι διάνοιαι και κατεπλάγησαν και ουκ ην εν αυτοίς φρόνησις ουδεμία από προσώπου των υιών Ισραήλ. 2 υπό δε τούτον τον καιρόν είπε Κύριος τω Ιησοί· ποίησον σεαυτώ μαχαίρας πετρίνας εκ πέτρας ακροτόμου και καθίσας περιέτεμε τους υιούς Ισραήλ εκ δευτέρου. 3 και εποίησεν Ιησούς μαχαίρας πετρίνας ακροτόμους και περιέτεμε τους υιούς Ισραήλ επί του καλουμένου τόπου Βουνός των ακροβυστιών. 4 εν δε τρόπον περιεκάθαρεν Ιησούς τους υιούς Ισραήλ, όσοι ποτέ εγένοντο εν τη οδω και όσοι ποτέ απερίτμητοι ήσαν των εξεληλυθότων εξ Αιγύπτου, πάντας τούτους περιέτεμεν Ιησούς· 5 τεσσαράκοντα γαρ και δύο έτη ανέστραπται Ισραήλ εν τη ερήμω τη Μαβδαρίτιδι, 6 διό απερίτμητοι ήσαν οι πλείστοι αυτών των μαχίμων των εξεληλυθότων εκ γης Αιγύπτου οι απειθήσαντες των εντολών του Θεού, οίς και διώρισε μη ιδείν αυτούς την γην, ην ώμοσε Κύριος τοις πατράσιν αυτών δούναι, γην ρέουσαν γάλα και μέλι. 7 αντί δε τούτων αντικατέστησε τους υιούς αυτών, ους Ιησούς περιέτεμε, δια το αυτούς γεγεννήσθαι κατά την οδόν απεριτμήτους. 8 περιτμηθέντες δε ησυχίαν είχαν αυτοί· καθήμενοι εν τη παρεμβολή, έως υγιάσθησαν. 9 και είπε Κύριος τω Ιησοί υιω Ναυή· εν τη σήμερον ημέρα αφείλον τον ονειδισμόν Αιγύπτου αφ' υμών. και εκάλεσε το όνομα του τόπου εκείνου Γάλγαλα.

10 Και εποίησαν οι υιοί Ισραήλ το πάσχα τη τεσσαρεσκαιδεκάτη ημέρα του μηνός αφ' εσπέρας επί δυσμών Ιεριχώ εν τω πέραν του Ιορδάνου εν τω πεδίω 11 και εφάγοσαν από του σίτου της γης άζυμα και νέα. 12 εν ταύτη τη ημέρα εξέλιπε το μάνα μετά το βεβρωκέναι αυτούς εκ του σίτου της γης, και ουκέτι υπήρχε τοις υιοίς Ισραήλ μάνα· εκαρπίσαντο δε την χώραν των Φοινίκων εν τω ενιαυτω εκείνω.

13 Και εγένετο ως ην Ιησούς εν Ιεριχώ, και αναβλέψας τοις οφθαλμοίς είδεν άνθρωπον εστηκότα εναντίον αυτού, και η ρομφαία εσπασμένη εν τη χειρί αυτού. και προσελθών Ιησούς είπεν αυτώ· ημέτερος ει ή των υπεναντίων; 14 ο δε είπεν αυτώ· εγώ αρχιστράτηγος δυνάμειω Κυρίου νυνί παραγέγονα. και Ιησούς έπεσεν επί πρόσωπον επί την γην και είπεν αυτώ· δέσποτα, τι προστάσσεις τω σω οικέτη; 15 και λέγει ο αρχιστράτηγος Κυρίου προς Ιησούν· λύσαι το υπόδημα εκ των ποδών σου· ο γαρ τόπος, εφ' ω νυν έστηκες επ' αυτού, άγιός εστι.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΚΑΙ Ιεριχώ συγκεκλεισμένη και χωρωμένη, και ουδείς εξεπορεύετο εξ αυτής ουδέ εισεπορεύετο. 2 και είπε Κύριος προς Ιησούν· ιδού εγώ παραδίδωμι υποχείριόν σοι την Ιεριχώ και τον βασιλέα αυτής τον εν αυτη, δυνατούς όντας εν ισχύϊ· 3 συ δε περίστησον αυτη τους μαχίμους κύκλω, 4 και έσται ως αν σαλπίσσητε τη σάλπιγγι, ανακραγέτω πας ο λαός άμα· 5 και ανακραγόντων αυτών πεσείται αυτόματα τα τείχη της πόλεως, και εισελεύσεται πας ο λαός ορμήσας έκαστος κατά πρόσωπον εις την πόλιν. 6 και εισήλθεν Ιησούς ο του Ναυή προς τους ιερείς 7 και είπεν αυτοίς λέγων· παραγγείλατε τω λαω περιελθείν και κυκλώσαι την πόλιν, και οι μάχιμοι παραπορευέσθωσαν ενωπλισμένοι εναντίον Κυρίου· 8 και επτά ιερείς έχοντες επτά σάλπιγγας ιεράς παρελθέτωσαν ωσαύτως εναντίον του Κυρίου και σημαινέτωσαν ευτόνως, και η κιβωτός της διαθήκης Κυρίου επακολουθήτω· 9 οι δε μάχιμοι παραπορευέσθωσαν έμπροσθεν και οι ιερείς οι ουραγούντες οπίσω της κιβωτού της διαθήκης Κυρίου πορευόμενοι σαλπίζοντες. 10 τω δε λαω ενετείλατο Ιησούς λέγων· μη βοάτε, μηδέ ακουσάτω μηδείς την φωνήν υμών, έως αν ημέραν διαγγείλη αυτός αναβοήσαι, και τότε αναβοήσετε. 11 και περιελθούσα η κιβωτός της διαθήκης του Θεού ευθέως απήλθεν εις την παρεμβολήν και κοιμήθη εκεί. 12 και τη ημέρα τη δευτέρα ανέστη Ιησούς το πρωϊ, και

ήσαν οι ιερείς την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου, 13 και οι επτά ιερείς οι φέροντες τας σάλπιγγας τας επτά προεπορεύοντο εναντίον Κυρίου, και μετά ταύτα εισεπορεύοντο οι μάχιμοι και ο λοιπός όχλος όπισθεν της κιβωτού της διαθήκης Κυρίου· και οι ιερείς εσάλπισαν ταις σάλπιγξιν, και ο λοιπός όχλος άπας περιεκύκλωσε την πόλιν εξάκις εγγύθεν 14 και απήλθε πάλιν εις την παρεμβολήν. ούτως εποίει επί εξ ημέρας. 15 και τη ημέρα τη εβδόμη ανέστησαν όρθρου και περιήλθουσιν την πόλιν εν τη ημέρα εκείνη επτάκις· 16 και εγένετο τη περιόδω τη εβδόμη εσάλπισαν οι ιερείς, και είπεν Ιησούς τοις υιοίς Ισραήλ· κεκραζάτε, παρέδωκε γαρ Κύριος υμίν την πόλιν. 17 και έσται η πόλις ανάθεμα, αυτή και πάντα, όσα εστί εν αυτή, Κυρίω Σαβαώθ· πλήν Ραάβ την πόρνην περιποιήσασθε, αυτήν και πάντα όσα εστί εν τω οίκω αυτής. 18 αλλά υμείς φυλάξεσθε σφόδρα από του αναθέματος, μήποτε ενθυμηθέντες υμείς αυτοί λάβητε από του αναθέματος και ποιήσητε την παρεμβολήν των υιών Ισραήλ ανάθεμα και εκτρίψητε ημάς· 19 και παν αργύριον ή χρυσίον ή χαλκός ή σίδηρος άγιον έσται τω Κυρίω, εις θησαυρόν Κυρίου εισενεχθήσεται. 20 και εσάλπισαν ταις σάλπιγξιν οι ιερείς· ως δε ήκουσεν ο λαός των σαλπίγγων, ηλάλαξε πας ο λαός άμα αλαλαγμω μεγάλω και ισχυρω και έπεσεν άπαν το τείχος κύκλω, και ανέβη πας ο λαός εις την πόλιν. 21 και ανεθεμάτισεν αυτήν Ιησούς και όσα ην εν τη πόλει από ανδρός και έως γυναικός, από νεανίσκου και έως πρεσβύτου και έως μόσχου και υποζυγίου, εν στόματι ρομφαίας. 22 και τοις δυσί νεανίσκοις τοις κατασκοπεύσασιν είπεν Ιησούς· εισέλθατε εις την οικίαν της γυναικός και εξαγάγετε αυτήν εκείθεν και όσα εστί εν αυτή. 23 και εισήλθον οι δύο νεανίσκοι οι κατασκοπεύσαντες την πόλιν εις την οικίαν της γυναικός και εξηγάγosan Ραάβ την πόρνην και τον πατέρα αυτής και την μητέρα αυτής και τους αδελφούς αυτής και την συγγένειαν αυτής και πάντα, όσα ην αυτή, και κατέστησαν αυτήν έξω της παρεμβολής Ισραήλ. 24 και η πόλις ενεπρήσθη εν πυρισμω συν πάσι τοις εν αυτή, πλήν αργυρίου και χρυσίου και χαλκού και σιδήρου έδωκαν εις θησαυρόν Κυρίου εισενεχθήναι. 25 και Ραάβ την πόρνην και πάντα τον οίκον αυτής τον πατρικόν ελώγησεν Ιησούς, και κατώκησεν εν τω Ισραήλ έως της σήμερον ημέρας, διότι έκρυψε τους κατασκοπεύσαντας, ους απέστειλεν Ιησούς κατασκοπεύσαι την Ιερικώ. 26 και ωρκισεν Ιησούς εν τη ημέρα εκείνη εναντίον Κυρίου λέγων· επικατάρατος ο άνθρωπος, ος οικοδομήσει την πόλιν εκείνην· εν τω πρωτοτόκω αυτού θεμελιώσκει αυτήν και εν τω ελαχίστω αυτού επιστήσκει τας πύλας αυτής. και ούτως εποίησεν Οζάν ο εκ Βαιθήλ εν τω Αβιρών τω πρωτοτόκω θεμελίωσεν αυτήν και εν τω ελαχίστω διασωθέντι επέστησε τας πύλας αυτής. 27 και ην Κύριος μετά Ιησού, και ην το όνομα αυτού κατά πάσαν την γην.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ

1 ΚΑΙ επλημμέλησαν οι υιοί Ισραήλ πλημμέλειαν μεγάλην και ενοσφίσαντο από του αναθέματος· και έλαβεν Άχαρ υιος Χαρμί υιού Ζαμβρί υιού Ζαρά εκ της φυλής Ιούδα από του αναθέματος· και εθυμώθη Κύριος οργή τοις υιοίς Ισραήλ. 2 και απέστειλεν Ιησούς άνδρας εις Γαί, ή εστι κατά Βαιθήλ, λέγων· κατασκέψασθε την Γαί· 3 και ανέβησαν οι άνδρες και κατεσκέψαντο την Γαί. και ανέστρεψαν προς Ιησούν και είπαν προς αυτόν· μη αναβήτω πας ο λαός, αλλ' ωσεί δισχίλιοι ή τρισχίλιοι άνδρες αναβήτωσαν και εκπολιορκησάτωσαν την πόλιν· μη αναγάγης εκεί τον λαόν άπαντα, ολίγοι γαρ εισι. 4 και ανέβησαν ωσεί τρισχίλιοι άνδρες και έφυγον από προσώπου ανδρών Γαί. 5 και απέκτειναν απ' αυτών άνδρες Γαί εις τριακονταέξ άνδρας και κατεδίωξαν αυτούς από της πύλης και συνέτριψαν αυτούς από του καταφερούς· και επτοήθη η καρδιά του λαού και εγένετο ωσπερ ύδωρ. 6 και διέρρηξεν Ιησούς τα ιμάτια αυτού, και έπεσεν Ιησούς επί την γην επί πρόσωπον εναντίον Κυρίου έως εσπέρας, αυτός και οι πρεσβύτεροι Ισραήλ, και επεβάλοντο χουν επί τας κεφαλάς αυτών. 7 και είπεν Ιησούς· δέομαι Κύριε· ινατί διεβίβασεν ο παις σου τον λαόν τούτον τον Ιορδάνην παραδούναι αυτόν τω Αμορραίω απολέσαι ημάς; και ει κατεμείναμεν και κατωκίσθημεν παρά τον Ιορδάνην. 8 και τι ερώ, επεί μετέβαλεν Ισραήλ αυχένα απέναντι του εχθρού αυτού; 9 και ακούσας ο Χαναναίος και πάντες οι κατοικούντες την γην περικυκλώσουσιν ημάς και εκτρίψουσιν ημάς από της γης· και τι ποιήσεις το όνομά σου το μέγα; 10 και είπε Κύριος προς Ιησούν· ανάστηθι, ινατί τούτο συ πέπτωκας επί πρόσωπόν σου; 11 ημάρτηκεν ο λαός και παρέβη την διαθήκην, ην διεθήμην προς αυτούς, και κλέψαντες από του αναθέματος ένβαλον εις τα σκεύη αυτών. 12 και ου μη δύνωνται οι υιοί Ισραήλ υποστήναι κατά πρόσωπον των εχθρών αυτών· αυχένα επιστρέψουσιν έναντι των εχθρών αυτών, ότι εγενήθησαν ανάθεμα· ου προσθήσω έτι είναι μεθ' υμών, εάν μη εξάρητε το ανάθεμα εξ υμών αυτών. 13 αναστάς αγίασον τον λαόν και είπον αγιασθήναι εις αύριον· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· το ανάθεμά εστιν εν υμίν, ου δυνήσεσθε αντιστήναι απέναντι των εχθρών υμών, έως αν εξάρητε το ανάθεμα εξ υμών αυτών. 14 και συναχθήσεσθε πάντες το πρωϊ κατά φυλάς, και έσται η φυλή, ην αν δείξη Κύριος, προσάξετε κατά δήμους· και τον δήμον, ον εάν δείξη Κύριος, προσάξετε κατ' οίκον· και τον οίκον, ον εάν δείξη Κύριος, προσάξετε κατ' άνδρα· 15 και ος αν ενδειχθή, κατακαυθήσεται εν πυρί και πάντα, όσα εστί εν αυτω, ότι παρέβη την διαθήκην Κυρίου και εποίησεν ανομία εν Ισραήλ. 16 και ώρρησεν Ιησούς και προσήγαγε τον λαόν κατά φυλάς, και ενεδείχθη η φυλή Ιούδα· 17 και προσήχθη κατά δήμους, και ενεδείχθη δήμος Ζααϊ· 18 και προσήχθη κατ' άνδρα, και ενεδείχθη Άχαρ υιος Ζαμβρί υιού Ζαρά. 19 και είπεν Ιησούς τω Άχαρ· δος δόξαν σήμερον τω Κυρίω Θεω Ισραήλ και δος την εξομολόγησιν και ανάγγειλόν μοι τι εποίησας και μη κρύψης απ' εμού. 20 και απεκρίθη Άχαρ τω Ιησοί και είπεν· αληθώς

ἡμαρτον ἐναντίον Κυρίου του Θεοῦ Ἰσραὴλ· οὕτως και οὕτως ἐποίησα· 21 εἶδον ἐν τῇ προνομίᾳ ψιλὴν ποικίλην καλὴν και διακόσια δίδραχμα ἀργυρίου και γλῶσσαν μίαν χρυσὴν πεντήκοντα διδράχμων και ἐνθυμηθεὶς αὐτῶν ἔλαβον, και ἰδοὺ αὐτὰ ἐγκέκρυπται ἐν τῇ σκηνῇ μου και τὸ ἀργύριον κέκρυπται ὑποκάτω αὐτῶν. 22 και ἀπέστειλεν Ἰησοὺς ἀγγέλους, και ἔδραμον εἰς τὴν σκηνὴν εἰς τὴν παρεμβολὴν· και ταῦτα ἦν κεκρυμμένα εἰς τὴν σκηνὴν αὐτοῦ, και τὸ ἀργύριον ὑποκάτω αὐτῶν. 23 και ἐξήνεγκαν αὐτὰ ἐκ τῆς σκηνῆς και ἤνεγκαν πρὸς Ἰησοῦν και τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ, και ἔθηκαν αὐτὰ ἐναντὶ Κυρίου. 24 και ἔλαβεν Ἰησοὺς τὸν Ἀχαρ υἱὸν Ζαρά και ἀνήγαγεν αὐτόν εἰς φάραγγα Ἀχώρ και τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ και τὰς θυγατέρας αὐτοῦ και τοὺς μόσχους αὐτοῦ και τὰ υποζύγια αὐτοῦ και πάντα τὰ πρόβατα αὐτοῦ και τὴν σκηνὴν αὐτοῦ και πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, και πας ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ· και ἀνήγαγεν αὐτούς εἰς Ἐμεκαχώρ. 25 και εἶπεν Ἰησοὺς τῷ Ἀχαρ· τί ὠλόθρευσας ἡμᾶς; ἐξολοθρεύσαι σε Κύριος καθά και σήμερον. και ἐλιθοβολήσαν αὐτόν λίθοις πας Ἰσραὴλ. 26 και ἐπέστησαν αὐτῷ σωρόν λίθων μέγαν. και ἐπαύσατο Κύριος του θυμοῦ τῆς οργῆς· δια τούτο ἐπωνόμασεν αὐτὸ Ἐμεκαχώρ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η

1 ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν· μὴ φοβηθῇς μηδέ δειλιάσης, λάβε μετὰ σου πάντας τοὺς ἄνδρας τοὺς πολεμιστάς και ἀναστὰς ἀνάβηθι εἰς Γαί· ἰδοὺ δέδωκα εἰς τὰς χεῖράς σου τὸν βασιλέα Γαί και τὴν γῆν αὐτοῦ. 2 και ποιήσεις τὴν Γαί ὡς τρόπον ἐποίησας τὴν Ἱεριχώ και τὸν βασιλέα αὐτῆς, και τὴν προνομήν των κτηνῶν προνομεύσεις σεαυτῷ. κατὰστησον δὲ σεαυτῷ ἐνέδρα τὴ πόλιν εἰς τὰ ὀπίσω. 3 και ἀνέστη Ἰησοὺς και πας ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς ὥστε ἀναβῆναι εἰς Γαί. ἐπέλεξε δὲ Ἰησοὺς τριάκοντα χιλιάδας ἀνδρῶν δυνατοὺς ἐν ἰσχυρί και ἀπέστειλεν αὐτούς νυκτός. 4 και ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων· ὑμεῖς ἐνεδρεύσατε ὀπίσω τῆς πόλεως· μὴ μακράν γίνεσθε ἀπὸ τῆς πόλεως και ἐσεσθε πάντες ἑτοιμοί. 5 και ἐγὼ και πάντες οἱ μετ' ἐμοῦ προσάξομεν πρὸς τὴν πόλιν, και ἔσται ὡς ἂν ἐξέλθωσιν οἱ κατοικούντες Γαί εἰς συνάντησιν ἡμῖν, καθάπερ και πρῶην, και φευζόμεθα ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. 6 και ὡς ἂν ἐξέλθωσιν ὀπίσω ἡμῶν, ἀποσπάσομεν αὐτούς ἀπὸ τῆς πόλεως, και ἐρούσι· φεύγουσιν οὗτοι ἀπὸ προσώπου ἡμῶν, ὡς τρόπον και ἐμπροσθεν. 7 ὑμεῖς δὲ ἐξαναστήσεσθε ἐκ τῆς ἐνέδρας και πορεύσεσθε εἰς τὴν πόλιν. 8 κατὰ τὸ ρῆμα τούτου ποιήσετε· ἰδοὺ ἐντέταλμαι ὑμῖν. 9 και ἀπέστειλεν αὐτούς Ἰησοὺς, και ἐπορεύθησαν εἰς τὴν ἐνέδραν και ἐνεκάθισαν ἀνὰ μέσον Βαιθὴλ και ἀνὰ μέσον Γαί, ἀπὸ θαλάσσης τῆς Γαί. 10 και ὀρθρίσας Ἰησοὺς τὸ πρωῒ ἐπεσκέψατο τὸν λαόν· και ἀνέβησαν αὐτὸς και οἱ πρεσβύτεροι κατὰ πρόσωπον τοῦ λαοῦ ἐπὶ Γαί. 11 και πας ὁ λαὸς ὁ πολεμιστὴς μετ' αὐτοῦ ἀνέβησαν και πορευόμενοι ἤλθον ἐξεναντίας τῆς πόλεως ἀπὸ ἀνατολῶν, 12 και τὰ ἐνέδρα τῆς πόλεως ἀπὸ θαλάσσης. 14 και ἐγένετο ὡς εἶδε βασιλεὺς Γαί, ἔσπευσε και ἐξήλθεν εἰς συνάντησιν αὐτοῖς ἐπ' εὐθείας εἰς τὸν πόλεμον, αὐτὸς και πας ὁ λαὸς ὁ μετ' αὐτοῦ. και αὐτὸς οὐκ ᾔδει ὅτι ἐνέδρα αὐτῷ ἐστὶν ὀπίσω τῆς πόλεως. 15 και εἶδε και ἀνεχώρησεν Ἰησοὺς και Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν. 16 και κατεδίωξαν ὀπίσω των υἱῶν Ἰσραὴλ και αὐτοὶ ἀπέστησαν ἀπὸ τῆς πόλεως· 17 οὐ κατελείφθη οὐδεὶς ἐν τῇ Γαί, ὅς οὐ κατεδίωξεν ὀπίσω Ἰσραὴλ· και κατέλιπον τὴν πόλιν ἠνεωγμένην και κατεδίωξαν ὀπίσω Ἰσραὴλ. 18 και εἶπε Κύριος πρὸς Ἰησοῦν· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐν τῷ γαῖσῳ ἐν τῇ χειρὶ σου ἐπὶ τὴν πόλιν, εἰς γὰρ τὰς χεῖράς σου παραδédωκα αὐτήν, και τὰ ἐνέδρα ἐξαναστήσονται ἐν τάχει ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν. και ἐξέτεινεν Ἰησοὺς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, τὸν γαῖσόν, ἐπὶ τὴν πόλιν, 19 και τὰ ἐνέδρα ἐξάνεστησαν ἐν τάχει ἐκ τοῦ τόπου αὐτῶν και ἐξήλθοσαν, ὅτε ἐξέτεινε τὴν χεῖρα, και εἰσῆλθοσαν ἐπὶ τὴν πόλιν και κατελάβοντο αὐτήν και σπεύσαντες ἐνέπρησαν τὴν πόλιν ἐν πυρί. 20 και περιβλέψαντες οἱ κάτοικοι Γαί εἰς τὰ ὀπίσω αὐτῶν και ἐθεώρουν καπνὸν ἀναβαίνοντα ἐκ τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν· και οὐκ ἔτι εἶχον πού φύγωσιν ὧδε ἢ ὧδε. 21 και Ἰησοὺς και πας Ἰσραὴλ εἶδον ὅτι ἔλαβον τὰ ἐνέδρα τὴν πόλιν και ὅτι ἀνέβη ὁ καπνὸς τῆς πόλεως εἰς τὸν οὐρανόν, και μεταβαλόμενοι ἐπάταξαν τοὺς ἄνδρας τῆς Γαί. 22 και οὗτοι ἐξήλθοσαν ἐκ τῆς πόλεως εἰς συνάντησιν και ἐγενήθησαν ἀνὰ μέσον τῆς παρεμβολῆς, οὗτοι ἐντεύθεν και οὗτοι ἐντεύθεν· και ἐπάταξαν αὐτούς ἕως τοῦ μὴ καταλειφθῆναι αὐτῶν σεσωσμένον και διασφευγόντα. 23 και τὸν βασιλέα τῆς Γαί συνέλαβον ζώντα και προσήγαγον αὐτόν πρὸς Ἰησοῦν. 24 και ὡς ἐπαύσαντο οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἀποκτείνοντες πάντας τοὺς ἐν τῇ Γαί, τοὺς ἐν τοῖς πεδίοις και ἐν τῷ ὄρει ἐπὶ τῆς καταβάσεως, οὐ κατεδίωξαν αὐτούς ἀπ' αὐτῆς εἰς τέλος, και ἐπέστρεψεν Ἰησοὺς εἰς Γαί και ἐπάταξεν αὐτήν ἐν στόματι ρομφαίας. 25 και ἐγενήθησαν οἱ πεσόντες ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπὸ ἀνδρὸς και ἕως γυναικὸς δώδεκα χιλιάδες, πάντας τοὺς κατοικούντας Γαί, 27 πλὴν των κτηνῶν και των σκύλων των ἐν τῇ πόλει, πάντα α ἐπρονόμευσαν αὐτοῖς οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κατὰ πρόσταγμα Κυρίου, ὡς τρόπον συνέταξε Κύριος τῷ Ἰησοί. 28 και ἐνεπύρσεν Ἰησοὺς τὴν πόλιν ἐν πυρί· χῶμα αοίκητον εἰς τὸν αἰῶνα ἔθηκεν αὐτήν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης. 29 και τὸν βασιλέα τῆς Γαί ἐκρέμασεν ἐπὶ ξύλου διδύμου, και ἦν ἐπὶ τοῦ ξύλου ἕως ἐσπέρας· και ἐπιδύνοντος τοῦ ἡλίου συνέταξεν Ἰησοὺς και καθεύλοσαν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου και ἐρρίψαν αὐτὸ εἰς τὸν βόθρον και ἐπέστησαν αὐτῷ σωρόν λίθων, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ

1 Ως δε ήκουσαν οι βασιλείς των Αμορραίων οι εν τω πέραν του Ιορδάνου, οι εν τη ορεινή και οι εν τη πεδινή και οι εν πάση τη παραλία της θαλάσσης της μεγάλης και οι προς τω Αντιλιβάνω και οι Χετταίοι και οι Χαναναίοι και οι Φερεζαίοι και οι Ευαίοι και οι Αμορραίοι και οι Γεργεσαίοι και οι Ιεβουσαίοι, 2 συνήλθον επί το αυτό εκπολεμήσαι Ιησούν και Ισραήλ άμα πάντες. 2α Τότε ωκοδόμησεν Ιησούς θυσιαστήριον Κυρίω τω Θεω Ισραήλ εν όρει Γαιβάλ, 2β καθότι ενετείλατο Μωυσής ο θεράπων Κυρίου τοις υιοίς Ισραήλ, καθά γέγραπται εν τω νόμω Μωυσή, θυσιαστήριον λίθων ολοκλήρων, εφ' ους ουκ επεβλήθη σίδηρος, και ανεβίβασεν εκεί ολοκαυτώματα Κυρίω και θυσίαν σωτηρίου. 2γ και έγραψεν Ιησούς επί των λίθων το δευτερονόμιον, νόμον Μωυσή, ον έγραψεν ενώπιον των υιών Ισραήλ 2δ και πας Ισραήλ και οι πρεσβύτεροι αυτών και οι δικασταί και οι γραμματείς αυτών παρεπορεύοντο ένθεν και ένθεν της κιβωτού απέναντι, και οι ιερείς και οι Λευίται ήραν την κιβωτόν της διαθήκης Κυρίου, και ο προσήλυτος και ο αυτόχθων, οί ήσαν ήμισυ πλησίον όρους Γαριζίν, και οί ήσαν ήμισυ πλησίον όρους Γαιβάλ, καθότι ενετείλατο Μωυσής ο θεράπων Κυρίου ευλογήσαι τον λαόν εν πρώτοις. 2ε και μετά ταύτα ούτως ανέγνω Ιησούς πάντα τα ρήματα του νόμου τούτου, τας ευλογίας και τας κατάρας, κατά πάντα τα γεγραμμένα εν τω νόμω Μωυσή· 2ζ ουκ ην ρήμα από πάντων ων ενετείλατο Μωυσής τω Ιησοί, ό ουκ ανένω Ιησούς εις τα ώτα πάσης εκκλησίας υιών Ισραήλ, τοις ανδράσι και ταις γυναίξί και τοις παιδίοις και τοις προσηλύτοις τοις προσπορευομένοις τω Ισραήλ.

3 Και οι κατοικούντες Γαβαών ήκουσαν πάντα, όσα εποίησε Κύριος τη Ιεριχώ και τη Γαί. 4 και εποίησαν και γε αυτοί μετά πανουργίας και ελθόντες επεσιτίσαντο και ητοιμάσαντο και λαβόντες σάκκους παλαιούς επί των όνων αυτών και ασκούς οίνου παλαιούς και κατεργωγότας αποδεδεμένους, 5 και τα κόλλα των υποδημάτων αυτών, και τα σανδάλια αυτών παλαιά και καταπεπλεγματομένα εν τοις ποσίν αυτών. και τα ιμάτια αυτών πεπαλαιωμένα επάνω αυτών, και ο άρτος αυτών του επισιτισμού ξηρός και ευρωτιών και βεβρωμένος. 6 και ήλθον προς Ιησούν εις την παρεμβολήν Ισραήλ εις Γάλγαλα και είπαν προς Ιησούν και Ισραήλ· εκ γης μακρόθεν ήκαμεν, και νυν διάθεσθε ημίν διαθήκην. 1 1 και είπαν οι υιοί Ισραήλ προς τον Χορραϊόν· όρα μη εν εμοί κατοικείς, και Πως σοι διαθώμαι διαθήκην; 8 και είπαν προς Ιησούν· οικείται σου εσμεν. και είπε προς αυτούς Ιησούς· πόθεν εστέ και πόθεν παραγενόνατε; 9 και είπαν· εκ γης μακρόθεν σφόδρα ήκασιν οι παίδες σου εν ονόματι Κυρίου του Θεού σου· ακηκόαμεν γαρ το όνομα αυτού και όσα εποίησεν εν Αιγύπτω 10 και όσα εποίησε τοις βασιλεύσι των Αμορραίων, οί ήσαν πέραν του Ιορδάνου, τω Σηών βασιλεί των Αμορραίων και τω Ωγ βασιλεί της Βασάν, ος κατώκει εν Ασταρώθ και εν Εδραίν. 11 και ακούσαντες είπαν προς ημάς οι πρεσβύτεροι ημών και πάντες οι κατοικούντες την γην ημών λέγοντες· λάβετε εαυτοίς επισιτισμόν εις την οδόν και πορεύθητε εις συνάντησιν αυτών και ερείτε προς αυτούς· οικείται σου εσμεν, και νυν διάθεσθε ημίν την διαθήκην. 12 ούτοι οι άρτοι, θερμούς εφωδιάσθημεν αυτούς εν τη ημέρα, ή εξήλθομεν παραγενέσθαι προς υμάς. νυν δε εξηράνθησαν και γεγόνασι βεβρωμένοι. 13 και ούτοι οι ασκοί του οίνου, ους επλήσαμεν καινούς, και ούτοι ερώγασι· και τα ιμάτια ημών και τα υποδήματα ημών πεπαλαιώται από της πολλής οδού σφόδρα. 20 και έλαβον οι άρχοντες του επισιτισμού αυτών και Κύριον ουκ επηρώτησαν. 21 και εποίησεν Ιησούς προς αυτούς ειρήνην και διέθεντο προς αυτούς διαθήκην του διασώσαι αυτούς, και ώμοσαν αυτοίς οι άρχοντες της συναγωγής. 22 και εγένετο μετά τρεις ημέρας μετά το διαθέσθαι προς αυτούς διαθήκην, ήκουσαν ότι εγγύθεν αυτών εισι, και ότι εν αυτοίς κατοικούσι. 23 και απήραν οι υιοί Ισραήλ και ήλθον εις τας πόλεις αυτών· αι δε πόλεις αυτών Γαβαών και Κεφίρά και Βηρώθ και πόλεις Ιαρίν. 24 και ουκ εμαχέσαντο αυτοίς οι υιοί Ισραήλ, ότι ώμοσαν αυτοίς πάντες οι άρχοντες Κύριον τον Θεόν Ισραήλ· και διεγόγγυσαν πάσα η συναγωγή επί τοις άρχουσι. 25 και είπαν οι άρχοντες πάση τη συναγωγή· ημείς ωμόσαμεν αυτοίς Κύριον τον Θεόν Ισραήλ και νυν ου δυνησόμεθα άψασθαι αυτών· 26 τούτο ποιήσομεν, ζωγήσας αυτούς, και περιποιησόμεθα αυτούς, και ουκ έσται καθ' ημών οργή δια τον όρκον, ον ωμόσαμεν αυτοίς· 27 ζήσονται και έσονται ξυλοκόποι και υδροφόροι πάση τη συναγωγή, καθάπερ είπαν αυτοίς οι άρχοντες. 28 και συνεκάλεσεν αυτούς Ιησούς και είπεν αυτοίς· διατί παρελογίσασθε με λέγοντες, μακράν από σου εσμεν σφόδρα, υμείς δε εγχώριοι εστε των κατοικούντων εν ημίν; 29 και νυν επικατάρατοί εστε· ου μη εκλίπη εξ υμών δούλος ουδέ ξυλοκόπος ουδέ υδροφόρος εμοί και τω Θεω μου. 30 και απεκρίθησαν τω Ιησοί λέγοντες· ανηγγέλη ημίν όσα συνέταξε Κύριος ο Θεός σου Μωυσή τω παιδί αυτού, δούναι υμίν την γην ταύτην και εξολοθρεύσαι ημάς και πάντας τους κατοικούντας επ' αυτής προ προσώπου υμών, και εφοβήθημεν σφόδρα περί των ψυχών ημών από προσώπου υμών και εποιήσαμεν το πράγμα τούτο. 31 και νυν ιδού ημείς υποχείριοι υμίν· ως αρέσκει υμίν και ως δοκεί υμίν, ποιήσατε ημίν. 32 και εποίησαν αυτοίς ούτως· και εξείλατο αυτούς Ιησούς εν τη ημέρα εκείνη εκ χειρών υιών Ισραήλ, και ουκ ανείλον αυτούς. 33 και κατέστησεν αυτούς Ιησούς εν τη ημέρα εκείνη ξυλοκόπους και υδροφόρους πάση τη συναγωγή και τω θυσιαστηρίω του Θεού· δια τούτο εγένοντο οι κατοικούντες Γαβαών ξυλοκόποι και υδροφόροι του θυσιαστηρίου του Θεού έως της σήμερον ημέρας, και εις τον τόπον, ον αν εκλέξεται Κύριος.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΘ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι

1 ΩΣ δε ήκουσεν Αδωνιβεζέκ βασιλεύς Ιερουσαλήμ ότι έλαβεν Ιησούς την Γαί και εξωλόθρευσεν αυτήν, ον τρόπον εποίησαν την Ιεριχώ και τον βασιλέα αυτής, ούτως εποίησαν και την Γαί και τον βασιλέα αυτής, και ότι ηυτομόλησαν οι κατοικούντες Γαβαών προς Ιησούν και προς Ισραήλ, 2 και εφοβήθησαν απ' αυτών σφόδρα· ήδει γαρ ότι πόλις μεγάλη Γαβαών, ωσεί μία των μητροπόλεων, και πάντες οι άνδρες αυτής ισχυροί· 3 και απέστειλεν Αδωνιβεζέκ βασιλεύς Ιερουσαλήμ προς Ελάμ βασιλέα Χεβρών και προς Φιδών βασιλέα Ιεριμούθ και προς Ιεφθά βασιλέα Λαχίς και προς Δαβίν βασιλέα 'Οδολλάμ λέγων· 4 δεύτε, ανάβητε προς με και βοηθήσατέ μοι, και εκπολεμήσωμεν Γαβαών· ηυτομόλησαν γαρ προς Ιησούν και προς τους υιούς Ισραήλ. 5 και ανέβησαν οι πέντε βασιλείς των Ιεβουσαίων, βασιλεύς Ιερουσαλήμ και βασιλεύς Χεβρών και βασιλεύς Ιεριμούθ και βασιλεύς Λαχίς και βασιλεύς 'Οδολλάμ, αυτοί και πας ο λαός αυτών και περιεκάθισαν την Γαβαών και εξεπολιόρκουν αυτήν. 6 και απέστειλαν οι κατοικούντες Γαβαών προς Ιησούν εις την παρεμβολήν Ισραήλ εις Γάλγαλα λέγοντες· μη εκλύσης τας χείράς σου από των παιδών σου· ανάβηθι προς ημάς το τάχος και βοήθησον ημίν και εξελού ημάς· ότι συνηγμένοι εισίν εφ' ημάς πάντες οι βασιλείς των Αμορραίων, οι κατοικούντες την ορεινήν. 7 και ανέβη Ιησούς εκ Γαλγάλων, αυτοός και πας ο λαός ο πολειμιστής μετ' αυτού, πας δυνατός εν ισχυί. 8 και είπε Κύριος προς Ιησούν· μη φοβηθής αυτούς, εις γαρ τας χείράς σου παραδέδωκα αυτούς, ουχ υπολειφθήσεται εξ αυτών ουδείς ενώπιον υμών. 9 και επεί παρεγένετο Ιησούς επ' αυτούς άφνω, όλην την νύκτα εισεπορεύθη εκ Γαλγάλων. 10 και εξέστησεν αυτούς Κύριος από προσώπου των υιών Ισραήλ, και συνέτριψεν αυτούς Κύριος συντρίψει μεγάλη εν Γαβαών, και κατεδίωξαν αυτούς οδόν αναβάσεως 'Ωρωνίν και κατέκοπτον αυτούς έως Αζηκά και έως Μακηδά. 11 εν δε τω φεύγειν αυτούς από προσώπου των υιών Ισραήλ επί της καταβάσεως 'Ωρωνίν και Κύριος επέρριψεν αυτοίς λίθους χαλάζης εκ του ουρανού έως Αζηκά, και εγένοντο πλείους οι αποθανόντες δια τους λίθους της χαλάζης ή ους απέκτειναν οι υιοί Ισραήλ μαχαίρα εν τω πολέμω.

12 Τότε ελάλησεν Ιησούς προς Κύριον, ή ημέρα παρέδωκεν ο Θεός τον Αμορραίον υποχείριον Ισραήλ, ηνίκα συνέτριψεν αυτούς εν Γαβαών και συνετρίβησαν από προσώπου υιών Ισραήλ, και είπεν Ιησούς· στήτω ο ήλιος κατά Γαβαών και η σελήνη κατά φάραγγα Αιλών. 13 και έστη ο ήλιος και η σελήνη εν στάσει, έως ημύνατο ο Θεός τους εχθρούς αυτών. και έστη ο ήλιος κατά μέσον του ουρανού, ου προεπορεύετο εις δυσμάς εις τέλος ημέρας μιάς. 14 και ουκ εγένετο ημέρα τοιαύτη ουδέ το πρότερον ουδέ το έσχατον, ωστε επακούσαι Θεόν ανθρώπου, ότι Κύριος συνεξεπολέμησε τω Ισραήλ.

16 Και έφυγον οι πέντε βασιλείς ούτοι και κατεκρύβησαν εις το σπήλαιον το εν Μακηδά. 17 και απηγγέλη τω Ιησού λέγοντες· εύρηνται οι πέντε βασιλείς κεκρυμμένοι εν τω σπηλαίω τω εν Μακηδά. 18 και είπεν Ιησούς· κυλίσατε λίθους επί το στόμα του σπηλαίου και καταστήσατε άνδρας φυλάσσειν επ' αυτούς, 19 υμείς δε μη εστήκατε καταδιώκοντες οπισω των εχθρών υμών και καταλάβετε την ουραγίαν αυτών και μη αφήτε εισελθείν εις τας πόλεις αυτών· παρέδωκε γαρ αυτούς Κύριος ο Θεός ημών εις τας χείρας ημών. 20 και εγένετο ως κατέπαυσεν Ιησούς και πας υιος Ισραήλ κόπτοντες αυτούς κοπήν μεγάλην σφόδρα έως εις τέλος, και οι διασωζόμενοι διεσώθησαν εις τας πόλεις τας οχυράς, 21 και απεστράφη πας ο λαός προς Ιησούν εις Μακηδά υγίεις, και ουκ έγρυζεν ουδείς των υιών Ισραήλ τη γλώσση αυτού. 22 και είπεν Ιησούς· ανοίξατε το σπήλαιον και εξαγάγετε τους πέντε βασιλείς τούτους εκ του σπηλαίου. 23 και εξήγαγosan τους πέντε βασιλείς εκ του σπηλαίου, τον βασιλέα Ιερουσαλήμ και τον βασιλέα Χεβρών και τον βασιλέα Ιεριμούθ και τον βασιλέα Λαχίς και τον βασιλέα 'Οδολλάμ. 24 και επεί εξήγαγον αυτούς προς Ιησούν, και συνεκάλεσεν Ιησούς πάντα Ισραήλ, και τους εναρχομένους του πολέμου τους συμπορευομένους αυτω, λέγων αυτοίς· προπορεύεσθε και επίθετε τους πόδας υμών επί τους τραχήλους αυτών. και προσελθόντες επέθηκαν τους πόδας αυτών επί τους τραχήλους αυτών. 25 και είπεν Ιησούς προς αυτούς· μη φοβηθήτε αυτούς μηδέ δειλιάσητε· ανδρίζεσθε και ισχύετε, ότι ούτω ποιήσει Κύριος πάσι τοις εχθροίς υμών, ους υμείς καταπολεμείτε αυτούς. 26 και απέκτειναν αυτούς Ιησούς και εκρέμασεν αυτούς επί πέντε ζύλων, και ήσαν κρεμάμενοι επί των ζύλων έως εσπέρας. 27 και εγενήθη προς ηλίου δυσμάς ενετείλατο Ιησούς και καθείλον αυτούς από των ζύλων και έρριψαν αυτούς εις το σπήλαιον, εις ό κατεφύγosan εκεί, και επεκύλισαν λίθους επί το σπήλαιον έως της σήμερον ημέρας.

28 Και την Μακηδά ελάβοσαν εν τη ημέρα εκείνη και εφόνευσαν αυτήν εν στόματι ξίφους και εξωλόθρευσαν παν εμπνέον, ό ην εν αυτη, και ου κατελείφθη ουδείς εν αυτη διασεσωσμένος και διαπεφευγώς· και εποίησαν τω βασιλεί Μακηδά ον τρόπον εποίησαν τω βασιλεί Ιεριχώ. 29 και απήλθεν Ιησούς και πας Ισραήλ μετ' αυτού εκ Μακηδά εις Λεβνά και επολιόρκει Λεβνά. 30 και παρέδωκεν αυτήν Κύριος εις χείρας Ισραήλ, και έλαβον αυτήν και τον βασιλέα αυτής και εφόνευσαν αυτήν εν στόματι ξίφους και παν εμπνέον εν αυτη, και ου κατελείφθη εν αυτη διασεσωσμένος και διαπεφευγώς· και εποίησαν τω βασιλεί αυτής ον τρόπον εποίησαν τω βασιλεί Ιεριχώ.

31 και απήλθεν Ιησούς και πας Ισραήλ μετ' αυτού εκ Λεβνά εις Λαχίς και περιεκάθισεν αυτήν και επολιόρκει αυτήν. 32 και παρέδωκε Κύριος την Λαχίς εις τας χείρας Ισραήλ, και έλαβεν αυτήν εν τη ημέρα τη δευτέρα και εφόνευσαν αυτήν εν στόματι ξίφους και εξωλόθρευσαν αυτήν, ον τρόπον εποίησαν την Λεβνά. 33 τότε ανέβη Ελάμ βασιλεύς Γαζέρ βοηθήσων τη Λαχίς, και επάταξεν αυτόν Ιησούς εν στόματι ξίφους και τον λαόν αυτού έως του μη καταλειφθήναι αυτών σεσωσμένον και διαπεφευγότα. 34 και απήλθεν Ιησούς και πας Ισραήλ μετ' αυτού εκ Λαχίς εις 'Οδολλάμ και περιεκάθισεν αυτήν και εξεπολιόρκησεν αυτήν. 35 και παρέδωκεν αυτήν Κύριος εν χειρί Ισραήλ, και έλαβεν αυτήν εν τη ημέρα εκείνη και εφόνευσεν αυτήν εν στόματι ξίφους, και παν εμπνέον εν αυτη εφόνευσαν, ον τρόπον εποίησαν τη Λαχίς. 36 και απήλθεν Ιησούς και πας Ισραήλ μετ' αυτού εις Χεβρών και περιεκάθισεν αυτήν. 37 και

επάταξεν αυτήν εν στόματι ξίφους και παν το εμπνέον, όσα ην εν αυτη, ουκ ην διασεσωσμένος· ον τρόπον εποίησαν την 'Οδολλάμ, εξωλόθρευσαν αυτήν και όσα ην εν αυτη. 38 και απέστρεψεν Ιησούς και πας Ισραήλ εις Δαβίρ και περικαθίσαντες αυτήν 39 έλαβον αυτήν και τον βασιλέα αυτής και τας κώμας αυτής και επάταξεν αυτήν εν στόματι ξίφους και εξωλόθρευσαν αυτήν και παν εμπνέον εν αυτη και ου κατέλιπον αυτη ουδένα διασεσωσμένον· ον τρόπον εποίησαν τη Χεβρών και τω βασιλεί αυτής, ούτως εποίησαν τη Δαβίρ και τω βασιλεί αυτής. 40 και επάταξεν Ιησούς πάσαν την γην της ορεινής και την Ναγέβ και την πεδινήν και την Ασηδώς και τους βασιλείς αυτής, ου κατέλιπον αυτών σεσωσμένον· και παν εμπνέον ζωής εξωλόθρευσεν, ον τρόπον ενετείλατο Κύριος ο Θεός Ισραήλ, 41 από Κάδης Βαρνή έως Γάζης, πάσαν την Γοσόμ έως της Γαβαών, 42 και πάντας τους βασιλείς αυτών και την γην αυτών επάταξεν Ιησούς εισάπαξ, ότι Κύριος ο Θεός Ισραήλ συνεπολέμει τω Ισραήλ.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ

1 ΩΣ δε ήκουσεν Ιαβίν βασιλεύς Ασώρ, απέστειλε προς Ιαβάβ βασιλέα Μαρών και προς βασιλέα Συμοών και προς βασιλέα Αζίφ 2 και προς βασιλείς τους κατά Σιδώνα την μεγάλην, εις την ορεινήν και εις Άραβα απέναντι Κενερώς και εις το πεδιον και εις Φεναεδδώρ 3 και εις τους παραλίους Χαναναίους από ανατολών και εις τους παραλίους Αμορραίους και τους Χετταίους και Φερεζαίους και Ιεβουσαίους τους εν τω όρει και τους Ευαίους και τους υπό την Αερμών εις γην Μασσηφά. 4 και εξήλθον αυτοί και οι βασιλείς αυτών μετ' αυτών, ωσπερ η άμμος της θαλάσσης τω πλήθει, και ίπποι και άρματα πολλά σφόδρα. 5 και συνήλθον πάντες οι βασιλείς αυτοί και παρεγένοντο επί το αυτό και παρενέβαλον επί του ύδατος Μαρών πολεμήσαι τον Ισραήλ. 6 και είπε Κύριος προς Ιησούν· μη φοβηθής από προσώπου αυτών, ότι αύριον ταύτην την ωραν εγώ παραδίδωμι τέτροπωμένους αυτούς εναντίον του Ισραήλ· τους ίππους αυτών νευροκοπήσεις και τα άρματα αυτών κατακαύσεις εν πυρί. 7 και ήλθεν Ιησούς και πας ο λαός ο πολεμιστής επ' αυτούς επί το ύδωρ Μαρών εξάπινα και επέπεσαν επ' αυτούς εν τη ορεινή. 8 και παρέδωκεν αυτούς Κύριος υποχειρίου Ισραήλ, και κόπτοντες αυτούς κατεδίωκον έως Σιδώνος της μεγάλης και έως Μασερών και έως των πεδίων Μασσώχ κατ' ανατολάς και κατέκοψαν αυτούς έως του μη καταλειφθήναι αυτών διασεσωσμένον. 9 και εποίησεν αυτοίς Ιησούς ον τρόπον ενετείλατο αυτω Κύριος· τους ίππους αυτών ενευροκόπησε και τα άρματα αυτών ενέπρησε πυρί.

10 Και απεστράφη Ιησούς εν τω καιρω εκείνω και κατελάβετο Ασώρ και τον βασιλέα αυτής· ην δε Ασώρ το πρότερον άρχουσα πασών των βασιλειών τούτων. 11 και απέκτειναν παν εμπνέον εν αυτη εν ξίφει και εξωλόθρευσαν πάντας, και ου κατελείφθη εν αυτη εμπνέον· και την Ασώρ ενέπρησαν εν πυρί. 12 και πάσας τας πόλεις των βασιλειών και τους βασιλείς αυτών έλαβεν Ιησούς και ανείλεν αυτούς εν στόματι ξίφους, και εξωλόθρευσαν αυτούς, ον τρόπον συνέταξε Μωυσής ο παις Κυρίου. 13 αλλά πάσας τας πόλεις τας κευχωματισμένας ουκ ενέπρησεν Ισραήλ, πλην Ασώρ μόνην ενέπρησεν Ισραήλ 14 και πάντα τα σκύλα αυτής επρονόμεισαν εαυτοίς οι υιοί Ισραήλ, αυτούς δε πάντας εξωλόθρευσαν εν στόματι ξίφους, έως απώλεσεν αυτούς, ου κατέλιπον εξ αυτών ουδέν εμπνέον. 15 ον τρόπον συνέταξε Κύριος τω Μωυσή τω παιδί αυτού, και Μωυσής ωσαύτως ενετείλατο τω Ιησοί, και ούτως εποίησεν Ιησούς· ου παρέβη ουδέν από πάντων, ων συνέταξεν αυτω Μωυσής.

16 Και έλαβεν Ιησούς πάσαν την γην την ορεινήν και πάσαν την γην Ναγέβ και πάσαν την γην Γοσόμ και την πεδινήν και την προς δυσμαίς και το όρος Ισραήλ και τα ταπεινά τα προς τω όρει 17 από όρους Χελχά και ό προσαναβαίνει εις Σηιέρ και έως Βααλγάδ και τα πεδία του Λιβάνου υπό το όρος το Αερμών και πάντας τους βασιλείς αυτών έλαβε και ανείλε και απέκτεινε. 18 και ημέρας πλείους εποίησεν Ιησούς προς τους βασιλείς τούτους τον πόλεμον, 19 και ουκ ην πόλις, ην ουκ έλαβεν Ισραήλ, πάντα ελάβοσαν εν πολέμω. 20 ότι δια Κυρίου εγένετο κατισχύσαι αυτών την καρδίαν συναντάν εις πόλεμον προς Ισραήλ, ίνα εξολοθρευθώσιν, όπως μη δοθή αυτοίς έλεος, αλλ' ίνα εξολοθρευθώσιν, ον τρόπον είπε Κύριος προς Μωυσήν.

21 Και ήλθεν Ιησούς εν τω καιρω εκείνω και εξωλόθρευσε τους Ενακίμ εκ της ορεινής, εκ Χεβρών και εκ Δαβίρ και εξ Αναβώς και εκ παντός γένους Ισραήλ και εκ παντός όρους Ιούδα συν ταις πόλεσιν αυτών, και εξωλόθρευσεν αυτούς Ιησούς. 22 ου κατελείφθη των Ενακίμ από των υιών Ισραήλ, αλλά πλήν εν Γάζη και εν Γεθ και εν Ασεδώς κατελείφθη. 23 και έλαβεν Ιησούς πάσαν την γην, καθότι ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή και έδωκεν αυτούς Ιησούς εν κληρονομία Ισραήλ εν μερισμω κατά φυλάς αυτών. και η γη κατέπαυσε πολεμουμένη.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ

1 ΚΑΙ ούτοι οι βασιλείς της γης, ους ανείλον οι υιοί Ισραήλ και κατεκληρονόμησαν την γην αυτών πέραν του Ιορδάνου αφ' ηλίου ανατολών από φάραγγος Αρνών έως του όρους Αερμών και πάσαν την γην Άραβα

απ' ανατολών· 2 Σηών τον βασιλέα των Αμορραίων, ος κατώκει εν Εσεβών κυριεύων από Αροήρ, ή εστιν εν τη φάραγγι, κατά μέρος της φάραγγος, και το ήμισυ της Γαλαάδ έως Ιαβόκ, όρια υιών Αμμών, 3 και Άραβα έως της Θαλάσσης Χενερέθ κατ' ανατολάς και έως της Θαλάσσης Άραβα, θάλασσαν των αλών από ανατολών, οδόν την κατά Ασειμώθ, από Θαιμάν την υπό Ασηδώθ Φασγά· 4 και Ωγ βασιλεύς Βασάν υπελείφθη εκ των γιγάντων ο κατοικών εν Ασταρώθ και εν Εδραϊν, 5 άρχων από όρους Αερμών και από Σελχοί και πάσαν την γην Βασάν έως ορίων Γεσουρί και την Μαχί και το ήμισυ Γαλαάδ ορίων Σηών βασιλέως Εσεβών. 6 Μωυσής ο παίς Κυρίου και υιοί Ισραήλ επάταζαν αυτούς, και έδωκεν αυτήν Μωυσής εν κληρονομία Ρουβήν και Γάδ και τω ημίσει φυλής Μανασσή.

7 Και ούτοι οι βασιλείς των Αμορραίων, ους ανείλεν Ιησούς και υιοί Ισραήλ εν τω πέραν του Ιορδάνου παρά Θαλάσσαν Βααλγάδ εν τω πεδίω του Λιβάνου και έως όρους του Χελχά αναβαινόντων εις Σηείρ, και έδωκεν αυτήν Ιησούς ταις φυλαίς Ισραήλ κληρονομείν κατά κλήρον αυτών, 8 εν τω όρει και εν τω πεδίω και εν Άραβα και εν Ασηδώθ και εν τη ερήμω και Ναγέβ, τον Χετταϊον και τον Αμορραϊον και τον Χαναναϊον και τον Φερεζαϊον και τον Ευαϊον και τον Ιεβουσαϊον· 9 τον βασιλέα Ιεριχώ και τον βασιλέα της Γαί, ή εστι πλησίον Βαιθίλ, 10 βασιλέα Ιερουσαλήμ, βασιλέα Χεβρών, 11 βασιλέα Ιεριμούθ, βασιλέα Λαχίς, 12 βασιλέα Αιλάμ, βασιλέα Γαζέρ, 13 βασιλέα Δαβίρ, βασιλέα Γαδέρ, 14 βασιλέα Ερμάθ, βασιλέα Αράθ, 15 βασιλέα Λεβνά, βασιλέα Όδολλάμ, 16 βασιλέα Ήλάθ, 17 βασιλέα Ταφούγ, βασιλέα Όφέρ, 1 18-2 1 2 βασιλέα Αφέκ της Σαρών, βασιλέα Ασώρ, βασιλέα Συμοών, βασιλέα Μαρών, βασιλέα Αζίφ, βασιλέα Κάδης, βασιλέα Τανάχ, βασιλέα Μαγεδών, βασιλέα Ιεκονάμ του Χερμέλ, 23 βασιλέα Δώρ του Ναφεδδώρ, βασιλέα Γωϊμ της Γαλιλαίας, 24 βασιλέα Θαρσά· πάντες ούτοι βασιλείς είκοσιν εννέα.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

1 ΚΑΙ Ιησούς πρεσβύτερος προβεβηκώς των ημερών. και είπε Κύριος προς Ιησούν· συ προβέβηκας των ημερών, και η γη υπολέλειπται πολλή εις κληρονομίαν. 2 και αύτη η γη καταλειμμένη· όρια Φυλιστιείμ, ο Γεσιρί και ο Χαναναϊός· 3 από της οικήτου της κατά πρόσωπον Αιγύπτου έως των ορίων Ακκαρών εξ ευωνύμων των Χαναναίων προσλογίζεται ταις πέντε σατραπειάις των Φυλιστιείμ, τω Γαζαίω και τω Αζωτίω και τω Ασκαλωνίτη και τω Γετθαιώ και τω Ακκαρωνίτη· και τω Ευαίω 4 εκ Θαιμάν και πάση γη Χαναάν εναντίον Γάζης, και οι Σιδώνιοι έως Αφέκ, έως των ορίων των Αμορραίων, 5 και πάσαν την γην Γαβλί Φυλιστιείμ· και πάντα τον Λιβανον από ανατολών ηλίου, από Γαγγάλ υπό το όρος το Αερμών έως της εισόδου Εμάθ· 6 πας ο κατοικών την ορεινήν από του Λιβάνου έως της Μασερεφωθαίμ, πάντας τους Σιδωνίους, εγώ αυτούς εξολοθρεύσω από προσώπου Ισραήλ· αλλά διάδος αυτήν εν κλήρω τω Ισραήλ, ον τρόπον σοι ενετειλάμην. 7 και νυν μέρισον την γην ταύτην εν κληρονομία ταις εννέα φυλαίς και τω ημίσει φυλής Μανασσή· από του Ιορδάνου έως της Θαλάσσης της μεγάλης κατά δυσμάς ηλίου δώσεις αυτήν, η Θαλάσσα η μεγάλη οριεί. 8 ταις δυσί φυλαίς και τω ημίσει φυλής Μανασσή, τω Ρουβήν και τω Γάδ, έδωκε Μωυσής εν τω πέραν του Ιορδάνου· κατ' ανατολάς ηλίου δέδωκεν αυτήν Μωυσής ο παίς Κυρίου, 9 από Αροήρ, ή εστιν επί του χείλους χειμάρρου Αρνών, και την πόλιν την εν μέσω της φάραγγος και πάσαν την Μισώρ από Μαιδαβά έως Δαιβάν, 10 πάσας τας πόλεις Σηών βασιλέως Αμορραίων, ος εβασίλευσεν εν Εσεβών, έως των ορίων υιών Αμμών, 11 και την Γαλααδίτιδα και τα όρια Γεσιρί και του Μαχατί, παν όρος Αερμών και πάσαν την Βασανίτιν έως Σελλά, 12 πάσαν την βασιλείαν Ωγ εν τη Βασανίτιδι, ος εβασίλευσεν εν Ασταρώθ και εν Εδραϊν· ούτος κατελείφθη από των γιγάντων, και επάταξεν αυτόν Μωυσής και εξωλόθρευσεν. 13 και ουκ εξωλόθρευσαν οι υιοί Ισραήλ τον Γεσιρί και τον Μαχατί και τον Χαναναϊον, και κατώκει βασιλεύς Γεσιρί και ο Μαχατί εν τοις υιοίς Ισραήλ έως της σήμερον ημέρας. 14 πλήν της φυλής Λευί ουκ εδόθη κληρονομία· Κύριος ο Θεός Ισραήλ, ούτος κληρονομία αυτών, καθά είπεν αυτοίς Κύριος. και ούτος ο καταμερισμός, ον κατεμέρισε Μωυσής τοις υιοίς Ισραήλ εν Αραβώθ Μωάβ εν τω πέραν του Ιορδάνου κατά Ιεριχώ.

15 Και έδωκε Μωυσής τη φυλή Ρουβήν κατά δήμους αυτών. 16 και εγενήθη αυτών τα όρια από Αροήρ, ή εστι κατά πρόσωπον φάραγγος Αρνών, και η πόλις η εν τη φάραγγι Αρνών. και πάσαν την Μισώρ έως Εσεβών 17 και πάσας τας πόλεις τας ούσας εν τη Μισώρ και Δαιβών και Βαμωθβάαλ και οικου Βεελμών 18 και Ιασσά και Κεδημώθ και Μεφασά 19 και Καριαθαίμ και Σεβαμά και Σεραδά και Σιώρ εν τω όρει Εμάκ 20 και Βαιθφογόρ και Ασηδώθ Φασγά και Βαιθασειμώθ 21 και πάσας τας πόλεις του Μισώρ και πάσαν την βασιλείαν του Σηών βασιλέως των Αμορραίων, ον επάταξε Μωυσής αυτόν και τους ηγουμενους Μαδιάμ και τον Ευί και τον Ροκόμ και τον Σουρ και τον Ούρ και τον Ροβέ άρχοντας παρά Σηών και τους κατοικούντας την γην. 22 και τον Βαλαάμ τον του Βεώρ, τον μάντιν, απέκτειναν εν τη ροπή. 23 εγένετο δε τα όρια Ρουβήν· Ιορδάνης όριον, αύτη η κληρονομία υιών Ρουβήν κατά δήμους αυτών, αι πόλεις αυτών και αι επαύλεις αυτών. 24 έδωκε δε Μωυσής τοις υιοίς Γάδ κατά δήμους αυτών. 25 και εγένετο τα όρια αυτών Ιαζήρ, πάσαι πόλεις Γαλαάδ και το ήμισυ γης υιών Αμμών έως Αροήρ, ή εστι κατά πρόσωπον Ραββά, 26 και από Εσεβών έως Ραμώθ κατά την Μασσηφά και Βοτανίμ και Μασαννίμ έως των ορίων Δαβίρ, 27 και Εμέκ Βαιθαράμ Βανθαναβρά και Σοκχωθά και Σαφάν και την λοιπήν βασιλείαν Σηών βασιλέως Εσεβών, και ο Ιορδάνης οριεί έως μέρους της Θαλάσσης Χενερέθ πέραν του Ιορδάνου απ' ανατολών. 28 αύτη η κληρονομία υιών Γάδ κατά δήμους αυτών, αι πόλεις αυτών και αι επαύλεις αυτών. 29 και έδωκε

Μωυσής τω ημίσει φυλής Μανασσή κατά δήμους αυτών. 30 και εγένετο τα όρια αυτών από Μασανίμ και πάσα βασιλεία Βασανί και πάσα βασιλεία Ωγ βασιλείως της Βασάν και πάσας τας κώμας Ιαΐρ, αι εισιν εν τη Νασανίτιδι, εξήκοντα πόλεις, 31 και το ήμισυ της Γαλαάδ και εν Ασταρώθ και εν Εδραΐν, πόλεις βασιλείας Ωγ εν τη Βασανίτιδι και εδόθησαν τοις υιοίς Μαχίρ υιού Μανασσή, κατά δήμους αυτών. 32 ούτοι ους κατεκληρονόμησε Μωυσής πέραν του Ιορδάνου εν Αραβώθ Μωάβ εν τω πέραν του Ιορδάνου του κατά Ιεριχώ απ' ανατολών.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ

1 ΚΑΙ ούτοι οι κατακληρονομήσαντες υιών Ισραήλ εν τη γη Χαναάν, οίς κατεκληρονόμησαν αυτοίς Ελεάζαρ ο ιερεύς ο Ιησούς ο του Ναυή και οι άρχοντες πατριών φυλών των υιών Ισραήλ. 2 κατά κλήρους εκληρονόμησαν, ον τρόπον ενετείλατο Κύριος εν χειρί Ιησού ταις εννέα φυλαίς και τω ημίσει φυλής από του πέραν του Ιορδάνου, 3 και τοις Λευίταις ουκ έδωκε κλήρον εν αυτοίς, 4 ότι ήσαν οι υιοί Ιωσήφ δύο φυλαί Μανασσή και Εφραίμ, και ουκ εδόθη μερίς εν τη γη τοις Λευίταις, αλλ' ή πόλεις κατοικείν και τα αφωρισμένα αυτών τοις κτήνεσι και τα κτήνη αυτών.

5 ον τρόπον ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή, ούτως εποίησαν οι υιοί Ισραήλ και εμέρισαν την γην.

6 Και προσήλθοσαν οι υιοί Ιούδα προς Ιησούν εν Γαλγάλ, και είπε προς αυτόν Χάλεβ ο του Ιεφονή ο Κενεζαίος· συ επίστη το ρήμα, ό ελάλησε Κύριος προς Μωυσήν άνθρωπον του Θεού περί εμού και σου εν Κάδης Βαρνή· 7 τεσσαράκοντα γαρ ετών ήμην ότε απέστειλέ με Μωυσής ο παις του Θεού εκ Κάδης Βαρνή κατασκοπεύσαι την γην, και απεκρίθην αυτω λόγον κατά τον νουν αυτού, 8 οι αδελφοί μου οι αναβάντες μετ' εμού μετέστησαν την καρδίαν του λαού, εγώ δε προσετέθην επακολουθήσαι Κυρίω τω Θεω μου, 9 και ώμοσε Μωυσής εν εκείνη τη ημέρα λέγων· η γη, εφ' ην επέβης, σοί έσται εν κλήρω και τοις τέκνοις σου εις τον αιώνα, ότι προσετέθης επακολουθήσαι οπίσω Κυρίου του Θεού ημών. 10 και νυν διέθρεψέ με Κύριος, ον τρόπον είπε, τούτο τεσσαρακοστόν και πέμπτον έτος, αφ' ου ελάλησε Κύριος το ρήμα τούτο προς Μωυσήν και επορεύθη Ισραήλ εν τη ερήμω. και νυν ιδού εγώ σήμερον ογδοήκοντα και πέντε ετών· 11 έτι ειμί σήμερον ισχύων, ωσει ότε απέστειλέ με Μωυσής, ωσαύτως ισχύω νυν εξελθείν και εισελθείν εις τον πόλεμον. 12 και νυν αιτούμαι σε το όρος τούτο, καθά είπε Κύριος τη ημέρα εκείνη· ότι συ ακήκοας το ρήμα τούτο εν τη ημέρα εκείνη. νυν δε οι Ενακίμ εκεί εισι, πόλεις οχυραί και μεγάλαι· εάν ουν Κύριος μετ' εμού ή, εξολοθρεύσω αυτούς, ον τρόπον ειπέ μοι Κύριος. 13 και ευλόγησεν αυτόν Ιησούς και έδωκε Χεβρών τω Χάλεβ υιω Ιεφονή υιω Κενέζ εν κλήρω. 14 δια τούτο εγενήθη η Χεβρών τω Χάλεβ τω του Ιεφονή του Κενεζαίου εν κλήρω έως της ημέρας ταύτης, δια το αυτόν επακολουθήσαι τω προστάγματι Κυρίου Θεού Ισραήλ. 15 το δε όνομα της Χεβρών ην το πρότερον πόλις Αρβόκ· μητρόπολις των Ενακίμ αύτη. και η γη εκόπασε του πολέμου.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ

1 ΚΑΙ εγένετο τα όρια φυλής Ιούδα κατά δήμους αυτών από των ορίων της Ιδουμαίας από της ερήμου Σίν έως Κάδης προς λίβα. 2 και εγενήθη αυτών τα όρια από λιβός έως μέρους Θαλάσσης της αλυκής, από της λοφιάς της φερούσης επί λίβα 3 και διαπορεύεται απέναντι της προσαναβάσεως Ακραβίν και εκπεριπορεύεται Σενά και αναβαίνει από λιβός επί Κάδης Βαρνή και εκπορεύεται Ασωρών και προσαναβαίνει εις Σάραδα και εκπορεύεται την κατά δυσμάς Κάδης 4 και εκπορεύεται επί Σελμωνάν και διεκβάλλει έως φάραγγος Αιγύπτου, και έσται αυτού η διέξοδος των ορίων επί την Θαλασσαν· τούτο εστιν αυτών όρια από λιβός. 5 και τα όρια από ανατολών· πάσα η Θαλασσα η αλυκή έως του Ιορδάνου. και τα όρια αυτών από βορρά και από της λοφιάς της Θαλάσσης και από του μέρους του Ιορδάνου· 6 επιβαίνει τα όρια επί Βαιθαγλά και παραπορεύεται από Βορρά επί Βαιθάραβα, και προσαναβαίνει τα όρια επί λίθον Βαιών υιού Ρουβήν, 7 και προσαναβαίνει τα όρια επί το τέταρτον της φάραγγος Αχώρ και καταβαίνει επί Γαλγάλ, ή εστιν απέναντι της προσβάσεως Αδδαμίν, ή εστι κατά λίβα τη φάραγγι, και διεκβάλλει επί το ύδωρ πηγής του ηλίου, και έσται αυτού η διέξοδος πηγή Ρωγήλ. 8 και αναβαίνει τα όρια εις φάραγγα 'Ονόμ επί νώτου Ιεβούς από λιβός (αύτη εστιν Ιερουσαλήμ) και διεκβάλλει τα όρια επί κορυφήν όρους, ή εστι κατά πρόσωπον φάραγγος 'Ονόμ προς Θαλάσσης, ή εστιν εκ μέρους γης Ραφαϊν επί βορρά, 9 και διεκβάλλει το όριον από κορυφής του όρους επί πηγήν ύδατος Ναφθώ και διεκβάλλει εις το όρος Εφρών, και άξει το όριον εις Βαάλ (αύτη εστι πόλις Ιαρίμ), 10 και περιλεύσεται όριον από Βαάλ επί Θαλασσαν και παρελεύσεται εις όρος Ασσάρ επί νώτου, Πόλιν Ιαρίν από βορρά (αύτη εστι Χασλών) και καταβήσεται επί Πόλιν ηλίου και παρελεύσεται επί λίβα, 11 και διεκβάλλει το όριον κατά νώτου Ακκαρών επί βορράν, και διεκβαλεί τα όρια εις Σοκχώθ και παρελεύσεται όρια επί λίβα και διεκβαλεί επί Λεβνά, και έσται η διέξοδος των ορίων επί Θαλασσαν. και τα όρια αυτών από Θαλάσσης· η Θαλασσα η μεγάλη οριεί. 12 ταύτα τα όρια υιών Ιούδα κύκλω κατά δήμους αυτών. 13 και τω Χάλεβ υιω Ιεφονή έδωκε μερίδα εν μέσω υιών Ιούδα δια

προστάγματος του Θεού, και έδωκεν αυτω Ιησούς την πόλιν Αρβόκ μητρόπολιν Ενάκ (αυτή εστί Χεβρών). 14 και εξωλόθρευσεν εκείθεν Χάλεβ υιος Ιεφονή τους τρεις υιούς Ενάκ, τον Σουσί και Θολαμί και τον Αχιμά. 15 και ανέβη εκείθεν Χάλεβ επί τους κατοικούντας Δαβίρ· το δε όνομα Δαβίρ ην το πρότερον Πόλις γραμμάτων. 16 και είπε Χάλεβ· ος εάν λάβη και εκκόψη την Πόλιν των γραμμάτων και κυριεύση αυτής, δώσω αυτω την Ασχάν θυγατέρα μου εις γυναίκα· 17 και έλαβεν αυτήν Γοθονιήλ υιος Κενέλ αδελφός Χάλεβ ο νεώτερος και έδωκεν αυτω την Ασχάν θυγατέρα αυτού γυναίκα. 18 και εγένετο εν τω εκπορεύεσθαι αυτήν και συνεβουλεύσατο αυτω λέγουσα· αιτήσομαι τον πατέρα μου αγρόν· και εβόησεν εκ του όνου. και είπεν αυτη Χάλεβ· τι εστί σοι; 19 και είπεν αυτω· δος μοι ευλογίαν, ότι εις γην Ναγέβ δέδωκάς με· δος μοι την Γολαθμαίν. και έδωκεν αυτη Χάλεβ την Γολαθμαίν την άνω και την Γολαθμαίν την κάτω. 20 αυτη η κληρονομία φυλής υιών Ιούδα.

21 Εγενήθησαν δε πόλεις αυτών· πόλεις πρώτη φυλής υιών Ιούδα εφ' ορίων Εδώμ επί της ερήμου, 22 και Βαισεληήλ και Αρά και Ασώρ και Ικάμ και Ρεγμά και Αρουήλ 23 και Κάδης και Ασοριωναίν και Μαινάμ 24 και Βαλμεινανά και αι κώμαι αυτών 25 και αι πόλεις Ασερών (αυτή Ασώρ) 26 και Σήν και Σαλμαά και Μωλαδά 27 και Σερί και Βαιφαλάδ 28 και Χολασεωλά και Βηρσαβεέ και αι κώμαι αυτών και αι επαύλεις αυτών, 29 Βαλά και Βακώκ και Ασόμ 30 και Ελβωυδάδ και Βαιθήλ και Ερμά 31 και Σεκελάκ και Μαχαρίμ και Σεθεννάκ 32 και Λαβώς και Σαλή και Ερωμώθ, πόλεις εικοσιεννέα, και αι κώμαι αυτών. 33 εν τη πεδινή· Ασταώλ και Ράα και Άσσα 34 και Ράμεν και Τανώ και Ιλουθώθ και Μαιανί 35 και Ιερμούθ και Όδολλάμ και Μεμβρά και Σαωχώ και Αζηκά 36 και Σακαρίμ και Γάδηρα και αι επαύλεις αυτής, πόλεις δεκατέσσαρες και αι κώμαι αυτών· 37 Σεννά και Αδασάν και Μαγαδαλάδ 38 και Δαλάλ και Μασφά και Ιαχαρεήλ και Λαχίς 39 και Βασηδωθ και Ιδεαδαλέα 40 και Χαβρά και Μαχές και Μασχώς 41 και Γεδδώρ και Βαγαδιήλ και Νωμάν και Μαχηδάν, πόλεις εκκαίδεκα και αι κώμαι αυτών· 42 Λεβνά και Ιθάκ και Ανώχ 43 και Ιανά και Νασίβ 44 και Κεϊλάμ και Ακιεζί και Κεζίβ και Βαθησάρ και Αιλώμ, πόλεις δέκα και αι κώμαι αυτών· 45 Ακκαρών και αι κώμαι αυτής και αι επαύλεις αυτών· 46 από Ακκαρών Γεμνά και πάσαι, όσαι εισί πλησίον Ασηδωθ, και αι κώμαι αυτών· 47 Ασιεδωθ και αι κώμαι αυτής και αι επαύλεις αυτής· Γάζα και αι κώμαι αυτής και αι επαύλεις αυτής έως του χειμάρρου Αιγύπτου· και η θάλασσα η μεγάλη διορίζει. 48 και εν τη ορεινή· Σαμίρ και Ιεθέρ και Σωχά 49 και Ρεννά και Πόλις γραμμάτων (αυτή Δαβίρ) 50 και Ανών και Εσκαιμάν και Αισάμ 51 και Γοσόμ και Χαλού και Χαννά, πόλεις ένδεκα και αι κώμαι αυτών· 52 Αιρέμ και Ρεμνά και Σομά 53 και Ιεμαϊν και Βαιθαχού και Φακούα 54 και Ευμά και πόλις Αρβόκ (αυτή εστί Χεβρών) και Σωραίθ, πόλεις εννέα και αι επαύλεις αυτών· 55 Μάωρ και Χερμέλ και Όζιβ και Ιτάν 56 και Ιαριήλ και Αρικόμ και Ζακαναίμ 57 και Γαβαά και Θαμναθά, πόλεις εννέα και αι κώμαι αυτών· 58 Αλουά και Βαιθσούρ και Γεδδών 59 και Μαγαρώθ και Βαιθανάμ και Θεκούμ, πόλεις εξ και αι κώμαι αυτών· Θεκώ και Εφραθά (αυτή εστί Βηθλεέμ) και Φαγώρ και Αιτάν και Κουλόν και Τατάμ και Θωβής και Καρέμ και Γαλέμ και Θεθήρ και Μανοχώ, πόλεις ένδεκα και αι κώμαι αυτών· 60 Καριαθβαάλ (αυτή η πόλις Ιαρίμ) και Σωθηβά, πόλεις δύο και αι επαύλεις αυτών 61 και Βαδδαργείς και Θαραβαάμ και Αινών 62 και Αιχιοζά και Ναφλαζών και αι πόλεις Σαδών και Αγκάδης, πόλεις επτά και αι κώμαι αυτών. 63 και ο Ιεβουσαιός κατώκει εν Ιερουσαλήμ, και ουκ ηδυνάστησαν οι υιοί Ιούδα απολέσαι αυτούς· και κατώκησαν οι Ιεβουσαιοί εν Ιερουσαλήμ έως της ημέρας ταύτης.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ

1 ΚΑΙ εγένετο τα όρια υιών Ιωσήφ από του Ιορδάνου του κατά Ιεριχώ από ανατολών και αναβήσεται από Ιεριχώ εις την ορεινήν, την έρημον, εις Βαιθήλ Λουζά, 2 και εξελεύσεται εις Βαιθήλ και παρελεύσεται επί τα όρια του Αχαταρωθί 3 και διελεύσεται επί την θάλασσαν επί τα όρια Απταλίμ έως των ορίων Βαιθωρών την κάτω, και έσται η διέξοδος αυτών επί την θάλασσαν. 4 και εκληρονόμησαν οι υιοί Ιωσήφ Εφραίμ και Μανασσή· 5 και εγενήθη όρια υιών Εφραίμ κατά δήμους αυτών· και εγενήθη τα όρια της κληρονομίας αυτών απ' ανατολών Αταρώθ και Ερώκ έως Βαιθωρών την άνω και Γαζαρά, 6 και διελεύσεται τα όρια επί την θάλασσαν εις Ικασμών από βορρά Θερμά, περιελεύσεται επ' ανατολάς εις Θηνασά και Σελλησά και παρελεύσεται απ' ανατολών εις Ιανωκά 7 και εις Μαχώ, και Αταρώθ και αι κώμαι αυτών και ελεύσεται επί Ιεριχώ και διεκβαλεί επί τον Ιορδάνην. 8 και από Τάφου πορεύσεται τα όρια επί θάλασσαν επί Χελκανά, και έσται η διέξοδος αυτών επί θάλασσαν· αυτη η κληρονομία φυλής Εφραίμ κατά δήμους αυτών. 9 και αι πόλεις αι αφορισθείσαι τοις υιοίς Εφραίμ ανά μέσον της κληρονομίας υιών Μανασσή, πάσαι αι πόλεις και αι κώμαι αυτών. 10 και ουκ απώλεσεν Εφραίμ τον Χαναναίον τον κατοικούντα εν Γαζέρ, και κατώκει ο Χαναναίος εν τω Εφραίμ έως της ημέρας ταύτης, έως ανέβη Φαραώ βασιλεύς Αιγύπτου και έλαβεν αυτήν και ενέπρησεν αυτήν εν πυρί, και τους Χαναναίους και τους Φερεζαίους και τους κατοικούντας εν Γαζέρ εξέκέντησαν, και έδωκεν αυτήν Φαραώ εν φερνή τη θυγατρί αυτού.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ

1 ΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ΤΑ ΟΡΙΑ ΦΥΛΗΣ ΥΙΩΝ ΜΑΝΑΣΣΗ, ΟΤΙ ΟΥΤΟΣ ΠΡΩΤΟΤΟΚΟΣ ΤΩ ΙΩΣΗΦ· ΤΩ ΜΑΧΙΡ ΠΡΩΤΟΤΟΚΩ ΜΑΝΑΣΣΗ ΠΑΤΡΙ ΓΑΛΑΑΔ (ΑΝΗΡ ΓΑΡ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΗΝ) ΕΝ ΤΗ ΓΑΛΑΑΔΙΤΙΔΙ ΚΑΙ ΕΝ ΤΗ ΒΑΣΑΝΙΤΙΔΙ. 2 ΚΑΙ ΕΓΕΝΗΘΗ ΤΟΙΣ ΥΙΟΙΣ ΜΑΝΑΣΣΗ ΤΟΙΣ ΛΟΙΠΟΙΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΑΥΤΩΝ, ΤΟΙΣ ΥΙΟΙΣ ΙΕΖΕΡ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΥΙΟΙΣ ΚΕΛΕΖ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΥΙΟΙΣ ΙΕΖΙΗΛ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΥΙΟΙΣ ΣΥΧΕΜ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΥΙΟΙΣ ΣΥΜΑΡΙΜ ΚΑΙ ΤΟΙΣ ΥΙΟΙΣ 'ΟΦΕΡ' ΟΥΤΟΙ ΑΡΣΕΝΕΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΑΥΤΩΝ. 3 ΚΑΙ ΤΩ ΣΑΛΠΑΑΔ ΥΙΩ 'ΟΦΕΡ ΟΥΚ ΗΣΑΝ ΑΥΤΩ ΥΙΟΙ, ΑΛΛ' Η ΨΥΓΑΤΕΡΕΣ. ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΨΥΓΑΤΕΡΩΝ ΣΑΛΠΑΑΔ· ΜΑΑΛΑ ΚΑΙ ΝΟΥΑ ΚΑΙ ΕΓΛΑ ΚΑΙ ΜΕΛΧΑ ΚΑΙ ΘΕΡΣΑ. 4 ΚΑΙ ΕΣΤΗΣΑΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΛΕΑΖΑΡ ΤΟΥ ΙΕΡΕΩΣ, ΚΑΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΙΗΣΟΥ, ΚΑΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΑΡΧΟΝΤΩΝ ΛΕΓΟΥΣΑΙ· Ο ΘΕΟΣ ΕΝΕΤΕΙΛΑΤΟ ΔΙΑ ΧΕΙΡΟΣ ΜΩΥΣΗ ΔΟΥΝΑΙ ΗΜΙΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΝ ΕΝ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΗΜΩΝ. ΚΑΙ ΕΔΟΘΗ ΑΥΤΑΙΣ ΔΙΑ ΠΡΟΣΤΑΓΜΑΤΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΚΛΗΡΟΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΑΔΕΛΦΟΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΑΥΤΩΝ. 5 ΚΑΙ ΕΠΕΣΕΝ Ο ΣΧΟΙΝΙΣΜΟΣ ΑΥΤΩΝ ΑΠΟ ΑΝΑΣΣΑ ΚΑΙ ΠΕΔΙΟΝ ΛΑΒΕΚ ΕΚ ΤΗΣ ΓΗΣ ΓΑΛΑΑΔ, Η ΕΣΤΙ ΠΕΡΑΝ ΤΟΥ ΙΟΡΔΑΝΟΥ· 6 ΟΤΙ ΨΥΓΑΤΕΡΕΣ ΥΙΩΝ ΜΑΝΑΣΣΗ ΕΚΛΗΡΟΝΟΜΗΣΑΝ ΚΛΗΡΟΝ ΕΝ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΑΥΤΩΝ· Η ΔΕ ΓΗ ΓΑΛΑΑΔ ΕΓΕΝΗΘΗ ΤΟΙΣ ΥΙΟΙΣ ΜΑΝΑΣΣΗ ΤΟΙΣ ΚΑΤΑΛΕΙΜΜΕΝΟΙΣ. 7 ΚΑΙ ΕΓΕΝΗΘΗ ΟΡΙΑ ΥΙΩΝ ΜΑΝΑΣΣΗ ΔΗΛΑΝΑΘ, Η ΕΣΤΙ ΚΑΤΑ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΥΙΩΝ ΑΝΑΘ, ΚΑΙ ΠΟΡΕΥΕΤΑΙ ΕΠΙ ΤΑ ΟΡΙΑ ΕΠΙ ΙΑΜΙΝ ΚΑΙ ΙΑΣΣΙΒ ΕΠΙ ΠΗΓΗΝ ΘΑΦΘΩΘ· 8 ΤΩ ΜΑΝΑΣΣΗ ΕΣΤΑΙ, ΚΑΙ ΘΑΦΕΘ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΡΙΩΝ ΜΑΝΑΣΣΗ, ΤΟΙΣ ΥΙΟΙΣ ΕΦΡΑΙΜ. 9 ΚΑΙ ΚΑΤΑΒΗΣΕΤΑΙ ΤΑ ΟΡΙΑ ΕΠΙ ΦΑΡΑΓΓΑ ΚΑΡΑΝΑ ΕΠΙ ΛΙΒΑ ΚΑΤΑ ΦΑΡΑΓΓΑ ΙΑΡΙΗΛ, ΤΕΡΕΒΙΝΘΟΣ ΤΩ ΕΦΡΑΙΜ ΑΝΑ ΜΕΣΟΝ ΠΟΛΕΩΣ ΜΑΝΑΣΣΗ· ΚΑΙ ΟΡΙΑ ΜΑΝΑΣΣΗ ΕΠΙ ΤΟΝ ΒΟΡΡΑΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΕΙΜΑΡΡΟΥΝ, ΚΑΙ ΕΣΤΑΙ ΑΥΤΟΥ Η ΔΙΕΞΟΔΟΣ ΘΑΛΑΣΣΑ. 10 ΑΠΟ ΛΙΒΟΣ ΤΩ ΕΦΡΑΙΜ, ΚΑΙ ΕΠΙ ΒΟΡΡΑΝ ΜΑΝΑΣΣΗ, ΚΑΙ ΕΣΤΑΙ Η ΘΑΛΑΣΣΑ ΟΡΙΑ ΑΥΤΟΙΣ· ΚΑΙ ΕΠΙ ΑΣΗΒ ΣΥΝΑΨΟΥΣΙΝ ΕΠΙ ΒΟΡΡΑΝ ΚΑΙ ΤΩ ΙΣΣΑΧΑΡ ΑΠΟ ΑΝΑΤΟΛΩΝ. 11 ΚΑΙ ΕΣΤΑΙ ΜΑΝΑΣΣΗ ΕΝ ΙΣΣΑΧΑΡ ΚΑΙ ΕΝ ΑΣΗΡ ΒΑΙΘΣΑΝ ΚΑΙ ΑΙ ΚΩΜΑΙ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΑΣ ΔΩΡ ΚΑΙ ΤΑΣ ΚΩΜΑΣ ΑΥΤΗΣ, ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΑΣ ΜΑΓΕΔΔΩ, ΚΑΙ ΤΑΣ ΚΩΜΑΣ ΑΥΤΗΣ, ΚΑΙ ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ ΤΗΣ ΝΑΦΕΤΑ ΚΑΙ ΤΑΣ ΚΩΜΑΣ ΑΥΤΗΣ. 12 ΚΑΙ ΟΥΚ ΗΘΥΝΑΣΘΗΣΑΝ ΟΙ ΥΙΟΙ ΜΑΝΑΣΣΗ ΕΞΟΛΟΘΡΕΥΣΑΙ ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΑΥΤΑΣ, ΚΑΙ ΗΡΧΕΤΟ Ο ΧΑΝΑΝΑΙΟΣ ΚΑΤΟΙΚΕΙΝ ΕΝ ΤΗ ΓΗ ΤΑΥΤΗ· 13 ΚΑΙ ΕΓΕΝΗΘΗ ΚΑΙ ΕΠΕΙ ΚΑΤΙΣΧΥΣΑΝ ΟΙ ΥΙΟΙ ΙΣΡΑΗΛ, ΚΑΙ ΕΠΟΙΗΣΑΝ ΤΟΥΣ ΧΑΝΑΝΑΙΟΥΣ ΥΠΗΚΟΥΣ, ΕΞΟΛΟΘΡΕΥΣΑΙ ΔΕ ΑΥΤΟΥΣ ΟΥΚ ΕΞΩΛΟΘΡΕΥΣΑΝ. 14 ΑΝΤΕΪΠΑΝ ΔΕ ΟΙ ΥΙΟΙ ΙΩΣΗΦ ΤΩ ΙΗΣΟΙ ΛΕΓΟΝΤΕΣ· ΔΙΑΤΙ ΕΚΛΗΡΟΝΟΜΗΣΑΣ ΗΜΑΣ ΚΛΗΡΟΝ ΕΝΑ ΚΑΙ ΣΧΟΙΝΙΣΜΑ ΕΝ; ΕΓΩ ΔΕ ΛΑΟΣ ΠΟΛΥΣ ΕΙΜΙ, ΚΑΙ Ο ΘΕΟΣ ΕΥΛΟΓΗΣΕ ΜΕ. 15 ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΙΗΣΟΥΣ· ΕΙ ΛΑΟΣ ΠΟΛΥΣ ΕΙ, ΑΝΑΒΗΘΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΡΥΜΟΝ ΚΑΙ ΕΚΚΑΘΑΡΟΝ ΣΕΑΥΤΩ, ΕΙ ΣΤΕΝΟΧΩΡΕΙ ΣΕ ΤΟ ΟΡΟΣ ΤΟ ΕΦΡΑΙΜ. 16 ΚΑΙ ΕΙΠΑΝ· ΟΥΚ ΑΡΕΣΚΕΙ ΗΜΙΝ ΤΟ ΟΡΟΣ ΤΟ ΕΦΡΑΙΜ, ΚΑΙ ΙΠΠΟΣ ΕΠΙΛΕΚΤΟΣ ΚΑΙ ΣΙΔΗΡΟΣ ΤΩ ΧΑΝΑΝΑΙΩ ΤΩ ΚΑΤΟΙΚΟΥΝΤΙ ΕΝ ΑΥΤΩ ΕΝ ΒΑΙΘΣΑΝ ΚΑΙ ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΩΜΑΙΣ ΑΥΤΗΣ, ΕΝ ΤΗ ΚΟΙΛΑΔΙ ΙΕΣΡΑΕΛ. 17 ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΙΣ ΥΙΟΙΣ ΙΩΣΗΦ· ΕΙ ΛΑΟΣ ΠΟΛΥΣ ΕΙ, ΚΑΙ ΙΣΧΥΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΧΕΙΣ, ΟΥΚ ΕΣΤΑΙ ΣΟΙ ΚΛΗΡΟΣ ΕΙΣ· 18 Ο ΓΑΡ ΔΡΥΜΟΣ ΕΣΤΑΙ ΣΟΙ, ΟΤΙ ΔΡΥΜΟΣ ΕΣΤΙ ΚΑΙ ΕΚΚΑΘΑΡΙΕΙΣ ΑΥΤΟΝ, ΚΑΙ ΕΣΤΑΙ ΣΟΙ· ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΕΞΟΛΟΘΡΕΥΣΗΣ ΤΟΝ ΧΑΝΑΝΑΙΟΝ, ΟΤΙ ΙΠΠΟΣ ΕΠΙΛΕΚΤΟΣ ΑΥΤΩ ΕΣΤΙ, ΣΥ ΓΑΡ ΥΠΕΡΙΣΧΥΕΙΣ ΑΥΤΟΥ.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΗ

1 ΚΑΙ ΕΞΕΚΚΛΗΣΙΑΣΘΗ ΠΑΣΑ ΣΥΝΑΓΩΓΗ ΥΙΩΝ ΙΣΡΑΗΛ ΕΙΣ ΣΗΛΩ ΚΑΙ ΕΠΗΞΑΝ ΕΚΕΙ ΤΗΝ ΣΚΗΝΗΝ ΤΟΥ ΜΑΡΤΥΡΙΟΥ, ΚΑΙ Η ΓΗ ΕΚΡΑΤΗΘΗ ΥΠ' ΑΥΤΩΝ. 2 ΚΑΙ ΚΑΤΕΛΕΙΦΘΗΣΑΝ ΟΙ ΥΙΟΙ ΙΣΡΑΗΛ, ΟΙ ΟΥΚ ΕΚΛΗΡΟΝΟΜΗΣΑΝ, ΕΠΤΑ ΦΥΛΑΙ. 3 ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΙΣ ΥΙΟΙΣ ΙΣΡΑΗΛ· ΕΩΣ ΤΙΝΟΣ ΕΚΛΥΘΗΣΟΘΕ ΚΛΗΡΟΝΟΜΗΣΑΙ ΤΗΝ ΓΗΝ, ΗΝ ΕΔΩΚΕ ΚΥΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ ΗΜΩΝ; 4 ΔΟΤΕ ΕΞ ΥΜΩΝ ΑΝΔΡΑΣ ΤΡΕΙΣ ΕΚ ΦΥΛΗΣ, ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΑΝΤΕΣ ΔΙΕΛΘΕΤΩΣΑΝ ΤΗΝ ΓΗΝ ΚΑΙ ΔΙΑΓΡΑΨΑΤΩΣΑΝ ΑΥΤΗΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΜΟΥ, ΚΑΘΑ ΔΕΗΣΕΙ ΔΙΕΛΕΙΝ ΑΥΤΗΝ (ΚΑΙ ΔΙΗΛΘΟΥΣΑΝ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ, 5 ΚΑΙ ΔΙΕΙΛΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΕΠΤΑ ΜΕΡΙΔΑΣ). ΙΟΥΔΑΣ ΣΤΗΣΕΤΑΙ ΑΥΤΟΙΣ ΟΡΙΟΝ ΑΠΟ ΛΙΒΟΣ, ΚΑΙ ΟΙ ΥΙΟΙ ΙΩΣΗΦ ΣΤΗΣΟΝΤΑΙ ΑΥΤΟΙΣ ΑΠΟ ΒΟΡΡΑ. 6 ΥΜΕΙΣ ΔΕ ΜΕΡΙΣΑΤΕ ΤΗΝ ΓΗΝ ΕΠΤΑ ΜΕΡΙΔΑΣ ΚΑΙ ΕΝΕΓΚΑΤΕ ΩΔΕ ΠΡΟΣ ΜΕ, ΚΑΙ ΕΞΟΙΣΩ ΥΜΙΝ ΚΛΗΡΟΝ ΕΝΑΝΤΙ ΚΥΡΙΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΗΜΩΝ. 7 ΟΥ ΓΑΡ ΕΣΤΙ ΜΕΡΙΣ ΤΟΙΣ ΥΙΟΙΣ ΛΕΥΙ ΕΝ ΥΜΙΝ, ΙΕΡΑΤΕΙΑ ΓΑΡ ΚΥΡΙΟΥ ΜΕΡΙΣ ΑΥΤΟΥ· ΚΑΙ ΓΑΔ ΚΑΙ ΡΟΥΒΗΝ ΚΑΙ ΤΟ ΗΜΙΣΟΝ ΦΥΛΗΣ ΜΑΝΑΣΣΗ ΕΛΑΒΟΥΣΑΝ ΤΗΝ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑΝ ΑΥΤΩΝ ΠΕΡΑΝ ΤΟΥ ΙΟΡΔΑΝΟΥ ΕΠ' ΑΝΑΤΟΛΑΣ, ΗΝ ΕΔΩΚΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΜΩΥΣΗΣ Ο ΠΑΙΣ ΚΥΡΙΟΥ. 8 ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΑΝΤΕΣ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΕΠΟΡΕΥΘΗΣΑΝ, ΚΑΙ ΕΝΕΤΕΙΛΑΤΟ ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΙΣ ΑΝΔΡΑΣΙ ΤΟΙΣ ΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟΙΣ ΧΩΡΟΒΑΤΗΣΑΙ ΤΗΝ ΓΗΝ ΛΕΓΩΝ· ΠΟΡΕΥΕΣΘΕ ΚΑΙ ΧΩΡΟΒΑΤΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΓΗΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΕΝΗΘΗΤΕ ΠΡΟΣ ΜΕ, ΚΑΙ ΩΔΕ ΕΞΟΙΣΩ ΥΜΙΝ ΚΛΗΡΟΝ ΕΝΑΝΤΙ ΚΥΡΙΟΥ ΕΝ ΣΗΛΩ. 9 ΚΑΙ ΕΠΟΡΕΥΘΗΣΑΝ ΚΑΙ ΕΧΩΡΟΒΑΤΗΣΑΝ ΤΗΝ ΓΗΝ ΚΑΙ ΕΙΔΟΥΣΑΝ ΑΥΤΗΝ ΚΑΙ ΕΓΡΑΨΑΝ ΑΥΤΗΝ ΚΑΤΑ ΠΟΛΕΙΣ, ΕΠΤΑ ΜΕΡΙΔΑΣ ΕΙΣ ΒΙΒΛΙΟΝ, ΚΑΙ ΗΝΕΓΚΑΝ ΠΡΟΣ ΙΗΣΟΥΝ. 10 ΚΑΙ ΕΝΕΒΑΛΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΙΗΣΟΥΣ ΚΛΗΡΟΝ ΕΝ ΣΗΛΩ ΕΝΑΝΤΙ ΚΥΡΙΟΥ.

11 ΚΑΙ ΕΞΗΛΘΕΝ Ο ΚΛΗΡΟΣ ΦΥΛΗΣ ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΠΡΩΤΟΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΑΥΤΩΝ, ΚΑΙ ΕΞΗΛΘΕΝ ΟΡΙΑ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ ΑΥΤΩΝ ΑΝΑ ΜΕΣΟΝ ΥΙΩΝ ΙΟΥΔΑ ΚΑΙ ΑΝΑ ΜΕΣΟΝ ΤΩΝ ΥΙΩΝ ΙΩΣΗΦ. 12 ΚΑΙ ΕΓΕΝΗΘΗ ΑΥΤΩΝ ΤΑ ΟΡΙΑ ΑΠΟ ΒΟΡΡΑ, ΑΠΟ ΤΟΥ ΙΟΡΔΑΝΟΥ ΠΡΟΣΑΝΑΒΗΣΕΤΑΙ ΤΑ ΟΡΙΑ ΚΑΤΑ ΝΩΤΟΥ ΙΕΡΙΧΩ ΑΠΟ ΒΟΡΡΑ ΚΑΙ ΑΝΑΒΗΣΕΤΑΙ ΕΠΙ ΤΟ ΟΡΟΣ ΕΠΙ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ, ΚΑΙ ΕΣΤΑΙ ΑΥΤΟΥ Η ΔΙΕΞΟΔΟΣ Η ΜΑΒΔΑΡΙΤΙΣ ΒΑΙΘΩΝ, 13 ΚΑΙ ΔΙΕΛΕΥΣΕΤΑΙ ΕΚΕΙΘΕΝ ΤΑ ΟΡΙΑ ΛΟΥΖΑ ΕΠΙ ΝΩΤΟΥ ΛΟΥΖΑ ΑΠΟ ΛΙΒΟΣ (ΑΥΤΗ ΕΣΤΙ ΒΑΙΘΗΛ), ΚΑΙ ΚΑΤΑΒΗΣΕΤΑΙ ΤΑ ΟΡΙΑ ΜΑΑΤΑΡΩΘΟΡΕΧ ΕΠΙ ΤΗΝ ΟΡΕΙΝΗΝ, Η ΕΣΤΙ ΠΡΟΣ ΛΙΒΑ ΒΑΙΘΩΡΩΝ Η ΚΑΤΩ, 14 ΚΑΙ ΔΙΕΛΕΥΣΕΤΑΙ ΤΑ ΟΡΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΛΕΥΣΕΤΑΙ ΕΠΙ ΤΟ ΜΕΡΟΣ ΤΟ ΒΛΕΠΟΝ ΠΑΡΑ ΘΑΛΑΣΣΑΝ ΑΠΟ ΛΙΒΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ ΕΠΙ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΒΑΙΘΩΡΩΝ ΛΙΒΑ, ΚΑΙ ΕΣΤΑΙ ΑΥΤΟΥ Η ΔΙΕΞΟΔΟΣ ΕΙΣ ΚΑΡΙΑΘΒΑΑΛ (ΑΥΤΗ ΕΣΤΙ ΚΑΡΙΑΘΙΑΡΙΝ, ΠΟΛΙΣ ΥΙΩΝ ΙΟΥΔΑ)· ΤΟΥΤΟ ΕΣΤΙ ΤΟ ΜΕΡΟΣ ΤΟ ΠΡΟΣ ΘΑΛΑΣΣΑΝ. 15 ΚΑΙ ΜΕΡΟΣ ΤΟ ΠΡΟΣ ΛΙΒΑ ΑΠΟ ΜΕΡΟΥΣ ΚΑΡΙΑΘΒΑΑΛ, ΚΑΙ ΔΙΕΛΕΥΣΕΤΑΙ ΟΡΙΑ ΕΙΣ ΓΑΣΙΝ ΕΠΙ ΠΗΓΗΝ ΥΔΑΤΟΣ ΝΑΦΘΩ, 16 ΚΑΙ ΚΑΤΑΒΗΣΕΤΑΙ ΤΑ ΟΡΙΑ ΕΠΙ ΜΕΡΟΥΣ ΤΟΥ ΟΡΟΥΣ, Ο ΕΣΤΙ ΚΑΤΑ ΠΡΟΣΩΠΟΝ ΝΑΠΗΣ 'ΟΝΝΑΜ, Ο ΕΣΤΙΝ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΕΜΚΕΡΑΦΑΙΝ ΑΠΟ ΒΟΡΡΑ, ΚΑΙ ΚΑΤΑΒΗΣΕΤΑΙ ΓΑΙΕΝΝΑ ΕΠΙ ΝΩΤΟΝ ΙΕΒΟΥΣΑΙ ΑΠΟ ΛΙΒΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΒΗΣΕΤΑΙ ΕΠΙ ΠΗΓΗΝ ΡΩΓΗΛ 17 ΚΑΙ ΔΙΕΛΕΥΣΕΤΑΙ ΕΠΙ ΠΗΓΗΝ ΒΑΙΘΣΑΜΥΣ ΚΑΙ ΠΑΡΕΛΕΥΣΕΤΑΙ ΕΠΙ ΓΑΛΙΛΩΘ, Η ΕΣΤΙΝ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΠΡΟΣ ΑΝΑΒΑΣΑΙΝ ΑΙΘΑΜΙΝ, ΚΑΙ ΚΑΤΑΒΗΣΕΤΑΙ ΕΠΙ ΛΙΘΟΝ ΒΑΙΩΝ ΥΙΩΝ ΡΟΥΒΗΝ 18 ΚΑΙ ΔΙΕΛΕΥΣΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΝΩΤΟΥ ΒΑΙΘΑΡΑΒΑ ΑΠΟ ΒΟΡΡΑ, ΚΑΙ ΚΑΤΑΒΗΣΕΤΑΙ ΕΠΙ ΤΑ ΟΡΙΑ ΕΠΙ ΝΩΤΟΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ ΑΠΟ ΒΟΡΡΑ, 19 ΚΑΙ ΕΣΤΑΙ Η

διέξοδος των ορίων επί λοφιάν της θαλάσσης των αλών επί βορράν εις μέρος του Ιορδάνου από λιβός· ταύτα τα όρια εστιν από λιβός. 20 και ο Ιορδάνης οριεί από μέρους ανατολών. αὕτη η κληρονομία υιών Βενιαμίν, τα όρια αὕτης κύκλω κατά δήμους. 21 και εγενήθησαν αι πόλεις των υιών Βενιαμίν κατά δήμους αὐτῶν Ιεριχώ και Βεθγαϊώ και Αμεκασίς, 22 και Βαιθαβαρά και Σαρά και Βησανά 23 και Αιείν και Φαρά και Εφραθά 24 και Καραφά και Κεφιρά και Μονί και Γαβαά, πόλεις δώδεκα και αι κώμαι αὐτῶν· 25 Γαβαών και Ραμά και Βηρωθά 26 και Μασσημά και Μιρών και Αμωκή 27 και Φιρά και Καφάν και Νακάν και Σεληκάν και Θαραηλά 28 και Ιεβούς (αὕτη εστίν Ιερουσαλήμ) και Γαβαωθιαρίμ, πόλεις δεκατρεῖς και αι κώμαι αὐτῶν. αὕτη η κληρονομία υιών Βενιαμίν κατά δήμους αὐτῶν.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ

1 ΚΑΙ ἐξήλθεν ο δεύτερος κλήρος των υιών Συμεών, και εγενήθη η κληρονομία αὐτῶν αναμέσον κλήρων υιών Ιούδα. 2 και εγενήθη ο κλήρος αὐτῶν Βηρσαβεέ και Σαμαά και Κωλαδάμ 3 και Αρσωλά και Βωλά και Ασόμ 4 και Ελθουλά και Βουλά και Ερμά 5 και Σικελάκ και Βαιθμαχερέβ και Σαρσουσίν 6 και Βαθαρῶθ και οι αγροί αὐτῶν, πόλεις δεκατρεῖς και αι κώμαι αὐτῶν· 7 Ερεμμών και Θαλχά και Εξέρ και Ασάν, πόλεις τέσσαρες και αι κώμαι αὐτῶν 8 κύκλω των πόλεων αὐτῶν ἕως Βαρέκ πορευομένων Βαμέθ κατά λίβα. αὕτη η κληρονομία φυλῆς υιών Συμεών κατά δήμους αὐτῶν. 9 από του κλήρου του Ιούδα η κληρονομία φυλῆς υιών Συμεών, ὅτι εγενήθη η μερίς υιών Ιούδα μείζων της αὐτῶν και εκληρονόμησαν οι υιοί Συμεών εν μέσω του κλήρου αὐτῶν.

10 Και ἐξήλθεν ο κλήρος ο τρίτος τῶ Ζαβουλών κατά δήμους αὐτῶν. ἔσται τα όρια της κληρονομίας αὐτῶν Εσεδεκγωλά· όρια αὐτῶν 11 η θάλασσα και Μαραγγιλά και συνάφει ἐπὶ Βαιθάραβα εις την φάραγγα, ἢ εστι κατά πρόσωπον Ιεκμάν, 12 και ἀνέστρεψεν ἀπὸ Σεδδούκ ἐξ ἐναντίας ἀπὸ ἀνατολῶν Βαιθσαμύς ἐπὶ τα όρια Χασελωθαίθ και διελεύσεται ἐπὶ Δαβιρώθ και προσαναβήσεται ἐπὶ Φαγγαί 13 και ἐκείθεν περιελεύσεται ἐξ ἐναντίας ἐπ' ἀνατολάς ἐπὶ Γεβερέ, ἐπὶ πόλιν Κατασέμ, και διελεύσεται ἐπὶ Ρεμμωνά Αμαθάρ Αοζά 14 και περιελεύσεται όρια ἐπὶ βορράν ἐπὶ Αμῶθ, και ἔσται η διέξοδος αὐτῶν ἐπὶ Γαιφαήλ 15 και Κατανάθ και Ναβαάλ και Συμοών και Ιεριχώ και Βαιθμάν. 16 αὕτη η κληρονομία της φυλῆς υιών Ζαβουλών κατά δήμους αὐτῶν, πόλεις και αι κώμαι αὐτῶν.

17 Και τῶ Ισάχαρ ἐξήλθεν ο κλήρος ο τέταρτος. 18 και εγενήθη τα όρια αὐτῶν Ιαζήλ και Χασαλῶθ και Σουνάμ 19 και Αγίν και Σιώνα και Ρηρωθ 20 και Αναχερέθ και Δαβιρών και Κισών και Ρεβές 21 και Ρεμμάς και Ιεών και Τομμάν και Αιμαρέκ και Βηρσαφής, 22 και συνάφει τα όρια ἐπὶ Γαιθβώρ και ἐπὶ Σαλίμ κατά θάλασσαν και Βαιθσαμύς, και ἔσται αὐτοῦ η διέξοδος των ορίων ο Ιορδάνης. 23 αὕτη η κληρονομία φυλῆς υιών Ισάχαρ κατά δήμους αὐτῶν, αι πόλεις και αι κώμαι αὐτῶν.

24 Και ἐξήλθεν ο κλήρος ο πέμπτος Ασήρ κατά δήμους αὐτῶν. 25 και εγενήθη τα όρια αὐτῶν Εξελεκέθ και Αλέφ και Βαιθόκ και Κεάφ 26 και Ελιμελέχ και Αμιήλ και Μασσά και συνάφει τῶ Καρμηλῶ κατά θάλασσαν και τῶ Σιών και Λαβανάθ 27 και ἐπιστρέφει ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου και Βαιθγεγενέθ και συνάφει τῶ Ζαβουλών και Εκγαί και Φθαιήλ κατά βορράν, και εἰσελεύσεται όρια Σαφθαιβαιθμέ και Ιναήλ και διελεύσεται εις Χωβαμασομέλ 28 και Ελβών και Ραάβ και Εμεμαών και Κανθάν ἕως Σιδώνος της μεγάλης, 29 και ἀναστρέφει τα όρια εις Ραμά και ἕως πηγῆς Μασφασσάτ και των Τυρίων, και ἀναστρέφει τα όρια ἐπὶ Ιασίφ, και ἔσται η διέξοδος αὐτοῦ η θάλασσα και Απολίβ και Εχοζόβ 30 και Αρχόβ και Αφέκ και Ρααύ. 31 αὕτη η κληρονομία φυλῆς υιών Ασήρ κατά δήμους αὐτῶν, πόλεις και αι κώμαι αὐτῶν.

32 Και τῶ Νεφθαλί ἐξήλθεν ο κλήρος ο ἕκτος. 33 και εγενήθη τα όρια αὐτῶν Μοολάμ και Μωλά και Βεσεμιῖν και Αρμέ και Ναβόκ και Ιεφθαμαί ἕως Δωδάμ, και εγενήθησαν αι διέξοδοι αὐτοῦ Ιορδάνης· 34 και ἐπιστρέφει τα όρια ἐπὶ θάλασσαν Ἐνάθ Θαβώρ και διελεύσεται ἐκείθεν Ιακανά και συνάφει τῶ Ζαβουλών ἀπὸ νώτου και Ασήρ συνάφει κατά θάλασσαν, και ο Ιορδάνης ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου. 35 και αι πόλεις τειχήρεις των Τυρίων, Τύρος και Ὠμαθά, Δακέθ και Κενερέθ 36 και Αρμαίθ και Αραήλ και Ασώρ 37 και Κάδες και Ασσαρί και πηγῇ Ασόρ 38 και Κερωέ και Μεγαλά Αρίμ και Βαιθθαμέ και Θεσσαμύς. 39 αὕτη η κληρονομία φυλῆς υιών Νεφθαλί.

40 Και τῶ Δάν ἐξήλθεν ο κλήρος ο ἕβδομος. 41 και εγενήθη τα όρια αὐτῶν Σαράθ και Ασά και πόλεις Σαμμάς 42 και Σαλαμίν και Αμμών και Σιλαθά 43 και Ελών και Θαμναθά και Ακκαρών 44 και Αλκαθά και Βεγεθών και Γεβεελάν 45 και Αζώρ και Βαναιβακάτ και Γεθρεμών, 46 και ἀπὸ θαλάσσης Ιεράκων όριον πληρίον Ιόππης. 47 αὕτη η κληρονομία φυλῆς υιών Δάν κατά δήμους αὐτῶν, αι πόλεις αὐτῶν και αι κώμαι αὐτῶν. και οὐκ ἐξέλιψαν οι υιοί Δάν τον Αμορραῖον τον θλίβοντα αὐτούς εν τῶ ὅρει· και οὐκ εἶων αὐτοῦς οι Αμορραῖοι καταβῆναι εις την κοιλάδα και ἐθλιψαν απ' αὐτῶν το όριον της μερίδος αὐτῶν. 48 και ἐπορεύθησαν οι υιοί Δάν και ἐπολέμησαν την Λαχίς και κατέλαβοντο αὐτήν και ἐπάταξαν αὐτήν εν στόματι μαχαίρας και κατώκησαν αὐτήν και ἐκάλεσαν το όνομα αὕτης Λασενδάκ και ο Αμορραῖος ὑπέμεινε του κατοικεῖν εν Ελώμ και εν Σαλαμίν· και ἐβαρύνθη η χεῖρ του Εφραῖμ ἐπ' αὐτούς, και ἐγένοντο αὐτοῖς εις φόρον.

49 Και ἐπορεύθησαν ἐμβατεύσαι την γην κατά το όριον αὐτῶν. και ἔδωκαν οι υιοί Ισραήλ κλήρον τῶ Ιησοῖ τῶ υιω Ναυή εν αὐτοῖς 50 δια προστάγματος του Θεοῦ· και ἔδωκαν αὐτῶ την πόλιν, ἣν ἠτήσατο, Θαμνασασαράχ, ἢ εστιν εν τῶ ὅρει Εφραῖμ· και ἠκοδόμησε την πόλιν και κατῶκει εν αὐτῇ. 51 αὗται αι

διαίρεσεις ας κατεκληρονόμησεν Ελεάζαρ ο ιερεύς και Ιησούς ο του Ναυή και οι άρχοντες των πατριών εν ταις φυλαίς Ισραήλ κατά κλήρους εν Σηλώ, έναντι Κυρίου, παρά τας θύρας της σκηνης του μαρτυρίου· και επορεύθησαν εμβατεύσαι την γην.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Κ

1 ΚΑΙ ελάλησε Κύριος τω Ιησοί λέγων· 2 λάλησον τοις υιοίς Ισραήλ λέγων· δότε τας πόλεις των φυγαδευτηρίων, ας είπα προς υμάς δια Μωυσή. 3 φυγαδευτήριον τω φονευτη τω πατάξαντι ψυχήν ακουσίως, και έσονται υμίν αι πόλεις φυγαδευτήριον, και ουκ αποθάνειται ο φονευτής υπό του αγχιστεύοντος το αίμα, έως αν κατασθη εναντίον της συναγωγής εις κρίσιν*[(Εκ του κώδ. Α) 4 Και φεύζεται εις μίαν των πόλεων τούτων και στήσεται επί την θύραν της πόλεως και λαλήσει εν τοις ωσί των πρεσβυτέρων της πόλεως εκείνης τους λόγους τούτους και επιστρέψουσιν αυτόν η συναγωγή προς αυτούς και δώσουσιν αυτω τόπον και κατοικήσει μετ' αυτών 5 και ότι διώζεται ο αγχιστεύων το αίμα οπίσω αυτού και ου συγκλείσουσι τον φονεύσαντα εν τη χειρί αυτού, ότι ουκ ειδώς επάταξε τον πλησίον αυτού και ου μισών αυτός αυτόν απ' εχθές και της τρίτης 6 και κατοικήσει εν τη πόλει εκείνη έως στη κατά πρόσωπον της συναγωγής εις κρίσιν έως αποθάνη ο ιερεύς ο μέγας, ος έσται εν ταις ημέραις εκείναις· τότε επιστρέψει ο φονεύσας και ελεύσεται εις την πόλιν αυτού και προς τον οίκον αυτού και προς πόλιν όθεν έφυγεν εκείθεν.]. 7 και διέστειλε την Κάδης εν τη Γαλιλαία εν τω όρει τω Νεφθαλί και Συχέμ εν τω όρει τω Εφραίμ και την πόλιν Αρβόκ (αύτη εστί Χεβρών) εν τω όρει τω Ιούδα. 8 και εν τω πέραν του Ιορδάνου έδωκε Βοσόρ εν τη ερήμω εν τω πεδίω από της φυλής Ρουβήν και Αρημώθ εν τη Γαλαάδ εκ της φυλής Γάδ, και την Γαυλών εν τη Βασανίτιδι εκ της φυλής Μανασσή. 9 αύται αι πόλεις αι επίκλητοι τοις υιοίς Ισραήλ και τω προσηλύτω τω προσκειμένω εν αυτοίς καταφυγείν εκεί παντί παίοντι ψυχήν ακουσίως, ίνα μη αποθάνη εν χειρί του αγχιστεύοντος το αίμα, έως αν κατασθη έναντι της συναγωγής εις κρίσιν.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑ

1 ΚΑΙ προσήλθοσαν οι αρχιπατριώται των υιών Λευί προς Ελεάζαρ τον ιερέα και Ιησούν τον του Ναυή και προς τους αρχιφύλους πατριών εκ των φυλών Ισραήλ 2 και είπον προς αυτούς εν Σηλώ εν γη Χαναάν λέγοντες· ενετείλατο Κύριος εν χειρί Μωυσή δούναι ημίν πόλεις κατοικείν και τα περισπόρια τοις κτήνεσιν ημών. 3 και έδωκαν οι υιοί Ισραήλ τοις Λευίταις εν τω κατακληρονομείν δια προστάγματος Κυρίου τας πόλεις και τα περισπόρια αυτών. 4 και εξήλθεν ο κλήρος τω δήμω Καάθ, και εγένετο τοις υιοίς Ααρών τοις ιερέυσι και ταις Λευίταις από φυλής Ιούδα και από φυλής Συμεών και από φυλής Βενιαμίν κληρωτί πόλεις δεκατρείς· 5 και τοις υιοίς Καάθ καταλειμμένοις εκ της φυλής Εφραίμ και εκ της φυλής Δάν και από του ημίςους φυλής Μανασσή κληρωτί πόλεις δέκα· 6 και τοις υιοίς Γεδσών από της φυλής Ισσάχαρ και από της φυλής Ασήρ και από της φυλής Νεφθαλί και από του ημίςους φυλής Μανασσή εν τη Βασάν πόλεις δεκατρείς· 7 και τοις υιοίς Μεραρί κατά δήμους αυτών από φυλής Ρουβήν και από φυλής Γάδ και από φυλής Ζαβουλών κληρωτί πόλεις δώδεκα. 8 και έδωκαν οι υιοί Ισραήλ τοις Λευίταις τας πόλεις και τα περισπόρια αυτών, ον τρόπον ενετείλατο Κύριος τω Μωυσή, κληρωτί. 9 και έδωκεν η φυλή υιών Ιούδα και η φυλή υιών Συμεών και από της φυλής υιών Βενιαμίν τας πόλεις τούτας, και επεκλήθησαν 10 τοις υιοίς Ααρών από του δήμου του Καάθ των υιών Λευί, ότι τούτοις εγενήθη ο κλήρος. 11 και έδωκεν αυτοίς την Καριαθαρβόκ μητρόπολιν των Ενάκ (αύτη εστί Χεβρών) εν τω όρει Ιούδα· τα δε περισπόρια κύκλω αυτής 12 και τους αγρούς της πόλεως και τας κώμας αυτής έδωκεν Ιησούς τοις υιοίς Χάλεβ υιού Ιεφοννή εν κατασχέσει· 13 και τοις υιοίς Ααρών έδωκε την πόλιν φυγαδευτήριον τω φονεύσαντι, την Χεβρών και τα αφωρισμένα τα συν αυτη και την Λεμνά και τα αφωρισμένα τα προς αυτη. 14 και την Αιλώμ και τα αφωρισμένα αυτη και την Τεμά και τα αφωρισμένα αυτη 15 και την Γελλά και τα αφωρισμένα αυτη και την Δαβίρ και τα αφωρισμένα αυτη 16 και Ασά και τα αφωρισμένα αυτη και Τανύ και τα αφωρισμένα αυτη και Βαιθσαμύς και τα αφωρισμένα αυτη, πόλεις εννέα παρά των δύο φυλών τούτων. 17 και παρά της φυλής Βενιαμίν την Γαβών και τα αφωρισμένα αυτη και Γαθέθ και τα αφωρισμένα αυτη 18 και Αναθώθ και τα αφωρισμένα αυτη και Γάμαλα και τα αφωρισμένα αυτη, πόλεις τέσσαρες. 19 πάσαι αι πόλεις υιών Ααρών των ιερέων δεκατρείς. 20 και τοις δήμοις υιοίς Καάθ τοις Λευίταις τοις καταλειμμένοις από των υιών Καάθ και εγενήθη η πόλις των ιερέων αυτών από φυλής Εφραίμ, 21 και έδωκαν αυτοίς την πόλιν του φυγαδευτηρίου την του φονεύσαντος, την Συχέμ και τα αφωρισμένα αυτη και Γάζαρα και τα προς αυτήν και τα αφωρισμένα αυτη 22 και Βαιθωρών και τα αφωρισμένα τα αυτη, πόλεις τέσσαρες. 23 και εκ της φυλής Δάν την Ελκωθαίμ και τα αφωρισμένα αυτη και την Γεζεδάν και τα αφωρισμένα αυτη 24 και Αιλών και τα αφωρισμένα αυτη και την Γεζερεμμών και τα αφωρισμένα αυτη, πόλεις τέσσαρες. 25 και από του ημίςους φυλής Μανασσή την Τανάχ και τα αφωρισμένα αυτη και την Ιεβαθά και τα αφωρισμένα αυτη, πόλεις δύο. 26 πάσαι πόλεις δέκα και τα αφωρισμένα αυτη τα προς αυταίς τοις δήμοις υιών Καάθ τοις

υπολελειμμένοις. 27 και τοις υιοίς Γεδσών τοις Λευίταις εκ του ημίσιου φυλής Μανασσή τας πόλεις τας αφωρισμένας τοις φονεύσασι, την Γαυλών εν τη Βασανίτιδι και τα αφωρισμένα αυτη και την Βοσοράν και τα αφωρισμένα αυτη, πόλεις δύο. 28 και εκ της φυλής Ισάχαρ την Κισών και τα αφωρισμένα αυτη και την Δεββά και τα αφωρισμένα αυτη 29 και την Ρεμμάθ και τα αφωρισμένα αυτη και Πηγγήν γραμμάτων και τα αφωρισμένα αυτη, πόλεις τέσσαρες. 30 και εκ της φυλής Ασήρ την Βασελλάν και τα αφωρισμένα αυτη και την Δαββών και τα αφωρισμένα αυτη 31 και Χελκάτ και τα αφωρισμένα αυτη και την Ραάβ και τα αφωρισμένα αυτη, πόλεις τέσσαρες. 32 και εκ της φυλής Νεφθαλί την πόλιν την αφωρισμένην τω φονεύσαντι, την Κάδης εν τη Γαλιλαία και τα αφωρισμένα αυτη και την Εμμάθ και τα αφωρισμένα αυτη και Θεμμών και τα αφωρισμένα αυτη, πόλεις τρεις. 33 πάσαι αι πόλεις του Γεδσών κατά δήμους αυτών πόλεις δεκατρείς. 34 και τω δήμω υιών Μεραρί τοις Λευίταις τοις λοιποίς εκ της φυλής Ζαβουλών την Μαάν και τα περισπόρια αυτής και την Κάδης και τα περισπόρια αυτής 35 και Σελλά και τα περισπόρια αυτής, πόλεις τρεις. 36 και πέραν του Ιορδάνου του κατά Ιεριχώ εκ της φυλής Ρουβήν, την πόλιν το φυγαδευτήριον του φονεύσαντος, την Βοσόρ εν τη ερήμω τη Μισώρ και τα περισπόρια αυτής και την Ιαζήρ και τα περισπόρια αυτής 37 και την Δεκμών και τα περισπόρια αυτής και την Μαφά και τα περισπόρια αυτής, πόλεις τέσσαρες. 38 και από φυλής Γάδ την πόλιν το φυγαδευτήριον του φονεύσαντος, την Ραμώθ εν τη Γαλαάδ και τα περισπόρια αυτής και την Καμίν και τα περισπόρια αυτής 39 και την Εσεβών και τα περισπόρια αυτής και την Ιαζήρ και τα περισπόρια αυτής, πάσαι αι πόλεις τέσσαρες. 40 πάσαι αι πόλεις τοις υιοίς Μεραρί κατά δήμους αυτών των καταλελειμμένων από της φυλής της Λευί· και εγενήθη τα όρια πόλεις δεκαδύο. 41 πάσαι αι πόλεις των Λευιτών εν μέσω κατασχέσεως υιών Ισραήλ τεσσαράκοντα οκτώ πόλεις και τα περισπόρια αυτών κύκλω των πόλεων τούτων, 42 πόλεις και τα περισπόρια κύκλω της πόλεως πάσαις ταις πόλεσι ταύταις.

42α Και συνετέλεσεν Ιησούς διαμερίσας την γην εν τοις ορίοις αυτών. 42β και έδωκαν οι υιοί Ισραήλ μερίδα τω Ιησοί κατά πρόσταγμα Κυρίου· έδωκαν αυτω την πόλιν, ην ητήσατο· την Θαμνασαράχ· έδωκαν αυτω εν τω όρει Εφραίμ. 42γ και ωκοδόμησεν Ιησούς την πόλιν και ώκησεν εν αυτη. 42δ και έλαβεν Ιησούς τας μαχαίρας τας πετρίνας, εν αις περιέτεμε τους υιούς Ισραήλ τους γενομένους εν τη οδω εν τη ερήμω, και έζηκεν αυτάς εν Θαμνασαράχ.

43 Και έδωκε Κύριος τω Ισραήλ πάσαν την γην, ην ώμοσε δούναι τοις πατράσιν αυτών, και κατεκληρονόμησαν αυτήν και κατώκησαν εν αυτη. 44 και κατέπαυσεν αυτούς Κύριος κυκλόθεν, καθά ώμοσε τοις πατράσιν αυτών· ουκ αντέστη ουθεις κατενώπιον αυτών από πάντων των εχθρών αυτών· πάντας τους εχθρούς αυτών παρέδωκε Κύριος εις τας χείρας αυτών. 45 ου διέπεσεν από πάντων των ρημάτων των καλών, ων ελάλησε Κύριος τοις υιοίς Ισραήλ· πάντα παρεγένετο.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΒ

1 ΤΟΤΕ συνεκάλεσεν Ιησούς τους υιούς Ρουβήν και τους υιούς Γάδ και το ήμισυ φυλής Μανασσή 2 και είπεν αυτοίς· υμείς ακηκόατε πάντα, όσα ενετείλατο υμίν Μωυσής ο παις Κυρίου, και υπηκούσατε της φωνής μου κατά πάντα όσα ενετειλάμην υμίν. 3 ουκ εγκαταλελοίπατε τους αδελφούς υμών ταύτας τας ημέρας και πλείους έως της σήμερον ημέρας· εφυλάζασθε την εντολήν Κυρίου του Θεού υμών. 4 νυν δε κατέπαυσε Κύριος ο Θεός ημών τους αδελφούς ημών, ον τρόπον είπεν αυτοίς· νυν ουν αποστραφέντες απέλθατε εις τους οίκους υμών και εις την γην της κατασχέσεως υμών, ην έδωκεν υμίν Μωυσής εν τω πέραν του Ιορδάνου. 5 αλλά φυλάζασθε σφόδρα ποιεύν τας εντολάς και τον νόμον, ον ενετείλατο ημίν ποιεύν Μωυσής ο παις Κυρίου, αγαπάν Κύριον τον Θεόν ημών, πορεύεσθαι πάσαις ταις οδοίς αυτού, φυλάζασθαι τας εντολάς αυτού και προσκείσθαι αυτω και λατρεύειν αυτω εξ όλης της διανοίας υμών και εξ όλης της ψυχής υμών. 6 και ευλόγησεν αυτούς Ιησούς και εξαπέστειλεν αυτούς, και επορεύθησαν εις τους οίκους αυτών. 7 και τω ήμισυ φυλής Μανασσή έδωκε Μωυσής εν τη Βασανίτιδι, και τω ήμισυ έδωκεν Ιησούς μετά των αδελφών αυτού εν τω πέραν του Ιορδάνου παρά την θάλασσαν. και ηνίκα εξαπέστειλεν αυτούς Ιησούς εις τους οίκους αυτών και ευλόγησεν αυτούς, 8 και εν χρήμασι πολλοίς απήλθουσιν εις τους οίκους αυτών, και κτήνη πολλά σφόδρα και αργύριον και χρυσίον και σίδηρον και ιματισμόν πολύν διείλαντο την προνομήν των εχθρών μετά των αδελφών αυτών.

9 Και επορεύθησαν οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γάδ και το ήμισυ φυλής Μανασσή από των υιών Ισραήλ εκ Σηλώ εν γη Χαναάν απελθείν εις την Γαλαάδ εις γην κατασχέσεως αυτών, ην εκληρονόμησαν αυτήν δια προστάγματος Κυρίου εν χειρί Μωυσή. 10 και ήλθον εις Γάλγαλα του Ιορδάνου, ή εστιν εν γη Χαναάν, και ωκοδόμησαν οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γάδ και το ήμισυ φυλής Μανασσή εκεί βωμόν επί του Ιορδάνου, βωμόν μέγαν του ιδείν. 11 και ήκουσαν οι υιοί Ισραήλ λεγόντων· ιδού ωκοδομήκασιν οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γάδ και το ήμισυ φυλής Μανασσή βωμόν επ' ορίων γης Χαναάν επί του Γαλαάδ του Ιορδάνου εν τω πέραν υιών Ισραήλ. 12 και συνηθροίσθησαν πάντες οι υιοί Ισραήλ εις Σηλώ, ωστε αναβάντες εκπολεμήσαι αυτούς. 13 και απέστειλαν οι υιοί Ισραήλ προς τους υιούς Ρουβήν και προς τους υιούς Γάδ και προς τους υιούς ήμισυ φυλής Μανασσή εις γην Γαλαάδ τον τε Φινεές υιόν Ελεάζαρ υιού Ααρών του αρχιερέως 14 και δέκα των αρχόντων μετ' αυτού, άρχων εις από οίκου πατριάς από πασών φυλών Ισραήλ· άρχοντες οίκων πατριών εισι, χιλίαρχοι Ισραήλ. 15 και παρεγένοντο προς τους υιούς Ρουβήν και προς τους υιούς Γάδ και

προς τους ημίσεις φυλής Μανασσή εις γην Γαλαάδ και ελάλησαν προς αυτούς λέγοντες· 16 τάδε λέγει πάσα η συναγωγή Κυρίου· τις η πλημμυρία αυτή, ην επλημμυρήσατε εναντίον του Θεού Ισραήλ, αποστραφήναι σήμερον από Κυρίου οικοδομήσαντες υμίν εαυτοίς βωμόν, αποστάτας υμᾶς γενέσθαι από του Κυρίου; 17 μη μικρόν υμίν το αμάρτημα Φογώρ; ότι ουκ εκαθάρισθημεν απ' αυτού έως της ημέρας ταύτης και εγενήθη πληγή εν τη συναγωγή Κυρίου. 18 και υμείς απεστράφητε σήμερον από Κυρίου; και ἔσται εάν αποστήτε σήμερον από Κυρίου, και αύριον επί πάντα Ισραήλ ἔσται η οργή. 19 και νυν ει μικρά η γη υμών της κατασχέσεως υμών, διάβητε εις την γην της Κυρίου κατασχέσεως, ου κατασκηνοί εκεί η σκηνή Κυρίου, και κατακληρονομήσατε εν ημίν· και μη από Θεού αποστάται γενήθητε και υμείς μηδ' αποστήτε από Κυρίου δια το οικοδομήσαι υμᾶς βωμόν έξω του θυσιαστηρίου Κυρίου του Θεού ημών. 20 ουκ ιδού Άχαρ ο του Ζαρά πλημμυρία επλημμύρησεν από του αναθέματος και επί πάσαν συναγωγήν Ισραήλ εγενήθη οργή; και ούτος εις αυτός απέθανε τη εαυτού αμαρτία.

21 Και απεκρίθησαν οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γάδ και το ήμισυ φυλής Μανασσή και ελάλησαν τοις χιλιάρχοις Ισραήλ λέγοντες· 22 ο Θεός Θεός Κύριός εστι, και ο Θεός Θεός αυτός οίδε, και Ισραήλ αυτός γινώσεται· ει εν αποστασία επλημμυρήσαμεν έναντι του Κυρίου, μη ρύσαιτο ημᾶς εν τη ημέρα ταύτη· 23 και ει οικοδομήσαμεν εαυτοίς βωμόν ωστε αποστήναι από Κυρίου του Θεού ημών, ωστε αναβιβᾶσαι επ' αυτόν θυσίαν ολοκαυμάτων ή ωστε ποιήσαι επ' αυτού θυσίαν σωτηρίου, Κύριος εκζητήσει. 24 αλλ' ἔνεκεν ευλαβείας ρήματος εποιήσαμεν τούτο λέγοντες· ίνα μη είπωσιν αύριον τα τέκνα υμών τοις τέκνοις ημών, τι υμίν και Κυρίω τω Θεω Ισραήλ; 25 και όρια ἔθηκε Κύριος ανά μέσον ημών και υμών τον Ιορδάνην, και ουκ ἔστιν υμίν μερίς Κυρίου. και απαλλοτριώσουσιν οι υιοί υμών τους υιούς ημών, ίνα μη σέβωνται Κύριον. 26 και είπαμεν ποιήσαι ούτω, του οικοδομήσαι τον βωμόν τούτον ουχ ἔνεκεν καρπωμάτων ουδέ ἔνεκεν θυσιών, 27 αλλ' ίνα ή τούτο μαρτύριον ανά μέσον ημών και υμών και ανά μέσον των γενεών ημών μεθ' ημᾶς, του λατρεύειν λατρείαν Κυρίου εναντίον αυτού, εν τοις καρπώμασιν ημών και εν ταις θυσίαις ημών και εν ταις θυσίαις των σωτηρίων ημών· και ουκ ερούσι τα τέκνα υμών τοις τέκνοις ημών αύριον· ουκ ἔστιν υμίν μερίς Κυρίου. 28 και είπομεν· εάν γένηται ποτε και λαλήσωσι προς ημᾶς και ταις γενεαίς ημών αύριον, και ερούσιν· ίδετε ομοίωμα του θυσιαστηρίου Κυρίου, ό εποίησαν οι πατέρες ημών ουχ ἔνεκεν καρπωμάτων ουδέ ἔνεκεν θυσιών, αλλά μαρτύριόν εστιν ανά μέσον υμών και ανά μέσον ημών και ανά μέσον των υιών ημών. 29 μη γένοιτο ουν ημᾶς αποστραφήναι από Κυρίου εν τη σήμερον ημέρα αποστήναι από Κυρίου, ωστε οικοδομήσαι ημᾶς θυσιαστήριον τοις καρπώμασι και ταις θυσίαις Σαλαμίν και τη θυσία του σωτηρίου, πλην του θυσιαστηρίου Κυρίου, ό εστιν εναντίον της σκηνής αυτού.

30 Και ακούσας Φινεές ο ιερεύς και πάντες οι άρχοντες της συναγωγής Ισραήλ, οί ήσαν μετ' αυτού, τους λόγους, ους ελάλησαν οι υιοί Ρουβήν και οι υιοί Γάδ και το ήμισυ φυλής Μανασσή, και ήρεσεν αυτοίς. 31 και είπε Φινεές ο ιερεύς τοις υιοίς Ρουβήν και τοις υιοίς Γάδ και τω ημίσει φυλής Μανασσή· σήμερον εγνώκαμεν ότι μεθ' ημών Κύριος, διότι ουκ επλημμυρήσατε εναντίον Κυρίου πλημμυρίαν και ότι ερρύσασθε τους υιούς Ισραήλ εκ χειρός Κυρίου. 32 και απέστρεψε Φινεές ο ιερεύς και οι άρχοντες από των υιών Ρουβήν και από των υιών Γάδ και από του ημίσεος φυλής Μανασσή εκ της Γαλαάδ εις γην Χαναάν προς τους υιούς Ισραήλ και απεκρίθησαν αυτοίς τους λόγους, 33 και ήρεσε τοις υιοίς Ισραήλ. και ελάλησαν προς τους υιούς Ισραήλ, και ευλόγησαν τον Θεόν υιών Ισραήλ και είπαν μηκέτι αναβήναι προς αυτούς εις πόλεμον εξολοθρεύσαι την γην των υιών Ρουβήν και των υιών Γάδ και του ημίσεος φυλής Μανασσή. και κατώκησαν επ' αυτής. 34 και επωνόμασεν Ιησούς τον βωμόν των Ρουβήν και των Γάδ και του ημίσεος φυλής Μανασσή και είπεν ότι μαρτύριόν εστιν ανά μέσον αυτών, ότι Κύριος ο Θεός αυτών εστι.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΓ'

1 ΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ΜΕΘ' ΗΜΕΡΑΣ ΠΛΕΙΟΥΣ ΜΕΤΑ ΤΟ ΚΑΤΑΠΑΥΣΑΙ ΚΥΡΙΟΝ ΤΟΝ ΙΣΡΑΗΛ ΑΠΟ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΧΘΡΩΝ ΑΥΤΟΥ ΚΥΚΛΟΨΕΝ, και Ιησούς πρεσβύτερος προβεβηκώς ταις ημέραις, 2 και συνεκάλεσεν Ιησούς πάντας τους υιούς Ισραήλ και την γερουσίαν αυτών και τους άρχοντας αυτών και τους δικαστάς αυτών και τους γραμματείς αυτών και είπε προς αυτούς· εγώ γεγήρακα και προβέβηκα ταις ημέραις. 3 υμείς δε εωράκατε όσα εποίησε Κύριος ο Θεός ημών πάσι τοις ἔθνεσι τούτοις από προσώπου ημών, ότι Κύριος ο Θεός υμών ο εκπολεμήσας υμίν. 4 ίδετε ότι επέρριφα υμίν τα ἔθνη τα καταλειμμένα υμίν ταύτα εν τοις κλήροις εις τας φυλάς υμών· από του Ιορδάνου πάντα τα ἔθνη, α εξωλόθρευσα, και από της θαλάσσης της μεγάλης οριεί επί δυσμάς ηλίου. 5 Κύριος δε ο Θεός ημών ούτος εξολοθρεύσει αυτούς από προσώπου ημών, έως αν απόλυνται, και αποστελεί αυτοίς τα θηρία τα άγρια, έως αν εξολοθρεύση αυτούς και τους βασιλείς αυτών από προσώπου υμών, και κατακληρονομήσετε την γην αυτών, καθά ελάλησε Κύριος ο Θεός ημών υμίν. 6 κατισχύσατε ουν σφόδρα φυλάσσειν και ποιείν πάντα τα γεγραμμένα εν τω βιβλίω του νόμου Μωυσή, ίνα μη εκκλίνητε εις δεξιά ή ευώνυμα, 7 όπως μη εισέλθητε εις τα ἔθνη τα καταλειμμένα ταύτα, και τα ονόματα των θεών αυτών ουκ ονομασθήσεται εν υμίν, ουδέ μη λατρεύσητε ουδέ μη προσκυνήσητε αυτοίς, 8 αλλά Κυρίω τω Θεω υμών προσκολληθήσεσθε, καθάπερ εποιήσατε έως της ημέρας ταύτης. 9 και εξολοθρεύσει αυτούς Κύριος από προσώπου υμών ἔθνη μεγάλα και ισχυρά, και ουδείς αντέστη κατενώπιον ημών έως της ημέρας ταύτης. 10 εις υμών εδιώξε χιλίους, ότι Κύριος ο Θεός ημών ούτος εξεπολέμει υμίν, καθάπερ είπεν ημίν. 11 και φυλάζασθε σφόδρα του αγαπάν Κύριον τον Θεόν ημών. 12 εάν γαρ

αποστραφήτε και προσθήσθε τοις υπολειφθείσιν έθνεσι τούτοις τοις μεθ' υμών και επιγαμίας ποιήσητε προς αυτούς και συγκαταμιγήτε αυτοίς και αυτοί υμίν, 13 γινώσκετε ότι ου μη προσθή Κύριος του εξολοθρεύσαι τα έθνη ταύτα από προσώπου υμών, και έσονται υμίν εις παγίδας και εις σκάνδαλα και εις ήλους εν ταις πτέρναις υμών και εις βολίδας εν τοις οφθαλμοίς υμών, έως αν απόλησθε από της γης της αγαθής ταύτης, ην έδωκεν υμίν Κύριος ο Θεός υμών. 14 εγώ δε αποτρέχω την οδόν, καθά και πάντες οι επί της γης, και γνώσεσθε τη καρδιά υμών και τη ψυχή υμών, διότι ουκ έπεσεν εις λόγος από πάντων των λόγων, ων είπε Κύριος ο Θεός ημών προς πάντα τα ανήκοντα ημίν, ου διεφώνησεν εξ αυτών. 15 και έσται ον τρόπον ήκει προς ημάς πάντα τα ρήματα τα καλά, α ελάλησε Κύριος εφ' υμάς, ούτως επάξει Κύριος ο Θεός εφ' υμάς πάντα τα ρήματα τα πονηρά έως αν εξολοθρεύση υμάς από της γης της αγαθής ταύτης, ης έδωκε Κύριος υμίν, 16 εν τω παραβήναι υμάς την διαθήκην Κυρίου του Θεού ημών, ην ενετείλατο ημίν, και πορευθέντες λατρεύσητε θεοίς ετέροις και προσκυνήσητε αυτοίς.

ΙΗΣΟΥΣ ΤΟΥ ΝΑΥΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ

1 ΚΑΙ συνήγαγεν Ιησούς πάσας φυλάς Ισραήλ εις Σηλώ και συνεκάλεσε τους πρεσβυτέρους αυτών και τους γραμματείς αυτών και τους δικαστάς αυτών και έστησεν αυτούς απέναντι του Θεού. 2 και είπεν Ιησούς προς πάντα τον λαόν· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· πέραν του ποταμού παρώκησαν οι πατέρες υμών το απ' αρχής, Θάρα ο πατήρ Αβραάμ και ο πατήρ Ναχώρ, και ελάτρευσαν θεοίς ετέροις. 3 και έλαβον τον πατέρα υμών τον Αβραάμ εκ του πέραν του ποταμού και ωδήγησα αυτόν εν πάση τη γη και επλήθυνα αυτού σπέρμα 4 και έδωκα αυτω τον Ισαάκ, και τω Ισαάκ τον Ιακώβ και τον Ησαύ· και έδωκα τω Ησαύ το όρος το Σηείρ κληρονομήσαι αυτω, και Ιακώβ και οι υιοί αυτού κατέβησαν εις Αίγυπτον και εγένοντο εκεί εις έθνος μέγα και πολύ και κραταίον. και εκάκωσαν αυτούς οι Αιγύπτιοι, 5 και επάταξε Κύριος την Αίγυπτον εν σημείοις, οίς εποίησεν εν αυτοίς. 6 και μετά ταύτα εξήγαγε τους πατέρας ημών εξ Αιγύπτου, και εισήλθατε εις την θάλασσαν την ερυθράν. και κατεδίωξαν οι Αιγύπτιοι οπίσω των πατέρων ημών εν άρμασι και εν ίπποις εις την θάλασσαν την ερυθράν, 7 και ανεβοήσαμεν προς Κύριον, και έδωκε νεφέλην και γνόφον αναμέσον ημών και αναμέσον των Αιγυπτίων και επήγαγεν επ' αυτούς την θάλασσαν, και εκάλυψεν αυτούς, και είδον οι οφθαλμοί υμών όσα εποίησε Κύριος εν γη Αιγύπτω, και ήτε εν τη ερήμω ημέρας πλείους. 8 και ήγαγεν ημάς εις γην Αμορραίων των κατοικούντων πέραν του Ιορδάνου, και παρετάξαντο υμίν και παρέδωκεν αυτούς Κύριος εις τας χείρας υμών, και κατεκληρονομήσατε την γην αυτών και εξωλοθρεύσατε αυτούς από προσώπου υμών. 9 και ανέστη Βαλάκ ο του Σεπφώρ βασιλεύς Μωάβ και παρετάξατο τω Ισραήλ και αποστείλας εκάλεσε τον Βαλαάμ αράσασθαι ημίν· 10 και ουκ ηθέλησε Κύριος ο Θεός σου απολέσαι σε, και ευλογίας ευλόγησεν υμάς, και εξείλατο υμάς εκ χειρών αυτών, και παρέδωκεν αυτούς. 11 και διέβητε τον Ιορδάνην και παρεγενήθητε εις Ιεριχώ· και επολέμησαν προς ημάς οι κατοικούντες Ιεριχώ, ο Αμορραίος και ο Χανανίος και ο Φερεζαίος και ο Ευαίος και ο Ιεβουσαίος και ο Χετταίος και ο Γεργεσαίος, και παρέδωκεν αυτούς Κύριος εις τας χείρας υμών. 12 και εξαπέστειλε προτέραν υμών την σφηκιάν, και εξαπέστειλεν αυτούς από προσώπου υμών, δώδεκα βασιλείς των Αμορραίων, ουκ εν τη ρομφαία σου ουδέ εν τω τόξω σου. 13 και έδωκεν υμίν γην, εφ' ην ουκ εκοπιάσατε επ' αυτής, και πόλεις, ας ουκ ωκοδομήκατε, και κατωκίσθητε εν αυταίς· και αμπελώνας και ελαιώνας, ους ουκ εφυτεύσατε υμείς, έδεσθε. 14 και νυν φοβήθητε Κύριον, και λατρεύσατε αυτω εν ευθύτητι και εν δικαιοσύνη και περιέλεσθε τους θεούς τους αλλοτρίους, οίς ελάτρευσαν οι πατέρες ημών εν τω πέραν του ποταμού και εν Αιγύπτω, και λατρεύσατε Κυρίω. 15 ει δε μη αρέσκει υμίν λατρεύειν Κυρίω, εκλέξασθε υμίν αυτοίς σήμερον, τίνι λατρεύσητε, είτε τοις θεοίς των πατέρων υμών, τοις εν τω πέραν του ποταμού, είτε τοις θεοίς των Αμορραίων, εν οίς υμείς κατοικείτε επί της γης αυτών· εγώ δε και η οικία μου λατρεύσομεν Κυρίω, ότι άγιός εστι.

16 Και αποκριθείς ο λαός είπε· μη γένοιτο ημίν καταλιπείν Κύριον, ωστε λατρεύειν θεοίς ετέροις. 17 Κύριος ο Θεός ημών, αυτός Θεός εστιν· αυτός ανήγαγεν ημάς και τους πατέρας ημών εξ Αιγύπτου και διεφύλαξεν ημάς εν πάση τη οδω, ή επορεύθημεν εν αυτη, και εν πάσι τοις έθνεσιν, ους παρήλθομεν δι' αυτών. 18 και εξέβαλε Κύριος τον Αμορραίον και πάντα τα έθνη τα κατοικούντα την γην από προσώπου ημών. αλλά και ημείς λατρεύσομεν Κυρίω· ούτος γαρ Θεός ημών εστι. 19 και είπεν Ιησούς προς τον λαόν· ου μη δύνησθε λατρεύειν Κυρίω, ότι ο Θεός άγιός εστι, και ζηλώσας ούτος ουκ ανήσει τα αμαρτήματα υμών και τα ανομήματα υμών· 20 ηνίκα αν εγκαταλίπητε Κύριον και λατρεύσητε θεοίς ετέροις, και επελθών κακώσει υμάς και εξαναλώσει υμάς ανθ' ων εύ εποίησεν υμάς. 21 και είπεν ο λαός προς Ιησούν· ουχί, αλλά Κυρίω λατρεύσομεν. 22 και είπεν Ιησούς προς τον λαόν· μάρτυρες υμείς καθ' υμών, ότι υμείς εξελέξασθε Κυρίω λατρεύειν αυτω. 23 και νυν περιέλεσθε τους θεούς τους αλλοτρίους τους εν υμίν και ευθύνατε την καρδιαν υμών προς Κύριον Θεόν Ισραήλ. 24 και είπεν ο λαός προς Ιησούν· Κυρίω λατρεύσομεν και της φωνής αυτού ακουσόμεθα. 25 και διέθετο Ιησούς διαθήκην προς τον λαόν εν τη ημέρα εκείνη και έδωκεν αυτω νόμον και κρίσιν εν Σηλώ ενώπιον της σκηνής του Θεού Ισραήλ. 26 και έγγραψε τα ρήματα ταύτα εις βιβλίον νόμων του Θεού· και έλαβε λίθον μέγαν και έστησεν αυτόν Ιησούς υπό την τερέμινθον απέναντι Κυρίου. 27 και είπεν Ιησούς προς τον λαόν· ιδού ο λίθος ούτος έσται εν υμίν εις μαρτύριον, ότι αυτός ακήκοε πάντα τα λεχθέντα αυτω υπό Κυρίου, ό,τι ελάλησε προς υμάς σήμερον· και ούτος έσται εν υμίν εις μαρτύριον επ'

εσχάτων των ημερών, ηνίκα αν ψεύσθησε Κυρίω τω Θεω μου. 28 και απέστειλεν Ιησούς τον λαόν, και επορεύθησαν έκαστος εις τον τόπον αυτού. 29 και ελάτρευσεν Ισραήλ τω Κυρίω πάσας τας ημέρας Ιησού και πάσας τας ημέρας των πρεσβυτέρων, όσοι εφείλκυσαν τον χρόνον μετά Ιησού και όσοι είδοσαν πάντα τα έργα Κυρίου, όσα εποίησε τω Ισραήλ.

30 Και εγένετο μετ' εκείνα και απέθανεν Ιησούς υιος Ναυή δούλος Κυρίου εκατόν δέκα ετών. 31 και έθαψαν αυτόν προς τοις ορίοις του κλήρου αυτού εν Θαμνασασάχ εν τω όρει τω Εφραίμ από βορρά του όρους Γαάς· εκεί έθηκαν μετ' αυτού εις το μνήμα, εις ό έθαψαν αυτόν εκεί, τας μαχαίρας τας πετρίνας, εν αις περιέτεμε τους υιούς Ισραήλ εν Γαλγάλοις, ότε εξήγαγεν αυτούς εξ Αιγύπτου, κατά συνέταξεν αυτοίς Κύριος, και εκεί εισιν έως της σήμερον ημέρας. 32 και τα οστά Ιωσήφ ανήγαγον οι υιοί Ισραήλ εξ Αιγύπτου και κατώρυζαν εν Σικίμοις, εν τη μερίδι του αγρού, ου εκτήσατο Ιακώβ παρά των Αμορραίων των κατοικούντων εν Σικίμοις αμνάδων εκατόν και έδωκεν αυτήν Ιωσήφ εν μερίδι. 33 και εγένετο μετά ταύτα και Ελεάζαρ υιος Ααρών ο αρχιερεύς ετελεύτησε και ετάφη εν Γαβαάρ Φινεές του υιού αυτού, ην έδωκεν αυτω εν τω όρει Εφραίμ. εν εκείνη τη ημέρα λαβόντες οι υιοί Ισραήλ την κιβωτόν του Θεού περιεφέροσαν εν εαυτοίς, και Φινεές ιεράτευσεν αντί Ελεάζαρ του πατρός αυτού, έως απέθανε και κατωρύγη εν Γαβαάρ τη εαυτού. οι δε υιοί Ισραήλ απήλθονσαν έκαστος εις τον τόπον αυτών και εις την εαυτών πόλιν. και εσέβοντο οι υιοί Ισραήλ την Αστάρτην και Ασταρώθ και τους θεούς των εθνών των κύκλω αυτών· και παρέδωκεν αυτούς Κύριος εις χείρας Εγλώμ τω βασιλεί Μωάβ, και εκυρίευσεν αυτών έτη δεκαοκτώ.

ΚΡΙΤΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α

1 ΚΑΙ εγένετο μετά την τελευταίην Ιησού και επηρώτων οι υιοί Ισραήλ δια του Κυρίου λέγοντες· τις αναβήσεται ημίν προς τους Χαναναίους αφηγούμενος του πολεμήσαι προς αυτούς; 2 και είπε Κύριος· Ιούδας αναβήσεται. ιδού δέδωκα την γην εν χειρί αυτού. 3 και είπεν Ιούδας τω Συμεών αδελφω αυτού· ανάβηθι μετ' εμού εν τω κλήρω μου, και παραταζώμεθα προς τους Χαναναίους, και πορεύσομαι καγώ μετά σου εν τω κλήρω σου. και επορεύθη μετ' αυτού Συμεών. 4 και ανέβη Ιούδας, και παρέδωκε Κύριος τον Χαναναίον και τον Φερεζαίον εις τας χείρας αυτών. και έκοψαν αυτούς εν Βεζάκ εις δέκα χιλιάδας ανδρών. 5 και κατέλαβον τον Αδωνιβεζέκ εν τη Βεζέκ και παρετάξαντο προς αυτόν και έκοψαν τον Χαναναίον και Φερεζαίον. 6 και έφυγεν Αδωνιβεζέκ, και κατέδραμον οπίσω αυτού και ελάβοσαν αυτόν και απέκοψαν τα άκρα των χειρών αυτού και τα άκρα τώ ποδών αυτού. 7 και είπεν Αδωνιβεζέκ· εβδομήκοντα βασιλείς τα άκρα των χειρών αυτών και τα άκρα των ποδών αυτών αποκεκομμένοι ήσαν συλλέγοντες τα υποκάτω της τραπεζής μου· καθώς ουν εποίησα, ούτως ανταπέδωκέ μοι ο Θεός. και άγουσιν αυτόν εις Ιερουσαλήμ, και απέθανεν εκεί.

8 Και επολέμουν υιοί Ιούδα την Ιερουσαλήμ και κατελάβοντο αυτήν και επάταξαν αυτήν εν στόματι ρομφαίας και την πόλιν ενέπρησαν εν πυρί. 9 και μετά ταύτα κατέβησαν οι υιοί Ιούδα πολεμήσαι προς τον Χαναναίον τον κατοικούντα την ορεινήν και το νότιον και την πεδινήν. 10 και επορεύθη Ιούδας προς τον Χαναναίον τον κατοικούντα εν Χεβρών, και εξήλθε Χεβρών εξ εναντίας· και το όνομα ην Χεβρών το πρότερον Καριαθαρβοκσεφέρ. και επάταξαν τον Σεσσί και Αχιναάν και Θολμί, γεννήματα του Ενάκ. 11 και ανέβησαν εκείθεν προς τους κατοικούντας Δαβίρ· το δε όνομα της Δαβίρ ην έμπροσθεν Καριαθσεφάρ, Πόλις γραμμάτων. 12 και είπε Χάλεβ· ος αν πατάξη την Πόλιν των γραμμάτων και προκαταλάβηται αυτήν, δώσω αυτω την Ασχά θυγατέρα μου εις γυναίκα. 13 και προκατελάβετο αυτήν Γοθονιήλ υιος Κενέζ αδελφού Χάλεβ ο νεώτερος, και έδωκεν αυτω Χάλεβ την Ασχά θυγατέρα αυτού εις γυναίκα. 14 και εγένετο εν τη εισόδω αυτής και επέσεισεν αυτήν Γοθονιήλ του αιτήσαι παρά του πατρός αυτής αγρόν, και εγόγγυζε και έκραζεν από του υπολυγίου· εις γην νότου εκδέδοσαί με. και είπεν αυτη Χάλεβ· τι εστί σοι; 15 και είπεν αυτω Ασχά· δος δη μοι ευλογίαν, ότι εις γην νότου εκδέδοσαί με, και δώσεις μοι λύτρωσιν ύδατος. και έδωκεν αυτη Χάλεβ κατά την καρδίαν αυτής λύτρωσιν μετέρων και λύτρωσιν ταπεινών.

16 Και οι υιοί Ιοθόρ του Κιναίου του γαμβρού Μωυσή ανέβησαν εκ πόλεως των φοινίκων μετά των υιών Ιούδα εις την έρημον την ούσαν εν τω νότω Ιούδα, ή εστιν επί καταβάσεως Αράδ, και κατώκησαν μετά του λαού. 17 και επορεύθη Ιούδας μετά Συμεών του αδελφού αυτού και έκοψε τον Χαναναίον τον κατοικούντα Σεφέκ· και εξωλόθρευσεν αυτούς, και εκάλεσε το όνομα της πόλεως Ανάθεμα. 18 και ουκ εκληρονόμησεν Ιούδας την Γάζαν ουδέ τα όρια αυτής, ουδέ την Ασκάλωνα ουδέ τα όρια αυτής, ουδέ την Ακκαρών ουδέ τα όρια αυτής, την Άζωτον ουδέ τα περισπόρια αυτής. 19 και ην Κύριος μετά Ιούδα και εκληρονόμησε το όρος, ότι ουκ ηδυνάσθησαν εξολοθρεύσαι τους κατοικούντας την κοιλάδα, ότι Ρηχάβ διεστείλατο αυτοίς. 20 και έδωκαν τω Χάλεβ την Χεβρών, καθώς ελάλησε Μωυσής, και εκληρονόμησεν εκείθεν τας τρεις πόλεις των υιών Ενάκ. 21 και τον Ιεβουσαίον τον κατοικούντα εν Ιερουσαλήμ ουκ εκληρονόμησαν οι υιοί Βενιαμίν, και κατώκησεν ο Ιεβουσαίος μετά των υιών Βενιαμίν εν Ιερουσαλήμ έως της ημέρας ταύτης. 22 και ανέβησαν οι υιοί Ιωσήφ και γε αυτοί εις Βαιθήλ, και Κύριος ην μετ' αυτών. 23 και παρενέβαλον και

κατεσκέψαντο Βαιθίλ· το δε όνομα της πόλεως ην έμπροσθεν Λουζά. 24 και είδον οι φυλάσσοντες, και ιδού ανήρ εξεπορεύετο εκ της πόλεως· και έλαβον αυτόν και είπον αυτω· δείξον ημίν της πόλεως την είσοδον, και ποιήσομεν μετά σου έλεος. 25 και έδειξεν αυτοίς την είσοδον της πόλεως, και επάταξαν την πόλιν εν στόματι ρομφαίας, τον δε άνδρα και την συγγένειαν αυτού εξαπέστειλαν. 26 και εμπορεύθη ο ανήρ εις γην Χεττίμ και ωκοδόμησεν εκεί πόλιν και εκάλεσε το όνομα αυτής Λουζά· τούτο όνομα αυτής έως της ημέρας ταύτης. 27 και ουκ εξήρε Μανασσή την Βαιθσάν, ή εστι Σκυθών πόλις, ουδέ τας θυγατέρας αυτής ουδέ τα περίοικα αυτής ουδέ την Θανάκ ουδέ τας θυγατέρας αυτής, ουδέ τους κατοικούντας Δώρ ουδέ τας θυγατέρας αυτής, ουδέ τον κατοικούντα Βαλάκ ουδέ τα περίοικα αυτής ουδέ τας θυγατέρας αυτής, ουδέ τους κατοικούντας Μαγεδώ ουδέ τα περίοικα αυτής και τας θυγατέρας αυτής, ουδέ τους κατοικούντας Ιεβλαάμ ουδέ τα περίοικα αυτής ουδέ τας θυγατέρας αυτής· και ήρξατο ο Χαναναίος κατοικείν εν τη γη ταύτη. 28 και εγένετο ότε ενίσχυσεν Ισραήλ, και εποίησε τον Χαναναίον εις φόρον και εξαίρων ουκ εξήρεν αυτόν. 29 και Εφραίμ ουκ εξήρε τον Χαναναίον τον κατοικούντα εν Γαζέρ· και κατώκησεν ο Χαναναίος εν μέσω αυτού εν Γαζέρ και εγένετο εις φόρον. 30 και Ζαβουλών ουκ εξήρε τους κατοικούντας Κέδρων, ουδέ τους κατοικούντας Δωμανά· και κατώκησεν ο Χαναναίος εν μέσω αυτών και εγένετο αυτω εις φόρον. 31 και Ασήρ ουκ εξήρε τους κατοικούντας Ακχώ, και εγένετο αυτω εις φόρον, και τους κατοικούντας Δώρ και τους κατοικούντας Σιδώνα και τους κατοικούντας Ααλάφ, τον Ασχαζί και τον Χελβά και τον Ναϊ και τον Ερώ. 32 και κατώκησεν ο Ασήρ εν μέσω του Χαναναίου του κατοικούντος την γην, ότι ουκ ηδυνήθη εξάραι αυτόν. 33 και Νεφθαλί ουκ εξήρε τους κατοικούντας Βαιθσαμύς και τους κατοικούντας Βαιθανάθ, και κατώκησε Νεφθαλί εν μέσω του Χαναναίου του κατοικούντος την γην· οι δε κατοικούντες Βαιθσαμύς και την Βαιθενέθ εγένοντο αυτοίς εις φόρον. 34 και εξέθλιψεν ο Αμορραίος τους υιούς Δάν εις το όρος, ότι ουκ αφήκαν αυτόν καταβήναι εις την κοιλάδα. 35 και ήρξατο ο Αμορραίος κατοικείν εν τω όρει τω οστρακώδει, εν ω αι άρκοι και εν ω αι αλώπεκες, εν τω Μυρσινώνι και εν Θαλαβίν· και βαρύνθη η χείρ οίκου Ιωσήφ επί τον Αμορραίον, και εγενήθη αυτοίς εις φόρον. 36 και το όριον του Αμορραίου από της αναβάσεως Ακραβίν από της Πέτρας και επάνω.

ΚΡΙΤΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β

1 ΚΑΙ ανέβη άγγελος Κυρίου από Γαλαγάλ επί τον Κλαυθμώννα και επί Βαιθίλ και επί τον οίκον Ισραήλ και είπε προς αυτούς· τάδε λέγει Κύριος· ανεβίβασα υμάς εξ Αιγύπτου και εισήγαγον υμάς εις την γην, ην ώμοσα τοις πατράσιν υμών, και είπα· ου διασκεδάσω την διαθήκην μου την μεθ' υμών εις τον αιώνα· 2 και υμείς ου διαθήσεσθε διαθήκην τοις εγκαθημένοις εις την γην ταύτην, ουδέ τοις θεοίς αυτών προσκυνήσετε, αλλά τα γλυπτά αυτών συντρίψετε, τα θυσιαστήρια αυτών καθελείτε. και ουκ εισηκούσατε της φωνής μου, ότι ταύτα εποίησατε. 3 καγώ είπον· ου μη εξάρω αυτούς εκ προσώπου υμών, και έσονται υμίν εις συνοχάς, και οι θεοί αυτών έσονται υμίν εις σκάνδαλον. 4 και εγένετο ως ελάλησεν ο άγγελος Κυρίου τους λόγους τούτους πάντας υιούς Ισραήλ, και επήραν ο λαός την φωνήν αυτών και έκλαυσαν. 5 και επωνόμασαν το όνομα του τόπου εκείνου, Κλαυθμώνες· και εθυσίασαν εκεί τω Κυρίω.

6 Και εξαπέστειλεν Ιησούς τον λαόν, και ήλθεν ανήρ εις την κληρονομίαν αυτού κατακληρονομήσαι την γην. 7 και εδούλευσεν ο λαός τω Κυρίω πάσας τας ημέρας Ιησού και πάσας τας ημέρας των πρεσβυτέρων, όσοι εμακροημέρευσαν μετά Ιησού, όσοι έγνωσαν παν το έργον Κυρίου το μέγα, ό εποίησεν εν τω Ισραήλ. 8 και ετελεύτησεν Ιησούς υιος Ναυή δούλος Κυρίου, υιος εκατόν δέκα ετών. 9 και έθαψαν αυτόν εν ορί της κληρονομίας αυτού εν Θαμναθαρές, εν όρει Εφραίμ από βορρά του όρους Γαάς. 10 και γε πάσα η γενεά εκείνη προσετέθησαν προς τους πατέρας αυτών, και ανέστη γενεά ετέρα μετ' αυτούς, οί ουκ έγνωσαν τον Κύριον και γε το έργον, ό εποίησεν εν τω Ισραήλ.

11 Και εποίησαν οι υιοί Ισραήλ το πονηρόν ενώπιον Κυρίου και ελάτρευσαν τοις Βααλίμ. 12 και εγκατέλιπον τον Κύριον τον Θεόν των πατέρων αυτών τον εξαγαγόντα αυτούς εκ γης Αιγύπτου και εμπορεύθησαν οπίσω θεών ετέρων από των θεών των εθνών των περικύκλω αυτών και προσεκύνησαν αυτοίς και παρώργισαν τον Κύριον. 13 και εγκατέλιπον αυτόν και ελάτρευσαν τω Βάαλ και ταις Αστάρταις. 14 και ωργίσθη θυμω Κύριος εν τω Ισραήλ και παρέδωκεν αυτούς εις χείρας προνομευόντων, και κατεπρονόμειυσαν αυτούς· και απέδοτο αυτούς εν χερσί των εχθρών αυτών κυκλόθεν, και ουκ ηδυνήθησαν έτι αντιστήναι κατά πρόσωπον των εχθρών αυτών. 15 εν πάσιν, οίς εμπορεύοντο, και χείρ Κυρίου ην επ' αυτούς εις κακά, καθώς ελάλησε Κύριος και καθώς ώμοσε Κύριος αυτοίς, και εξέθλιψεν αυτούς σφόδρα. 16 και ήγειρε Κύριος κριτάς, και έσωσεν αυτούς Κύριος εκ χειρός των προνομευόντων αυτούς. και γε των κριτών ουχ υπήκουσαν, 17 ότι εξεπόρνευσαν οπίσω θεών ετέρων και προσεκύνησαν αυτοίς· και εξέκλιναν ταχύ εκ της οδού, ης εμπορεύθησαν οι πατέρες αυτών του εισακούειν των λόγων Κυρίου, ουκ εποίησαν ούτως. 18 και ότι ήγειρε Κύριος αυτοίς κριτάς, και ην Κύριος μετά του κριτού και έσωσεν αυτούς εκ χειρός εχθρών αυτών πάσας τας ημέρας του κριτού, ότι παρεκλήθη Κύριος από του στεναγμού αυτών από προσώπου των πολιορκούντων αυτούς και εκθλιβόντων αυτούς. 19 και εγένετο ως απέθνησκεν ο κριτής, και απέστρεψαν και πάλιν διέφθειραν υπέρ τους πατέρας αυτών πορεύεσθαι οπίσω θεών ετέρων, λατρεύειν αυτοίς και προσκυνείν αυτοίς· ουκ απέρριψαν τα επιτηδεύματα αυτών, και τας οδούς αυτών τας σκληράς. 20 και ωργίσθη θυμω Κύριος εν τω Ισραήλ και είπεν· ανθ' ων όσα εγκατέλιπον το έθνος τούτο

την διαθήκην μου, ην ενετείλάμην τοις πατράσιν αυτών, και ουκ εισήκουσαν της φωνής μου, 21 και εγώ ου προσθήσω του εξάραι άνδρα εκ προσώπου αυτών από των εθνών, ων κατέλιπεν Ιησούς υιος Ναυή εν τη γη 22 και αφήκε, του πειράσαι εν αυτοίς τον Ισραήλ, ει φυλάσσονται την οδόν Κυρίου πορεύεσθαι εν αυτη, ον τρόπον εφύλαξαν οι πατέρες αυτών, ή ου. 23 και αφήκε Κύριος τα έθνη ταύτα του μη εξάραι αυτά το τάχος και ου παρέδωκεν αυτά εν χειρί Ιησού.

ΚΡΙΤΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ

1 ΚΑΙ ταύτα τα έθνη, α αφήκε Κύριος αυτά ωστε πειράσαι εν αυτοίς τον Ισραήλ, πάντας τους μη εγνωκότας τους πολέμους Χαναάν. 2 πλήν δια τας γενεάς υιών Ισραήλ του διδάζει αυτούς πόλεμον, πλήν οι έμπροσθεν αυτών ουκ έγνωσαν αυτά· 3 τας πέντε σατραπείας των αλλοφύλων και πάντα τον Χαναναίον και τον Σιδώνιον και τον Ευαίον τον κατοικούντα τον Λίβανον από του όρους του Αερμών έως Λαβωεμάθ. 4 και εγένετο ωστε πειράσαι εν αυτοίς τον Ισραήλ, γνώναι ει ακούσονται τας εντολάς Κυρίου, ας ενετείλατο τοις πατράσιν αυτών εν χειρί Μωυσή. 5 και οι υιοί Ισραήλ κατώκησαν εν μέσω του Χαναναίου και του Χετταίου και του Αμορραίου και του Φερεζαίου και του Ευαίου και του Ιεβουσαίου 6 και έλαβον τας θυγατέρας αυτών εαυτοίς εις γυναίκας και τας θυγατέρας αυτών έδωκαν τοις υιοίς αυτών και ελάτρευσαν τοις θεοίς αυτών.

7 Και εποίησαν οι υιοί Ισραήλ το πονηρόν εναντίον Κυρίου και επελάθοντο Κυρίου του Θεού αυτών και ελάτρευσαν τοις Βααλίμ και τοις άλσεσι. 8 και ωργίσθη θυμω Κύριος εν τω Ισραήλ και απέδοτο αυτούς εν χειρί Χουσαρσαθαίμ βασιλέως Συρίας ποταμών. και εδούλευσαν οι υιοί Ισραήλ τω Χουσαρσαθαίμ έτη οκτώ. 9 και εκέκραζαν οι υιοί Ισραήλ προς Κύριον· και ήγειρε Κύριος σωτήρα τω Ισραήλ, και έσωσεν αυτούς, τον Γοθονιήλ υιόν Κενέζ αδελφού Χάλεβ τον νεώτερον υπέρ αυτόν, 10 και εγένετο επ ‘ αυτόν πνεύμα Κυρίου, και έκρινε τον Ισραήλ. και εξήλθεν εις πόλεμον προς Χουσαρσαθαίμ· και παρέδωκε Κύριος εν χειρί αυτού τον Χουσαρσαθαίμ βασιλέα Συρίας ποταμών, και εκραταιώθη χείρ αυτού επί τον Χουσαρσαθαίμ. 11 και ησύχασεν η γη έτη τεσσαράκοντα· και απέθανε Γοθονιήλ υιος Κενέζ.

12 Και προσέθεντο οι υιοί Ισραήλ ποιήσαι το πονηρόν ενώπιον Κυρίου. και ενίσχυσε Κύριος τον Εγλώμ βασιλέα Μωάβ επί τον Ισραήλ δια το πεποιηκέναι αυτούς το πονηρόν έναντι Κυρίου. 13 και συνήγαγε προς εαυτόν πάντας τους υιούς Αμμών και Αμαλήκ και επορεύθη και επάταξε τον Ισραήλ και εκληρονόμησε την πόλιν των φοινίκων. 14 και εδούλευσαν οι υιοί Ισραήλ τω Εγλώμ βασιλεί Μωάβ έτη δεκαοκτώ. 15 και εκέκραζαν οι υιοί Ισραήλ προς Κύριον· και ήγειρεν αυτοίς σωτήρα τον Αώδ υιόν Γηρά υιόν του Ιεμενί, άνδρα αμφοτεροδέξιον. και εξαπέστειλαν οι υιοί Ισραήλ δώρα εν χειρί αυτού τω Εγλώμ βασιλεί Μωάβ. 16 και εποίησεν εαυτω Αώδ μάχαιραν διστομον, σπιθαμής το μήκος αυτής, και περιεζώσατο αυτήν υπό τον μανδύαν επί τον μηρόν αυτού τον δεξιόν. 17 και επορεύθη και προσήνεγκε τα δώρα τω Εγλώμ βασιλεί Μωάβ· και Εγλώμ ανήρ αστειός σφόδρα. 18 και εγένετο ηνίκα συνετέλεσεν Αώδ προσφέρων τα δώρα, και εξαπέστειλε τους φέροντας τα δώρα· 19 και αυτός υπέστρεψεν από των γλυπτών των μετά της Γαλγάλ. και είπεν Αώδ· λόγος μοι κρύφιος προς σε, βασιλεύ. και είπεν Εγλώμ προς αυτόν· σιώπα· και εξαπέστειλεν αφ ‘ εαυτού πάντας τους εφεστώτας επ ‘ αυτόν. 20 και Αώδ εισήλθε προς αυτόν, και αυτός εκάθητο εν τω υπερώω τω θερινω τω εαυτού μονώτατος. και είπεν Αώδ· λόγος Θεού μοι προς σε, βασιλεύ· και εξανέστη από του θρόνου Εγλώμ εγγύς αυτού. 21 και εγένετο άμα τω αναστήναι αυτόν και εξέτεινεν Αώδ την χείρα την αριστεράν αυτού και έλαβε την μάχαιραν επάνωθεν του μηρού αυτού του δεξιού και ενέπηξεν αυτήν εν τη κοιλία αυτού 22 και επεισήνεγκε και γε την λαβήν οπίσω της φλογός, και επέκλεισε το στέαρ κατά της φλογός, ότι ουκ εξέσπασε την μάχαιραν εκ της κοιλίας αυτού. 23 και εξήλθεν Αώδ την προστάδα και εξήλθε τους διατεταγμένους και απέκλεισε τας θύρας του υπερώου κατ ‘ αυτού και εσφήνωσε· 24 και αυτός εξήλθε. και οι παίδες αυτού εισήλθον και είδον και ιδού αι θύραι του υπερώου εσφηνωμέναι, και είπαν· μη ποτε αποκενοί τους πόδας αυτού εν τω ταμείω τω θερινω; 25 και υπέμειναν έως ησχύνοντο, και ιδού ουκ έστιν ο ανοίγων τας θύρας του υπερώου· και έλαβον την κλείδα και ήνοιξαν, και ιδού ο κύριος αυτών πεπτωκώς επί την γην τεθνηκώς. 26 και Αώδ διεσώθη έως εθρορυβούντο, και ουκ ην ο προσνονών αυτω· και αυτός παρήλθε τα γλυπτά και διεσώθη εις Σετειρωθά. 27 και εγένετο ηνίκα ήλθεν Αώδ εις γην Ισραήλ, και εσάλπισεν εν κερατίνη εν τω όρει Εφραίμ· και κατέβησαν συν αυτω οι υιοί Ισραήλ από του όρους, και αυτός έμπροσθεν αυτών. 28 και είπε προς αυτούς· κατάβητε οπίσω μου, ότι παρέδωκε Κύριος ο Θεός τους εχθρούς ημών την Μωάβ εν χειρί ημών. και κατέβησαν οπίσω αυτού και προκατελάβοντο τας διαβάσεις του Ιορδάνου της Μωάβ, και ουκ αφήκεν άνδρα διαβήναι. 29 και επάταξαν την Μωάβ τη ημέρα εκείνη ωσει δέκα χιλιάδας ανδρών, παν λιπαρόν και πάντα άνδρα δυνάμεως, και ου διεσώθη ο ανήρ. 30 και ενετράπη Μωάβ εν τη ημέρα εκείνη υπό χείρα Ισραήλ, και ησύχασεν η γη ογδοήκοντα έτη, και έκρινεν αυτούς Αώδ έως ου απέθανε.

31 Και μετ ‘ αυτόν ανέστη Σαμεγάρ υιος Δινάχ και επάταξε τους αλλοφύλους εις εξακοσίους άνδρας εν τω αροτρόποδι των βοών· και έσωσε και γε αυτός τον Ισραήλ.

ΚΡΙΤΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ

1 ΚΑΙ προσέθεντο οι υιοί Ισραήλ ποιήσαι το πονηρόν ενώπιον Κυρίου· και Αώδ απέθανε. 2 και απέδοτο τους υιούς Ισραήλ Κύριος εν χειρί Ιαβίν βασιλέως Χαναάν, ος εβασίλευσεν εν Ασώρ· και ο άρχων της δυνάμεως αυτού Σισάρα, και αυτός κατώκει εν Αρισώθ των εθνών. 3 και εκέκραζαν οι υιοί Ισραήλ προς Κύριον, ότι εννακόσια άρματα σιδηρά ην αυτω, και αυτός έθλιψε τον Ισραήλ κατά κράτος είκοσιν έτη. 4 και Δεββώρα γυνή προφήτις γυνή Λαφιδώθ, αύτη έκρινε τον Ισραήλ εν τω καιρω εκείνω. 5 και αυτή εκάθητο υπο φοίνικα Δεββώρα ανά μέσον της Ραμά και ανά μέσον της Βαιθήλ εν τω όρει Εφραίμ, και ανέβαινον προς αυτήν οι υιοί Ισραήλ εις κρίσιν. 6 και απέστειλε Δεββώρα και εκάλεσε τον Βαράκ υιόν Αβινεέμ εκ Κάδης Νεφθαλί και είπε προς αυτόν· ουχί ενετείλατο Κύριος ο Θεός Ισραήλ σοι και απελεύση εις όρος Θαβώρ και λήψη μετά σεαυτού δέκα χιλιάδας ανδρών εκ των υιών Νεφθαλί και εκ των υιών Ζαβουλών; 7 και επάξω προς σε εις τον χειμάρρουν Κισών τον Σισάρα άρχοντα της δυνάμεως Ιαβίν και τα άρματα αυτού και το πλήθος αυτού και παραδώσω αυτόν εις χείράς σου. 8 και είπε προς αυτήν Βαράκ· εάν πορευθής μετ' εμού, πορεύσομαι, και εάν μη πορευθής, ου πορεύσομαι· ότι ουκ οίδα την ημέραν, εν ή ευοδοί Κύριος τον άγγελον μετ' εμού. 9 και είπε· πορευομένη πορεύσομαι μετά σου· πλήν γίνωσκε ότι ουκ έσται το προτέρημά σου επί την οδόν, ην συ πορεύη, ότι εν χειρί γυναικός αποδώσεται Κύριος τον Σισάρα. και ανέστη Δεββώρα και επορεύθη μετά του Βαράκ εκ Κάδης. 10 και εβόησε Βαράκ τον Ζαβουλών και τον Νεφθαλί εκ Κάδης, και ανέβησαν κατά πόδας αυτού δέκα χιλιάδες ανδρών· και ανέβη Δεββώρα μετ' αυτού. 11 και Χαβέρ ο Κιναίος εχωρίσθη από Κιανά από των υιών Ιωβάβ γαμβρού Μωυσή και έπηξε την σκηνήν αυτού έως δρυός πλεονεκτούντων, ή εστιν εχόμενα Κεδές. 12 και ανηγγέλη Σισάρα, ότι ανέβη Βαράκ υιος Αβινεέμ εις όρος Θαβώρ. 13 και εκάλεσε Σισάρα πάντα τα άρματα αυτού εννακόσια άρματα σιδηρά, και πάντα τον λαόν τον μετ' αυτού από Αρισώθ των εθνών εις τον χειμάρρουν Κισών. 14 και είπε Δεββώρα προς Βαράκ· ανάστηθι, ότι αύτη η ημέρα, εν ή παρέδωκε Κύριος τον Σισάρα εν τη χειρί σου, ότι Κύριος εξελεύσεται έμπροσθέν σου. και κατέβη Βαράκ κατά το όρος Θαβώρ και δέκα χιλιάδες ανδρών οπίσω αυτού. 15 και εξέστησε Κύριος τον Σισάρα και πάντα τα άρματα αυτού και πάσαν την παρεμβολήν αυτού εν στόματι ρομφαίας ενώπιον Βαράκ· και κατέβη Σισάρα επάνωθεν του άρματος αυτού και έφυγε τοις ποσίν αυτού. 16 και Βαράκ διώκων οπίσω των αρμάτων και οπίσω της παρεμβολής έως Αρισώθ των εθνών· και έπεσε πάσα παρεμβολή Σισάρα εν στόματι ρομφαίας, ου κατελείφθη έως ενός. 17 και Σισάρα έφυγε τοις ποσίν αυτού εις σκηνήν Ιαήλ γυναικός Χαβέρ εταίρου του Κιναίου, ότι ειρήνη ην αναμέσον Ιαβίν βασιλέως Ασώρ και αναμέσον του οίκου Χαβέρ του Κιναίου. 18 και εξήλθεν Ιαήλ εις συνάντησιν Σισάρα και είπεν αυτω· έκκλινον, κύριέ μου, έκλινον προς με, μη φοβού· και εξέκλινε προς αυτήν εις την σκηνήν. και περιέβαλεν αυτόν επιβολαίω. 19 και είπε Σισάρα προς αυτήν· πότισόν με δη μικρόν ύδωρ, ότι edίψησα· και ήνοιξε τον ασκόν του γάλακτος, και επότισεν αυτόν και περιέβαλεν αυτόν. 20 και είπε προς αυτήν Σισάρα· στήθι δη επί την θύραν της σκηνής, και έσται εάν ανήρ έλθη προς σε και ερωτήση σε και είπη· ει εστιν ώδε ανήρ; και ερείς· ουκ έστι. 21 και έλαβεν Ιαήλ γυνή Χαβέρ τον πάσσαλον της σκηνής και έθηκε την σφύραν εν τη χειρί αυτής και εισήλθε προς αυτόν εν κρυφή και έπηξε τον πάσσαλον εν τω κροτάφω αυτού, και διεξήλθεν εν τη γη· και αυτός εξεστώς εσκοτώθη και απέθανε. 22 και ιδού Βαράκ διώκων τον Σισάρα, και εξήλθεν Ιαήλ εις συνάντησιν αυτω και είπεν αυτω· δέυρο και δείξω σοι τον άνδρα, ον συ ζητείς. και εισήλθε προς αυτήν, και ιδού Σισάρα ερριμμένος νεκρός και ο πάσσαλος εν τω κροτάφω αυτού. 23 και ετρόπωσεν ο Θεός τον Ιαβίν βασιλέα Χαναάν εν τη ημέρα εκείνη έμπροσθεν των υιών Ισραήλ. 24 και επορεύετο χείρ των υιών Ισραήλ πορευομένη και σκληρυνομένη επί Ιαβίν βασιλέα Χαναάν, έως ου εξωλόθρευσαν τον Ιαβίν βασιλέα Χαναάν.

ΚΡΙΤΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε

1 ΚΑΙ ήσαν Δεββώρα και Βαράκ υιος Αβινεέμ εν τη ημέρα εκείνη λέγοντες· 2 Απεκαλύφθη αποκάλυμμα εν Ισραήλ· εν τω εκουσιασθήναι λαόν, ευλογείτε Κύριον. 3 ακούσατε, βασιλείς, και ενωτίσασθε, σατράπαι· εγώ ειμι τω Κυρίω, εγώ ειμι, άσομαι, ψαλώ τω Κυρίω τω Θεω Ισραήλ. 4 Κύριε, εν τη εξόδω σου εν Σηείρ, εν τω απαίρειν σε εξ αγρού Εδώμ, γη εσείσθη και ο ουρανός έσταξε δρόσους, και αι νεφέλαι έσταξαν ύδωρ· 5 όρη εσαλεύθησαν από προσώπου Κυρίου Ελωϊ, τούτο Σινά από προσώπου Κυρίου Θεού Ισραήλ. 6 εν ημέραις Σαμεγάρ υιού Ανάθ, εν ημέραις Ιαήλ εξέλιπον οδούς και επορεύθησαν ατραπούς, επορεύθησαν οδούς διεστραμμένας· 7 εξέλιπον δυνατοί εν Ισραήλ, εξέλιπον, έως ου ανέστη Δεββώρα, έως ου ανέστη μήτηρ εν Ισραήλ. 8 εξελέξαντο θεούς καινούς· τότε επολέμησαν πόλεις αρχόντων· θυρεός εάν οφθή και λόγχη εν τεσσαράκοντα χιλιάσιν εν Ισραήλ. 9 η καρδιά μου εις τα διατεταγμένα τω Ισραήλ· οι εκουσιαζόμενοι εν λαω ευλογείτε Κύριον. 10 επιβεβηκότες επί όνου θηλείας μεσημβρίας, καθήμενοι επί κριτηρίου και πορευόμενοι επί οδούς συνέδρων εφ' οδω, 11 διηγείσθε από φωνής ανακρουομένων ανά μέσον υδρευομένων· εκεί δώσουσι δικαιοσύνας Κυρίω, δικαιοσύνας αύξησον εν Ισραήλ. τότε κατέβη εις τας πόλεις λαός Κυρίου. 12 εξεγείρου, εξεγείρου, Δεββώρα. εξεγείρου, εξεγείρου, λάλησον ωδήν· ανάστα Βαράκ, και αιχμαλώτισον αιχμαλωσίαν σου, υιος Αβινεέμ. 13 τότε κατέβη

κατάλειμμα τοις ισχυροίς, λαός Κυρίου κατέβη αυτω εν τοις κραταιοίς. 14 εξ εμού Εφραΐμ εξερρίζωσεν αυτούς εν τω Αμαλήκ· οπίσω σου Βενιαμίν εν τοις λαοίς σου. εν εμοί Μαχίρ κατέβησαν εξερευνώντες και από Ζαβουλών έλκοντες εν ράβδω διηγήσεως γραμματέως. 15 και αρχηγοί εν Ισάχαρ μετά Δεββώρας και Βαράκ, ούτω Βαράκ εν κοιλάσιν απέστειλεν εν ποσίν αυτού. εις τας μερίδας Ρουβήν μεγάλοι εξικνούμενοι καρδίαν. 16 εις τι εκάθισαν ανά μέσον της διγομίας του ακούσαι συρισμού αγγέλων; εις διαιρέσεις Ρουβήν μεγάλοι εξετασμοί καρδίας. 17 Γαλαάδ εν τω πέραν του Ιορδάνου εσκήνωσε· και Δάν εις τι παροικεί πλοίοις; Ασήρ εκάθισε παραλίαν θαλασσών και επί διεξόδοις αυτού σκηνώσει. 18 Ζαβουλών λαός ωνείδισε ψυχήν αυτού εις θάνατον και Νεφθαλί επί ύψη αγρού. 19 ήλθον αυτών βασιλείς, παρετάξαντο, τότε επολέμησαν βασιλείς Χαναάν εν Θαναάχ επί ύδατι Μαγεδδώ· δώρον αργυρίου ουκ έλαβον. 20 εξ ουρανού παρετάξαντο οι αστέρες, εκ τριβών αυτών παρετάξαντο μετά Σισάρα. 21 χειμάρρους Κισών εξέσυρεν αυτούς, χειμάρρους αρχαίων, χειμάρρους Κισών· καταπατήσκει αυτόν ψυχή μου δυνατή. 22 ότε ενεποδίσθησαν πτέρναι ίππου, σπουδή έσπενσαν ισχυροί αυτού. 23 καταράσθι Μηρώζ, είπεν άγγελος Κυρίου, καταράσθι, επικατάρατος πας ο κατοικών αυτήν, ότι ουκ ήλθουσιν εις βοήθειαν Κυρίου, εις βοήθειαν εν δυνατοίς. 24 ευλογηθήει εν γυναιξίν Ιαήλ γυνή Χαβέρ του Κιναιίου, από γυναικών εν σκηναίς ευλογηθήει. 25 ύδωρ ήτησε, γάλα έδωκεν, εν λεκάνη υπερεχόντων προσήνεγκε βούτυρον. 26 χείρα αυτής αριστεράν εις πάσσαλον εξέτεινε και δεξιάν αυτής εις σφύραν κοπιώντων και εσφυροκόπησε Σισάρα, διήλωσε κεφαλήν αυτού και επάταξε, διήλωσε κρόταφον αυτού. 27 ανά μέσον των ποδών αυτής κατεκυλίσθη, έπεσε και εκοιμήθη· ανά μέσον των ποδών αυτής κατακλιθείς έπεσε· καθώς κατεκλίθη, εκεί έπεσεν εξοδευθείς. 28 δια της θυρίδος παρέκυψε μήτηρ Σισάρα εκτός του τοξικού, διότι ησχύνθη άρμα αυτού, διότι εχρόνισαν πόδες αρμάτων αυτού. 29 αι σοφαί άρχουσιν αυτής απεκρίθησαν προς αυτήν, και αι διή αι απέστρεψε λόγους αυτής εαυτή. 30 ουχ ευρήσουσιν αυτόν διαμερίζοντα σκύλα; οικτίρμων οικτειρήσει εις κεφαλήν ανδρός· σκύλα βαμμάτων τω Σισάρα, σκύλα βαμμάτων ποικιλίας, βάμματα ποικιλτών αυτά, τω τραχήλω αυτού σκύλα. 31 ούτως απόλοινο πάντες οι εχθροί σου, Κύριε· και οι αγαπώντες αυτόν ως έξοδος ηλίου εν δυνάμει αυτού. Και ησύχασεν η γη τεσσαράκοντα έτη.

ΚΡΙΤΑΙ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ

1 ΚΑΙ εποίησαν οι υιοί Ισραήλ το πονηρόν ενώπιον Κυρίου, και έδωκεν αυτούς Κύριος εν χειρί Μαδιάμ επτά έτη. 2 και ίσχυσε χείρ Μαδιάμ επί Ισραήλ· και εποίησαν εαυτοίς οι υιοί Ισραήλ από προσώπου Μαδιάμ τας τρυμαλιάς τας εν τοις όρεσι και τα σπήλαια και τα κρεμαστά. 3 και εγένετο εάν έσπειραν οι υιοί Ισραήλ, και ανέβαινον Μαδιάμ και Αμαλήκ, και οι υιοί ανατολών συνανέβαινον αυτοίς· και παρενέβαλον εις αυτούς 4 και κατέφθειραν τους καρπούς αυτών έως ελθείν εις Γάζαν και ου κατελείποντο υποστάσιν ζωής εν τη γη Ισραήλ ουδέ εν τοις ποιμνίοις τάυρον και όνον· 5 ότι αυτοί και αι κτήσεις αυτών ανέβαινον και αι σκηναί αυτών παρεγίνοντο καθώς ακρίς εις πλήθος, και αυτοίς και ταις καμήλοις αυτών ουκ ην αριθμός, και ήρχοντο εις την γην Ισραήλ και διέφθειρον αυτήν. 6 και επτώχευσεν Ισραήλ σφόδρα από προσώπου Μαδιάμ, 7 και εβόησαν υιοί Ισραήλ προς Κύριον από προσώπου Μαδιάμ. 8 και εξαπέστειλε Κύριος άνδρα προφήτην προς τους υιούς Ισραήλ, και είπεν αυτοίς· τάδε λέγει Κύριος ο Θεός Ισραήλ· εγώ ειμι ος ανήγαγον υμάς εκ γης Αιγύπτου και εξήγαγον υμάς εξ οίκου δουλείας υμών 9 και ερυσάμην υμάς εκ χειρός Αιγύπτου και εκ χειρός πάντων των θλιβόντων υμάς και εξέβαλον αυτούς εκ προσώπου υμών και έδωκα υμίν την γην αυτών 10 και είπα υμίν· εγώ Κύριος ο Θεός υμών, ου φοβηθήσεσθε τους θεούς του Αμορραίου, εν οίς υμείς κάθησθε εν τη γη αυτών· και ουκ εισηκούσατε της φωνής μου.

11 Και ήλθεν άγγελος Κυρίου και εκάθισεν υπό την τερέμινθον την εν Εφραθά την Ιωάς πατρός του Εσδρί, και Γεδεών ο υιος αυτού ραβδίζων σίτον εν ληνω εις εκφυγείν από προσώπου του Μαδιάμ. 12 και ώφθη αυτω ο άγγελος Κυρίου και είπε προς αυτόν· Κύριος μετά σου, ισχυρός των δυνάμεων. 13 και είπε προς αυτόν Γεδεών· εν εμοί, Κύριέ μου, και ει έστι Κύριος μεθ' ημών, εις τι εύρεν ημάς τα κακά ταύτα; και που εστι πάντα τα θαυμάσια αυτού, α διηγήσαντο ημίν οι πατέρες ημών λέγοντες, μη ουχί εξ Αιγύπτου ανήγαγεν ημάς Κύριος; και νυν εξερρίψεν ημάς και έδωκεν ημάς εν χειρί Μαδιάμ. 14 και επέστρεψε προς αυτόν ο άγγελος Κυρίου και είπε· πορεύου εν τη ισχύϊ σου ταύτη και σώσεις τον Ισραήλ εκ χειρός Μαδιάμ· ιδού εξαπέστειλά σε. 15 και είπε προς αυτόν Γεδεών· εν εμοί, Κύριέ μου, εν τίνι σώσω τον Ισραήλ; ιδού η χιλιάς μου ησθένησεν εν Μανασσή, και εγώ ειμι μικρότερος εν οίκω του πατρός μου. 16 και είπε προς αυτόν ο άγγελος Κυρίου· Κύριος έσται μετά σου, και πατάξεις την Μαδιάμ ωςεί άνδρα ένα. 17 και είπε προς αυτόν Γεδεών· ει δη εύρον έλεος εν οφθαλμοίς σου και ποιήσεις μοι σήμερον παν ό,τι ελάλησας μετ' εμού, 18 μη χωρισθής εντεύθεν έως του ελθείν με προς σε, και εξοίσω την θυσίαν και θύσω ενώπιόν σου. και είπεν· εγώ ειμι, καθήσονται έως του επιστρέψαι σε. 19 και Γεδεών εισήλθε και εποίησεν έριφον αιγών και οιφί αλεύρου άζυμα και τα κρέα έθηκεν εν τω κοφίνω και τον ζωμόν έβαλεν εν τη χύτρα και εξήνεγκεν αυτά προς αυτόν υπό την τερέμινθον και προσήγγισε. 20 και είπε προς αυτόν ο άγγελος του Θεού· λαβέ τα κρέα και τα άζυμα και θές προς την πέτραν εκείνην και τον ζωμόν εχόμενα έκχεε· και εποίησεν ούτως. 21 και εξέτεινεν